

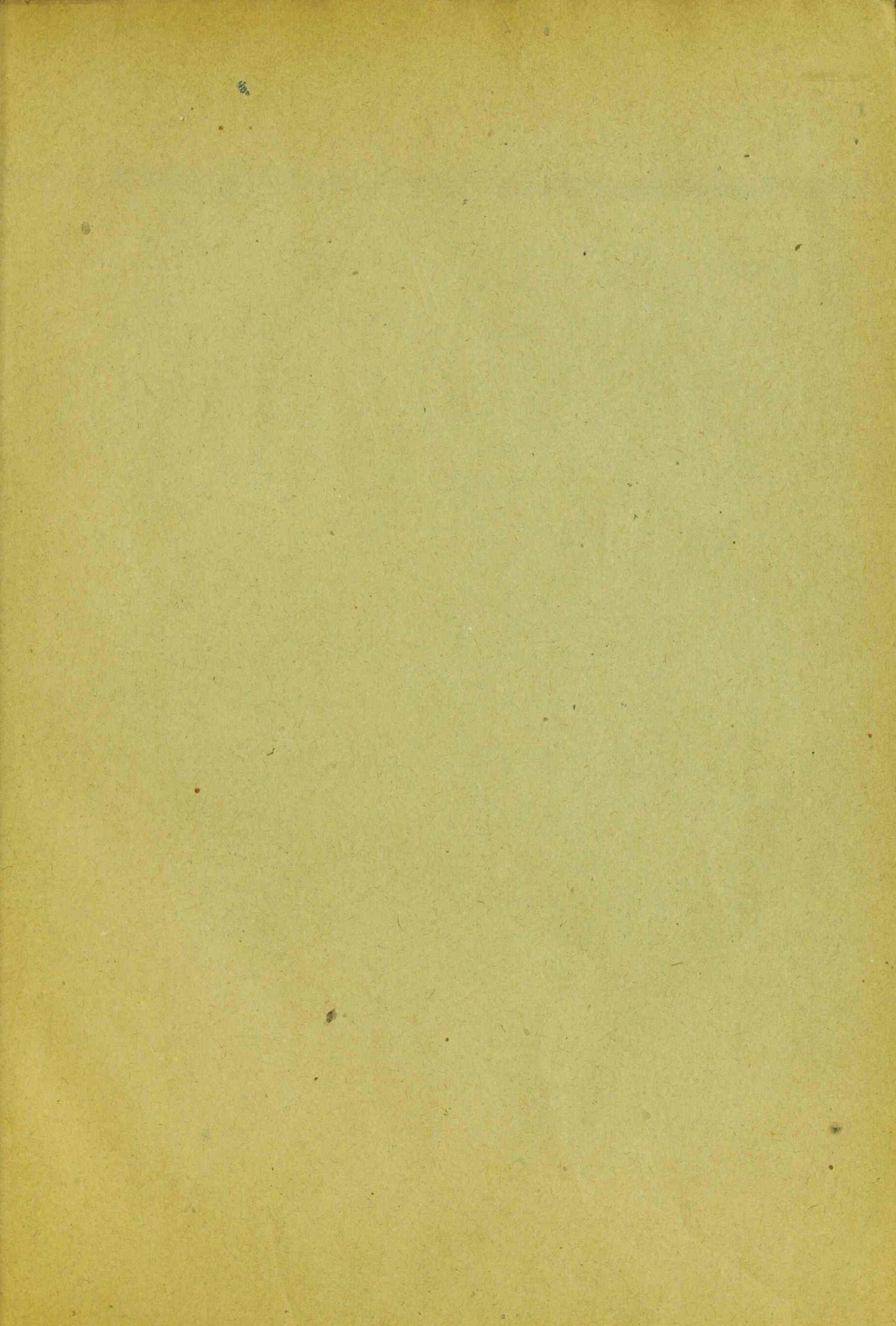
II

12217

Incunabula

E-S

E

12217

Incunabel

LIBER PRIMVS

ORATIONVM M.T.C. ACCVSATIONVM IN C. VERREM. INCIPIT LIBER PRIMVS.

I QVIS VESTRVM IVDICES AVT EORVM Qui adsunt: forte mirat: me qui tot annos in causis iudiciorum publicis ita sum uersatus: ut defenderim multos: laeserim neminem: subito nunc mutata uoluntate ad accusandum descendere. is si mei consilii cam rationem quod cogno uerit: una & id quod facio probabit: & in hac causa profecto neminem mihi esse praeponendum actorem putabit. Cum Quæstor in Sicilia fuisse Iud. itaque ex ea prouincia deceperit: ut si culi omnibus iucundam diuturnamque memoriam. Quæsturæ nominisque mei relinquerem factum est ut cum summum in ueteribus patronis multis tuis nonnullum est in me præsidium suis fortunis constitutum esse arbitrarentur. Qui nunc populati atque uexati cuncti ad me publice saepe uenerunt: ut suorum fortunarum omnium causam defensionemque suscipere: me saepe esse pollicitum: saepe ostendisse dicebant: si quod tempus accidisset: quo tempore aliquid a me requirent: cōmodis eorum me non defuturum. Venisse tempus aiebant: non iam ut cōmoda sua sed ut uitia salutemque totius pruinciae defenderem: se se iam ne deos quidem in suis urbibus ad quos confugerent habere. Quod eorum simulachra sanctissima. C. Verres ex delubris religiosissimis sustulisset. Quas res luxuries in flagitiis crudelitas in suppliciis: auaritia in rapinis: supbia in cōtumelias efficere potuerit: eas oculi se hoc uno Prætore per triennium pertulisse. Rogare & orare ne illos suplices aspernaret: quos me incolumi nemini supplices esse oporteret. Tuli grauiter & acerbe Iud. in eum me locum adduci: ut aut homines spes falleret: qui opem a me atque auxilium petissent: aut qui me ad defendendos homines ab ineunte adolescentia deditsem: tempore atque officio coactus ad accusandum traducerer dicebam habere eos auctores. Quo Cecilius: qui præsertim Quæstor in eadem prouincia post me Quæstorem fuisset. Quo ego adiumento sperabam hanc a me molestiam posse dimoueri: id mihi erat aduersarium maxime nam illi multo mihi hoc facilius remisissent: si istum non nosserint aut si iste apud eos quæstor non fuisset. Adductus sum Iudi, officio: fide: misericordia multorum bonorum exemplo ueteri consuetudine institutoque maiorum: ut onus humanus laboris atque officii non ex meo sed ex maiorum necessariorum tempore mihi suscipiendum putarem quo in negotio tamen illa me res Iud. consolatur: quod haec quæ uideatur esse accusatio mea non potius accusatio quod defensio est existimanda. Defendo enim multos mortales multas ciuitates: prouinciam Siciliam totam. Quam obrem si unus mihi est accusandus prope modum manere in instituto meo videor & non omnino a defendendis hominibus subleuandisque discedere. Quod si hanc causam tam idoneam tam illustrem tam graue: non haberem: si aut hoc a me Siculi non petissent: aut mihi cum Siculis causa tantæ necessitudinis non irrecederet: & hoc quod facio me Reip. causa facere profiterer ut homo singulari cupiditate: audacia: scelere praeditus cuius furtæ atque flagitia non in Sicilia solum: sed in Achia Asia Cilicia Pamphylia Romæ denique ante oculos omnium maxima turpis imago nossemus: me agente in iudicium vocaretur: quis tandem esset: qui meum factum aut consilium possit reprehendere? Quid est proh deum hominumque fidem in quo ego Reip. plus hoc tempore prodeesse possim? Quid est: quod Pro. Ro. gratius esse debeat: aut sociis exterisque nationibus optatus esse possit: aut saluti fortunisque hominum magis accommodatum sit populatæ uexatae funditus eueræ prouinciae socii stipendiarii Popu. Ro. afflicti miseri iam non salutis spem sed exitii solatum quærant. Qui iudicia manere apud ordinem Senatorium uolunt queruntur accusatores se idoneos non habere qui accusare possint: iudiciorum severitatem desiderant Popu. Ro. interea tametsi multis incommodis difficultatibusque affectus est tamen nihil æque in Repub. atque illam ueterem iudiciorum uim grauitatemque requirit. Iudiciorum desiderio Tribunitia potestas efflagitata est: iudiciorum leuitate ordo quoque alias ad res iudicandas postulatur. Iudicium culpa atque dedecore etiam Censorium nomine quod asperius antea populo uideri solebat id nunc poscit. idque populare atque plausibile factum est. In hac libidine hominum nocentissimum in Popu. Roma. quotidiana querimonia iudiciorum infamia totius ordinis offensione: Cum hoc unum his tot incommodis remedium esse arbitrarer: ut homines idonei atque integri causam Reipub. legumque suscipierent. Fateor me salutis omnium causa ad eam partem accessisse reipub. subleuandæ: quæ maxime laboraret. Nunc quoniam quibus rebus adductus ad causam accesserim: denionstrauit: dicendum necessario est de contentione nostra: ut in constituendo accusatore: quid sequi possitis: habeatis. Ego sic intelligo Iud. cum de pecuniis repetundis nomen cuiuspiam deferatur si certamen inter aliquos sit: cui potissimum delatio detur: haec duo in primis spectari oportere: quem maxime uelint actorem esse ii quibus factæ esse dicantur in iuriæ: & quem minime uelit is qui eas iniurias fecisse arguatur: in hac causa Iud. Tametsi utrumque arbitror perspicuum tamē de utroque dicam & de eo prius quod apud uos plurimum debet ualere: hoc est de uoluntate eorum quibus iniuriæ factæ sunt: quorum causa iudicium de pecuniis repetundis est constitutum. Siciliam prouinciam. C. Verrem per triennium depopulatum esse Sicolorum ciuitates uastasse: domos exinanisse: Fana spoliassæ: dicunt. Adsum: queruntur Siculi uniuersi. Ad meam fidem: quam habent spectatam iam & diu cognitam configiunt: auxilium sibi per me a uobis atque a Popu. Roma. legibus petunt me defensorē calamitatum suarum me ultorem iniuriarum me cognitorem iuris sui me actorem causæ totius esse uoluerunt. Utrum Quin. Cecilius hoc dices: me non Sicolorum rogatu ad causam accedere: An optimorum fidelissimorum que socioru. a uoluntatem apud hos grauem esse non oportere. Si id audebis dicere quod. C. Verres: cui te inimicum esse simulas maxime existimari uult Siculos hoc a me non petisse. Primum causam inimici tui subleuabis: De quo non præiudicium: Sed plane iudicium iam factum putatur: quod ita percrebuit: Siculos omnes actorem suæ causæ cōtra illius iniurias q̄sisse. Hoc si tu inimicus eius factū negabis: quod ipse cui maxime haec res obstat: negare non audet: uideto ne nimis familiariter inimicitias exercere uideare. Deinde sunt

Kende 8/3 86 - Zugabe.

A

INVECTIVARVM IN.C.VERREM

testes uiri clarissimi in eae ciuitatis quos oes ame nomiari non est necesse. eos qd adsunt appellabo quos si metiret
 testes ee ipudetiae meæ minie uelle. Scit is qd i cōsilio. C. Marcellus. Sci tis que adde video Gn. Létulus Mar
 cellinus: quorū fide atq; p̄sidio Siculi maxie utū: qd oio Marcellorum nomini tota illa p̄uincia adiūcta ē. Hi scī
 unt hoc non modo a me petitum esse sed ita sepe & ita uehementer ee petitū: ut aut cā mihi suscipieāda fuerit:
 aut officium necessitudinis repudiadū. Sed qd ego his testibus utor: quasi res dubia aut obscura sit. Ad sunt
 homines ex tota prouincia nobilissimi qui præsentes uos orant: atq; obsecrant Iud. Vt in actore causæ suæ
 diligendo uestrum iudiciū a suo iudicio ne discrepet. Omnia ciuitatū totius Siciliae legatiōes adsunt. Præ
 ter duas ciuitates: quarum duarū si adessent: duo crima uel maxima numeraretur: quæ cū his ciuitatibus.
 C. Verri cōmunicata sunt. At enim cur a me potissimum hoc præsidium petierūt. Si et dubium petissent
 a me præsidū nec ne: dicerē cur petissent. Nunc uero cum id ita p̄spicuū sit: ut oculis iudicari possitis nescio
 cur hoc mihi detrimento ee debeat: si id obiiciatur mihi me potissimum esse delectū. Verū id mihi non sumo
 Iud. & hoc non mō in oratione mea non pono: sed ne in opinione qdem cuiusq; relinquo me omnibus patrōis
 ee p̄positū. Non ita ē: sed uniuscuiusq; tpris ualitudis facultatis ad agēdū ducta rō ē. Mea fuit sp̄ hæc ihac re uo
 lūtas & suia: quēuis ut hi mallent: de his qd eēt idonei suscipe qd me: me mallēt qd nemine. Reliquū ē iā: ut illā
 ramus: cū hoc cōster. Siculos a me petisse & qd hæc rem apud. uos animosq; uestros ualere oporteat & qd au
 thoritatis apud uos i suo iure repetēdo socii Po. Ro. suplices uiri habere debeat: de quo qd ego plura cōmemo
 rare: qd uero dubiū sit: quī tota lex de pecūniis repetūdis socioz; causa cōstituta sit nā ciuibus cū sunt ereptæ
 pecūiae ciuili fere actiōe & priuato iure repetunf. Hæc lex socialis est hoc ius nationū exterrarū est, hæc habet
 arcē minus aliquāto munitā nūc qdem qd antea. Verūtamen si qua reliqua spes est quæ socioz; aios consolari
 possit: ea tota in hac lege posita est cuius legis non mō a Po. Ro. sed etiā ab ultimis nationibus iam pridem se
 ueri custodes regrunt: Quis igitur est: qui neget oportere eoz; arbitratu lege agi: quoq; causa lex sit constitu
 ta. Sicilia tota si una uoce loqueretur. hoc diceret: quod auri qd argenti quod ornamentorum in meis urbi
 bus sedibus delubris fuit: qd in una quaque re beneficio Senatus Populiq; Roma, iuris habui: id mihi tu. C.
 Verres eripuisti. atque abstulisti. quo noīe abs te festertium milies ex lege repeto. Si uniuersa ut dixi p̄uincia
 log posset: hac uoce uterē. quoniam id non poterat: haq; rege actore quē idoneū esse arbitrata est: ipsa delegit. in
 eiusmodi re quisq; tā impudens reperietur qd ad alienam cām iutiiis iis quoq; negotiū est: accedere aut aspira
 re audeat. Si tibi Qu. Cecili hoc Siculi dicēt: te non nouimus nescimus quis sis: nunq; te antea uidimus. si
 ne nos per eum nostras fortunas defendere: cuius fides est nobis cognita: non ne id dicerent: quod ciuīs p̄
 bare deberent. Nunc hoc dicūt: utrūq; se nosse. Alterū se cupere defensorem esse fortunarum suaq;. Alter
 plane nolle. Cur nolint: etiam si tacerent: satis dicunt. uerum non tacēt tamen his inuitissimis te offens. tamen
 in aliena causa loquere tamen eos defendes qui se ab omnibus d̄sertos potius: qd abs te pesemos ee malunt. ta
 men his operam tuam pollicebere qui te neq; uelle suam causam. nec si cupias: posse arbitrātur. Cur eorum
 sp̄ē exiguum reliquāum fortunarum quam habent in legis & Iudicii seueritate positam ui extorquere co
 naris? Cur te interponis inuitissimis quibus maxime lex consultum esse uult? Cur de quibus in prouincia
 non optimæ es meritus eos nunc plane fortunis omnibus conaris euertere? Cur his non modo perseguen
 di iuris sui sed etiam deplorandæ calamitatis adimis potestatem? Nunc te actore quem eorum affuturum
 putas: Quos intelligis non ut per te alium sed ut per aliquem te ipsum ulciscantur laborare? At enim solum
 id est ut me Siculi maxime uelint. Alterum illud credo obscurum est a quo Verres minime se accusari uelit.
 Et quis unq; tam palam de honore: tam uehementer de salute sua confedit: qd ille atq; illius amici ut ne hæc
 mihi delatio def. Sūt multa qd Verres i me ee arbitraf: quæ scit i te Qu. Cecili non ee qd cuiusmodi i utroq; no
 strum sunt paulo post commemorabo. Nunc tamen id dicam: qd tacitus tu mihi assentiare: nullam rē in me
 esse: quam ille contemnat: nullam in te quā pertimescat: Itaq; magnus ille defensor & amicus eius tibi Hor
 tensius suffraga: me oppugnat. Aperte ab Iudicibus petit: ut tu mihi anteponare. & ait hoc se honeste sine
 ulla inuidia ac sine ulla offensione contendere. Non enim inquit illud peto: quod soleo: cū uehementer con
 tendi impetrare reus ut absoluāt: nō peto. sed ut ab hoc potiusq; ab illo accusef: id peto. Da mihi hoc: conce
 de quod facile est. qd honestū. quod non iuidiosum, quod cū dederis: sine ullo tuo periculo sine infamia illud
 dederis: ut is absoluāt. cuius ego cā laboro. Et ait idē: ut aliq; metus adiunctus sit ad gratiā: certos ee i cōsilio
 qbus ostendi tabellas uellit: id ee p̄fascile. Non enim singulos perferre sententias: sed uniuersos constituere.
 Ceratam unicuiq; tabellā dari cera legitima non illa infamia ac nefaria atq; is non tam propter Verrem laborat:
 qd quod eum minime res tota delectat. Videt enim si a pueris nobilibus quod adhuc elusit. Si a quadruplato
 ribus quos non sine causa contempsit semper: ac pro nihilo putauit accusandi uolūtas ad viros fortes specta
 tos homines translata sit se in iudiciis dominari non posse. Huic ego homini iam ante denunciatio si a me
 causam hanc uos agi uolueritis: rationem illi defendendi totam esse mutandam. & ita causam mutādam ut
 meliore & honestiore conditione qd tua ipse esse uult: imitetur homines eos: quos ipse uidit amplissimos. L.
 Crassum & M. Antonium: qui nihil se arbitrabantur ad iudicia causaz; amicorum præter fidem & ingenio
 um afferre oportere: nihil erit: qd me agente arbitref iudiciū sine magno multoq; periculo posse corrumpi.
 Ego in hoc iudicio mihi Siculorum causam receptam. Po. Ro. suscepta ee arbitror: ut mihi non unus hō im
 probus opprimēdus sit: id qd Siculi petierūt: sed oīno ipobitas id qd. po. ro. iā diu flagitat: extinguēda atq;
 delenda sit. in quo ego qd eniti aut qd efficere possim: malo in aliorum spe relinquere quam in oratiōe mea
 ponere. Tu uero Cecili quid potes: quo tempore aut qua in re non modo specimen cæteris aliquod dedisti:
 sed tui periculū fecisti. In mente tibi non uenit qd negocii sit causam publicā sustinere: uitam alterius totam
 explicare: atq; eam non modo in aīs Iudiciū sed etiā in oculis cōspectuq; oīum exponere: sociorum salutem:

cōmoda puinciarum:ūim legum grauitatem iudiciorum defendere? Cognosce ex:me quoniā hec primū tempus discendi nactus es q̄ multa esse oporteat in eo:qui alterum accusat ex quibus si unū aliqđ i te cognoveris ego iam tibi istuc quod expertis:mea uoluntate concedam. Primū integritatē atq̄ innocentiam singula rem. Nihil est enim quod minus ferendum sit:quam rationem ab altero uitæ reponscere eum qui non posse sue reddere. Hic ego de te plura non dicā:unū iliud credo oēs aīduertere & adhuc ab nullis nisi a Siculis potius cognoscis. Siculos hoc dicere cum eidem sint irati cui tu te inimicū esse dicas:sese temen te auctore ad iudicium non affuturos. Quare negēt: ex me non audies. Hoc patere id suspicari q̄ necesse est. Illi qđem ut ē hominum genus nimis accutum & sospicium non te ex Sicilia litteras in Verrē deportare uelle arbitrantur sed q̄ iisdem litteris illius Prætura & tua Quæstura consignata sit asportate te uelle ex Sicilia litteras suspicātur. Deinde accusatorem firmum uerumque esse oportet. Eum ego si te putem cupere esse facile intelligo ēē non posse. Nec ea dico:quæ si dicam tamen infirmare nō possis Te anteq̄ de Sicilia decesseris in gratiam redisse cum Verre. Potamonē Scribam & familiarem tuum retentū esse a Verre in prouincia:cū tu decesseres. M. Ceiliū fratrē tuum lectissimum atq̄ ornatissimum adolescentem non modo non adesse neq̄ tecū tuas iniurias perseq: sed esse cum Verre cum illo familiarissime atq̄ amicissime uiuere. Sunt hæc & alia in te falsi accusatoris signa p̄ multa:qbus ego nūc non utor. Hoc dico:si te maxime cupias:tamen uerum accusatorem esse n̄on posse. Video. n̄. per multa esse crimina:quæ tibi societas cū Verre eiusmodi est:ut ea accusando attingere nō audeas. Quæritur Sicilia tota. C. Verrē ab aratoribus cum frumentū sibi in cellā iperauisset: & cū esset tritici modius. H.S.V. pro frumento in medios singulos duodenos festertos exegisse, magnū crīmē ingens pecunia furtū impudens. Iniuria non ferenda. Ego hoc uno crīmīne illū condemnem necesse est. tu Cecili:qd facies? Vtrū hoc tātum crīmen prætermittes:an obiicies? Si obiicies: id ne alteri crīmini dabis: qd eodem tempore in eadem prouincia tu ipse fecisti:audebis ita accusare alterę:ut quominus tutte condēnare:recusare non possis: Si prætermittes:q̄lis erit ista tua accusatio:quæ domestici periculi metu certissimi & maximi crīminis non mō suspicionē uerūtiā mētionem ipsam pertimescat. Emptū est ex .S.C. frumētū ab sicutis prætore Verre:pro quo frumento pecunia oīs soluta non est. Graue est hoc crīmen in Verrem graue me agente te recusante nullū. Eras enim tu Quæstor:pecuniā publicā tu tractabas. ex qua ctiā si cuperet p̄tor: tamē ne qua deductio fieret:magna ex parte tua potastas erat. Huius quoque igitur crīminis te accusante mentio nulla fiet. Silebit toto iudicio de maximis & notissimis illius furtis & iniurii. Mihi credite Cecili non potest in accusando socios Verris defendere is:qui cum reo crīminū societate coniunctos esse Municipes a ciuitatibus pro frumento pecuniā:exergerunt:qd hoc Verre p̄tore factum est nō solū:sed ét. Quæstore Cecilio, quid igī? datus es huic crīmini:qd & potuisti p̄hibere ne fieret:& debuisti? An totum id reliques? Egō id omnino Verres in iudicio suo nō audiēt:qd cum faciebat:quemadmodum defensurus esset:non reperiebat. Atque ego hæc quæ in medio posita sunt:commemoro. Sunt alia magis occulta furtā: q̄ ille ut istius credo animos atq̄ imetus etiam traderet:cū Quæstore suo benignissime communicauit. Hæc tu scis ad me esse delata:quæ si uelim proferre facile oēs intelligēt:uobis iter uos non mō uoluntatē fuisse cōiunctam: sed ne p̄dam quidem adhuc ēē diuisam. Qua pp̄ si tibi iudiciū postulas dari quod tecū una fecerit: cōcedo: si id lege permittif. Sin autem de accusatione dicimus:cōcedas oportet iis qui nullo suo peccato impediūtūr: quo minus alterius peccata demōstrare possint. Ac uide q̄tum inter futurum sit inter meā atq̄ tuā accusatiōnem. Ego ét quæ tu sine Verre cōmisisti: Verri crīmini datus sum:qd te nō prohibuerit:cum summā ip̄e haberet potestatē. Tu cōtra ne quæ ille qđ fecit obiicies:ne qua ex pte cōiunctus cū eo repiare. qd illa Cecili cōtēnenda ne tibi uidetur esse:sine qbus cā sustineri p̄sertim tanta nullo mō potest. Aliq̄ facultas agendi:aliq̄ dicendi consuetudo:aliqua in foro iudiciis legibus aut ratio aut exercitatio. Intelligo q̄ scopoloso difficilip̄ loco uerſer. nā cū omnis arrogātia odiosa est:tum illa ingenii atq̄ eloquentiæ molestissima. Quamobrem nihil dico de meo ingenio neq̄ est qd possum dicere, neq̄ si esset:dicerem. Aut. n. id mihi satis est: qd est de me opinionis quicquid est:aut si id parum est:ego maius id cōmemorādo facere nō possum. De te Cecili iā me hercule hoc extra hanc contentionē certamēq̄ nostrum familiariter tecū loquar. Tu ipse quēadmodum existimes uide etiam atq̄ & tu te collige:& q̄sis & qd facere possis:cōsidera. putas ne te posse de maximis acerbissimisq̄ rebus cum cām socio& fortuna&q̄ puinciā ius. Po. Ro. grauitatē iudicii legumq̄ suscepis tot res tāgraues tam uarias uoce memoria cōsilio ingenio sustinere? Putas ne te posse q̄. C. Verres in Quæstura quæ i legatiōē q̄ in p̄tura q̄ Romæ q̄ in Italia q̄ in Achia Asia Pamphyliaq̄ patrarit:ea quēadmodum locis temporib⁹ diuisa sint:sic crīminibus & oīone distinguere? Putasne posse id q̄ in huiusmodi reo maxime necessariaū est:facere:ut q̄ libidinose q̄ nefariæ:q̄ crudeliter fecerit:ea æque acerba & idigna uideant̄ esse iis q̄ audiēt atq̄ illis uisa sunt:q̄ senserunt? Magna sunt ea q̄ dico:mihi crede:noli hæc cōtemnere,dicenda,demōstranda explicāda sunt oīa,causaq̄ nō solū exponēda:sed ét grauiter copiose& agenda ē,p̄ficiēdum est si qd agere aut p̄ficere uis:ut hoīes te nō solū audiāt:uerūtiā libenter studiose& audiāt.in quo si te multū natura adiuuaret si optimis a pueritia disciplinis atq̄ artibus studiis & i his elaborassis:si līas Græcas Athenis non Lilybei: Latinas Romæ nō in Sicilia didicisses:tamē ét magnū tantam cām tam expectatā & diligētia conseq & memoria complecti:& oratiōe exponere.& uoce & uiribus sustinere. Fortasse dices qd: ergo hæc in te sunt omnia:utinā quidem essent. Verum tamen ut esse possent: magno studio mihi a pueritia ē elaboratum. Quod si ego hæc pp̄ magnitudinē reḡ ac difficultatē assequi nō potui: q̄ in omni uita nihil aliud ægi:q̄ longe tu te ab his rebus abesse arbitrare:quas nō modo antea nunq̄ cogitasti:sed ne nunc qđ cum in eas igereris: quæ & quantæ sint:suspicari potes. Ego q̄ sicut omnes sciunt:in foro in iudiciisq̄ ita uersor:ut eiusdem ætatis aut nemo aut pauci plures causas defenderint,& q̄ omne tēpus quod mihi ab amicis & negoīis dat i his studiis

INVECTIVARVM IN.C.VERREM

laboribusq; cōsumā: quo paratiō ad usum foresem prōptiorē eē possim tū ita deos mihi uelim p̄pitios ut
 cū illius téporis mihi uenit in métē: quo die citato reo mihi dicēdū sit:nō solum cōmoueor aīo sed etiā toto
 corpore phorresco. Iā nunc mente & cogitatione p̄spicio q̄ tum studia hoīum:q̄ cōcursus futuri sint quan-
 tam expectationē magnitudo iudicii sit allatura. quātam auditōḡ multitudinē. C. Verris in infamia cōcita-
 tura, quātā deniq; audiētiam orationi meæ improbitas illius facturasit. q̄ cū cogito: iā nūc timeo. gdnā p̄ of-
 fensione hoīum qui illi inimici infensiq; sunt: & expectatione hoīum & magnitudine rex dignū eloq; possim
 Tu horum nihil metuis. nihil cogitas. nihil laboras. si qd ex ueterē aliqua ratione Iouem ego Optimum Ma-
 ximum aut uellem si fieri potuisset. Iud. aut aliqd eiusmodi ediscere potueris præclare te paratu in iudicium
 uentur& arbitraris. ac si tibi nemo respōsus eret. tamē ip̄am cām ut ego arbitrör: demonstrare non posse
 nūc ne illud qdē cogitas: tibi cū hoīe diligētissimo & ad dicendum paratissimo futurum esse certamen: q̄ cum
 modo differendum modo omni ratione pugnandum certandumq; sit. cuius ego ingeniū ita laudo ut non
 p̄timescā. ita p̄bo: ut me ab eo delectari facilius q̄ decipi putē posse. Nūq̄ ille me opprimet cōsilio. nūq̄ ullo ar-
 tificio peruerter. nunquā īgenio me suo labefactare atq; infirmare conabif. Nouī oēs hoīs petitiones ratio-
 nesq; dicendi. Sæpe in iisdem lāpe i cōtrariis causis uersati sumus. Ita contra me ille dicet quis sit ingeniosus:
 ut nōnullū etiam de suo īgenio iudicū fieri arbitretur. Te uero Cecili quemadmodū sit elusurus q̄ omni ra-
 tiōe iacturus uidere iā uideor: quotiēs ille tibi potestatem optionemq; facturus sit ut eligas utq; uelis factū ef-
 se nec ne: ueḡ eā an falsum: utrum dixeris: id contra te futurum. Qui tibi æstus q̄ error quā tenebræ dii im-
 mortales erunt: homini minime malo? Quid cum accusationis tuā membra diuidere cōperit & in digitis
 suis singulas partes cause cōstituere? Quid cū unumquodq; transigere: expedire: absoluere: ip̄le p̄fecto me-
 tuere incipies: ne innocentī periculū faccesseris. Quid cū cōmiserari conquāri & ex illius innidia de eo narare
 aliqd & in te traicere cōperit: cōmemorare Quāstoris cū prātore necessitudinē constitutā. morem malo-
 fortis religionē. poteris ne eius orationis subire inuidiam? Vide mō ēt atq; ēt cōsidera: mihi enim uideſ peri-
 culū fore ne ille non mō uerbis te obruat sed gelu ipso ac motu corporis prāstringat aciē ingenii tui. neq; ab
 institutis tuis cogitationib⁹ abducat. Atq; huiuscē rei iudicū iā continuo uideo futurum. Si enim mihi
 hodie respondere ad hāc quā dico potueris: si ab isto libro quē tibi magister ludi nescio q̄s ex alienis oīoni-
 bus cōpositū dedit uerbo uno discesseris posse te & illi quoq; iudicio nō de esse & cāz atq; officio tuo satisfa-
 cere arbitrabor. Sin meū in hac plusiōe nihil fueris: quem te in ipsa pugna cū acerrimo aduersario fore pu-
 temus? Esto ip̄le nihil ē: nihil pōt. At uenit paratus cū suscriptoribus exercitatis & disertis. est tamen hoc ali-
 qd: tāetsi non ē satis. oībus enim rebus is q̄ princeps in agendo est: ornatissimus & paratissimus ē debet. Ve-
 rūtamen. L. Apuleium esse uideo proximum subscriptorem hominem non ætate sed usu forensi atq; exer-
 citatione tyronem. deinde ut opinor: hebet Halienum hunc tamen a subsellis qui qd i dicendo possit: nunq̄
 satis attēdi: i clamādo qdem uideo eum esse bene robustum atq; exercitatum: i hoc spes tuā sunt omnes: hic
 si tu erit actor cōstitutus totum iudicium sustinebit. At ne is quidem tātum cōtendet in dicendo: quantum
 potest sed consulet laudi & existimatiōi tuā: & ex eo quod ip̄le pōt: i dicendo aliquātulum remittet: ut tum
 aliquid esse uideare. Vt in actoribus grācis fieri uideamus: sæpe illum qui est secundarum aut tertiarum par-
 tum cum possit aliquanto clarius dicere: quam ip̄le primarum: multum summittere ut ille princeps quā
 maxime excellat. Sic faciet Halienus tibi seruier tibi lenocinabitur. Minus aliquanto contendet: quā potest
 Iam hāc considerate eiusmodi accusatores in tanto iudicio simus habituri cum iōe Halienus ex ea facultate.
 q̄ habet: aliquātum detracturus sit. & Cecilius tum se deniq; aliqd factu& putet si Halienus minus uehemēs
 fuerit. & tibi primas in dicēdo ptes cōcesserit. Quātum quē sit habiturus: nō uideo nisi quē forte ex illo gre-
 ge Orato& q̄ subscriptionē sibi postularunt cuicūq; uos delationē dedissetis ex qbus alienissimis hoībus ita
 paratus uenis: ut tibi hospes aliq; sit recipiēdus: qbus ego nō sum tātum gonorē habiturus: ut ad ea q̄ dixerit
 certo loco aut singulatim unicuiq; rūdeā. Sic breuiter quoniam nō cōsulto sed casu i eōḡ mentionem icidi: q̄s
 p̄teriens satis faciā uniuersis. Tāta ne uobis iōpia uideor ēē amicoḡ: ut mihi non ex his quos meū adduxeri
 sed de populo subscriptor addaf? Vobis āt tāta iōpia reoḡ ut mihi cām p̄cipere conemini: potius q̄ aliquos a
 colūna ænea uestrī ordī reos repiatīs. Custodē inq̄ Tullio me apponite. qd mihi q̄ multis custodibus opus
 erit: si te semel ad meas capſas admisero: q̄ nō solum ne qd nūcēs: sed etiā ne qd auferas: custodiendus sis: sed
 de illo custode toto sic uobis breuissime rūdebo: nō esse uos tales uiros cōmissuros ut ad cām tāta a me fusce
 pta mihi creditā qslq; subscriptor me iuitō. Aspirare possit. Et. n. fides mea custodem repudiat. diligētia specu-
 latorem reformidat. Vr̄ḡ ut ad te redeā Cecili q̄ multa re deficiāt uides: q̄ multa sint in te q̄reus nocens i accu-
 satore suo cupiat esse p̄fecto iā tēlligis. qd ad hāc dici pōt. Nō. n. qro qd tu dicturus sis: uideo mihi nō te sed
 hunc librum ēē respōluge: quē monitor tuus hic tenet. q̄ si te recte monere uolet: suadbit tibi: ut hīc discedas.
 neq; mihi uerbū ullum respōdeas. qd. n. dices: an id q̄ dictitas iiuriā tibi fecisse Verrem: arbitrör. neq; n. eset
 uerisimile cum oībus. Sicutis faceret iiurias te illi unum eximiū cui cōsuleret: fusse. sed cāteri Siculi ultorem
 suaḡ in iuriāḡ iuenerunt. tu dum tuas iiurias p̄ te id q̄nō potes: p̄seq̄ conaris: id agis: q̄t cetero& quoq; iiuriā
 sint impunita atq; inultæ. Et hoc te p̄terit: nō id solum spectari solere: q̄ debeat: sed ēt illud: q̄ possit ulcisci in
 quo utrūq; sit: eū supiōrē esse. In quo alterḡ. in eo nō qd is uelit: sed quid facere possit q̄ri solere. Quod si ei po-
 tissimum cēses p̄mitti oportere accusandi ptātem: cui: maxima. C. Verres iiuriā fecerit: utq; tādem cēses hos
 Iud. grauius ferre oportere te ab illo esse læsum an puincia Siciliā esse uexatā ac pditā? Opinor concedis mul-
 to hoc esse grauius & ab oībus ferrī grauius oportere. Cōcedeūtq; ut tibi anteponat in accusando Prouincia.
 Nā puincia accusat: cum is agit cām quem sibi illa defensorem sui iuris ultorem iiuriāḡ actorem totius cāz
 adoptauit. At eam tibi. C. Verres fecit iniuriam quā cātero& quoq; oīos possit alieno īcommode cōmoue

LIBER PRIMVS

re? minime, nā id quoq; ad rem pertinere arbitror: q;lis iniuria dicat: quæ cā inimicitarum pferat. Cogno
 scite ex me: nā iste eā pfecto nisi plane nihil sapit: nunq; proferet. Agōis est qdā lilybetana liberta Veneris Ery
 cinæ quæ mulier atē hūc Questorē copiose plane & locuples fuit. Ab hac præfectus Antoni qdā symphōia/
 cos seruos abducebat per iniuriam quibus se in classe uti uelle dicebat. Tum illa ut mos i Sicilia est omnium
 Venereorum & eorum qui a Venere se liberauerunt: ut Præfecto illi religionem Veneris nomenq; obisce/
 ret: dixit & se & oīa sua ueneris esse. Vbi hoc q;stori Cecilio uiro optimo & hōi æq;fissimo nunciatū ē uocari ad
 se Agonidē iubet. iudiciū dat statū: si pateret: eā se & sua ueneris eē & dixisset. iudicat Recupatores id qd necel
 se erat: neq; n. erat cuiq; dubiū quin illa dixisset. iste i possessionē bonoq; mulieris mittit. ipsam Veneris in serui/
 tutem adiudicat. deinde bona uendit. pecuniam redigit. Ita dum pauca mancipia Veneris nomine Agōis: hac
 religione retinere uult: fortunas omnes libertatemq; suam istius iniuria perdidit. Lilybeū Verres uenit po/
 stea rem cognoscit factum improbat: cogit Quæstorem suum pecunia quā ex Agonidis bonis redigisset: eā
 mulieri omnem ánumerare & reddere. Et adhuc id quod uos omnes admirari video: non Verres sed Qu.
 Mutius. Quid enim facere potuit elegātius ad hominum existimationē: aequius ad leuādam mulieris cala/
 mitatem: uehementius ad Quæstoris libidinem cohercendā? Sum me haec oīa mihi uidentur esse laudan/
 da. sed repente e uestigio ex homine tanquā aliquo. Circeo poculo factus est. Verres redit ad se: atq; ad mores
 suos. nam ex illa pecunia magnā partē ad se uertit: mulieri reddidit quātulū uisum ē. Hic tu si læsum te a Ver
 re eē dices: patiar & cōcedam si iniuriam tibi factam quæreris defendā: & negabo. Deinde de iniuria q; tibi fa/
 cta sit: neminem nostrum grauiorem iudicem esse oportet: q; te ipsum cui facta dicis. Si tu cum illo postea in
 gratiam redisti. si domi illius aliquotiens fuisti. si ille apud te postea coenauit: utq; te perfidiosum an præuari
 catorē existimari mavis. Video esse necesse alterutrum sed ego tecum in eo non pugnabo: quominus utrū
 uelis: eligas. Quid si ne iniuriaq; qdē quæ tibi ab illo facta sit: cā remāet qd habes: quod possis dicere: q; obrem
 non modo mihi sed cuiq; anteponere: nūl forte illud qd dicturum te esse audio Quæstorē illius fuisse. Quæ
 causa grauiis ēē: si certares mecum uter nostrū illi amicitior esse deberet. in contentione luscipendarum ini/
 micitarum ridiculum est putare causam necessitudinis ad in serendū periculū iustum uideri oportere Etenī
 si plurimas a tuo p̄tore iniurias accepisses tamen eas ferendo maiorem laudem q; ulsciendo mōrere. Cum
 uero nullum illius in uita rectius factum sit: q; id quod tu iniuriā appellas. Hi statuēt hanc cām q; ne in alio
 qdē p̄barēt: i te iusta ad necessitudinē uiolādā uideri. Qui si summā iniuriā ab illo accepisti: tū quoniā Quæ/
 stor eius fuisti: nō potes eū sine ulla uitupatiōe accusare. Si uero nulla tibi sc̄ā ē iniuria sine scelere eū accusare
 nō potes. Quare cū incertū sit d̄ iniuria: quēq; eē hoīe putas: q; nō malit te sine uitupatiōe q; cū scelere discede/
 re. At uide qd differat itē meā opinionē ac tuā. Tu cū oībus rebus inferior sis: hac una in re te mihi anteferrī
 putas oportere: quod Quæstor illius fueris. Ego si superior cæteris rebus es: te hanc unam ob causam ac/
 cusarem repudiari putarē oportere. Sic. n. a maioribus nostris accepimus: prætorē Quæstori suo parētis lo/
 co eē oportere. nullā neḡ iustiorē neq; grauiorē cām necessitudinis posse repiri q; cōiunctionē sortis q; puicīa
 q; officiū q; dublicā muneric societatē. Quāobrē si iure eū possis accusare tamē cū is tibi parētis nūero fuisse:
 id pie facere nō posses. Cū uero neq; iniuriā acceperis: & p̄tori tuo piculū crees: fatearis necesse ē te illi iustū
 impiūq; bellū iferre conari. Etenī ista Quæstura ad eā rē ualeat: ut elabordū tibi in rōe reddēda sit: q; obrē qui
 Quæstori eius fueris: accuses. Nō ut ob eā ipam cām postulādum sit: ut tibi potissimū accusatio def̄. neq; fere
 unq; uenit i cōtentione d̄ accusando q; q;stori fuisse: q; repudiare. Itaq; neq;. L. Philoni i. C. Serulium noīs
 d̄ferendi ptas est data neq;. M. Aurelio Scauro i. L. Flaccum neq;. Gn. Pōpeio i. T. Albutium: quoq; nemo pp
 idignitatē repudiatus est. sed ne libido uiolāde necessitudinis auctoritate iudicum comprobaret. Atq; ille.
 Gn. Pōpeius ita cum. C. Iulio cōtendit: ut tu mecum. Quæstor. n. Albuti fuerat ut tu Verres. Iulius hoc secū
 auctoritatis ad accusandum afferebat: q; ut hoc tpe nos ab Siculis sic tum ille ab Sardis rogatus ad cām accē
 serat. Semp hæc cā plurimum ualuit. semp hæc rō accusandi hōestissima p̄ sociis p̄ salute p̄ puicīa p̄ exterē
 nationum cōmodis inimicitias suscipe ad piculum accedēt operā studium labore īterponere. Etenī si p̄babī
 lis est eoq; cāq; iiurias suas pseq; uolunt: q; i re dolori suo nō reip̄ cōmodis seruiunt: q;to illa cā honestior: q; nō
 solum p̄babili's uideri sed et grata esse debet: nulla priuatī accepta iiuria socioq; atq; amicōq;. Po. Ro. dolore
 atq; iniuriis cōmoueri. Nup cū i. P. Gabinīū uir fortissimus & inocētissimus. L. Piso delationē noīs postula/
 ret: & cōtra. Qu. Cecilius peteret: isq; se uetetes inimicitias iā diu susceptas pseq; diceret: cum auctoritas ac
 dignitas Pisonis ualebat plurimū: tu illa erat cā iustissima: qd eum Achei sibi patronū adoptauerant. Et. n. cū
 lex ipsa de pecuniis repetundis socioq; atq; amicōq;. Po. Ro. cā patrata sit: iniquū ē nō eū legis iudiciūq; actorē
 idoneū maxie putari: quē actorē idoneum cāz̄ suā socii defensoreq; fortunaq; suaq; potissimum eē uolue
 runt. An qd ad cōmemorādum ē honestius: id ad p̄badum nō multo uideri debet æq;us. Vtra igī est splēdi
 dior utra illūtrior cōmemoratio? Accusauit eū cui. Quæstor fuerā q; cum me sors confuetudoq; maiorē q; cū
 me deoīe hoīūnīq; iudicium cōiuxerat: an accusauit rogatu socioq; atq; amicōq;. Delectus sum ab uniuersa
 puincia q; eius iura fortunasq; defendere. Dubitare q;st̄ p̄t: qn honestius sit eoq; cā apud quos q;stori fueris: q;
 eū cuius q;stori fueris: accusare. Clarissimi uir in fā ciuitatis tpibus optimis hoc sibi ap̄lissimū pulcherrimūq;
 ducebāt: ab hospitib; clētib; suis ab exteris natiōib; q; i amicitia. Po. Ro. ditionēq; eēnt iiurias ppulsare:
 eorumq; fortunas defendere. M. Catonē illum sapientē clarissimum uige & prudentissimū cū multis graues
 inimicitias gesisse accepimus pp Hispanoq; apud quos Consul fuerat: iniurias. Nuper Gn. Dimitiū scimus
 Decimo Scyllano diē dixisse pp unius hominis Egritomari paterni amici atque hospitis iniurias. Neque. n.
 magis aīos hoīūm nocētiū res unq; ulla cōmouit. q; hæc maiorē cōsuetudo lōgo īteruallo repetita atq; relata.
 Socioq; q;rimoniae delatae ad hoīūm nō inertissimum susceptae ab eo q; uidebaſe eōq; fortunas fide diligētiaq;

IN.C.VERREM ACCVSATOR EM

sua posse defendet. Hoc timet hoies, hoc laborat, hoc institui atque adeo institutu referri ac renouari moleste ferat. Putat fore ut si paulatim haec consuetudo serpere ac pere cuperit per hoies honestissimos uirosq; fortissimos non imperitos adolescentulos aut illiusmodi quadrigiplatatores leges iudiciaque administraretur. Cuius consuetudinis atque instituti patres maioresque nostros non penebant, tu cum P. Lentulus is qui princeps Senatus fuit accusabat. M. Aquilius sub scripto. C. Rutilio Rufo, aut cum P. Africanus homo virtute fortia gloria rebus gestis amplissimus; posteaque bis Consul & Celsor fuerat. L. Cottra iudicium uocabat iure tu florebat. Po. Ro. nomine, iure auctoritas huius imperii ciuitatisque maiestas grauis habebat: Nemo mirabat in Africam illo qui in me nunc hoie quis opibus ac facultatibus prodito simulat sele mirari cum moleste ferat. Quid sibi iste uult? accusator ne se existimari quod alia defendere consueverat? nunc persert ea iam aetate cum edilitatem petat? Ego uero aetatis non modo meae sed multo etiam superioris & honoris amplissimi puto esse & accusare improbos & miseros calamitososq; defendere. Et pfecto aut hoc remedium est egrotare ac prope desperata Reipu. iudiciisq; corruptis ac contaminatis paucorum uitio ac turpitudine hoies ad legum defensionem iudiciorumq; auctoritatē quod honestissimos & integerrimos diligentissimosq; accedere: aut sine hoc quod pfecte poterit; pfecto nulla unquam medica his tot incommode reperte. Nulla salus Reip. maior est quod eos quod alteru accusant: non nimis de laude d honore de fama sua quod illos qui accusantur de capite ac fortunis suis premitescere. Itaque semper hic diligenter laboriosissime meq; accusarunt quod se ipsos i discriminem existimatiois uenire arbitrati sunt. Quaoibrem statuere iudices debet. Qu. Cecilium de quo nulla unquam opinio fuerit nullaque in hoc ipso iudicio expectatio futura sit: quod neque ut ante collecta fama consueret: neque ut reliquias spem confirmet laborat: non nimis hanc cam scire non nimis accurate non nimis diligenter actus. Habet nam hoc qui in offensiōe desperat: ut turpissime flagiosissimeq; discedat. Nihil de suis veteribus ornamentiis regrit. A nobis multos obsides habet Po. Ro. quos ut icolumies conseruare tueri confirmare ac recuperare possimus: oī rōne erit dimicādū. Habet honorē quod petimus: habet spē quam pposita nobis habemus habet existimationem multo sudore labore uigiliisq; collecta ut si in hac causa nostra officium ac diligentia probauerimus: Hec quod dixi retinere pro Po. Ro. icolumia ac salua possimus. Si tantulum offsum titubatumque sit: ut ea quae singulatim ac diu collecta sunt: uno tempore unita pdamus. Quapropter Iud. uestigia est diligere quem existimetis facilime possit magnitudinem causa ac iudicij sustinere fide diligentia consilio auctoritate. Vos si mihi. Qu. Cecilium ante posueritis: ego me dignitate supartum non arbitrabor Po. Ro. ne tam honestatā scire diligeremque accusationem neque uobis placuisse neque ordinis uero placere arbitref puidete.

M.T.C. ACCVSATIONEM IN.C.VERREM. LIBER .II.

VOD Erat optadū maxime Iud. & quod unum ad iudicium uiri ordinis famiāque iudiciorum sed adā maxie pertinebat: id non humano consilio sed propter diuinum datum atque oblatu uobis sumo reip. tempore uide. Inueterauit. non iam opinio penitiosa reip. uobisq; piculosa quae non modo apud exteris nationes sed oīum sermone pcrebuit his iudicis quae nunc sint: pecuniosum hominem quis sit non censes neminem posse dānari. Nunc in ipso discriminie ordinis iudiciorumq; uestigioz cū sint parati q; cōcōnib; & legibus hāc iudicā Senatus inflamare conent: reus in iudicium adductus est. C. Verres homo uita atque factis omnium iam opinione damnatus: pecuniae magnitudine sua spe ac predicatione absoltus. Huic ego causa Iud. cū summa uoluntate & expectatio Po. Ro. auctor accessi: non ut agerem iudicium ordinis: sed ut famiā coi succurrerem. Adduxi. non hominem in quo recōciliare existimationem iudiciorum amissa redire in gratia cum Po. Ro. satis facere exteris nationib; possetis: depeculatorum ærarii uexatorem Asia atque Pamphylia prædonē Iuris Urbani labem atque pernicie prouinciae Siciliae de quo si uos seus re ac religiose iudicaueritis auctoritas ea quae in uobis remanere debet: hæredit. Sin istius ingentes diuitiae iudiciorum religionem ueritatemque prefererint ego hoc tamen assequar: ut iudicium potius Reip. quod aut reus iudicis aut accusator reo defuisse uideam. Et quidem ut de me confitear Iud. cum multæ mihi a. C. Verre insidiae terra mari que factæ sint: quas primi mea diligentia deuitorum: primi amicorum studio officioque repulerim: nunquam tamen neque tam periculū mihi adire uisus sum: neque tam tempore primi ut nunc in ipso iudicio: neque tam me expectatio accusatiois meæ concursusq; tantæ multitudinis quibus ego rebus uehemetissime perturbor cōmouet: quātū istius insidiæ nefariæ quas uno tempore mihi. M. Glabroni Pr. sociis exteris nationib; ordinis nomini denique senatorio facere conabatur. Qui ita dictat: nisi esse metuendū quod ipsi solis satis esset. surripuerint: se tantum rapiuerint: ut id multis satis esse posit: Nihil enim tam sanctum quod non uiolari nihil tam munitum quod non expugnari pecunia possit. Quod si quod audax est ad conādū: tam obsecrus in agendo fortasse aliquis in re nos aliqd se felisset: Verge hoc adhuc percomode cadit: quod cū incredibili eius audacia singularis stultitia adiūcta est. Nam ut aptus in corripiedis pecuniis fuit: sic in spe corrupedi iudicij pspicua sua consilia conatusq; oībus patefecit. Semel autem se in uita primiisse tam cū primi reus a me factus sit: quod cum ei pueria recessem in iudicā & famia non receti sed ueterem ac diurnam flagraret: tam ad iudicium corrupedū tēpus alienū offederet. Itaque cū ego die in Sicilia in qurendi peregrinā postulauissim: uenit iste qui sibi in Achaiā biduo breuiorē die postularer: non idem cōsiceret diligentia & iudicaria sua quot ego meo labore & uigiliis consecutus sum. & n. ille Achaeus inquisitor ne Brundusium quidem peruenit. Ego Siciliam totam quinquaginta diebus sic obii ut omnium populorum priuatorumque litteras iniuriasque cognoscerem. ut perspicuum cuius esse possit: hominem ab isto quātū esse non quod reū suū adducere: sed quod meū tempus obssideret. Nunc homo audacissimus atque ametissimus hoc cogitat. intelligit me ita paratu atque instructu in iudicium uenire ut non modo in auribus uestris sed in oculis oīum sua fulta atque flagitia defixurus sim. Videt Senatores multos esse testes audacie suæ. Videt multos Equites Ro. frequentes præterea ciues atque socios quibus ipse signes iniurias fecerit. Videt etiam tot graues ab amicissimis ciuitatibus Legationes cū publicis auctoribus ac testimoniis cōuēisse. Quae cū ita sint: usque eo de oībus bonis male existiat: usque

eo Senatoria iudicia pdita p̄fligataq; esse arbitraf: ut hoc palā dictitet: nō sine cā se cupidūm pecuniae fuisse: quoniā rātum ī pecunia p̄sidium expiat̄ esse sese id q̄ difficillimum fuerit: t̄ps ipsum emisse ludicri sui: quo cætera facilius emere posset. Vt quoniā crīmūm uī subter fugere nullo mō poterat: pcellā t̄pis dūtaret. Qd̄ si nō mō ī cā: ueq; ī aliquo hōesto p̄sidio aut ī alicuius eloqntia aut grā spem aliq; collocasset: pfecto non haec oia colligeret atq; aucuparef. Nō uīc̄ eo despiceret: cōtēneretq; ordinem Senatoriorum: ut arbitratu eius deligeref. ex senatu q̄ reus fieret: q̄ dum hic q̄ opus essent cōpararet: cām īterea ante eum diceret. Quibus ego rebus qd̄ iste speret: & quo aīum ītendat: facile p̄spicio. Quābrem uero se cōfidat aliq; p̄ficere posse hoc Gla briōe Pr. & hoc cōsilio ītellige fō possum. Vnum illd̄ ītelligo qd̄ pr. ī reiectōe Iudicūm iudicauit ea spe istū fuisse p̄ditum: ut oēm rōem salutis ī pecunia poneret. Hoc erepto p̄sidio ut nullā sibi rē adiumento fore arbitraref. Et. n. qd̄ ē īgeniū tātū q̄ tāta facultas & dicendi copia: q̄ istius uita tot uiciis flagitiisq; cōiunctā fāp̄idē oīum uoluntate iudicioq; dānatā aliq; ex pte possit defendere. Cuius ut adolescētiae maculas ignominiasq; p̄tereā. Quāstura prius gradus honoris qd̄ aliq; habet ī se nī. Gn. Gar bonē spoliatū a q̄store suo pecunia publica: nudatum & pditū Cōs. desertum exercitū: reliqā puīciā: sortis necessitudinē religionēq; uiolatā. Cuius legatio exitiū fuit. Afīae totius & pāphyliæ gbu s i puīciis multas domos plurias urbes oia fāna depeculatus ē. tamē cū ī. Gn. Dolo bellā suum scelus illd̄ pristinū renouavit: & īstaurauit. Quāstorium tū eum cui le gatus & p̄ q̄store fuisse & ī inuidiā suis maleficiis adduxit. & ī ipisis piculis nō solū deseruit: sed ēt oppugnauit ac pdidit. Cuius p̄tura urbana ædiū sacraḡ fuit publicorūq; opeq; depopulatio simul ī iure dicendo bo nox possessionumq; cōtra oīum īstituta aditio & cōdonatio. Iā uero oīum uitioq; suoq; pluria & maxia cōstituit monumenta & iudicia ī puīcia Sicilia: quā iste p̄ triēnum ita uexauit ac pdidit ut ea restitui ī antiquū statum nullo modo possit. Vix āt per multos annos īnocentesq; Prætores aliq; ex parte recreari aliq;do posse uideatur. Hoc Pr. Siculi neq; suas leges neq; nostra Senatus. C. Neq; communia iura tenuerunt. Tantum q̄s q̄ habet ī Sicilia quantum hominis auarissimi & libidinosissimi aut imprudentiam subterfugit: aut satieta ī superfuit. Nulla res per triēnum nī ad nutum istius iudicata est. Nulla res cuiusquam tam patria atque auita fuit: que non ab eo imperio istius abiudicaretur. Innumerabiles pecuniae ex aratorum bonis nouo nefarioq; insituto coactæ. Socii fidelissimi in hostium numero existimati. Ciues Ro. seruilem in modum cruciati & necati: homines nocentissimi propter pecuniam iudicio liberati. honestissimi atq; integerrimi absentes rei facti in dicta causa damnati & electi. Portus munitissimi maxime tutissimæq; urbes piratis prædonibusq; patesfactæ. Nautæ militesq; siculorum socii nostri atq; amici fame necati. Clastes optimæ atq; oportu nissimæ cum magna ignominia Populi Ro. amissæ & perditæ. Idem iste Prætor monumenta antiquissima parti Regum locupletissimorū: quæ illi ornamento urbibus esie uoluerunt: parti ēt nostroq; Imperatorum quæ uictores ciuitatibus Siculis aut dederunt: aut reddiderunt: spoliauit: nudauitq; oia neq; hoc solum ī statuis publicis ornamentiq; fecit: sed ēt delubra omnia sanctissimis religionib; consecrata depeculatus ē. Deum deniq; nullū Siculis q̄ ei paulo magis affabre atq; antiquo artificio factus uideref religt. In stupris uero & flagitiis nefarias eius libidines commemorare pudore deterreor. Simul illorum calamitatem commemorando augere nolo: qbus liberos coniugelq; suas integras ab istius petulantia conseruare non licitum est. At enī hæc ita comīstā sunt ab isto: ut non cognita sint ab omnibus? Hoīem esse arbitror neminem qui nomen istius audierit: quī facta quoq; eius nefaria commemorare possit. Vt mihi magis timendum sit ne multa crīmia prætermittere q̄ ne qua ī istum fingere existimer. Neq; n. mihi uidetur hæc multitudo: quæ ad audiendum conuenit: cognoscere ex me causam uoluissē: sed ea quā scit mecum recognoscere. Quācum ita sint: iste hō amens ac perditus alia mecum rōne pugnat: nō id agit ut alicuius eloquentiam mihi opponat non gratia non auctoritate cuiusq; non potentia nititur. Simulat his se rebus confidere: sed uideo. qd̄ agat: neq; enī agit occultissime proponit inania mihi nobilitatis hoc est hominum arrogantium noīa q̄ non tam me ipediunt q̄ nobiles sunt: q̄ adiuuat: q̄ noti sunt. Simulat se eoz p̄sidio confidere: cum īterea aliq; qddā iam diu machinetur: quā spe nunc habeat ī manibus & qd̄ moliaf breuiter iam Iud. exponā: sed prius ut ab initio res ab eo constituta sit: quælo cognoscite. Vt primū ē puīcia rediit redemptio est huius iudicij facta grādi pecunia mā sit ī ditione atq; pacto usq; ad eum finē dū Iud. reiecti sunt: posteaq; reiectio iudicūm facta est qd̄ ī sortitione istius spē fortuna Populi Ro. & ī reiiciendis iudicibus mea diligētia istoq; ipudētiā uicerat: renunciata ē tota conductio. Praeclare se res habebat: libelli noīum nostroq; consiliq; huius ī manibus erāt oīum: nulla nota: nullus color nullæ fōrdes uidebat his sententiis adimi posse cum iste repete ex alaciū atq; lāto sic erat humilis atq; demissus. non mō Po. Ro. sed ēt sibi ipse cōdemnatus uideref. Ecce āt repete his diebus paucis comitiis Cōsularibus factis eadē illa uetera cōsilia pecunia maiore repetū. Eedēq; uestræ lāma fortunisq; oīum īsidē p̄ eosdē hoīes cōparant. Quæ res p̄tio Iud. ptenui nobis argumento Indicioq; patesfacto ē. Post aperto suspicionis ītroitu ad oia ītima istoq; cōsilia sine ullo errore puenimus. Nā ut Hortensius Cōs. designatus do mūm reducebatur e campano cum maxima frequentia ac multitudine fit obuiam casu ei multitudini. C. Curio quem ego hominem honoris potiusq; cōtumeliae causa nomia tum uolo. Etenī ea dicā quæ ille: si cōmemorari noluisser: non tanto ī conuentu tam aperte palamq; dixisset: quæ tamē a me pedetenti cauteq; dicentur: ut amicitiae nostræ & dignitatis illius habita rō esse ītelligatur. Videt ad ipsum fornīc Fabianum. In turba Verrem: appellat hominem & ei uoce maxima uictoriā gratulatur. Ipsi Hortensio qui Consul erat factus propinquis necessariisq; eius q̄ tum aderant: uerbum nullum facit. cum hoc consistit: hunc ample xatur: hunc iubet sine cura esse. Renuncio iquit tibi te hodiernis comitiis esse absolutū. Quod cum tā mīlti homies honestissimi audissent: statī ad me defertur: īmo uero ut q̄s me uiderat narrabat. Alis illud indignum aliis ridiculum uidebatur. Ridiculum iis qui istius causam in testium fide in criminum ratione in

INVECTIVARVM IN.C.VERREM.

Iudicium p̄tate nō i comitiis Cōsularibus positā arbitrabat. Indignū iis q altius p̄spiciebat. & hāc gratulatio-
nē ad Iudicium corrupdum spectare arbitrabant. Etenī sic ratiocinabant: sic honestissimi hoies ītra se &
mecum loq̄banſ: apte iā & p̄spicue nulla esse iudicia q reus pridie iā ipse se cōdemnatū putabat: is posteaq̄
defensor eius Cōſul est factus absoluit. Quid igif q̄ tota Sicilia: qđ omnes Siculi c̄es negotiatores oēs publi-
cæ priuatæq̄ l̄ræ Romæ sūt nihil ne id ualebat nihil iuito Cōſul designato. Quid Iud. nō crīmā nō testes nō
existimationē po. ro. seq̄ntur? num oia i unius p̄tate ac moderatiōe uerten̄t? Vere loq̄r Iud. uehementer me
hāc res cōmouebat. Optius. n. q̄lq̄ sita loq̄baſ: iste qđ tibi eripieſ: sed nos iū tenebimus iudicia diutius. Et. n.
q̄s poteris Verre absoluto de trāſferendis iudicis recusā: erat oib⁹ moleſtū: neq̄ eos tā iſtū hois p̄dit⁹ ſubi-
ta lāetia q̄ hois amplissimi noua cōgratulatio cōbuebat. Cupiebā diſſimulare me id moleſte ferre. cupiebā
ai dolorē uultu tegere: & taciturnitate cālare. Ecce aut illis ipſis diebus cū Pr. designati ſortirēt & M. Metel-
lo obtigiffet: ut is de pecuniis repetundis quāreret: nūcias mihi tantā gratulationē iſti eē factā ut is quoq̄ do-
mū pueros mitteret: q̄ uxori ſue nunciaret. Sane ne hāc qđ res mihi placebat: neq̄ tātope qd ī hac ſorte me-
tuēdū mihi eēt itelligebā. Vnū illud ex hoib⁹ certis ex qbus oia cōperi: repiebā fiscos cōplures cū pecunia ſi-
ciliēſ. a quodā Senatorē ad Eq̄tē Ro. eē trāſlatos: ex his: quasi. x. fiscos ad Senatorē illū relicto eſſe comitiorū
noiſ diuīſores oīum tribuū nocte ad iſtū uocatos: ex qbus qđ q̄ ſe oia mea cā facere debere arbitraſ: Eadē
illa nocte ad me uenit demōſtrat q̄ iſte oīone uſus eēt: cōmemorasse iſtū quā liberaliter eos tractaſſet ēt an-
tea cū ipſe p̄tūrā petiſſet: & pximis Cōſularibus prætoriſq̄ comitiis: deide eē pollicitū q̄tā uellēt pecuniam
ſi me ædilitate deieciſſent: hoc alios negaſſe audere: alios reſpoſiſſe: nō putare id p̄ſci posſe: inuentū tū eē ſor-
tē amicū ex eadē familia Qu. Verrē Romulia ex optia diuīſore disciplia patris iſtius disciplulū atq̄ amicū qui
H. S. qngētis milibus depositis id ſe p̄fectuſ & polliceretur. Et fuſſe tamē nōnullos q̄ ſe una ſacturos eē dice-
rēt. Quæ cū ita eēnt. ſane beniuolo aio me ut magnope cauerē: p̄monebāt: Soiicitabar rebo maximis uno
atq̄ eo pexiſuo tpe. Vrgebat comitia & his ipſis oppugnabar grādi pecunia. Instabat iudiciū ei quoq̄ nego-
cio fisci Siciliēſ minabāt agere: quæ ad iudiciū p̄tinebat libere comitioꝝ metu deterrebar petitiōi toto aio
ſeruire pp̄ iudiciū nō licebat minari deniq̄ diuīſoribus rō nō erat p̄pea qđ eos itelligere uidebā me hoc iudi-
cio diſtriictū atq̄ obligatū futuꝝ. Atq̄ hoc ipſo tpe Siculis denūciatueē audio: primū ab Hortēſio domū ad:
illū ut ueniret. Siculos ſane i eos liberos fuſſe q̄ q̄obrē accerſerēt: cū itelligerēt nō ueniffe. Interea comicia no-
stra quoq̄ iſte ſe ut cāteroḡ hoc anno comitioꝝ dominū eē arbitraſ: haber i cōcepta ſunt. Cursare iſte ho-
mo potes cū filio blādo & gratioso circū tribus paternos amicos hoc eē diuīſores appellare oēs: & conuenire:
Qđ cū eēt itellecū & aia duerſum fecit aio libētissimo. P. Ro. ut cuius diuītiae me de fide deducere nō potuſſe-
ſent ne eiusdē pecuniae de honore deiicerēt. Postea q̄ illa petitionis magna cura liberatus ſum: aio cōp̄i mul-
to magis uacuo ac ſoluto nihil aliq̄ niſi de iudicio agere & cogitare. Repio Iud. hāc ab iſtis cōſilia inita & cō-
ſtituta ut q̄cūq̄ opus eēt rōe res ita ducereſ: ut apd. M. Metellū. Pr. cā dicereſ i eo eē hāc cōmoda primū. M.
Metellū amicissimū deide Hortēſium Cōſul. Eos nō ſolū ſed ēt Qu. Metellū q̄ q̄ iſti ſit amicus attēdite. Dedit
in p̄rogatiua ſuā uolūtatis eiusmōi ut iſti p̄ p̄rogatiuis iam redidiffe uideat: an me tacituſ ſatis de rebus
existimauifis & me i tāto Reip. existimatiōiſq̄ meꝝ p̄iculō cuiq̄ cōſultuſ potius q̄ offitio & dignitati meꝝ
Accerſit alter Cōſul. designatus Siculos ueniūt nōnulli p̄pea qđ. Qu. Metellus eēt Pr. i Sicilia cū iis ita loquifſe
Cōſulē eē frātrē ſuū alteꝝ Siciliā p̄uicā obtinere: alteꝝ eē qſituḡ de pecuniis repetūdīs Verri ne noceri poſ-
ſit multis rōib⁹ eē puifum. Quid ē q̄lo Metelle iudiciū corrūpe ſi hoc nō ē: testes p̄ſerti Siculos timidos ho-
mies & affliſtos nō ſolū auctoritate dterrere ſed ēt Cōſulari metu & duoḡ. Pr. p̄tate? Quid faceres p̄ hoie i-
nocēte & pp̄iquo cū pp̄ hoiem p̄ditissimū atq̄ alienissimū de officio ac dignitate decedis: & comitiis ut q̄il
le diſtitat: alicui q̄ te ignorat: uerē eē uideaf. Nā hoc Verre dicere aiebāt: te nō ſato ut cāteros ex una familia:
ſed opa ſua te Cōſulē factū. Duo igif Cōſu. & q̄ſtor erūt ex illius uolūtate: nō ſolū effugiemus iqt hoiem i q̄re
do nimiū diligētē nimiū ſeruētē populi existimatiōi. M. Glabriōne accedet nobis ēt illū iudex ē. M. Cefoni-
us Collega noſtri accuſatoris hō i rebus iudicādis ſpectatus & cognitus: quē minime expediat eē i eo cōſilio:
q̄ conemur aliq̄ rōe corrūpere p̄pea q̄ iam ante cū iudex i iuniano cōſilio fuſſet: turpiſſimū illū facinus nō
ſolū grauiter tulit: ſed ēt i mediū p̄tulit hunc iudicē ex cal. lun. nō hēmus. Qu. Māliū & Qu. Cornificiū duos
ſeuerifſimos atq̄ itegeriōs Iud. q̄ tr. pl. tū erunt Iud. nō habemus. P. Sulpitius Iud. tristis & iteger Magistra-
tū ieat neceſſe ē. nonis decembr. M. Crepereius ex acerriā illa Aeq̄stri familia & disciplia. L. Caſſius ex familia
tū ad cāteras res tū ad iudicādū ſeuerifſima. Cn. Tremelliū hō ſua religiōe & diligentia. Tres hi hoies Tribu-
ni militares ſunt dſignati ex cal. Ian. nō iudicabūt. Subſortiemur ēt i. M. Metelli locū: quoniā iſ huic ipſi q̄
ſtōi p̄futurus ē: ita ſcdm cal. Ian. & Pr. p̄pe a toto cōſilio cōmutato magnas accuſatoris mīas magnāq̄ iudi-
cii expectationem ad nr̄e arbitriū libidinēq̄ eludemus. Nonē ſunt hodie ſextiles hora nona cōuenire cōp̄i-
ſtis. Hūc diē iā ne numerāt qđ. x. dies ſunt ante Ludos uotiuos quos Cn. Pōpe. ſaſturus eſt: hi ludi dies qndē
cī auferent: dīde cōtiuo Rōani cōſeqnēt: ita p̄pe. xl. diebus ierpoſit⁹ tū dñiq̄ ſe ad ea q̄ a nobis diſta erunt re-
ſpōſuros eē arbitraſ: deide ſe dicturos & dicendo & accuſado facile ad ludos uictoriae cū his plebeios eſſe cō-
iūctos ſcdm quos aut nulli aut pauci dies ad agendū futuri ſunt: ita defeffa ac refrigerata accuſatiōe rem iē-
grā ad. M. Metellū eē uētūrā quē ego hoiem ſi eius fidei diffiſus eſſem: lud. nō retiuiſſem: Nūc tū eo aio ſum
ut eo iudice quē Pr. hāc rem trāſigi malī: & iurato ſuā q̄ iurato alioꝝ tabellas cōmittere: nūc ego Iud. iam
uos cōſulo qđ mihi faciendum putatis: Id. n. cōſilii mihi p̄fecto taciti dabitis: q̄ egomet mihi neſſario capi-
endū itellig. Si utar ad dicendū meo legitio tpe mei laboris iuſtriae diligētiae capiā fructū & ex accuſatiōe
p̄ſciā: ut nemo unq̄ poſt hoium memorīa paratior uigilatior cōpoſitor ad iudiciū ueniffe uideatur. Sed in
hac laude iuſtriae meꝝ reus ne elabaſ ſummuſ p̄iculū eſt. Quid eſt igif quod fieri poſſit: nō obſcuropinor

LIBER SECUNDVS

5

neq; abscōditū fructū istū laudis q; ex ppetua ofone pcipi potuit: i alia tēpora referuemus: Nūc hoīem tabu
 lis testibus priuatis publicisq; l̄fis auctoritatibusq; accusemus. Res oī mihi tecū erit Hortēsi: dicā apte: si te
 meū dicendo ac diluendis criminibus i hac cā cōtendere putarē: ego quoq; i accusando atq; i explicadis cri
 minibus opam cōsumerē. Nūc quoniā pugnare cōtra me i stituisti. nō tam ex tua natura q; ex istius tpe & cā
 maliciose necesse ē istiusmodi rationi aliquo cōsilio obſistere. Tua rō ē ut scdm binos ludos mihi responde
 re ſcipias: mea ut ante primos ludos cōperēdinē ita fiet: ut tua iſta rō existimes astuta meū hoc cōſiliū necel
 ſarium. Vege illd q; dicitur dicere mihi tecū rem eē huiusmodi est: Ego cū hāc cām Siculog; rogatu rece
 piſlem idq; mihi amplū & pclarę existimalem eos uelle meæ fidei diligentiaeq; piculū facere q; innocentiae ab
 ſtinētiæq; feciſſent cū ſucepto negocio maius mihi qddā ppouſi: i quo meā i rep. uoluntatē Po. ro. pſpicere
 posſet. Nā illd mihi nequaq; dignū iſtū ſtructū conatuq; meo uidebaſ: iſtū a me i iudiciū iam oīum iudicio cōdē
 natū uocari: niſi iſta tua iſtollerabilis potentia & ea cupiditas q; p hoſce annos i gbusdā iudiciis uſus es: etiam
 i iſtius hoīis desperata cā iterponeret: Nūc uero quoniā hāc te oīs dānatio regnūq; iudicio & tantope delectat.
 & ſunt hoīis quos libidinis ifamiaq; ſuæ neq; pudeat: neq; teadeat: q; qſi de iſtū ſtructū i oīi offenſionēq; po. ro
 ma iſtruere uideaf hoc me pſiteor ſuceptiſſe magnū fortaffe onus & mihi piculosum uerūtamē dignum in
 quo oēs neruos ætatis iſtū ſtructū meæ cōfēdērē quoniā totus ordo paucorū iprobitate & audacia p̄mmitur
 & urget ifamia iudicioq; pſiteor huic generi hoīum me inimicū accuſatōrē odiosum affiduū acerbū aduer
 ſariū. hoc mihi ſumo. hoc mihi depoſco: q; d' agā i Magistratu q; d' agā ex eo loco ex quo me Po. Ro. ex cal. Ja
 nua. ſecū habere de Rep. ac de hoīib; iprobis uoluit. Hoc minus ædilitatis meæ Po. ro. ampliſſimū pulcher
 ximumq; polliceor moneo p̄dico ante denūcio: q; aut deponere aut recipere aut polliceri aut ſeq;
 ſtres aut iſterptes corrūpendi iudicii ſolent eſſe: q; q; ad hāc rem aut potentia aut ipudentia ſuā pſeffi ſunt: ab
 ſtineat i hoc iudicio manus aīoſq; ab hoc ſcelere nefario. Erit tum Cōs. Hortēſius cū ſummo ipio & potesta
 te. ego aut̄ ædilis hoc ē paulo amplius q; priuatus. Tamē hāc huiuscemōi res ē q; me actuq; eſſe polliceor: ita.
 P.R. grata atq; iucūda: ut ipſe Cōs. i hac cā p me minus ēt ſi fieri poſſit q; priuatus eſſe uideaf. Oia nō mō cō
 memorabūf: fed ēt expositis certis rebus agēt: quæ i tra dece annos poſtea q; iudicia ad Senatū trāflata ſunt, i
 rebus iudicādis nefarie flagitiōeſq; facta ſunt. Cognoscet ex me. Po. Ro. qd ſit: q; obrem cū Aqueſter ordo iu
 dicaret annos ppe qnq; aginta cōtinuos nullo Iudice Egte Ro. iudicāte ne tenuiſſima qdē ſuſpicio accepta
 pecuniæ ob rem iudicāda cōſtituta ſit. Quid ſit qd' iudiciis ad Senatoriū ordinē trāflatis ſublataq; Po. Ro.
 i unūquēq; noſt̄e potestate Qu. Calidius dānatus dixerit mīoris. H.S. xxx. Prætorium hoīem honeſte non
 poſſe dānari. Quid ſit qd' P. Septimio Senatorē dānato Qu. Hortenſio Pr. de pecuniis repetundis lis æſtima
 ra ſit eo noīe qd' ille ob rem iudicāda pecuniā accepifſet. q; i. C. Herénio q; i. C. Popilio Senatoribus: q; ambo
 peculatus dānati ſunt: qd' i. M. Attilio q; de maiestate dānatus ē: hoc planū factū ē eos pecuniā ob rē iudican
 dam accepifſe. Quod ſuenti ſunt Senatores q; C. Verre. Pr. Vrbano ſortiēte exirent i eum reū quē icognita cā
 cōdēnarent qd' inuētus ē Senator q; cū iudex eſſet i eodē iudicio ab reo pecuniā reciperet q; iudicibus diuide
 et & ab accuſatore ut reū dānaret. Ita uero quō ego illā labē ignominia calamitatēq; totius ordinis conq;rar?
 Hoc aetū eſſe i hac ciuitate cū Senatorius ordo iudicaret: ut diſcoloribus ſignis iuratorū hoīum ſniæ notaſ
 tur. Hec oia me diligēter ſeuereq; actuq; eſſe polliceor quo me tādem aīo fore putetis: ſi qd' i hoc ipſo iudic
 iō iſtellexero ſimiſi aliq; rōe eē uiolatū atq; cōmiſſum. Cū pſerti planū facere multis testibus poſſim. C. Ver
 re i Sicilia multīs audiētibus ſaþe dixiſſe: ſe h̄fe hoīem potente cuius fiducia p̄uincia ſpoliaſet: neq; ſibi ſoli
 pecuniā quāref ſed ita triēniū illd p̄tare Siciliensis diſtributū habere ut ſecū p̄clare agi diceret ſi unius an
 ni q̄tū i rem ſuā cōuerteret. alteq; patronis & defensoribus ſuis traderet. Tertiū illū uberrimū quæſtuofſiſſi
 mūq; annū totū iudicibus reſeruaret. Ex quo mihi uenit i mentē illd dicere qd' apud. M. Glabriōne nup
 cū i reſiſtēndis iudicibus cōmemorāſſe: iſtellexi. Vehementer Po. Ro. cōmoueri: me arbitrii fore uti natio
 nes extere legatos ad Po. Ro. mitterēt: ut lex de pecuniis repetūdīs iudicūq; tollereſ. Si. n. iudicia nulla ſint: tā
 tū unūquēq; ablatuq; putat: q̄tū ſibi ac liberis ſuis ſatis ēē arbitrétur. nunc quod eiusmōi iudicia ſint: tātū
 unūquēq; auferre quātū ſibi patronis aduocatis. Pr. iudicibus ſatis futuq; ſit: hoc pfecto infinitū eſſe ſe au
 riſſimi hoīis cupiditati ſatiffacere poſſe: noſcētissimae uictoriae nō poſſe. O cōmemorāda iudicia p̄clarāq; exi
 ſtimationē nři ordinis cū ſocii po. ro. iudicia de pecuniis repetūdīs fieri nolū: q; a maiorib; nři ſocii & cauſa
 cōparata ſunt: an iſte unq; de ſe bonā ſpē hūſſet: niſi de nobis malā opinionē aīo ibiſſet. Quo maiore etiā ſi
 fieri pōt: apd uos odio eē debet. q; ē apd po. ro. cū i auaricia ſcelere piurio uos ſuī ſimiles arbitraſet. Cui loco p
 deos imortales lud. cōſulite ac puidete: moneo p̄dicoq; id q; iſtelligo: ſepus opportunissimū uobis hoc diui
 nitū datū eſſe: ut odio inuidia ifamia turpitudine totū ordinē liberetis. Nulla i iudicis ſeueritas nulla reli
 gio nulla deniq; existimat ēē iudicia: Itaq; a po. ro. cōtēnimur despiciſſim. Graui diuinaq; iam flagramus
 ifamia. Neq;. nulla alia ob cām po. ro. Tribunitiā potestate tāto ſtudio reqſiuit: q; q; cū poſcebat uerbo illā po
 ſcere uidebaſ ſe uera iudicia poſcebat. neq; hoc Qu. Catulū hoīem ſapiētissimū atq; ampliſſimū fugit: q. Cn.
 Po. uiro fortissimo & clarissimo d̄ Tribuitia ptatē referēti cū eē ſniā ſrogatus: hoc initio ē ſūma cū auctorit
 ate uſus. P. C. iudicia male & flagitiōe tueri. Qd ſi i rebus iudicādis. po. ro. exiſtatiōi ſatiffacē ſuoluiffent nō
 tantope hoīis fuſſe Tribunitiā ptatē d̄ ſideraturos. Ipe dēiq; Cn. Po. cū primū cōtōne ad urbē cōſ. dſignat; ha
 buit ubi q; maxie expectari uidebaſ ſe tribunitiā ptatē reſtituq;: factus ē i eo ſtrepitū & grata cōtōne
 admurmuratio. Idem i eadē cōciōe cū dixiſſet populaſ ue xataſq; prouīcias eſſe iudicia autem turpia & fla
 gitio ſe fieri ei rei ſe prouidere ac consulere uelle: tum uero non ſtrepitū ſed maximo clamore ſuam Po. Ro.
 ſignificauit uoluntatem. Nunc autem homines in ſpeculis ſunt: obſeruant quemadmodum ſe unusq; ſe ue
 ſtrū gerat i retinēda religione cōſeruandisq; legibus. Viđet adhuc poſt legē Tribunitiam unum Senatorē

INVECTIVARVM IN.C.VERREM.

uel tenuissimū eē dānatū. Quod tametsi nō rep̄hedūt: tū magnope qđ laudēt nō habēt. Nulla ē. n. Iaus ibi es se itegge: ubi nemo ē q aut possit aut conef corrūpere: hoc ē iudicū i quo uos de reo Po. R.o. de uobis iudicabit. In hoc hoīe statuet possit ne Senatoribus iudicatibus homo nocētissimus pecuniosissimusqđ dānari. Deī de ē huiusmōi reus i quo hoīe nihil sit p̄ter summa peccata maximāqđ pecuniā ut si liberatus sit: nulla alia su sp̄itio nī ea q turpissima ē residere possit nō gratia nō cognitione nō aliis recte factis nō deniqđ aliquo medio cri uitio tot tātaqđ eius uitia subleuata eē existimabūt. Postremo ego cām sic agā Iud. eiusmodi res ita notas: ita testatas ita magnas ita manifestas proferā: ut nemo a uobis ut istum absoluatis per gratiam conetur cōtēdere: habeo aut certā uiā atqđ rōnem: q̄ oēs illoḡ conatus inuestigare: & conseq possim. Ita res a me agetur ut i eorū cōsiliis oībus nō mō aures hoīum: sed et̄ oculi Po. ro. itēreſſe uideāt. Vos aliquot iam p annos cōceptā huic ordini turpitudinē atqđ ifamā delere potestis cōstat iter oēs. post hāc iudicia qbus nūc utimur: nullū hoc splēdore atqđ hac dignitate cōsiliū fuisse: hic si qđ erit offensum: oēs hoīes nō iā ex eodē ordine alios magis idoneos q fieri nō pōt: sed aliū oīo ordinē ad res iudicādas q̄ redū arbitrabūt. Quāpp̄ primū ab diis ī mortalibus: q sperare mihi uideor hoc idē Iud. peto. ut i hoc iudicio nemo ī probus p̄ter eū q̄ iam pridē inuētus ē ē rep̄iaſ. Deīde si plures ī probi fuerit: hoc uobis hoc po. ro. Iud. cōfirmo. uitam me hercule mihi priusquam uī p̄seuerātiqđ ad illoḡ ī probitatē p̄sequendam defuturā. Verū q̄ ego laboribus pīculis inimicitisqđ meis: tū cū admissum erit dedecus seuere me p̄secutur & esse polliceor. Id ne accidat tu tua sapientia tua auctoritates: q̄ te obliuisci laudis domesticā nō finat: q̄ te dies noctesqđ cōmoneāt fortissimū tibi patrem sapientissimū auū grauissimū soceḡ fuisse. Quare si Glabriōis patris ui & acrimonīā cooperis ad resistēdū hoībus audacissimis: si aui sceuo lāe prudētias ad p̄spiciēdā insidias q̄ tuā atqđ hoḡ famaē cōparāt: si socii Scauri cōstātiā ut neq̄ te de uera & certa possit snā dimouere: ī telliget. P. ro. ītegerrio atqđ honestissimo Pr. delectoqđ cōsilio nocēti reo magnitu dinē pecuniā plus habuisse momenti ad suspicionē criminis q̄ ad rōem salutis. Mihi certū est non cōmitere ut i hac cā. Pr. nobis cōsiliūqđ mutet nō patiar rē i id tēpus adduci: ut Siculi quos adhuc serui designator. Cō. nō mouerūt: cū eos nouo exēplo arcesserent eos tū liēfōres Cōsulū uocēt: ut hoīes miseri antea socii atqđ amici. P. r. nūc serui ac supplices nō mō ius suū fortuna s oēs eorū īperio amittat: uerūtiā deplorādi iuris sui potestate nō habeat. Nō snā p̄fecto cā a me porata. xxx. dieb̄ īterpositis tū nobis deniqđ respōdeāt: cum accusatio nīa ī obliuionē diuturnitatis adducta sit: nō cōmittā ut tū res iudiceſ: cū hāc freq̄ntia totius Italiae Roma dī scellerit: quā cōuenit uno tpe undiqđ comitiorū iudiciorum censendiqđ causa huius iudicii & laudis fructū & offensionis pīculū nīum laborē sollicitudinēqđ nīam scīam qđ agas memorīāqđ qđ a quoqđ dictū sit omniū: puto eē oportere faciā hoc nō nouum: sed ab is q̄ Nunc pīcipes nīrē ciuitatis sunt: ante factū: ut testibus utar statī illud a me nouum Iud. cognoscetis: qđ ita testes cōstituā: ut crīmē totū explicē. Vbi id īterrogādo: argumētis atqđ ofōne firmauero: tū testes ad crīmē accōmodē: ut nihil itā illā usitatā accusationē: atqđ hāc nouā īterfit: nīi qđ i illa tūc cum oīa dcā sunt: testes dāt: hic i singulas res dabunf: ut illis quoqđ eadē īterrogādi ſācultas argumētādi dicendiqđ sit: si q̄s erit q̄ ppetuā ofōne accusationēqđ desiderat: altera actiōe audiet. Nūc id qđ facimus ea rōne facimus: ut malicie illoḡ cōsilio nīo occuramus necessario fieri ītelligāt. Hāc pīrā actiōnis erit accusatio. Dicimus. C. Verrē cū multa libidinose, multa crudeliter i ciues R.o. atqđ i socios multa i deos hoīesqđ nefarie fecerit: tū p̄terea. cccc. sextertia ex Sicilia cōtra leges abstulisse hoc testibus hoc tabulis priuatis publicisqđ auctoritatibus ita uobis planū faciemus: ut hoc statuatis etiam si spatium ad dicendum nostro commodo uacuosqđ dies habuissimus: Tamen oratione longa nīh̄l opus fuisse.

M.T.C. INVECTIVARVM IN.C.VERREM. LIBER .III.

Neminem uestre ignorare arbitror Iud. hunc p̄ hosce dies sermonē uulgi atqđ hāc opinionem. Po. R. fuisse. C. Verrē altera actiōe respōsūḡ nō eē: neq̄ ad iudicium affuturē. Quā fama nō ī circo solum emanarat qđ iste certe statuerat: ac deliberauerat nō adesse: uerūmetiā qđ nemo qnq̄ tā audacem tā amentem tam īpudentem fore arbitrabāt. q̄ tam nefariis criminibus tam multis testibus euictus ora iudicium aspicere aut os suum. P. R. oīdere auderet. Est. n. idem Verres q̄ fuit semp̄: ut ad dicendum pīctus sic patus ad audiendū p̄sto. Est nīdet dīfendit nec hoc qđ sibi reliq̄ fecit: ut i rebus turpissimis cū manifesto teneat si reticeat & absit: tamē īpudentiā suā pudente exitum q̄fisse uideat: patior Iud. & nō moleste fero me labōis mei uos uirtutis uīfrē fructū eē laturos: nā si iste id fecisset: qđ prio statuerat: ut nō adesset: mihi aliqđ q̄ mihi opus esset: cognoscereſ: qđ ego i hac accusatiōe cōparāda cōstituendaqđ elaborasse. Vesta uero laus tenuis plane atqđ obscura Iud. effet. Neq̄ enim hoc a uobis. P. R. expectat: neq̄ eo pōt esse cōtentus: si cōdemnatus sit is q̄ adesse noluerit. Et si fortes fueritis i eo quē nemo sit ausus defendere: imo uero adsit: nīdeat summis opibus summo studio potētissimoḡ ho minū defendāt. Certet mea diligentia cū illoḡ oīum cupiditate uīfrē ītegritas cū istius pecunia testiū cōstantia cū illius patronoqđ minis atqđ potētia: tū demū illa uīcta uidebūt: cū i cōtéditionē certamēqđ uenerit. absens si iste esset dānatus nō tā sibi cōfuluisse q̄ inuidisse nīrē laudi uideref. Neq̄. n. salus ulla maior. R. P. hoc tpe rep̄i pōt: q̄. P. R. ītelligere diligēter reiectis ab accusatore Iud. socios leges rep̄. Se. cōs. maxie posse defendi: neq̄ tāta fortunis oīum pīcipes pōt accedere: q̄ opinīōe. P. r. rōnem ueritatis ītegritatis fidei religiōis ab hoc ordie abdicari. Itaqđ mihi uideor magnā & maxie ægrā & p̄pe dīpositā Reip. pte ſucepisse. Neq̄ i eo magis meā q̄ uīfrē laudi existimationiqđ ſeruiffe. Accessit. n. ad inuidiam iudiciorū leuādā uitupationēqđ tollēdam: ut cum

hæc res p uolutates. P.r.eet iudicata; alioq ex pte mea diligētia cōstituta auctoritas iudicioꝝ uidereſ. Postrēo ut eēt hoc iudicatu ut finis aliqdo iudiciariæ controuersiæ constitueret. Et enim sine dubio lud. in hac cā ea res in discrimen adducif. reus ē. n. nocentissimus; q̄ si cōdēneſ; desinent hoīes dicere his iudiciis pecuniā pluſimū posse. Sin absoluiſ desinemus nos de iudiciis trāſferēdis recusare. tāetsi de absolutiōe istius neḡ ipſe iam ſperat. nec. P.r. metuit. De ipudentia singulari qđ ad eſt: q̄ rūdet ſunt q̄ mirēt: mihi pp eius audaciā atq̄ amētiam ne hoc qđē mirandū uideſ. Multa. n. & in hoīes impie nefarieꝝ cōmisiſ: quoꝝ ſcelerum peñis agitaſ & a mente cōſilioꝝ deduciſ. Agunt eū præcipitē poēne ciuiū R.o. quos ptim ſecuri pcuſiſ; ptim in uinculis necauit; ptim implorātes iura libertatis & ciuitatis in crucem ſuſtulit. Rapiūt eū ad ſuppliciū dii patrī qđ' iſte inuentus ē q̄ eōplexu parentum abreptos filios ad necem duceret & parentes fciū p ſepultura libeſtorū poſceret. Religiones uero ceremoniæ oīum ſacrorū q̄ uiolatae ſimulachrae deoꝝ q̄ nō mō ex ſuis téplis ablaſt ſunt: ſed ēt iacēt in tenebris ab iſto retruſa atq̄ abdita cōſiſtere eius aīum ſine furore atq̄ amētia nō ſinūt: Neq̄ iſte mihi uideſ ſe ad dānationē oſterre ſolum neq̄ hoc auaritiæ ſupplicio cōmuni qui tor ſceleribus obſtruxerit: cōtentus eſſe: singularē qđā poēna iſtius īmanis atq̄ ſportuna natura deſiderat nō id ſolum quāriſ ut iſto dānato bona reſtituant iis qbus erepta ſunt: ſed & religiones deorum immortaliū expiandæ. & ciuium. R. cruciatus multorumq̄ innocentium ſanguis iſtius ſupplicio luendus eſt. Nō enī fuſrē: ſed eruptorem nō adulterum: ſed expugnatorem pudicitia: non ſacrilegum: ſed hostem ſacrorū religioꝝ nūq̄ nō ſicariū: ſed crudelissimū carnificē ciuium ſociorū q̄ uestru iudiciū adduſimus. Vt ego hunc unum eiulimodi reum poſt hoīum memorīa uiffue arbitrer cui dānari expediret. Nā quis hoc non intelligit iſtu ab ſolūtū dii hoībusq̄ inuitis eū ex manib⁹ Po. ro. erip̄i nullo modo poſſe: Quis hoc nō pſpiciſ ſclare nobisſ cū actū iriſi Po. ro. iſtius unius ſupplicio cōtētus eſit: Ac non ſic ſtatuerit nō iſtū maius iſele ſcelus cōcepiffe cū fana ſpoliarer: cū tot homines inocentes necaret: cū Ciues R.o. morte cruciatu cruce affecerit cū pdonū duces accepta pecunia demiferit: q̄ eos ſi q̄ iſtū tot tātis tā nefariis ſceleribus coopū iuratiſnia ſua liberarēt. Nō ē nō ē ihole cuiq̄ peccādi locus Iudices nō is ē reus nō id t̄ps nō id cōſiliū. Metuo ne quid arrogantiū ap̄d tāles uiros uidear dicere: nec auctor qđē ē is cui reus tā nocēs tā pditus: tā uictus aut occulte ſurrip̄i aut ipune eri pi poſſit. His ego lud. nō probabo. C. Verrē cōtra leges pecunias accepiſſe. Sustinebūt tales uiri ſe tot Senatořibus tot Eqtib⁹ R.o. tot ciuitatibus tot hoībus honeſtissimis ex tā illuſtri puīcia tot populoꝝ priuatorūq̄ Iſis nō credidiſſe: tātæ. P.r. uolutati relatiſſe: ſuſtineat repiemus ſi iſtū uiuu ad aliud iudiciū pducere potueſrimus qbus p̄bemus iſtū i quāſtura pecuniā publicā Cn. Carbōi Cōſ. datā auertiſſe: qbus pſuademuſ iſtum alieno noīe a Quæſtoribus urbanis qđ priore actiōe didiciſtis: pecuniā abſtuliffe. Erūt q̄ & i eo quoq̄ audiaſ eius rephēdat qđ al'quot noībus de capite q̄tū cōmodū fuerit ſrumēti decumani detraſerit. Erūt et fortaſſe lud. q̄ illū eius peculatū uel accerrie uidecādū putēt: qđ iſte. M. Marcelli & P. Africani monumēta q̄ noīmie illoꝝ re uera. Po. ro. & erāt. & hēbāt: ex fanis religiosissimis ex urbibus ſocioꝝ atq̄ amicoꝝ nō dubitateſt auferre. Emerſerit expeculatus et iudicio mediteſ d̄ ducib⁹ hoītū quos accepta pecūia liberauit uideſt: qđ d̄ illis ſideat quos i eōt loco ſubditos dōi ſuā reſeruauit. q̄rat nō ſolū quēadmodū nō crimini uerūtē quo pacto ſuā cōfelliōi poſſit mederi. Meminerit ſe priore actiōe clamore po. ro. iſeſto atq̄ inimico excitatū cōſef ſum eē: duces pdonū a ſecuri nō eē pcuſſos: ſe iā tū eē ueritū ne ſibi criminī dareſ: eos ab ſe pecūia liberatos ſateſt id q̄ negari nō poſt ſe priuatū hoīem pdonū duces uiuos atq̄ ſiculomes domi ſuā poſteaq̄ Romā redieſt uſq̄ dū p me licuerit: tenuiſſe hoc i illo maiestatis iudicio ſi liuifſe ſibi oīderit ego oportuifſe cōcedā: ex hoc quoq̄ euafierit pſificat eo quo me iā pridē uocat po. ro. d̄ iure. n. libertatis & ciuitatis ſuū putat eē iudici um & recte putat: Cōfrigat iſte ſane ui ſua cōſilia Senatoria q̄ſtioes oīum p̄pūat: euolet ex uī ſeueritate: mihi creditē arctioribus ap̄d po. ro. laq̄is tenebiſ. Credet iis Eqtib⁹ R.o. n. P. R. q ad uos antea pduſti teſtes: iſtis iſpectatibus ab iſto ciue R.o. q cognitores hoīes hōeftos daret: ſublatū eē i cruce dixerūt: credet oēs. V. &. xxx. tribus hoī grauifſimo atq̄ ornatissimo. M. Aānio q ſe pſente ciue R.o. ſecuri pcuſſum eē dixit: Audieſ a Pr. uit primarius Eques R.o. L. Fla. q ſuū familiarē Heriēniū negociaſorē ex Africa cū eū Syracufis ampliū cētū ciues R.o. cognoscerēt lachrymātēſq̄ defenſerēt: p teſtimōio dixit ſecuri eē pcuſſum p̄babit fidē & auctoſtitatē & religionē ſuā. L. Suetius hō hoībus ornamētis p̄dītus q̄ iuratus ap̄d uos dixit: multos ciues R.o. i lau tumiis iſtius ipio crudeliffime p ūi morte eē mulētatos. Hāc ego cām cū agā bīſicio Po. ro. d̄ loco ſuſtioe ſuū uereor ne aut iſtū uis illa ex Po. ro. ſuſfragiis eripere. aut a me ullū munus Aedilitatis ſpliū aut gratiū Po. ro. eē poſſit. Quapp̄ oēs i hoc iudicio conēt oīa nihil ē iā q̄i hac cā peccare lud. q̄i niſi uī ſiculo poſſit mea qđē iō cū i pteritis rebus ē cognita tū i reliq̄ explorata atq̄ pufa ē. Ego meū ſtudiū i rēp. tā illo tpe oſtendi: cū lōgo iſteruallo ueterē cōſuetudinē fetuli & roguati ſocioꝝ atq̄ amicoꝝ. p. ro. meoꝝ at necessarioꝝ nomē hoīis audaciſſimi detuli. Qđ meū factū lectiſſimi uiri atq̄ ornatissimi quo i numero e uobis cōplures fuere: ita pbauerūt ut ei q̄ iſtius qſtor fuſſet ab iſto laſus iimicitias iuſtas pſeſq̄ref: nō mō deferēdi noīis: ſed ne ſcribēdi qđē cū id poſtulareſ. faceret ptaſe. In Sicilia ſum iqrēdi cā. pfectus: quo i negocio iſuſtria mēa celeritas rediſtiois diligētia multitudo līaz & teſtiū declarauit pudore uero & religionē qđ cū uenifſem. Senator ad ſocios Po. ro. q̄ i ea puīcia Quæſtor fuſſem ad hospites meos ac neſſarios cauſe cōis defenſor diuerti po tius q̄ ad eos q̄ a me auxiliū periuiffent. Nemini meus adiuētus labori aut ſumptuui neq̄ publice neq̄ priuati fuit. Vi iqrēdo tātā hūi: q̄tā mihi lex dabat: nō q̄tā hīfe poterā iſtoſt ſtudio quos iſte uexarat Romā ut ex Sicilia redii cū iſte atq̄ iſtius amici hoīes lauti & urbani ſermōes huiuscemōi diſſipassent: quo aīos teſtiū retardaſt: me magna pecunia a uera accuſatioe eē deductū tametiſi probabaf nemini quod ex Sicilia teſtes erant ii: Quæſtorē me in prouicia cognouerant. & hinc hoīes maxime illuſtres q̄ ut ipſi noti ſunt ſic noſtrum unū quenq̄ optime norunt. tamē uſq̄ eo timui ne quis de mea fide atq̄ integratē dubitaret: donec ad reiſcien

INVECTIVARVM IN.C.VERREM.

dos Iud. uenimus. Sciebā i reiiciēdīs Iud. nō nullos mēoria nra pactiōis suspicionē nō uitasse cū i ipa accusatiōe
 eoz idūstria ac diligentia pbaretur. Ita reieci Iud. ut hoc cōstet post hūc statū. po. ro. quo nunc utimur simili
 splēdore & dignitate cōsiliū nullū fuisse. quā iste laudē cōem ait sibi eē meū: q cū po. Galbā Iud. reieciſſet. M.
 Lucretiū retinuit: & cū eius patronus ex eo quereret: cur suos familiarissimos Sex. Pēdeceū. Qu. Cōſidiū. Qu.
 Iunū reiici paſſus cēt rūdit: q eos in iudicādo nīmū sui iuris ſnīæ q cognosceret. Itaq; Iud. reieciſſet spabā iam
 onus meum uobiscū eē cōe. Putabā nō solū notis sed et ignotis pbata meā fidē esse & diligentia qd me nō fe-
 fellit. Nā comitiis meis cum iste iſinita largit one cōtra me ueterē po. ro. iudicauit iſtius pecuniā q apud me
 cōtra fidē meā nihil potuifſet: apud ſe cōtra honorē meū nihil poſſe debere. Quo qd die primū Iud. citati i
 hunc reū cōſedistiſ. Quis tā inimicus huic ordinī fuit q tā nouaq; rege iudicioz iudicūq; cupidus: q nō cō-
 ſpectu cōſensuq; uro cōmoueret? Cum i eo uīa mihi dignitas fructū diligētiaz referret id sum affeſcutus: ut
 una hora q coepi dicere reo audaci pecunioso p̄fuſo pdito ſpē iudicīi corrūpēdi p̄ciderē: ut primo die teſtiū:
 tanto nūero citato. P.R. iudicaret ipſo abſoluto rép. Itare nō poſſe ut alter dies amicis iſtius & defensoribus:
 nō mō ſpē uictoriæ ſed et uolūtate deſenſionis auferret ut tertius dies ſic hoīem pſterneret: ut morbo ſimu-
 lato nō qd riſideret ſed quēadmodū nō riſideret deliberaſet: Deide reliq; diebus hiſ criminibus hiſ teſtibus:
 & urbanis & puincialibus ſic obrutus atq; oppreſſus ē ut hiſ Ludorū diebus interpoſitus nemo iſtū cōperē
 dinatū ſed cōdēnatū iudicaret. Quapp; ego qd ad me attinet Iud. uici nō. n. ſpolia. C. Verriſ: ſed exſtimationē.
 P.R. concupiuſ meum fuit eum cā accedere ad accuſandum: quā cauſa fuit illuſtrior q a tam illuſtri puincia
 defenſorē cōſtitui & diligi: reip. Cōſulere. Quid iā reip. honestius q i tā ſuīdia iudicioz adducere hoīem cu
 ius dānatione totus ordo cū. P.R. & i laude & i ḡa poſſit eē: oſtēdere ac pſuadere hoīem nocētem adduq; ſte
 eſſe. Quis eſt in. p.r. q hoc nō ex priore achtōe abſtulerit: ſiūm ante dānatōg; ſcelera furtā flagitia ſi in unum
 locum confeſantur: uix cum huius parua parte equari confeſſique poſſe. Vos quod ad uelram famam exi-
 ſtimationem ſalutem q cōem pertinet: Iud. pſpice atq; conſulite. Splendor ueltr facit ut peccare ſine ſum-
 mo reipu. detrimenſo ac pericuolo non poſſit. Non enim pōt ſperare. P.R. eſſe alios in Senatu qui recte poſ-
 ſint iudicare. Vos ſi non potueritis: neceſſe eſt cum de toto ordine deſperarit aliud genus hominum atque
 aliam rationem iudiciorum requirat. Hoc ſi uobiſ ideo leuius uidetur: Quod putatis onus eſſe graue & in-
 cōmodū iudicare: itelligere debetis primū intereſſe utq; id onus uoſmetiſi reieceritis: an qd, pbare po. ro. fi-
 dē uaf & religionē no potueritis: eo uobiſ iudicādi p̄tas erepta ſit. Deide et illud cogitare qto piculo uētū-
 ſimus ad eos: Iud. quos pp̄ odiū uī po. ro. de uobiſ uoluerit iudicare. Vege uobiſ dicā id qd itelliſi. Iud. hoīes
 ſcītote eē quodſā quos tātū odiū uī ordinis teneat: ut hoc palā iā diſtinent: ſe iſtū quē ſciant eē hoīem iprobis
 ſimū hoc uno nōie absolui uelle ut ab Senatu iudicia per ignominia iurditudinēq; auferat. Hāc me res plu-
 ribus Iud. uerbis uobiſcū agere coegit. nō timor meus de uīa fide. ſed ſpes illoꝝ noua q cum Verrem a por-
 ta ſubito ad iudicū retraxiſſet: nō nulli ſuſpiciati ſunt nō ſine cauſa illius cōſiliū tā repēte eē mutatū. Nūc no-
 uo qrimoniae genere uti poſſet Hortēſius & ea dicere: opprimi reū de quo nihil dicat accuſator. nihil eē tā pi-
 culoſum fortūs inoſtū: q tacere aduersarios. & ne aliter q ego uelim meū laudet ſigeniū: cū dicat me ſi mul-
 ta dixiſſem ſubleuatuz q fuſſe eū quē cōtra dicerē: qā nō dixerim p̄diſſe. morē illi gerā. Vtar oſone ppetua.
 nō quoniā hoc ſit neceſſe. uege ut experiar utq; ille ferat moleſtius. tūc tacuſſe an nūc dicere: hic tu fortasse
 eris diligēs ne q ego horā de meis legitimiſ horis remittā: niſi oī tpe qd mihi lege cōceſſum ē abuſus ero: qre
 re deū atq; hoīū ſide iplorabis circūueniri. C. Verre. qd accuſator nolit tādiū qdū liceat dicere. Quod mihi
 lex m ea cā det: eo mihi nō uti nō licebit? Nā accuſandi mihi t̄ps mea cā datū ē: ut poſſem oſone mea crimi-
 cām q explicare. hoc ſi nō utor: nō tibi iniuriā facio. Sed de meo iure aliqd & cōmodo detraho. Cām. n. iqt co-
 gnosci oportet: ea re qdē qd aliter cōdēnari reus nō pōt: qis ſit nocēs. Id igiſ tu moleſte tulisti: a me aliqd fa-
 ctū eē quoniā iſte cōdēnari poſſet? Nā cā cognita multi poſſunt absolui icognita qdē cōdēnari nemo pōt.
 Adimo. n. cōperendinatū qd hēt lex i se moleſtissimū: bis ut cā dicā. Quod at mea cā potius ē cōſtitutū q
 tua aut nihilo tua potiū q mea. nā ſi biſ dicere ē cōmodū. certe utriusq; cōe ſi eū q poſterius dixit: opus ē re
 dargui: accuſatoriſ cā ut biſ agere cōſtitutū ē. Vege ut opinor Glaucia primus tulit ut cōperendinare reus:
 antea uel iudicari p̄rio poſterat uel ap̄liuſ. p̄nūciari. Vtrā igiſ putas legē moliorē? opinor illā ueterē q uel cito
 absolui uel tarde cōdēnari licebat. Ego tibi illā aciliā legē restitu: q̄ legē multi ſemel accuſati ſemel dicta cā
 auditis teſtibus cōdēnati ſunt. neqq; tā maniſtis neq; tā ſtimoniis criminibus q̄tis tu cōuīceris. puta te nō hac tā atro-
 ci ſed illā lege mitiſſima cā dicere. accuſabo: respōdebiſ teſtibus editiſ ita mittā i cōſiliū ut et ſi lex ap̄liandi
 faciat p̄tātē: nī iſti turpe ſibi exiſtimēt: nō p̄rio iudicare. Vege ſi cā cognita opus ē: p̄ge ne cognita ē? Difſi-
 mulamus Hortēſi qd ſaſe i dicēdo expti ſumus: q̄ nos magnope attedit unq; i hoc qdē genere cauſaq; ubi
 aliqd ereptū aut ablatū quoipā dicit: nōne aut i tabulis aut i teſtibus oīs expeſtatio iudicū ē? Dixi p̄rio achtōe
 me planū eē factuz. C. Verre. H.S. qdrigēties cōtra legē labſtulisse: qd hoc plāiū egisſem: ſi ita narrassem. Dio
 qdā ſuit aleſinus q cū eius filio Pr. ſacerdote hāreditas a pp̄inquo p magna uenifſet: nihil hūerit neq; negociū
 neq; cōtrouerſia. Verres ſimul ac tetigīt puīciā ſtatī Meſlanā lfas dedit. Dionē euocauit. calūniatores ex ſiniū
 ſuo appoſuit: q illā hāreditatē Veneri Erycinæ cōmiſſam eſſe dicerent. Hac de re oſtēdir ſeipſum cognituꝝ
 poſſum deic̄eps totā rem explicare. deinde ad extreμū id quod accidit: dicere: Dionem. H.S. decies centenā
 milia numeraffe: ut cauſam certiſſimam obtineret: Præterea greges equaq; eius iſtum abigendos curaſſe. Ar-
 genti uestiſq; ſtragulae quod fuerit: curaſſe auferendum. Hāc neq; cum ego dicerē: neq; cum tu negares: ma-
 gni momenti noſtra eēt oratio. Quo tpe igiſ aures Iud. erigeret animūq; attenderet cum Dio ipſe p̄diret: cū
 cæteri q tū in Sicilia negotiis Diōis ierfuſſent: cū per eos ipsos dies per quos cām Dio diceret reperiſſet: pe-
 tunias ſumpſiſſe mutuas noſta ſua exegiſſe. p̄dia uenidifſe cū tabulae uiroꝝ bonoꝝ pſerent: cū q pecuniām

Dioni dederunt: diceret se iam tum audisse eos numeros sumi: ut Verri darent: cum amici hospites patroci. Dionis hois hōestissimi hæc eadē se audisse dicerent. Opinor cum hæc fieret: tum uos audiretis: sicut audistis: cū cā agi uideref sic a me sunt facta oīa priore actioe ut i criminib⁹ oībus nullū eēt i quo q̄sq; uīm ppetuā accusatiōem regrat. Nego eē q̄cja testibus dictū quod aut uīm cuiusq; aut cuiusq; oratoris eloquentia quereret. Etenī sic me ipm egisse memoria tenetis: ut i testibus interrogadis oīa criminia pponere & explicare. ut cum rem totam i medio pposuisse: tū deniq; testē interrogarē. Itaq; nō mō uos qbus ē iudicadum: nīa crīmia teneris: sed ēt. Po. Ro. totam accusationem cāp; cognouit: tametsi ita de meo factō loquor. q̄si ego illā mea uoluntate potius q̄ iniuria adductus fecerim. i terposuitis accusatorem. qui cum ego mihi c. & x. dies solos in Sicilia postulasse. c. viii. sibi hic alter postularet; menses mihi tres cum eripuissetis: ad agendū maxime appositos: Reliquum omne tempus huius anni me uobis remisurum putastis: ut cum horis nostris nos essemus usi: tu binis ludis interpositis quadragesimo post die ostenderes. Deinde ita tempus duce retur. ut a. M. Glab. Pr. & a magna parte horum ludicum ad Pr. alium iudicesq; alios ueniremus. Hoc si ego non uidissem. Si me non omnes noti ignotisq; monuissent id agi: id cogitari: in eo laborari: ut res i illud tempus reiiceretur: credo si meis horis in accusando uti uoluisssem: uererer ne mihi crimina non suppeterent: ne oratio deeset. Ne uox uiteſq; deficerent: ne quoniā nemo prima actione defendere ausus eēt eu ego bis accusare nō possem: ego meum cōsilium tā lud. tum. P. R. pbaui. Nemo est q̄ alia rōne istoꝝ iniuriæ atq; ipu dentiæ potuisse obſisti arbitref. Et enim qua stultitia fuisseni. si quam diem qui istum eripiendum redeme rūt i cautiōe uideret: cū ita cauerent: si pōt. Cal. Janu. i cōsilio iref. i ea diē ego cū potuisssem uitare: icidisse. Nūc mihi temporis eius q̄ mihi ad dicendum datur: quoniā i aīo est cam omnem exponere habenda rō est diligenter. Itaq; primum illum actum istius uitæ turpissimum & flagitiosissimum pretermittam nihil a me de pueritiæ suæ flagitiis p̄ctisq; audiet. Nihil ex illa ipura adolescentia sua: qua qualis fuerit aut meminiſtis: aut ex eo quoniā sui simillimum produxit recognoscere potestis. Omnia preteribo q̄ mihi turpia dictu uidebuntur. Neque solum quid istum audire uerumetiam quid me deceat dicere: considerabo. Vos queso date hoc & concedite pudori meo ut aliquam partem de istius impudentia reticere possi. Omne illud tempus quod fuit antea quam iste ad magistratus Remq; P. accessit hāc per me solutum ac libeꝝ. Silatur de nocturnis eius baccationibus ac uigiliis leonum aleatorum perditorum nulla mentio fiat. Damna dedecora q̄ res patris eius ætas ipsius pertulit: prætereantur. Lucretur iditia ueteris ifamiae: patiatur eius uita reliqua me hanc tantam iacturam criminum facere Quæſ. C. Papi. Cons. fuisti ab hinc annos q̄tuordecim ex ea die ad hanc diem que fecisti in iudicium uoco. Hora nulla uacula a furto a scelere crudelitate flagitio reperietur. Hi sunt anni consumpti in Quæſ. & legatione Asiatica & prætura Vrbana & prætura Sicilensi. Quare hæc eadem erit quadripartita distributione totius accusationis meæ. Quæſ. ex. S. C. prouinciam sortitus es. Obtigit tibi Cons. cum Cons. Gn. Carbone esſes: eamq; prouinciam obtineres: erat tum dissensio ciuium de qua nihil sum dicturus quid sentire debueris: Vnum hoc dico in eiusmodi tempore ac sorte statuere te debuisse utrum malles sentire atque defendere. Carbo grauiter ferebat sibi q̄storem obtigisse hominem singulari luxuria atq; inertia. uerumetiam ornabat eu benefiis omnibus: ne diutius teneam pecunia attributa numerata est: profectus ē: Quæſ. in Pro. uenit in. Gal. expectatus ad exercitum Cons. cum pecunia Simulac primū ei occasio uisa ē: cognoscite hominis principium magistratum gerendorum & reip. administrandæ: auersa pecunia publica q̄stor Cōs. exercitum prouinciamq; deseruit. Video quid egeri: erigit se: sperat sibi aurā posse aliquā afflari i hoc crīmē uolūtatis dissensiōisq; eoz qbus. G. Car. mortui nomē odio sit: qbus illā reiectionē pditionēq; Cōsulis sui gratiā spat fore q̄si uero id cupiditate defendēdæ nobilitatis aut studio partiū fecerit: ac non aptissime Cons. exercitum prouinciamq; compilarit. & propter impudētissimum furtum aufugerit. Est enim obſcuræ & huiusmodi factum eius ut possit alīs suspicari. C. Verrem q̄ terrere nouos hoīes nō potuerit: id nobilitatem hoc est ad socios trāfisse nihil fecisse pp pecuniā. Videamus rōnes quēadmodum rettūrit: iam ipse ostendet q̄brem Gn. Carbonem reliq̄rit iam seipse iudicabit. primū breuitatē cognoscite. Accepti inq; uicies ducēta qnq; milia q̄dringentos. xvi. numeros dedi stipendio frumento Legatis p quæſoribus cohortis ptoriæ. H. S. mille qngenta q̄dragita qnq; milia q̄dringento. xvi. numeros: Reliq Arimini. H. S. sexcenta milia hoc ē rōnes referre. Hoc mō aut ego aut tu Hortensi aut q̄squā oīum rettulit: qd hoc est: q̄ ipudentia? q̄ audacia? qd exēplum? ex tot hoīum rōnibus relictis huiusmodi ē illa tāmē. H. S. sexcenta milia q̄ neq; falso qdem potuit describere qbus data eēnt: q̄ se Arimini scribiti reliq̄sle: q̄ ipsa. H. S. sexcenta milia reliq̄ facta sunt neq; Carbo attigit. neq; Sylla uidit: neq; i aerarium relata sunt. oppidum sibi elegit. Ariminū qd cū iste rōnes ferrebat opprēsum direptūq; erat nō iūsūcabaſ id qd nunc sentiet: satis multos ex illa calamitatæ. Ariminē sum testes nobis i hac rem reliquos esse. Recita denuo. P. Lentulo Triario q̄storibus urbanis res rationū relataꝝ. Recita ex. S. C. ut hoc pacto rōnem referre liceret: eo Syllanus repente factus est nō ut bonos & dignitas nobilitati restitueret. Quod si illinc inanis pugnasses tamē ista tua fuga nefaria peditio. Cōsulis tui scelerata iudicareſ. Malus ciuīs iprobūs cōs. seditiosus hō Gn. Carbo fuit fuerit aliis. tibi quādo eē cœpit Postea q̄ tibi pecunia rem frumētariā rōnes oēs suas exercitumq; cōmisit: nā si tibi antea displicuisseſ: idē fecisseſ: q̄ aīo post M. P. q̄stor cum. L. Pisoni Cōsuli obtigisseſ: nō attigit pecunia nō ad exercitum pfectus ē: q̄ de repu. sensit: ita sensit ut nec fidem suā nec morem maiorum nec necessitupinem sortis läderet. Et. n. si hæc pturbare oīa & pmissere uolumus: totā uitam picuīosam iūdiosam iūstāq; reddemus. Si nullā religiōem fors habebit nullā societatem coniunctio secundā dubiāq; fortunā nullā auctoritatem mores atq; iūstitua maiorē oīum est communis inimicus: q̄ fuit hostis suog; nemo unq; sapiens p̄ditori credendū putauit: Ipse Sylla cui istius aduentus gratissimus esse debuit: ab ſe hominem atque ab exercitu suo remouit. Beneuenti efficiūſſ apud

INVECTIVARVM IN.C.VERREM

eos quos suis partibus amicissimos esse intelligebat, ubi istae summæ rei causæq; nocere nihil posset: ei præmia postea tamen liberaliter tribuit, bono quedam pscriptoꝝ i agro Beneuentano diripiēda concessit. Habet honorem ut proditori: non ut amico fidem. Nunc quamvis sint homines qui mortuū Gn. Carbonem oderit: tamen hi debent non quid illi accidere uoluerunt: sed qd ipsi in tali re metuendum sit: cogitare. Cōe est hoc malum: cōmunis metus cōmune periculum. Nullæ sunt occultiores insidiae: q̄ hæ q̄ latent in simula tione officii aut in aliquo necessitudinis nomine. Nam eū q̄ palā est aduersarius: facile cauendo uitare possis. Hoc uero occultū īestinū ac domesticū malū nō mō nō existit: uerū etiā opprimit: anteq; pspicere atq; explo rare potueris. Ita ne uero tu cum Quæstor ad exercitum missus sis custos: non solum pecuniaꝝ sed etiā Cōs. particeps omnium rerum consiliorumque fueris: habitus sis in liberum loco sicut mos maiorum ferebat re pente reliquas: deserfas. ad aduersarios transfas? O scelus o portentum in ultimas terras exportandum Non nō potest ea natura q̄ tantum facinus commiserit: hoc uno scelere esse contēta. necesse est semper aliquid eius modi moliatur. necesse est in simili audacia perfidiag; uersetur. Itaq; idem iste quem Gn. Dollobella postea. C. Malleolo occiso Proquaestore habuit aut socio. An maior etiam hæc necessitudo fuerit quam illa Carbo nis ac plus iudicium uoluntatis ualere quam sortis debeat? idem in Gn. Dollobellam qui in Gn. Carbonem fuit. Nam quæ in ipsum ualebant crimina. Contulit in istum causamq; illius omnem ad inimicos accusato resq; detulit. ipse in eum cui Legatus Proquaestore fuerat: inimicissimum atq; improbissimum testimoniu m dixit. ille miser cum esset Gn. Dollobella tum prædictione istius nefaria tum improbo & falso eiusdem te stimonio tum multo ex maxia parte istius furtoꝝ ac flagitioꝝ inuidia conflagrauit. Quide de hoc homine faciat? ad aliq; spem tam profidiosum tam importunum animal reseruetis? qui in Gn. Carbonem sortem in Gn. Dollobellam uoluntatem neglexerit: ac uiolarit. Eosq; ambos non solum deseruerit: sed etiam prodi derit: atq; opugnarit. Nolite quoq; Iud. breuitate orationis meæ potius q̄ rerum ipsarum magnitudine cri mina ponderare. Mihi enim properandum necessario est: ut omnia uobis quæ mihi cōstituta sunt? possim exponere. Quamobrem Quæstura istius demonstrata primiꝝ magistratus & furto & scelere perspecto: re liqua attendite: in quibus illud tempus Syllanaꝝ pscriptionum ac rapinag; ptermittam: neq; ego istum sibi ullam ex cōi calamitate defensionem sñiam sumere suis eum certis propriisq; criminibus accusabo. Quam obrem hoc omni tpe Syllano ex accusatione circumscripto legationem pclaram cognoscite. Postea q̄ G. Do lobellæ p̄uincia Cilicia constitutam est: o dii imortales q̄ta iste cupiditate qbus allegationibus illam sibi Le tionem expugnauit? idque Gn. Dollobellæ principium maximæ calamitatis fuit. Nam ut iste profectus ē: quacung; interfecit? eiusmodi fuit: non ut Legatus. P. R. sed ut quædam calemitas peruadere uideretur. In Achaia ptermittam minora omnia: quoꝝ simile forsitan alius quoꝝ aliquid aliquando fecerit: nihil dicam nisi quod singulare nisi quot si in alium reum diceretur: icredibile uideret. Magistratum Sycionium num mos poposcit. nec sit hoc crimen in Verrem. fecerunt alii cū ille nō daret: animaduertit. improbum sed non inauditum genus aīaduersonis uidete. Quæritis ex quo genere hominem istū iudicetis. ignem ex lignis ui ridibus atq; humidis in loco angusto fieri inuisit, ibi hominem ingenuū domi nobilem. p. r. sociū atq; amicū cum fumum excruciatum semiuiuum reliqt. iam q̄ iste signis quas tabulas pīctas ex Achaia sustulerit. nō dicam hoc loco. c̄ alius mihi locus ad hanc cupiditatem demonstrandam seruatus. Athéis audistis ex æde Mi neruæ grande auri pondus ablatum. Dictū hoc ē in Gn. Dollobellæ iudicio: dictum etiam extimatū huius consilii non modo p̄ticipem. C. Verrem sed principem fuisse reperietis. Delum uenit. ibi ex fano Apollinis religiosissimo noctū clam sustulit signa pulcherrima atq; antiquissima eaꝝ in onerariam nauem suam coi cienda curauit. Postridie cum fanum spoliatum uiderent ii qui Delum incolebant. grauiter ferebāt. Est. n. tā apud eos eius fani religio atq; antiquitas: ut in eo loco ipsum Appolinem natum ē arbitrētur. uerbum tū facere non audebant: ne forte ea res ad Dolobellā ipsum pertineret. Tum subito tēpestates cohortæ sunt ma xi me Iud. ut non modo profici sci cum cuperet Dolobella non posset: sed uix in oppido consisteret. ita magni fluctus reticiebantur. Hic nauis illa prædonis istius onusta signis religiosis expulsa atq; electa fluetu frangi tur. in littore signa illa Appolinis reperiuntur iussu Dollobellæ reponuntur. Tempestas sedatur. Dolobella de loco proficiscitur. Non dubito quin tametsi nullus in te sensus humanitatis nulla rō unquam fuit religionis: nunc tamen in metu periculoꝝ tuo tuorum tibi scelerū ueniat in mentem. Pōt ne tibi illa. spes fa lutis commoda ostēdi cū recordaris in deos immortales quam ipius quā sceleratus q̄ nefarius fueris? Appolinem ne tu Delum spoliare ausus es? illi ne tu templo tam antiquo tam sancto tā religioso manus ipias ac sacrilegas afferre conatus es? Si in puericia non his artibus & disciplinis institutus eras: ut ea quæ litteris mā data sunt. Dices atque cognosceres ne postea quidem cum in ea ipsa loca uenisti: potuisti accipere id quod est proditum memoriae ac litteris Latonam ex longo errore & fuga grauidam & iam ad pariendū uicinam temporibus exactis configisse delum. atq; ibi Appolinem Dianamq; peperisse? Qua ex opinione hominū illa insula eorum deorum sacra putatur. tantap; eius auctoritas religionis & est: & semper fuit: ut ne Perse qdē cum bellum toti Graciæ diis hominibusq; indixissent: & ille numero nauium classem ad Delum appulit sent: quicquam conarētur aut uiolare aut attingere. Hoc tu fanum depopulari hō improbissime atq; amētissime audebas? Fuit illa cupiditas tanta quæ tantam extigueret religionem: & si tū hæc non cogitabas: ne nunc quidem recordaris: nullū esse tantum malum qd non tibi pro sceleribus tuis iādiu debeat. In Asiam uero postquam uenit: quid ego adūetus istius prandia coenas: equos: muneraꝝ commemorem? Nihil cū Verre de quotidianis criminibus acturus sum. Chio p̄ u signa pulcherrima dico abstulisse: Item Erythris & Hali catnassō Tenedo prætero pecuniam quam eripuit Tēnem ipsum qui apud Tenedios sanctissimus deus habetur: qui urbem illam dicitur condidisse: cuius ex nomine Tenedus nominatur: hūc ipm inq; Tēnē pul

cherime factum quem quondam in comitio uidisti: abstulit magno cum gemitu ciuitatis. Illa uero expugnato fani antiquissimi & nobilissimi Iunonis famie quam luctuosa Samiis fuit: quam acerba toti Asia: q̄ clara apud deos: quam nemini uestrum inaudita: de qua expugnatione cum Legati ad C. Neronem Asiam Samo uenissent: insponsum tulerunt: eiusmodi quærimonias quæ ad Legatum. P.R. pertinerent: nō ad p̄tō rē sed Romam deferri oportere. Quas iste tabulas illinc quæ signa sustulit: quæ cognoui egomet apud istū in ædibus nuper cum ob-signandi gratia uenissim. Quæ signa nunc Verres ubi sunt: illa quæro: quæ apud te nuper ad omnes columnas omnibus etiam intercolumniis īsula denique deposita sub diuo uidimus. Cur ea quam diu alium Pr. cum his Iud. quos in horum locum subsortitus es de te in consilium iturum putasti tam diu domi fuerunt? Posteaquam nostris testibus nos quam horis tuis uti male uidisti: nullum signum domi reliquisti. præter duo quæ in mediis ædibus sunt: quæ ipsa Samo sublata sunt. Non putasti me tuis familiarissimis in hanc rem testimonia denunciaturum: qui tuae domi s̄aepē fuissent: ex quibus quærerem signa scirent ne fuissent: quæ non essent. Quid tum hos de te iudicaturos arbitratus es: cum uiderent te iam nō contra accusatorem tuum sed contra Quæstorem seftoremque pugnare? Qua de te Charidemum Chium testimonium priore actione dicere audisti: sese cum esset Aristarchus & Verrem ex Asia decedentem p̄ sequeretur. iussu Dolobellæ fuisse una cum isto Sami seleq̄ tum scire spoliatum esse Fanum Iunonis & oppidum Samum posteaque se causam apud Chios ciues suos Samiis accusantibus publice dixisse eoque se esse absolutum: quot planum fecisset: ea quæ Legati Samiorum dicerent: ad Verrem non ad se pertinere. Aspendium uetus oppidum & nobile in Panphylia scitis esse plenissimum signorum optimorum non dicam illinc hoc signum ablatum esse & illud hoc dico: nullum te Aspendi signum Veris reliquisse. Omnia ex fanis & locis publicis palam spectantibus omnibus plaustris euēcta asportataque esse atque etiam illum Aspendium Citharistam de quo s̄aepē audisti: id quod est Græcis hominibus in proverbio. Quem 'omnia intus canere dicebant: sustulit & in intimis suis ædibus posuit: ut eū illum ipsum artificio suo supasse uideat. perge fanum antiquissimum & sanctissimum Diane scimus: eē id quoque a te nudatum & spoliatum esse ex ipsa Diana quot habebat auri detractum atque ablatum esse dico qua malum ē ista tanta audacia atq̄ amētia? Quas. n. sociorum atq̄ amicorum urbes adisti legationis iure & nomine: si ī eas ui cum exercitu iperioq̄ inuasissim: tamen opinor quæ signa atq̄ ornamenta ex iis urbibus sustulisses: hæc non in tuam domū nec i suburbana amicorum sed Romam in publicum deportasses. Quid ego de. M. Marcello loquar: qui Syracusas urbem ornatissimam cœpit? Quid de. L. Scipione qui bellum in Asia gessit: Antiochumq̄ Regem potētissimum uicit? Quid de flaminio qui Regem Philippum & Macedoniam subegit? Quid de. L. Paulo qui Regem Persem ui ac uirtute superauit? Quid de. L. Mummius qui urbem pulcherrimam atq̄ ornatissimā Coryntum plenissimā rege oīum sustulit. Vrbesq̄ Achaiae Boetiaeq̄ multas sub impium. P.R. ditionemq̄ subiunxit? Quoē domus cum honore & uirtute florenter: signis & tabulis pictis erant uacuae. At uero urbe totam tempora deoē Italiae partes illoq̄ donis ac monumentis exornatas uidemus. Verreor ne hæc forte cuiquam nimis antiq̄ & iam obsoleta uideat. Ita. n. tum æq̄ biliter oēs erāt huīusmodi: ut hæc laus eximiæ uirtutis & innocentiae nō solum hoīum uege ē tempore illoq̄ eē uideat. P. Seruilius. R. C. maximis rebus gestis adest: de te s̄niā latus est. O linthum ui copiis cōsilio uirtute cœpit urbem antiquam & oīibus rebus austam & ornata. recens exēplum fortissimi uiri p̄fero. Nam postea Seruilius impator. P.R. Olinthum urbem hostium cedit quā tu ī hisdem illis locis Legatus Quæstorius oppida pacata socioē atq̄ amicōē diripienda ac uexāda curasti. Tu q̄ ex fanis religiosissimis p̄ seclus & p̄ latrocinium abstulisti ea nos uidere nisi in tuis amicorūq̄ tuorū teētis nō possimus. P. Seruilius q̄ signa atq̄ ornamenta ex urbe hostiū & uirtute capti belli lege atq̄ impatorio iure sustulit: ea. P. R. apportauit. p̄ triūphum uexit. in tabulas publicas ad ærarium p̄ scribenda curauit. cognoscite ex līs publicis hoīis amplissimi diligentias. Recita rationes relatas. P. Seruilius Non solum numeē signoē sed ēt uniuscuiusq̄ magnitudinē figura statum līs deffiniri uides. Certe maior est uirtutis uictoriaēq̄ iucūditas q̄ ista uoluptas q̄ pcpīf ex libidine & cupiditate multo diligētius habere dico Seruiliū p̄dam. P. r. q̄ te tua farta notata atq̄ descripta. dices quoq̄ signa & tabulas pictas ornamento urbi foroq̄. P. r. fuisse. Memini uidi simul cum. P. r. foro comitūq̄ adornatū ad speciem magnifico ornetu. ad sensum cogitationēq̄ acerbo & lugubri. uidi collucere oīa furtis tuis p̄da. p̄uinciaq̄. spoliis socioē atq̄ amicōē. Quo qđem tpe lud. iste spēm maximā reliquoē quoq̄ peccatorēnaestus ē. Videl. n. eos: q̄ iudicioē dīos se dīci uoleant hæc cupiditatū ēē seruos. Socii uero nationēq̄ exterrā spē oīum tum primū abiicere rege ac fortunae suae proptereā q̄ casu Legati ex Asia atq̄ Achaia plurimi Romæ tunc fuerūt: q̄ deorum simulachra ex suis fanis sublata in foro uenerabāf. Itemq̄ cætera signa & ornamenta cum cognosterent: alia alio in loco lachrymantēs intuebāf: quoē omnium hunc sermonem tum esse audiebamus. Nihil esse q̄ q̄squa dubitaret de exitio socioē atq̄ amicorum cum qđem uiderent in foro. P.R. quo in loco antea q̄ sociis iniurias fecerant accusari & condemnari solebat: ibi esse palam posita ea quæ ab sociis per scelus ablata ereptaq̄ ēēt. Hic ego non arbitror illum negaturum signa s̄e plurima tabulas pictas innumerabiles habere: Sed ut opinor solet hæc quæ rapuit & furatus est nonnunquam dicere se emisse quando quidem in Achaiam Asiam Pampayliam sumptu puglico & legationis nomine mercator signorum tabularumque pictarum missus ē. Habeo & istius & patris eius accepi tabulas omnes quas diligentissime legi: atque digesti. Patris quoad uixit tuas q̄ animis te confecisse. Nam in isto Iud. hoc nouum reperietis. Audimus aliquem tabulas nunquam cōfecisse: quæ est opinio hominum de Antonio falsa. Nam fecit diligentissime. Verum sit hoc genus aliquod minime probandum. Audimus alium non ab initio fecisse: sed ex tempore aliquo confecisse: Est aliqua ēt huiuscē rei ratio. Hoc uero nouum & ridiculū ē quod hic nobis respōdit. Cum ab eo tabulas postularemus

INVECTIVARVM IN.C.VERREM

usque ad M. Terentiū & C. Crassiu Cōsule s cōfecisse, postea destitisse, alio loco cuiusmōi sit, cōsiderabimus.
 Nūc nihil ad me attinet. hōq; n. tēpore i quibus nūc ueror. habeo tabulas & tuis & patris. plurima signa pulcherrima plurimas tabulas deportasse te negare nō potes: atque ut neges. Vnū oīde i tabulis aut tuis aut p̄tis
 tui emptū eē: uicisti: ne hāc qđe duo singna pulcherrima q̄ nūc ad impluuiū tuū stant: quæ multos annos ad
 ualas Iunonis Samiæ steterunt: hēs quō emeris hāc inquam duo q̄ in ædibus tuis sola iā sunt: quæ sectorē
 expectat: relicta ad deſtituta a cæteris signis. At credo in hisce solis rebus idomitas cupiditates atque effrena-
 tas hēbat: cætere libidines eius rōe aliq̄ aut mō cōtinebāt. Quā multis istū igenuis q̄ multis m̄fibus familias
 in illa tetra atque ipura Legatiōe uim attulisse existimatis? & quo i oppido pedē posuit: ubi nō plura Stupro-
 rū flagitiorūque fuoq; q̄ aduentus sui uestigia reliq̄rit? Sed ego oīa q̄ negari potuerūt: prætermittā. et hāc q̄
 certissima sunt: & clarissima relinq̄ Vnū aliqd̄ de nefariis istius factis eligā: quo facilius ad Siciliā possim aliqui
 q̄ mihi hoc oneris negotiique imposuit: puenire Oppidū ē Helleſpōto Lāpsacū. Iu. i primis Aſie puīcīz cla-
 rū & nobile. hoīes aut̄ ipsi Lāpsaceni tū summe i omnes ciues Ro. officioli: tū p̄terea maxime fedati & quieti
 p̄pe p̄ter cæteros ad summū Cræcoꝝ oīciū potiusq̄ adulteriū aut tumultū accōmodati. Accidit cū iste a. Gn.
 Dolobella efflagitasset: ut se ad regē Nicomedē regemq; Sadalam mitteret cūq; iter hoc sibi magis ad quæ
 istū suū q̄ ad reip. tēpus accōmodati depoposisset: ut illo itinere ueniret Lāpsacum cū magna calamitate &
 p̄pe pernicie ciuitatis. Deducit̄ iste ad ianitorē qndā hospitē. comitesq; eius item apud certos hospites collo-
 catur ut mos erat istius: atq; ut eū suæ libidines flagitiosæ facere admonuerā: statī negociū dat illis suis comi-
 tibus nequissimis turpissimisq; holbus ut uideat & uestigēt ecq; virgo sit aut mulier digna: q̄ obrē iste Lāpsa
 ci diutius cōmorare. Erat comes eius Rubrius qdā hō factus ad istius libidines q̄ mīro artificio quounque
 uenerat: hāc uestigate oīa solebat. Is ad eum rē istā desert. Philodamum eē qndam genere honore copiis exi-
 stimatione facile p̄cipē: Lāpsacenog; eius cē filiā q̄ cū patre habitaret p̄pea qd̄ uirum nō habere: mulierem
 eximia pulchritudine. sed ea summa itegritate pudicitias existimari. Hō ut hāc audiuit: sic exaruit: ad id qd̄
 nō mō ipē nūq̄ uiderat: sed ne audierat qdem: ab eo q̄ ipē uidisset: ut statim ad Philodamum migrare sed di-
 ceret uelle. hospes ianitor q̄ nibil suspicaretur ueritus ne qd̄ in ipō se offendetur: hoīem summa ui retinere
 cōp̄it. iste q̄ hospitis reliquendi cām reperire nō posset: alia sibi rōe uīā uenire ad Stuprū cōp̄it. Rubrium de-
 litias suas in oībus eiusmōi rebus adiutorem suū & cōsciū paꝝ laute deuersari dicit. ad Philodamū deduci iu-
 bet. Quod ubi est Philodamo denūciatū tāetli nō erat ignarus q̄tū sibi ac liberis suis iā tū mali cōstitueretur:
 tamē ad istū uenit Oīdit munus illud suū nō esse. se cū suæ p̄tes esſent hospitū recipiendoꝝ: tū ip̄sos tamen p̄-
 tores & Cōs. nō legatoꝝ Asseclas recipere solere. Istē q̄ una cupiditate rapetur: totū il lius postulatum cām
 neglexit. p̄ uī ad eū q̄ recipere nō debeat: Rubriū deduci ip̄auit. hic Philodamus posteaq; ius suū obtinere nō
 potuit: ut humanitatem cōsuetudinemq; suā retineret: laborabat hō q̄ s̄ hospitalissimus amicissimusq; n̄fo-
 rū hominū existimatus eē: noluit uideri ip̄m illū Rubriū iuitus i domū suā recepī: magnifice & ornate ut
 erat i primis iter suos copiosus cōuiuiū cōperat. rogar Rubriū ut quos ei cōmodum sit iuitet: locū sibi soli si
 uideatur reliq̄ etiam filium suū lectissimū adolescentem foras ad p̄pinquū suum qndā mitteret ad cōnam.
 Rubrius istius comites inuitat eos omnes Verres cōriores facit qd̄ opus esset. mature uenient. discum bitur
 Fit sermo inter eos & inuitatio ut Græco more biberetur. hospes hortatur. poscunt maioribus poculis: cele-
 braſ oīum sermōe lāetiaq; cōuiuiū. Posteaq; satis calere res Rubrio uisa est: quæſo ingt philodame cur ad
 nos f̄ liā tuā nō introuocari iubes? Hō q̄ & summe grauitate & iā id ætatis & parens esse? obſtupuit hōis im-
 probi dicto. istare Rubrius. tū ille ut aliqd̄ nūderet: negauit moris cē Græcoꝝ ut in cōuiuiō uiroꝝ accūberet
 mulieres. Hic tū alias ex alia pre enim uero ferendū hoc nō ē. uoceſ mulier: & simul seruis suis Rubrius ut ia-
 nuā clauderēt & ipsi ad fores assisterent: impat. Quod ubi ille intellegit id agi atq; id parari: ut filiæ suæ uis af-
 ferret. seruos suos ad se uocat: his: ipat: ut se ipsum negligat: filiā defendat excurat aliq; q̄ hoc tantum dome-
 stici mali filio nūciet. clamor interea fit tota domo inter seruos Rubrii atq; hopitis. Iactat domi suæ uir pri-
 mus & hō honestissimus. & se qſq; manus affert: a q̄ deniq; feruenti a Rubrio ipso Philodamus pfunditur.
 Hēc ubi filio nūciata sunt: statī exanimatus ad ædes cōtēdit: ut & uitæ p̄tis & pudicitiae sororis succurreret.
 Oēs eodē aīo Lāpsaceni simul ut hoc audiuerūt: q̄ eos tū Philodami dignitas tū iniuriæ magnitudo moue-
 bat: ad ædes noctū cōuenerunt. Hic lictor istius cornerius q̄ cū eius seruis erat: a rubrio q̄si in p̄sidio ad auſe-
 redam mulierē collocatus: occidit. serui nōnulli uulnerat. Ipse rubrius i turbā fauiaſ. Istē q̄ sua cupiditate tā-
 tos tumultus cōcitos uideret: cupere aliq̄ euolare si poset. Postridie mane hoīes in cōtiōe uenient quærunt
 qd̄ optimū factū sit. p̄ se qſq; ut i quoquo erat auētoritatis plurimū ad populū loq̄bat. iuentus ē nemo cu-
 ius nō hāc & sīnia esset: & oratio: nō esse metuēdum: si istius nefarium scelus Lāpsaceni ulti ui manuq; esſent
 ne. S.P. q̄. R.o. i eam ciuitatē aīaduertēdum putaret. qd̄ qdem si hoc iure Legati. P.r. i socios natiōesq; exterias
 uterēt: ut pudicitia liberoꝝ seruare ab eorū libidinē tutā nō liceret: qd̄ uiseē ppeti satius q̄ i tāta ui atq; acerbita-
 te uersari. Hēc cū oēs sentiret: & cum i eā rōnem p̄ suo qſq; sensu ac dolore loq̄ref: oēs ad eā domū i q̄ iste uer-
 sabant: p̄fecti sunt. Cēdere ianuā faxis: i starre ferro ligna & farmēta circūdare ignēq; subiicere cōperūt. Tum
 ciues. R. q̄ Lāpsaci negotiabāt: cōcurrūt. orāt Lāpsacenos ut grauius apud eos nomē Legationis q̄ iuriā legati
 putaret ſeſe itelligere hoīem illū eē ip̄ug: ac nefariū: sed quoniā nec p̄feciſſer: qd̄ conatus eēt. necq; futurus eſſet
 Lāpsaci poſteaſ leuius coḡ pccaeū fore: si hoī scelerato p̄cepifſſer: q̄ ſi legato nō p̄cepifſſer. Sic iſte multo ſe-
 rator & neq;or q̄ ille Hadrianus aliquanto ét ſeſcilioſ ſuit. Ille qd̄ eius auaritiam ciues ro. ferre non potuerat:
 Ut ca domi suæ uiuus exuſtus eſt. Id itaq; illi merito accidisse existimatum ē: ut letarēt oēs neq; ulla aīaduer-
 ſio cōſtitueret. Hic ſociog; ambustus i cēdio tamē ex illa flāma piculoꝝ euolauit neq; adhuc cam ullā excogi-
 ſe potuit: quamobrem commiſſerit: aut quid euenerit: ut i tantum piculum ueniret. Non. n. p̄t dicere: cū ſe-

LIBER TERTIVS

9

ditiōem sedare uelle cū frumētū iperare:cū stipēdiū cogere:cū aliqd deniq̄ reip. cā gerere:qđ actius ipauī qđ
 aiauerti:qđ m̄atus sum:qđ si diceret:tū ignosci nō oportet:si nimis atrociter ipando sociis i tātu adductus
 piculū uidere: Nūc cū ipē cā illius tūltus neq̄ uerā dice: neq̄ falsam cōsingere audeat hō tū ordī sui fru
 galissimus:q tum accēsus. C. Neroni fuit. P. Petritius hæc eadē se Lāpsaci cognosce dixerit: uir oībus rebus or
 natissimus. C. Vero q tum i Asia Tribunus militum fuit hæc eadē ipa se ex Philodamo audiuisse dicat. Pote
 stis dubitare qn istū fortū nō tā ex illo piculo eripe uoluerit q ad uelsḡ iudicium fseruare: nisi uero illud di
 cet quot & in testimonio Cecili priore actione interpellauit Hortenius quo tempore quidem signi satis de
 dit: si qd esset: q̄ posset dicere: se tacere nō posse: ut qđiu i cæteris rebus scire homines possemus nihil habuif
 se q̄ diceret. Hoc tū dixit Philodamū & eius filium a. C. Neroni esse dānatōs: de quo ne multa différā tantū
 dico secutū id ec Neronē & eius cōsiliū q̄ Cornelī lict: orē occisum eē cōstaret: putasse nō oportere eē ne in
 ulcisenda qdē iniuria cui q̄ hōis occidendi ptatem: in quo uideo. Neronis iudicio nō te absolutū eē i probita
 tis: sed illos dānatōs eē cædis. Veḡ ista dānatō tū cuiusmodi fuit: audite q̄so Iud. & aliqd miseremini socio
 rū & ostendite aliquid his in noſtra fide præsidii eē oportere q̄ toti Asiae iure occisus uidebatur istius ille uer
 bo lictor re uera mīster improbissimæ cupiditatis p̄tmuit ifste ne Philodamus Nerdīs iudicio librareetur.
 rogar & orat Dolobellam ut de sua prouincia decedat. ad Neronē p̄fiscitur. se demōstrat in columē eē non
 posse si Philodamo uiuere atq̄ aliqd Romā uenire licuisset. Cōmotus ē dolobella fecit id qđ multi repræ
 henderunt: ut exercitum puincia. bellum relinqret. & i Asiā hōis neq̄ssimi cā in alienā puincia p̄fisceretur
 Posteaq̄ ad Neronē uenit cōtēdit ab eo ut Philodami cām cognosceret. Venerat ipse q̄ eēt in cōſilio: & primus
 sñiam diceret. adduxerat ēt p̄fectos & tribunos militares suos quos Nero oēs i cōſilio uocauit. erat i cōſilio ēt
 æq̄ssimus iudex ipse Verres. erat nōnulli togati credidores Græcoꝝ qbus ad exigēdas pecunias i probissimi
 cuiusq̄ Legati plurimum p̄dest ḡra. Ille miser defensorē repire nemine poterat. Quis. n. eēt aut togatus qui
 Dolobellæ ḡra aut græcus q̄ eiusdē uī & impio nō moueretur? Accusator āt apponiſ ciuis Ro. de creditori
 bus Lāpsacenoḡ: q̄ si dixisset: qđ iste iussisset per eiusdē istius lictores a Po. pecunia posset exigere. cū hæc oīa
 rata cōtentione tantis copiis agerentur. cum illum misę multi accusarēt: nemo defenderet. cumq̄ Dolobel
 la cum suis Præfectis pugnaret in cōſilio Verres fortunas suas agi diceret idē testimonium diceret. idē esset i
 cōſilio idē accusatore parasset: Hæc cum oīa fierent: & cum hoīem cōstaret occisum tū tanta uis istius iniu
 rīa tāta in isto iprobitas putabatur ut de Phylodamo amplius p̄nunciare. Quid ego nunc i alterā actionē.
 Gn. Dolobellæ spiritus: qđ huius lachrymas & cōcurſiōes pferam? Quid. C. Nenoris uiri optimi atq̄ inno
 centissimi nōnullis in rebus aīum nimium timidū atque demissum q̄ i illa re quid facere potuerit nō hébat
 nisi forte id qđ oēs tū desiderabāt: ut ageret ea rē sine Verre & Dolobella q̄cqd esset sine his actū oēs. p̄barēt.
 Tū uero qđ p̄nūciatū ē nō p̄ Neronē iudicatū sed per Dolobellam eruptum existimabatur. Cōdemnatur. n.
 p̄paucis sententiis Philodamus & eius filius: adeſt: iſtat: urget: dolobella ut q̄ primū securi feriatur. qđ q̄ mi
 nime multi ex illis de istius nefario scelere audiret. Constituitur in foro Loadiceæ ſpectaculum acerbū & mi
 ſerx & graue toti Asiae puincia. Grandis natu parens adductus ad ſupplicium ex altera parte filius. ille quod
 pudicitia liberoḡ: hic qđ uitā p̄ris famāq̄ ſororis defenderat flebat uterq̄ nō de ſuo ſupplicio. Sed p̄ de filii
 morte. de p̄ris filius. Quid lachrymæ ipſum neronē putatis p̄fudisse? quem fletum totius Asiae fuisse? quē
 luctum & gemitum Lāpsacenorum: securi eē p̄cūſſos hoīes īnocentes: nobiles ſocios. P. R. atq̄ amicos p̄p
 hominis flagitiosissimi ſingularem neq̄tiā atq̄ iprobissimam cupiditatē: Iamī Dolobella neq̄ tui neq̄
 tuoḡ liberoḡ quoſ tu miſeros i egeſtate atq̄ in ſollitudine reliquisti: miſererī pōt. Verres ne tibi tanti fuit: ut
 eius libidinem hoīum īnocentium ſanguine lui uelles? Iccirco ne exercitum atq̄ hōſteni reliquebas: ut tua ui
 & crudelitate iſtius hoīis iprobissimi picula ſub leueas? Quod. n. eum tibi Quæſtoris in locū cōſtituebas?
 iccirco tibi amicū ſpetuū fore putasti? Nefiebas ab eo Gn. Carbonē Cōſ. cuius re uera Quæſtor fuit: nō mō
 relictum ſed etiam ſpoliatum auxiliis pecunia nefariæ oppugnatū & p̄ditū? Expertus igī es iſtius p̄ſ/
 diam tum cum ſe ad inimicos tuos contulit cum i te homo ipſe nocens accerrimum testimonium dixit: cū
 rationes ad ærarium niſi damnato te referre noluit. Tantæ ne tuæ Verres libidines erunt: ut eas capere ac ſu
 ſtinere nō peſicæ. P. r. nō rōes exteræ poſſint? Tu ne qđ uideris: qđ audieris qđ cōcuperiſ qđ cogitariſ: niſi id
 ad nutū tuū p̄ſto fuerit: niſi libidini tuæ cupiditatē paruerit: imitenſ hoīes: expugnabunt domus: ciuitates
 non modo pacatæ uerumetia ſocioḡ atq̄ amicorum ad uim atq̄ ad arma confugiente: ut ab ſe atq̄ ab libe
 ris ſuis Legati. P. R. ſcelus atq̄ libidiem p̄pſare poſſint? Nam q̄ro abs te circuſſus ne ſcis Lāpsaci? cepit ne
 domum i q̄ diuersabere illa multitudō: iſcendere uoluerit ne Legatum. Po. Ro. cōburere uiuum Lāpsacenī?
 negare nō potes. Habeo. n. testimoniuū tuum qđ apud Neronem dixisti. hēo q̄s ad eundē līſas miſisti. Recita
 hunc ipm locum de testimonio Testimoniū. C. Verris i Artemidoḡ. nō multo poſt i domū bellum ne. P. r.
 Lāpsaceni ciuitas facere conabāt? deficere ab impio ac noīe n̄o uolebat? Video. n. & ex hiſ q̄ legi & audiui in
 telligo: i q̄ ciuitate nō mō legatus. P. R. circuſſus nō mō igni ferro manu copiis oppugnatus ſed aliq̄ ex pte
 uiolatus ſit: niſi publice ſatiſfactum ſit: ei ciuitati bellum idici atq̄ iferi ſolere. Quæ fuit igī cā cur cuncta ciui
 tas Lāpsacenoḡ de cōciōe quēadmodum tu te ſcribis domū tua cōcurrerent: tu. n. neq̄ i līſis q̄s Neroni mit
 tis neq̄ i testimonio cām tāti tumulus oīdis ullā. obſeffum te diciſ. ignem allatū. ſarmenta circundata. liſto
 rem tuum occiſum eſſe diſicis. pdeundi tibi i publicum i ptatē factā negas. cām huius tāti terroris occul
 tas: Nā ſi q̄ Rubriſ ūiuriā ſuo noīe ac nō ipuſu tuo & tua cupiditate feciſſet: de tui comitis iniuria q̄ſtum ad
 te poſtū q̄ te oppugnatū uenirent. Cum igī q̄ cā illius tumultus fuerit: teſtes a nobis p̄dueti dixerit: ipſe cæ
 larit: nō ne cām hāc q̄ nos ppoſuimus: tum illoḡ teſtimonia tum iſtius taciturnitas ppetua cōſfirmat? Huic
 hoī parceris igī lu. cuius tāta peccata ſunt: ut hi qbus ūiurias fecerit: neq̄ legitimum tps expectare ad ulciscen

INVECTIVARVM IN.C.VERREM

dum neq; usq; tantā doloris i posteg; differre potuerūt. Circumfessus es a qbus: a Lāpsacenis barbaris homi
 nibus credo. aut is q.P.R. nomen contemnerent. imo uero ab hoībus & natura & consuetudine & disciplina
 lenissimis. potro āt. P.R. cōditione sociis fortia seruis uolūtate supplicibussut p̄spicuum sit oībus nisi tanta
 acerbitas iniuriæ tāta uis sceleris fuisse: ut Lāpsaci moriendum sibi potius q̄ ppetiendū putarent: nūq; illos
 i eū locum p̄gressuros fuisse: ut uehementius odio libidinis tuae q̄ metu legatiōis mouerent. Nolite p̄ deos
 īmortales cogere socios atq; exteris natiōes hoc uti p̄fugio quo nisi uos uideatis uten̄ necessario: Lamps
 cenos in istum nunq; ulla res mitigasset: nisi eū p̄uenas Romae datuē credidissent & si talem acceperāt iniuri
 am: quam nulla lege satis digne pseq; possent: tu i cōmoda sua n̄is cōmittere legibus & iudiciis: q̄ dolori suo
 p̄mittere maluerunt. Tu mihi cū circunfessus a tā illustri ciuitate sis pp̄ tuū scelus atq; flagitium: cū coegeris
 hoīes miseros & calamitosos q̄li despatis n̄is legibus & iudiciis ad uī ad manus ar arma cōfugere: cum i op
 pidis & ciuitatibus amicorū nō legatum. P.r. sed tyrānū libidiosum crudelēq; p̄bueris: cū apd̄ exteris natiōes
 īperii noīsq; n̄i famā tuis pbris flagitiisq; uiolaris: cum te ex ferro amicorū. P.r. eripueris atq; e flāma socio
 euolaris: hic tibi p̄ fugiū speras futū? erras ut huc icidere nō ut hic cōq;esceres: illi te uiuū exire passi sunt: &
 a's iudiciū eē factū. te iuria circūfessum. eē Lāpsaci q̄ Phylodamus cū filio cōdénatus sit. qd̄ si doceo: si planū
 facio teste hoīe neq; ueg; ad hanc rē tī idoneo teipso inq; teste docebo: te huius circūfessonis tuā cām & cul
 pā i alios: trāstulisse neq; i eos quos tu iſimularas esse aīaduersum: iam nihil te iudiciū Nerōis adiuuat. Reci
 ta: Quas ad Neronē litteras misit. Epistola. C.Verrem ad herouē. Themistagoras & Theſſalos. Themistagorā
 & Theſſalum scribit populum concitasse. quem populum? qui te circunſedit. q̄ te uiuum cōburere conatus
 est. ubi hos psequeris: ubi accusas: ubi defendis ius nomenq; legati? In Philodami iudicio dices id actū. cedo
 mihi ipſis Verris testimoniū. uideamus qd̄ idē iſte iuratus dixerit. Recita. ab accusatore rogatus. respōdit i
 hoc iudicio nō pseq; sibi i aio eē alio tpe pseq. q̄ igiē te iuuat Nerōis iudiciū qd̄ philodai dānatō? Legatus cū
 eēs circūfessus cūq; quēadmodum tute ad Neronē scripſisti. P.R. cōmuniq; cāz legatorū & fc̄ esſet iniuria insi
 ngis: nō es pſecutus: dici s tibi i aio eē alio tpe pseq. qd̄ fuit id tps: qd̄ es pſecutus: cur imminuisti ius Lega
 tionis? cur cām Po. ro. deferuisti: ac p̄didiſti: cur iniurias tuas cōiunctas cum publicis religisti? Nōne te ad Se
 natum cām de ferre: nō de tam atrocibus iniuriis cōquəri: nō eos hoīes q̄ populū cōcitarunt Cōſulū litteris
 reuocandos iurare oportuit? Nuper. M. Aurelio Scauro postulante q̄ is Ephesi se Quāſtorem ut p̄hibitū
 eē dicebat: quo minus e fano Dianæ seruum suum q̄ i illud asylum confugisset abduceret. Pericles Ephesius
 homo nobilissimus Romam euocatus est: q̄ autor iniuriæ illius fuisse argueretur. Tu si te legatum ita Lam
 psaci tractatum esse Senatum docuiffes: ut tui comites uulnerarentur: lictor occideretur: ipe circunfessus pe
 ne iſcendere: eius āt rei duces & autores p̄cipes fuisse quos scribis Themistagorā & Theſſalum qs non com
 moueret: qs nō ex iniuria q̄ tibi eē facta: sibi puideret: qs non in ea re cām tuā periculum cōeagi arbitrare
 tur? Eteni nomen Legati eiusmodi eē debet: qd̄ nō mō inter sociorum iura sed ēt̄ iter hostium tela i colūne
 uersetur. Magnum hoc Lāpsacenū crimen est libidinis atq; iprobissimæ cupiditatis. Accipite nunc auari
 riæ p̄pmodum in suo genere non leuius. Milesios nauem poposcit: q̄ eum p̄ſidii cā Myndū p̄sequereſ. Illi
 statī Nyoparonem ægregium de sua classe ornatum atq; armatum dederūt Hoc p̄ſidio Myndū p̄fectus est
 nam qd̄ Milesi lanæ publicæ abstulerit item de sumptu i aduentum de contumeliis & iuriis i magistratū
 Misiliensium tāetsi dici tum uere tum grauiter & uehementer potest tū dicere p̄termittam eaq; oia testibus
 itegra reuersabo. Illud q̄ d̄ neque taceti ullo modo potest neq; dici pro dignitate cognoscite. Milites remiges
 q̄ Milesium myndo pedibus reuerti iubet. de decem milesiorū nauibus ipse mioparonem pulcherrimum
 ejectum. L.Mario. L.Rabio q̄ myndi habitabant uēdidiſ. Hi sunt homines quos nup Senatus i hostiū nūero
 censuit habendos. hoc illi nauigio ad oēs. P.R. hostes usq; ab Diana qd̄ i hispania est ad Sinopāq; i Ponto ē:
 nauigauerunt. Odii immortales incredibilem auariciā singularemq; audaciam nauem tu de classe Po.Ro.
 quam tibi milesia ciuitas ut te prosequeretur dediſſet: aulū es uendere? Si te magnitudo maleficii si te ho
 minum existimatio nō mouebat: ne illud quidem excogitabas: huius iprobissimī furti siue adeo nefariæ p̄
 dæ tam illustrem ac tam nobilem ciuitatem testem futuram? An quia tum Gn.Dolobella in eum qui ny
 parōi p̄ſuerat miliesisque rē gestam renūciarat: aīaduerteſ tuo rogatu conatus ē renunciationēq; eius q̄ erat
 i publicas litteras relata illorū legibus tolli iuſſerat: iſſicrō te ex hoc criminē elapsum esse arbitrabare? Mu
 tum te iſta ſefellit opinio: & qdem multis i locis. Semper. n. existimasti & maxime i Sicilia ſatis cautum tibi
 ad defenſionem fore ſi aut referri aliqd i līras publicas uetusſes: aut qd̄ relatum eſſet: tolli coegiſſes. Hoc quā
 nihil ſit: tāetsi ex multis Siciliæ ciuitatibus priore aītōe didiſſi: tamē etiā in hac ipsa ciuitate cognosce. Sunt
 illi qdem diſto audiētes qd̄iu affunt hi q̄ impant: ſimul ac diſcererunt nō ſolum illud p̄ſcribunt: qd̄ tum
 p̄hibiti ſunt ſed etiam cām ascribunt: Cur non tum in Iſteras relatum ſit. Manent iſte litteræ in leti manēt.
 & dum erit illa ciuitas: manebunt. Decem enim naues iuſſu. L.Murenæ populus milesius ex pecunia uectig
 li. P.R. fecerat: ſicut p̄ ſua quāq; parte Afīsæ cāteræ ciuitates: Quābrem unam ex decem nō p̄donum repē
 tino aduentu ſed Legati latrocinio nō i tempeſtatis: ſed hac horribili tempeſtate ſocioꝝ amissi i līras publi
 cas retulerunt. Sunt Romæ Legati Milesii hoīes nobilissimi ac princeps ciuitatis q̄ tāetsi menſem februario
 & Cōſ. designatoꝝ nomen expectāt tamen hoc tātum facinus nō mō negare interrogati: ſed ne p̄ducti qui
 dem reticere poterunt. Dicent inq; & religione adducti & legum domesticag; metu quid de illo myoparone
 factum ſit. Oſtent. C.Verrem in ea claſſe quā cōtra piratas ædificata ſit: piratam ipsum cōſceleratum fuſ
 fe. C.Malleolo. Quāſtore. Gn.Dolobellæ occiſo duas ſibi hāreditates ueniffe arbitratuſ eſſe. unam Quāſto
 riæ p̄curatiōis nā a Dolobella ſtatim p̄ quāſtore iuſſu eſſe: alteram tutelæ nam cum pupilli Malleoli tu
 tor eēt: in bona eius ipetum fecit. Nā malleolus in p̄uincia ſic copioſe p̄ſectus erat: ut domi p̄ſus nihil relia

quæret. Præterea pecunias occuparat apud populos & syngraphas fecerat argenti optimi cælati grande pondus secū tulerat. Nam ille quoq; sodalis istius erat i hoc morbo & cupiditate grande pondus argenti familia magnā multos artifices multos formosos homines reliquit. Iste quod argenti placuit iuasit: quæ mancipia noluit: adduxit uina cæteraque quæ in Asia fatillime cōparantur quæ ille reliquerat: asportauit: reliqua uendit pecuniā exegit. Cū ad. HS. xxviii. quinques redigisse cōstaret: ut Romā rediit nullā litterā i pupillo nulla matri eius nullā tutoribus reddidit: seruos artifices pupilli cū haberet domi circūpedes at hoies formosos: & litteratos suos esse dicebat: se emisse. Cū sæpius mater & auia pueri posturarent: ut si nō redderet pecuniā nec rōem daret: diceret saltē q̄tū pecuniæ malleoli deportasset: multis efflagitatus aliqui dixit. SS. decies dein de i codicis extremā cera nomen ifsimū i flagitiola littera fecit expensa Chrysogono seruo. SS. sexcenta milia accepta pupillo Malleolo retrulit: quomodo ex decies. SS. sexcenta sunt facta: quomodo de eodem mō quadrauit: ut illa de. Gn. Carbonis pecunia reliqua. H.S. sexcenta facta sunt: quō Chrysogono expēsa lata sunt: cur id nomen ifsum in lituraq; sit uos existimabitis. Tamen. H.S. sexcenta milia cū accepta rettulisset. SS. quiq; milia soluta non sunt hoies posteaq; reus factus est alii redditii: alii etiam nunc retinentur peculia omnium uicariiæ retinentur. Hæc ē istius præclara tutela. En cui tuos liberos commitas? En memoria mortui sodalis? En metus uiroq; existimationis? Cum tibi se tota Asia spoliandā ac uexandam tradidisset: cum tibi exposita esset omnis ad prædandum Pamphylia contentus his tam optimis rebus non fuisti: manus a tutela manus a pupillo manus a sodalis filio abstinere non potuisti: iam te non Siculi non aratores: ut dictitas: circumueniunt: non hi qui decretis edictisq; tuis in te concitatæ infestiq; sunt. Malleolus a me produktus est: & mater eius atq; auia quæ miseræ flentes euersum a te pueri patris bonis eē dixerunt. Quid expectas? an dum ab inferis ille Malleolus existat? atq; abs te officia tutelæ sodalitatis familiaritatisq; flagiter. ipsum putato adesse hō auarissime & spurcissime: redde bona sodalis filio. Si nō quæ abstulisti at quæ confessus es? Cur cogis sodalis filium hanc primam in foro uocē cum dolore & querimonia emittere? Cur sodalis uxorem: sodalis socrum: domū deniq; totā sodalis mortui contra testimonium dicere? Cur pudentissimas electissimasq; fœminas i tantū uiroq; conuentū insolitas inuitasq; prodire cogis? RECITA oīum testimonia. Testimonium matris & auiae. Pro quæstore uero quō iste cōmune Milia dum uexarit quomodo Lyciā pamphyliam Pisidiam Phrygiāq; totam frumento imperando æstimando hæc sua q̄primū excogitauit Siciliensi æstimatio ne affixerit: nō est necesse demonstrare uerbis hoc scitote his nominibus qui res p̄ eum gestæ sunt. Cū iste ciuitatibus frumentum coria cilicia saccos imperaret neq; ea sumeret: pro his rebus pecuniam exigeret: his non minibus solis. Gn. Dolobellæ. HS. ad tricies littēm esse æstimatam. Quæ oīa ēt si uoluntate Dolobellæ fiebant: per istum oīa tamē gerebant: consistam i uno nomie multa sunt ex eodem genere. RECITA. De liti bus æstimatis. Gn. Dolobellæ. P.R. Pecuniaæ redactæ quod a cōmuni Miliadum te hæc coegisse te æstimas? se tibi pecuniā numerata esse dico: eademq; ui & iniuria cum pecunias maximas cogeres: p̄ oīes partes prouiciæ te tanq; aliq; calamitosam tempestatē pestemq; puassisé demonstro. Itaq; M. Scaurus q. Gn. Dolobellam accusauit istum i sua potestate ac dictione tenuit homo adolescens cū isti iquirendo multa furtæ ac flagitia cognosceret: fecit perite & callide uolumen eius regæ gestæ maximum isti ostendit ab homine quæ uoluit in Dolobellam abstulit. Quo ex genere mihi testium qui cum isto furati sunt: si uti uoluisse: magna copia fuisse qui ut se periculo litium coniunctione criminū liberarent: quo ego uelle descensuros pollicebantur: eorum ego uoluntatem oīum repudiam non modo proditori: sed ne pfuge qđem locus i meis castris cuiq; fuit: forsitan meliores illi accusatores habédi sunt: q̄ hæc oīa fecerunt. Sed ego defensorē in mea persona nō accusatorem maxie ludari uolo. Rationes ad ærariū anteq; Dolobella cōdemnatus ē non audet referre. Imperat a Senatu: ut dies sibi progræetur: q̄ tabulas suas ab accusatoribus Dolobellæ obsignatas diceret proinde q̄si exscribēdi potestatē non haberet solus ē hic: q̄ nūq; rōnes ad ærarium referat. AVDISTIS. Quæstoriam rationē tribus uersiculis relatam. Legationē nō nisi condēnato & electo eo qui posset reprehendere. Nūc deniq; præturæ quā ex. S.C. statū referre debuit: usq; ad hoc tépus non rettulit. Quæstorem se i Senatu expectare dixit. Deinde q̄si non Quæstor sine prætore posset rationem refutare ut tu Hortesi: ut oīes eodē mō sine Quæstore prætores dixit. Idem Dolobellā iperasse oīe magistratibus cōscriptis: q̄ causa placuit probauerūt. Verū Quæstores quoq; iam pridem uenerūt: cur non retulisti: illage rationū ex fece Legationis Quæstorieq; tuae procuratio illa sunt noīa quæ Dolobellæ necessario sunt æstimata. EX LITIBVS æstimatis. Dolobellæ prætor & pro Pr. qđ minus Dolobella Verri acceptū rettulit: quam Verres illi expensum tulerit. HS. quingenta triginta quinq; milia & quod plus fecit Dolobella Verrem accepisse: q̄ iste in suis tabulis habuit. HS. ducenta triginta duo milia: & quod plus frumenti fecit accepisse istum. HS. decies & octingēta milia: q̄ tu hō castifimus aliud i tabulis habebas: hic illa extraordianaria pecuniæ: quas nullo duce tamen aliqua ex particula inuestigamus redundarūt: hīc rō. Qu. Qu. Postumius Curtius multis nominibus quorum in tabulis iste habet nullū. Hi. HC. HS. q̄terdecies. P. Tadio nūerata. Athēis testibus planū faciā hīc empta aptissime p̄itura nū si forte id ēt dubiū ē: quo iste p̄tor fūs si hō. Saut iduſtria aut opera p̄bata aut frugitatis æstimatiōe p̄clarat: aut deniq; id qđ leuisimū ē assiduitate q̄ aī q̄sturā cū meretricib; lenōibusq; uixisset q̄sturā ita geſſisset quē admodū cognouisti. Rōx post q̄stura illa nefariā uix tridū cōſtituisset ables nō i obliuōe iacuisset: sed i affi dua cōmōratōe oībus oīum flagitiog; fuisseſſet. Is repete ut romā uenit gratis Pr. fūs ē. alia porro pecūia ne accusare data: nihil ad me nihil ad rē p̄tineſ arbitror data qđē eē tū iter oīes receti negocio facile cōstabat. Hō stultissime ac amētissime tabulas cū cōſiceret & cū extraordianaria pecūia crimē ſubterfugeſ uelles ſatis te elā p̄lugeoī ſuſpicioē arbitrabare ſi q̄bus pecuniā credebas iis expēſum nō ferres neq; i tuas tabulas ullū nomē reſferres cū tot tibi noīb; acceptū curtii referrēt qđ p̄drat tibi te expēſū illis nō tulisse: an tuis ſolis tabulis te cau-

INVECTIVARVM IN.C.VERREM.

sam dictuꝝ existimasti? Vegꝝ ad illam iam ueniamus p̄clarā:criminaꝝ ea quæ notiora sunt his qui
 adiunt:q̄ nobis q̄ meditati ad dicēdum paratiꝝ uenimus:i quibus nō dubito quī offensionē negligētia uita
 re atq̄ effugere nō possim.Multi.n.itā dicēt.De illo nihil dixit:i quo ego iterfui:illā iniuriā nō attigit:q̄ mi
 hi aut amico meo facta ē:quibus ego i rebus iterfui his oībus qui istius iniurias norūt:hoc ē.P.R.uniuerso
 me uehemēter excusatū uolo:nō negligētia mea fore ut multa p̄tereā sed q̄alitatis testibus itegria reseruari ue
 li multa at p̄p rōem breuitatis ac t̄pis p̄termittēda existimē.Fatebor ét illā inuitus me pr̄sūs cū iste p̄uctū
 t̄pis nullū uacuum pctō p̄terire passus sit:omnia q̄ ab isto commissae sunt:nō potuisse cognoscer. Quāpp̄ ita
 me d̄ p̄turæ criminibus auditote:ut ex utroq; genere & iuris dicēdi & factōꝝ tectōꝝ exigē doge ea posule
 ris:q̄ maxie digna sunt eo reo cui parūn ac mediocre obiici nihil oporteat.Nā ut pr̄etor factus ē q̄auspicato
 a Chelidone surrexisset:sortē naētus est urbanæ puicæ magis ex sua Chelidonis q̄ ex.P.R.uoluntate:q̄ prin
 cipio q̄lis i edictō cōstituendo fuerit:cognoscite.C.Annius afellus mortuus est.C.Annio Sacerdote pr̄etore
 is cum haberet unicam filiam neq; census eēt quod natura hortabat ex nulla phibebat fecit:ut filiam bonis
 suis h̄eredem iſtitueret:h̄eres erat filia faciebat oīa cū pupilla legis equitas:Vōluntas patris edicta pr̄etorū:
 cōsuetudo iuris eius:qd̄ erat tū cum Asellus ē mortuus.Iste pr̄etor designatus ut̄ adm̄onitus an tentatus
 an q̄ est iste sagacitate in his rebus sine duce ullo sine iudice puenierit ad hāc iprobitatē:nescio Vos tantam
 hoīs audaciā amentiā q̄ cognoscite.appellat h̄eredem.L.Anniū:q̄ erat iſtitutus secundum filiā.Nō. n. mihi
 p̄suadēt istum ab illo prius appellatū:dicit se posse ei condonare edictō h̄ereditatē:docet hoīem qd̄ possit
 fieri:illi bona res huic uendibilis uidebat iste:Tāetsi singularis ē audaciæ:tamen ad pupillæ matrem summi
 tebat malebat pecuniam accipere ne quid noui ediceret:q̄ ut hoc edictū tā iprobum & ihumanum iterpone
 ret:Tutores pecuniā Pr.si pupillæ noīe dediſſent:grādem p̄fertī quēadmodū i rōem iducerent quēadmodū
 sine piculo suo dare possent:nō uidebat simul & istum fore tā iprobum nō arbitrabat:ſepe appellati p̄nega
 uerunt.Iste ad arbitriū eius cui cōdonarat h̄ereditatē ereptā liberis q̄ æquū edictū scripsiterit q̄sō cognoscite.
CVM INTELLIGAM legem Voconiā Quirites.Quis unq̄ crederet Verrē mulierꝝ aduersariū futurꝝ? An
 ideo aliqd̄ cōtra mulieres fecit:ne totū edictum ad Chelidōis arbitrium scriptum uideref? Cupiditati homi
 nū ait se obuiā q̄ potius nō mō his temporibus:sed ét ap̄d̄ maiores n̄fōs:qs tā remotus fuit a cupiditate:dic
 q̄sō cātera delectat.n.me hoīs grauitas sc̄ia iuris,auctoritas.QV.VI AB AVLO Postumio Qu.Fuluo cen
 turiōibus post ue ea fecerit:fecit:fecerit.Quis unq̄ edixit isto mō:qs unq̄ eius rei fraudē aut piculum p̄
 posuit edictō:qd̄ neq; post edictū neq; ante edictum p̄uideri potuit iure legibus auctoritate oīum q̄ cōſule
 bāt:testamētū.P.Annius fecerat:nō iprobū n̄ iofficioſum nō ihūanū:qd̄ si ita fecisset tamē post illius mor
 tē nihil de testamento illius noui iuris cōſtitui oporteret.Voconia lex te uidelicet d̄lebat.imitatus esſes ip
 sum illū.C.Voconiū q̄ lege sua h̄ereditatem ademit nulli neq; uirgini neq; mulieri:fanxit i postremum qui
 post eos Césores census eēt:ne qs h̄eredem uirginē ne ue mulierem faceret,in lege Voconia nō est:fecit fece
 rit:neq; in illa p̄teritū t̄ps rephenditū nisi eius rei quæ sua sp̄ote scelerata ac nefaria ē:ut ét si lex nō esſet ma
 gnōpe uitāda fuerit:atq; i his rebus multa uidenius ita sancta ēē legibus:ut antefacta i iudicium nō uocētūr
 Cornelia Testamentaria Nūmaria cāteræ cōplures i qbus nō ius aliqd̄ nouū populo cōſtituit:ſed sancitūr:
 ut qd̄ ſemp p̄ malū facinus fuerit:eius q̄ſtio ad populum p̄tineat ex certo tpe.De iure uero ciuili ſiquid noui
 qs iſtituit:oīa quæ ante acta sunt:rata eſſe patit.Cedo mihi leges Atinias Furias Fusias ipsam:ut dixi Voco
 niā oēs p̄terea de iure ciuili hoc repies i omnibus statui ius:qd̄ p̄t eā legem populus uaf. Qui plurimum
 tribuū Edictō.Pr.edictum legem annuā dicūt eſſe:tu edictō plus cōplectaris q̄ lege.Si finem edictō.Pr.affe
 runt.Cal.Ianu.cur nō initium quoq; edicti nasciſ a Cal.Ianu.an in eum annum p̄gredi nemo poterit edictō
 quo.Pr.alius fuit egredieſ? Ac si hoc iuris nō unius cā hominis edixiſſes:cautius cōpoſuiffes.Scribis ſi qs h̄e
 redē fecit:fecerit quod ſi plus legari:q̄ ad h̄eredē h̄eredesue pueniat:qd̄ p̄ legem Voconiā eius q̄ census nō
 fit:licet cur hoc cū i eodem genere fit:nō caues:quia non generis:ſed hominis causam ueruis amplectaris ut
 facile appareat te p̄cio eſſe cōmotum atq; hoc ſi i postegēdixiſſes:minus eſſet necessariū:tamen eēt iprobum
 ſed tum uitupari posſet i dubium uenire nō posſet.Nemo.n.cōmitteret nunc ē eiusmōi edictum:ut q̄uis i
 telligat nō populo eē ſcriptum:ſed.P.Anni ſecundis haereditibus itaq; cum a te caput illā tā multis uerbis mer
 cenario p̄mio eſſet ornatū:& quis ē inuētus poſtea Praetor q̄ illud idē ediceret:Nō mō nemo edixit:ſed ne
 metuit quidem qſq; ne quis ediceret:nā poſt te Pr.multi testamenta eodem mō fecerūt.In his nup Anna ea
 de multoꝝ propinquoꝝ ſententia pecunioſa mulier q̄ censa nō erat,testamento fecit h̄eredem filiam.Itaꝝ
 hoc magnum iudicium hoīum de iſtius singulari iprobitate:q; Verres ſua ſp̄ote iſtituifſet:id nemine metu
 iſſe ne qs repireſ:q̄ iſtius iſtitutū ſeq; uellet.Solus.n.tu inuentus es:cui nō ſatis fuerit corriger e uoluntates ui
 uox.niſi et relinqueret mortuox.Tu ipſe ex Siciliē ſi edicto hoc ſuſtulisti:uoluisti ex iprobouſo ſi quæ res na
 tæ eēt:ex urbano edicto decernere q̄ poſtea tibi tu defenſionē relinquebas:i ea maxime oīidisti cum tuā au
 citoritatē tu te ipſe edicto puinciali repudiabas:atq; ego nō dubito qn ut mihi cui filia maxime cordi eſt res:
 hāc acerba uideaſ atq; idigna ſic unicuiꝝ uīum q̄ ſimili ſenuſ:atq; idulgētia filiag;cōmouemini.Quid.n.na
 turā nobis iucūdūs qd̄ carius ē uoluit:qd̄ ē dignius i quo oīs diligētia nīa idulgētiaq̄ cōſumat?Hō ipo
 tuniſſime cur tāta iniuriā.P.Annio mortuo ſecisti:cur hūc dolore cineri eius inuſtiſt:ut liberis eius bōa pa
 tria uolūtate p̄tis iure legibus tradita eriperes:& cui tibi eēt cōmodū:cōdonares?Quibus cū uiui bona nīa
 parimur his.Pr.adimeſ nobis mortuis bona fortunaſq; poterit?nec petitionē iquit nec poffitionem dabo.
 Eripies igif pupillæ togā p̄textā:detrahes ornamenta non ſolū fortunæ:ſed ét iſgenitatis?Miramur ad ar
 ma cōtra iſtū hoīem Lāſacenos iſſe:miramur iſtū d̄ puincia decedentē clā Syracusis,p̄fugifſe?Nos ſi alienā
 uicem p̄ nīa iniuria dokeremus:ueſtigiū iſtius i ſoro nō eſſet relictū.Pater dat filiā phibes:leges ſunt tamen

re iterponis de suis bonis ita dat: ut ab iure non habeat quod reprehendas: nihil opinor. At ego concedo, phi
be si potes: si habes quod te audiat si potest tibi dicto audies et quod eripias tu voluntate mortuus bona viuis: ius
vobis hoc. P.R. non manu vindicandum est nisi te huic temporis atque huic iudicio reseruasset: postea quod ius posteriorum
constitutum est semper hoc iure usi sumus si tabulae testameti non preferentur: tum ut quod potissimum haere
dere est oportet: Si is itestato mortuus: est ita secundum eum possessio dare: quod hoc sit quantum facile est dicere:
sed in re tam usitata satis est ostendere oes antea ius ita dixisse: & hoc uetus edictum translatiuum esse cognoscere: ali
ud hois in re ueterem edictum nouum: & simul dum est: unde ius ciuile discatur adolescentes ei in disciplinam tra
dite: mirum est hois ingenium mira prudencia. Minutius quidam mortuus est ante istum Pr. eius testametum erat
nullum lege haereditas ad gentem Minutiam ueniebat: si habuisset iste edictum quod ante istum & postea omnes habue
runt possessio Minutiae genti est data: si quis testameto se haeredem esse arbitraretur: quod tu non extaret lege age
ret in haereditatem: aut per dies litis uindiciae cum satis accepisset spensione ficeret ita de haereditate certaret hoc op
por iure & maiores nostri & nos semper usi sumus: uidete: ut hoc iste correxerit. Conponit edictum his uerbis: ut qui
quis intelligere possit unius hominis causa conscriptum esse tamquam: quod hoiem non noitat: quam quod tota prescribit: ius consuetu
dinum: et gratiam. editum omnium negligit. Ex edito Urbano si de haereditate ambigitur. Si possessor sponsonem non fa
ciet: iam quod id ad Pr. uter possessor sit noitur id queri oportet utque possessor est oporteat: ergo quod possessor est
non moues possessione si possessor non est non dares nusquam. scribis neque tu aliquid quicquam edito amplectaris: nisi eam
quod pecuniam acceperas. Ia hoc ridiculum est si de haereditate ambigitur & tabulae testameti obsignatae: non
minus multis signis que lege oportet: ad me preferentur secundum tabulas testameti potissimum haereditatem dabo.
Hoc translatiuum est: seq illud oportet: si tabulae testameti non preferentur: quod ait: se ei datum que dicat haeredem esse. Quid
ergo iterest preferantur nec non si pertulerit: uno signo ut si minus que ex lege oportet non des possessionem: si omnino ta
bulas non preferentur: dabis? Quid nunc dicam neminem unquam postea aliquem edixisse ualde sit misericordia suisse quod istius se
similis dici uellet ipse in Siciliensi edito hoc non habet Exegerat. nam mercede item ut illo edito: de quo an
te dixi in Sicilia de haereditatu possessionibus dandis edixit idem quod omnes Romae prater istum. EX DI
CTO Siciliensi si de haereditate ambigitur. At per deos immortales: quid est quod de hoc dici possit. Itaque nam iam
quaeramus te sicut modo in illo capite Annio de mulierum haereditatibus nunc in hoc de haereditatu possessionibus cur
ea capita in edictum priuiale transferre nolueris. Vtque digniores hoies existimasti eos: quod habitabant in priuicia: que nos
que quo iure ueremur? An aliquid Romae etiam in Sicilia? Non nam hoc loco dici multa esse in priuicia aliter:
dicenda non de haereditatu quod possessionibus non de mulierum haereditatibus: nam utroque genere video non modo cae
teros sed te ipsum totidem uerbis edixisse: quot uerbis editi Romae solet Quare R. Magna cum fama per accer
pto edixerat: ea sola te ne gratis in priuicia male audires ex edito Siciliensi sustulisse video. Et cum edictum totum eo
rum arbitratu quod diu fuit designatus conponeretur: quod ab isto ius ad utilitatem suam nondinarent: tu uero in magistratu con
tra illud editum in suum sine ulla religione decernebat. Itaque L. Piso multos codices ipsi pleuit eaque regio in quibus ita inter
cessit: quod iste aliter atque ut edixerat: decreuisset: quod uos oblitos esse non arbitror: quod multitudine quod ordo ad Pisones
fellat isto. Pr. et solitus sit conuenire. Quae iste collega nisi habuisset lapidibus cooptus est in foro. Sed eo leuiorem
istius iniuriam uidebat: quod erat in aequalitate prudentiaque Pisones paratissimum profugium quo sine labore sine molestia
sine pensa est sine patrono hoies ueretur. Nam quod redite in memoriam ludorumque libido istius in iure dicendo fuerit:
que uarietas decretorum: que nundinatio que inanes domus eorum omnium que de iure ciuili consuli solent: quod plena: atque
referta Chelidonis: a qua muliere cum erat ad eum uentum & in aurem eius insurrerat: alias reuocabat eos: iter quo
iam decreuerat: decretumque mutabat: alias iter alios contrarium sine ulla religione decernebat: ac proximis paulo
ante decreuerat: hic illi hoies erat quod ridiculi inueniebant ex dolore quoque alii ut audistis negabant mirandum
esse ius tamquam eum in Verrinum. Alii et frigidores erant: sed quod stomachabat ridiculi uidebant esse. cum sacerdotem execravat:
quod Verre tamquam reliquit. Quae ego non commemorarem: neque non per facile dicta: neque porro hac severitate digna
sunt: nisi uos illud uelle recordari istius negligia & iniqtatem tum in ore uulgi atque in communibus pueris esse uer
tam: In plebe uero Romanam utque subpbia prius commemorare an crudelitatem? Sine dubio crudelitas grauior est at
que patricior. Oblitos ne igitur hos putatis esse quemadmodum sit iste solitus uirginis plebe Ro. concidere: quod re est Tr. pl.
in concione egit: cum eum quae uirginis iste ceciderat: in prospectum. P.R. presul. Cuius rei cognoscende faciam uo
bis suo tempore praecepit. Subpbia uero quod fuerit: quis ignorat? quemadmodum is tenuissimum quodque contigerit. despe
xerit: liberum est nunquam duxerit. P. Trebonius uiros bonos & honestos coplures fecit haeredes in his fecit suum li
bertum. A. Trebonium fratrem habuerat prescriptum & cum cautum uellet: scriptis ut haeredes iurarent se curatueros:
ut ex sua quodque pte nec minus dimidiu ad. A. Trebonium fratrem illud prescriptum pueniret: libertus iurat. ceteri
haeredes adeunt ad Verrem. docent non oportere se iurare facturos esse quod contra legem Corneliam est: quod prescriptum iura
ti uerat: ipse praecepit ut ne iuraret: dat his possessionem: id ego non reprehendo. Etenim erat iniqutus hois prescripto egredi d'fra
ternis bonis quodque dari: & ille libertus nisi ex testameto patrii iurasset: scelus te factus arbitrabatur. Itaque ei Ver
res possessionem haereditatis negat se datuque ne posset patronum suum prescriptum iuuare: simul ut est poena quod
aliterius patruoi testameto obtemperasset. Das possessionem ei quod non iurauit concedo postremum est: admisit tu ei quod iurauit:
quo ex exemplo prescriptum iuuat lex est poena quod ad eum quod ius dicitur: Vtque reprehendis quod patronum iuuabat eum: quod tu in misere
ris erat: an alterius patruoi mortui uoluntate coleruerat: a quo summum beneficium acceperat: utque hois reprehendis:
Et hoc cum d' sella uir optimus dixit Egri Ro. tam locupleti libertus sit homo haeres. Omnes modis ordinisque illuc
uiuus surrexit: possum sexaginta decreta preferre in quibus ut ego pecuniam non dicam itercessisse ipsa decretoque noui
tas iniqtasque declarat. Verus ut ex uno d' ceteris conjecturam facere possitis: id quod priore actione cognostis: audite.
C. Sulpicius Olipius fuit: is mortuus est. C. Sacerdote. Pr. nescio anteque Verres patrum petere coepit fecit haeredem
M. Octavius. Ligurum haereditate adiut: possedit Sacerdote Pr. sine ulla controvrsia: Posteaque Verres Magi

INVECTIVARVM IN.C.VERREM.

stratū iniit ex edictō istius q̄ edictū sacerdos non habuerat: Sulpitii patrōnī filiā sextā partē hæreditatis ab Lī
 gure petere cœpit Ligur nō aderat. L. frater eius cām agebat aderant amici: prop̄ qui dicebat iste nisi cū mu/
 liere deciderent: i possessionē se ire iussuꝝ. L. Gellius causam liguris defendebat: docebat edictum eius non
 oportere ad eas hæreditates ualere quæ ante eū Pr. uenissent si hoc tum fuisset edictū fortasse Ligurem hæ/
 reditatē adituꝝ nō fuisse æqua postulatio summa hoīum auctoritas præcio superabatur. Venit Rōmā ligur
 nō dubitabat q̄ si ipse Verrem conuenisset: æqtate cause & auctoritate sua cōmouere hoīem posset: Domū
 ad eum uenit rē demonstrat q̄ pridē sibi hæreditas uenisset: docet q̄ facile i causa æq̄ssima hōini i genioso fuit
 multa quæ quēuis mouere possent dixit: ad extremū petere cœpit: ne usq; eo suā auctoritatē d̄spiceret ḡam/
 q̄ cōtēneret ut se tāta iniuria afficeret. Hō ligurē accusare cœpit q̄ i re aduēticia atq; hæreditaria tam diligens/
 tā attētus eēt debere eū aiebat suā quoꝝ rōne ducre: multa sibi opus eē multa canibus suis quos circa se ha/
 beret nō possum illa planius cōmemorare: q̄ ipsum Ligurē p testimonio dicere audistis. Quid. n. Verres ut
 ne his gdē testibus credere: an hæc ad rē nō ptinēt? Nō. M. Octauio nō. L. Liguri q̄s nobis credet cui nos?
 Quid ē Verres q̄ planū fieri testibus possit si hoc nō fit: an id q̄ dicūt leue ē? Nihil leuius q̄ ptorē Vrbis hoc
 iuris i suo magistratu cōstituere oībus his q̄bus hæreditas uenerit cohæredē. Pr. eēt oportere. An uero dubi/
 tamus quo ore iste cāteros hoīes i seriore loco auctoritate ordie: quo ore hoīes rusticano ex municipiis quo
 deniq; ore quos nūq; liberos hoīes solitus sit appellare q̄ ob ius dicēdū. M. Octauiu Ligurē hoīem ornatisſi/
 mū loco ordinē noīe uirtute i genio copiis poscere pecuniā nō dubitarit: In sartis teatris uero quēadmodū se/
 se gesserit: qd ego dicā dixerūt: q̄ senserūt sunt alii q̄ dicāt notæ restat manifestæ platæ sunt: & pferēt dixit. C.
 Fanius Eqs. R. frater germanusq; Ticinii Iudicis tuis tibi se pecuniā d̄disse. RECITA. Testimoniū. C. Fani:
 Nolite Gn. Fānio dicēti credere. nolī iō tu. Qu. Ticini Gn. Fānio fratri tuo credere dicit. n. rē i credibilē. C. Ver
 rē i simulat auaritiæ & audaciæ: quæ uitia uidēt i quēuis potius q̄ i istū cōuenir dixit. Qu. Tadiu hō familia
 rissimus patris istius nō alienus a matris eius genere & noīe tabulas p̄tulit. q̄bus pecuniā se dedisse ostendit.
 RECITA. noīa Qu. Tadii. Recita testimoniū Qu. Tadii. Nō tabulis qdē Qu. Tadii nec testimonio creditur
 qd igis i iudicis seqmur: Quid ē alid oībus somnia p̄ctā & maleficia cōcedere: nisi hoc hoīum hō estissimo
 rū testimoniis & uirog; bonor̄ tabulis nō credere: Nā qd ego de quotidiano sermōe q̄rimoniaq; P. R. loquor
 de istius i pudētissimo furto seu potius nouo ac singulari latrocino ausum eē i æde Castoris celeberrīo claris/
 simoq; monumēto qdē templū i oculis quotidianoq; aspectu. P. R. Positū ē: quo s̄pēnumero senatus conuo/
 cat: quo maximaꝝ reꝝ frequentissime quotidie aduocationes fiunt: i eo loco in sermone hominū audaciæ
 suæ monumētu æternum relinqueret. Aedē Castoris Iud. P. Junius habuit tuendā. L. Sylla Qu. Metello Cō/
 su. is mortuus ē reliq; pupillū paruū filium cū. L. Octauius. C. Aurelius Cōs. ædes sacras locauissent: nec potu/
 issent oīa sartatecta exigere neq; ii. Pr. q̄bus erat negotiū datū. C. Sacerdos: &. M. Cesius factū ē. S. C. q̄bus de/
 sartatecta cognitū & iudicatū nō eēt uti. C. Verres. P. Celius. Pr. cognoscerēt: & iudicarent. Qua ptatē iste per/
 missa ut ex. Gn. Fānio: & ex Qu. Tadio cognouistis. Verūtamē cū eēt oībus i rebus aptissime i pudentissime/
 q̄ prædatus hoc uoluit clarissimū reliquere indicū latrocinoꝝ suog; de quo uero audire aliquādo: sed uide
 re quottidie possemus. Quæsiuit q̄ ædē Castoris sartatecta deberet tradere Iunium ipsum mortuū esset scie/
 bat. Scire uolebat ad quē illa res p̄tineret: audit pupillū eē filiū: hō q̄ semp ita palā dictitasset pupillos & pupi/
 llas certissimā p̄dā eē Prætoribus optatū negocī sibi i finū delatū eē dicebat. Monumētu illa amplitudine il/
 lo ope quis sartatecta itegrūq; eēt: tamē aliqd iuentuꝝ i quo moliri p̄dariq; posset: arbitrabaf. L. Rabonio
 ædē Castoris tradi oportebat. Is casu pupilli Iunii tutor erat testamēto patris: cū eo sine ullo nutrimēto cōue/
 nerat: lam quēadmodū trādere. Iste ad se Raboniū uocat quærerit: ecqd sit: qd̄ a pupillo traditū nō sit: qd̄ exi/
 gi debeat. Cū ille id qd̄ erat: diceret: facile pupillo traditionē cē signa & dona cōparare oīa: ipsum téplū oī
 ope eē iteggi. Indignū isti uideri cœpit ex tanta æde tātoꝝ ope se nō opimū p̄da p̄serti a pupillo discede. Ve/
 nit ipse i ædē Castoris téplū uidet undiq; teatū pulche: rime laqueatū: præterea cātera noua atq; itegra uer/
 fat se: q̄rit qd̄ agat. Dicit ei quidā ex illis canibus: quos iste Liguri dixerat eē circa se multos. Tu Verres hic qd̄
 moliare: Nihil habes: nō forte uis ad perpendiculū colūnas exigere. Homo oīum reꝝ i peritus: quærerit quid
 sit ad perpendiculū dicūt ei fere nullam esse columnā: quæ ad perpendiculum esse possit. Nā mehercule inq;
 sic agamus: columnæ ad perpendiculum exiganſ. Rabonius qui legem nosset: qua i lege numerus tantū co/
 lūnaꝝ tradit̄: perpendiculī mentio sit nulla: & qui non putaret sibi expedire ita accipere ne eodem modo cre/
 dendū esset: negat id sibi deberi: negat oportere exigi. Iste Rabonium quiescere iubet: & simul ei nō nullam
 spēni societatis ostendit: hominē modestū & minime pertinacē facile coheret colūnas ita se exactuꝝ eē con/
 firmat noua res atq; iprouisa pupilli calamitas nunciat. Statī. C. Mustio uitrico pupilli qui nup̄ est mortuus.
 M. Junio patruo. P. Potitio tutori hominī frugalissimo hi rem ad uiꝝ primarium summo officio ac uirtute
 præditum. M. Marcellū qui erat pupilli tutor deferunt. Venit ad Verre. M. Marcellus: petit ab eo p̄ sua fide:
 ac diligentia pluribus uerbis. Ne p̄ summam iniuriam pupillum Iunī fortunis patris coneſ euertere. Iste q̄
 iā spe & opinione p̄dam illā deuorasset: neq; ullā æqtate oronis neq; auctoritate. M. Marcelli cōmotus ē. Itaq;
 quēadmodū ostēdissit: se id exactuꝝ eē riudit. Cū sibi oēs ad istū allegatiōes difficiles oēs aditus arduos ac po/
 tiū iterclusos uiderēt: apd̄ quē nō ius nō æqtas nō misericordia nō p̄ping oratio nō amici uolūtas nō cuiusq;
 auctoritas p̄ p̄cio nō ḡa ualeret: statuūt id sibi optimum eē factū quod cuius uenisset in mentem petere au/
 xilium a Cheliodone: quæ isto. Pr. non modo in iure ciuili priuatorumque omnium controuersiis Po. Ro.
 præfuit: Verumetiam in his sartatecta que dominata est. Venit ad Chelidonē. C. Mustius Eques. R. publī/
 canus hō cum primis honestus: uenit. M. Junius patruus pueri frugalissimus homo & castissimus uenit hō
 summo honore pudore & summo officio spectatissimus ordinis sui. P. Tetius tutor. O multis acerbā o mi/

seram atq; indignam præturā tuā ut mittā cætæra quo tandem pudore tales uiros quo dolore meretricis do
 mū uenisse arbitramini? qui nulla conditione istam turpitudinē subiissent: nisi officii necessitudinisq; ratio
 coegisset. Veniunt ut dico ad Chelidonē domus erat plena noua iura noua decreta noua Iudicia petebantur.
 mihi det possessionem mihi ne adimat in me iudicium ne det mihi bona addicat: alii numeros numerabat
 alii tabulas obsignabant domus erat non meretricio conuentu: sed Prætoria turba referta simulac potestas
 primū data est adeunt hi quos dixi, loquitur Mustius rem demōstrat petit auxiliū pecuniam pollicetur. Re
 spondit illa ut meretrix nō ī ihumane libenter ait se eē facturā: & se cum isto diligenter sermo cinaturam: re
 uerti iubet tum discedūt. Postridie reuertuntur negat illa posse hominē exorari: pmagnam eum dicere ex il
 la re pecuniam cōfici posse uereor ne qs forte de populo q priori aetione non affuit: hæc quia propter isignē:
 turpitudinem sunt icredibilia fangi a me arbitref. Ea uos antea lu. cognouistis: dixit iuratus. P. Potitus tutor
 pupilli Iunii dixit. M. Iunius tutor & patruus Mustius dixisset: si uiueret: sed pro Mustio recenti: de mustio
 auditum dixit. T. Domitius q cum sciret me ex Mustio uiuo audisse: q eo sum usus plurimū: & n. in iudiciū
 q prope omniū fortunæ suæ. G. Mustius habuit: me uno defendantे uicit cū hoc ut dico sciret. L. Domitius
 me scire: ad eum res oēs Mustiū solitū eē deferre: tamē de Chelidōe reticuit quoad potuit. alio responsio
 nē suam deriuauit. Tantus ī adolescentē clarissimo ac p̄cīpē iuuentutis pudor fuit: ut aliquādiū cum a me p̄
 meretur: oīa potius respōderet q Chelidōe nominaret. Primo necessarios istius ad eum allegatos eē dicebat
 deinde aliqd coactus Chelidonē nominauit. Non te puder Verres eius mulieris arbitratu gessisse Pr. quam
 L. Domitius ab se nominati uis sibi honestum esse arbitrabat? Reiecta Chelidone capiunt cōsilium necessa
 riū ut suscipiant ipsi negocīū cum Rabonio tutore qd' erat uix. HS. quadraginta miliiū transigunt. HS. ducē
 tis milibus refert ad istū rē Rabonius ut sibi uidebat satis grandē pecunia & satis ipudētē eē. Ille qui aliquam
 plus cogitasset male accipit uerbis Raboniū negat eū sibi illa decisione satissimē posse. Ne multa locutus se
 eē confirmat. Tutores hoc noscūt qd' actū erat cū Rabonio: putat id esse certissimū nullā maiorem pupillo
 metuūt calamitatē. Ille uero nō p̄crastinat: locare incipit nō p̄scripta neq; edicta die alienissimo tpe ludis ip
 sis R. foro ornato: Itaq; renūciat Rabonius illā decisionē tutoribus accurrit tamē ad tps tutores digitū tol
 lit Iunius patruus: Isti color īmutatus ē: Vultus oratio mens deniq; excidit: qd ageret cōp̄it cogitare. Si opus
 a pupillo redimere: si res abiret ab eo mancipe: quē ipse apposuisset. sibi nullā prædā eē. Itaq; excogitat quid
 nil īgeniose nihil qd' squam possit dicere iprobe ueg; calide: Nihil ab isto ueg; nihil ueteratorū expectaueritis.
 Oīa aperta oīa perspicua aperientur ipudentia amentia audacia. Si pupillo opus redimif: mihi præda de ma
 nibus eripif. Quid ē igī remedium? qd' ne liceat pupillo redimere. Vbi illa cōsuetudo ī bonis prædibus p̄
 diisq; vendēdis: oīum Con. Censore Pr. Quæstoriūq; deniq; ut optia conditione sit is q res sit cuiū piculum
 excludit eū solū cui ppe dicam soli p̄tātem factā eē oportebat. Quid. n. qd' ad meā pecuniam me inuito aspi
 rat qd accedit? locat opus id quod ex mea pecunia reficiat ego me refecturum eē dico: p̄batio futura est tua
 q locas p̄dibus & prædiis populo cautū ē & si non putas cauta. s. tu Pr. uel mea bona: quos uoles īmittes: me
 ad meas fortunas defendēdas accedere non sinas. ope p̄ciū ē ipsam legem cognoscere: diceris eūdē conscripsis
 se q illā edictū de hæreditate. EX OPERE Faciendo que. P. Iunii dic dic quæso clarius. C. Verres Pr. urbis
 addidit corrigūt leges Césoriae. Quid. n. uideo ī multis ueteribus legibus Gn. Domitius. L. Metellus. L. Caf
 sius Gn. Seruilius Césores addiderūt. Vult aliqd eiusmodi. C. Verres dic quid addidit. Qui de. L. Martio. M.
 perpenna Censoribus sociū ne admittito neue partē dato neue redimito. Quid ita ne uitiosum opus fieret: at
 erat p̄batio tua ne parum locuples eēt: at erat & eēt amplius si uelles populo cautū prædibus & prædiis. Hic
 te si res ipsa si idignitas iniuriæ tua nō cōmouebat: si pupilli calamitas p̄p̄iqrū lachrymæ. D. Brutus cuius
 p̄dia subierūt piculum. M. Marcelli tutoris auctoritas apd' te p̄oderis nihil hébat: ne illā qdē aīaduertebas: eius
 modi fore hoc peccatū tuū qd' tu neq; negare posses: i tabulis. n. rettulisti: nec cū defensiōe aliq; cōfiteri. Addi
 ciſ ad id opus. HS. d. Ix. milib; cū tutores. HS. lxxx. milib; id opus ad illius hoīs iq̄ssimi arbitriū se effecturos
 eē clamarent. Et. n. qd erat opis id qd' uos uidistis oēs illæ colunæ q̄s dealbatas uidetis machina apposita nul
 la ip̄sadeiectæ eisdeq; lapidib; repositæ sūt. hoc tu. HS. c. Ix. milib; locauisti: atq; ī illis colunis dico eē q a tuo
 redēptore cōmotæ nō sint dico eē ex q̄ tantū tectoriū uetus deletū sit & nouū iductū. Quod si tanta pecunia
 colunas dealbari putassem certe nūq; ædilitatem petuiussem. At tu uideat tamē res agi & non eripi pupillo si
 qd opis cā rescideris: reficito qd erat qd rescinderet: cum suo quēq; loco lapidē reponeret. Qui redemerit sa
 tisdet damni infecti ei: q a Verre redemptore acciperet: deridet cum sibi ipsum iubet satisdate Raboniū: pecu
 nia præfens soulit qbus de bonis? Eius q q tu. HS. d. Ix. milibus locasti. SS. h. S. lxxx. milibus effectuq; esse cla
 mavit. Quibus de bonis? pupilli cuius ætate & solitudinē ēt si tutores nō eēt defendere. Pr. debuit tutori
 bus defendētibus non modo patrias eius fortunas: sed ēt bona tutorg; ademisti: hoc opus bonū suo cuiq; faci
 to lapis aliquis cædendus & apportandus fuit machina sua: nam illo nō saxū nō materies aduecta ē tantum
 operis & ī ista locatione fuit q̄tu paucæ operæ fabrog; mercedes tulerūt & manus præciū machinæ. Vtq; exi
 stimastiis mīus opis eē unā colunā efficere ab ītego nouā nullo lapide rediuiuo: an q̄tror illas reponef. nō
 dubitat qn multo maius sit nouā facere. Ostēdā ī ædibus priuatis lōga difficultas uectura colunas singulas ad
 īpluuiū. h. S. q̄dragenis milibus nō minus magnas locatas: Sed iepū ē de tā p̄spicua istius ipudētia pluribus
 uerbis disputare p̄seri cū iste apte tota lege oīum sermonē atq; existimationē cōtēpserit q̄t ad extremū cō
 scripsit rediuiua sibi haberoto q̄si qcquā rediuiui ex opere illo tolleret. Ac nō totū opus ex rediuiuis cōsti
 tuere. At. n. si pupillo redimi nō licebat nō necessē erat rem ad ipsum peruenire poterat aligs ad id negocīū:
 de populo accedere oēs exclusi sunt nō minus aperte q̄ pupillus. Diē p̄stituit opī faciūdo. Cal. decēb. locat cir
 citer idem septemb. angustiis téporis excludūt oēs. Quid ego Rabonius istam diem quomodo assequit?

INVECTIVARVM IN.C.VERREM.

Nemo Rabonio molestus ē. Neḡ Cal. decēb. neq; nonis neq; Idibus deniq; aliquanto post. i prouīciā iste p/ ficiſcitur: q̄ opus effectū ē. Postea q̄ reus factus ē p̄rio negabat opus īceptum referre posse non iſtare Raboni us: In me cauſam conferebat: q̄ tu codicē obſignaſſem. Petit a me Rabonius & amicos allegat: facile ipetrat: Iſte quid ageret: nesciebat: si i acceptum non retulifſet: putabat ſe aliqd defenſionū habituꝝ. Rabonium porro iſtelligebat rē totā eſſe patefacturum. Tametsi qd poterat eſſe apertius: q̄ nūc ē: ut uno mīus teſte haberet: Rabonio opus iſde acceptum retulit: quadriēnio poſtea q̄ diē opi dixerat: hac conditione ſi q̄s de populo re dēptor acceſſiſſet: cū die cæteros redēptores excludiſſet: tū i eius arbitriū ac ptatē uenire nolebat: q̄ ſibi erupta p̄dā aī bitrareſ. Nōne argumētamur quo iſta pecunia pueniret: Fecit ipſe ludiciū. Primū cum uehemētiuſ cū eo. D. Brutus cōtēderet q̄ de ſua pecunia. h.S. d.lx.m. numerauit: qd iā iſte ferre nō poterat opē addicto p̄dibus acceptis de. h.S. d.lx.m. remiſit. D. Bruto. h.S. x.c.m. hæc ſi aliena re eēt certe facere non potuifſet. Deī de nūmī numerati ſunt. Cornificio quē ſcribā ſuū fuifſe negare nō pōt. Poſtremo ipſius Raboni tabulae p̄dā illā iſtius fuifſe clamāt. RECITA noīa Rabonii hic ēt priore actione. Qu. hortēliuſ pupillū Junii uenifſe p̄te xtatu i nost̄g cōſpectum & teſtes ſecū patruo testimoniuſ dicētē qſtus ē & me populariter agere atq; iuidiam cōmuouere q̄ puer. p̄ducerē clamitauit. Quid erat Hortensi tāde i illo puero popularē? qd iuidiosum? Gracchi credo aut Saturnini aut alicuius hoīis eiusmodi p̄duxerā ſiliū: ut noīe ipſo & memoria patris aīos i perite multitudinis cōcitarē. P. Junii erat hoīis de plebe R. o. filius quē pater moriēs tū tutoribus & p̄pīquis tum le gibus tu ægtati M̄fatuū tum iudicii nīſis cōmēdādū putauit: hic iſtius ſceleratione nefarioq; latrocino bo nis patriis fortunis q̄ oībus ſpoliatuſ uenit i iudiciū ſi nihil aliud ſaltē: ut eiū cuius opera ipſe multos annos ē iſordibus paulo tamē obſoletiuſ uerſitū uideret. Itaq; tibi Hortensi non illius aētas: ſed cauſa: non uerſitus: ſed fortūa popularis uidebat. Neḡ te tam commouebat q̄ ille cum toga p̄textata q̄ q̄ ſine buſla uenerat: Vestitus. n. neminem commouebat iſ quē illī mos & ius ingenuitatis dabat: q̄ ornamētum pueritiae pa ter dēderat: Indiciū atq; iſigne fortunae hoc ab iſto p̄adōe eruptū eē grauitate, & acerbe hoīes ſerebat. neq; erat hæ lachrymæ populares magis q̄ nr̄ae q̄ tuæ. Qu. hortensi q̄ hoḡ q̄ ſiniam laturi ſunt. Ideo q̄ communis eſt cauſa commune piculū: communī p̄ſidio talis iprobitas tāq; aliquod incendium reſtinguenda ē: habemus n. liberos paruos: Incertum ē q̄ longa noſtum cuiuusq; uita futura ſit. Cōſulere uiui ac profiſcere debemus ut illoꝝ ſolitudo & pueritia q̄ firmissimo p̄ſidio munita ſit. Quis ē. n. qui tueri poſſit liberorum noſtrorum pueritiam contra iprobitatē. Magiſtratuſ? Mater credo. s. magno p̄ſidio fuit Anniæ pupillæ mater foemīa primaria minus illa deos hoīelq; iplorante iſte infantī pupillæ fortunas iſte patrias ademit. Tutores ne defenſerent: perfacile uero apud iſtiusmodi Pr. a quo. M. Marcelli tutoris i cauſa pupilli lunii & oīo: & uoluntas & auctoritas repudiata eſt. Quæremus ēt quid iſte in ultima Phrygia quid in extremis Pamphiliæ p̄tibus fecerit: qualis i Bello p̄adonum p̄ado ipſe fuerit: q̄ in foro. P. R. Pirata nefarius reperiatur. Dubitamus quid iſte i hostium p̄adā mulitus ſit: qui manubias ſibi tantas ex. L. Marcelli manibus fecerit: q̄ maio re pecunia quattuor columnas dealbandas q̄ ille oēs aēdificandas locauerit: Expectemus quid dicant ex Sici lia teſtes quis unq; ſēplum illud aſpeſit. quī auaritiæ tuæ quin iniuriæ quin audaciæ teſtis eſſet. Quis a ſigno Vertūni i circum maximum uenit: quin is uno quoq; gradu, de auaricia tua commonereſ? Quam tu uiam thensaurū atq; Pompe. eiusmodi exegisti ut tu ipſe illa ire non audeas. Te putet qſq; cum ab Italia freto diſiunctus eſſes ſociis téperaffe: q̄ aēdē caſtoris teſtem furorum tuoḡ eē uolueris: q̄. P. R. quoddidie iud. ēt tum cum de te ſententiam ferrēt uiderunt. Atq; etiam iudicium in p̄atatura publicum exercuit. Non. n. p̄atereundū ē ne id qdē petita mulcta ē apud iſtū. Pr. a Qu. Opimio: q̄ adductus i iudicium uerbo quod cum eēt Tr. pl. in tercessiſſet cōtra legē Co neliam q̄ i Tribunatu dixiſſet contra alicuius hoīis nobilis uoluntatem. De quo iudicio ſi uelī dicere oīa: multi appellaſſi laedendiſſunt quod mihi non ē neceſſe: tantū dicam paucos hoīes arrogantes hoc adiutore. Qu. Opimum p̄ ludū & iocum fortunis oībus auertiſſe. Is mihi etiam quæritur. qd a nobis. viii. ſolis diebus prima actio ſui iudicij transacta ſit cum apud ipſum tribus horis. Qu. Opimus Senator. P. r. bona fortunas ornementa oīa amiferit. Cuius propter iđignitatē iudicij ſepiſſime ē actū i Senatu: ut genus hoc totū mulctarum ac iudiciorū eiusmodi tolleretur. iam uero in bonis. Qu. Opimi uendendis quas iſte p̄adæ q̄ aperte q̄ iprobe fecerit longum eſt dicere. Hoc dico niſi uobis id hominum honeſtissimoḡ tabulis planum fecero: ſingi a me hoc totum téporis cā putatote. iam qui ex calamitate Senatoris P. R. cum. Pr. iudicio eius p̄fuifſet ſpolia domū ſuā reſerre & manubias detrahere conatus ē. Is ullam ab ſe ſe calamitatē poſterit depræcarī: Nam de ſubſortione illa Juniana iudicū nihil dico. Quid. n. contra tabulas quas tu protulisti. audeſ dicere? difficile eſt. Non. n. me tua ſolum & iudicū auctoritas ſed etiam annulus aureus ſcribæ tui deterret. Nō dicam id quod probare difficile ē: hoc dicam: q̄ oſtēdam multos ex te uiros primarios audiſſe cum diceres ignosci tibi oportere quod falſum codicem protuleris. Nā qua ſuīdia. C. Junius conflagrari: ea niſi prouidiffes: tibi ipſi tum pereundum fuifſet: hoc modo iſte ſibi & ſaluti ſuā prospicere didicit: referendo i tabulas & priuatas & publicas: quod geſtum non eſſet: tollendo q̄ eēt & ſemp ali quid demendo mutando curando ne litura appareat interpellando. Eo, enim uſq; progreditur: ut ne defenſionem quidem maleſicioꝝ ſuorum ſine aliis maleſiciis reperire poſſet. Eiusdem modi ſortitionem homo amentiſſimus ſuorum quoq; iudiciū fore putauit per ſodalem ſuum. Qu. Curtiū iudicem q ſtioniſ cui niſi ego ui populi & hominū clamore atq; conuictio reſtituiſſem: ex hac decuria noſtra cuius mihi copiā q̄ largiſſime factam oportebat. erepta eſſet facultas eorum quos iſte ad numerat in ſuūm consilium ſine cauſa ſubſortiebat.

M.T.C.IN.C.VERREM ACCVSATIONVM. LIBER .III.
VLTA mihi neceſſario iud. p̄termittenda ſunt: ut poſſim aliquo mō Aliq;do de his rebus q̄

meæ fidei: cōmisse sunt: dicere. Recepit. n. cām Siciliæ ea a me ad hoc negotiū puincia attraxit. Ego tamē hoc
 onere suscepto & recepta cā Siciliæ amplius. Suscepit. n. cām totius ordis suscepit cām
 P.R. qđ putabat tum deniq; recte iudicari posse: si nō mō reus iprobus adducere: sed et diligens & firmus ac
 cusator ad iudicium ueniret. Quo mihi maturius ad Siciliæ cām ueniendum est relictis cæteris furtis ac fla-
 gitii ut & uiribus q̄ itegerim agere & ad dicendum tpiis satis habere possim. Atq; adeo anteq; de incōmo-
 dis Siciliæ dico pauca: mihi uidentur de puincia dignitate uetustate utilitate dicēda. Nā cū oīum socioꝝ puincia
 rūq; rōnem diligenter habere deberis. tum p̄cipue Siciliæ Iu. plurimis iustissimisq; d̄ causis. primū q̄ oīum na-
 tionum exterarū p̄inceps Sicilia se ad amicitiā fidēq; P.R. applicuit. Prīa oīum id qđ ornamentū ipii & pro-
 uincia ē appellata. prīa docuit maiores nīros q̄ p̄clarū esset exteris gētibus iperare. sola fuit ea fide beniuolētia
 q̄ erga. P.R. ut ciuitates eius insulæ q̄ semel i amicitiā nīam uenissent: nūq̄ postea deficeret. Pleraq; autem &
 maxime illustres in amicitia ppetuo manerent Itaq; maioribus in Africam ex hac puincia gradus Imperii
 factus ē. Neq; n. tā facile opes Carthaginis tātæ concidissent: nisi illud & rei frumentariæ subsidiū & recepta-
 culū classib; nīfis pateret. Quare. P. Africanus Carthagine deleta Siculoꝝ urbes signis monumentisq; pul-
 cherrimis exornauit. ut quos uictoria. P.R. maxime lētari arbitrabat: apud eos monumēta uictoriæ pluri-
 ma collocaret. Deniq; ille ipse. M. Marcellus cuius in Sicilia uirtutē hostes: misericordiam uicti: fidē cæteri Si-
 culi p̄spexerūt. nō solū sociis i eo bello cōsuluit: uerūt supatis hostibus tēperauit. Vrbē pulcherrimā Syracu-
 fas q̄ cū manu munitissima esset tū loci natura terra ac mari cladebat. cū ui cōsilioꝝ coepisset: nō solū icolu-
 men passus est eē: sed ita reliq; ornatā: ut eēt idē monumētu uictoriæ mansuetudinis continentia. cū hoīes
 uiderent: & qđ expugnasceret & qbus pepercisset: & quæ reliq; tantū ille honorē. Siciliæ habēdū putauit: ut
 ne hostiū qđē urbē ex socioꝝ insula tollēdā arbitrarēt. Itaq; ad oēs res Sicilia puincia semp usi sumus: ut qđ
 qđ ex se posset efferre id nō apd eos nasci sed domi nīrē cōditū putaremus. Quādo illa frumētū quod debe-
 ret: non ad diē dedit: qū id qđ opus esse putaret: nō ultro pollicita ē: qū id qđ iparef: iſcusauit? Itaq; ille. M. Ca-
 to sapiens cellā penariā Reipi. nīrē nutritiē plebis romanæ Siciliam noīauit. Nos uero experti sumus Italico
 maximo difficillimoꝝ bello Siciliā nobis nō ppeneria cella: sed p̄ærario illo maiorū ueterē ac referto fuisse.
 Nam sine ullo sumptu nostro coriis tunicis frumentoque suppeditato maximos exercitus nostros uestiuit:
 aluit: armavit. Quid illa qđ forsita ne sentimus qđē Iud. q̄ta sunt: qđ multis locupletioribus ciuitatibus uti-
 mur: qđ hūt p̄pīq; fidelē fructuosamq; puincia: quo facile excurrant ubi libenter negoīū gerāt. quos illa par-
 tim mercibus suppeditandis cū quæstu cōpēdīoꝝ dimittit. ptim retinet ut arare: ut pascer: ut negociarī libe-
 at: ut deniq; sedes ad domiciliū collocare: qđ cōmodū nō mediocre. P.R. ē tantū ciuium Ro. numerū tam p̄
 pe ad domo tā bonis fructuosisq; rebus detineri: & quoniā quasi quædā p̄ædia Po. Ro. sunt uectigalia nīa ac
 q̄ prouiciæ quēadmodū p̄pīq; uos uīs p̄ædiis maxie delectamini sic. P. Ro. iucunda suburbanitas est
 huiusc p̄rouiciæ. iā uero homiū ipsorū Iud. ea patientia uirtus frugalitasq; ē ut proxime ad nīam discipli-
 nam illā ueterē nō hanc quæ nunc increbruit uideant accedere. Nihil cæterog; simile Græcog; nulla desidia
 nulla luxuria. cōtra summus labor i publicis priuatig; rebus. summa parsimonia summa diligētia sic porro
 nīos hoīes diligūt: ut his solis negoꝝ publicāus negoꝝ negociator odio sit. Magistratuū autē nostrorū iniurias
 ita multoꝝ tulerunt: ut nunq̄ ante hoc tempus ad aram legū p̄sidiumq; ueltrum publico cōsilio cōfugerent
 tātēs & illum annum pertulerat: qui sic eos afflixerat: ut salui esse nō possent: nisi. C. Marcellus quasi aliquo
 fato uenisset: ut bis ex eadē familia salus Siciliæ cōstitueretur. Postq; M. Antonii infinitū illud Impium sense-
 rat sic a maioribus suis acceperant: tanta Po. ro. in siculos eē beneficia: ut etiam iniurias nostrorum hominū
 p̄ferendas putarent. in neminem ciuitates ante hunc testimonium publice dixerunt. Hunc denique ipsum
 pertulissent: si humano modo si usitato more si deniq; uno aliquo in genere peccasset: sed cū per ferre nō pos-
 sent luxuriē crudelitatē auaritiā superbiam cū omnia sua cōmoda iura beneficia. S. P. q. R. unius scelere ac li-
 bidine perdidissent. Hæc statuerunt: aut istius iniurias p̄ uos ulcisci & persequi. aut si uobis indigni eēnt nisi
 quibus opem auxiliumq; ferretis: urbes ac sedes suas relinquenter. quando quidem iam ante istius iniuriis
 exagitati reliquissent. Hoc cōsilio a. L. Metello Legationes uniuersæ petiuerunt: ut quamprimum isti susce-
 deret. Hoc animo tortiens apud patronos de suis miseriis deplorarunt. hoc cōmiti dolore postulata. Consu-
 libus quæ nō postulata sed i istum crimīa uiderentur esse ediderunt. fecerūt et ut me cuius fidem cōtinentiāq;
 cognoverat: p̄pe de uitæ meæ statu dolore ac lachrymis suis deducerent. Ut nego istum accusarē: a quo mea
 lōgissime rō uolūtasq; abhorrebāt. q̄q̄ in hac cā multo pluris p̄tes mihi defensiōis q̄ accusatiōis suscepisse ui-
 deor. Postrēo hoīes ex tota puincia nobilissimi primiꝝ publicæ priuatig; uenerūt grauissima atq; hōestissima
 quæq; ciuitas uehemētissime suas iūrias p̄secuta ē. Ad quēadmodū Iu. uenerūt? Videor. n. mihi liberius apd
 uos iā p̄ Siculis loq; debere: q̄ forsitan ipsi uelit. saluti. n. eog; potius cōsulā: q̄ uoluntati. Et quē existimatis unq̄
 ulla in puincia reum absentem cōtra iñq; sitionē accusatoris tantis opibus tāta cupiditate eē defensum? Quæ
 stores utriusq; puincia q̄ isto Pr. fuerant cum fascib; mihi p̄æsto fuerunt. his porro q̄ successerūt uehemē-
 ter istius cupidi liberaliter ex istius cibariis tracti nō minus acres contra me fuerunt. Videte qđ potuerit q̄q̄
 tuor i puincia. Quæ stores studiosissimos defensores p̄pugnatoresq; habuerit. Pretorē uero cohorteq; totā
 sic studiosam ut facile appareret: nō tam illis Siciliam quam inanē offenderant: q̄ Verrē ipsum q̄ plenus dece-
 serat puinciam fuisse. Minari Siculis si decrellent legationē: quæ cōtra istum diceret. Minari si q̄ eēnt p̄fecti.
 Aliis si laudarēt benignissime p̄mittere. grauissimos priuatig; reg; testes qbus nos p̄æsentib; denunciaui-
 mus: eos ui custodiisq; retinere. Quæ cum oīa facta sūt: tamē una solā scitote eē ciuitatē Mamertinā quæ pu-
 blicæ legatos qui istum laudarēt miserit. Eius autē legatiōis p̄cipem ciuitatis nobilissimum. C. Heium iura
 tum dicere audistis. Isti nauem onerariā maximam Messanæ eē publicæ coactis opis ædificatam: idēq; Ma-

IN.C.VERREM ACCVSATIONVM

mertinorū legatus istius laudator nō solum istum bona sua uerum etiā sacra deoꝝ penates a maioribus ex
 ædibus suis eripuisse dixit. Praeclara laudatio cum duabus i rebus legatoꝝ una opa cōsumif i laudado atqꝫ re
 petendo. At ea ipsa ciuitas q̄ rōne illi amica sit, diceſ certo loco. Reperietis, n. quæ cāe & beniuolētiæ sint Ma
 mertinis erga istum: eas ipsas causas satis eē dānationis. Alia ciuitas nulla iud. publico cōſilo laudat, uis
 illa summi imperii tantum potuit apud ppaucos hoīes nō ciuitates ut aut leuissimi qdam ex miserrimis di
 fertissimisqꝫ oppidis iuenirent: qui i iussu populi ac Senatus pficiscerent: aut hi q contra istum legatos decre
 uerant: & testimoniū publicum mādataqꝫ acceperāt: ui ac metu retinerent. Quod ego i paucis tamen usu
 uenisse nō moleste ſero: quo reliquæ tot & tātæ & tam graues ciuitates tota deniqꝫ Sicilia pulus auctoritatis
 apud uos hēret cū uideretis nulla ui retineri nullo piculo phiberi posse quominus experiet̄: ecqd apud uos
 q̄rimoniae ualerēt antiquissimorū fidelissimorumqꝫ sociorum. nam quod fortasse nō nemo uestrum audierit
 istū a Syracusanis publice laudari id tāetsi priore actione ex Heraclii Syracusanī testimoniō cuiusmōi eēt co
 gnouistis: tamen uobis alio loco ut se tota res hēat: quod ad eam ciuitatem attinet: demōstrabitur. Intellige
 tis, n. nullis hoībus quēq tanto odio q̄tum istum Syracusanis eē & fuſſe. at enim istum soli Siculi perſecun
 tur. Ciues. R. qui in Sicilia negociantur: defendūt. diligunt. ſaluum eē capiunt. Primum ſi ita eēt: tu uos in q
 ſtione de pecuniis reperūdis quæ socioꝝ cauſa conſtituta eſt lege iudicioꝝ ſociali socioꝝ quærimoniaſ audi
 re oporteret: ſed intelligere potuſtis priore actione. C. R. ex Sicilia plurimos honestissimos maximis d̄ rebus
 & quas ip̄i accepiffent: iuriās & quas ſcrēt aliis eē factas: p testimoniō dicere. Ego hoc qđ intelligo iud. ſic cōfir
 mo. Videor mihi gratū feciffe Siculis qđ eore iniuriās meo labore inimicitias periculo ſim pſecutus, nō, mi
 nus hoc gratū me noſtris ciuib⁹ ſtelligo feciffe: q̄ hoc exiſtimat iuris libertatis reg⁹, fortūarū ſuag⁹ ſalutē i
 iſtius dānatiōe cōſttere. Qua pp de iſtius p̄tura Siciliē ſi nō recuſo: qn ita me audiatis: ut ſi cuiq̄ generi homi
 nū ſiue ſiculorū ſiue noſtroꝝ ciuiū ſiue cuiquā ordini ſiue aratorum ſiue pecuariorū ſiue mercatorum pba
 tus ſit: ſi non horum omnium communis hostis p̄dēoꝝ fuerit: ſi cuiq̄ deniqꝫ ulla in re unquam tempera
 uit: ut uos quoq̄ tēperetis. Qui ſimul atqꝫ ei forte p̄uincia Sicilia obuenit: ſtatim Romæ & ab urbæ anteq
 proficiceretur: quærere ipſe ſecū & cogitare cū ſuis coepit: qbusnam rebus i ea p̄uincia maximā uno āno pe
 cuniā facere poſſet. nolebat in agendo diſcere tametsi noſ prouinciae rūdis erat & tyro ſed in Siciliam para
 tus ad p̄adā meditatusque uenire cupiebat. O p̄aclare coniectum a uulgo in illam prouinciam omen
 communis famæ atque sermonis: cum ex nomine iſtius quid in prouincia facturus eſſe perdiſili homines
 augurabantur. Etenim quis dubitare poſſet cum iſtius in Quæſtura fugam & furtum recognoſceret cum
 in legatione oppidorum fanorumque ſpoliations cogitaret cum uideret in foro latrocinia p̄tare: qualis
 iſte in quarto gradu iſprobitati futurus eſſet. Atque ut intelligatis eum Romæ quæſiſſe non modo gene
 ra furandi ſed etiam nomina certiſſimū accipite argumentum: quo facilius de singulari eius impudentia exi
 ſtimare poſſit. quo die ſiciliam tetigit: uidete ſatis ne paratus ex illo hoīe urbano ad euertendā prouinciam
 uenerit ſtatim Messana litteras Calesiam mitit quas ego iſtum in Italia ſcripſiſſe arbitror. Nam ſimul que
 enauī egressus eſt: dedit operam ut Calesinus ad ſe Dio continuo ueniret: ſe de hæreditate uelle cognoſcere
 quæ eius filio a propinquo, homine Apollodoro Laphirone uenifſet. Ea erat Iudices. pergrādis pecunia, hic
 eſt Dio Iud. nūc beneficio Qu. Metelli ciuiſ Ro. factus. de quo multis uiris primariis testibus multorumque
 tabulis uobis priore actione ſatisfactum eſt. HS. undecies numeratum eſſe. ut eam cām i qua ne tenuiſſima
 quidem dubitatio poſſet eē. iſto cognoſcente obtineret. P̄aeterea greges nobilissimæ equaḡ ab actoſ argen
 ti uelisqꝫ ſtragulae domi q̄ fuerit eē direptum. Ita. HS. undecies Qu. Dionem q̄ hæreditas ei obueniſſet. nul
 lam aliam ob causam perdiſile. Quid hæc hæreditas quo Pr. Dionis filio uenerat: eodē quo. C. Anii ſenato
 ris filia eodē quo Marci liguri ſenatoris. C. ſacerdote P̄aetorū quid ad Verrem? quis detulit? nemo niſi forte
 exiſtimatis ei quadruplatores ad fretum p̄aefto fuſſe. Ad urbē cū eēt: audiuit Dionis ſi uel ſi obueniſſet. nul
 lam hæreditatē. hæredē ſtatua iuſſum eē i foro ponere. niſi poſuifſet Veneri Erycinæ eē mulctatū tāetsi
 poſita eēnt ex testamēto: putabat tū quoniam Veneris nomē eēt: cām pecunia ſe reptuḡ. Itaꝫ apponit qui pe
 tat Veneri Erycinæ illam hæreditatem. Non. n. Quæſtor petit ut eſt cōſuetudo iſ q̄ Erycinum montem ob
 tinebat. Petit Neuius Turpīo qdam iſtius cursor emissarius homo omniū ex illo conuentu quadruplatoꝝ
 deterriſſimus. C. ſacerdote P̄aetore cōdemnatus iniuriaḡ. Etenim erat eiusmodi cā ut ipſe Pr. cum quæreret
 calumniatorem paulo tamen conſiderationem reperiſe non poſſet. hunc hominem Veneri abſoluīt. ſibi cō
 demnat, maluit uideli cet hoīes peccare q̄ deos ſe potius a Dione q̄ nō licebat: q̄ Venerem q̄ non debebatur:
 auſe: re qđ ego nūc hic Sex. Pompeii Chlori teſtimoniū recitem q̄ cām egit Dionis. q̄ omnibus rebus inter
 fuit hominis honestiſſimi tāetsi ciuiſ Ro. uirtutis cā iam diu ē: tamen omniū ſiculorum primi ac nobiliſſi
 mi. Quid ipſius Qu. Ceciliī Dionis hominis p̄batiſſimi ac prudentiſſimi? qđ. L. Veteciliī Liguris. T. Manlii.
 L. Caleni quoq̄ oiuū teſtimoniis de hac Dionis pecuia cōſfirmatū ē. dixit hoc idē. M. Lucullus ſe de his Dio
 nis ſi cōmodis p̄ hospitio qđ ſibi cū eo eēt: iā aīi cognoſce. Quod Lucullus q̄ tū i Macedonia: fuit melius hæc
 cognouit: q̄ tu horteli q̄ romæ ſuifti: ad quē Dio cōfugit: q̄ de Dionis ſi uiri grauifſime p̄ lfas cū Verre Quæ
 ſtus ē. noua tibi hæc ſit & ſi opinata. Nūc primū hoc aures tuae crimē accipiūt. nihil d̄ Dio nihil de ſocru tua
 ſœmina primaria ſeruilia uetere Dionis hospita audisti? nōne multa mei teſtes q̄ tu ſcis neſcrūt? nōne te mi
 hi teſte i hoc cīne eripuit: nō iſtius iñocentia ſed legis exceptio? Teſtoria. M. Luculli. C. Doridiōis ſatis ne uo
 bis magnā pecuia Venerius hō q̄ e Chelidōis ſinu i p̄uiciā p̄fectus eēt. Veneris noīe q̄liſſe uideſ. Accipite alia
 i minore pecuia nō minus iſpudēt calumniā. Sosippus & Epicrates fratres ſunt Agrigēſes hoīe pater ab hīc
 duo &. xx. ānos mortuus ē. In cuius teſtamēto quodā loco ſi cōmiſſum qđ eēt: multa eraſ Veneri ipſos. xx. an
 nos cū tot iſterea Pr. tot q̄ſtores tot calūniatores i p̄uincia fuſſent: hæreditas ab his Veneris noīe petita nō eſt

cām Verres cognoscit, p Volcatiū pecunia accepit fere ad. HS. cccc. milia ab duobus fratrib; multoq; testimo-
niū audistis antea uicerūt: Agrigēses fratres ita ut egētes inaneſq; disciderent, at enī ad Verrē pecunia ista nō
puenit. Quæ est illa defensio? utq; asseruareſ i hoc: an tentat? mihi. n. res noua ē Verres calūniatores appone-
bat. Verres ad esse iubebat. Verres cognoscebat Verres iudicabat: pecunia maxia dabat. q; dabat cās obtine-
bat: tu mihi ita defendas: nō ē ista Verri nūerata pecunia Adiuuo te mei quoq; testes idem dicūt. Volcatio di-
cunt sese dedisse. Quæ uis erat Volcatio tāta ut. HS. cccc. milia duobus hoib; ausferret? & q; Volcatio si sua
spōte uenisset: una libellā dedisset: ueniat nūc experiat. recto recipiet nemo. At ego amplius dico. HS. q; drigē
ties accepisse te, arguo cōtra leges. nego tibi ipsum nullū numinū eē numeratū. sed cū ob tua decreta ob ipera-
ta ob iudicata pecunia dabat nō erat q;rendū cuius manu numerent: sed cuius iniuria cogerent. Comites illi
tui delecti manus erāt tuæ pfecti scribæ Medici accensi Aruspices Præcones manus erāt tuæ necessitudinē ali-
qua attīgebat ita maxie manus tua putabat. Cohors tota illa tua q; plus mali sīciliæ dedit q; si centū cohortes
fugitiuqe fuissent: tua manus sine cōtrouerſia fuit qcquid ab hoib; quopia captum est id nō mō tibi datū sed
tua manu numeratū iudicari necesse est. Nā si hāc defensionem p̄babitis: nō accepit ipse, licet oīa de pecūniis
repetūdis iudicia tollatis. Nemo unq; tā reus tā nocēs adducet: qui ista defensione nō possit uti. Etenī cū Ver-
res utat quis erit unq; post hac reus tā pditus qui nō ad Mutii īnocētiā referat: si cū isto cōferat. Neq; nunc
tam mihi isti Verrem defendere uident: q; i Verre defensionis tentare rōnem. Qua de te lud. uobis magnope
puidendū est: ptinet hoc ad summā Reip. & ad existimationē ordinis salutēq; sociorū. Si. n. īnocentes exīſti-
mari uolumus: nō solū nos abstinentes: sed et nfos comites p̄stare debemus primū oīum opa tanta dāda est:
ut eos nobiscum ducamus q; nīx famæ capitiq; cōſulat deide si i hoib; eligendis nos spes amicitiae feſellerit
ut uīdicemus: missos faciamus. semp̄ ita uiuamus: ut rōnem reddendā nobis arbitremur. Africani ē hoc ho-
minis liberalissimi. Verūtū illa liberalitas est, pbanda q; sine piculo existimatiōis est: ut i illo fuit. Cum ab eo q;
dam uetus aſſector ex numero amicorū nō ipetraret: ut se pfectum i Africā duceret: & id ferret moleſte: no
li inq; mirari si tu a me hoc nō iptras: ego iā pridem ab eo cui meā existimationē carā fore arbitror: peto ut
mecū pfectus pfectiscaf. & adhuc ipetrare nō possum. Et, n. re uera multo magis est petēdum ab hoib; si sal
ui esse uolumus: ut eant nobiscum i puincia: q; hoc illis i beneficii loco deferendū. Sed tu cū & tuos amicos i
puincia q;si i p̄dā uitabas ac cū illis & p; eos p̄dabare: & eos i cōcioē anulis aureis donabas: nō statuebas tibi nō
solū de te sed et de illoq; factis rōnē esse reddendā. Cum hos sibi q;stus cōſtituisset magnos atq; ubetes: ex illi
cauſis q; ipse iſtituerat: i cōſilio hoc ē cum sua cohorte recognolcere tum ſinītū genus iuenerat ad inumerabili
pecunia corripiēdā dubiū nemini ē: qn oēs oīum pecūiæ positæ ſint i eoꝝ ptate q; iudicia dāt: & eoꝝ q; iu-
dicat qn nemo nīm possit ædes suas nemo fundū nemo bona patria obtinere. si cū hāc a quopia uīm petita
funt p̄tor iprobus cui nemo iterdiceſ possit det quē uelit iudicē iudex neq; & leuis qd Pr. iuſſerit: iudicet. si ue-
ro illq; quoq; accidit: ut p̄tor i ea uerba iudiciū det ut uel Octauius Balbus Iudex hō & iuris & officii peritissi-
mus non possit aliter iudicare ſic eiusmodi. L. Octauius Iudex esto si paret fundum Capenatem de quo agit
ex iure aequum. P. Seruilius eſſe negq; is fundus Qu. Catulo restituetur: non necesse erit. L. Octauius Iudici cog-
re. P. Seruilium Qu. Catulo restituere: aut condemnare eum: quem non oporteat eiusmodi totum ius Præ-
torium: eiusmodi oīis res iudicaria fuit in Sicilia per trienium Verre Prætore decreta eiusmodi. Si uero ac-
cepit: q; te debere dicis accuses. si patitur: ducas. C. Fuciū duci iuſſit petitorē. L. Suetium. L. Racilium iudicia
huiusmodi qui ciues ro. erant: si Siculi eſſent tum si eorum legibus dari oporteret: qui Siculi si ciues Ro. Ve-
rum ut totū genus amplectamini iudicioꝝ prius iura ſiculorū. deinde iſtius iuſſita cognoscite. Siculi hoc
iure ſunt: ut qd ciuīs cū ciue agat domi: certe ſuis legibus: quod Siculis cū ſiculo nō eiusdē ciuitatis ut de eo
Pr. iudices ex. P. Rupili decreto: qd is de decē Legatoꝝ ſnia ſtatuit quam legē Siculi Rupiliā uocant: ſortiaſ
quod priuatus a populo petit: aut populus a priuato ſenatus ex aliqua ciuitate q; iudicet dāt. Cum alternae ci-
uitates reiectae ſunt: quod ciuīs Romanus a ſiculo petit ſiculus Iudex dāt q; ſiculus a ciue Romano ciuīs ro.
datur. Ceterarum reꝝ ſelecti iudices ex ciuīm Romanorū conuentu proponi ſoleint: Inter aratores & decu-
manos lege frumētaria qua Hieronicam appellant iudicia fiunt. Hāc omnia iſtō Prætore non mō perturba-
ta ſed plane & ſiculis & ciuībus ro. erupta ſunt. Primū ſuæleges q; ciuīs cum ciue ageret: aut eū iudicem quē
cōmodum erat: Præconem Aruspicem: Medicum ſuū dabat. aut ſi legibus erat. iudicium cōſtitutum: & ad
ciuem ſuum iudicem uenerant libere ciui iudicare non licebat. Edictum enī hominis cognoscite: quo edicto
omnia iudicia redegerat in ſuā ptatē: ſi quis perperā iudicasset: ſe cognitum. cum cognoscet: aīaduersum.
idq; cum faciebat: nemo dubitatbat quin cum iudex aliū de ſuo iudicio putat iudicatum ſeq; i eo capit is p̄i
culū adiutuꝝ: uoluntatem ſpectet eius quē ſtatiſ de capite ſuo putet iudicatur. Selecti e conuentu aut propo-
ſiti ex negociatoribus iudices nulli. hāc copia quā dico iudiciū cohors non Qu. Scauolæ qui tū de cohorte
ſua dare non ſolebat ſed. C. Verris cuiusmodi cohoretum putatis hoc principe uifile ſicuti uidetis edictum: ſi
quid perperam iudicari ſenatus. cū quoq; oſtendā ſi q; ſit datus coactu iſtius: quod non ſenſerit iudicasſet.
Ex lege Rupilia ſortitio nulla niſi cum niſi intereat iſtius lege Hieronica iudicia plurimarum controuerſia
rum ſublata uno nomine oīa de conuētu ac negociatoribus nulli iudices quātā potestatem habuerit uidetis
quas res gessit cognoscite. Heraclius eſt Hieronis filius Syracusanus hō imprimis domi ſuā nobilis & ante
hunc Pr. uel pecuniosiſſimus ſyracusanorū nūc nulla alia calamitate niſi iſtius auaritia atq; iniuria pauperiſſimus.
Huic hāreditas facile ad. HS. SS. tricies uenit testamento propinquū ſui Heraclii plena domus cælati
argenti optimi multæq; ſtrugulae uestis p̄ciosiſſimorumq; mancipioꝝ quibus in rebus iſtius cupiditates
& iſtanſia quis ignorat. Eat in ſermone res magnā Heraclio pecuniam ueniffe: non ſolum Heraclium diui-
tē ſed etiam ornatum ſupelleſtili argento uelte mācipiis futurum, audit hāc et Verres & primo illo ſuo le

IN.C.VERREM ACCVSATIONVM

uiore artificio Heraclium aggredi conat: ut eū roget inspicienda: quæ non reddat. Deinde a quibusdam Syracusanis admonef: Hi aut qdā erant affines istius quorū uxores iste nunq̄ alienas existimauit. Cleomenes & Hestrio qui quantū apud istū & q̄ turbī de cā potuerint: ex reliq̄ criminibus intelligetis. Hi ut dico hoīem admonent, rē esse præclarā refertā oībus rebus. ipm aut Heraclium hoīem eē maiorē natu, nō prōptissimū. & cū præter Marcellos patronū quē iure suo adire aut appellare posset: habere neminē. Esse ī eo testamento quo ille hæres esset scriptū: ut statuas ī palestra deberet ponere faciemus ut palestritæ negent ex testamēto eē positas petat hæreditatē. q̄ palestræ cōmisissē dicant placuit rō Verri. Nā hoc aio prouidebat cū tanta hæreditas ī cōtroversiam uenisset iudiciorū peteref: fieri non posse ut sine pda ipo discederet, approbat cōsi liū. auctor ē ut quā primū agere icipiāt. hoīemq̄ id ætatis minie litigiosum q̄ tūltofissimē adoriat. Scribitur Heraclio dica primo miranf oēs improbitatē calūniæ. deinde q̄ istū noſſent partim ſuſpicabantur: parti plane uidebat adiectū esse oculū hæreditati. Interē dies aduenit quo die ſeſe ex instituto ac lege Rupilia diſcas ſortituḡ Syracusis iſte adixerat, paratus ad hanc dicam ſortiendam uenerat. tum eū docet Heraclius non posse eo die ſortiri quod lex Rupilia uetaret diebus. xxx. ſortiri dicā qbus ſcripta ē. dies. xxx. nōdū fuerat: ſperabat Heraclius si illū diē effugiflet, alterā ſortitionē Qu. Arriū quē prouincia tū maxima expectabat ſuccesſus. Iſte oībus iudiciis idē diſtulit: & ea diē conſtituit ut hāc Heraclii dicam ſortiri poſt dies. xxx. ex lege poſſet. Poſteā q̄ ea dies uenit: iſte incipit ſimulare ſe uelle ſortiri. Heraclius cū aduocatis adit: & poſtulat: ut ſibi cum paleſtritis hoc ē cū populo Syracusano æquo iure diſcepta liceat. Aduersarii poſtulat: ut in eā rē iudices dentur ex his ciuitatibus quæ in id forū cōuenienter electi qui Verri uiderentur. Heraclius cōtra ut iudices e lege Rupilia denf: ut ab institutis ſupiorum ab auctoritate Senatus ab iure oīum Siculoḡ ne recedat. Quid ego iſtius in iure dicēdo libidinē dēmōſtrare? Quis uīm non ex Vrbana iurisdictione cognouit? Quis unq̄ iſto Prætore Chelidone inuita lege agere potuit? Nō iſtū ut non neminē, p̄uincia corrupit. idem fuit qui Ro mae. cū id oēs intelligebat: diceret Heraclius ius eſſe certū Siculis iterse quo iure certarent: legē eſſe Ru piliā quā Prætor Rupilius de decē Legatorū ſnīa dediſſet: hoc oēs ſemp ī Sicilia Consules Prætoreſq̄ ſeuuaſſe Negauit ſe iudices e lege Rupilia ſortituḡ. quinq̄ iudices quos cōmodū ipi fuit: dedit. Quid huic homini fa cias? q̄ ſuppliciū dignū libidini eius inuenies? Præscriptū tibi cū eēt hō deterime & improbifſime quemad modū inter ſiculos iud. dares cū Imperatores. Po. R.o. auctoritas Legatorū decē ſummoꝝ hominū dignitas Senatus. C. interdiceret cuius conſulto. P. Rupilius prætor ex Legatorum ſentētia leges in Sicilia cōſtituerat cum oēs ante te. Pr. Rupilius in cæteris rebus & in iudiciis maxime obſeruauiffent tu aulus es p̄ nihil poſt tua pda tot res ſanctiſſimas ducere? tibi nulla lex fuit, nulla religio, nullus exiſtimatiōis pudor, nullus iudicii me tus. nullius apud te grauis auctoritas nullū exēplū q̄ ſeq uelles: Veꝝ ut institui dicere quinq̄ iudicibus nul la lege nullo instituto nulla religione nulla forte ex libidine iſtius datis non qui cām cognoscerēt ſed qui qd̄ imperatum eēt: iudicarent eo die nihil factum eſt: ad eſſe iubentur poſtridie. Heraclius interē cū oēs iſtias a Pr. ſortunis ſuis fieri uideret: capit cōſilium de amicōe & propinquoḡ ſnīa nō adeffe ad iudicii. itaq̄ Syra cusis illa nocte pfugit. Iſte poſtremo die mane cū multo maturius q̄ unq̄ antea ſurrexiſſet. Iudices citari iubet ubi cōperit heracliu nō adeffe: cogere icipit eos: ut absentem heracliu cōdemnarēt. Illi eū cōmone faciunt: ut ſi ei uideaf: utaſ iſtituto ſuo, nec cogat ante horā decimā de abſente ſe dām iudicare pſentē ipetrat. Interē ſane p̄turbatus & ipē & eius amici & cōſiliarii moleſte ferre cōperunt heracliu pfugiffe, putabat absentis dānatio nem pſerti tātē pecuniæ multo iūdicioſorē fore q̄ ſi pſens dānatus eēt: Eō accedebat q̄ iudices e lege Rupilia dati nō erā. multo ēt reī turpiorē & iniquorem uīlum irī ſtelligebat. Itaq̄ hoc dū corrige uult: apert: or eius cupiditas iprobitasq̄ facta eſt. Nā illis qnq̄ iudicibus uti ſeſe negat, iubet id q̄ initio e lege Rubilia fieri oportuerat citari heracliu & eos q̄ dicā ſcriplerat: atq̄ ſe iudices e lege Rupilia uelle ſortiri. Quod ab eo pridie cū multis lachrymis cū oraret at obſectaret heraclius ipetrare nō poterat: id ei poſtera die uenit ī mētem, e lege Rupilia ſortiri dicas oportere. Educit ex urna tres iīs ut absentē heracliu cōdemnant iperat, itaq̄ condēnat. Quæ malū iſta fuit amētia? ecq̄ i te iōnem factoḡ tuoḡ reddituḡ putasti? ecq̄ his de rebus tales uiros audi tuiros exiſtimasti? Petat hæreditas ea q̄ nulla debet ī pdā Pr. īterponaf noīe ciuitatis. Imponat honeſte ciuitati turpissima pſona calūniæ. negq̄ hoc ſolū ſed ita res agif: ut ne ſimulatio qdem æq̄at ulla adhibeat. Nā per deos imortales qd̄ iſteret utq̄. Pr. iperet uīq̄ cogat aliquē de ſuis bonis oībus deceſſere. An huiusmōi iudicū det: quo iudicio iſdicta cā ſortunis oībus euerti necesse ſit? Profecto. n. negare nō potes te ex lege Rupilia ſortiri iudiciū debuiſſe: cum pſertim Heraclius id poſtularet. Sin illd dices te Heraclii uoluntate ab lege recessiſſe ipſe te ipſe te tua defenſione iplicabere. Quare. n. primū ille ipſe adeffe noluit: cum ex eo numero iudices haberet: quos poſtularat: deide tu cur poſt illius fugā iud. alios ſortitus eſ: ſi eos q̄ erāt antea dati utriusq̄ dederas uolūtate? Deide cæteras dicas oēs illo foro. M. poſtumius Quæſtor ſortitus eſt. hāc ſolam tu illo cōuentu reperiſſe ſortitus. Ergo iquiet aliq̄ donauit populo Syracusano illam hæreditatem. Primū ſi id cōfite ri uelim tamē iſtum cōdemnetis necesse eſt. Negq̄. n. pmiffum ut ipūne nobis liceat: q̄ alicui eripuerimus: id alteri tradere. Verum ex iſta reperiſſe hæreditate ita iſtū pdatum ut ppaucā occulē fecerit. Populū qdem Syracusanū ī maximā iūidiam ſua infamia alieno p̄aemio perueniſſe. Paucos syracusanos eos q̄ ſe nūc publicæ laudationis cauſa ueniffe dicunt: & tūc participes p̄adæ ſuiffe. & nunc non ad iſtius laudationem ſed ad co munē litium æſtimationem ueniffe. Poſteā q̄ damnatus eſt abſens non ſolum illius hæreditatis de qua am bigebat, q̄ erat tricies. HS. ſed oīum bonoḡ patronoḡ ipſius Heraclii quæ non minor erat pec. paleſtræ syra cuſanorum hoc eſt Syracusanis poſſeffio traditur. Quæ ē iſta Prætura? eripis hæreditatē: quæ uenerat a pro pinquo: uenerat teſtamēto uenerat legibus. Quæ bone iſ q̄ teſtamēto fecit huic Heraclio anteq̄ eſt mortuus: oīa utenda ac poſſidenda tradiderat: cuius hæreditatis cū ille aliquāto āte Pr. eſſet mortuus cōtroversia

fuerat nulla mentione fecerat nemo. Verè esto eripe hæreditatē p̄pinq̄s: & da palestritis: p̄dare i bonis alienis nomine ciuitatis. euerte leges. testamenta uoluntates mortuorum. iura uiuorum nū etiam patris Heracliu bonis ex turbare oportuit. Quæ simul ac profugit: q̄ ipudenter q̄ palā q̄ acerbe dī immortales illa bona dire pta sunt: q̄ illa res calamitosa Heraclio: q̄ fuitosa Verri: turpis syracusanis: miserāda oībus uidebatur. Nā illud qđem statim curatur ut qcqd cælati argenti fuit in illis bonis ad istū deferaf. qcqd Corinthiōz uasoz stragu lœ uestis. hæc nemo dubitat qn nō mō ex illa domo capta & oppressa ueḡ ex tota puīcia ad istū cōportari ne cesse eēt: mancipia q̄ uoluit abduxit. alia diuisit. auctio facta est. in qua cohors istius iniuncta dominata est. Verū illud est p̄claḡ Syracusani q̄ p̄fuerant his Heraclii bonis uerbo redigendis re dispartiendis reddebat eo/ rū negoīoz rationē in Senatu dicebant schyphoz paria cōplura hydrias argentas præciosam uestē stragu lam multa mancipia præciosa Verri data. esse dicebat. quantū cuiq̄ eius iussu nummōz esset datū. Gembat Syracusanis sed tū patiebanf. Repente recitat uno noīe. HS.cc.l.milia iussu Pr. data. fit maximus clamor omniū nō mō optimi cuiusc̄ neq̄ eoꝝ q̄bus idignū semper usum erat bona priuati populi noīe p̄ summā iuri am erepta: Verūē ipsi illi auctores iniuria & ex aliqua particula socii p̄dæ & rapinaḡ clamore cōperunt sibi ut haberet hæreditatē. tatus i curia clamor factus est ut populus concurreret. Res ab omni cōuentu cognita celeriter domū nūciatur. homo inimicus iī qui recitassent: hostis oībus q̄ acclamaſſent: extarsit iracundia ac stomacho. Aerūū fuit tū sui dissimilis. nostris os hominis. nostis audaciā. tū tū rumoī populi & clamore & furto manifesto grādis pec. pturbatus est. ubi se collegit: uocat ad se Syracusanos quia nō posset negā ab illis pecūiā datam: nō quæsiuit. p̄cul aliunde. neq̄. n. p̄baret. sed p̄ximū pene alteḡ filiū quē illā pecuniā diceret abſtulisse. oīdit se reddef coactuꝝ: q̄ postea q̄ id audiuit habuit dignitatis & ætatis & nobilitatis suæ rationē Verba apud Senatū fecit. docuit ad se nihil p̄tiner dē isto id q̄ oīes uidebāt: neq̄ ille qđe obscure locutus ē. Ita q̄ illi Syracusanis statuā postea statuerūt. & is ubi primū potuit istū reliq̄ de prouīciaq̄ decessit. & tū aiunt eū q̄ iſolere nōnūq̄ se misere quod non suis sed suoꝝ comitū peccatis & criminibus p̄matur. Trienniū p̄uincia obtinuit genere electus adolescēs unum annū tecū fuit. sodales uiri fortes Legati tui primo āno te reliq̄runt. unus Legatus. P. Tadius qui erat reliquus nō ita multū tecū fuit. qui si semp una fuīſſet: tū summa cura tum tuæ tum multo ēt magis sua famæ pepercisset. Quid est q̄ tu alios accuses quid ē q̄obremputes te tuā culpā nō mō deriuare in aliquem: sed cōmunicare cum aliquo posse: numeranf illa. HS. ducenta qnquaq̄inta Syracusanis. ea quēadmodum ad istum postea p̄ Pseudo tyrum reuertantur tabulis uobis & testibus lud. planū faciā. Ex hac iniquitate istius & iprobitate lud. q̄ p̄da ex illius bonis ad multos Syracusanos inuito populo Senatuꝝ Syracusano uenerat & illa sclera quæ per Theomnastum & Hystrione & Dynosodorū & cleome nem inuitissima ciuitate facta sunt. Primū ut urbs tota spoliareſ. qua de re alius mihi locus ad dicendū ē constitutus: ut omnia signa iste p̄ eos homines quos noīau: omne ebur ex ædibus sacris: oīes undiq̄ tabulas p̄ietas: deorum deniq̄ simulachra quæ uellet auferret. Deinde ut in curia Syracusis quem locum illi Buleute rū uocat honestissimo loco & apud illos clarissimos sub illius ipius. M. Marcelli qui tum Syracusanis locum eum eriperre bellī ac uictoria lege posset: conseruauit & reddidit statua ex ære facta est. ibi inauratam istius & altera filio statuam posuerunt. Vt dū istius hoīis memoria maneret. Senatus syracusanus sine lachrymis & gemitu in curia esse nō posset per eosdem istius infuriarum furorum uxorum & socios istius iperio Syracusis Marcella tollūf maximo gemitu luctuꝝ ciuitatis. quē illi diē festū cū recētibus beneficiis. M. Marcelli debitū reddebat: tū generi nomini familie Marcelloḡ maxima uoluntate tribuebant. Mithridates in Asiam cum eam p̄uinciam tutam occupasset. Mutia non substulit. hostis & hostis in cæteris rebus nimis ferus & immanis: tū honorē hominis deorum religione cōsecratū uiolare noluit. Tu Syracusanis unum diem festū Marcellis impartiri uetusisti: p̄ quos illi adepti sunt: ut cæteros dies festos agere possint. At uero p̄claḡ diē re posuisti Verrea ut agerēt & ad eū diē quæ sacrī epulis opus essent i cōplures ānos locarēſ. iā i tota istius ipu dentia remittendum aliqd uide tu: ne omnia contendamus: ne oīa cum dolore agere uideamur. Nā mē dies uox latera deficiant: si hoc nunc uociferare uelim: q̄ miserum idignum q̄ sit istius nomine apud eos diem festum esse: qui seſe istius opera funditus extinētos esse arbitrentur. O Verrea p̄clara quoq̄ si accesisti: quo non attuleris tecum istum diem. Etenim q̄ tu domum quam urbem adiſſi: quod fanum deniq̄ quod non euer sum atq̄ extersum reliqueris. Quare appellantur sane ista Verrea: q̄ nō ex nomine sed ex manibus naturaꝝ tua cōstituta ēē uideant. Quam facile serpat iniuria & peccādi cōsuetudo q̄ nō facile reprimā: uidete lud. Bi dis oppidum ē tenue sane nō longe a Syracusis. Huius longe primus ciuitatis ē Epicrates qđam. huic hæreditas. HS. qngentoꝝ milium uenerat a muliere qđā p̄pinq̄ atq̄ ita p̄pinq̄ ut ea ēt si itestata ēēt mortua: Epicratem Bidinoḡ legibus hæredem esse oportet. Reces syracusana erat illa res q̄ ante demōstrauit de Heraclio syracusano q̄ bona non perdidisset nisi ei uenisset hæreditas. Huic quoq̄ Epicrati uenerat ut dixi hæreditas. cogitare coepertūt eius inimici nihilo minus eodem Pr. hunc euerti bonis posse quo Heraclius esset euersus Rem occulte instituunt. ad Verre p̄ eius interprætes deferunt. Ita cā componit: ut item Palestriten Bidenses. peterēt ab Epicratae. hæreditatem quēadmodum Palestritæ syracusani ab Heraclio petissent. Nunq̄ uos Pr. tam Palestritum uidistis. uerum ita Palestritas defendebat: ut ab illis ipse unctior discederet. Qui statim quā p̄sensisset iubet cuidam suoꝝ amicoꝝ numerari. HS. lxxx. Res occultari satis nō pōt p̄ quēdam eoꝝ q̄ inter fuerat fit Epicrates certior. Primo negligere & cōtēnere cōcepit qđ causa p̄suis qđ dubitari posset: nihil habet deinde cum de Heraclio cogitaret & istius libidinem nosset: commodissimum putauit esse de p̄uincia clam abire. Itaq̄ fecit: p̄fectus ē Regium quod ubi auditū ē. æstuare illi q̄ dederat pecuniam. putare nihil agi posse absente Epicrate. nam Heraclius ratum ab fuerat: cum primū dati sunt lud. de hoc q̄ anteq̄ in ius aditum ēēt anteq̄ deniq̄ mentio cōtrouersiæ facta esset: discessisset: putabant nihil agi posse. homines Regium p̄fisciscut.

IN.C.VERREM ACCVSATIONVM

Epicratem conueniunt. demonstrant id quod ille sciebat se. HS. lxxx. dedisse: rogan eum ut id q; ab ipsis ab
 esset penuniax curet ab sese caueat quēadmodū uelit de illa hæreditate cum Epicrate nemine cē actus. Epi-
 crates hoīes multis uerbis male acceptos dimisit. Redeūt illi Regio syracusas: quāri cum multis ita ut sit: i;ci
 piūt. sese. HS. lxxx. nummum fruſtra dedisse. res percrebuit. in ore atq; sermone omnium cœpit esse. Verres
 refert illam suā Syracusanā: ut sese uelle de illis. HS. lxxx. cognoscere aduocat multos. dicit. Bidini Volcatio se
 dedisse. illud non addunt: iussu istius Volcatium uocat. Pecuniam referri imperat. Volcatius animo æquissi-
 mo nummos affert. qui nihil amitteret. reddit inspectantibus multis Bidini nūmos auserūt. dicet alios. Quid
 ergo in hoc Verrem reprehendis: qui non modo ipse fur non est: sed ne alium quidem passus est esse? atten-
 dite iam intelligentis hanc pecuniam qua uia modo uisa est exire ab isto: eadem semita reuertisse. Quid enī
 debuit Pr. consilio recognito cum comperisset suum comitem juris decreti iudicij corrumpendi causa qua
 in re caput ipsius Pr. existimatioque ageretur: pecuniam accepisse. Bidinos autem contra Pr. famam ac fortu-
 nam dedisse nō ī eum q; accepisset animaduertisse: & in eos q; dedissent. Tu q; iſtitueras ī eos aiauertef q; ppe-
 ram iudicassent quoſ ſæpe per imprudentiam fit: hos patris impune diſcedere? qui ob tuum decretum ob
 tuum iudicium pecuniam aut dandam aut accipiendo putarant Valcatius idē apud te poſtea fuit 'Eques
 Ro. tanta accepta ignominia. Nam quid est turpius ingenuo quid minus libero dignum q; i conuentu maxi-
 mo cogi a magistratu furtum reddere? qui si eo animo eſſet: quo non modo Eques Ro. ſed quiuſ liber de-
 bet eſſe aſpicere te poſtea non portuiffet: inimicus hostis eſſet tanta contumelia accepta: niſi tecum tum col-
 luſiſſet: & tuæ potius exiſtimationi ſeu iſſet: quā ſuā. q; q; tibi amicus non mō tum fuerit: q; diu tecum in pro-
 uincia fuit: uerūt nūnc ſit cum ia a cæteris amicis ſis relietus: & tu intelligis: & nos exiſtimare poſſumus. an
 hoc ſolum argumentum eſt nihil iſto imprudente factum quod Volcatius ei non ſuccenſuit: quod iſte nec i
 Volcatium nec in Bidinoſ animaduertit. eſt magnum argumētum uerum illud maximum quod illis ipſis
 Bidinoſ quibus iratus eſſe debuit: aut a qbus cōperit. q; iure agere cum Epicrate nihil poſſent: etiā ſi adeſſet:
 Iccirco ſuum decretum pecunia eſſe tentatum. His inquam ipſis non modo illam hæreditatem quā Epicra-
 ti uenerat: ſed ut in Heraclio Syracusano. Itē i hoc paulo ēt atrocius q; Epicrates appellatus omnino nō erat.
 bona patria fortunaſ q; eius libidini tradidit. Oſtēdit. n. nouo modo ſi quis qd abſente peteret ſe auditurum
 adeunt Bidinoſ petunt hæreditatē. procuratores poſtulant: ut ſe ad leges ſuas reiſciat. aut ex lege Rupilia legē
 ſcribi iubeat. aduersarii non audebant cōtra dicere exitus nullus reperiſebat. inſimulat homines fraudandi
 cauſa diſcēſiſſe. poſtulat ut bona poſſidere liceat. Debebat Epicrates ullū nūmū nemini. amici ſi q; qd pēte-
 ret: iudicio ſe paſſiuros iudicati ſolui ſatiſ daturos eſſe dicebāt cū omnia iudicia fingerēt admonitu iſtius iſi-
 mulare cōperunt Epicratē: Ifas publicas corrupiſſe a qua ſuſpitione ille aberat plurimum. actionē eius rei
 poſtulant. amici recuſare ne quid nouum iudicium neque ipſius cognitione illo abſente de exiſtimatione eius
 conſtitueretur & ſimul idem illud poſtulare non deſiſtebant: ut ſe ad leges ſuas reiſciere. Iſte amplam occa-
 ſionem calumnie naſtus ubi uidet eſſe aliquid quod amici abſentem Epicratem noſſent defendere: aſſeu-
 rat ſe eius rei in primis actione eſſe daturum. Cum omnes perſpicerent ad iſtum non modo illos nūmos q;
 per ſimulationē ab iſto exierāt: reuertiſſe: ſed multo ēt plures eū poſtea nūmos abſtuliffe amici Epicratē de-
 fendere deſtiterūt. Iſte Epicratē bona bidioſ oia poſſidere & ſibi habef iuſſit: ab illa. HS. d. milia hæreditaria
 acceſſit ipſius antiqua. HS. qndecies pec. uerū res ab initio ita ducta eſt. An ad extreſum ita pducta eſt? An
 ita parua eſt pecūia? an his homo Verres ut hæc quā dixi gratis facta eſſe uideant? Hic nunc de miſeria Sicu-
 log. Iud. audite. & Heraclius ille syracusanus & hic Bidinus Epicrates expulſi bonis oībus Romā uenerunt.
 ſordidaq; maxima barba & capillo Romæ biennium. ppe fuerunt. Cum Qu. Metellus in puinciā pfectus ē
 tum iſti bene cōmendati cum Metello una pſificiſunt. Metellus ſimul ac uenit Syracusas: utrūq; reſcindit &
 de Epicrate & de Heraclio. In utriusq; bonis nihil erat: q; reſtitui poſſet: niſi q; moueri loco non poṭerat. Fece-
 rat hæc aegregie primo aduentu Metellus: ut oēs iſtius iniurias quas modo poſſet reſcinderet: & irritas face-
 ret. heraclium reſtitui iuſſerat: non reſtituebat qſquis erat ductus Senator syracusanus ab heracio duci iube-
 bat. Itaq; per multi ducti ſunt. Epicrates quidem cōtinuo reſtitutus eſt. Alia iudicia Lily bei alia Agrigēti alia
 Panormi reſtituta ſunt. Censuſ qui iſto Pr. ſunt habitu non ſeruaturum ſe oſtendit Metellus. Decumas quas
 iſte contra legem Hieronicam uendiderat: ſeſe uenditurum Hieronica lege dixerat. Oia erāt Metelli eiusmo
 di: ut totam ſuam Præturam retexere uideretur. ſimul atq; ego in ſiciliam ueni mutatus eſt. Venerat ad eum
 illo Biduo Letilius quidam homo non alienus a litteri. Itaq; eo iſte tabellario ſemp uſuſ eſt. Is epiftolas com-
 plures attulerat. in hiſ una domo q; totum immutarat hoīem repente cōpedit dicere: ſe omnia Verriſ cā uelle:
 ſibi cum eo amicitia cognitionem q; eē. mirabaf oēs hoc ei tum deniq; i mētem ueniffe. Poſtea q; tam mul-
 tis eum factis decretisq; iugulafſet. Erant q; putarēt Letiliū Legatum a Verre ueniffe: q; gratiam amicitiam
 cognitionem q; commemoſaret. Ex illo tpe a ciuitatibus laudationem petere. testes nō ſolum deterre uer-
 bis: ſed ēt ui retinere coepit. Quod ego niſi meo aduentu illius conatus aliquantulum repræſiſſem: & apud
 Siculos non Metelli ſed Glabronis litteris ac lege pugnaſtem: tam multos huſc euocare non poſtuiffem. Ve-
 rum quod iſtitui dicere. Miſerias cognoscite Siculorum. Heraclius ille & Epicrates longe mihi obuiam cū
 ſuis omnibus proceſſerunt. Venientiſ ſyracuſas: ægerunt gratias flentes Romam decedere mecum cupierūt.
 Quod erant mihi oppida complura ēt reliqua conſtitui cū hoībus quo die mihi Meflanæ pſto eent. Eo mi-
 hi nūcium miſerūt. ſe tpe retineri. qbus ego teſtimoniū denūciaui quoq; noīa edidi Metello. Cupidissimi
 uenīdi maximis iuriis affecti adhuc ſi uenerūt. Hoc iure ſunt ſocii ut hiſ ne deplorare qdē de ſuis incom-
 modis liceat. iam Heraclii Centuripini optimi nobilissimique adolescentis teſtimoniū audiſtis: a quo.
 HS. centum miliap calumniā maliciāq; petita ſunt. Iſte poenitēt cō pmissis interpoſitſis. HS. ccc. extorq;ndā cu-

rauit: qd*q* iudiciū secūdū Heracliu de cōpmisiss factū erat: q*c*uius Cēturipliū itet duos ciues iudicauisset: irritū iussit cē eū*q* iudicē falso iudicasse iudicauit in senatu ne eēt: locis cōmodisq*q* publicis uti uetus: si quis eū pulsasset: edixit sese iudicium iniuriag*z* nō datur: quicqd ab eo pateretur. iudicē de sua cohorte daturum Ips*z* at nullius actionē rei sese datur: quæ istius auctoritas tantū ualuit ut neq*z* illū pulsare q*sq*.cū. Pr. i prouincia sua uerbo pmitteret: re hortare*f*: neq*z* q*sq* ab eo q*sq* peteret cū iste calūniā licētiā sua auctoritate posse disset. Ignominia at illa grauis tā diu i illo hoīe fuit: q*d* diu iste i puīcia māsit hoc iniecto metu ludicibus nou more nullo exēplo. Et q*r*ē putatis eē i Sicilia: nī ad. nutū iſtius iudicatā. Ver*g* id solū uide*e* actū q*d* est tamē actū: ut Heraclio pecunia eripere*f*: an et ill*d* i quo p*da* erat maxia: ut noīe iudicio*g* oīum bona atq*z* for tunæ i istius unius eēnt potestate: iā uero i reg*z* capitaliū q*stionibus*: q*d* ego unāq*z* rē colligā & cām. Ex multis similibus ea summā: q*d* maxie i p*b*bitate excellere uidebū*f*. Sopater q*d* fuit Alciēsis hō domi suæ cum pri mis locuples atq*z* honestus is ab inimicis suis ap*d*. C. Sacerdotē Pr. rei capitalis cū accusatus eēt: facile eo iudicio ē liberatus. Huic eidē sopatro iidē inimici ad. C. Verrē: cū is sacerdoti successisset eiusdē rei nomē detulerū*t*. Res sopatro facilis uideba*f*: & q*d* erat iñocēs & q*d* sacerdotis iudiciū iprobare istū ausu*g* nō arbitrabat*f*. Cita*f* reus: cā agit syracusis crīmīa tractant ab accusatore ea q*z* erāt antea nō solū defensione: uerūetiā iudicio dissoluta. Cām sopatri defendebat Qu. Minutius Eques ro*i* primis splēdidus atq*z* honestus: uobisq*z* Iud. nō ignotus. Nihil erat i cā q*d* metuēdū aut oīo q*z* dubitadū uideref*f*. Interea istius libertas & accēsus idē Timarchides q*z* id q*d* ex plurimis testibus priore actione didicistis: reg*z* huiusmōi oīum trāsactor & administer ad sopat*z* uenit monet hoīem ne nimis iudicio sacerdotis & causæ cōfidat. Accusatores inimicosq*z* eius habere i aio pec. Pr. dare. Prætorē tamē absolute malle accipere. & simul malle si fieri possit: rē iudicatā nō rescindere. Sopater cū hoc illi iprouisum atq*z* iopinatū accidisset: cōmotus ē sane neq*z* i silentia Thimarchidi q*d* respōderet habuit nisi se cōsiderat*g*: q*d* sibi de ea re eēt faciēdū & simul ostendit se i summa difficultate eēt numaria post ad amicos retrulit: q*c*ū ei fuissent auctores redimēdæ salutis ad Timarchidē uenit expositis suis diffūcultatibus hoīem. HS. lxxx. p*ducit*: ēaq*z* ei pecunia numerat. Posteaq*z* ad cām dicēdā uētū ē tum uero sine me tu sine cura oēs erāt q*s*opat*z* defendebat crīmē nullū erat. res iudicata. Verres nūmos acceperat: q*p*ossit dūtare q*d*nā eēt futur*z* res illo die nō peroraf*f*: dimiti*f* iudiciū iteg*z* ad Sopat*z* Timarchides uenit: ait accusato*f* res multo maiore pecunia Pr. polliceri q*z* quantam hic dedisset: p*inde* si saperet: uidret q*d* sibi eēt faciēdū: homo q*z* erat & sicutus & reus hoc ē & iure iniquo & tpe aduerso: ferre tamē atq*z* audire diutius Timarchidē: nō potuit. Facite iqt q*z* uobis libet: daturus nō sum amplius. Idēq*z* hoc amicis eius & defensoribus uidebat: at q*z* eo ēt magis q*z* iste quoquo modo se i ea q*stio*ne p*b*ebat: tamē i cōsilio habebat hoīes honestos & cōuentu syracusano q*s*acerdotis quoq*z* i cōsilio fuerāt: tū cū eēt idē hic Sopater absolutus hoc rōis habebat: facere eos nullo modo possit: ut eodē crīmē hisdē testibus sopatrū cōdēnarent iidē hoīes q*z* ante absoluissent: Itaq*z* hac una spe ad iudiciū uenit. Quo posteaq*z* uētū ē: cū i cōsiliū frēq*ntes* cōuenissent: iidē q*z* solebat: & hac una spe tota defensio Sopatri nīteref cōsiliī frēquētia & dignitate & q*d* erāt: ut dixi iidē q*z* ante sopatrū eodē illo crīmē liberarāt. Cognoscite hominis aptā ac nō mō nō rōe sed ne disimulatiōē q*d* teclā iprobitatē & audaciā. M. Petiliū Equitem Ro. quē habet i consilio: iubet operā dare: q*z* rei priuatae iudex esset. Petilius recusabat q*z* suos amicos: quos sibi in consilio esse uellet: ipse Verres retineret. Iste homo liberalis negat se quenq*z* retinere eō*z*: q*z* Petilio uellent adesse. Itaq*z* discedūt oēs: nā cāteri quoq*z* ipetrant: ne retineā*f*: q*z* se nolle dicebat alī ter iuri eō*z*: q*z* tū illud iudiciū habebat adesse. Itaq*z* iste solus cū sola cohorte nequissima relinq*z*. Nō dubitabat Minutius q*s*opat*z* defendebat: q*n* iste: quoniam cōsiliū dimisiisset: illo die rem illam q*stiturū* nō esset: cū re pente iubet dicere: r*idet* aliquos ad me inquit si tibi idoneus uideor: qui de hoīe Siculo ac Græculo iudicē: idoneus es iquit: sed puellem adessent hi qui affuerant anteā cām*z* cognouerāt. Dic iqt illi adesse nō possunt Nā hercule iqt Qu. Minutius me quoq*z* Petilius: ut sibi i consilio adesset rogauit: & simul a subsellis abire coepit. iste iratus hoīem uerbis uehemētioribus p*er*septur. atq*z* ei grauius ēt minari coepit quod i se tantum crīmen inuidiā*z* cōflarit. Minutius q*z* Syracusis sic negociaret. ut fui iuris dignitatisq*z* meminiisset: & q*z* sciret ita se i puīcia rē agere oportere ut ne q*d* de libertate depderet: homini: quæ uisa sunt & q*z* tēpus illud tulit & cā: respōdit cām sele dimisso & obligato cōsilio d*ſ*enſur*z* negauit. Itaq*z* a subselliis discessit: idemq*z* hoc præter Siculos cāteri sopatri amici aduocatis fecerūt iste. q*z* ēt icredibili iportunitate & audacia tamē tā subito solus d*ſ*titutus p*rim*uit & cōturbatus ē: q*d* ageret: quo se euerteret: nētiebat. Si dimisiisset eo tpe q*stionē* posse illis adhibitis quos ablegarat: absolutū iri sopat*z* uidebat sin at hoīem miserat*z* inocētē cōdēnasset: cū ip*e* p*or* sine cōsilio reus at sine patrono atq*z* aduocatis fuisset: iudiciū*z*. Sacerdotis rescidisset: iuidiā*z* se sustiere nō posse tātā arbitrabat*z* & stuabat dubitatōe uersabat se i utrā*z* p*te* nō solū mēte uerūetiā corpore: ut oēs q*z* aderāt iſtelligē*f* possent i aio eius metū cupiditatē*z* pugna*f*. Erat hoīum cōuētus maxius sūmū silētiū sūma expectatio quōtā eēt sua cupiditas eruptura. crebro dimitebat se accēlus ad aurē Timarchidis. Tū iste aliq*z* do age dic iqt sopatrus iploraf*f* hoīum atq*z* deū fidē ut cū cōsilio cognosceret. Tū repēte iste testes citari iubet. Dicit unus & alter breuiter nihil iſterrogaf*f* p*co* dixisse, p*nu*ciat iste q*z* si metueret ne petilius priuato illo iudicio trāsacto aut dilato cū cāteris i cōsiliū ūteret*f* ita p*per*ās d*ſ*ella exiluit hoīem inoccētē sacerdote absolutū*z* i cā d*ſ*nia scribā. Medici aruspici*z* cōdēnauit: retiете ūteret*f* hoīem i ciuitate Iud. p*cite* & cōseruate: ut sic quobis*z* res iudicet*z* Sēatu sine ulla cupiditate d*b*ello & pace sniam ferat: q*n*. auctoritas erit q*z* iste snia*z* dicerē aubit aut poterit? q*d* at hō tātā luxuria atq*z* ūtia nī febru. mēse aspirabit i curia: ue*g* uēiat sa*ne* dēcernat bellū Creten. liberet Byzātios regē appeller Ptolomeū q*z* uult Hortēsius oīa dicat: & sentiat: mīus hāc ad nos mīus ad uitā nīzē discrimē mīus ad fortunagenfarum piculū p*tinēt*. Ill*d* ill*d* ē capitale illud est formidolosum illud optio cuiq*z* metuēdū: quod iste ex hoc iudicio. si aliqua ui se eripuerit: i iudicibus sit ne

IN.C.VERREM ACCVSATIONVM

cesse ē: sententiam de capite. C.Ro. ferat sit i eius exercitu signifer. q iperium Iudicioꝝ tenere uult. Hoc Popu
 lus Ro. recusat hoc ferre non pōt: clamat: pmititq; uobis: ut si istis hoībus delectemini: si ex genere spé
 dorē ordini atq; ornamentum Curiæ constituere uelitis: habeatis sane uobiscum istum Senatorem istū de
 uobis Iudicē si uultis habeatis de se hoīes si qui extra istum oedinē sunt: quibus ne reiiciundi qdē ampliū q
 triū lud. pclare leges Corneliae faciunt potestatem. Hunc hoīem tam crudelē tam sceleratum tam nefarium
 nolunt iudicare. Erat. n. si illud ē tam flagitiosum: quod mihi oīum regꝝ turpissimū maxime q nefarium ui
 def: ob rem iudicandā pecuniam accipere præcio habere ad dictam fidem & religionem: quanto illud flagi
 tiosius iprobius indignius: eum a quo pecuniam ob absoluendum acceperis condemnare ut ne pdonū qui
 dem Prætor i fide retinenda consuetudinē conseruaret: scelus ē accipere ab reo quanto magis ab accusatore?
 quanto ē sceleratus ad utroq; fidem cum proposuisses uenalem i prouīcia ualuit apud te plus is q pecunia
 maiorem dedit. Concedo forsitan aliquando eiusmodi qppiam fecerit: cum uero fidem ac religionem
 tuam alteri addictam pecunia accepta habueris: post eandē aduersariis credideris maiore pecunia utrūq; fal
 les: & trades cui uoles: & ei quæ sefelleris: ne pec. quidē reddis. Quē mihi tu Bulbum quem Scalenum: quod
 unquam huiusmodi monstrum aut prodigium audiuimus aut uidimus: qui cū reo transfigat: post cū accu
 satore decidat? Honestos hoīes q caufam norint: ableget: consilioꝝ dimittat. Ipse solus reum absolutū a quo
 pecuniam accepit condēnet: pecuniam non reddat: hunc hoīem ludicum numero habebimus: hic alterā
 Decuriam Senatoriam ludex obtinebit: hic de capite libero iudicabit: huic iudicialis tabella cōmitet? quā
 iste non mō cera uerū etiam sanguine si uīsum erit: notabit. Quid n. hoīe se negat fecisse: Illud uidelicit unū
 quod necesse ē pecuniam accepisse. Quid ni iste neget: at Eques Ro. qui Sopatrum defendit: q oībus eius cō
 filii rebusq; iterfuit. Qu. Minutius iuratus dicit pecuniam datam iuratus dicit Timarchidem dixisse maio
 ré ab accusatoribus pecuniam dari. Dicent hoc Siculi omnes dicēt oīs Alciēses: dicet ēt prætextatus Sopatri
 filius: qui ab isto hoīe crudelissimo patre inoccētissimo pecuniaꝝ patria priuatus ē. Verēsi de pecunia testibus
 planū facere nō possem: illud negare posses: aut nūc negabis te consilio tuo dimisso uiris primariis qui i cons
 ilio. C. Sacerdotis fuerant: Tibique esse solebant remotis de re iudicata iudicasse. teque eum quem. C.
 Sacerdos adhibito consilio causa cognita absoluisset: eundē remoto cōsilio cā incognita cōdemnasse: Cum
 hāc confessus eris: quæ i foro palam Syracusis i ore atq; oculis prouīciæ gesta sunt: negato sene si uoles pecu
 niā accepisse reperies credo aliquē q cū hāc q palam gesta sunt: uideat: quārat: quid tu occulē geris: aut q du
 bitet utq; malit meis testibus an tuis defensoribus credere? Dixi iam antea me non oīa istins q i hoc genere
 ēent enumeratur: sed electurum ea quæ maxime excellerēt. Accipite nunc aliud eius facinus nobile & mul
 tis locis sāpe commemoratum: & eiusmodi ut in uno omnia maleficia in esse uideantur. Attendite. n. diligē
 ter iuenietis id facinus natū a cupiditate auctum per stupꝝ crudelitate pfectum atq; conclusum. Sthenius ē
 is qui nobis assidet Thermitanus antea multis pp summā uirtutē summāq; nobilitatē. nunc pp suam cala
 mitatem atq; istius isignem iniuriam oībus notus. Huius hospitio Verres cū esset usus: & cū apud eum non
 modo Thermis sāpenumero fuisset: sed ēt habitasset: domo eius oīa abstulit: q paulo magis animū cuiuspiā
 aut oculos possent cōmouere. Et. n. Sthenius ab adolescentia paulo studiosius hāc comparabat suppelle&t;ilē
 ex ære elegatiōre & deliacā. & Corinthiā tabulas pistas ēt argēti benefacti prout Thermitani hominis facul
 tates ferebant satis: quæ cū ēēt i Asia adolescens studiose: ut dixi cōparabat: non tam suā delectationis causa:
 q ad iuinationes aduētusq; nostrꝝ hoīum suoꝝ amicorum atq; hospitum: quæ postea q iste omnia abstu
 lit: alia rogando: alia poscendo: alia sumēdo: ferebat Sthenius ut poterat tangebatur tamen animi dolore ne
 cessario quod domum eius exornatā atq; istructā fere iam iste reddiderat nudā atq; inanem. Verūtamē do
 lorē suum nemini impartiebat. Prætoris iniurias tacite hospitis placide ferēdas arbitrabatur. Interea cupidi
 tate iste illa sua nota atq; apud omnes peruulgata cum signa quaedam pulcherrīa atq; antiquissima Thermis
 i publico posita uidisset: adamauit. A sthenio petere cōcepit: ut ad ea tollenda operam suam profiteretur. seq;
 adiuuaret sthenius uero nō solum id negauit: sed ēt ostēdit id fieri nullo modo posse: ut signa antiquissima
 monumēta. P. Africani ex oppido Thermitanoꝝ icolumi illa ciuitate Imperioꝝ Po. Ro. tollerent. Et enī ut
 simul. P. Africani quoꝝ humanitatem cognoscatis: oppidum Himera Carthaginēses quondā cōperant: qd
 fuerat in primis Siciliae clāꝝ & ornatum. Scipio q hoc dignum arbitraref bello cōfecto socios sua p nostrā
 uictoriā recuperare siculis oībus Carthaginē capti: quæ potuit restituēda curauit. Himera deleta quos ciues
 belli calamitas reliquos fecerat i se Thermis collocarant. In hisdem agri finibus neq; longe ab oppido anti
 quo. His patꝝ fortunam ac dignitatē recuperare arbitrabāt cum illa maiorum ornamēta i illo oppido col
 locabāt. Erant signa ex ære complura i his mira pulchritudine ipsa himera i muliebrem figurā habitumq;
 formata: & oppidi nomie & fluminis. Erat ēt posita Sichori poetæ statua senilis icurua cū libro summo: ut
 putat artificio facta ab eo q fuit himerae: sed ē & fuit tota i grācia summo pp īgeniū honore & noīe: hāc ille
 ad iſianā cōcupierat ēt q pene pterii. Capellā qdā ē ea qdem mire: ut ēt nos q rudes haꝝ regꝝ sumus: itellige
 re possumus: cōte facta & uenuste: hāc & alia Scipio nō negligēter abiecerat: ut hō itelligēs Verres aufere pos
 set: sed Thermitanis restituerat: nō quo ipse hortos aut suburbanū aut locū oīo ubi ea poneret nullū haberet
 sed si domū abstulisset: nō diu scipiois appellabāt: sed eog ad quoſcūq; eius morte uenissent. nūc his locis po
 sita sunt ut mihi semper scipionis fore uideantur atq; dicantur hāc cum iste posceret ageretur q̄ ea res i se
 natu sthenius uehementer restit multaque ut in primis siculorum in dicendo copiosus est commemora
 uit. urbem relinquere Thermitanos esse honestius quam pati tolli ex urbe monumenta maiorum spo
 lia hostium: beneficia clarissimi uiri inuidia societatis. Popu. Roma. atq; amicitiæ. Commoti animi sunt
 omnium repertus ē nemo quin mori diceret satius esse. Itaque hoc adhuc opp idum Verres inuenit ipse so

lum i orbe ter^{ag}: unde nihil eiusmodi re^e de publico per a nihil occule nihil iperio nihil prae^cio posse
 auferre. Verutamen hasce eius cupiditates expouam alio loco nunc ad sthenium reuertar. Itaq*s* iste uehemem
 ter Sthenio ficensus hospitum ei renunciat: domo eius emigrat. atq*s* adeo exit: nam iam ante migrarat: Eū
 at inimicissimi sthenii domum suā statī iuitat ut aīum eius i sthenium iſlāmaret ementiendo aliqd & cri
 minando hi at erāt inimici Agathinus homo nobilis & Dorotheus q habebat i matrimonio Callidamam
 Agathini eius filiam de qua iste audierat. Itaq*s* ad generum Agathini migrate maluit: Vna nox itercesserat
 cum iste Dorothea sic diligebat ut dices oīa iter eos esse cōmunia. Agathinum ita obseruabat ut aliquem
 affinē atq*s* propīquum. Contemnere ē signum illud himeræ iam uidebatur q eum multo magis & līnia
 menta hospitæ delectabant. Itaq*s* hortari hoīes cōpedit: ut aliquid Sthēmio periculi crearent crīmīsq*s* confin
 gerent dicebant se illi nihil habere q dicerent: tum iste his aperte ostendit & confirmavit eos i sthenium: q
 qd uellent dicerent simul ad se atq*s* detulissent probaturos. Itaq*s* illi non procrastinant. Stheniū statī educut
 aiunt ab eo litteras esse corruptas. Sthenius postulat: ut secū sui ciues agant de litteris publicis corruptis eius
 q*s* rei legib*s* Thermitanog*s* actio sit cum. S. Po. q. Romanus. Thermianis. q semp i amicitia fideq*s* mansi
 sent: urbes agr os legesq*s* suas reddidisset. P. q. Rutilius postea leges ita sicutis ex. S. C. de decem Legatorū sen
 tīa dedisset: ut ciues iter se legibus suis agerent. Idē hoc habuerit Verres ipse ī edictō ut de his oībus causis
 se ad leges reiicerat. Iste hō omnium æquissimus atq*s* a cupiditate oīum remotissimus se cognitug*s* ēē cōfir
 mat. paratū ad causam dicēdā uenire hora octaua iubet. Non erat obscur*s* qd homo iprobus atq*s* nefariusco
 gitaret. neq*n.* ipse satis occultarat nec mulier tacere poterat. Intellectū ē id istū agere: ut cum Sthenium sine
 ne ullo argumento ac sine teste damnasset. tum homo nefarius de homīe nobili atq*s* id ētatis suoq*s* hospite
 uirgis suppliciū crudelissime sumeret. Quod cū esset perspicuum de amicōq*s* hospitumq*s* suosq*s* thermis
 Sthenius Romā profugit hyemī fluctibusq*s* se committere maluit: q nō istā cōem siculoq*s* tempestatē cala
 mitatēq*s* uitare. Iste hō certus & diligens ad horā octauā p̄sto est stheniū citari iubet: quē postea q uidet non
 adesse dolore ardore atq*s* iracūdia fuere cōpedit. Venerios i domū Sthenii mittere: equites circū agros eius uil
 lasq*s* dimittere. Itaq*s* cū expectat qdnā sibi certi afferat. ante horā tertīā noctis de foro nō discessit. Postridie
 mane descēdit Agathinū ad selē uocat: iubet eum de litteris publicis i absentem Stheniū dicere. Erat eiusmo
 di cā: ut ille ne sine aduersario qdē apud inimicū Iudicem reperire possēt: qd diceret. Itaq*s* tantū uerbo posuit
 Sacerdote Prætore stheniū litteras publicas corrupisse. Vix ille hoc dixerat cū iste pronūciat sthenium litte
 ras publicas corrupisse uideri. & hæc p̄terea addidit hō Venerius nouo mō nullo exēplo ob eam rē festerti.
 q*ngenties* Veneri Erycinæ de Sthenii bonis exactuq*s* bonaq*s* eius statī cōpedit uendere. Et uendidisset si tātu
 lū mora^r fuisset: quomius ei pecunia illa numeraref. Ea postea q numerata ē contentus hac iniquitatē nō fuit
 palā de sella ac tribunali pronūciat: si gs absentē stheniū rei capitalis reū facere uellet: se se eius nomē receptu
 rū & simul ut ad cam accederet nomeq*s* deferret. Agathinū nouū affinē atq*s* hospitē cōpedit hortari: Tum ille
 clare oībus audientibus se se id nō ēē factuq*s* negq*s* se usq*s* eo sthenio ēē inimicū: ut eū rei capitalis affinē ēē dice
 ret. hic tū repente Pacilius qdā hō egēs & leuis accedit: ait si liceret: nomē absensis deferre se uelle. Iste uero &
 licere & fieri solere & se receptuq*s*. Itaq*s* defertur. Edicit statī ut calen. decemb. Adsit Sthenius Syracusis hic q
 Romā uenisset satisq*s* fœliciter anni iam aduerso tépore nauigasset oīaq*s* habuisset ægora & placabiliora q
 aīum Pr. atq*s* hospitis rē ad amicos suos detulit quæ ut erant acerba atq*s* idigna sic uideban*f* oībus. Itaq*s* i se
 natu cōtinuo. C. Lentulus & Lucullus Cōs. faciūt mētionē placere statui: si patribus. C. uideref ne absentes ho
 mīes i prouīciis rei fierēt re^e capitaliū. Cām Sthenii totam & istius crudelitatē & iniquitatē docēt aderat i se
 natu Vrres: pater istius & flēs unūquēq*s* senatorē rogabat: ut filio suo pa^ccerēt. neq*s* tamē multū pfisciebat.
 Erat. n. summa uolūtas senatus. Itaq*s* sententiæ diceban*f*: cū Sthenius absens reus factus ēēt: de absente iudi
 ciū nullū fieri placere: & si quod ēēt factū: Id ratū ēē non placere. Eo die trāsigi nihil potuit: quod & id téporis
 erat: & ille pater istius ūenerat hoīes: q dicēdo tps cōsumerēt. Postea senex Verres defensores: atq*s* hospites
 sthenii eōuenit: rogāt eos atq*s* orat ne oppugnēt filium suū: de sthenio ne laborēt confirmat his curatug*s* se
 esse ne qd ei per filium suū noceret. se hoīes certos eius rei causa i sīchā & terra & mari misu*s*. & erat spatiū
 dieg^r forte trigita ante cal. decēb. quo iste ut syracusis sthenius adesset: dixerat. Cōmouē famici stheniūs p̄ferat
 fore: ut patris līris nūciisq*s* filius ab īcepto furore reuocef. In senatu postea causa nō agi^r: ueniunt ad istum do
 mestici nūciī litterasq*s* a patre afferūt ante cal. decēb. cum isti ēē tum de sthenio ītegra tota res esset: eodemq*s*
 ei tépore de eadē re līræ cōplures a multis eius amicis ac necessariis afferun*f*. hic iste qui p̄æ cupiditate: neq*s*
 offici sui neq*s* pīculi neq*s* pietatis neq*s* humanitatis rōnem habuisset: unq*s*: neq*s* i eo quod monebat auctorit
 atē patris: nec i eo quod rogabaf: uolūtam aīponendā putauit libidini suā. Mane cal. decēb. Vt edi xerat
 sthenium citari iubet: si abs te istam rem parēs tuus alicuius amici rogatu benignitate aut ambitiōe īductus
 perisset: grauissima tamē apud te uolūtas patris esse debuisset. Cū uero abs te tui capitīs causa peteret: homī
 nescī certos domo miseret: hicq*s* eo tempore ad te uenissent cū tibi i integrō tota res esset: ne tum quidem te
 potuit si nō pietatis ac salutis tuae rō ad officium sanitatemq*s* reducere. Citat reum: nō respondet citat accu
 satorem. Attende quæso: uide te quantopere istius amentiæ fortuna ipa ad uerfata sit: & simul uidete quis
 sthenii cām casus adiuuerit. Citatus accusator. M. Pacilius nescio quo casu nō respōdit. nō afluīt: si p̄sens sthe
 nius reus ēēt fūs: si māifesto i maleficio teneref: tī cū acculatōr fī adeet stheniū cōdēnari nō oportet. Et. n. si
 posset reus ablēte accusatōr dānari nō ego a Vibōe Velia: puulo nauigio iter fugitiuor: ac p̄donū ac tua tela ue
 nissē: quo tpe oīs illa mea festiatio fuit cū pīculo capitīs ob eā cā: ne tu exreo exieref si ego nī affuissē ad diē
 igifera^r ituo iudicio optatissimū me cū citat^r eēs nī adīsse cur sthenio putasti nō p̄dīsse oportēt cū ei: accusator
 nō affuisset. Itaq*s* fecit ut exitus pīcipio similius repiref quē ap̄sentē reū fecerat eū absente accusatōr cōdēnat.

IN.C.VERREM ACCUSATIONVM

Nunciabat illi primis illis temporibus id quod pater quoq;ad eum pluribus uerbis scripscrat agitatum rem
 est in senatu et non in concione Pl. de causa Sthenii. M. Palicanum esse quæstum: postremo me ipsum apud col/
 legium hoc. Tr. pl. cu; eorum oium editio non liceret quemque Romæ esse: qui rei capitalis condemnatus esset egisse
 causam Sthenii cu; rem ita exposuisse: quemadmodum nunc apud uos documentum hanc damnatione duci
 non oportere. Tr. Pl. hoc statuisse: idque oium sua pronuntiatum esse non uideri stenium impediri editio quo mi/
 nus ei liceret Romæ esse. Cum haec ad istum afferent. Timuit aliquando & cōmotus est uertit stilum in tabu/
 lis suis: quo facto causam oīm euertit suam. Nihil. n. sibi reliqui fecit quod defendi aliqua ratione posset: Na/
 si ita defenderet: Recipi nomen absensis licet haec fieri in prouincia nulla lex uerat mala & improba defensio
 ne ueget aliqua tamē uti uideref. Postremo illo desperatissimo pfugio uti posset: se imprudentem fecisse. Existi/
 masse id licere. Quaque haec pditissima defensio est tamen aliquid dici uideref: tollit ex tabulis id quod erat &
 fecit corā delatū ēē. Hic uidete in quot laqueos se induixerit: quoq; ex nullo se unq; expediret. Primū ipse in Si/
 cilia saepe & palam de loco superiore dixerat: & in sermone multis demonstrarat licere nomine recipere absen/
 tis se exēplo fecisse id quod fecisset haec eum dilectissime priore actione & Sex Pompeius Theodorus dixit: de
 cuius uirtute antea cōmemorauit: & Gn. Pompeius Theodorus homo Gn. Pompeii clarissimi uiri iudicio
 pluribus maximisq; rebus probatissimus: & oium estimatione ornatissimus: & possides Matrosolentinus
 homo summa nobilitate existimatione uirtute: & hac actione: quam uoletis multi dicent: & q; ex isto ipso au/
 dierint uiri primarii uestri ordinis & alii qui iterfuerant: cum absensis nomen recipere. Deinde Romæ cum
 res eē acta in senatu oēs istius amici in his ēē pater eius hoc defendebat licere fieri: saepe ēē factum istum qd/
 cisset alioq; exemplo istitutoq; fecisse. Dicit præterea testimonium tota Sicilia quae in communibus postula/
 tis ciuitatum omnium cōsulibus edidit rogare atq; orare. P. C. Ut statuerent ne absentium nomina reciperent
 Qua de re. Gn. Lentulum patronum siciliæ clarissimum adolescentem dicere audistis. Siculos cum se causam
 quæ pro his sibi in senatu agenda esset docerent de Sthenii calamitate quæstos ēē propterq; hāc iuriam quæ
 Sthenio facta ēē eos statuisse: ut quod dico postularem. Quæ cum ita essent: tanta ne amentia præditus atque
 audacia fuisti: ut in re tam clara tam testata tam abs te ipso peruagata tabulas publicas corrumpere auderes?
 At quemadmodum corrupisti? Nonne ita ut oībus nobis tacētibus ipsæ tuæ tabulæ condemnare te possent: q;
 so codicē circūfer: ostende. Videtis ne totū hoc nomen coram ubi facit delatū ēē in litura? Quid fuit istuc antea
 scriptum quid in mundum ista litura correxit? Quid a nobis Iudices expectatis: argumenta huius criminis nihil
 dicimus. Tabulæ sunt in medio quæ se corruptas atq; iterlitas ēē clamant. Ex istis ēē tu rebus effugere te
 posse confidis? Cum te nos non opinione dubia: sed tuis uestigiis persequamur: quæ tu in tabulis publicis ex/
 praessa ac recentia reliquisti. Is mihi etiam Sthenium litteras publicas corrupisse causa icognita iudicauit: q;
 defendere non potuerit: se ex ipsius Sthenii nomine litteras publicas non corrupisse. Videte porro alia demētia.
 uidete ut dū expedire se se uult iuadat cognitorē. Ascribit Sthenio quæ cognatū aliquæ aut propinquū aliquæ:
 non Thermitanū aliquem honestū hoīem ac nobilē ne id qdē at Siculum in quo aliq; splēdor dignitasq; esset:
 minime. Quid igit? Ciue Ro. cui hoc pbari pōt: cu; & ēē Sthenius ciuitatis suæ nobilissimus amplissima cor/
 gnatione plurimis amicitiis cu; pterea tota sicilia multū auctoritate & grā possit: inuenire nemine Siculū po/
 tui: q; pro se cognitor fieret. Hoc probabit an ipsæ Ciue Ro. maluit: cædo cui siculo cu; is reus fieret: Ci. Ro/
 ma. cognitor factus unq; sit: oīum Pr. litteras q; ante fuerūt pser: explica. si unū inuenieris: ego hoc tibi quæad/
 modum in tabulis scriptū habes. ita gestū ēē cōcedā. At credo Sthenius hoc sibi amplum ēē putauit eligere ex ci/
 uiū Ro. numero ex amicōg; atq; hospitū suoq; copia: quæ cognitorē daret: quæ delegit: q; in tabulis scriptus ē.
 C. Claudius. C. filius Plautia Nō quæro q; hic sit. Claudius q; splēdidos q; honestus q; idoneus pp cuius aucto/
 ritatē & dignitatē Sthenins ab oīum Siculog; consuetudie discederet. & Ciuem Ro. cognitorem daret. Nihil
 horū quæro. fortasse enim Sthenius non splendorem hominis: sed familiaritatē secutus ē. Quid si oīum mor/
 talium Sthenio nemo inimicitor qui hīc. C. Claudius cu; semper tum in his ipsis rebus & temporibus fuit: si de
 litteris corruptis cōtra uenit: si cōtra omni ratione pugnauit utq; potius pro Sthenio inimicū cognitorē esse
 factum ante Sthenii piculū inimici eius noīe abusum credemus ēē. Ac ne q; forte dubitet cuiusmodi totum
 sit negociū. Tametsi iam dudum oībus istius iprobitatē perspicuam ēē confido. Tamē paululum ēē atten/
 dite. Videtis illum sub crispo capillo nigro qui eo uultu nos iuuetur ut sibi ipsi peracutus esse uideatur: q; tabu/
 las tenet: q; scribit: q; monet: q; proximus est: is ē. C. Clodius q; in sicilia sequester istius iterpres: consector nego/
 cio; & prope Collega Timarchidi numerabat: nunc optineat eum locū: ut uix Apronio illi de familiaritate cō/
 cedere uidea; & q; se non Timarchidis: sed ipsius Verris collegam & sociū ēē dicebat. Dubitare etiam si pote/
 stis: q; eum iste potissimum ex oī numero delegerit: cui iprobam psonā iponteret quem & huic inimicissimum:
 & sibi amicū ēē arbitraretur. Hic uos dubitatis lud. Tantā istius audaciā: tantā crudelitatē: tantam iniuriam
 uidicare. Dubitatis exemplū Iudicū illog; seq; qui dānato Gn. Dolobella dānationē Philodomi Opuncii re/
 sciderūt: q; is non absens reus factus esset: q; res iniquissima & acerbissima ē: sed tum ei legatio Romā a suis ciui/
 bus ēē data: quod illi Iudices multo iuuiore causa statuerunt ægratatem secuti: uos id statuere in grauissima
 causa p̄serti aliorum auctoritate iam confirmatum dubitauitis. At quæ hoīem. C. Verres tanta tam insigni i/
 uria affecisti: cuius absensis nomine recepisti quæ absentē non mō sine crime & sine teste: uerū etiā sine accusato/
 re damnasti. quæ hoīem dii immortales non dicā amicū tuū: quod apud hoīes carissimum ē. Nō hospitem qd̄ san/
 ctissimum est: nihil. n. miū libenter de Sthenio cōmemoro: nihil aliud ē eo quod repræhendi possit inuenio:
 nisi quod homo frugalissimus atq; itererrimus te homīem plenum stupri flagitiū sceleris domū suā iuita/
 uit nisi qd̄ q. C. Marii & Gn. Pōeni. C. Marcelli. L. Sisennæ tui defensoris cæteroq; fortissimog; hospes fui/
 set: atq; ēē ad eū nūc clarissimog; hoīum tuū quoq; nomine ascripserit. q; ē d' hospitio uiolato & d' isto tuo ne

fario scelere nihil queror. hoc dico non his qui stenium norunt: hoc enim eorumque in Sicilia fuerunt. Nemo enim
 ignorat: quo hic in ciuitate sua splendor: quod apud omnes sicutos dignitate atque existimatione sit: sed ut illi quoque
 in ea prouincia non fuerunt intelligere possint in quo hoie tu statueris exemplum huiusmodi: quod tum
 propter iniqtatem rei tuae est per hominis dignitatem acerbum oibus atque tollerandum uidere. Est ne stenium
 is qui omnes honores domini suae facillime cum adeptus es: ac amplissime magnificissime gessit: quod oppidum
 non maximu[m] maximis ex pecunia sua locis cōibus monumentisque decorauit: cuius de meritis in Reipub.
 Thermitanorum sicutos uniuersos: fuit Aenea tabula fixa. Thermis in curia in qua publice erat de huius bene
 ficiis scriptum & icum: quod tabula tum in perio tuo reuulsa nunc a me tamen reportata est: ut oes huius hono-
 res iter suos & amplitudinem possent recognoscere. Est ne hic qui apud Genuam. Pōpeum clarissimum uigil cum
 accusatus esset: quod per Marii familiaritatem & hospitium contra Reipub. sensisse eum inimici & accusatores eius
 dicerent: quod cum magis inuidioso criminis que uero accerseret: ita a Genuam. Pōpeo absolutus est: ut in eo ipso iudicio.
 Pōpeius hunc hospitio suo dignissimum statuerit. Ita porro laudatus defensusque ab oibus sicutis ut idem Pō-
 peius non ab hoie solum sed etiam in prouincia tota se huius absoluione inire gratia arbitraretur. Postremo est ne hic
 quod & aium in Reip. habuit eiusmodi & tamum auctoritate apud suos ciues potuit: ut p[ro]ficeret in sicilia solus te Pro.
 quod non modo sicutus nemo: sed ne Sicilia quidem tota potuisse: ut ex oppido Thermis nullum signum nullum or-
 nametum nihil ex sacro nihil ex publico attingeres: cum persertis essent multa placita & tu oia cōcupisses. Denique
 nunc uide quod iter te cuius no[n]e apud sicutos dies festi agitare & placita illa celebratur: cui statua Romae stant
 inaugurate a coro Sicilia quoadmodum illici scriptum uideremus datae. Vide itaque quod iter te & hunc sicutum quod abs te est patro-
 no Siciliæ condonatus: iteratur. H[ab]e[re] ciuitates ex sicilia per multa testimonio suo legationibusque ad eam rem mis-
 sis publicæ laudat te oium sicutorum patronum una Mamertia ciuitas socia furore ac flagitiore & tuorum publice lau-
 dat. Ita tamē nouo more ut legati laudat: legatio laudet. Ceteræ quodciu[m] ciuitates publice litteris legationibus testi-
 moniis accusant: quod runt: arguit: si tu absolutus sis: funditus eueras esse arbitratus. Hoc de hoie ac de huius bo-
 nis est in Fraco mōte monumentum tuorum flagitiorum crudelitatisque posuisti. In quo Sthenii Themitani nomen
 ascriptum est. Vidi argenteum cupidinum cum lāpade quod tamē habuit argumentum aut rationis res quodrem in eo potissimum
 sthenianum p[ro]mum ponere. Ut ergo hoc signum cupiditatis tuae antropheum necessitudinis atque hospitii: an
 amoris iudicium esse uoluisti: faciunt hoies: quos in summa neq[ue]tia non solum libido & uoluptas ueruetia ipsius
 neq[ue]tiae fama delecat: ut multis in locis notas ac uestigia scelerum suorum relinq[ue] uelit. Ardebat amore illius hospi-
 tiae per quod hospitii iura uiolarat. Hoc non solum sciri tum ueruetia commemorari semper uolebat. Itaque ex illa ipsa re
 quod accusante Agathino gesserat. Veneri potissimum deberi p[ro]mum statuit: quod illa tota accusationem iudiciumque
 cōflarat. Putarem te gratum in deos: si hoc donum Veneri non de Sthenii bonis dedisses: sed de tuis quod facere
 debuisti persertis cum tibi illo ipso anno a Chelidone uenisset haereditas. Hic ego si hanc cam non oium sicutorum
 rogatu receperissem: si hoc a me muneris non uniuersa prouicia poposcisset: si non aius atque amor in Reip. existimat-
 ioque offensa uestri ordinis ac iudiciorum non hoc facere coegeret: atque haec una causa fuisset: quod amicum atque ho-
 spite meum Sthenium quem ego in quodstura mea singulariter dilexisem: dum quo optime existimassem: quem in pri-
 uia existimationis mea studiosissimum cupidissimumque cognoscere: tam crudeliter scelerate nefarieque tractasses
 tamē digna causa cur inimicitias hominis improbissimi susciperem: ut hospitis salutem fortunasque defendarem.
 Fecerunt hoc multi apud maiores nostros. fecit et nup homo clarissimus Genuam. Domitius qui. M. Syllanum con-
 sularem uigil accusauit propter Acritomari transalpini hospitum iniurias. Putarem me idoneum quod exemplum se
 querer humanitatis atque officii proponereque spem meis hospitibus ac necessariis quo tutiorem uitam sele meo-
 psidio uigiluros esse arbitrarere. Cum uero in cōibus iniuriis totius prouinciae. Sthenii quoque causa continueat mul-
 tiplex uno tempore a me hospites atque amici publice priuatique defendant: profecto uereri non debeo: neque hoc quod
 facio: non existimet summi officii ratione ipsulsum coactumque suscepisse. Atque ut aliquando de rebus ab isto cognitis iudicatisque & de iudicis datis dicere desistamus: & quoniā facta istius in his generibus infinita sunt: Nos
 modum aliquem & finem rationi nostrae criminibusque faciamus: pauca ex aliis generibus sumemus. Auditis ob-
 ius dicendum. Quod Varium dicere procuratores suos isti centum & triginta milia numerum dedisse. Memi-
 nisti. Quod Varii testimonium: remque hanc totam. C. sacerdotis hois ornatussi testimonia coprobari. Scitis Genuam.
 Sertium. M. Modium Equestris. R. sexcentos p[ro]terea ciues Romani. multosque sicutos dixisse isti pecuniam. ob ius dicendum
 dedisse: de quo crimine quod ego disputem cum totu[m] positum sit in testibus: quod porro argumenter: qua de re dubi-
 bitare nemo possit? An hoc dubitauit quodquam oium quod is uenale: in Sicilia iurisdictione habuerit: quod Romae to-
 tu[m] edictum atque oia decreta uendiderit: & qui ab sicutis ob decreta iterponenda pecuniam acceperit: quod M. Octa-
 vium Ligure ob ius dicendum poposcet. Quid non est p[ro]terea genus pecuniae cogenda praeterit quod non ab
 oibus alis praeterit excogitauit. Et quae res apud ciuitates sicutulas expetitur: in qua aut honos alius sit aut
 potestas aut procuratio quin eam rem tu ad tuum quaeatum nundinationemque hominum traduxeris: dicta
 sunt priore actione & priuate & publice testimonia legati Ceturipini Halesini Cathinenses Panormitanos: quod
 dixerunt multaque p[ro]terea ciuitatum. Iam uero priuati plurimi: quod ex testimoniis cognoscere potuistis: To-
 ta sicilia per triennium neminem ulla in ciuitate senatorem factum esse gratis: neminem ut leges eorumque sunt suf-
 fragii neminem nisi istius in perio aut litteris atque in his oibus senatoribus cooptandis non modo suffragia:
 nulla fuisset: ed ne genera quodque spectata esse ex quibus in eum ordinem cooptari licet: neque census neque aetates:
 neque cetera sicutorum iura ualuisse. Quicunque senator uoluerat fieri quis puer quis dignus quis ex eo loco
 ex quo non licet suis praecio apud illum fieret idoneus ut uinceret factum esse semper. Non modo sicutorum nihil
 in hac reualuisse leges: sed ne ab senatu quidem Populus. Ro. datas. Quas non leges sociis amicisque dat his: qui
 habet imperium a Po. Roma. auctoritatem legum dandarum a senatu habeat debent a Po. Roma. & senatus

IN.C.VERREM ACCVSATOREM

existimari. Halesini pro multis magisq; magnorūq; suoꝝ i Rép. nřam meritis atq; beneficiis suo iure nuper L. Licinio Qu. Mutio. Cōſ. cum haberent iter se controuerſias de Senatu optando leges ab Senatu nostro pe-
 tiuerunt. Decreuit Senatus honorifico. S. C. ut his. C. Claudius Apii filius pulcher prætor de Senatu cooptā-
 do leges conſcriberet. C. Claudius adhibitis omnibus Marcellis: qui tum erant de eoz ſententia leges Heleli-
 nis dedit in quibus multa sanxit de ætate hominum ne qz minor triginta annis natu de qſtu: quē q ſecifſet:
 ne legeref. de cēſu. de caeteris rebus quæ oīa ante iſtum Prætorē & noſtroꝝ Magistratū auctoritate & Ha-
 lesinorꝝ ſumma uoluntate ualuerunt: ab iſto & præco q uoluit: iſtu ordine præcio mercatus eſt & pueri an-
 noꝝ ſenū ſeptenūq; denū. Senatoriū nomē nūdinati ſunt & qd' halesini antiquiſſimi & fideliffiſſimi ſocii atq;
 amici Romæ ſpetrarant ut apud ſe ne ſuffragiis qd' fieri liceret: id præcio ut fieri poſſet afficit? Agrigentini
 de Senatu cooptando Scipionis leges antiquas habet: i quibus & eadē illa ſancta ſunt: & hoc amplius. Cum
 Agrigentinoꝝ duο genera ſunt: unū ueterū alterꝝ colonorꝝ quoſ. T. Manlius prætor ex. S. C. de oppidis Sicu-
 log. deduxit. Agrigēti cautū ē i Scipionis legib; ne plures eēt ex colonorꝝ numero q ex ueteri Agrigētino
 rū. iſtē q oīa iura præcio exequas ſet: oīum ꝑ rex delectū atq; diſcrimen pecunia ſuſtulifſet. nō modo illa: q
 erant ætatis ordinis quaestusq; permifſuit. Sed ēt in hiſ duob; generib; ciuiū nouorꝝ ueterūq; turbauit. nā
 cū eēt ex ueteri numero qdā Senator de mortuus & cū ex utroꝝ genere par numerus reliquiis eēt ueterem
 cooptari neceſſe erat legibus ut iſ amplius numerus eēt quæ eū ita ſe res haberet tamē ad iſtu uenerunt em-
 ptum locū illū Senatoriū nō ſolū ueteres: ſed ēt noui: ſit ut præcio nouus uincat litteraſꝝ a Prætore afferat.
 Agrigentini ad iſtu legatos mittūt qui eum leges doceant. consuetudinēq; oīum annoꝝ demonſtrēt: ut iſte
 ittelligeret ei ſe illum locum uēdidiſſe cui ne comertiū qdē eē oportet. Quo oīe iſte cū p̄cium iam accepitſ
 ſet ne tātulum qdē cōmōtus ē: idē fecit heracleaꝝ: Nā eo quoꝝ colonos. P. Rupilius deduxit legeſꝝ ſimiles de
 op̄tādo. Senatu ac de numero ueteꝝ ac nouorꝝ dedit: ibi nō ſolū iſte ut apud caeteros pecunia accepit ſed ēt
 genera ueteꝝ ac nouorꝝ numerūq; pmifſuit. Nolite expectare dum oīs ob ea oratione mea ciuitates: Hoc
 uno cōplector crimiſ oīa. Nemineꝝ iſto prætore Senator fieri potuiffe: niſi q iſti pecuniam dediſſet: hoc idē
 tranſferto i Magistratus Curationes ſacerdotia: qbus i rebus nō ſolū hoīum iura: ſed ēt deoꝝ religiones i
 mortalū oīs repudiauit. Siracusis lex ē de religione quæ in annos ſingulos louis ſacerdotē ſortito capi iube-
 at. qd' apud illos ampliſſimū ſacerdotiū putat: cū ſuffragiis tres ex tribus generib; creati ſunt: res reuocat:
 ad ſortē pſecerat iſte iperio: ut pro ſuffragio Theonastus familiaris ſuus i tribus illis renūciare in ſorte cui i
 perare non poterat expectabāt hoīes qdnā aucturus eēt hō id qd' erat facillimū primo uetat ſortiri: iubet extra
 ſortē Theonaſtū renūciari negat id Syracufani p religiones ſacref; ullo modo fieri poſſe: fas deniq; negant
 eſſe iubet ille ſibi legē legi: recitat i qua ſcriptum erat: ut quot eſtent reuocati tot in hydram ſortes coniice-
 rētur cuius nomē exiſſet: ut iſ haberet ſacerdotiū. homo i geniſſus & percautus optie inquit. Nempe ſcriptū
 iſta ē quoſ renūciati erunt quo ergo ſunt renūciati? reſpōſum tres nunq; iſ ſoportet niſi tres ſortes coniic-
 ciūnā educi: nihil coniici iubet tres: i quibus oībus ſcriptū eēt nomē Theonastū: ſit clamor maximus cum id
 uniuersis i dignū atq; nefariū uideretur. Ita louis illud ſacerdotium ampliſſimū p hāc rationē Theonastro da-
 tur. Cefaledi mēſis eſt certus quo mense ſacerdotē maximū creari oporteat: erat eius honoris cupidus Arthe-
 nio qdā Climathias cognomē homo ſane locuples & domi nobilis: ſed iſi nullo modo poterat: ſi Herodotus
 qdā addeſſet ei locus ille atq; honos i illūm annum ita deberi putabat: ut ne Climathias qdē cōradice-
 ret. Reſ ad iſtu defereſ & iſtius more decidif. Toreumata ſane nota ac præciosa auferūt. Herodotus Romæ
 erat ſatis putabat ſe ad comitia tépore uētuſ ſi pridie uenifſet. Iſte ne aut alio mense ac fas erat: comitia habe-
 rent: aut Herodoto præſenti honos adhiberet. id qd' iſte non laborabat. Climathias minime uolebat: exco-
 gitat: dixi iam dudu nō ē cauſor qſq; nec ſuit. Ex cogitat inq; quēadmodū mēſe illo legitimo comitia haberē-
 tur nec tamē Herodotus addeſſe poſſet. Eſt cōſuetudo Siculorꝝ caeterorūq; Græcorꝝ q ſuos dies mēſeſq; cō-
 gruere uolūt cū ſolis lunæq; ratione nōnūq; ſi qd' diſcrepet: eximant unū aliquē die: aut ſummū biduū ex mē-
 ſe: quos illi Exheresmios dies noīant: Item nōnūq; uno die lōgiore mēſem faciūt aut biduo: quæ iſte cum co-
 gnouifſet: nouus astrologus q nō tā cæli rationē q cælati argenti diceret. eximi iubet nō diē ex mēſe. ſed ex
 anno unū dimidiatum q mēſem: hoc mō ut quo die uerbi cā eē oportet Idus Ianua. Eo die cal. martias p/
 ſcriberet itaq; fit oībus recuſantib; & iploratib;. Dies iſ erat legitimus comitiis habēdis eo mō ſacerdos:
 Climathias renūciatus ē. Herodotus cū Roma reuertif; dies: ut ipſe putabat qndeci ante comitia offendit eū
 mēſem comitiale comitiis iam ab hiſ trīginta diebus habitis. Tunc Cephaleditani decreuerūt intercalarium
 XI. V. dies lōgū: ut reliq mēſes i ſuam rationē reuerteſt. Hoc ſi Romæ fieri poſſet certe aliq; ratiōe expugnaſ-
 ſet iſte: ut dies. xiv. inter binos ludos tollerent: p quos ſolos iudiciū fieri poſſet. Iam uero Cenſores quemad-
 modū i Sicilia iſto Prætore creati ſunt: ope p̄cium ē cognoscere. Ille. n. ē magiſtatus apud Siculos cui diligenter
 ſime mādatur a populo p p hanc cām q oīs Siculi excensu quotanis tributa conferūt in cēſu habēdo p̄ſ
 omnis æſtimationis habendæ ſummaq; faciūdæ cēſori pmittif. Itaq; ei populus cui maximā fidē ſuag; re-
 habeat: maxima cura deligit & propter magnitudinē potestatis hic m̄fatus a. P. ſūma ambitiōe contēdiſ. In
 ea re nihil obscure facere uoluit. nō i ſortiōe fallere neq; dies d̄ ſaſtis eximeſ. nihil ſane uafre nec malicioſe fa-
 cere conatus ē: ſed ut ſtudia cupiditatem p̄ ſuag; honorē atq; ambitiōes ex oībus ciuitatibus tolleret: quæ reſ euertē
 de Rép. cā ſolē eē. Oſtēdit ſele in oībus ciuitatibus Cenſores eē factuꝝ. Tanto mercatu Prætoris indiſto cō-
 currit undiq; ad iſtu Syracufani. flagrabat domus tota Prætoria ſtudio hoīum & cupiditate: nec mirū: oībus
 comitiis tot ciuitatū unā in domū reuocatis tantaq; ambiſtōe, quinciaſ totius in uno cubiculo iclusa. exqſtitis
 palā p̄cii & licitatiōib; factis deſcribebat Célores binos i ſingulas ciuitates Timarchides id ſuo labore ſuifſ
 q; accessiōib; huius negocii atq; operis moleſtia conſequebat: ut ad iſtu ſine ulla ſollicitudine ſūma pecunia

referetur iam hic Timarchides quantam pecuniā fecerit plane adhuc cognoscere nō potuisti. uerūtū prior re actione quam uarie q̄ improbe prædatus eēt multoꝝ ex testimonis cognouistis. Sed ne miremini qua ratione hic tantū apud istum libertus potuerit exponam uobis breuiter: quid hoīs sit: ut & istius nequitia q̄ ilū secū habuit eo præsertim numero ac loco & calamitatē, p̄uinciae cognoscatis in mulierē corruptelis & in omni eiusmodi iuria atq̄ negotia mirandū ī modū reperiebā hunc Timarchidē ad istius flagitiosas libidines singularem q̄ negotia natū atq̄ aptum fuisse. inuestigare: adire: appellare: corrumpere: qd uis facere in eiusmo di rebus q̄uis calide q̄uis audacter q̄uis impudēter eundē mira qdā excogitare genera furādi Nā ipsum Verre tantū semp auaricia hiante atq̄ imminēti fuisse ingenio & cogitatiōe nulla ut qcqd sua sponte feciebat. Item uos Romæ cognouistis eripere potius q̄ fallere uideref. Hoc uero eius erat ars & malicia mirāda: q̄ accutissime tota prouincia qd cuiq̄ eēt necesse indagare & odorari solebat: oīum inimicos diligenter cognoscere: colloquuntur. attentare. ex utraq̄ pte cās uolūtates p̄spicere: facultates & copias qbus opus eēt: metū afferre: qbus expedit: spē oīūdere. Acculacorū & quadruplatoꝝ qcqd: erat habebat in ptate. qd cuiq̄ negocii conflari uolebat: nullo labore faciebat. istius omnia decreta imperia litteras peritissima & calidissime uenditabat. ac nō solu erat administer istius: cupiditatuꝝ. uerūtū ipe sui meminerat. Aequē nō solum nūmos si qui isti exciderant: tollere solebat ex qbus pecunia maximā fecit. Sed et uoluptatum flagitorūq̄ istius ipse reliquias colligebat. Itaq̄ in Sicilia non Anthemonē: q nullū oppidū cœpit: sed Timarchidem fugituum oībus oppidis per triennū scitote regnasse In Timarchidis ptate socioḡ. P.R. antiquissimorum atq̄ amicissimorum liberos matres familias bona fortunaſq̄ omnes fuisse. Is igitur ut dico: Timarchides in omnes ciuitate accepto p̄cio Césores dimisit: comitia isto Pr. Censoꝝ ne simulandi qdem causa fuerunt iam hoc impudentissime palam licebat enim uidelicet legibus singulis Censoribus denarii trecenti ad statuam Prætoris imperati sunt. Censores .c. xxx. facti sunt. pecuniam illam ob censuram contra leges clam dederunt. Hæc denaria. xxviiii. milia palam saluis legibus cōtulerunt. In statuā: primū quo tantā pecuniam deinde q̄obrem Censores ad statuam tibi cōferebāt. Ordo aliq̄ censorum ē collegium genus aliquid hominum. Nam aut publice ciuitates istos honores habēt: aut si generati homines ut aratores ut mercatores ut nauicularii. Censores quidē q̄ magis q̄ ædiles ob beneficiū ergo hoc fatebore abs te hæc petita ē nam empta nō audebis dicere. Te eos Magistratus hominibus beneficij non Reipu. causa p̄misisse. Hoc autem tute fatebore: quisq̄ dubitabit: quin tu istā apud populos Prouinciæ istius inuidiā atque offensionem non ambitionis neque beneficiorum collocandorum sed pecunia conciliandæ cā suscepis? Itaq̄ Censores fecerunt idem: quod in nra Rep. solent ii: q̄ per largitionem Magistratus adepti sunt dederūt operā: ut ita potestatem gererēt: ut illam Lacuriā rei familiaris explerent. sic census habitus ē te Pr. ut eo censu nullius ciuitatis Resp. posset administrari: nā locupletissimi cuiusq̄ cēsus extenuerāt. tenuissimi auxerant. Itaq̄ in tributis imperandis tātu oneris plebi imponebat: ut et si homines tacerent: res ipsa illum censum repudiaret: id quod intelligi re ipsa facillime pōt. Nam. L. Metellus qui postea q̄ ego inquirendi cā in Siciliam ueni repeṭe letilii aduētu istius nō modo amicus uerumetiā cognatus factus ē: is quod uidebat istius cēsum staī nullo mō posse eum censum obseruari iussit: qui uiro fortissimo atq̄ in nōcētissimo Sex. Peduceo Pr. habitus eēt. Erant enim tum censores legibus facti delecti a suis ciuitatibus q̄bus siquid cōmisiſſent: pōene legibus erāt constitutæ. Te autem Pr. qui Césor aut legem metuerit: qua non tenebatur: quoniam creatus lege nō erat: aut aia duersionem tuam cum id q̄ abs te emerat: uendidisset. Te neat iam sane meos testes Metellus cogat alios laudare sicut in multis conatus est modo hæc faciat quæ fecit Quis. n. unq̄ tāta a quoq̄ cōtumelia q̄s tanta ignominia affectus est. Quisto quoq̄ anno Sicilia tota cēſet. Erat censa Pr. Peduceo. qntus annus cum te Pr. icidisset: censa denuo ē. Postero año. L. Metellus mētionem tui census fieri uetat. Censores dicit de integro sibi creari placere. Interea Peduceanum cēsum obseruari iubet. hoc si tuus inimicus tibi fecisset: tācti animo æquo Prouincia tulisset: inimici iudicium graue uideref. fecit amicus recens & cognatus uoluntarius. Aliter. n. se puinciam retinere si saluuus ipse in prouincia uellet esse facere non potuit. Expectas et quid hi iudicent. si sibi magistratum abrogasset minore ignominia te affecisset: q̄ cū ea q̄ i magistratu gessisti: sustulit: atq̄ irrita iussit ecē. Neq̄ in hac re sola fuit eiusmōi. sed anteq̄ ego ī siciliā ueni: ī maximi rebus ac plurimis. Nā ex heracleo syracusano tuos illos palestritas bona restituere iussit & Epicrati Bīdinos & pupillo Drepanitanos. A. Claudiū & nīsi mature Letilius ī Siciliā uenisset: cū līis minns. xxx. diebus. Metellus totā triennii p̄turam residisset. Et quoniam de ea pecunia q̄ tibi ad statuā Censores cōtulerūt: dixi nō mihi p̄termittēdū uide ne illd qdem genus pecunia cōciliatæ q̄ tu a ciuitatibus statuaḡ noīe coegisti. Video enī eius pecunia summā ē p̄ grādem ad. HS. c. xx. m. tātum cōfici ex testimonis ac līis ciuitatū. & iste hoc cōcedit: nec pōt aliter dicere. Quare cuiusmōi putamus ecē illa q̄ negat cū hæc tā iproba sunt: q̄ fateſ? Quis. n. ius cōſtituet: cōſumptā ē oīm istā pecunia ī statuī: fac ita ecē. tū hoc ferendū nullo mō est tātam ab sociis pecunia auferri: ut oībus ī angiportis p̄donis iprobissimi statuā ponāt: q̄ uix tuto trāsire posse uideamur. Vege ubi tādem aut ī qbus statuī ista tanta pecunia cōſumpta ē? Cōſumeſ inq̄s. s. expectemus legitimū illud qn̄ quenniū. si hoc iteruallo nō cōſumpserit: tū deniq̄ nomē eius de repetūdis pecuniis statuaḡ noīe deferemus. reus ē maximis plurimiscribns ī iudiciū uocatus. HS. c. xx. m. ex hoc uno genere capta uidemus. Si cōdem natus eris: nō opinor id ages: ut ista pecunia ī qn̄quēnō cōſumata ī statuī. Sin absolutis eris: q̄s erit tā amens q̄ re ex tot tantisq̄ criminibusq̄ elapsū post qn̄quēnō statuaḡ noīe accerlat? Ita si neq̄ cōſumata adhuc ista pecunia ē: & est p̄spicuū nō cōſumptū iri licet ī tēlligamus ūuentam ecē rōnē q̄re & iſte. HS. c. xx. m. uno genere cōciliarit: & cooperit & cæteri si a uobis hoc erit cōprobata q̄ uolēt magnas hoc noīe pecūias cap̄re possint: ut iam uideamur nō a pecuniis cap̄edis hoīes abſtrere: sed cū genera qdam pecuniaḡ capiendas comprobaremus: honesta noīa turpissimis rebus iponere. Etenī sī. C. Verres. HS. c. xx. m. populū uerbi grā Cētu-

IN C. VERREM ACCUSATIONVM

ripinū poposcisset: eāq; ab his pecuniā abstulisset. nō opinor eē dubiū qn eū sī id tum planū fieret: cōdemnari
 necesse ēct. Quid si eundē populū. hS. cccc. m. poposcit eaq; coegit: atq; ab stulit: nū iccirco absolueſ: qd ascri/
 ptū ē eā pecuniā datā statuag; nomine: nō opinor. nīl forte id agimus: nō ut M̄fatibus morā accipiendi: sed
 ut sociis cām dandi auferre uideamur. Quod si quē statuag; magnopere delectant: & si q̄s eāg; honore & glo/
 rīa ducitur. is hēc tū constituit necesse ē. Primum auerti. pecuniā domū non placere deinde ipsag; statuarū
 modū quēdam eē oportet. deinde illud certe ab inuitis exigi nō oportere. Ac de auertenda pec. quāero abs te
 utrū ipsag; ciuitates solitāe sin statuas tibi fociundas locare ei cui possent optima conditio locare: an aliquē
 curatorem p̄fificere qui statujs faciundis pr̄æfisset: an tibi an cui tu imperasses ad nūerari peciūam? Nam si
 per eos statuie siebat a qbus tibi iste honos habebat audio. sin Timarchidi pe. nūerabatur. desine quāfō simu/
 lare te cū in manifesto furto teneare: gloriāe studiosum ac monumentorum fuisse. Quid uero mō statuag;
 haberī nullū placet: at q̄ habeat necesse ē. Etenī sic considerate Syracusana ciuitas ut eā potissimū nominē.
 dedit ipsi statuā: ē honos & patri bella hēc pietatis & quāstuosa simulatio. & filio: ferri hoc pōt. Hūc. n. pueg;
 nō oderat: ueg; quotiens & quot nominib; a Syracusanis statuas auferes: ut in foro statueret: abstulisti. ut i
 curia coegisti: ut pecuniā conferret in eas statuas: q̄ Romā ponerent: imperasti. ut idē darent homines arato
 rum nomine: dederunt. ut idē pro patre cōferrēt in cōmune Siciliae. & id cōtulerunt. una ciuitas cū tot nomi
 nibus pec. cōtulerit. idēq; hoc ciuitates cæterae fecerint: nonne res ipsa uos admonet: ut putetis modum ali/
 quē huic cupiditati constitui oportere? Quid: si hoc uoluntate sua nulla ciuitas fecit si: oēs imperio metu ui
 mō adducta tibi pec. statuag; noīe cōtulerūt? p̄ dos imortales nū cui dubiū eē poterit: qn ēt sigs statuerit acci
 pere ad statuas licef. idē tū statuat eripe: certe nī licere: Primū igī i hāc rē testē totā Siciliā citabo q̄ mihi una
 uoce statuag; noīe magnā pec. p̄ uim coactā eē demōstrat. Nā legatiōes oīum ciuitatū in postulatis commu
 nībus q̄ fere oīa ex tuis iniuriis nata sunt ēt hoc ediderunt: ut statuas ne cui nīl cū is de prouincia deceſſiſſet:
 pollicereſ. Tot. Pr. in Sicilia fuerunt totiens apud maiores nostros Siculi Senatum adierunt. totiens hac me
 moria tū huiusce postulasti genus atq; principium tua prætura attulit. Quid. n. tam nouū nō solū re ſed ge
 nere ipso postulandi: nam cæterā quāe ſunt in iſſdē postulatis de iniuriis tuis ſunt noua. ſed tū nouo non po
 ſtulātur. Rogāt & orāt Siculi. P. C. ut nostri Magistratus poſt hac decumas lege hieronica uēdat. Tu primus
 cōtra uendideras audio. ne i cellā qd̄ imperat: æſtimēt. hoc quoq; pp̄ tuos trinos denarios nūc primū poſtu
 lat. ſed genus iſſtū poſtulādi nō ē nouū. ne absentis nomen. recipiat. Ex ſtēniī calamitate & tua natū elt iniu
 rīa. cæterā nō colligā. ſūt oīa Siculog; poſtulata eiusmōi: ut criminā collecta i unū te reū eſſe uideat. Quā tū
 nouās iniuriās habent: ſed poſtulationū formulas uifatas. Hoc poſtulatū de statuis ridiculū eē uideat ei q̄ re
 ſentent iāq; non perſpiciat. poſtulant. n. non ut ne cogantur statuas. Quid igī: ut iſſis ne liceat. Quid eſt hoc
 petis a me qd̄ i tua potestate eſt: ut id tibi facere nō liceat. de te potius ne q̄s te iuitū polliceti aut facere cogat.
 Nihil ergo iſq; negant. n. omnes ſe coegiſſe ſi me ſaluū eſſe uis mihi ipone iſta uim: ut oīo mihi ne liceat pol
 liceri. Ex tua prætura primū nata eſt hēc poſtulatio qua cum utuntur: hoc ſignificant: atq; adeo aperte oſten
 dunt: ſeſe ad statuas pecuniam metu ac malo coniectos inuitiſſimos contuliffe. Quid ſi hoc non dicant tibi
 non necesse ſit iſſis id confiteri? Vide & perſpice qua defenſione ſis uifuras. iā intelliges hoc tibi de statuis cōſi
 tendum eſte. Mihi. n. renunciatur ita cōſtitui a tuis patronis hominib; ingeniosis cām tuā & ita eos abs te
 instituitui & doceri: ut qſq; ex puincia Sicilia grauior hō atq; honestior testimoniu uehementius dixerit: ſi
 cuti ſiculi mulri primarii uiri multa dixerunt te ſtatiſt hoc iſſis tuis defenſoribus dicere. inimicus eſt popre
 rea quod arator eſt. Itaq; uno genere opinor circuſcribere habetis in animo genus hoc aratorum quod eos
 iſſenſo animo atq; inimico uenisse dicatis: quia fuerit in decumis iſte uehemētior. Ego aratores inimici oēs
 aduersarii nemo eōg; ē quin perille te cupiat: oīo præclare te habes: cū is ordo atq; id genus hominū quod
 optiuū atq; honestiſſimū eſt: a quo uno & ſunima Reip. & illa puincia maxie cōtineſ: tibi eſt inimiciſſimū
 Vege eſto alio loco de arator aīo & iniuriis uidero. nunc qd̄ mihi abs re daf: id accipio. eos tibi eſſe inimiciſſi
 mos. nempe ita dices pp̄ decumas: cōcedo. nō q̄ro iure an iuria ſint inimici. Quid ergo illæ ſibi statuag; aequē
 ſtres: inaurata uolunt: quā. P. R. oculos aīoſq; maxie offendūt pp̄ ædem Vulcani? Nā ſcriptū eē uideo quan
 dam ex his statuā aratores dediſſe. Si honoris cā ſtatua dederunt: inimici nō ſunt: credamus testibus tū. n. ho
 nori tuo nūc iā religiōi ſuā cōſulunt. Sin aut̄ metu coacti dederūt: cōſiteare necesse ēt i puincia pec. statuag;
 noīe p̄ uim ac metum coegiſſe. Vtrum tibi cōmodum ē elige. Eqđem libenter hoc iā crimen de statuis relin
 quā. ut mihi tu illud cōcedas: q̄ tibi honestiſſimū ē. Aratores tibi ad ſtatua honoris tui cā uoluntate ſua cōtu
 liſſe. Da mihi hoc. iam tibi mox eximiā ptem defenſiōis p̄cideris. Nō. n. poteris accusatores tibi iratos eē atq;
 inimicos dicere. O cām ſingularem o defenſionem miferā ac pditā nolle hoc accipe reū ab accusatoř: & eum
 reū q̄ Pr. in ſicilia fuerit: aratores ei ſtatua ſua uoluntate ſtatuiſſe. Aratores de eo bene existimare amicos eſſe.
 ſaluū eſſe cupere. metuit ne hoc uos existimetis. obruiſ. n. arator & teſtimoniis. utar eo qd̄ daf. Certe hoc uobis
 ita iudicādum ē eos q̄ iſti inimiciſſimi ſunt: ut ipsag; existimari uult ad iſtū ſhōres atq; monumenta pecu
 niā. nō uolūtate ſua cōtuliffe atq; ut hoc tātūm facillime iſtelligi poſſit: quem uoles eōg; teſtimoniū quos
 pduxero: q̄ i ſicilia reſtes ſint: ſiue ciuem Ro. uelis ſiue Siculū rogo: & eum q̄ tibi inimiciſſimus eſſe uide
 biſ: q̄ ſe ſpoliatū a te eſſe dicet & qd̄ ſuo noīe i tuā ſtatua cōtulerit: neminem reperies: q̄ neget. &. n. oēs dede
 runt. Quenq; igī ſutas. dubitatag; qn is quem inimiciſſimum tibi eſſe oporteat. q̄ abs te grauiſſimas iurias
 accepereſ: pecunia ſtatua noīe dederit ui atq; iperio adduetus: nō officio ac uoluntate. Et huius e go pecuniā
 Jud. q̄z pmagna eſt i pudentiſſimeq; coacta ab inuitis nō habui rōnem: neq; habere potui q̄tum ab arator
 bus q̄tum ab negociatoribus q̄ ſyracusanis qui agrigenti q̄ panormi qui Lilybei negocianſ eſſet coactum quo
 niam iſtelligitis iſſis quoq; cofeffione ab iuitiſſimis coactā eſſe. Venio nunc ad ciuitates ſicilæ de quibus fa

cillime iudiciū fieri uolutatis pōt. An ēt Siculi iūti cōtulerūt? nō est pbabile. Etenī sic. C. Verrem p̄turā i Si-
 cilia gesſiſſe cōstat: ut cū utrīq̄ ſatiſfaceſ nō poſſet & ſiculis & togatis offici potius i ſocios q̄ abitōis i ciues ra-
 tionem duxerit. Itaq̄ cum non ſolum patronum iſtiuſ inſulæ ſed et̄ Sothera inſcriptum uidi Siracuſis. Hoc
 quantū eſt ita magnum ut Latinæ uno uerbo exprimi nō poſſit. Is ē nimirū Sother qui ſalutem dedit. Hu-
 ius noīe ēt dies festi agitat̄ pulchra illa Verrea nō q̄ſi Marcella ſed p̄ marcelleis quæ illi iſtiuſ iuſſu ſubſtule-
 rūt huius forniſ in foro Syracuſis ē: in quo nudus filius ſtat. ipſe at ex æquo nudat̄ ab ſe puincia p̄ſpicit. hu-
 ius ſtatuꝝ omniſbus q̄ hoc demōſtraſ uidean̄: prope nomē nō minus multas ſtatuꝝ iſtiuſ poſuifſe Siracuſis:
 q̄ abſtulifſe. huic etiā Romæ uideamus i baſi ſtuaꝝ maximis litteris iſciuſ a cōmuni Sicilia dataſ. Quā-
 obrē ḡ hoc probari pōt cui q̄ tātos honores habitos eē ab inuitis: hic tibi ēt multo magis q̄āte aratoribus ui-
 dendū & cōſiderādū: eſt: qd uelis. magna res eſt: utrum tibi Siculos publice priuatiꝝ amicos an inimicos exi-
 ſtimare uis. Si inimicos. qd te tibi futuꝝ: eſt quō cōfugies: ubi niteſ: mō aratoꝝ honestiſſimoꝝ hominū &
 locupletiſſimoꝝ maximū nūeabs te abalienaſti. Nuc de Siculis ciuitatibus qd ages: dices tibi Siculos eſſe
 amicos q̄ poteris: q̄ nullo i hoie átea fecerunt: ut i eum publice testimoniuſ diceret cū p̄ſerti ex ea p̄nunia
 cōdeminati ſunt cum plures q̄ ibi Pr. fuerūt: duo ſoli absoluti. Hic cōueniunt cum lris ueniunt cū mādatiſ ue-
 niunt cum teſtimoniis publicis q̄ ſi te publice laudarēt: tū id moſ potius ſuo q̄ merito tuo facere uiderent. Hi
 cum de tuis factis publice cōquerunt: nōne hoc i dicat tātas eē iiurias ut multo maluerit de ſuo more dece-
 dere: q̄ de tuis moribus nō direre. Cōfitendū ē iḡ tibi neceſſario Siculos inimicos eſſe: qdem & i te grauiſſi-
 ſima poſtulaſ Cōſulibus ediderunt: & me ut hāc cām ſalutisq̄ ſue defenſiōem uifcerē: obſecrarūt. Qui cū
 a Prætore phiberent a quattuor quaſtoribus ipedirent: oīum minas atq̄ oīa picula p̄ ſalute ſua leuia duxe-
 runt. q̄ priore actione ita teſtimonia grauiter uehementerḡ dixerunt: ut Artemonem Centuripinum Lega-
 tum & publice teſtem Qu. Hortenſius accuſatorem nō teſtem eſſe dixerit. Etenī cū pp̄ uirtutē & fidē cū An-
 drōe hoie honestiſſimo & certiſſimo tū ēt pp̄ eloq̄ntiā legatus a ſuis ciuibis electus ē ut poſſet multas iſtiuſ
 & uarias iiurias q̄ apertilliſſime uobis plāiſſimeq̄ explicare. Dixerunt Aleſim Catineſes Tyndaritā Etnenſes
 Herbitenſes Agimienſes Netinienſes Segeſtani numerare oēs non eſt neceſſe ſatiſ q̄ multi & q̄ multa priore
 actione dixerunt. nunc & illi & reliq̄ dicent oēs. Deniq̄ hoc i hac cā itelligēt: hoc aīo eſſe ſiculos ut ſi i iſtiuſ aīad
 uerſum nō ſit: ſibi reliquēdas domos ac ſedes ſuas & ex Sicilia decedēdū atq̄ adeo fugiēdū eſſe arbitrentur.
 Hos homines tū pſuadebis ad honores atq̄ ap̄litudiem tuā pecunias maximas uoluntate ſua cōtulifſe. Cre-
 do q̄ te in tua ciuitate incolumen eſſe noſſent: ii monumenta tuæ fortunæ ac nominis in ſuis ciuitatibus eſſe
 cupiebant. reſ declarauit: ut cupierit. lá dudu enī mihi nimiū tenuiter ſiculoḡ erga te uolūtatis argumenta
 colligere uideor. utru ſtuaꝝ uoluerit tibi ſtatuere: an coacti ſint de quo homine auditū eſt unq̄ q̄ tibi acci-
 dit: ut eius i p̄nicia ſtuaꝝ i locis publicis poſitæ p̄t i aīdibus ſacrī p̄ uī p̄ uniuensam multitudinē deice-
 renſ. Tot homines i Asia nocentes tot i Africa tot i hispania Gallia Sardinia tot i iſpa Sicilia fuerūt: ecquō de
 homine hoc unq̄ audiuius? Nouum eſt lud. i Siculis qdem & i oībus Græcis mōſtri ſimile non crederē hoc
 de ſtuaꝝ niſi iacētes reuulfasq̄ uidiſſem: ppter ea q̄ ap̄d oēs Græcos hic moſ eſt ut honorē hoib⁹ habitū i
 monumētiſ huiuſmodi nō nulla religiōe deoꝝ cōſecrari arbitrenſ Itaq̄ cū Rhodii bellū illā ppe ſoli ſuperi-
 us cū Mithridate Rege geſlerit oēſq̄ eius copias accerrimūq̄ eius ipetum a mōnibus littoribus classibusq̄
 ſuis exceperit: cū & regis iimici pter caeros eēt: ſtuaꝝ eius q̄ erat apud iſpos i celeberrimo urbiſ loco ne tū
 qdem i iſpiſ urbiſ piculiſ attigerunt Forſitan uix cōuenire uideret: que ipsum hominem cuperet euertere:
 eius effigē ſimulachrumq̄ ſeruare. Sed tū uidebā apud eos cū eſtem: & religionē eē quandā i hiſ rebus a ma-
 ioriſbus traditā & hoc diſputare cū ſtuaſ ſe eius habuiſſe téporis rationē quo poſita eēt: cum hoie uero quo
 gereret bellū: atq̄ eēt hostis. Videtis iḡ cōſuetudinē religionēq̄ Græcoꝝ. q̄ monumenta hostiū i bello ipo-
 ſoleat defendere: ea ſumma i pace Pr. P.R. ſtuaꝝ pſidio non ſuiſſe. Taurominiti quorū eſt ciuitas foederata
 homines quietiſſimi q̄ maxie ab iniuriis noſtroꝝ magiſtratum remotiſſimi cōſueuerat eſſe pſidio foederis
 hi tū iſtiuſ euertere ſtuaň nō dubitauerunt: q̄ ablata balin tū i foro manere uoluerunt: qd grauius i iſtiuſ fore
 putabat: ſi ſcirent hoies ſtuaꝝ eius a tauromitanis eſſe diecta q̄ ſi nullā unq̄ poſitā arbitrareñ. Tyndaritani de-
 iecerūt i foro & ea de cā equū inanem religiſſunt: Leōtini miſera i ciuitate atq̄ inani tū iſtiuſ i Gimnaſio ſta-
 tua diecta eſt. Nā qd ego d̄ Syracuſanis loq̄ r qd nō eſt p̄priuſ ſyracuſanoꝝ ſed & illoꝝ cōe conuentus illius ac
 ppe totius puincia qta illuc multitudo qta uis hoium cōueniſſe dicebaſ: tum cū ſtuaꝝ ſunt illius diecta
 atq̄ euerſa. At quo loco: celeberrimo ac religioſiſſimo. ante ipm ſaepē i primo aditu uelſibuloꝝ tēpli: q̄ niſi
 Metellus: hoc ta grauiter egifſet: atq̄ illā iperio edictoꝝ phibuiſſet: uelſigium ſtuaꝝ i tota Sicilia nul-
 lum eſſet relictum. Atq̄ ego nō uereor: ne qn hoꝝ nō mo ipulſu ueꝝ oīo aduentu meo factū eſſe uideaf. Oīa
 iſta antefacta ſunt: nō mo q̄ ego Siciliā uerueriā q̄ iſte Italiā attigeret. dum ego i ſicilia ſum nulla ſtuaꝝ diecta
 eſt. Poſtea q̄ illīc diſceſſi. q̄ ſunt geſta cognoscite. Centuripinoꝝ ſenatus d̄creuit populuſq̄ iuſſit ut q̄ ſtuaꝝ. C.
 Verris pſiſiſ & p̄iſiſ & filii eſſent. eſas q̄ ſtores demoliendas locarent. dūq̄ ea demolilio fieret ſenatores. xxx. nō
 minus adiſſent. Videte grauitatem ciuitatis & dignitatē neq̄ eſas i urbe ſua ſtuaꝝ eſſe uoluerunt. q̄ ſi uiti p̄
 uim atq̄ ipum dediſſent. neq̄ eius hois i que ipſi cum grauifſiſmo teſtimōio qd nunq̄ antea Romā mādata
 Legatoſq̄ miſiſſent. & id grauius eſſe putauerūt ſi publico cōſilio q̄ ſi p̄ uī multitudinis factū uideret: cū hoc
 cōſilio ſtuaꝝ Centuripini publice ſuſtuliffent: audit Metellus. grauiter fert. euocat ad ſe Cēturipinū mḡratū
 & decē primos. niſi reſtituiſſent ſtuaꝝ: uehementer iis minaf. Illi ad ſenatum renunciāt. ſtuaꝝ q̄ iſtiuſ cāz
 nihil pdeſſent: reponuſ. Hic ego alid alii cōcedo. Metello homini ſapienti pſiſiſ nō poſſum ignoſcere ſi qd
 ſtulte facit. Quid ille hoc putabat Verri criminouſ foreſi eius ſtuaꝝ eēt diecta: qd ſaepē ueto aut aliquo
 caſu fieri ſolēt. Nō erat i hoc neq̄ crimen ullū neq̄ reph: inſio. Ex quo iḡ crimed & accusatio naſciſ: x hoīnū

IN.C.VERREM ACCVSATIONVM

iudicio & uoluntate ego si me tellus statuas reponeā Centuripinos. nō coegisset hoc dicerē. Videte Iud. q̄tum
 & q̄ acerbum dolorē sociorē atq̄ amicorē aīs inuaserit istius iuriā cū Centuripinorē amicissima & fidelissima
 ciuitas quē tantis officiis cū. P.R. cōiuncta ē. ut nō solū Rem. n̄am sed et in quoī homine priuato nomen
 ipsum Romanorē semp̄ dilexerit: ea publico cōsilio atq̄ auctoritate iudicarit. C. Verri statuas esse i urbe non
 oportere. Recitatē decrieta Centuripinorē laudarem illā ciuitatem id qd̄ uerissime possē: cōmemoratē. x.
 milia ciuiū Centur pinorē fortissimorē fidelissimorē sociorē eos oēs statuisse monomentū istius i sua ciui
 te nullū esse oportere. hæc tī dicerem: si statuas metellus nō reposuislet: uelim quārere nunc ex ipso metello
 qd̄ non sua ui & auctoritate mihi ex hac oratione præciderit. eadem opinor oīa cōuenire. Neq̄. n. si maxie sta
 tue deiecte eēt: eas ego uobis possēm iacentes ostendere: hoc uno uteret ciuitatem tā grauem statuas iudicas
 se. C. Verris demoliendas hoc mihi metellus nō eripuit. hoc et addidit ut q̄rerer: si mihi uideref tā iniquo iu
 re sociis atq̄ amicis ioperari. ut iis ne in suis quidem beneficiis libero iudicio uti liceret: ut uos rogareni: ut cō
 secturā faceretis q̄lē iis rebus i me. L. metellū fuisse putaretis: i qbus rebus obesse mihi posse: cū i hac re tā ap
 ea cupiditate fuerit in qua nihil obsfuit: sed Ego metello nō irascor. neq̄ ei suā uagatiōē eripio: qua ille apd̄
 omnes utitur: ut nihil maliciose neḡ consulto fecisse uideatur. iam: gitur est ita perspicuum ut negare non
 possis nullam tibi statuā uoluntate cuiusq̄ datam: nullā pecunia statuā nomine nisi ui exp̄ssam & coactam.
 quo qdem i criminē nō illud solū intelligi uolo te ad statuas. hS. c.xx.m. coegisse sed multo et illud magis q̄ si
 mul demōstrandū ē: q̄tū odiū i te aratorē q̄tum omnium sicutorē sit: & fuerit: in quo q̄uā defensio futura
 sit: conjectura asseq̄ nō queo. Oderunt Siculi. Togatōrē. n. causa multa feci. at hi quidem acerrimi inimici
 miq̄ sunt. inimicos hēo. C.R. q̄ sociorē cōmoda ac iura defendi: at socii in hostiū numero se abs te habitos q̄
 runt. aratores inimici sunt propter decumas quid: q̄ agros immunes liberosq̄ arant cur oderunt? cur ale
 fini? cur Centuripini? cur Segestanī? cur halicienses? q̄ genus hoīum? quē numer? quē ordinē pferre possis
 q̄ te nō oderit? siue ciues Ro. siue Siculorē ut etiā si cām cur te oderit: nō possim dicere: tamē illā dicēdū pufē
 quē oēs mortales oderit eū quoquobis odio eē oportere. an hoc dicere audebis utq̄ d̄ te aratores utq̄ deniq̄
 Siculi uniuersi bene existiment: ad rē id nō ptiner: neq̄ tu hoc dicere audebis: neq̄ si cupies: licebit. Eripiunt
 tibi oratiōē cōtemnendōrē Siculorē atq̄ aratorū statuā illā aequestres quas tu paulo ante quā ad urbem
 uenires poni: inscribiq̄ iussisti ut omnium inimicorē aīos accusatorumque tardares. Quis enim tibi mole
 stus esset: aut quis appellare auderet: cū uiderer statuas ab negociatoribus ab aratoribus a cōmuni Sicilia: q̄
 est aliud in illa prouincia genus humanum: nullum ergo ab uniuersa prouincia generatiōē a singuliseius
 partibus non solum diligitor: sed etiam ornatur. Quis hunc attigere audeat, potes igitur dicere nihil tibi ob
 esse oportere aratorum negociatorum Sicolorumque omnium cestimoniātū eorum nō inībus in sta
 tuarum inscriptione positis omnem te sperabis inuidiam atque infamiam tuā extinguere posse: an quoruī
 auctoritate tu statuas cohonestrare tuas conatus es: eorum ego dignitate accusationem meam probare non
 potero: nī forte qd̄ apd̄ publicāos gratiosus fuisti in ea re spes te aliqua cōsolatur: q̄ ḡfa ne qd̄ tibi pdesse pos
 set: ego mea diligeat p̄feci. ut et obesse deberet: tu tua sapientia curasti. Et. n. rē totā Iud. breuiter cognoscite in
 scriptura Siciliā p̄ mō qdā. L. Carp. q̄ & sui q̄stus cā & fortasse qd̄ sociorē iteresse arbitrabatur: bī penitus
 in istius familiaritatē sese dedit. Is cū Pr. circū oīa forā sectaref. neq̄ ab eo unq̄ discederet: i eā iā uenerat fa
 miliaritatem consuetudinemq̄ in uendendis istius decretis & iudiciis trāfigendisq̄ negociis: ut prope alter
 Timarchides numeraretur. hoc erat etiam capitalior quot idem pec. iis qui ab isto aliquid mercabantur: fœ
 nori dabat. Ea autem foenera tlo erat huiusmodi Iudices ut etiam hic quæstus huic cedere. Nam quis pec. fe
 rebat is expensas: quibus cum contrahebat aut scribax istius: aut Timarchida aut etiam ipsi isti referebat ac
 ceptas. Idem p̄terea pecunias istius extraordinarias grandes suo noīe foenerebat. hic p̄rō Carpinatius anteq̄
 in istius tāturn familiaritatē puenisset aliquotiens ad socios līas d̄ istius iniuriis miserat. Canuleius uero q̄
 in portu Syracusis operas dabat furtā quoq̄ istius permulta noīatiū ad socios p̄scriperat. ea q̄ sine portorio
 Syracusis erant exportata: portum aut & scripturas eadem societas habebat. Ita factum est ut essent pmulta q̄
 ex societatis līis dicere i istum ac p̄ferre possemus. Vege accidit ut Carpinatius q̄ iam cum isto summa cōsue
 tudine p̄terea oīone cōiunctus esset: crebras postea līas ad socios de istius summis officiis i rem cōem benefi
 ciisq̄ mitteret. Et. n. tum iste oīa q̄cūq̄ Carpinatius postulabat facere & decernere solebat. tū ille et plura scri
 bebat ad socios. ut si posset q̄ antea scripserat ea plane extinguenserit. ad extremū uero cum iste iā dicebat: eius
 modi līas ad eos misit: ut huic frequentes obuiā pdirent: grās q̄ agerent: facturos esse si qd̄ ioperasset studiose
 pollicerent. Itaq̄ socii fecerunt uētere iūtuto publicanorē nō quo istū ullo honore dignū arbitrarent, sed q̄
 sua iteresse putabāt sē memores gratosq̄ extimari grās isti egerunt. Carpinatiū sāpē ad se de eius officiis līas
 misisse dixerunt iste cū rūdisser: ea se libenter fecisse: operas Carpinatii magnope laudasset. dat amico suo cui
 dam negocium q̄ tum magister erat eius societatis: ut diligenter caueret: atq̄ p̄spiceret ne qd̄ eēt i līis sociorē
 q̄ cōtra suum caput atq̄ existimationem ualere posset. Itaq̄ ille multitudine sociorē rem oīa decumanos cō
 uocat: rem desert. statuunt illi atq̄ decernūt: ut hæ līas qbus existimatio. C. Verris lāderef remouerēt opaq̄
 dāref: ne ea res. C. Verri fraudi esse posset. Si oīdo hoc decreuisse Decumanos: si planum facio hoc decreto re
 motas esse līas: qd̄ expectatis ap̄lius: possum ne rem magis iudicatā afferre: magis reū condemnatum i iudi
 cium aducere. At quoq̄ iudicio cōdēnatū: nempe eōḡ quos hi q̄ seueriora iudicia desiderabāt: arbitrent
 reos iudicari oportere publicanorē iudicio quos uidelicet nunc populus Iud. poscit de qbus ut eos Iud. habed
 mus legem ab hoīe nō nī generis nō ex Eq̄stri loco p̄fecto sed nobilissimo p̄mulgata uidemus. Decumani
 hoc ē p̄cipes & q̄li senatores publicanorē remouendas de medio līas cēsuerūt. Habro ex his q̄ afferūt: quos
 p̄ducā. qbus hoc p̄dueā hoīes honestissimos ac locupletissimos istos p̄cipes. Eq̄stris ordinis quoq̄ splēdore

uel maxie istius q̄ legem pmulgauit oratio & cā nitef. Veniet i medium: dicēt: qd statuerit. Profecto si recte hoīes noui nō mentient. lras. n. cōes de medio remouere potuerūt. fidem suā & religionē remouere nō pos- sunt. Ergo eges ro. te suo iudicio cōdēnari uoluerūt. Vos nūc utq̄ illoq̄ iudiciū an uoluntatē seq̄ malitis: cō- siderate. At uide qd teamicōḡ tuōḡ studiū quid tuum cōsilium qd socioḡ uoluntas adiuuet: dicā paulo amplius: Neq; n. iam tereor negs hoc mē magis accusatorie q̄ libere dixisse arbitref. Si istas lras nō decreto Decumanoḡ m̄ri remouissent tātū possem in te dicere q̄ tu in litteris inuenissem: Nūc decreto isto facto lit- terisq̄ remotis tātū mihi licet dicere: q̄ tu possum. tātū iudiciū suspicari: q̄ tu uelit. Dico te maximū pōdus aurī. & argēti eboris purpuræ plurimā uelfē Melitēsem plurimā stragulā multā delicatā supplectile plurima ua- sa corithia magnū numeꝝ frumēti uī mellis maximā Syracusis exportasse. his p̄ rebus q̄ portoriū nō eēt da- tū: lras ad socios misisse. L. Canuelū q̄ i portu operas daret: satis ne magnū hoc crīmē uideat: nullum opinor maius. qd defendit Hortēsius: postulabit ut lras Canueli p̄ferat. Crīmē huiusmōi. nī litteris cōfirmet: ina- ne dicet: Clamabo lras remotas eē de medio: decreto socioḡ erepta mihi eē istius idicia ac monumēta farto- rū. Aut hoc cōtendat nūq̄ eē factum: aut oīa tela excipiat necesse ē. Negas eē factum: placet mihi ista defensio descedo. æqua. n. cōditio æquūq̄ certamen p̄ponit. p̄ducā testes. & producā plures eodem tpe quoniā tu cū auctum est una fuerunt. nūc quoq; una sunt. cu itēroḡ bunt: obligentur: nōsolum iurisiurandi atq̄ existimā- tionis periculo sed etiam communi inter se consentia si planū sit hoc ita quēadmodum dico esse factum: nō poteris dicere Hortensi nihil in istis fuisse litteris quod Verrem lāderet. non modo id non dices sed ne illud quidem tibi dicere licebit tātū q̄tum ego dicā: nō fuisse. Ergo hoc uestro cōsilio & gratia p̄fecisti: ut quēad- modum paulo ante dixi: & mihi summa facultas ad accusandū daref. & iudicibus libera potestas ad creden- dū. qd cū ita sit: nihil singam tī meminero me iū sum p̄fisse quē accusarē sed recepisse q̄ defendarem. Vos ex- me causam nō a me p̄batā sed ad me delatā audire oportere. Me Siculis satis esse facturum si quāz cognoui i Sicilia: quāz accepi ab ip̄sis diligēter exposuero. P. R. si nullius uim nullius potentia p̄timum uobis si faculta- tē uere atq̄ honeste iudicandi fide & diligentia mea fecero. mihi in eo sine minimū qdem de meo curriculo uitæ qd mihi semp p̄positū fuit decelerō. Quapropter nihil est quod metuas: ne quid mecum singā etiam qd laetere habes: multa enim quāz scio abs te esē cōmissa: qd aut nīmū turpia aut p̄z credibilia sunt: prāter- mittātātū agā de hoc toto noīe societatis. ut cā scire possitis: quāz rā decretū ne sit: cu id inuenero: quāz ram re- motae ne sint litterae: cu id quoq; cōstabit: uos iā me tacito intelligetis: si illi q̄ hoc istius cā decreuerūt. Eges R. nūc iūdē in eū lud. essent: iſtū sine dubio cōdēnarent. de quo litteras eas q̄ istius furta iudicarēt: & ad te mis- fas & suo decreto remotas scirēt esse quē igif ab iis Eḡribus. R. q̄ istius causa cupiūt oīa: q̄ ab eo benignissime tractati sunt: cōdēnari necesse eēt: is a uobis lud. nulla ui aut rōe absolui pōt. Ac ne forte ea q̄ remota de me- dio atq̄ erepta uobis sunt: oīa ita cōdita fuisse atq̄ ita abdite latuisse uideat: ut hac diligētia q̄ ego expectari a me maxime puto: nihil hoḡ iuestigari nihil asseq̄ potuerit: quāz cōsilio aliquo aut rōe inueniri potuerūt: in- uēta sunt lu. manifestis i rebus hominē iā teneri uidebis. Nā qd i publicanoḡ causis ut plurimū ætatis meæ uerfor: uehemēterq; illū ordinē obseruo satis cōmode mihi uideor eoz cōsuetudinē usū tractandoq; cognoscere. Itaq; ut hoc cōp̄eri remotas eē litteras societatis: habui rōnem ànōḡ per quos iste i Sicilia fuisse. deinde q̄sui: qd erat inuētu facillimū: qui p̄ eosdē ànos m̄ri istius societatis fuisse. sciebā. n. hāc m̄rōḡ q̄ tabulas ha- berent: cōsuetudinē eē: ut cum tabulas nouo m̄rō traderēt exēpla lras ipsi habere iū nollēt. Itaq; ad. L. Vibiū Eḡe R. uiḡ primariū quē repiebā iſtū fuisse eo ipso àno q̄ mihi maxime q̄fēdus erat: primū neni: sane hoīni prāter opinionē p̄rouisō incidi: scuratus sum quāz potui & q̄sui oīa: inueni duos solos libellos ab. L. Canuleio missos sociis ex portu Syracusis i q̄bus erat rō scripta mēsū cōpluriū reḡ exportataq; istius noīe si- ne portorio. Itaq; obsignauit stari. erāt hic ex eo genere qd ego maxie genus ex socioḡ līs repire cupiebā. Ve- tatum iueni lud. qd apud uos q̄sui exempli cā p̄ferre possem: sed tī q̄cq̄d erit i his libellis: q̄tūlūcūq; uidebitētē: Hoc qdem certe māifestum erit de cāteris ex hoc cōiecturā facere debebitis. Recita mihi q̄slo hunc primū li- bellum. deinde illum alterḡ. LIBELLVS Canuleiani. Nō q̄ro unde. cccc. àphoras mellis habueris unde tātam melitensem uestem. unde qnq̄ḡinta triclinioḡ lectos. unde tot cādelebra. nō iquā iā q̄ro unde hāc habueris: sed quo tibi tātū opus fuerit: id q̄ro: mitto de melle. sed tātū ne melitensem q̄sī ét amicōḡ uxores: tātū li- citorē: q̄sī ét oīum iſtōḡ uillas ornaturus es̄s. Cū hic paucorē mēsū rō i his libellis sit facite ut uobis triē- ni tocius ueniat i mentem. sic cōtendo. Ex his puis libellis apd unum nīmū societatis reptis: uos iā cōiectura asseq̄ posse cuiusmōi p̄do iste i illa puincia fuit. q̄ multas cupiditates q̄ uarias q̄ finitas habuerit. q̄rā pecuniā nō solum numeratā ueuetā huiusmōi rebus positā cōfecerit: q̄ nobis alio loco planius explicabunt. Nūc hoc attendite his exportatiōibus q̄ recitatāe sunt scribit. HS. lx. socios pdidisse ex uicesima portoriū Syracusis pau- culis igif mensibus ut hi pusilli & cōtentī libelli idicāt furta Pr. q̄ essent. HS. duodecies ex uno oppido: solo ex portata sunt. Cogitate nunc cū illa sit hāc iſula q̄ undiq̄ exitus mariti mos habeat: qd ex cāterer locis expor- tātū putetis: qd Agrigēto qd Lilybeo: qd panormo: qd Athenis: qd Halefia: qd Catina: qd ex cāteris oppi- dis: qd uero messana: quem iste sibi locum maxime arbitrabaf: ubi aīo semp soluto liberooperat: qd sibi iste mamertinos delegerat ad quos omnia q̄ aut diligentius seruāda aut occultius exportāda erāt: deportaret, his inuentis libellis cāteri remoti: & diligentius sunt recunditi. Nos tamen ut oēs itēligāt: hoc nos sine cupidita- te agere his ip̄s libellis cōtentī sumus. Nunc ad socioḡ tabulas accepti & expensi q̄s remouere honeste nullo mō potuerunt: & ad amicum tuum Carpinatium reuertemur. Inspiciamus Syracusis a Carpinatio cōfectas tabulas societatis q̄ signifcabāt multis noībus eos hoīes usurā a Carpinatio fecisse q̄ pecuniā Verri dedissent. Erit uobis luce clarius lud. cum eos ip̄sos p̄duxero qui dederunt. Intelligis enī illa tempora p̄ quāz cū essent in periculo p̄æcio lese redemerunt: cum societatis tabulas nō solum cum cōsilibus uerumetiā mensibus cō-

IN.C.VERREM ACCVSATIONVM

venire. Cum hæc maxime cognosceremus: etiā i manibus tabulas haberemus: repete aspicimus l̄as eiusmodi q̄ si quædam uulnera tabulæ recentia: statim suspicione offensi ad ea ipa noia oculos aiumq̄ trastulimus erant acceptæ pecuniae a. C. Verrutio sic tamen ut usq; ad alterum. C. litteræ constarent integræ: reliqui oes essent in littera. alterum tertium quartum per multa erant eiusmodi nomina. Cum manifesta res tum flagitiosa tabulæ atq; insignis turpitudine teneret: quærere icipimus de Carpinatio. Quisnā esset is Verrutius q̄ tu rātæ pecuniae rōnem hereret: habere homo auersari rubore q̄ lege excipiunt tabulae publicanæ quominus Romā deportent: ut res q̄ maxie clara ac testata eē posset: i ius Metellum Carpinatum uoco: tabulasq; societatis i foro defero. sit maxius cōcursus hoium. & qd erat Carpinati nota cū isto Pr. societas ac fœneratio summa expletabant omnes. quid in tabulis contineretur. rem ad Metellum defero me tabulas prospexitæ sociorum: in his tabulis magna rōem. C. Verrutii p multis nominibus eē. meq; hoc pspicere ex Cōsulū mēsiūg; rōe hūc Verrutiū neq; ante aduentum. C. Verris neq; post decepcionē qcq; cū carpinatio rōis habuisse. Postulō mihi respondeat q̄ sit iste Verrutius: mercator an arator an pecunarius in Sicilia sit: an decesserit. clamare oes ex cōuētu neminē unq; ex Sicilia fuisse Verrutiū ego instare ut mihi r̄ideret: ubi eēt: qs eēt: unde eēt: cur seruus societatis qui tabulas cōficerit semp i Verrutii nomine certo ex loco mendosus esset. Atq; hæc postulabam nō quo illū cogi putarē oportere. ut ea mihi r̄ideret inuitus: sed ut oībus istius furtæ illius flagitium utriusq; audacia pspicua eē posset. Itaq; illū iniuriæ metu cōscientiæ peccati mutu atq; examinatū ac uix uiuum relinquor: tabulas i foro summa hoium frequētia exscribo adhibentur in exscribendo de conuentu uiri primarii: litteræ lituræq; oes assimulatæ expresse de tabulis in libros transferunt. Hæc oīa summa cura & diligētia recognita & collata & ab oībus honostissimis obsignata sunt. Si Carpinatus tū mihi r̄idef noluit: nū de mihi nū tu Verres quē eē hunc tuū pene gētîlē Verrutiū putes fieri nō pōt ut quē uideo te Pr. i Sicilia fuisse: & quē ex ipsa rōne intelligo locupletē fuisse: eū tu i tua pruincia nō cognoris. Atq; adeo hoc ne longius aut obscurius esse possit: procedite i medium: explicate descriptionem imaginęq; tabulæ: ut oes mortales istius auaricie nō iā uestigia sed ipsa cubilia uidere possint. Videlis Verrutiū. videlis primas litteras integras uides: extrema ptem nominis codam illam Verris tanq; in luto demersam esse i liturā. Sic habet se tabulæ Iudi. ut uidelis. quid expectatis. Quid quæritis amplius? Tu ipse Verres quid sedes? Quid moraris? nam aut exibeas nobis Verrutium necesse est: aut te esse Verrutiū fateare. laudantur oratores ueteres Crassii illi & Antonii qd crimina diluere dilucide q̄ copiose reḡ cas defendere solebat. Nimiū illi non ingenio solum his patrōis sed fortuna etiā præstiterunt. Nemo n. tunc ita peccabat: ut defensioni locum nō relinqueret: nemo ita uiuebat ut nulla eius uitæ pars summæ turpitudinis esset expers nemo ita i manifesto peccato tenebatur: ut cum impudens fuissest in facto. tum impudentior uideref: si negaret. Nunc uero qd faciat Hortēsius auaricie ne crimina frugalitatis laudibus depræceſt. At hominem flagitosissimum libidinosissimum nequissimumq; defendit. an ab hac eius infamia uestros animos i aliam partē furtitudinis commemoratione traducat? At homo inertior & ignauior magis uir inter mulieres q̄ impura inter uiros muliercula proferri nō potest. At mores cōmodi. quis contumacior? quis inhumanior? quis supbior? ad hæc siue cuiusq; malo: qs acerbior? qs icidior qs crudelior unq; fuit: hoc hoīe atq; i eiusmodi cā quid faceret oes Crassii & Antonii? tātu op̄i nor Hortensi ad hanc cām non accederet. neq; in alterius impudentia sui pudoris estimationem amitteret. Liberi enim ad causas solutiq; ueniebant: neq; commitebant: ut si impudentes in defendendo esse noluisserent in grati in deserendo existimarentur.

M.T.C. ACCVSATIONVM: IN.C. VERREM LIBER

.V.

MNES Qui alterum Iud. nullis impulsi inimicitis nulla priuatim læsi iniuria nullo p̄mio adducti i iudicium Rei. P. cā uocat: puidere debent nō qd oneris i p̄sentia tollat: sed ét q̄tum in oēm uitam negotiū suspicere conent. Legem. n. sibi indicunt iñocentiae cōtentiae uirtutum q̄ oīum q̄ ab altero rōnem uitæ reposcunt: atq; eo magis si id ut ante dixi faciūt nulla re cōmoti alia nisi utilitate cōi. Nā qui sibi lumpit: ut corrigat mores aliog; & p̄ctā reprehendat: qs huic signoscat: si q̄ i re ipse ab religione officii declinarit? Quapp hoc ét magis ab omnibus eiusmodi ciuiis laudādus ac diligendus est: qui nō solū P. R. ciuem iprobum remouet: ueruetiā seipsum eiusmodi fore p̄fitet: ac p̄fstat: ut sibi nō mō communī uoluntate uirtutis atq; officii: sed etiam ut quadā magis necessaria ratione recte sit honesteq; uiuendū. Ita hoc Iud. ex hoīe clarissimo atq; eloquentissimo L. Crasso sāpe auditū est: cum se nullius rei tam poenitere diceret: q̄ q. C. Carbonē unq; in iudicū uocauisset. Minus enim liberas omnium uoluntates terū habebat. Et uitam suam pluribus q̄ uellet obseruari oculis arbitrabatur. Atq; ille his præsidii ingenii fortunæque munitus: tamen hac cura cōtrinebat quam sibi nondum confirmato consilio sed ineunte etatæ suscepere. Quomodo etiam Perspicitur eorum uirtutis & integritas: qui ad hanc rem adolescentuli quā qui iam firmata ætate descendunt. Illi enim antequam potuerunt existimare quanto liberior uita sit eorum qui neminem accusauerint: gloriæ cauſa atq; ostentationis accusantnos qui iam & quid facere & quantulum iudicare possemus ostendimus: nō facile cupiditates nostras tene remus: nunquam ipsemet nobis præcideremus istam licentiam libertatemq; uiuendi atque hoc plus oneris habeo quam qui cæteros accusarunt: si onus est id appellandum quod cum læticia feras ac uoluptate. Verity tamen hoc ego amplius suscepī quam cæteri quod ita postulatur ab omnibus ut ab iis se abstineant maxime uitiosi: in quibus alterum reprehenderunt. surem aliquem ut rapacem accusaris: uitāda tibi semper erit omnis auaricie suspicio: maleficum quempiam adduxeris aut crudelem: Cauendum erit semper nequa in re asperior aut inhumanior fuisse uideare: Corruptorem: Adulterum prouidentum diligenter ne q̄ in uita uestigium libidinis appareat. Omnia postremo quæ uindicaris in altero: Tibi ipsi uehementer fugienda

sunt. Etenim modo accusator: sed ne obiurgator quidem ferendus est: is qui qđ i altero uitium reprehēdit i eo ipse dephendit. Ego i uno homine omnia uitia q possunt i hoīe perdito nefarioq eē rephēdo. nullū rē ī indicium libidinis sceleris audaciae qđ nō in unius istius uitam perspicere possitis. Ego i isto reo legē hanc Iud. mihi statuo: uiuendū ita eē: ut isti nō inō factis dictisq oībus: sed ēt oris oculorūq illa cōtumacia ac supbia quā uideris: dissimilimus eē hac semp̄ suisce uidear. Patior nō moleste Iud. eam uirā q mihi sua spōte anrea iucūda fuerit: nūc iam mea lege & cōditione necessariam quoq futurā. Et i hoc homine sape a me qris. Hortensi qbus inimicitiis aut qua iniuria adductus ad accusandū descēderim. Mitto iam rōem officii meis necessitudinib⁹ Siculog⁹ de ipsis tibi inimicitiis respōdeo an maiores ullas inimicitias putas eē q cōtrariasho minum snias ac dissimilitudines studiog⁹. & uolūtatum: fidem sanctissimā i uita q putat: pōt ei nō inimicus eē q Quæstor Cōsulē suū cōsiliis cōmissis pecunia tradita rebus omnibus creditis spoliare relinquere prode re oppugnare ausus sit: pudore & pudicitia q colit pōt aio æquo istius quotidianā adulteria meretriciam disciplinam domesticū lenocinium uidere: Qui religiones deoꝝ īmortalium retinere uult ei: q fana spoliat: oīa qui ex Thésage orbitis p̄dari sit ausus inimicus nō eē q pōt: q iure æquo cōs putat eē oportere is tibi nō ī festissimus sit cū cogitet uarietate: libidinēq decretog⁹ tuog⁹ q sociog⁹ iniuriis puinciarūq sc̄modis doleat is i te nō expilatione Asia uxatione Pamphiliae squalore & lachrymis siciliæ concitef. Qui ciuium Roma iura ac libertatem sanctam apd' omnes haberí uult: is nō tibi plus ēt quam inimicus eē debeat: cum tua uerbera cum secures cū crucis ad ciuiū R.o. supplicia fixas recordet: an si qua in re contra rem meam decresset: aliqd iniuria iure me ei inimicu eē arbitrarer. Cū oīa contra oīum bonorē rem causam rationem utilitatem uoluntatēq fecerit. Quæris cur ei sim inimicus: cui. P.R. infestus sit: q p̄fertī plus ēt quam pars uirilis postulat pro uoluntate. P.R. oneris ac muneris suspicere debeam. Quid illa q leuiora uident̄ eē non cuiusvis animū possunt mouere q ad tuā ipsius amicitiam cæteroruq omnium maiorg atq nobilium faciliosem aditū istius habet negotia: & audacia q cuiusq nostre uirtus & integritas. Odisti hoīum nouog industrias: despiciis eog⁹ frugalitatē: pudore cōtēnitis: ingeniu uero & uirtutē de p̄ssam extictāq cupitis. Verrē amatis: ita credo si nō uirtute nō idustria nō inocētia nō pudore nō pudicitia at sermōe at litteris at humanitate eius delecta mini. Nihil hōe ē cōtrāq sunt oīa: cū summo d̄decorē ac turpitudine cū singulari stultitia atq ihumanitate oblitera. Huic homini si cuius domus patet utr̄ ea patere an hiare ac poscere aliqd uideat: hūc urī ianitores hūc cubicularii diligūt hūc liberti uī hūc seruī ancillæq amāt: hic cū uenit extra ordinē uocat hic solus ītrudiatur cæteri s̄aepe frugalissimi hoīes excludūt. Ex quo ītelligi pōt eos uobis esse carissimos: qui ita uixerunt: ut sine uestro præsidio saluī eē non possint. Quid hoc cuiq ferendū putas eē nos ita uiuere in pecunia tenui: Ut prorsus nihil acqrere uelimus: ut dignitatem nostram Populog⁹ R.o. beneficia nō copiis: sed uirtute tueamur istum rebus qmīnibus undiq; erexit ipūne eludentem circūfluerē atq habundare huius argento domos uestras huius signis & tabulis forē comitiūq ornati præserti cū uos uī Marte his rebus oībus abūdefis? Verrem. eē q uīas uillas suis manibus ornet. Verrē eē q cū. L. Mummio certet ut plures hic sociog⁹ urbes q ille hoīum spoliasse uideat. Plures hic solus uillas ornamenti fanog⁹ q ille fana spoliis hostium ornasse: & ipse erit ob eam rem uobis carior: ut cæteri libētius suo periculo uīs cupiditatibus seruant: uerū hæc dicēt alio loco & dicta sunt. Nūc p̄fiscemur ad reliqua: si pauca ante erimus a uobis Iud. dēpcati supiore oīum oratiōe p̄atētos uīos aīos habuimus. Id fuit nobis gratū admodū. sed multo erit gratius si reliq uoletis attendere propterea qđ i his oībus quæ antea dicta sunt: erat quædā ex his uarietate ac nouitate regē ac criminū delectatio. Nunc tractare causam instituimus frumentariam quæ magnitudine iniuriæ fere criminibus cæteris antecellit iucūditatis i agendo & uarietatis minus habebit uīa autē auctoritate & prudētia dignissimū ē. Iu. in audiēdo diligentiam nō mīus religiōi tribuere q uoluptati. In hac cā frumentaria cognoscēda hæc uobis pponite Iu. uos de rebus fortunisq Siculog⁹ oīum de ciuiū R.o. q arant i Sicilia bonis: de uectigalibus a maioribus traditis d̄ uita uectigl. P.R. cognituros. Quæ si magna atq adeo maxima uobis uident̄. q uarie & q copiose dicātur expectare nolite. Nemīne uestrū p̄terit Iu. omnē utilitatē opportunitatēq puincia siciliæ: quæ ad comoda. P.R. adiuncta sit cōsistere i re frumentaria maxie in cæteris rebus adiuuamur ex illa prouicia: hac uero alimur sustinemur. Ea cā tripartita Iu. erit in accusatione: primū. n. de Decumano deinde de empto dicemus frumēto postremo d̄ aestimato. Inter Siciliā cæterasq puincias Iu. in agroꝝ uectigaliū rationibus hoc inter est qđ cæteris aut ipositu uectigal certū qđ stipendiariū dicis: ut Hispanis cæterisq poenoꝝ q̄si uictorie p̄ miū ac poena belli aut cēsoria locatio cōstituta ē: ut Asia lege sempronia. Siciliæ ciuitates sic i amicitia fidēḡre cepimus ut eodem iure eēnt quo fuissent eadē cōditiōe. P.R. parerēt: q̄ suis antea paruisse. Per paucae Siciliæ ciuitates sunt bello a maioribus nīis subactæ q̄ ager cū eēt publicus. P.R. factus tū illis ē redditus: is ager a Censoribus locari solet. Fœderatae ciuitates duæ sunt quarꝝ Decumæ uenire non soleat: Mamertina & Tauromitana: qnq̄ p̄terea sine fœdere i munes ciuitates ac liberae. Cēturi pīna Alesina Segetana Haliciēsis Panormitana: p̄terea oīs ager Siciliæ ciuitatū Decumanus ē. Itemq̄ ante ipīu. P.R. ipsog⁹ Siculog⁹ uolūtate & isti ciuitis fuit. Vide te nūc maiorg sapientiā: q cū Siciliā tam opportunū subsidiū belli atq pacis ad. R.P. adiūxissent tanta cura Siculos tueri & retinere uoluerūt. Ut nō mō eog⁹ agris uectigal nouū nullum iponenter: sed ne legem uenditionis Decumage: neue uendūdis aut tēpus aut locum commutarent: Ut certo tēpore anni: ut ibidē i Sicilia deniq̄ ut lege Hieronica uenderent eos i suis rebus ipsos iteresse: eog⁹ aīos nō mō lege noua: sed ne noīe qdem legis nouo commoueri. Ita Decumas lege Hieronica semp̄ uēdēdas cēsuerūt: ut its iucundior esset muneris illius functio: si eius Regis: q Siculis carissimus fuit: non solū iūtituta cōmutato ipio ueruetiā nomē maneret. Hoc iure ante Verrē Pr. Siculi semp̄ usi sunt: hic primus iūtituta oīum cōsuetudinē a maioribus traditā cōditionē amiciæ cōuellere & cōmutare ausus ē. Qua in re prīmū illud reprehēndo

IN.C.VERREM ACCVSATIONVM

& accuso cur i re tā ueteri tā usitata qcq noui feceris; i genio aliquid affecutus es; tot homines sapientissimos
 qui illam prouincia ante te tenerūt; prudētia cōsilioq; uicisti? Est tuum ē ingenii prudētiae; tuā do hoc ti-
 bi & cōcedo. Scio te R om̄e cū Pr. eēs edicto tuo possētōes hæreditatum ad alienos a primis hæreditatibus
 ad secūdos: a legib; ad libidinē tuā transstulisse. Scio te edicta superiore oium correxisse & possētōes hæ-
 reditatū nō secūdū eos: q; proferret: sed secundū eos q; diceret testamētum factum dedisse: easq; res nouas abs-
 te platas & iuentas magno tibi quæstu fuisse scio: eundēq; te nemini Césorias quoq; leges i farristectis exigē-
 dis tollere & cōmutare ne is redimeret: cuius res eēt ne pupillo tutores propiq; cōsulerent: quom inus fortu-
 nis oībus euertere exiguā diē pfiniri operi: quo cæteros ab negocio excluderes: ipse in tuo redemptore nul-
 lá certā diē obseruares. Quāobrē nouā legē te i decumis statuisse nō miror hoīem i edictis Prætoriis i Céso-
 riis: legib; tā prudentē tā exercitatu nō inq; miror te aliqd excogitasse: sed quod tua sponte i iussu Populi:
 sine senātūs auctoritate iura p̄uincia Sicilia mutaris: id reprehendo id accuso. L. Octauius & C. Cottæ Con-
 sulibus si uatus permisit ut uini & olei decumas & frugū minutag; quas ante te q; stōes i sicilia uendere con-
 suerunt Romæ uēderēt: legēq; his rebus: quā ipsiis uideref: edicerent. Cū locatio fieret publicani postularū
 q; fdā res: ut ad legē adderēt: neq; tamen a censoris cæteris legib; recederent: Cōtradixit is q; casu tum Ro-
 mæ fuit tuus hospes Verres: hospes i quam & familiaris tuus Sthenius hic Thermitanus Consules cām: co-
 gnouerūt cum uiros primarios atq; amplissimos ciuitatis multos in consilium aduocassent de cōsiliū sñia p-
 nunciarunt se lege Hieronica uendituros. Ita nē uero prudētissimi uiiri summa auctoritate prædicti: quib; bus
 Senatus legum dicendarum i locandis uectigalibus omnē potestatē permisera. Po. q; Ro. idem iussera: si-
 culo uno recusante amcūriplificatione uectigalium nomē Hieronicae legis mutare noluerūt. Tu hō mīni-
 mi cōsiliū nullius auctotatis i iussu. P. ac Se. Tota sicilia recusante cū maxio detrimēto atq; adeo exitio uecti-
 galū totā Hieronicam legē sustulisti? At quam legem corrigit Iud. atq; adeo totam tollit acutissime ac dili-
 gentissime scriptam: quæ omnibus custodiis subiectum aratorem Decumano tradit: ut neq; in segetibus ne
 q; i aeris neq; in horreis neq; i amouendo neq; in aportando frumento grano uno posset arator sine maxia
 poena fraudare Decumanum. Scripta lex ita diligenter ē: ut eum scripsisse appareat: qui alia uectigalia nō ha-
 beret ita acute ut sicolū ita seuere ut Tyrānum: qua lege sicolis tamen arare expediret. Nam ita diligenter cō-
 stituta sunt iura Decumani: ut tamen ab inuito aratore plus Decuma nō possit auferri. Cum hæc essent ita
 cōstituta Verres tot annis atq; adeo seculis inuentus est: qui hæc nō cōmutatit: sed euertit: ea quæ iam diu
 ad salutē sociorū utilitatem Reip. P. composita comparataq; essent ad suos improbissimos quæstus cōuerte-
 ret: qui primum certos instituerit nomine Decumanos re uera ministros ac satellites cupiditatum suaq;: per
 quos ostendam sic prouinciam per triēnum uextatam atq; uastatam Iud. ut eam multis annis multorum i-
 nocentia sapientiaq; recreare nequeamus. Eoq; omnū qui Decumani uocabant principes erat Qu. ille Apro-
 nius quē uidetis. de cuius iprobitate singulari grauissimæ Legationū querimonias audistis. Aspice Iu. uul-
 tū hominis & aspectū & ex ea cōtumacia quā hic i perditis rebus retinet illos eius spiritus sicienses: quos fu-
 isse putetis: cogitate ac recordarmini: hic ē Apronius quē i prouincia tota Verres cum undiq; nequissimis ho-
 mines conquisiſſer: & cū ipse secum sui similes duxiſſet nō pagē multos: nequitia luxuria audacia sui simillim-
 mū iudicauit. Itaq; istos iter se perbreui tēpore nō res nō rō non cōmendatio aliqua: sed studiorum turpitudo
 similitudoq; cōiunxit. Verris mores iprobos ipuroſq; noscitis: fingeſt uobis si potestis aliquem q; in om-
 nib; istis rebus par ad oīum flagitioq; nefarias libidines esse possit. Is erat Apronius ille qui ut ipse non. fo-
 lū uita: sed ēt corpore atq; ore significat imensa aliqua uorago est: aut gurges uitiorum turpitudinumq; om-
 nitum. Hunc in omnibus stupris in fanorū expilationibus hunc i impuris conuiuiis principem adhibebat: tā
 tamq; habebat mox similitudo coniunctionem atq; concordiam: ut Apronius qui aliis inhumanus ac bar-
 barus isti unī cōmodus & disertus uideref: ut que oēs odissent: neq; uidere uellent: sine eo iste esse nō posset.
 ut cum alii ne conuiuiis quidē iisdē quibus Apronius: hic iisdē ēt poculis uterē. Postremo ut odor Apronii
 terribimus oris & corporis quem ut aiunt ne bestiæ quidē ferre possent: uni isti suauis & iucundus uideref:
 ille erat i tribunalī proximus in cubiculo solus: in conuiuio dominus: ac tum etiam maxime cum accuban-
 te prætextato filio i contrivio saltare nudus cooperat. hunc uti dicere institui principem. Verres ad euerten-
 das fortunas aratorū uexandas diripiendasq; esse uoluit huius audaciæ nequiciæ crudelitati fidelissimos soci-
 os optimosq; ciues scitote hoc Pr. traditos Iud. atq; addictos fuisse nouis institutus & edictis tota Hieronica
 lege quemadmodū ante dixi reiecta & repudiata. Primum edictum Iu. audite p̄claq; quantum Decumanus
 edidisset aratōe ſibi decumæ dare oportere: ut tantum arator Decumano dare cogereſ: quomodo quantum
 popoſcerit Apronius dato: qd est hoc: utq; Pret. institutum in socios an in hostes uictos infani edictum atq;
 imperium tytāni? Ego tātudem quantum ille popoſcerit: poſcet omne quantum & arauero: quid oē: plus
 imo ēt inquit si uolet: quid tum: quid censes: aut dabis: aut contra edictum fecisse damnabere per deos im-
 mortalēs q; quid est hoc: uerisimile enim non ē: sic mihi persuadeo Iud. Tametsi omnia in iſtum hominem
 cōuenire putetis: tū hoc uobis falſum uidri. ego. n. cū hoc tota sicilia diceret: tū affirmat nō auderē: ſi hæc edi-
 cta nō ex ipſius tabulis totidē uerbis recitā pōlem ſicuti faciā: da q; ſcribā recitet ex codice. Recita EDI-
 CTVM. de p̄fessione negat me recitare totū nā id nūtu ſignificare uideſ: quid prætero: an illū ubi caues: Ta-
 men Siculis: & miseros respicis aratores. Dicis enim ut in decumanum ſi plura ſuſtulerit q; debitū ſit: i octu-
 plum iudicium daturum eſſe. Nihil mihi placet prætermitti recita hoc quoq; p̄ postulat totum. Recita
 EDICTVM. de iudicio: i octuplum iudicio: ut arator Decumanum perſequat miserū: atq; iniquū ex
 agro hoīes traduci i foge: ab aratto ad ſubſellia: ab uſu rerum rusticag; ad iſolitam litem atque iudicium:
 cum oībus i aliis uectigalibus Asiae Macedoniae Hispaniae Galliae Africæ Sardiniae ipsius Italiae: quæ ad ue-

Atigalia sunt: cū i his inq rebus oībus publicanus petitor ac pignerator non eruptor neq; possessor soleat esse. Tu de optimo de iustissimo de honestissimo genere hoīum hoc ē de aratoribus ea iura cōstituebas. quæ oībus alis essent cōtraria. Vtq; est æquius Decumanū petere an aratorē repeteret iudiciū integrā re an p̄dita fieri eum q manu q̄serit an eum qui digito latus sit possidere? Quid qui i singulis iugis arant q ab opere ipsi nō recedunt. Quo i numero magnus ante te Pr. numerus magna multitudine sicut loge fuit: qd facient: cū dederit: Apronio: q poposcerit reliquē arationes? relinquēt larem familiārē suū? Veniet Syracusas ut te pr. uideli-
 cet æquo iure. Aproniū delitias ac uitā tuā iudicio recuperatorio persequant? Vege esto: reperietur aliq; for-
 tis experiens arator q cū tātū dederit Decumano: q̄tum ille deberi dixerit iudicio repetat & poenam octu-
 pli persequeat. Expeto uī edicti. seueritatē Pr. saueo aratori: cupio octupli dānari Aproniu m quid tandem po-
 stulat arator: nihil nisi ex edicto iudiciū i octuplū qd apronius? nō recusat qd pr. iubet Recuperatores reicere
 decuriās: scribamus quas decuriās? de cohorte mea reicies iqt qd ista cohors quoq; hoīum est. Volusii Aru
 Spicis & Cornelii Medici & hogē canum quos Tribunal meum uides lambere. Nā de cōuentu nullū unq; lu-
 dicē nec Recuperatorē dedit iniquos decumanis oēs dicebat esse: qui unā agri glebā possiderent ueniendum
 erat ad eos cōtra Aproniu m q nondū etiā Aproniani cōuiui crapulā exallassent O p̄aclaq; & cōmemoradū
 iudicium o seuerum edictum o tutum perfugium aratorū atq; ut itelligatis cuiusmodi ista audacia i octu-
 plū cuiusmodi istius de cohorte recuperatores æstimati sint. Sic attendite: Ecquem putatis Decumanum
 hac licētia permissa: ut tātū ab aratore quātū poposcisset: auferret? plusquam deberetur poposcisse cōside-
 rate cum uestris animis uos metipsi ecquem putetis p̄sertim cum id nō solum sine auaricia sed ét iprudē-
 tia accidere potuerit multos necesse ē. At ego oēs dico plusquam Decumas obſtulisse cādo mihi unū ex triē-
 nio p̄teturā tuae qui octupli dominatus sit. Nemo erat uidelicet aratorum qui iniuriam sibi factam q̄ri pos-
 set. Nemo Decumanorum qui grano amplius sibi q̄ debereſ. deberi professus esset. immo uero contra rapie-
 bat & asportabat q̄tum a quoq; uolebat. Apronius oībus aut locis aratores spoliati ac uexati quærebāt: neg-
 tamē ullum iudicium reperieſ. Quid ē hoc uiri fortes honesti gratiosi tot Siculi tot Equites Ro. ab homie
 nequissimo ac turpisstimo læsi poenam octupli sine ulla dubitatione cōmissam non persequebantur. Quæ cā
 quæ rō ē una illa Iud. q̄ uidetis: q̄ ultro etiam illusos se & irritos ab iudicio discessuros videbant. Etenim qd
 esset iudicium cū e Verris turpisstimo flagitiosissimōq; comitatu tres recuperatorum nomine assedissent al-
 seclæ istius non a patre ei traditi sed a meretricula cōmendati ageret uidelicet causam arator nihil sibi frumē-
 ti ab Apronio relictum bona sua ét direpta: se pulsatum uerberatūq; diceret. Conferent uiri boni capita de
 comedatione loquerentur inter se ac de mulierculis si quas a p̄. abeuntes possent depræhendere res agi uide
 retur. Surrexit Apronius noua dignitas publicani non ut Decumanus squaloris plenus ac pulueris: Sed
 unguentis oblitus uino uigiliisq; lāguidus oīa p̄rio motu ac spiritu suo uini unguenti corporis odore com-
 plesſet: dixisset hæc quæ uulgo dicere solebat nō se Decumas emisse: sed bona fortunaq; aratorum nō se De-
 cumanum esse Aproniu m: sed Verrem alteg; dominū illorum ac Tyrannū. Quæ cū dixisset. illi uiri optimi
 de cohorte istius Recuperatores nō de absoluendo Apronio deliberarent: sed quærerēt quomodo petitorē:
 ipsum apronio pmisissent. Ut quantum uellet posceret quantum poposcisset: auferret: hoc tibi defensionis:
 ad iudiciū tuum comparabas habuisse te edictū Recuperatores datuq; i octuplū si mehercule ex omni co-
 pia cōuentus Syracusanī splendidissimorum hominum honestissimorumq; faceres potestatem aratorī nō
 modo reiiciendi sed ét sumendi recuperatores tamē hoc nouum genus iniuria ferri nemo posset. Te cū tu-
 os omnes fructus publicano tradidisse: & rem de manib; amisisse: Tum bona tua repetere ac persequi li-
 ti atq; iudicio. Cum uero uerbo iudicium sit in edicto re quidem uera tuorum comitum hominū nequissi-
 morum collusio. Cūm Decumanis sociis tuis atq; adeo procuratoribus tū audes illius iudicii mentionē face-
 re: p̄sertim cum id nō mō oratione mea. sed ét re ipsa re fellatur cum in tantis i commodis aratorum iniu-
 riisq; Decumanorum nullū ex isto p̄claro edicto non modo factum: sed ne postulatum qdem iudicium iue-
 niatur erit tamē i aratores lenior: q̄ uideaf. Nam q̄ in decumanos octupli iudicium se daturum edixit: idem
 habuit i edicto se in aratorē i q̄druplū datuq;: q̄s hūc audet dicere aratoribus ifestū aut inimicū suis quanto
 lenior ē q̄ i publicanū: edixit ut qd Decumanos edidisset sibi dari oportere: id ab aratore Magistratus Sici-
 lus exigeret: qd dereliq; iudicii: q̄ i aratorē dari posset: nō malū ē iqt esse istā formidinē: ut cū exactū sit ex
 aratore tū ne se cōmoueat reliquias metus iudicii sit: si iudicio a me uis exigere: remoue Siculū Magistratū si
 hanc uī adhibes: qd opus est iudicio: Quis porro erit: q̄ nō malit Decumanus tuis dare: qd posceret: q̄ ab af-
 seclis tuis q̄druplī condēnari? Illa uero p̄aclara est clausula edicti: q̄ oīum cōtrouersatiū q̄ eēnt īter aratorē
 & Decumanū si uter uelit: edicit se Recuperatores datuq; primū quæ pōt eē cōtrouersia: cū is q̄ petere debet
 aufer: & cū is nō q̄tū debet: sed quātū cōmodū ē: auferat. Ille at unde ablatum est: iudicio suū recuperare: nul-
 lo mō pōt: deinde i hoc hō lynceus ét callidus ac ueterator eē uult: q̄ ita scribit: si uter uolet recuperatores dabo
 Quā lepidū se furari putat: utrig; facit ptatē. sed utrū ita scripserit: si uter uolet an si Decumanus nihil īterest ar-
 tor. n. tuos istos recuperatores nūqd uolet: qd illa cuiusmōi sunt: q̄ ex tpe ab ap̄tō admōitus edixit. Qu. Se-
 p̄tatio hōestissimo hoīe eq̄teq; R. resistēte Aprōtō & affirmāte se plus decūa nō datuq; exorif pecularie edictū
 repētinū neq; frumētū de area tolleret anteq; cū Decumano pactus eēt: ferebat hāc quoq; iniquitatē Septitius
 & h̄yibri frumētū corrūpi i area patiebat. Cū illd edictū repente: uberrimū & q̄stuoſissimū nascit: ut ante
 Cal. sexti. omnes decumas ad aquā deportatas haberēt hoc edicto nō siculi. nā eos qdē iam superioribus edi-
 ctis satis perdiderat atq; affixerat: sed isti ipsi Eq̄teq; Roma. qui suum ius retinere se cōtra aproniū posse-
 erant arbitrii splendidi homines & aliis Pr̄etoribus gratiosi uincti Apronio traditi sunt: attēdite. n. cuius-
 mōi edicta sunt: ne tollat iqt ex area: nī erit p̄ctus satis hæc magna uis ē ad inq; paciscēdū. Malo. n. plus daf-

IN.C.VERREM ACCVSATIONVM

q̄ non maturæ ex area tollere. At ista vi Septitium & nonnullos Septiti similes non coheret: qui ita dicunt ne tollâ potiusq̄ pacis cor his hoc appōit. d̄portatū habeas ante Cal. sextilis d̄portabo igif̄ nisi pactus eris nō cōmouebis sic d̄portādi dies p̄stituta tollere cogebat ex area cohibitio tollēdi nisi pactus eēt: ui adhibebat pactiōi nō uolūtate iā uero ill̄d nō solū cōtra legē Hieronicā nec solū cōtra cōsuetudinē supiōḡ sed et contra oia iura sicutoloḡ q̄ habent a. S.P. q. R. ne extra suū for̄ uadimōdium p̄mittere cogaf̄. Statuit iste ut arator De cumāo qd̄ uellet Decumāus uadimōdium p̄mitteret: ut hic quoq̄ aprōio cū ex Leōtinio usq̄ hilybeū aliquē. uad̄ref ex miseri aratoribus calūniādi q̄stus accederet: q̄q̄ illa fuit ad calumnia singulari cōsilio repta rō q̄edi xerat ut aratores iugera satiōum suaꝝ p̄fiterēt. q̄ res tum ad pactiōes iniq̄ssimas magā uī hūit: sicut ostendemus nec ad ullā utilitatē Reip. p̄tinuit tum uero ad calūnias: i q̄s omnes ic̄iderent quos uellet aprōios: ut. n. q̄s p̄cōtra uoluntatē eius dixerat ita i eum iudiciū d̄ p̄fessiōe iugeꝝ p̄fostulabat cuius iudiciū metu magnus a multis frumenti numerus ablatus magnæq̄ pecuniae coactæ sunt nō quo iugeꝝ numeruere p̄fiteri eēt difſicile aut ap̄lius etiā p̄fiteri. qd. n. i eo piculi eē posset: sed cā erat iudicii postuladi qd̄ ex edicto p̄fessus nō eēt: iudiciū at qd̄ fuerit isto pr. si q̄ cohors & q̄ cōtitutus fuerit meministis scire debetis: qd̄ igif̄ ē q̄ ex hac iniq̄itate nouoꝝ edicto ḡtelligi uel̄ lu. iūriā ne facta sociis: at uid̄tis auctoritatē supiōḡ repudiata nō audebit negare tātum aprōium isto Pr. potuisse cōsiteaf̄ necesse ē: sed uos fortasse q̄ uos lex cōmouet: id i hoc loco q̄ritis nūc q̄s ex hisce rebus pecunias coepit docebo coepisse maxias oēs q̄s eas iniq̄tates de qbus antea dixi: sui q̄stus cā cōstituisse cōuicā: si prius ill̄d ppugnaculū quo cōtra oēs meos ipetus usūrse putat ex defensiōe eius deiecerō: magno iqt̄ decumas uādidi: qd̄ ais: an tu decumas hō aūdaciſſime atq̄ amētissime uēdidiſti: tu p̄tes eas q̄ te. S.P. q. R. uoluit: an fructus itegros atq̄ adō bōa fortunaſq̄ aratoꝝ oēs uēdidiſti: Si palā p̄co iussu tuo p̄dicas ſet: nō decumas frumēti: sed dimidias uenī p̄tes & ita emptores accessiſſerēt: ut ad dimidias p̄tes emēdas: Si pluris uēdidiſſes tu dimidias q̄ cāteri decumas cui nā mīḡ uideret: qd̄ uero si p̄co decumas p̄nunciauit re ueſra hoc ē lege edicto cōditiōe plus et q̄ dimidiā uenierūt: tū hoc tibi p̄claḡ putabis: te pluris q̄ n̄ licebet q̄ cāteri ſtos q̄ nō oportebat: uēdidiſſe: pluris uēdidi decumas q̄ cāteri: qbus rebus id assecutus es inoſtia: aspice aēde caſtoris deide ſi audes fac mentionē inoſtia diligētia: codicis litoras tui cōtēplare Sthenii Thermitai no- mīe deide audete diceꝝ diligētē igenio. q̄ testes ierrogari priore actiōe n̄glueris: & iis tacitū os tuū p̄bere ma- lueris: q̄uis & te & patronos tuos igeniosos eē dicitō. q̄re igif̄ id q̄ ais: assecutus es: magna ē. n. laus ſi ſupiores cōſilio uicisti: posterioribus exēplū atq̄ auctoritatē reliq̄ſtū tibi fortasse idōeū fuit nēo: quē imitarere. at te ui delicit iūtorem regeoptiā ac p̄cipē imitabū oēs. Quis arator te Pr. decumā d̄dit: q̄s duas: q̄s nō maxio ſe affeſtū b̄iſicio putauit cu tribus decumis p̄ una defungeteſ: p̄ter paucos q̄ p̄p̄ ſocietatē ſutorꝝ tuorꝝ nihil oīo dederūt: Vide Iter iportunitatē tuā Senatusq̄bōitatem qd̄ iterſit. ſenatus cu te poribus Rei. p. cogif̄: ut dcer nat ut alterae decumā exigā ita decernit ut pecunia p̄ his decumis ſoluat aratoribus: ut qd̄ plus ſumif̄: q̄ dbe tur idē nō auferri putet: tu cū tot decumas nō. S.C. ſed nouis edictis tuis nefariisq̄ iſtitutis exigeres: & eripe- res: magnū te feciſſe arbitrabare ſi pluris q̄. L. Hortensius p̄ iſtius Qu. Hortensi q̄ Gn. Pōpeius. q̄. M. Marcellus q̄ ab ægtate ab lege ab iſtitutis nō recellet. An tibi unius anni aut biēni ratio habēda fuit: ſalus p̄uinciae cōmoda rei frumētiae rō Rei. p. ſatis frumēti ex Sicilia ſuppeditareſ & aratoribus tū arare atq̄ agros colere expediret qd̄ effecisti: qd̄ assecutus es: ut Pr. te nescio qd̄ ad decumas accederet: deferendas aratiōes reliquen- dasq̄ curaſtri. Successit tibi. L. Merellus tu inoſtior q̄ Metellus tu laudis & honoris cupidior: tibi. n. Cōſula- tus q̄rebat: Metello paternus honor & hauitus negligebat. Multo miſoris uendidit nō mō q̄ tu ſed et q̄ q̄ an- te te uendiderunt. Quaro ſi ipſe excogitare nō poterat: quēadmodū q̄ plurio uenderet ne tua reçētia p̄ximi Pr. uestigia pſeq̄ poterat: ut tuis p̄claris abs te p̄cipe inuētis & excogitatis edictis atq̄ iſtitutis utereſ: ille ue- ro cū ſe Metellū inimime fore puraſſet ſi te uilla i re imiſatus eſſet: q̄ ab urbe Roma q̄ nemo unq̄ poſt hoīum memorīa fecit cū ſibi i p̄uincia p̄ſificēdū putaret: literas ad ſiciliæ ciuitates miſit: p̄ q̄ ſhortaf̄ & rogaſ ut arēt & ſerāt i beneficio. P.R. hoc petit aliq̄to ante aduentū ſuū & ſimul oſtentit ſe lege Hieronica uēdituꝝ. hoc ē i oī rōe decumare nihil iſti ſimile factuꝝ. Atq̄ hoc nō cupiditate aliq̄ ſcribit adduētus ut i alienā prouincia. mittat l̄fas ante t̄ps: ſed cōſilio ne ſi t̄ps ſatiōis p̄teriſſet: granū i ſicilia p̄uincia nullū haberemus: cognoscite Me- telli l̄fas. Recita EPISTOLAM. L. METELL. Hæ l̄fae Iud. L. Metelli quas audiſtis: hoc q̄tū ē ex Sicilia fru- mēti hornotini exarauerūt glebā cōmoſſet i agro Decumano Siciliæ nemo. Si Metellus hāc epistolā nō mi- ſiſſet qd̄ Metello diuinitus hoc uenit i mentē: an ab Siculis q̄ Romā frequētissimi cōuenerat negociatoribus q̄ ſiciliæ doctus ē: quoq̄ q̄ti cōuentus ad Marcellos antiq̄ſimos Siciliæ patronos: q̄tiad. Gn. Pōpeiu. Cōſu. Designatū cāterosq̄ illū ſuū p̄uinciae necessarios fieri ſoliti ſint: q̄s ignorat: q̄ qd̄ iudiciū nullo unq̄ de hoīe fa- ctū ē: ut absens accusareſ ab iis palā quoq̄ bona liberosq̄ ſummu iperiu p̄tateſq̄ haberet: tāta uis erat iniuria- rū ut hoīes qd̄ uis p̄peti q̄ nō de iſtius prauitate & iniuriis deplorare & cōqueri mallent. Quas l̄fas cū ad oēs ciuitates p̄pe ſuppliciter miſiſſet Metellus tamē antiquū modū ſatiōis nulla ex parte exeq̄ potuit. Diffugerat enī pmulti id qd̄ oſtentā nō ſolū aratiōes: ſed et ſedes suas patrias iſtius iniuriis exagitati reliq̄rāt. nō me her- cule criminis augendi cām dicā lud. ſed quem accepi ip̄e oculis aīoꝝ ſenſum: hūc uere ap̄d uos & ut potero planiſſime exponam. Nam cū q̄ triennio poſt in Siciliam uenissem: ſic mihi affecta uila ē ut haē terræ ſolent: i qbus bellū acerbū diuturnūq̄ uerlatū ē quos ego ca mpos antea colleſq̄ nitidiffiſmos uiridiffiſmos ūidis- ſem: hos ita uastatos nunc ac desertos uidebam. Vt ager ipſe cultorem deſiderare ac lugere dominū uideret Herbitensis ager & Aetnensis: Murgentinus Assorinus Macharensis Agimēnsis ita relictus erat ex maxima parte ut non ſolum iugera: ſed etiam dominorꝝ multitudinē q̄reremus. Athimēsis uero q̄ ſolebat eē cul- tiſſimus & q̄ caput eſt rei frumētiae Cāpus Leōtinus cuius antea ſpes haē erat ut cū ſobſitū uidiſſes: aīonae caritatē nō uerere: ſic erat d̄formis atq̄ horridus ut in uberrimas ſiciliæ partes Siciliā q̄remus: labefactarat:

enim uehemēter arator iam superior annus p̄ximus uero funditus euerterat. Tu i mihi ēt audes mētēnem
 facere decumaḡ? Tu i tanta acerbitate ī tot & tantis iniuriis cū i arationibus & i eā regē iure prouincia Sici
 lia consistat: euerſis funditus aratoribus relictis agris cū i prouincia tā locuplete ac referta nō cū rem: sed ne,
 spē qdē ullā reliq̄ curq̄ feceris aliqd te populař putabis hēre cū dices te pluris q̄ cæteros decumas uēdidisse: q̄
 si uero aut. P.R. hoc uoluerit aut senatus hoc tibi mandauerit ut cū oēs arator̄ fortunas decumaḡ noīe eri
 peres: i posteḡ fructu illo cōmodoq̄ rei frumētar̄. P.R. priuares deidē si q̄ partē tuæ p̄dæ ad summā d̄cua
 rū addidisses bene de. P.R. meritus uidēre atq̄ hēc perind̄ loquor q̄st̄ in eo sit iniqtas eius reprahēdenda: qd̄
 pp gloriæ cupiditatē ut aliquos summa decumaḡ uinceret: acerbiorē legē duriora edicta iterposuerit om
 nium supiorem auctoritatē repudiarit. Magno tu decumas uendidisti. qd̄ si doceo nō minus te domū tuam
 euertisse q̄ Romā misisse d̄cumaḡ noīe? Quid habet populare rō tua cū ex prouincia. Po. R. æquā partem
 tu tibi sumpseris: atq̄ po. ro. miseris. Qd̄ si duabus partibus doceo te amplius frumēti abſtulisse: q̄ P.R. mi
 sisse tū ne putamus patronū tuū i hoc crimē ceruiculā iactatuř & populo se ad coronā datur. Hēc uos atea
 Iud. audistis: ueḡ fortasse ita audistis: ut auctorē rumoř haberetis: sermonēq̄ hoīum cognoscite nunc inu
 merabilē pecuniā frumēterio noīe ereptā ut simul illā quoq̄ eius uocē probā agnoscatis: q̄ se uno q̄stu decu
 maḡ oīa sua picula redēptuř eē dicebat audiuius hoc iā diu Iud. nego qnq̄ eē uīrum q̄ s̄a pe audierit socios
 istius fuisse d̄cumanos. Nihil alid arbitror i istū falſo eē dīctum ab iis q̄ male d̄ isto existimari: n̄iſi hoc nam
 socii putādi sunt: quos i terres cōmunicata ē. Ego rē totā fortunasq̄ arator̄ oēs istius fuisse dico. Aproniū Ve
 neriosq̄ seruos. qd̄ iſto Pr. ſuit nouū genus Publicanoř cæterosq̄ Decumāos. pcuratores istius q̄stu: cōmi
 nistros rapinaḡ dico fuisse. Quōd hoc doces: quōd ex locatiōe illa colūnař docui: iſtu eē p̄datū opior ex eo ma
 xime qd̄ inīq̄ legē nouāq̄ dixiſſet. Quis. n. unq̄ conatus ē iura oīa & cōluetudinē oīum cōmutare cū uituper
 tatione ſine quaſtu: pergam atq̄ inſequar longius i qua lege uenibas: quo pluris uenderes. Cur iam addi
 cti uenditisp̄ decumis cum iam ad summam Decumaḡ nihil ad tuū quaſlum multū poffit accedere ſubi
 to atq̄ ex tpe noua naſcebatū edicta. Nā ut uadimoniū Decumano quocunq̄ is uellet pmittere: ut ex area
 n̄iſi pactus eēt: arator ne tolleret cal. ſextilis. Decumas d̄portatas haberēt. Hēc oīa iam uenditisp̄ Decumis an
 no tertio te edixiſſe dico. Quae ſi Reip. cā faceres i uendundo eēt pronunciata: q̄ tua cā faciebas qd̄ erat im
 prudētia ptermiſſum id q̄stu ac tpe admonitus reprahēdiſſi. Illid uero cui probari pōt: te ſine tuo quaſtu ac
 maxio q̄stu tantā tuā infamia tātum capitū tui fortunatūq̄ periculū neglexiſſet: cum totius Siciliæ quotti
 die gemitus querimoniaſq̄ audires cum ut ipſe dixiſſi: reum te fore putares cū huiuscē iudicii discriminē ab
 opinione tua nō abhorret: paterere tamē aratores indigniſſimi iniuriis uexari ac diripi: proſecto q̄q̄ es ſin
 gulari crudelitate & audacia tamē abs te totā alienari prouiciā tot honestiſſimos tibi inimiciſſimos fieri nol
 les n̄iſi hanc rōem & cogitationē ſalutis tuā pecuniā cupiditas ac pſens illa p̄da ſuperaret. Et. n. quoniā ſum
 mā & numerū iniuriaḡ lud. uobis nō poffum exponere: ſigillati aut̄ d̄ uniuscuiusq̄ p̄cōmodo dicere iſinitum
 eſt: genera ipſa iniuriaḡ q̄ſo cognoscite. Nympho ē Centuripinus hō gnauus & iduſtrius experientiſſimus:
 ac arator diligentiſſimus iſ cū arationes magnas conductas haberet: q̄ hoīes ſt̄ locupletes ſicut ille eſt: i Sici
 lia facere cōſueuerūt easq̄ magna ip̄fensa magno iſtrumento tueret: tanta ab iſto iniqtate oppreſſus ē: ut non
 mō arationes reliqueret ſed et ex ſicilia pſugeret. Romāq̄ cum multis una ab iſto electis ueniret: ſecit ut De
 cumanus Nymphonē uocaret ex edicto illo p̄claro qd̄ nullā ad alia rem n̄iſi ad huiusmōi q̄ſtu p̄tinebat: nu
 meq̄ iugeq̄ pſeffum nō eſſe. Nympho cā ſe uellet æquo iudicio dſendere: iſte uiros optimos recuperatores:
 dat eūdem illum medicū Cornelium: iſt̄ Artimidorus Pergameus: q̄ i ſua patria dux iſtu quōdā & magi
 ster ad diſpoliadūm Dianæ ſēplum fuit. & Aruſpicē Volusianum & Valerium p̄conem. Nympho anteq̄ pla
 ne cōſtitit: cōdemnat. Quāti fortasse q̄ritis nulla erat edicti poena certa frumenti eius oē q̄ i areis eēt. ſic apro
 niū d̄cumānus nō d̄cumā debitā nō ſrumentū atq̄ cælatū ſed tritici ſep̄tē milia medium ex Nym
 phois aratiōibus edicta poena nō redēptiōis aliquo iure tollit. Xenōis Meneni nobilissimi hoīs uxorū ſudus
 erat colono locatus colonus q̄ Decumāoř iuriā ferre nō poterat ex agro p̄fugeraſ. Verres i Xenōiū iudi
 cium dabat illid ſuū dānatorium d̄ iugeq̄ pſeffio. Xenō ad ſe p̄tineſ negabat: fundū ellocatū eē dicebat. Da
 bat teſtes iudicium ſi pareret iugera eiulmōi fundi eē plura q̄ colōnus eēt pſeffus: tū ut Xenō dānare: dicebat
 ille nō mō nō arafse ſe id q̄ ſatis erat: ſed ne dīm eius eē fundi nec locatorē: uxorē eſſe eā ip̄am ſuū negocium
 gereſ ip̄am locauiffe. Defendebat Xenonē hō ſummo ſplēdore & ſumma auctoritate p̄ditus. M. Cofſetilus.
 Iſte nihilomius iudiciū. HS. lxx. dabat ille tāetſi recuperatores d̄ cohorte latronū ſibi parari uīd̄bat: tamē iudi
 ciū acceptuq̄ ſe eſſe dicebat. Tū iſte magna uoce Veneriis ip̄at: ut Xenonē audiret dum res iudicare: hoīem:
 ut aſſeruant cum iudicatum ſit: ad ſe adducat. & illid ſimul dixit: ſe nō putaf illum ſi pp ciuitias poenas dā
 natōis cōtemneret et uirgas cōtemneſ: hac ille ui & hoc metu adductus tātum d̄cumāis q̄tum iſte ip̄auit ex
 oluit. Polemarchus eſt mirgentius uīr bōus atq̄ hōeftus iſ cum p̄ iugeriō qnq̄gīta medīna. d. cc. d̄cumā ū
 parent qd̄ recuſabat pomum ad iſtum i ius eductus eſt: & cum iſte ſt̄ cubaret: i cubiculum iſtroduc̄tus eſt: q̄
 niſi mulieri & d̄cumāo patebat alii nemini ibi cum pugnis & calcibus cōſciſſus eſſet: q. d. cc. medinis dīcidere
 noluiſſet mille p̄misit. Eubulides eſt Grispus Centuripius hō tum virtute & nobilitate dōi ſuā tum etiā pe
 eunia p̄ceps huic hōiud. hōeftiſſime ciuitatis hōeftiſſimo nō mō ſrumenti ſcītote ſed uite & ſanguinis tā
 tum relictum eſſe q̄tum Aprōiū libido tulit. nā ui malo plagis adductus eſt: ut ſrumenti daret: nō q̄tum habe
 ret: ſed q̄tum cogereſ. Sostratus & Numenius & Nymphodorus: eiusdem ciuitatis cum ex agris tres fratres
 cōſortes p̄fugileſ: q̄ iis plus ſrumenti ip̄abaſ: q̄ q̄tum exararāt hoībus coactis i eōḡ aratiōes Aproniū ue
 nit oē iſtrumentū diripuit: familiā abduxit pecus abegit: Poſteaq̄ ad eū Nymphodorus uenifſet ætnā: ac ora
 fet ut ſibi ſua ſt̄titueret hoīem corripi ac ſuſpēdi iuſſit ioleastro quodā q̄ ē arbor Iud. i foro tā diu pepēdit i ar

IN.C.VERREM ACCVSATIONVM

bore socius amicusq; P.R. i socioꝝ urbe ac foro colonus aratorꝝ uester q̄ diu uoluntas Apronii tulit. Gene-
ar iam dudū inumerabilium iniuriarꝝ Iud. singulis noibꝝ pfero; si nūtā multitudinē iniuriarꝝ p̄termitto. uos
ante oculos alosq; uestris tota Sicilia Decumanorꝝ hos ipetus aratorꝝ direptioes huius iportunitatē Apro-
nū regnū ppone. Cōtēpsit siculos nō duxit hoīes nec ipsos ad psequēdū uehemetes fore & uos eoz iniuri-
as leuiter laturos existimauit. Esto falsam de illis habuit opinionē malā de uobis: uerūtamē cū d̄ sicutis male
metere. C.R. coluit his idulsit eoz uolūtati & gloriā deditus fuit. Iste. C.R. at nullus inimicitor aut infe-
stior fuit mitto uicla mitto carcerē: mitto uerbera mitto secures: crueē deniq; illā p̄termitto q̄ ille ciuibꝝ ro-
ma. testē humanitatis i eos ac beniuolētia suæ uoluit eē mitto iq̄ hāc oīa atq; i alid dicēdī t̄p̄s reicio. De de-
mis d̄ ciuiū R.o. cōditione i aratiōibus dispuo: q̄ quēadmodū eēnt accepti Iud. audistis ex ipsis bona sibi ere-
pta eē dixere. Hāc quoniā huiusmōi casus affuit ferēda sunt. nihil ualuisse æqtatē nihil cōsuetudinē dāna de-
niq; Iud. nulla tāta sunt: q̄ nō uiri fortes magno & libero aīo affecti ferēda arbitriē. Quid? si Eq̄tibus R.o. nō
obscuris neq; ignotis sed honestis & illustribus manus ab Apronio isto Pr. sine ulla dubitatiō afferebātur?
Quid expectatis: qd a me amplius dicēdū putatis? an id agēdū ut eo celerius d̄ isto transfigamus: quo maturi-
us ad aproniū possimus: id q̄ ego illi iā i sicilia pollicitus sum uenī: q. C. Maternū Iud. summa uirtute homi-
nē sūma fidūstria sūma ḡfā Lēotinis i publico biduū tenuit: atq; Apronio Iud. hoīe i d̄decorē nato ad turpitū
dinē educato ad Verris flagitia libidineq; accōmodato Eq̄tē R.o. scitote biduū cibo tectōq; phibitū biduū le-
ontinis i foro a custodiis apronii itētū atq; seruatū neq; ante dimissum q̄ ad cōditiōes eius d̄pactus ē nā quid
ego d̄ Qu. Lollo Iud. Dicā egē ro. aspectato atq; honesto: clara res ē: q̄ dicturus sum tota sicilia celeberrima
atq; notissima q̄ cū araret i ætnēi cūq; is ager apronio cū cāteris agris eēt traditus eq̄stri ueteri illa auctorita-
te & ḡfā fretus affirmauit se Decumanis plusq; d̄beret: nō datuꝝ. Referē eius sermo aprōio enim uero iste ri-
dere ac mirari. Lolliū nihil d̄ Maternio nihil d̄ cāteris reb̄ audisse. Mittit ad hoīem. Venerios: hoc quoq; at-
tēdite apparitoes a Pr. assignatos hūisse Decumanū si mediocre argumētū uideri pōt. istū Decumanorꝝ no-
mīe ad suos q̄stus eē abusum aduciēa Venerios atq; adeo attrahit Lollius cōmode cū Apronius e palestra re-
disset: & i triclinio qd i foro ætnæ statuerat decubuisset: statut̄ Lollius i illo tépestiuo gladiatoꝝ conuiuio.
Nō in hercule q̄ locor credē lud. tāetsi uulgo audierā nīsi mecū ipse senex cū mihi atq; huic uolūtati accusa-
tiōis meꝝ lachrymās ḡfas ageret: sūma cū auctoritatē eēt locutus statut̄ ut dico Eqs R.o. ppe annos. Ixxx.
natus i Apronii cōuiuio cū iterea apronius caput atq; hos suū unguēto p̄flicaret. Quid ē Lolli iqt tu nīsi ma-
lo coactus recte facere nescis? hō qd ageret: taceret. riderer: qd faceret dñigilla auctoritate & ætate p̄ditus ne-
sciebat. Apronius iterea coenā ac pocula poscebat: serui át eius q̄ & morib⁹ iisdē eēnt qbus dīs & eodē gene-
re ac loco nati p̄ter oculos Lolli hāc oīa fiebāt. ridef̄ cōuiue. cachinari ipe Apronius nīsi forte exsistimatis eū i
uino ac lucro nō risisse q̄nūc i piculo ac exitio suo rīsum tenef̄ nō possit. Ne multa Iu. his cōtumeliis scitote
Qu. Lolliū coactū ad apronii leges cōditiōesq; uenisse. Lollius ætate & morbo ipeditus ad testimoniū dicen-
dū uenī nō potuit. Quid opus ē Lollio? nemo hoc nescit: nemo tuogamicog; nemo abs te itērogatus nūc
se primū hoc dicer audire. M. Lollius filius eius adolescēs lectissimus p̄sto ē: huius uerba auditris: Nā Qu. Lol-
lius filius q̄ Calidū accusauit: adolescēs & bonus & fortis & i primis disertus cū his iniuriis cōtumeliisq; com-
motus i siciliā eēt pfectus i itinef̄ occisus ē: cuius mortis cām fugitiū sustinēt re qdē uera nemo i Sicilia dubi-
rat qn̄ eo sit occisus q; h̄fe clausa nō potuerit sua cōsilia d̄ Verre iste porro nō dubitabat qn̄ is q̄ antea aliū stu-
dio adductus accusāt̄: sibi adueniēti p̄sto eēt futurus cū eēt parētis iniuriis & domēlico dolō cōmotus: iā
ne itēlligitis Iud. q̄ pestis q̄ imanitas i uīa antiq̄ssima p̄xiag; puincia uersata sit: lá ne uiātis q̄ ob cām Sicilia
tot hoīum antea fūta rapinas iniquitates ignomin: asq; p̄pessa hoc nō potuerit nouū ac singulare atq; icreditib⁹
le genus iniuriarꝝ cōtumeliarūq; ferre. lá oēs itēlligit cur uniuersa prouincia d̄fensorē luā salutis eū q̄siuit: cu-
ius iste fidei diligētia p̄suerātia nulla rōe eripi possit tot iudicis iterfūsū: tot hoīes nocētes & iprobos ac
cusatos & uīa & supiōg; méoria scitis eē. Ecque uidistis ecque audistis i tātis furtis i tā aptis i tāta audacia tāta
ipudētia eē uersarū? Apronius stipatores Venerios secū bēbat ducebāt eos circū ciuitates publice sibi cōuiuia
parāi sterni triclinia & i foro iubebat euocari hoīes honestissimos nō solū siculos: sed et̄ Eq̄tes ro. ut quo cū
inire cōuiuū nemo unq; nisi turpis ipurisq; uoluisset: ad eius cōuiuū spectatissimi atq; honestissimi uiri te-
nerēf̄. Hāc tu oīum mortaliū p̄flagatissime ac p̄ditissime cū scires cū audires quotidie: cū uiātis: si sine tuo
maxio q̄stu fierēt: cū tāto piculo tuo fieri paterere: atq; cōcedēs? & tātū apd te q̄stu apronii tātū eius sermo
iq̄tassimus & blādiciae flagitiosae ualuerūt: ut nūq; aiū tuū cura tuaꝝ fortunāe cogitatioꝝ tāgeret? Cer-
nit̄ Iud. qd & q̄tū icēdiū Decumanorꝝ ipetu nō solū pagros: sed et̄ p̄ reliq; fortunas aratorꝝ nō solū p̄ bona
sed et̄ p̄ iura libertatis & ciuitatis isto Pr. p̄uaserit. Viātis p̄dere alios ex arbora pulsari: alios át & uerberari:
porro alios i publico custodiri. Destitui alios i conuiuio cōdēnari alios a Medico & Præcone Pr. bona tamē.
iterea nihilominus eoz oīum ex agris auferri ac diripi. Quid? ē hoc Po. R. iplū Po. R.o. leges: iudicia: socii fi-
deles, puincia suburbanā nōne oīa potius eiusmodi sunt: q̄ si Athenio uicisset i Sicilia nō fecisset. Nō inq; Iud.
esset ulla partē istius negtiā fugitiūq; isolētia cōsecuta priuati hoc mō qd publice: ciuitates quēadmodū tra-
ctatae sūt: audistis p̄ multa idicia & testimonia ciuitatū & reliq; audietis: ac primū d̄ Agyriēsi populo fidli &
illustri breuiter cognoscite. Agyriēsis ē i primis hōesta ciuitas siciliæ hoīum áte hūc. Pr. locupletū lū moriꝝ
aratorꝝ: eius agri Decūas cū emisſet idē Aprōius Agyriū uenit q̄ cū apparitoribus eo cū minis ac ui uenisset:
posceſ ſecunia grādē cōepit: ut accepto lucro discedēret: Nolle ſe negocii qcq; h̄fe dicebat: ſed accepta pecūia q̄
primū alia ciuitatē occurrit. Sūt hoīes siculi nō cōtemnendi ſi p̄ nō ſoſ mītatuſ liceat: ſed hoīes & ſatis fortes
& ſatis plane frugi ac ſobri & i primis hāc ciuitas d̄ q̄ loquor Iud. itaꝝ hōiī primis iprobifſimo rīdēt agyri-
nenses ſeſe decumas ei quēadmodū deberent: daturos lucq;: cum ille magno p̄ſertim emisſet: non additu-

ros: Apronius certiore facit istū: cuiā' res erat: qd̄ rei eēt: statī tāq̄ cōiuratio aliq̄ Agyrii cōtra rem publicā facta
 aut legatus Pr. pulsatus eēt: ita Agyrio Magistratus & qnq̄ primi accitū istius euocāt: iueniūt Syracusas: p̄sto
 est Apronius: ait eos ipsos q̄ uenissent: cōtradicētū Pr. fecisset: Quarebat qd̄: respōdebat se ad recuperatores cē
 dictū: Iste eq̄ssimus homo formidinē illā suā miseris Agyrinēsibus iniciebat recuperatores se decohortē sua
 daturē minabat: Agyrinēs uiri fortissimi iudiciū se pasiueros eē dicebat: Ingerebat iste arthemidōrē medicū
 Cornelium pictorem & Depolemum & huiusmodi Recuperatores: quoḡ ciuis Ro. nemo erat: sed Græci
 sacrilegii iā pridē improbi repēte Cornelii: uidebat Agyrinēs qccqd ad eos Recuperatores Apronius attulit/
 set: illū p̄facile p̄batuꝝ cōdénari cū istius iuidia infamiaꝝ malebat: q̄ ad eius p̄actioñes cōditionesq̄ accedere
 quarebat q̄ i uerba Recuperatores daret: respōdebat si pateret aduerſus edictū fecisse quae in iudicio dictuꝝ el
 se dicebat. iniquissimis uerbis improbissimis Recuperatoribus conflictari malebat: q̄ quicq̄ cum ista sua uo/
 lūtate decidebat. Summittebat iste Timarchidē: qui moneret eos' si saperent: ut transigeret. pernegabat. Quid
 ergo: in singulos. HS. quinquaginta milibus damnari mauultis: malle dicebat. Tū iste clare oībus audienti/
 bus q̄ dānatus erit. inquit uirgis ad necem cædetur. Hic illi flentes rogare atq̄ orare cœperūt: ut sibi suas sege
 tes fructu ſq̄ oēs arationesq̄ uacuas apronio tradere liceret: ut ipſi sine ignominia molestiaꝝ discederet. Hac
 lege iud. decumas uendidit Verres dicat licet Hor̄tēsius si uollet: magno Verrem uendidisse. Hæc cōditio fu
 it isto Pr. aratorum ut secum p̄clare agi arbitrantur: si uacuos agros Apronio tradere liceret. Multas enī
 crucis propositas effugere cupiebant: quantum Apronius edidisset deberi: tantum ex edicto dandum erat.
 etiam ne si plus edidisset q̄ quantum natum esset etiam. quomodo. Magistratus ex ipſiū edicto exigere de
 bebat ab aratore petere poterat. ueḡ arthemidoro Recuperatore. Quid si minus arator dedisset q̄ poposcisset
 apronius iudicium i aratem in qdruplum: Ex quo iudiciū numero: ex cohorte Pr. p̄clara hōestissimor̄.
 Quid amplius? minus d̄ iugeꝝ p̄fessum eē dico. Recuptores reiſe q̄aduersum edictū feceris. Ex quo nume
 ro: ex eadem cohorte. qd̄ erit extremū si dānatus eris: nā dubitatio dānatiōis illis recuperatoribus q̄ poterit eē?
 uirgis te ad necem cædi necesse erit. his legibus his cōditioñibus erit qſq̄ tā ſtultus q̄ decumas uenisse arbitreſ:
 q̄ arator nouem ptes reliq̄ factas eſſe existimet: q̄ nō itelligat iſtum ſibi qſtui p̄dæq̄ habuisse bona poffeffio
 nes fortunas aratorꝝ: uirgaꝝ metu agyriñenses qd̄ iperatū eſſet: facturos ſe eſſe dixerunt. accipite nūc qd̄ nūc
 iperarit. & diſſimilate uos ſi potestis: uos itelligere ip̄m Pr. & qd̄ tota ſicilia p̄spexerit: Redēptore decumage
 atq̄ adeo aratorꝝ dūum ac Regē fuisse iperat agyriñesibus ut decumas ip̄i publice accipiāt. aprōio lucꝝ dent
 ſi magno emerat: quoniā tu es q̄ diligētissime pcia exqſisti: q̄ ut aī magno uēdidiſti: q̄ re putabas éptori lucꝝ
 addi oportere? Eſto putabas: q̄obrē ip̄abas ut adderet: qd̄ ē alīd cape & cōciliare pecunias: i quo te lex tenet: ſi
 hoc nō eſt ui atq̄ iperio cogere iuitos lucrum date alteri. hoc eſt pecuniā dare: age qd̄ tum ſi apronio delitiis
 Pr. lucelli aliqd̄ iuſſi ſunt dare: putare aprōio datū. Si apronianū lucellū ac nō p̄toria p̄da uobis uidebit. iperas
 ut decumas accipiāt. apronio dent lucꝝ. tritici medimna. xxxiiii. qd̄ eſt hoc una ciuitas ex uno agro Plebi Ro
 manæ ppe mēſtrua cibaria Pr. ip̄io donare apronio cogif. Tu magno decumas uendidiſti: cū tātu lucri decu
 mano ſit datum p̄fecto ſi p̄cium exqſiſſe diligenter tū cū uendebas. x. medina potius adidiffent q̄. hS. d. c. po
 ſtea. magna p̄da uideſ. audite reliq̄ & diligenter attēdite quomius miremī Siculos re necessaria coactos au
 xiliū a Patrōis Cōſulibus ab Senatu ab legib⁹ a iudiciis petiuiffe. ut p̄baret Aprōius hoc triticū iperat Agy
 riñesibus Verres ut i medimna ſingula denf Apronio. HS. iii. Quid e hoc tanto nūero frumenti in lucri no
 mē iperato expræſſo nūmi p̄tēra exigentur? ut p̄bēt frumētū. an poterat nō mō Aprōius ſed quis exerci
 tui ſi metiūdū eſſet: iprobare Siculū frumētū: q̄ illi ex area ſi uellet admetri licebat: frumētī tantus nūerus
 iperio tuo daſ: & cogitur nō ē ſatis. nūmī p̄tēra iperanf. danf. par. ē. p̄ decumis hordei alia pecunia cogit: iu
 bes. HS. xxx. lucri dari. Ita ab una ciuitate ui minis ip̄io iniuriq̄ Pr. eripiunf tritici medina. xxx. iii. & p̄tēra
 HS. lx. at hæc obſcura ſunt. aut ſit oēs hoīes uelint: obſcura eſſe poſſunt: q̄ tu palā egifti i cōuētu iperati om
 bus expectantibus. coegisti Qua de re Agyriñenses Magistratus & quiq̄ primi quos tui qſtus cā euocas acta
 & iperia tua domū ad Senatū ſuū renunciauerunt. quoꝝ renunciatio legib⁹ illoge līſis publicis mādata eſt.
 quoꝝ Legati hoīes nohilissimi Romæ ſunt: q̄ hoc idē p̄ testimonio dixerunt. Cognoscite Agyriñensiū publi
 cas līſas. deide testimonio ſuū publicū ciuitatis. Recita līſas publi. testimonio ſuū publicū. adauertitis i hoc testimonio
 iud. Apollodorꝝ cui perragi cognomē ē. p̄ſcipe ſuā ciuitatis lachrimantē testari ac dicere. nunquam poſt.
 Po. ro. nōmē ab Siculis auditū & cognitū Agyriñenses cōtra quēq̄ iſinitum ciuem Ro. dixiſſe aut feciſſe qppi
 am: q̄ nūc cōtra Pr. P. R. magnis iniuriis & magno dolore publice testimonio dicere cogerent. Vni mehercu
 le hūc ciuitati Verres obſiftere tua defenſiōe nō potes. tanta auctoritas eſt i eoꝝ hoīum fidelitate tantus do
 lor iniuriæ tāta religio i testimonio. ueḡ nō una te ſed uniuersæ ſimilibus afflictæ incōmodis legatiōib⁹ ac
 testimonio ſuū publicis pſequētur. Et. n. deinceps uideamus Herbitensis ciuitas honesta & ātea coploſa quēadmo
 dū ſpoliata ab iſto ac uexata ſit. at quoꝝ hoīum ſūmōꝝ aratorꝝ remotissimꝝ a iudiciis cōtrouersiis quibus
 pcere & cōſulere hō ipurissime & q̄ gēus hoīum ſtuſiſſime cōſeruare debuſti. Primo anno uenieret eius
 agri decume triticī medimna. xviii. accidius iſtius idē minister i decumis cū emiſſet: & p̄fecti noīe cū uenifſet
 Herbitā cum ueneris locuꝝ ei publice quo diuerteref: datus eſſet: cogūt Herbitēſes ei lucri dare triticī mo
 dios. xxvii. M. Cū decume uenifſet triticī modios. xviii. atq̄ hoc triticū lucri coguntur dare publice cū iā
 priuati aratores ex agris ſpoliati atq̄ exagitati Decumanor̄ iniuriis. p̄fugifſent. āno ſecūdo cū emiſſet Aprō
 nius decumas triticī modiū. xxv. milia & ipſe Herbitam cū illa p̄adonis copia manuꝝ uenifſet: populus pu
 blice coactus ē cōſerre lucri triticī modios. xxvi. & accessiones. HS. co. co. de accessione dubito an apronio ipſi
 data ſit. merces ſere p̄ciūq̄ ipudētia. de triticī qdem nūero tāto q̄ p̄t dubitare qn ad iſtū p̄donē frumētāriū
 ſicut Agyriñē ſrumētū puenerit. anno tertio uero i hoc agro cōſuetudine uſus ē regia. ſolere aiūt barbaros

IN.C.VERREM ACCVSATIONVM

socius amicusq. P.R. i sociog urbe ac foro colonus aratorq uester q diu uoluntas Apronii tulit. Gene-
ar iam dudu inumerabilu iniuriag Iud. singulis noibus pfero: infinita multitudine iniuriag ptermitto. uos
ante oculos aiosq uestros tota Sicilia Decumanog hos ipetus aratorq direptioes huius iportunitate Apro-
nii regnū pponite. Cotépsit siculos nō duxit hoies nec ipsos ad psequendū uehemetes fore & uos eozq iniuri
as leuiter laturos existimauit. Esto falsam de illis habuit opinionē malā de uobis: uerū tamē cū d siculis male
mereret. C.R. coluit his idulsit eozq uolūtati & gloriæ deditus fuit. Iste. C.R.o. at nullus inimicitor aut infe-
stior fuit mitto uicla mitto carcerē: mitto uerbera mitto secures: crueē deniq illā ptermitto q iste ciuibus ro-
ma. testē humanitatis i eos ac beniuolētiæ suæ uoluit eē mitto iq hæc oia atq alid dicēdī t p reicio. De de-
mis dciuū R.o. cōditione i aratiōibus dispuo: q quēadmodū eēnt accepti Iud. audistis ex ipisis bona sibi ere-
pta ec dixere. Hæc quoniā huiusmōi casus affuit ferēda sunt. nihil ualuisse æqratē nihil cōsuetudinē dāna de-
nig Iud. nulla tāta sunt: q nō uiri fortes magno & libero aio affecti ferēda arbitré. Quid? si Eqtibus R.o. nō
obscuris neq ignotis sed honestis & illustribus manus ab Apronio isto Pr. sine uila dubitatiōe afferebātur?
Quid expectatis: qd a me amplius dicēdū putatis? an id agēdū ut eo celerius d isto transfigamus: quo maturi
us ad aproniū possimus: id q. ego illi iā i sicilia pollicitus sum uenir: q. C. Maternū Iud. summa uirtute homi-
nē sūma idustria sūma ḡa Leōtinis i publico biduū tenuit: atq Apronio Iud. hoie i ddecorē nato ad turpitu-
dinē educato ad Verris flagitia libidineq accōmodato Eqfē R.o. scitote biduū cibo tectōq phibitū biduū le-
ontinis i foro a custodiis apronii itētu atq seruatū neq ante dimissum q ad cōditiōes eius d̄pactus é nā quid
egō d Qu. Lollio Iud. Dicā eqte ro. aspectato atq honesto: clara res ē: q dicturus sum tota sicilia celeberrima
atq notissima q cū araret i ætnēsi cūq is ager apronio cū cæteris agris eēt traditus eqstri uete illa auctorita-
te & ḡa fretus affirmauit se Decumanis plusq dberet: nō datus. Refert eius sermo aprōio enim uero iste ri-
dere ac mirari. Lolliū nihil d Maternio nihil d cæteris rebz audisse. Mittit ad hoiem! Venerios: hoc quoq at-
tēdite apparitores a Pr. assignatos hūisse Decumanū si mediocre argumētu uideri pōt. istū Decumanog no-
mē ad suos qstus eē abusum aducīta Veneris atq adeo attrahit. Lollius cōmode cū Apronius e palestra re-
disset: & i triclinio qd i foro ætnæ statuerat decubuisse: statuit Lollius i illo tēpestiuo gladiatoz conuiuio.
Nō inercule q locor credre Iud. tāetsi uulgo audierā nisi mecum ipse senex cū mihi atq huic uolūtati accusa-
tiōis meæ lachrymás ḡas ageret: sūma cū auctoritate eēt locutus statuit ut dico Eq̄s R.o. ppe annos. lxxx.
natus i Aproniū cōuiuio cū iterea apronius caput atq hos suū unguēto pfricaret. Quid é Lolli iqt tu nisi ma-
lo coactus recte facere nescis? hō qd ageret: taceret. n̄ riderer: qd faceret dñiqsilla auctoritate & ætate p̄ditus ne-
sciebat. Apronius iterea cœnā ac pocula poscebat: serui at eius q & moribus tisde eēnt qbus dñs & eodē gene-
re ac loco natī pter oculos Lolli hæc oia siebat. ridef cōuiue. cachinari i p̄ Apronius n̄ forte existimatis eū i
uino ac lucro nō risisse qnū i piculo ac exitio suo risum tener nō possit. Ne multa lu. his cōtumeliis scitote
Qu. Lolliū coactū ad apronii lēges cōditiōesq uenisse. Lollius ætate & morbo ipeditus ad testimoniū dicen-
dū uenir nō potuit. Quid opus ē Lollio? nemo hoc nescit: nemo tuogamicog nemo abs te interrogatus nūc
se primū hoc dicet audire. M. Lollius filius eius adolescēs lectissimus p̄sto ē: huius uerba auditis: Nā Qu. Lol-
lius filius q Calidū accusauit: adolescēs & bonus & fortis & i primis disertus cū his iniuriis cōtumeliisq com-
motus i siciliā eēt pfectus i itinef occisus ē cuius mortis cám fugitiui sustinēt re qdē uera nemo i Siciliā dubi-
rat qn eo sit occilus q h̄e clausa nō potuerit sua cōsilia d Verre iste porro nō dubitat qn is q antea aliū stu-
dio adductus accusauit: sibi aduenieti p̄sto eēt futurus cū eēt parētis iniuriis & domestico dolor cōmotus: iā
ne itelligitis Iud. q pestis q imauitas i uīa antiqſlima p̄xiāq puincia uersata sit: lā ne uiđtis q ob cám Sicilia
tot hoium antea fūta rapinas iniqūates ignomin: asq ppessa hoc nō potuerit nouū ac singulare atq icreditibl
le genus iniuriag cōtumeliarūq ferre. lā oēs itelligūt cur uniuersa prouicia d̄fensorē suæ salutis eū q̄sliuit: cu-
ius iste fidei diligētiae p̄seueratiae nulla rōe eripi possit tot iudiciis i terfusus: tot hoies nocētes & iprobos ac
cusatos & ufa & supiq & méoria scitis ee. Ecquē uidistis ecquē audistis i tātis furtis i tāaptis i tāta audacia tāta
ipudētia eē uersatu? Apronius stipatores Venerios secū bēbat ducebat eos circū ciuitates publice sibi cōuiua
parari sterni triclinia & i foro iubebat euocari hoies honestissimos nō solū sūculos: sed et Eq̄s ro. ut quo cū
inire cōuiuū nemo unq nisi turpis ipurusq uoluisset: ad eius cōuiuū spectatissimi atq honestissimi uiri te-
nerēt. Hæc tu oīum mortalū pflagatissime ac pditissime cū scires cū audires quotidie: cū uiđres: si sine tuo
maxio q̄sli fieret: cū tāto piculo tuo fieri paterere: atq cōcedēres: & tātū apd te q̄stus apronii tātū eius sermo
iqtatissimus & blādicia flagitiose ualuerūt: ut nūq alium tuū cura tuaḡ fortunaq̄ cogitatioq̄ tāgeret? Cer-
nitis lud. qd & q̄tū i cēdū Decumanog ipetu nō solū p agros: sed et p reliq̄ fortunas aratoz nō solū p bona
fed et p iura libertatis & ciuitatis isto Pr. quaserit. Viđtis pēdere alios ex arbora pulsari: alios at & uerberari:
porro alios i publico custodiri. Destitui alios i conuiuio cōdénari alios a Medico & Præcone Pr. bona tamē.
iterea nihilominus eozq oīum ex agris auferri ac diripi. Quid? ē hoc Po. R. ip̄iū Po. R. leges: iudicia: scii fi-
deles. puicia suburbana nōne oia potius eiusmodi sunt: q si Athenio uicisset i Sicilia nō fecisset. Nō inq lud.
estet ullā partē istius negotiæ fugitiuoq̄ isoletia cōsecuta priuati hoc mō qd publice: ciuitates quēadmodū tra-
etatae sūt: audistis p multa idicia & testimoniā ciuitatū & reliq̄ audieris: ac primū d Agyriēsi populo fidli &
illustri breuiter cognoscite. Agyriēsis ē i primis hōesta ciuitas siciliæ hoium atē hūc. Pr. locupletiū sūmorūq
aratoz: eius agri Decūas cū emisset idē Aprōius Agyriū uenit q cū apparitoribus eo cū minis ac ui uenisset:
poscer pecunia grādē cōepit: ut accepto lucro discedret. Nolle se negocii qcq h̄e dicebat: sed accepta pecuia q
primū alia ciuitatē occurrit. Sūt hoies sūculi nō cōtemnendi si p nfos m̄fatus liceat: sed hoies & satis fortes
& satis plane frugi ac sobrii & i primis haec ciuitas d q̄ loquor Iud. itaq̄ hōiī primis iprobissimo r̄sdēt agyri-
nenses se se decumas ei quēadmodū deberent: daturos lugz: cum ille magno prælertim emisset: non additu-

ros: Apronius certiore facit istū: cuia' res erat: qd̄ rei eēt: statī tāq̄ cōiuratio aliq̄ Agyrii cōtra rem publicā facta
 aut legatus Pr. pulsatus eēt: ita Agyrio Magistratus & qnq̄ primi accitu istius euocat: iueniūt Syracusas: psto
 est Apronius: ait eos ipsoſ q ueniffent: cōtradictū Pr. feciſſet: Quarebat qd̄ respōdebat ſe ad recuperatores cē
 dictuꝝ: Iſte eqſſimus homo formidinē illā ſuā miferis Agyrinēſibus iniiciebat recuperatores ſe decohortate ſua
 daturq̄ minabat: Agyrinēſes uiri fortifim̄ iudiciū ſe paſiūtoſ eē dicebat: Ingerebat iſte arthemidorꝝ medicū
 Cornelium pictorem & Depolemum' & huiusmodi Recuperatores: quoꝝ ciuiſ Ro. nemo erat: ſed Græci
 sacrilegii iā pridē improbi repete Cornelii: uidebat Agyrinēſes qcqd ad eos Recuperatores Apronius attulif̄
 ſet: illū pſacile, pbatuꝝ cōdēnari cū iſtius iuidia infamiaſ malebat: qd̄ ad eius pactiones cōditionesq̄ accedere
 quarebat q̄ i uerba Recuperatores daret: respōdebat ſi pateret aduersus edictū feciſſe quā in iudicio dictuꝝ ei
 ſe dicebat. iniquissimis uerbis improbissimis Recuperatoribus conflictari malebat: q̄ quiq̄ cum iſta ſua uo/
 lūtate decidebat. Summittebat iſte Timarchidē: qui moneret eos ſi ſapere rent: ut transigeret, pernegabat. Quid
 ergo? in singulos, HS. quinquaginta milibus damnari mauultis? malle dicebat. Tū iſte clare oībus audienti/
 bus q̄ dānatus erit. inquit uirgis ad necem cædetur. Hic illi flentes rogarē atq̄ orare cœperūt: ut ſibi ſuas ſege
 tes fructu ſcp oēſ arationeſq̄ uacuas apronio tradeſ liceret: ut iſpiſ ſine ignominia moleſtiaſ discederet. Hac
 lege iud. decumas uendidiſſe Verres dicat licet Hortēſius ſi uollet: magno Verrem uendidiſſe. Hæc cōditio fu
 it iſto Pi. aratorum ut ſecum p̄cclare agi arbitrarentur: ſi uacuos agros Apronio tradere liceret. Multas enī
 crucis propositas effugere cupiebant: quantum Apronius edidiſſet deberi: tantum ex edicto dandum erat.
 etiam ne ſi plus edidiſſet q̄ quantum natum eſſet etiam. quomodo? Magistratus ex iſpiſ edicto exigere de
 bebat ab aratore petere poterat. ueꝝ arthemidoro Recuperatore. Quid ſi minus arator dediſſet q̄ popoſciſſet
 aproniūſ iudicium i aratore in q̄druplum: Ex quo iudiciū nūmero ex cohorte Pr. p̄clarā hōestissimorꝝ.
 Quid amplius? minus d̄ iugeꝝ p̄fessum eē dico. Recuptores reiſe q̄aduerſum edictū feceris. Ex quo nume
 ro? ex eadem cohorte. qd̄ erit extreμū ſi dānatus eris: nā dubitatio dānatiōis illis recupatoribus q̄ poterit eē?
 uirgis te ad necem cædi neceſſe erit. hiſ legib⁹ his cōditiōib⁹ erit qſq̄ tā ſtultus q̄ decumas ueniffe arbitref̄:
 q̄ arator nouem ptes reliq̄ ſactas eſſe existimet: q̄ nō iſtelligat iſtum ſibi qſtui p̄dæq̄ habuisse bona poffeſſio
 nes fortunas aratorꝝ: uirgarꝝ metu agyrinēſes qd̄ iperatū eſſet: facturos ſe eſſe dixerunt. accipite nūc qd̄ nūc
 iperarit. & diſſimulate uos ſi potefſis: uos iſtelligere ipm̄ Pr. & qd̄ tota ſicilia pſpexerit: Redēptore decumage
 atq̄ adeo aratorꝝ dīū ac Regē fuiſſe iperat agyrinēſibus ut decumas iſpi publice accipiāt. aprōio lucꝝ dent
 ſi magno emerat: quoniā tu es q̄ diligētissime pcia exqſiſti: q̄ ut aīſ magno uēdidiſſi: q̄ re putabas éptori lucꝝ
 addi oportere? Eſto putabas? q̄obre ipabas ut adderet? qd̄ ē alid cape & cōciliare pecūias: i quo te lex tenet: ſi
 hoc nō eſt ui atq̄ iperio cogere iuitos lucrum date alteri. hoc eſt pecunia dare: age qd̄ tum ſi apronio delitiis
 Pr. lucelli aliqd̄ iuſſi ſunt dare: putare aprōio datū. Si apronianū lucellū ac nō p̄toria p̄da uobis uidebit. iperas
 ut decumas accipiāt. apronio dent lucꝝ. tritici medimna. xxxiiii. qd̄ eſt hoc una ciuitas ex uno agro Plebi Ro
 manæ ppe mēſtrua cibaria Pr. ipio donare apronio cogiſ. Tu magno decumas uendidiſſi: cū tātū lucri decu
 mano ſit datum pfecto ſi p̄cium exqſiſſe diligenter tū cū uendebas. x. medina potius adidiſſent q̄. h.S. d. c. po
 ſtea. magna p̄da uideſ. audite reliq̄ & diligenter attēdite quoniū miremini Sūculos re necessaria coactos au
 xiliū a Patrōis Cōſulibus ab Senatu ab legib⁹ a iudiciis petiuſſe. ut pbaret Aprōius hoc tritici iperat Agy
 rinēſibus Verres ut i medimna ſingula denf Apronio. HS. iii. Quid ē hoc tanto nūero frumenti in lucri no
 mē iperato expræſſo nūmi præterea exigentur? ut pbef frumētuꝝ an poterat nō mō Aprōius ſed quis exerci
 tui ſi metiūdu eſſet: iprobare Sūculū frumētuꝝ: q̄ illi ex area ſi uellet admetri licebat: frumēti tantus nūerus
 iperio tuo daf: & cogitur nō ē ſatis. nūmi p̄terea iperant. danf paḡ ē. p̄ decumis hordei alia pecunia cogiſ. iu
 bes. HS. xxx. lucri dari. Ita ab una ciuitate ui minis ipio iniuriaſq̄ Pr. eripiunt tritici medina. xxx. iii. & p̄terea
 HS. lx. at hæc obſcura ſunt. aut ſit oēſ hoies uelint: obſcura eſſe poſſunt: q̄ tu palā egisti i cōuētu iperati om
 bus expectantibus. coegisti Qua de re Agyrinēſes Magistratus & quiq̄ primi quos tui qſtus cā euocas acta
 & iperia tua domū ad Senatu ſuū renunciauerunt. quoꝝ renunciatio legib⁹ illoꝝ lris publicis mādata eſt.
 quoꝝ Legati hoīes nohilissimi Romæ ſunt: q̄ hoc idē p̄ testimonio dixerunt. Cognoscite Agyrinēſu ꝑ publi
 cas līas. deide teſtimoniū publicū ciuitatis. Recita līas publi. teſtimoniū publicū. aſaduertitis i hoc teſtimoniō
 iud. Apollodoro cui perragi cognomē ē. p̄cipē ſuæ ciuitatis lachrimantem teſtarī ac dicere. nunquam poſt.
 Po. ro. nōmē ab Sūculis auditū & cognitū Agyrinēſes cōtra quēq̄ iſinitum ciuem Ro. dixiſſe aut feciſſe qppi
 am: q̄ nūc cōtra Pr. P. R. magnis iniuriis & magno dolore publice teſtimoniū dicere cogerent. Vni mehercu
 le huic ciuitati Verres obſiſtere tua defenſiōe nō potes. tanta auctoritas eſt i eoꝝ hoīum fidelitate tantus do
 lor iniuriæ tāta religio i teſtimonio. ueꝝ nō una te ſed uniuerſae ſimilibus afflīctæ incōmodis legatiōib⁹ ac
 teſtimoniis publicis pſequētur. Et. n. deſceps uideamus Herbitensis ciuitas honesta & ātea coploſa quēadmo
 dū ſpoliata ab iſto ac uexata ſit. at quoꝝ hoīum ſūmōꝝ aratorꝝ remortiflōꝝ a iudicis cōtrouerſiis quibus
 pcere & cōſulere hō iſpurſſime & q̄ géus hoīum ſtudioſiſſime cōſeruare debuīſti. Primo anno uenieret eius
 agri decume tritici medimna. xviii. accidius iſtius idē minister i decumis cū emiſſet: & pfecti noīe cū ueniffet
 Herbitā cum ueneris locuſq̄ ei publice quo diuerteret: datus eſſet: cogūt Herbitēſes ei lucri dare tritici mo
 dios. xxvii. M. Cū decume ueniffet tritici modios. xviii. atq̄ hoc triticum lucri coguntur dare publice cū iā
 priuati aratores ex agris ſpoliati atq̄ exagitati Decumanorꝝ iniuriis p̄fugiffent. āno ſecūdo cū emiſſet Apro
 nius decumas tritici modiū. xxv. milia & ipſe Herbitam cū illa p̄adonis copia manuq̄ ueniffet: populus pu
 blice coactus ē cōſerue lucri tritici modios. xxvi. & acceſſiones. HS. co. co. de accessiōe dubito an apronio ipſi
 data ſit. merces ferē p̄ciūq̄ ipudētiæ. de tritici qdem nūero tāto q̄ ſit dubitare qn ad iſtū p̄donē frumētariū
 ſicut Agyrinēſe frumētuꝝ puenērit. anno tertio uero i hoc agro cōſuetudine uſus ē regia. ſolere aiūt barbaros

IN C. VERREM ACCVSATIONVM

Reges p̄sag ac Syroꝝ plures uxores h̄fe. His át uxoribus ciuitates attribuere hoc modo: h̄c ciuitas mulieri redimiculū p̄beat. h̄c i collū. h̄c i crines. ita populos h̄ut uniuerso nō solū cōscios libidinis suæ uerūēt ad ministros. Eádē istius q̄ se Regē Siculoḡ cē dicebat licentia libidineꝝ fuisse cognoscite. Aescrionis Syracusa-ri uxor ē Pippa. cuius nomē istius neq̄tia tota Sicilia peruulgalū ē. de qua muliere uersus plurimi supra tribu-nal & supra Pr. caput scribebāt. Hic Aescrion Pippae uir adūbratus in Herbitensib⁹ decumis nouis istituit publicanus. Herbitēs cū uiderēt si ad Aescrionē p̄ciū r̄disset se ad arbitriū libidinosissimā mulieris spolia-tū iri: liciti sunt usq; eo quo ad se effice posse arbitrabāt. supra adiecit Aescrion. neq; n. metuenat ne Pr. Verre decumana mulier dāno affeci posset. Addicīt medimnis. cō. cō. dimidio fere plurisq; supiore anno. aratores funditus euertebāt & eo magis quo supioribus annis exhausti erāt ac pene derdit. Intellexit iste ita magno uenisse: ut ap̄lius ab Herbitensib⁹ exprimi nō posset. demit de capite medimna. d.c. iubet i tabulas p̄ medim-nis. cō. cō. cō. referri. d.cō. cō. d. &. iiiii. hordei decumas eiusdē agri Decumis emerat. hic ē Decumis ad quē iste deduxerat Tertiā Isidori Mimi filiā ui abductā ab Rhodio tibi cine. Huius Tertiæ plus ēt q̄ Pippae plusq; cæ-terare ac ppe dicā tātū ap̄d' istū i Siciliēsi p̄tura auctoritas ualuit: q̄tū in urbana Chelidonis. ueuūt Herbita-ni dūo Pr. emuli nō molesti mulierculaꝝ deterrimaꝝ iprobissimi cognitores. icipiūt postulare poscer. mina-ri. nō poterāt tū cū cuperēt: Aproniū imitari sicuti siculos nō tā ptimescebat: cū oī rōe tū illi calūniarēt. p̄mit-tūt herbitenses uadimoniū Syracusas eo postea q̄ uētū ē cogūt Aescrioni id est Pippae dare tantū q̄tū era de capite déptum tritici modios. cō. cō. cō. d.c. mulierculaꝝ publicanæ nolūt ex decumis nimū luci dare. ne for-te ab nocturno suo quæstu a' um ad uectigalia redimēda trāsseret. Trāsactū putabāt herbitenses: cū i ste qđ de hordeo inq; & Decimo Amiculo meo qđ cogitatis? At hoc agebat in cubiculo Iud. atq; in lectulo suo. nega-bant illi sibi qc̄j esse mandatū. nō audeo numerare. h.S. xv. quid facerēt miseri? aut qđ recusarent? præsterni-cum in luctulo Decumanæ mulieris uestigia uiderēt recentia: qbus illū inflamari ad pseueradū intelligebant. Ita ciuitas una socior̄ atq; amicor̄ duabus deterrimis mulierculis Verre Pr. uectagalis fuit atq; ego nunc eū frumenti nūeḡ & eas publice pecūias Decumanis ab Herbitensib⁹ datas ēē dico. quo illi frumento & qbus pe-cunis tū a Decumanoḡ iuriis ciues suos nō redemerūt. perditis. n. & direptis aratoꝝ bonis h̄c Decumanis merces dabat̄ ut alijqđ ex eor̄ agris atq; ex urbisbus abiret. Itaq; cū Philinus Herbitensis hō disertus & pru-dens & domi nobilis de calamitate aratorū & de fuga & de reliquoꝝ paucitate publice diceret: a iaduertistis Iud. gemitū. Po. Ro. cuius freq̄ntia huic cāx nūnq; defuit. qua de paucitate aratorū alio loco dicā. Nunc illud qđ p̄teriit: nō oīo relinqndum uideſ. nā p̄ deos imortales q̄ de capite ipsi dempsit: quo tādem mō ferendū. Verumetā audiendum uideſ. unus adhuc fuit post Romā conditā: dīi imortales faxint: ne sit alter: cui Resp. totā se tradidit: t̄pibus coacta & malis domesticis. L. Sylla. hic tātum potuit: ut nemo illo iuitio nec bona nec patriā nec uitā retinere posset: tātum aī habuit ad audaciā: ut dicere i cōcione nō dubitaret: bona ciuium Ro. cum uenderet: se p̄dam suā vendere eius oēs res gestas nō solum optimus: uerumēt p̄ maloꝝ icōmodor̄ & clamitatum metum publica auctoritate defendimus. Vnum hoc aliud. S. C. rephensum decretūq; ē: ut q̄ bus ille p̄ capite deimp̄sisset: ne pecunias i ærariū referrent. Statut senatus hoc ne illi qđem esse licitu: cui cō-cesserat oīa a populo factaꝝ q̄sitarūq; reḡ summas īm̄inuere: illum uiris fortissimis iudicarunt. P. C. dimitte-re de sumā nō potuisse te mulieri deterrimæ rectæ remisisse senatores iudicabūt. Ille de quo lege populi ro. iūsserat: ut ipsi ius uoluntas & posse esset. p̄ lege: tū i hoc uno genere ueterē religiōe legum rephedif. Tu q̄ om-nibus legibus implicatus tenebare libidine tua. p̄ lege esse uoluisti? In illo rephendiſ qđ ex ea pecunia remisit: q̄ ipse q̄sierat: tibi cōcedet q̄ de capite uectigalum. P. r. remisisti: atq; i hoc genere audaciæ multo ēt ipudentius in decumis segestensium uersatus est. q̄s cum addixisset eidem illi decimo hoc est tritici modios: qnq; milia & accessionē astrip̄sisset. h.S. co. d. coegit segestenses a decio tātidem publice accipere. id qđ ex segestensium pu-blico testimonio cognoscite. Recita testimonium publicum. audistis q̄ti decumas accepit a decimo ciuitatis tritici modios qnq; milia & accessionē. cognoscite nunc se q̄ti uendidisse rettulerit. lex decumis uēdūndis. C. Verre Pr. hoc noīe uidistis tritici modios. co. co. co. de capite esse dempta. q̄ cum de Po. ro. uictu de uectigaliū neruis de sanguine detraxisset ærarii tertiæ minæ cōdonauit. Vtrum ipudentius a sociis abstulit? an turpius meretrici dedit? an iprobios Po. ro. ademit? an audacius tabulas publicas commutauit? Ex hoḡ seueritate te-ulla uis eripiet? aut ulla largitio eripiet? sed si eripuerit: nō intelligit quæ iam dudum loquor: ad aliam quæ-stionem atq; ad peculatus iudicium pertinere. Itaq; hoc mihi reseruabo genus integrum totum. Ad illam quam institui causam frumenti acdecumarū m̄ reuertar. qui cum agros maximos ac feracissimos p̄ seipm hocē per Aproniū Verre alterū depopularef: ad minores ciuitates habebat alios quos tāq; canes īmitteret ne q̄ homines & iprobos. quibus aut frumentum aut pecuniam publice cogebat dari. A. Valentius est i Sicilia interpres: quo iste interpres nō ad lingua græca sed ad surta & flagitia uti solebat. sit interpres hic hō leuis atq; eḡs repente Decumanus. emit agri Liparensis miseri atq; ieiuni decumas tritici medimnas. d.c. Liparen-ses uocat̄. ipsi accipere decumas & numerare Valētio cogūt lucri. HS. xxx. milia p̄ deos imortales utrū tibi su-mes ad defensionē: tāto ne minoris tibi decumas uēdiddisse. ut ad medimna. d.c. HS. xxx. milia lucri statū sua uolūtate ciuitas adderet hoc ē tritici medimnas. ii. milia an cū magno decumas uendidisse: te expr̄sisse ab iuitis Liparensib⁹ hāc pecuniā? Sed qđ ego ex te q̄ro: qđ defēsurus sis potius q̄ cognoscā ex ipsa ciuitate qđ ge-stū sit? Recita testimonium publicū Liparensium deinde quēadmodū valētio nūmi sint dati testimonium publicū quō solutum sit ex l̄ris publicis. Etiā ne h̄c tā p̄ua ciuitas tā pc̄l a manibus tuis atq; a cōspectu remota se-iuncta a Sicilia insula iculta tenuiq; posita cumulata aliis tuis maioribus iniuriis in hoc quoq; frumentario genere drædæ tibi & questui fuit? quā tu totā insulā cuidam tuorum sodaliū sicut aliqd munusculum cōdo-nares. Ab hac ēt h̄c frumentaria lucra tāq; meditteraneis exigebant. Itaq; q̄ totā anis agellos suos ante te Pr.

redimere a priuatis solebat. idē seipsoſ a te p̄cio imposito redemerunt. Quid ergo ſa Thiffenſibus pparua & tenui ciuitate & aratoribus laborioſiſimiſ frugaliflumis que hoībus nōne plus lucri noīe eripit: q̄ q̄tū frumēti oīo ex arant: ſed quos tu Decumanū Diognetum Veneriū mifiti nouum gēus publicani. Cur hoc auēto re nō Romae ſerui pūblici ad uectigalia accedāt: āno. ii. Thiffenses. HS. xxii. lucri dār cogunf iuiti. tertio anno HS.co.co. modium tritici lucri Diogneto Venerio dare coacti ſunt. hic Diognetus q̄ ex publicis uectigalibus tāta lucra facit uicarium nullum habet nihil oīo peculii. Vos ēt nūnc dubitare: ſi potestis utrū tātum numerum tritici Venerius apparitor iſtius ſibi acceperit an huic exegerit: atq̄ hāc ex publico Thiffensiū testimoniū cognoscite. Testimonium publicū Thiffenſium. obscure Iud. Pr. ip̄e Decumanus eſt cum eius apparitorum frumentū a ciuitatibus exigāt: pecunias iperēt aliq̄to plus ipſi auſterrāt: q̄ quātū. P.R. decumaḡ noīe datuſi ſunt. Hāc æq̄tas i tuo impio ſuit hoc Pr. dignitas ut ſeruos Venerios Siculoꝝ dominoſ eſſe uelles. hic dele. Etus hoc diſcrimine te Pr. ſuit: ut aratores in ſeruoꝝ numero eſſent: ſerui in publicanoꝝ. Quid Amestratini miſeri i poſiſis ita magnis decumis ut i poſis reliq̄ nihil fieret: nōne tū numerare pecunias coacti ſunt: addicūt decumā. N. Cefſio cum ad eſſent legati Amestratini. ſtatim cogit Heraclius Legatus numeraſ. HS. xxii. quid hoc eſt: q̄ eſt iſta p̄da: quæ uis: q̄ direptio ſociorū. Si eſt Heraclio ab Senatu mādatum ut emeret: emiſſet. ſi nō eſt: q̄ poterat ſua ſpōte pecuniā numerare: Cefſio renunciat ſe dediſſe. Cognoscite i nunciationē ex līſis. re cīta ex līſis publicis. quo. S. Corat hoc legato p̄miſſum: nullo. cur fecit: coactus eſt. q̄ ſhoc dicit: tota ciuitas. re cīta testimonium publicū. Ab hac eadem ciuitate āno ſecūdo ſimili rōe extortā eſſe pecuniā. & Sex. Venonio datā. ex eodem testimonio cognouistiſ. At Amestrinōs hoīes tenues cum eoz decumas modios. d. ccc. uenididifſes Banobali Venerio cognoscite noīa publicanoꝝ: cogit eos plus lucri adderē q̄ q̄tū uenierāt. cū magno ueuient. dāt Baobali mod. d. ccc. HS. co. d. pfecto nunq̄ iſte tā amēs ſuifſet ut ex agro. P.R. plus frumēti ſeruo Venerio q̄ Pr. tribuit patereſ: niſi oīs ea p̄da ſerui noīe ad iſtum ip̄m pueniret. Paterni cum eoz decumā magno addicta eſſent: tū iuitiſſimi. P. Nenio Turpiōi iprobifſimo hoī q̄ iuitiaſ ſacerdote Pr. dānatus ē. HS. vii. dare coacti ſunt. Ita ne diſſolute decumas uendidiſſi: ut cum medium. HS. xv. m. uenifſent. at. co. co. co. hoc eſt. HS. xxxv. ut lucri Decumāo. HS. co. co. co. darēt. At p̄magno decumas eius agri uēdiſſi: uidelicet nō Turpiōi lucrum datum ſed paterni pecuniā ereptam. Quid Halicienes quoꝝ incolaꝝ decumas dant ipſi agros imunes habēt. nōne huic eīdē Turpiōi cum decumā. c. medimne uenifſent. HS. xv. dare coacti ſunt: ſi id q̄maxime uis: poſſes p̄bare. Hāc ad Decumanos lucre ueniffe: nihil te attigifſe tū hāc p̄ uim atq̄ iniuriā tuā captā & cōſiliatae tibi fraudi & dānatiōi eſſe deberent. Cum uero hoc nemini pſuadere poſſit te tā amētē ſuifſe: ut Apronium ac Turpionem ſeruos hoīes tuo liberorūq̄ tuoḡ periculo diuites fieri uelles dubitatoge quēq̄ existimas: qui illis emissariis hāc tibi oīs pecunia q̄ſita ſit. Segesta itē ad imunem ciuitatem Venerius Symachus Decumanus imittiſ. Is ab iſto litteras aſſert: ut ſibi cōtra iura oīa cōtraq̄ legem Rupilia extra forū uadium permittāt aratores. Audite līſas quas ad Segestanos miſerit. Littera. C. Verriſ. hic uenerius quem admodum aratores eluerit: ex una pactiōe hoīis honesti gracioſiq̄ cognoscite. In eodem. n. genere ſunt cæterā Diocles eſt. Panormitanus Phimes cognomie hoī illuſtris ac nobilis arator. Is agḡ i Segestano nā comerium i eo agro nemine cōductum habebat. HS. ſex. milibus p̄ decuma cum pulsatus a Venerio eēt dedit. h.S. ſexdecī milia. p̄ decuma &. d. c. liiii. id ex tabulis ipſius cognoſcite. NOMEN DIOCLIS PANORMITANI. Huic eidem ſimacho anneus Brochus ſenator hoī eo ſplendore ea uirtute q̄ oēs existimatis nūmos p̄ter frumentum coactus eſt dare. Venerio ſeruo ne te Pr. talis uir ſenator. P. ro. q̄ſtu ſuit: hunc ordinē ſi dignitate aſteſſellere nō existimabas ne hoc qdem ſciebas iudicare. anteā cum eq̄ſter ordo iudicaret: iprobi & rapaces i. p. uinciſ iſeruiebāt publicanis: ornabāt eos q̄cūq̄ i opis erāt quēcūq̄ eqtem ro. i. puincia uiderāt. beneficiis ac liberalitate pſeq̄bāt: neq̄ ſatum illa res nocentibus pderat: q̄tum obfuit multis cum aliqd cōtra utilitatē eius ordiſ uoluntatem q̄ ſecifſent retiebāt. hoc tum neſcio quō q̄ ſi cōſilio ab illis diligenter: ut q̄ unum eqtem Ro. cōtumelia dignū putaffet ab uniuerſo ordie malo dignus iudicareſ. Tu ſic ordiem ſenatorū deſpeſiſti ſic ad iūrias libidieſ p̄tuas oīa coeq̄ſti ſtatutū i aio ac deliberatū: oēs q̄ hītarēt i ſicilia aut q̄ ſiciliā te Pr. ſic hūiſti attigifſent: Jūdices reiicere: ut illē nō cogitares tū ad eiusdem ordiſ hoīes te lu. eſſe uenturę: i qbus ſi ex ipſoꝝ domeſtico i cōmodo nullus dolor iſideret: tū eēt illa cogitatio i alterius iūriaſ ſeſe dſpeſtos dignitatē p̄ordiſ cōtēptā & abieſtā. Quod mehercule Iud. mihi nō mediocriter ferendū uideſ. habet. n. quendā aculeum cōtu melia: quē pati prudentes ac uiri boni diffiſillime poſſunt: ſpoliaſti ſiculoiſ. Solent. n. multi eſſe iūriis ſuis graues uexati negociaſtores: iuiti. n. Romā raroq̄ deceđut. Eqtem ro. ad apronii iūrias dediſſi. Quid. n. ja noceſ poſſunt: qbus nō licet iudicare: qd cum ſenatores ſummiſ ſiuriis affiſiſ: qd aliud dicis: niſi hoc cādo mihi ēt iſtum ſenatore: ut hoc ap̄liſſimū nomen ſenatorū nō mō ad iuidiā iperatoꝝ: ſed ēt ad cōtumelia iproboḡ na cum eſſe uideāt: neq̄ hoc i uno fecit. Anneo ſed i oībus ſenatoribus ut ordiſ nomen nō tantū ad honore ſi tū ad ignominia ualeret. i. C. Caſſio uiro clarifſimo & fortifſimo cum iſ eo ipſo tpe p̄iō iſtius āno Cōſ. eſſet tan ta iprobitate uetus eſt: ut cum eius uxor ſemina primaria paternas haeroſet arationes in Leōtio frumentum omne in decumas auferre iuſſerit. Hunc tu in hac cā testem Verres habebis quoniam iudicē ne haberet: pro uideſſi. Vos aūt Iud. putare debetis eē qddam uobiſ inter uos cōe atq̄ ſēpōe atq̄ cōiūctū. Multa ſunt ipoſita huic ordinī munera multi labores multa picula non ſolum legū ac iudicioꝝ: ſed ēt rumoꝝ ac tempore. Sic eſt hic ordo q̄ ſi propositus atq̄ editus in altū: ut ab oībus uentis inuidiae circūflari poſſe uideāt. In hac tam miſera & indigna cōditiōe uitae ne hoc qdem retinebimus. Iud. ut magistratibus n̄ris i obtinēdo iure n̄rō ne cōtēpliſſimi ac deſpectiſſimi eē uideamur. Thermitani miſerunt q̄ decumas emerent agri ſui: magni ſua ptabant i terelle publice potius q̄ ſi magno emi q̄ in aliquē iſtius emiſſariū incide. Appoſitus eſt Venuleius quidām qui emeret. iſ liceri non deſtitit illi quod uidebatur ferri aliquo modo poſſe contēderunt poſtremo

IN.C.VERREM ACCVSATIONVM

liceri destiterunt. Addicis Venuleio tritici mod. vii. C. Legatus Posidorus renunciat cum omnibus hoc intro
 lerandum uidere tū Venuleio dans ne accedat: tritici mod. vii. pterea. HS.co.co.milia ex quo facile appareat
 q̄ merces Decumani quæ Pr. pda eē uideaf. Cædo thermitanoḡ mihi litteras & testimonium. TABVLAS
 THERMITANORVM ET TESTIMONIVM. Imacharenses iā omni frumento ablato iā omnibus iniu
 riis tuis exinanitos tributum ferre miseris ac pditos coegisti ut Apronio darent. HS.xx.milia. Recita decre
 tū de tributis & publicū testimoniu. S.C. de tributo cōferendo: testimoniu Imacharensium Hen̄es cum de
 cumæ uenissent Agyrinēses medimnum. co.co.cc. Apronio coacti sunt dare tritici. mod. Ixx.co.co.&. HS.iii.milia. quæso attendite quantus numerus frumenti cogatur ex omni agro decumano. Nā p̄ omnes ci
 uitates quæ decumas debent: percurrit oratio mea & in hoc genere nunc Iud. uerlor in quo nō sigillati arat
 tores euerſi bōis oībus sunt: sed quæ publice decumāis lucra data sunt: ut aliqui ex eorū agris atq̄ urbis ex
 pleti atq̄ saturati cū hoc cumulo quæstus decederēt. Calatinis quāobrem imperasti anno tertio ut decumas
 agri sui quas Calatae dare cōsueuerāt. Amestrati. M. Cesio Decumano darent: quod neq; ante te Pr. illi fece
 runt: neq; tu ipse hoc ita statueras antea per biennium. Theonastus Syracusanus in Mutticēsem agrū cur abs
 te imissus est: q̄ aratores ita uexauit: ut illi in alteras Decumas id q̄ in aliis quoq; ciuitatis ostēdā triticum
 emef necessario pp̄ inopiam cogerentur: iam uero ex Hyblensium pactionibus intelligetis quæ pactæ sint cū
 Decmāo. GN. Sergio sexies tantum quātum satum sit: ablatū esse ab aratibus Recita sationes & pactiones
 ex l̄is publicis. cognoscite pactio Menenoḡ cum Venerio seruo recita ex l̄is publicis. Cognoscite ēt p̄fessio
 nes sationum & pactiones Menenoḡ. Recita ex l̄is publicis. Pactiemini Iu. a sociis ab aratoribus. P.R. ab his q̄
 nobis laborat: nobis seruiunt: q̄ ita plebem Romanā ab seſe alii uolūt: ut sibi ac liberis suis tātū supſit: quo
 ipsi alii possint: ab his p̄ summā iiuriā p̄ summas cōtumelias plus aliq̄to ablatum esse: q̄ natū sit. Sed Iud. mo
 derādum mihi esse ofoni meæ fugiendā uelstrā facietatem: nō uersabor in uno genere diuicius: & ita extra de
 ofone mea tollā: ut iā cā relinqā. Audietis Agrigentinoꝝ fortissimoꝝ uiroꝝ diligenterissimoꝝ crimonias: co
 gnoscetis Iud. Entellinoꝝ summi laboris summæq; idustriæ dolore & iiurias Heraclieſum Iciliēſum Hen
 nensium Gelentinoꝝ icommoda p̄ferunt Cathinenſium locupletissimoꝝ hoīum amicissimorumq; agros
 uexatos ab Apronio cognoscetis. Tyndaritanā nobilissimā ciuitatē Cephaleoditanā Halētinā Apolloniēſem
 Eginā Capitinā pditas eē hac iniq̄itate Decumanoꝝ intelligetis. Murgētinis Assorinis Florinis Hen̄esibus Leti
 nis. nihil oīo relictū. Cyrtarinos Acherinos paruaḡ ciuitatum hoīes oīo abiectos esē ac pditos: oēs denique
 agros Decumanos p̄ triēnium. P.R. ex pte Decuma. C. Verri ex oī reliquo uectigales fuisse. & plæriscq; arato
 ribus nihil oīo supfuisse: cui qd tum aut remissum aut relictū sit: id fuisse tātū q̄rum ex eo quo istius avaricia
 cōtentia fuit redundarit. duaḡ mihi ciuitatū reliquos feci agros Iud. sere optimos ac nobilissimos Aetnēſium
 & Leontinoꝝ. Hoꝝ agroꝝ ego missos faciā q̄stus triēnii: unum annū eligā: quo facilius id qd iſtitui: explicat
 possim. summā annū tertium: q̄ & recentissimus est & ab isto ita administratus: ut cū se certe deceſſu. uide
 ret: nō laboraret: si aratore nullū iā Sicilia oīo esset relicturus agri Aetnēſis & Leōtini Decumas agemus. Atē
 dite Iud. diligenter. agri sunt feraces annus tertius decumanus Apronius. de Aetnēſibus p̄ pauca dicā. Dixiūs
 .n. priore actioꝝ publice memoria tenetis: artheudorꝝ aetnēſem legatiōis eius p̄cipē publice diceſ. aproniū
 uenisse Aetnā cum Veneriis uocasse ad se magistratū iperasle: ut iā foro sibi medio lecti sternentur quotidie so
 litum esse nō mō iā publico sed ēt de publico cōuiuari: cum iā eis cōuiuiis symphonīa cerheret maximisq; po
 culis ministrare retinere solitus esset aratores atq; ab his nō mō p̄ iiuriā sed ēt p̄ cōtumeliā tantum exprimi
 frumenti q̄tum apronius iperasset. Audistis hæc Iu. q̄ nūc ego p̄tero ac reliquo. Nihil de luxuria apronii lo
 quor: nihil de iſolentia nihil de singulari neq̄tia turpitudine tātū de q̄stu ac lucro dicā unius agri & unius an
 ni quo facilius uos cōiecturā de triēnio & de tota sicilia facere possitis. Sed mihi Aetnēſiū breuis est oratio.
 Ipsi. n. uenerūt. ipsi publicas l̄as deportauerunt. docuerunt uos qd lucelli fecerit hō non malus familiaris Pr.
 Apronius id q̄so ex ipsoꝝ testimonio cognoscite. Recita. TESTIMONIVM AETNENSIVM. Quid ait?
 dic dic quæſo clarius ut. P.R. de suis uectigalibus pe suis aratoribus de suis sociis atque amicis audiat. L. Me
 dimna p̄ deos immortales unus ager uno anno. ccc. milia mod. tritici & p̄ræterea. L. milia lucri dat apronio
 tanto ne minoris Decumae uenierunt: q̄ fuerunt? an cum sociis magno uenissent: hic tantus tamen frumen
 ti pecuniaꝝ numerus ab aratoribus per uim ablatus est: Vtrum enim horum dixeris iu eo culpā & crimen
 herebit nam illud qđdem nō dices: qđ utinam dicas: ad apronium nō puenisse tātū. Ita te nou modo pu
 blicis tenebo sed etiam priuatis aratorum pactionibus ac litteris: ut intelligas nō te diligenterem iā ficiendis
 furtis fuisse q̄ me iā repræhēdendis. Hoc tu ferres? hoc q̄s defendet? hoc hi si aliter de te statuerint su
 stinebunt? uno aduentu ex uno agro. Qu. Apronium p̄ter eā quā dixi pecunia numeratā. ccc. m. mod. tritici
 lucri noīe sustulisse. Quid? hoc Aetnēſes soli dicunt? imo etiā Centuripini q̄ agri Aetnēſis multo maximā
 partē possident: quoꝝ Legatis hoībus nobilissimus Androni & Arthemoni Senatus ea mandata dedit. quæ
 publice ad ciuitate ipsoꝝ ptinebāt. de his iniuriis quas ciues Centuripini nō iā suis sed iā alioḡ finibus a accep
 runt. Senatus & populus Centuripinus Legatos noluit mittere ipsi aratores Centuripini q̄ numerus ē in Sici
 lia maximus hominū honestissimoꝝ & locupletissimoꝝ tres Legatos ciues suos delegerūt: ut eorū testimo
 nio non unius agri: sed p̄ totius Siciliæ calamitates cognoscetis. Arat. n. tota Sicilia fere Centuripini &
 hoc in te grauiores certioresq; testes sunt q̄ cæteræ ciuitates sui solum incōmodis cōmouēt Centuripini q̄ i
 oībus fere finibus habēt possessiones: ēt cæteræ ciuitatū damna ac detrimenta senserunt. Veꝝ ut dixi. ratio
 certa ē Aetnēſiū & publicis & priuatis litteris cōsignata mea diligentia pensum magis iā Leōtino agro est exi
 gendū. pp. hāc cām q̄ ipsi Leōtini duplice non satis me multū adiuuerūt. ne p̄. n. eos isto Pr. hāc Decumarum
 iniuriæ ſæcerunt potius etiam adiuuerūt. Iud. mirum fortasse hoc uobis aut incredibile uideaf: iā tantis arato

rū icōmodis Leontinos q̄ principes rei frumentariæ fuerūt: ex p̄tes icōmodorū atq̄ iuriarū fuisse. Hoc cārē ē
 iud. q̄ i agro Leontino p̄ter unā Mnistrati familiā glebam Leōtinorū possidet nemo. Itaq̄ Mnistrati ho/
 minis honestissimi atq̄ optimi uiri testimoniū iud. audietis. c̄eteros Leontinos quibus non modo Apronius
 in agris sed ne tempētas qdē ulla nocere potuit: expectare nolite. Et. n. nō mō incōmodi nihil cōperuut: sed
 etiam in aproniā illis rapinis i q̄stū sunt compendioq̄ uersati. Quapp̄ quoniā me Leōtina ciuitas atq̄ le/
 gatio pp̄ eā quē dixi cām defecit: mihi met̄ ieuenda ratio & uia reperiēda est: qua ad aproniā quāstū siue adeo q̄
 ad istius ingentē imanēq̄ pr̄dā possim puenire. agri Leōtini Decumā anno tertio uenierūt tritici modia.
 xxxvi. hoc ē tritici mod. cxxvi. magno lu. magno neg. n. hoc possim negare. Itaq̄ necesse est aut dānum aut
 certe non magnū lucrū fecisse Decumarū. Hoc. n. solet usū uenire iis. q̄ magno redemerunt. Quid? si ostēdo
 in hac una emptiōe lucri fieri tritici modios. c̄? quid si. cccc. dubitabitis etiam cui ista tanta p̄da q̄/
 sita sit: iniquū esse quispiam dicet: qui ex lucri magnitudine conjecturā faciam furti atq̄ pr̄dā. Quid? si do
 cebo. iud. eos qui. cccc. milia mod. lucri faciunt: damnū facturos fuisse si tua iniquitas sit: ut excohorte Recu/
 peratores non intercederent. nū quis poterit i tāto lucro tātaq̄ iniqtatē dubitat̄ quin pp̄ iniqtatē tā magnos
 quāstus feceris: pp̄ magnitudinem quāstus iprobūs ēē uolueris: Quomodo igitur hoc assequar. iud. ut sci
 am lucri q̄tum factum sit: nō ex ap̄tōii tabulis: quas ego cum cōquirerem nō iueni: & cū i ius ip̄m eduxi: ex/
 pr̄fessi ut cōficeū tabulas sē negaret: si mētiebat: q̄ obre f̄ mouebat: si hāe tabulae nihil tibi erāt obsuturae: si oīo
 nullus cōficerat litteras. ne id qdē sati significabat illū nō suū negociū gesisse? Ea. n. est ratio Decumāge: ut si
 ne plurimis litteris cōfici nō possit singula. n. noīa arator̄ & cum singulis pactiōes Decumāge litteris p̄seq̄ &
 cōficerere necesse est. Iugera p̄fessi sunt aratores oēs iperio atq̄ istituto tuo nō opinor quē q̄ minus ēē p̄fessum
 q̄ qnātū arasset, cū tot cruceſ tot iudicia tot ex cohorte Recuperatores p̄ponerēt: iugere Leōtini agri. Me/
 dimnum fere tritici seritur p̄petua atq̄ æquabili satiōne: ager efficit cum octauo bene ut agatur: uerū ut oēs
 dii adiuuent cū decimo: quod si q̄ accedit: tum fuit ut tantum Decumā sit: quātū seueris: hoc ē ut quod iu/
 ra sunt satā: totidē medimna decumā debeat̄ hoc cū ita ēē: primū illud dico: pluribus milibus medim/
 num uenisse decumas agri Leōtini: q̄ quot milia iugerū sata erant in agro Leōtino: quot si fieri nō poterat
 ut plusq̄ decē medimna ex iugere ararent: medimnum ex iugere decumā dari poterit: cū ager id quod p̄ ra/
 ro euēnit: cum decumano extulisset: quāe erat ratio decumani. si quidem decumā ac nō bona ueniebant ar/
 ator̄: ut pluribus allquanto medimnas decumas emeret: q̄ iugera erant sata in Leōtino iugerū subscriptio ac
 professio: nō ē plus. xxx. Demūā. xxxvi. medimnū uenierunt Errauit: an potius insaniuit Apronius? imo tū
 insanisset si aratoribus quod deberent licitum ēē: Et nō quod apronius imperasset: necesse fuisse dare. si ostē
 do minus tribus medimnis in iugēz nemine dedisse Decumāc concedes opinor: ut cum Decumano fructus
 arationis p̄ceptus sit: nemine minus tribus decumis dedisse. atq̄ hoc in būficii loco petitiū est ab Apronio: ut
 iugera singula ternis medimnis decidere liceret. Nā cum a multis etiā quaterna ēē quīna exigerent: multis at
 nō solū granū ullū: sed ēt ne paleæ qd̄r̄ n̄ ex omni fructū atq̄ ex ānuo labore relinquenterunt. Tum aratores
 Centuripini q̄ numerus in agro Leōtino maximus est unū in locū conuenerūt: hoīem suā ciuitatis in pri/
 mis honestū ac nobilem Andronē Centuripinū legarunt ad Aproniū: eundēq̄ hoc tempore ad hoc iudicū
 Legatum & testem Cēturipina ciuitas milit̄: ut is apud eū cām aratorum ageret: ab eoq̄ peteret: ut ab arato/
 ribus Centuripinis ne amplius in iugera singula q̄ terna medimna exigeret. Hoc uix ab Apronio in summo
 beneficio p̄ iis qui ēt tum incolumes erāt: impetratiū est: id cū impretrabatur: hoc uidelicet impetrabatur: at
 pro singulis decumis tornas decumas dañ liceret. q̄ si tua res nō ageret: a te potius postularent: ne amplius q̄
 singulas q̄ ab apronio ut ne plus q̄ ternas decumas darent. Nunc ut hoc tempore ea quā regie seu potius ty/
 rānica statuit i aratores Apronius p̄termittā: neq̄ eos appellā a qbus oē frumētū eripuit: & quibus nihil nō
 modo de fructū: sed ne de bōis qdē suis reliq̄ fecit: ex his ternis medimnis qd̄ būficii gratiæq̄ causa concessit
 quid lucri fiat: cognoscite. Professio ē agri leontini ad iugera. xxx. hāc sibi ad tritici. medimnas. xc. id est tritici
 mod. d. c. xl. m. modios. iii. quinquagesimas sic tritici. modios. xxxii. cccc. ab omnibus. n. ternæ p̄terea qn/
 quagessimæ exigebāt. Sūt hāc iam ad. hS. ccc. xl. modios tritici. At ego. cccc. lucri facta cē dixerā. Nō. n. duco
 in hac rōe eos quibus ternis medimnis nō est licitū decidere. Ver̄ ut in hac ipsa ratione summam̄ mei pm̄is
 si cōpleā: ad singula medimna multi. hS. duo multi. hS. qnq̄ accessionis cogebant̄ dare. q̄ nummū: singulos
 nūmos. hoc exemplo ad. HS. lxxx. m. Hic mihi ēt dicere audebit magno se decumas uendidisse: cū ex eodē
 agro dimidio plus abstulerit: q̄. P. R. miserit. cc. xvi. Decumas agri Leōtino uendidisti: si ex lege: magno: sit ut
 lex ēē libido tua: paruo si ut q̄ dimidiæ essent Decumā uocarent. paruo uendidisti. Multo. n. pluris fructus
 annuli Siciliæ uenire potuerūt: si id te senatus aut. P. R. facere uoluisset. Etenim sāpe Decumā tāti uenierunt
 cū lege Hieronica uenirēt: q̄ti nūc lege Verrea uenierūt. Cādo mihi. C. Norbani Decumas uēditas. P. C. Nor/
 bani Decumas uēditas agri Leōtini. Atq̄ tum neq̄ iudicū de mō iugēz dabat: neq̄. n. erat Arthemidorus
 Rēcupator: ne ab aratore M̄ratus Siculus tātum exigebat: q̄tū Decumanus ediderat: nec beneficiū petebat a
 Decumano: ut i iugera singula ternis medimnis decidere liceret: nec numeroge accessionē cogebat arator da/
 re. nec ternas qnq̄agesimas frumenti addere. & tū. P. R. magnus frumenti mūerus mittebat. Quid uero iste
 sibi qnq̄agesimæ qd̄ porro nūmōr̄ accessiones uolunt: quo id iure atq̄ adeo qd̄ id potius more fecisti: nūmos
 dabat arator. quō: aut unde: q̄ si largissimus esse uellet cumulatiōe mensura uteret: ut antea solebat facere in
 decumis: cum æqua lege & cōditione ueniebāt. is nūmō dabat. unde de frumētō. q̄si habuisset te Pr. quod
 uenderet: de uno igī erat aliqd̄ resecādum ut ēē unde aprōio ad illos fructus arationū hoc corollariū mū/
 mōr̄ adderef. lam id porro utrū libētes an iuiti dabat libentes amabat credo aproniū iuiti? q̄: nisi ui & ma/
 lo cogebant̄. lam iste hō amā tissimus i uendundis Decumis nūmōr̄ faciebat accessiones ad singulas Decu/
 mās

IN C. VERREM ACCUSATIONVM

mas. neq; multum bina aut terna milia adebat. Fiunt p trienium sextertia fortasse. d.m. hoc neq; exēplo cu*iusquā* neq; ullo iure fecit: neq; eā pec. rettulit: neq; hoc paruū crimen quēadmodū defensurus sit hō qsquam unq; excogitauit. Quod cum ita sit audes dicere te magno Decumas uendidisse: cum sit proprium te bona for tunasq; aratore nō. P.R. sed tui quastus cā uēdidiſſe. ut si quillicus ex eo fundo quiHS. dena mercasset excisis arboribus ac uenditis demptis tegulis: instrumento pecore ab alienato domino. xc. m. nūmum pro. x. miserit. sibi alia præterea cētum cōficerit. primo dominis ignarus incōmodi sui gaudeat: uillicop delectet: qui tāto sibi plus mercedis ex fundo refectum sit. deinde cum audierit eas res quibus fundi fructus & cultura continētur amitas & uenditas summo supplicio uillicū afficiat. & secū male actū putet. Itē. P.R. cum audit pluris Decumas uendidisse. C. Verre: qui innocētissimū hominē cui iste successit. C. Sacerdotē: putat se bonū i arationibus fructi busq; suis habuisse custodem uillicū: cū senserit istum oēm instrumentum arator: oīa subsidia uectigaliū uen didisse: omnem spem posteritatis auaricia sua sustulisse: arationes & agros uectigales uastasse: atq; exinanisse ipm maximos quæstus: prædasq; fecisse: intelliger secum actum esse pessime. istum autē summo supplicio dignum existimabit. Vnde ergo hoc intelligi pottest: ex hoc maxime: qui ager Decumanus prouinciae Siciliæ propter istius auariciā desertus ē. neq; id solū actum ē uti hi mius multis iugis arēt: si qui agris remāserunt: sed ēt ut pmulti locupletes hoīes magni & gnaui aratores agros latos ac fertiles deserent: totasq; arationes dereliquerent: id adeo sciri facillime pottest ex litteris publicis ciuitatum: propterea qui lege hieronica numerus arator: quotānis apud Maratus publice subscribitur. Recita tandem qui acceperit aratores agri Leōtini Verres. lxxxiii. quot āno tertio profiteanf. xxxii. unū & quinquaginta aratores ita uideo deiectos: ut his ne uicarii quidem successerint: quod aratores adueniēte te fuerunt. agri Mitinensis uideamus ex litteris publicis. C. lxxxviii. qd anno tertio centum & unus. lxxxvii. aratores unus ager istius iniuria desiderat. atq; adeo nostra Rep. quonia illa. P.R. uectigalia sunt: hunc tot Patrūfamilias nūerū desiderat: ac reposcit. Ager Herbitensis prio āno habuit aratores. cc. lvii. tertio. c. xx. hec, cxxxvii. patresfamilias extorres. pfugeret Agyrinensis ager quorū hoīum qui honestorū qui locupletū. cc. l. aratores habuit primo āno propturæ tuæ qd tertio āno. lxxx. quēadmodū legatos agyrinenses recitare ex publicis letris audistis. Proh dii imortales si ex prouincia tota. clxx. eiecisse: posses ne seueris iudicibus saluus esse? Vnus ager Agyrinensis. clxx. aratoribus inanior factus cum sit: uos cōiecturam totius pruinciae nō facietis? Atq; perāque hoc in omni agro decumano reperiētis: quibus aliquid tui reliqui fuit ex magno patrimonio: eos in agris minore instrumento minus multis locis minores remāsisse quod meuebant: li recessissent: ne reliquias fortunas oēs amitterent. quibus at iste nihil reliquit quod perderent: fecerat plane: nō solū ex agris ueg̃ ex ciuitatibus suis profugisse: illi ipsi qui remāserant: uix decuma pars arator relicturi agros omnes erāt nisi ad eos Metellus Roma letras misisset. Decumas lege hieronica uenditū & ni si ab iis hoc petiuisset: ut sererent qui plurimū: qd illi semp̃ sua cā fecerāt. cū eos nemo rogaret: quidiu intelligebat se sibi &. P.R. non Verri & Apronio serere: impēdere: laborare iā uero Siculorum fortunas negligitis si quē admodū socii. P.R. a magistratibus non trāctēt nō laboretiſ. At uero cōem Po. Ro. cām suscipite ac defendite. Eiectos aratores eē dico. agros uectigales uexatos atq; exinanitos a Verre populatā uexatāq; pruincia. hec oīa doceo ciuitatū & priuatis primarior uiror testimoniis qd uultis apostolius. Nū expectatis dominis. L. Metellus is qd multos i istū testes imperio & protate deterruit: idē absens & de istius fcelere improbitate audacia testimoniū dicant: nō opinor. At is optime qui successit isti potuit cognoscere ita est ueg̃ amicitia ipedīt: At debet uos certiores facere. quo pacto se habeat puic̃ia debet uerum tamē nō cogit. Num qui Verre. L. Metelli testimoniū regrit: nemo: nū qui postulat: nō opinor. Quid si testimoniū. L. Metelli ac letris hec oīa uera eē docebo: qd dice tis: ut metellum falsum scribere: an amicū ledēti esse cupidū: an protorem quēadmodū pruincia affecta sit ne scire? Recita letras. L. Metelli quis ad Gn. Popueum & M. Crassum cōsules: quis ad mūmum protorem quis ad quæstores urbis misit. Epistola. L. Metelli Decumas frumenti lege hieronica uendidi cum scribit se lege Hieronica uendidisse: qui scribit: ita se uendisse ut oēs propter uerrem cum scribit lege hieronica uendisse: qui scribit: se proistum erepta Siculis maiōge nonor beneficia ius ipsog̃ cōditionem societatis amicitiae fœderis reddisse dicit qui cuiusq; agri Decumas uendiderit: deinde qui scribit Recita de epistola reliqui. Sūma data est opa a me: ut qui plurimo Decumas uenderem. Cum igitr metelle nō ita magno uendidisti: qui desertas aratores inanes agros pruincia misera proditāq; offendit: qd id ipm qd fatum est: qui rōne qui sereret: iuentus est. Recita letras ait se misse & cōfirmasse suā iterposuisse auctoritatē tātum: qui aratoribus metellus obſides nō dedit: se in nulla re Verri similem futurę. At qdem tui i quo se laborasse dicat. Recita ut aratores qui reliqui erant: qui plurimum sererent. qui reliqui: quid hoc est reliqui: quo ex bello: qua ex uastitate: qui nā in sicilia tāta clades: aut qd bellū tam diuturnum: tua calamitolum te Pr. uersatum est: ut is qui tibi successerit: reliquos aratores collegisse & recreasse uideat. Cum bellis Carthaginensibus Sicilia uexata est: & post nonram patrurg̃ memorā cū bis i ea puic̃ia magna fugitiurg̃ copiæ uersata sint: tamē aratorē iternicio facta nulla est: tum semēte phibita aut messe amissa fructus annus iteribat tui icolumis numerus manebat dominis atq; arator: Tum qui. M. Leuio aut. P. Rupilio aut. M. Aquilio protobus i eam pruincia successerant. aratores reliquos nō colligebat: tanto ne plus Verres cum apronio pruinciae Siciliæ calamitatis importauit: qui ut Hasdrubal cum poenog̃ exercitu: aut Athenio cū fugitiurg̃ maximis copiis ut tpibus illis simul atq; hostis superatus esset: ager arare oīs: neq; aratori prætor prolittereras supplicaret: neq; eum præsens oraret: ut qui plurimum sereret. Nunc autē ne post abitum qdem hūiis importunissime pestis: qui squā reperet: qui sua uoluntate ararer: pauci essent reliqui: qui. L. Metelli austoriitate in agros atq; ad suum larem familiaē redirent. His te letris hec audacissime atq; amentissime iugulatum sentis: nō uides cū is qui te successit aratores reliquos appellat: hoc eū diserte scriberet: reliquos hos eē nō ex bello neq; ex aliq; huiusmōi calamitate: sed ex tuo scelere iportunitate auaritia: crudelitate? Recita cāterā. Tamen

pro eo ut & tēporis difficultas aratorū q̄ penuria tulit: aratorum igit̄ penuria? Si ego accusator totiens d̄ re ea
 dem dicerem: uererer ne aīos uestros offendere: lud. Clamat Metellus: nisi l̄ras misissim: nō est satis: nisi præ
 sens cōfirmassim: ne id qđe satis est: nisi præsens cōfirmassim: ne id qđem satis est: reliquos inquit aratores?
 reliquos p̄pe lugubri uerbo calamitatem p̄uincia s̄ciliæ significat: addit aratoꝝ penuria. Expeſtate ēt lud. Si
 potestis auctoritatēm accusatiōis mæ: dico aratores istius auaricia electos: scribit Metellus reliquos ab se es-
 se cōfirmatos: dico agros relictos aratoꝝ q̄ d̄sertas esse: scribit metellus aratoꝝ esse penuria. Hoc cū scribit il-
 lud ostendit: electos electos fortunis oībus expulsos esse. Po. Ro. socios atq̄ amicos: q̄bus si q̄ calamitas pro-
 pter istū salutis uectigalibus n̄fis accidisset. aīaduertere i eum uos oportebat: p̄serti tum cum a lege iudicare/
 tis q̄ sociorū cā esset cōstituta. Cum uero pdit̄is p̄fligatis q̄ sociis uectigalia. P. R. sint diminuta: res frumen-
 taria: cōmeatus: copiæ: salus urbis: atq̄ exercituū n̄foḡ: i ptatē istius auaricia iterierit: salutē. P. R. cōmoda re/
 spicite si sociis fidelissimis p̄spicere nō laboratis: atq̄ ut itelligatis ab isto p̄ lucro p̄daꝝ p̄senti nec uectigaliū:
 nec posteritatis habitā esse rōem: cognoscite qđ ad extremū scribat Metellus. In reliquum t̄ps ait se uectigali/
 bus p̄spexisse n̄fisi hoc uellet ostendre te uectigalia pdidisse: Quid. n̄ erat: qđ uectigalibus p̄spiceret Metellus
 i Decumis & i tota re frumentaria: si iste nō uectigalia po. r. suo q̄stu puertisset: atq̄ ipse Metellus: q̄ uectigali/
 bus p̄spicit: q̄ reliquos aratores colligit: qđ assēquī: nisi hoc ut arent: si qui possunt: q̄bus aratoꝝ saltem aliqd
 satelles istius Apronius reliquum fecit: qui tū i agris spe atq̄ expectatione Metelli remanserūt. Quid cæteri
 Siculi quid ille maximus numerus aratoꝝ q̄ nō mō ex agris electi sunt: sed ēt ex ciuitatibus suis ex p̄uicia de
 nīq̄ bonis fortunis q̄ oībus ereptis pfugerunt: q̄ rōe ii reuocabunf. Quot p̄tōḡ i nōcentia: sapientiaq̄ opus ē:
 Ut illa aratoꝝ multitudine aliquādō i suis agris ac sedibus colloceſt? Ac ne miremini tāta multitudinem p̄fu-
 gisse q̄tā ex l̄ris publicis aratorūq̄ p̄fensionib⁹ cognouistis: scitote tāta acerbitatēm istius tātu scelus i arato/
 res fuisse: incredibile dictu ē: lud. fed & factum & tota sicilia puulgatum: ut hoīes pp iniurias licentiaq̄ Decu/
 manoḡ mortē sibi ipſi cōscierit. Centuripinum Diodenē hoīem locupletē suspendisse se cōstat: quo die sit
 ei nunciatum Aproium Decumas redimisse Dirrachinū primū ciuitatis eadē rōe mortē opetisse. Dixit ap̄d
 uos hō nobilissimus archonidas Florinus: cū audisset tātum Decumaꝝ p̄fessum esse ex edictō istius sibi de/
 berti: q̄tum ille bonis suis oībus efficere nō posset. Hæc tu tā & si oīum hoīum dissolutissimus crudelissimus
 q̄ semp fuisti. Tamē nūq̄ ppeterere: q̄ illi gemitus luctusq̄ p̄uincia ad tui capitīs piculum pertinebāt: nō inq̄
 ppeterere. ut hoīes iniuriæ tuæ remedī morte ac suspēdīo quærerent: nisi ea res ad q̄stū & ad p̄dā tuā p̄tine/
 ret. Quid? Illī d̄ ppeterere. Attendite lud. oībus. n̄. neruis mihi cōtēdēdū ē: atq̄ i hoc laborādū. ut oēs itelligāt:
 q̄ iprobā q̄ manifestā q̄ cōfessam rem pec. Redimere conent̄. Graue crimē ē hoc & uehemens & post homi/
 nū memoriā iudiciaḡ d̄ pecuniis repetundis cōstituta grauissimū po. ro. socios habuisse Decumanos. Non
 hoc primū audit priuatus d̄ inimico reus. ab accusatore: iā antea i sella sedens. Pr. cū p̄uincia siciliā obtineret:
 cū oībus nō solū id qđ' cōe ē pp sp̄erium: sed ēt id qđ' istius p̄cipuū est pp crudelitatem metuereſ milies audi-
 uit cū eius aīum ad p̄sequendū nō negligentia tardaret: sed cōscientia sceleris auariciaq̄ suæ frenaret. Loque-
 bant. n̄. Decumani palā & præter cæteros is q̄ap̄d' istū plurimū poterat: in maximoſ q̄ agros populabat aproni-
 us p̄ paruū ex illis magnis lucris ad sese puenire. Pr. esse sociū. Hoc cū palā Decumani tota prouincia loquerē-
 tur: Tuūq̄ nomē i re tā turpi nefariaḡ iterponerent: n̄ ih̄l ne tibi uenit i mentem æstimationi tuæ consulere?
 Cum tui noīis terror i auribus aīs aratoꝝ uersareſ: cum Decumani aratoribus ad p̄actiōes faciendas nō suā
 uim: sed tuum scelus ac nomē opponerent: Et qđ iudicium Romæ tā dissolutū tā pditū tā nūmarium fore
 putasti: quo ex iudicio te ulla salus seruare posset: cū planum fieret d̄cumis cōtra iſtituta legis cōsuetudinēq̄
 oīum uēditis i aratoꝝ bōis fortunisq̄ diripiēdis d̄cumanos dictitasse tuas eē p̄tes tuā rē tuā p̄dā? Idq̄ te tacu-
 isse & cum dissimulare nō posses: potuisse tamē ppeti: & pferre q̄ magnitudo lucri obscuraret piculi magni-
 tudinē plusq̄ aliq̄to ap̄d te pec. cupiditas q̄ iudicii metus posset. Esto cætera negare nō potes: ne illī d̄ qđe tibi
 reliquum fecisti: ut hoc posses diceſt nihil eōꝝ te audisse nihil ad tuas aures d̄ iſamia tua puenisse. Quærebā/
 tur cum luctu & gemitu aratores: tui id nelciebas tremebat tota p̄uicia: nemo id renunciabat. Romæ quæ-
 rimoniæ d̄ tuis iniuriis cōuentusq̄ hēbanc: ignorabas hæc: ignorabas hæc oīaꝝ Quid cū palā Syracusis te au-
 diēte maximo cōuentu. P. R ubrius Qu. apronium sp̄ōsione laceſſiuit: ni apronius dictitaret te sibi i d̄cumis
 esse socium: Hec te uox nō perculit: nō ut capiti & fortunis tuis p̄spiceret: excitauit tacuisti se
 dasti ēt lites illoḡ & sp̄ōsio illa ne fieret laborasti. Proh dii imortales hoc aut inōcens hō ppeti potuiffet: aut q̄
 uis nocēs: q̄ mō iudicia. R. fore putaret: nō aliq̄ re simulatione. P. R. æstimationi se hoīum uendicasset: quid
 est hoc sp̄ōsio fit d̄ capite & fortunis tui: tu sedes: & q̄escis nō persequeris nō p̄seueras: nō perquiris: cui dixe-
 rit apronius: q̄s audierit: Vnde hoc natū: quemadmodū prolatū sit: si tibi ad aurē accessisset: & dixisset apro-
 nium dictitare te sibi eē socium: cōmoueri te oportuit uocare aproniuū: nec ullū ante tibi satissacere q̄ tu om-
 nium æstimationi satissaccesſes. Cum uero i foro celeberrīo tanta frequentia hoc uerbo & simulatione apro-
 nio re uera tibi obiectū eēr̄: tu unq̄ tāta plagā tacitus accipere potuiffes: nisi hoc ita statuiffes: i re uera tā mani-
 festa q̄cq̄ dixisses: te deterier eē factus? Quæstores Legatos præfectos suos Tribunos: multi missos fecerūt
 & d̄ prouincia decedere iuſſerunt: q̄ eōꝝ culpa le minus cōmode audire arbitrarentur aut q̄ peccare illos ali/
 qua in re iudicarent: Tu apronium hoīem uix libeḡ cōtaminatū. pditū: flagitiosum: q̄ nō mō animū integ-
 sed ne aīam quidē purā cōseruare potuiffet: euī i tāto tuo dedecore profecto ne uerbo quidē grauiore appell-
 aſſes: neq̄ ap̄d te tā sancta religio societatis fuisset: ut capitīs periculū negligeres: nisi rem tam nota eē oībus
 & tam manifestam uideres. Cum eodem Apronio postea. P. Scandilius Eques. R. quē uos oēs nostis eādem
 sp̄ōsionem de societatis fecit: Rubrius facere uoluerat. iſtituit: oppræſſit: nō rem iſit: facta ē sp̄ōsio. H. S. v. cōpedit
 Scadilius recuperatores aut lud. postulare satis ne uobis. Pr. amprobo circūdati cancelli uidentur in sua pro-

IN.C.VERREM ACCVSATIONVM

uincia:imo uero i sella at tribunali ut aut de suo capite iudiciū fieri patiat præsens ac sedes aut cōsiteat se omnibus iudiciis cōuinci necesse eē: spōsio est i te aprōius i Decumis sociū esse dicat prouincia tua est ades abs te iudiciū postulat: qd facis: qd decernis? Recupatores dicas te datuꝝ bene agis: tamē si q erunt tātis ceruicibus Recuperatores, q audeat i prouincia cū. Pr. adsit nō solū cōtra uoluntatē eius: sed et cōtra fortunas idicare. Verū esto manifesta res ē nemo eē: qn hoc se audisse liqdo diceret. Locupletissimus qslq certissimus testis esset: nemo erat Sicilia tota q nesciret Decumas eē Pr. nemo q nō audisset: ita aprōium dictitasse. Præterea cōuentus hōestus syracusis multi Egtes Ro. uiri primarii ex qua copia Recupatores recipi oportetet. q aliter iudicare nullo mō possent: istat scādilius poscere recuperatores tu iste hō inoēs: q illā suspicionē leuare: at qab se reuocat cupet recuperatores dicit se d̄ cohorte sua datuꝝ. Proh deū hoiumq; fidē quē ego accuso: i quo meā iudiciā ac diligentia spectari uolo: qd ē q; ego dicēdo ac cogitado efficeat aut aslq debet. Teneo i mediis uectigalibus Po. ro. i ipsius fructibus puicīa siciliæ surē māifeste auertētē rem frumentariā oēm pec. maximā Teneo inq; ita: ut negat nō possit: nā qd hic dicet: spōsio ficta ē cū cognitore tuo aprōio d̄ fortunis tuis oībus nī sociū te sibi i Decumis dictitaret. Expectat oēs qti tibi ea res curā sit: quēadmodū hoiem æstimationē te at. q; inoēntiā tuā pbaū uelis. Hic tu medicū & aruspīcē & p̄cōem tuū Recupatores dabis: aut et illū ipm. quē tu i cohorte tua Cassianū iudicē hēbas: si q res maior esset. Papyriū potamōem hoiem seueruꝝ ex ueterē illa eq̄ stri disciplia. Scādilius postulat d̄ cōuentu recuperatores. Tu iste negat se d̄ æstimationē sua cuiq; nī suis cōmis̄surḡ. Negotiatores putat eē turpe id fogē sibi iniquū euitare ubi negotiē Pr. puicīa suā totā sibi iniq; euitat: O ipudentiā singularem: hic postulat se Romāe absolu: q i sua puicīa iudicauit se absolu nullo mō posse: q plus existimet apd̄ lectissimos senatores pec. q apd̄ tres negotiatores metū ualeat. Scādilius uero negat sele apd̄ Arthemodo recuperatore uerbū ē factuꝝ: & nī auget atq; onerat te bonis cōditionib; si tu uti uelis: si ex p̄uicīa siciliæ tota statuas idoneū iudicē aut recuperatore nullū posse repiri postulata te ut Romāe reuicias. Hic. n. uero tu exclamas hoiem iprobū: q postuler ibi d̄ tua æstimationē iudiciū fieri: ubi te inuidiosum eētelligebat negas te Romāe reiectuꝝ: negas d̄ cōuentu recuperatores datuꝝ: cohortē tuā ppōis. Scādilius rē se totā reliquā dicit: & suo tpe esse redituꝝ: Quid tu ibi tū: qd facis? Scādiliū cogis quid spōsionē acceptā facere ipuden̄ter tollis expectatiū æstimationis tuā iudiciū. Nō facis qd ergo: aprōio pmittis. ut quos uelit: d̄ cohorte sumat recuperatores fidignū uni potius ex iniq; sumēdi q utrisq; ex æqs reiciendi fieri p̄tātē neutrū facis eōg: qd ergo est: aliquid qd iprobū fieri pōt. Cogit. n. scādiliū qnq; illa milia nūmū dāt atq; adnumeraāt aprōio: quid potuit elegātius faceāt p̄tor cupidus æstimationis bōx: q ab sele oēm suspicioem ppulsare. q se eripe ex ifamia cuveret? Adductus erat i sermōem iuidiā uitupatiōem dictitarat hō iprobūs atq; ipurus aprōius sociū esse: Pr. Venerat res i iudiciū atq; discrimē. Ptas erat isti hō i regro atq; inoēnti data i aprōium cū aīaduertisset: sele grauissima leuaret ifamia qd excogitauit pōnē: quid aīaduersiōis i aproniū. Cogit Scādiliū aprōio ob singularem iprobitatem atq; audaciā p̄dicatiōemq; nefariæ societatis. HS. v. milia mercedis noīe ac p̄mii dare: qd iterfuit hō audacissime utz̄ hoc decernerēs: an id qd aprōius dictitabat: Tu de te: p̄ferres ac dictitares: quem hoiem si qs pudor i te atq; adeo si qs metus fuisset: sine supplicio dimittere nō d̄būsti. Hūc abs te sine p̄mio discedere nolūsti: oīa simul itelligere potuisti. Iud. ex hoc uno crimiē scādilio p̄mū hoc nō esse Romāe natū d̄ societate Decumaḡ: nō ab accusatore factū: nō ut solemus iterdū i defensiōibus dicere crimen domesti- cū atq; uernaculū: nō ex tpe periculi tui cōstitutū: sed uetus cogitatū iā & te pre, iātū & nō ab inimicis Romāe cōpositū: sed romā de puicīa exportatū simul itelligi pōt illā istius i aprōium studiū. Aproniū de isto nō mō cōfessio: uerūetiā cōmemoratio eodē accidit q; hoc quoq; itelligere potestis istū statuissē i prouincia sua æstimationis suā iudiciū extra cohortem suā cōmitēdū fuissē nemini & qs est iudex cui nō ab initio Decūa- ni criminis p̄suasum sit istū i aratoꝝ bona fortunaq; ipetū fecisse? Quis hoc nō ex eo statī iudicabit: qd ostēdi istum d̄cumas noua lege atq; adeo nulla lege cōtra oīum cōsuetudinem atq; iūstituta uendidisse? Verum ut istos ego lu. tā seruos tā diligentes tā religiosos nō hérem: & qs est ex iniuriā & magnitudine iprobitate d̄creto iudicioq; iniqtate qui hoc nō iamdudū statuerit: & iudicarit: et sane sit aliq; dissolutior i iudicado legū: iudiciū Reip. socioꝝ atq; amicōne negligentior. Quid is: possit ne de istius iprobitate dubitare dum tāta lucra facta tā iniq; pactiones ui & metu expræssas cognouerit? Tum tāta p̄mia ciuitatis ui atq; iperio uirgaḡ atq; mortis metu nō mō Apronio atq; eius similibus uerūetiā Veneris seruis dare coactas? Hōꝝ si qs iōcioꝝ & cōmodis minus mouēt: si quē aratoꝝ fugā calamitates exilia suspēdia deniq; nō p̄mouent nō possum du- bitare qn is tū cū uastā siciliā relictos agros ex ciuitatū līs & epistola. L. Metelli cognouerit: statuat fieri non posse ut d̄ isto seuerissime nō iudiceat: erat et aliq; q hæc oīa dissimulare ac negligere posset. Attuli spōsiones ipso p̄sente factas. d̄ Decumaḡ societate ab ipso p̄bitas iudicari. Quid ē qd possetis māifestus hoc d̄siderat? nō dubito qn uobis satissiceri lud. uerūetiā p̄grediar lōgius. Nō me hercule qd magis hoc uobis persuadeāt: q iā p̄suasum ē cōfido: sed ut ille aliquādo ipudentiā suā finē faciat aliquādo d̄sinat: ea se putare emere: quæ ipse semper habuit uenalia: fidē iūsiurandum ueritatem officium religionem desinat amici eius ea dictitatē re quæ detrimento maculaꝝ inuidiā infamia nobis oībus esse possint. atq; amici oī miserum atq; iuidiosum offensumq; paucorū culpa atq; in dignitate ordinetuꝝ senatorū. Albā emiliū sedentem in fauicibus Macelli loqui palam uicisse Verē emptos hī iudices alium. HS. v. quem mīmīo. ccc. Atq; ei cū respōsum ēēt fieri non posse multos testes ēē dicturos: me p̄tēra cāzē nō d̄futuꝝ: licet Hercules iqt oēs oīa dicāt i illo nīsī res ita mā festa erit allata: ut rūderi nihil possit: uicimus bene aīs Alba ad tuā uenā cōditionē nihil putas ualeat: i iudicis cōiectura? nihil suspicionē? nihil ante actā uitā æstimationē? nihil bonoꝝ uiroꝝ de te testimōia? nihil ciuitatū auctoritates ac testimonia? līas manifestas qris. Nō qro lud. Cassianos, ueterem iudiciorum seueritatem nō regro: uīam i hoc fidē dignitatē religionē i iudicado nō iploro. Albā hēo lud, cū hoīem q se i p̄e scurrām

iprobissimū existimari uult: q̄ a scurris potius semp gladiator: q̄ scurra appellatus sit. Afferā rē eiusmō i. De cumis ut alba fateat istū ī re frumētaria & ī bōis arator & apte palāq̄ ē p̄datū decumas agri leōtini magno dicit se uendidisse. Ostēdi iā illā initio nō existimādū magno uendidisse eum: q̄ decumas uerbo uendiderit. Re & cōditiō & lege & edictō & licentia Decūanor̄ decumas aratoribus nullas reliq̄s fecerit. Etiā illā euīdi uē didisse alios magno Decumas agri Leōtini cāterorūq̄ agro & lege hierōica uēdidisse: & pluris ēt q̄ te uen didisse: nec aratorē quēq̄ ē q̄stū: nec n. fuit q̄ q̄sq̄ q̄ti posset: cum lege æq̄ssima scripta uenirent: neḡ illā unq̄ aratoris īterfuit q̄ti d̄cumæ uenirēt: nō. n. ita ē: ut si magno uenierit: plus arator debeat: si paruo fñinus ut frumēta nata sūt ita d̄cumæ ueneunt. aratoris āt īterest ita se frumēta h̄: ut decumæ q̄pluriō uentre possint: dū arator ne plus decuma det expedit ei d̄cumā ēē q̄ maximā. Vege hoc ut op̄ior esse ius capud d̄fensiōis tue magno te d̄cumas uēdidisse. Agri uero Leōtini q̄ plurimū efficit tritici mod. cc. xvi. m. si doceo pluris aliq̄to potuisse te uēdere: neḡ his uoluissē addicere q̄ cōtra aprōium liceret: & Aprōio multo m̄ioris q̄ aliis potueris: tradidisse si hoc docebo poterit ne alba tuus antiq̄ssimus nō solū amicus: uerūetiā amator: absoluere: doceo Eq̄te Romanū hoīem i primis hōestū. Qu. Minutū cū suis similibus ad decumas agri Leōtini tritici mod. i co. nō. co. co. nō. co. co. sed ad unas unius agri decumas tritici mod. d. xxx. uoluissē addere & ei ptatē emendi nō ēē factā ne res abirent ab aprōio negār̄ hoc nisi forte negare oīa cōstituisti: nullo modo potes palā res gesta ē maxio cōuentu Syracusis: testis ē tota puīcia ppterēa q̄ undiq̄ ad emēdas decumas solent eo conuēnire q̄d siue fateris: siue cōuinceris: quot & q̄ maximis ī rebus teneat: nō uides: primū tuā rem illā & p̄dam fuisse: nā nisi ita esset: cur tu aprōium malebas: quē oēs tuū p̄curare i Decumis negocium loqbā: q̄ Minutū decumas agri Leōtini sumeres: Deinde īmensum atq̄ isfinitum lucr̄ esse factū. Nā si. xxx. mod. Trītici tu com modus nō es: certe hoc idē lucri Minutius aprōio libēter dedisset: si ille accipe uoluisset. Quātā igī illi spē p̄dæ p̄positā arbitramur fuisse: q̄ tātū p̄sens lucr̄ nulla opera iscripta cōtēpserit. atq̄ despexerit. Deinde ipē Mi nutius nūq̄ tātū h̄ uoluisset: si decumas: Tu lege hierōica uēderes: sed q̄d tuis edictis nouis & antiq̄ssimis in stitutis plus aliq̄to se q̄ Decumas allatuge uidebat: Iccirco lōgiūs p̄gressus ē. at aprōio semp plus ēt multo abs te pm̄issum ē: q̄d edixeras: q̄tū igī q̄stū putamus factū ee p̄ eū cui qd uis licitū sit: cū tātū lucr̄ uoluerit ad d̄dere is: cui si Decumas emisset: idē nō liceret: Postremo illa qdē certe tibi p̄cisa defensio ē: i q̄ tu semp oīa tua surta atq̄ flagitia latere possē arbitratus es: Magno te Decumas uēdidisse plebi R. o. cōsuluisse annonæ p̄spe xisse. Nō p̄t hoc dicere is q̄ negare nō p̄t: se unius agrī decumas. xxx. mod. m̄ioris q̄ potuere uēdidisse: ut ēt si tibi hoc cōcedā Minutio ideo te nō tradidisse: q̄d iā addixisse aprōio: aiūt. n. te ita dictitare. q̄d ego expecto cupio q̄ te illā defendere. Vege ut ita sit. Tamē nō potes hoc q̄si p̄clar̄ aliqd p̄dicere: Magno te Decumas uen didisse: cū fuisse fateare: q̄ multo pluris uoluerit emere. Teneat igī iā lud. & manifesto tenet auaricia cupiditas hoīis scelus ip̄robitas audacia. Quid si hāc quā dico ipsius amici defensores q̄ iudicarūt: qd uultis ampliū? Adūtu. L. Metelli. Pr. cū oēs eius comites iſte sibi suo illo Pächresto medicamēto amicos redimisset adi tū ē ad Metellū eductus est aprōius edixit uir primarius. C. Gallius senator a. L. Metello ut ex edicto suo iudicium daret ī aprōium: q̄ uim aut metū abstulisset: Quā formulā Octauianā & R. o. Metellus hūerat. & habebat ī prouīcia nō ipetrat. Cū hoc diceret Metellus p̄iudiciū se de capite. C. Verris: p̄ hoc iudicium nolle fieri: Tota Metelli cohors hoīum p̄ ingratoḡ aderat aprōio. C. Gallius hō uī ordinis a suo familiarissimo. L. Metello iudicium ex edicto nō p̄t: sp̄ettare: nō rep̄hēdo Metellū. Peperit homini amico: & quēadmodū ipsum dicere audiui: necessario nō rep̄hendo inq̄ metellū: sed hoc miror: quō de quo hoīe p̄iudiciū noluerit fieri. p Recupatores: de hoc ipso nō mō p̄iudicari: Vege grauissime & uehemētissime iudicari: Primū. n. si aproniū absoluū iri putaret: nihil erat: quo ullū p̄iudicium uereref: Deinde si cōdēnato apronio coniunctā cū eo Verris cām oēs erāt existimaturi: Metellus qdē certe iā hoc iudicabat: eōr̄ rē cām q̄ ēē coniunctā. q̄ statuerit: apronio cōdēnato: de iusto iudicium futuge & simul una res utriq̄ rei ē argumēto & aratores ui. & m̄etu. co/ Etos apronio multo plusq̄ debuerit: Dediſſe & aproniū iſtius rem suo hoīe egisse cū. L. Metellus statuerit nō posse aproniū cōdēnari: qn simul de iſtius scelere atq̄ ip̄robitate iudicareſ. Venio nūc ad epistolam Timarchidis: liberti iſtius & accēsi: De qua cū dixerō totū hoc crīmē Decumanum porābo. Hāc epistola est lud. q̄ nos Syracusis ī adibis apronii cū līras cōquireremus: inuenimus. Missa ēt ip̄sa significat: ex itinere cū. Verres iā d̄. p̄uincia d̄cessisset Timarchidis: manu scripta. Recita epistola Timarchidis. Verris accēsus: salutē dicit lā hoc qdē nō rep̄hēdo: q̄ ascripsit accēsus: cū. n. sibi hoc scribere soli sumat. L. Papyrius scriba: uolo ego hoc esse cōē accēsorū lictorū uiatoḡ: fac diligētiā adhibeas: qd̄ ad æstimationē Prætoris attinet: cōmendat Aprōnio Verrē: & hortat ut inimicis eius reflītar bono p̄sidio munis æstimationē tūa: siquidē ī Aprōnii cōstituitur diligentia atq̄ auctoritate. Habes uirtutē atq̄ eloquētiā: qua copiose laudat Aprōnus a Timarchide q̄ magnificē: cui ego nō putē illū placere oportere q̄ tātōpe Timarchidi p̄batus sit: habes sumptū unde facias: nēcessē ē q̄d redūdaret d̄ uīo frumētario q̄stu ad illū potissimū: p̄ quē aiebatis defluxisse. scribas apparitores rectētes arripe. cū. L. Vulteo q̄ plurimū p̄t cāde cōcid. Videte q̄ ualde malicieſ ſuā cōfidat Timarchides q̄ etiā Aprōnio ip̄robitatis p̄cepta det. lā hoc cāde cōcidē nō uobis a domo patrōni d̄promēt uideſ ad oē genus neq̄tiae accōmodata: Volo mihi fraterculo tuo credas: cōsorti qdē ī lucris atq̄ furtis gemino & simillio neq̄tia: ip̄robitate audacia: in cohorte carus habeare. Quid ē ī hoc cohorte: quo p̄tinet: Aprōnium doces: qd̄ in uestrā cohortē te monitote an ſua ſpōte peruererat: qd̄ cuiq̄ opus ſit: appone q̄ ip̄udēria putatis eum ī dānatiōe fuisse: q̄ ſuga tā ip̄robus ſit: ait oīa pecunia effici poſſe dare profundere apponere: si uelis uincere. Nō hoc mihi tā moleſtū est apronio ſuadere Timarchidem q̄ p̄ hoc idē patrono ſuo p̄cepit. Te postulāte omnes uifcere ſolent Verrē qdē Pr. nō Sacerdote: non peduceo: nō hoc ip̄lo Metello. Scis metellū ſapientē ēē: hoc uero ferri iā nō p̄t iſtā uīr̄ optimi. L. Metelli ſigeniū & cōtēni ac despici a fugitiuo Timarchid. Si Vulteiū

IN.C.VERREM ACCVSATIONVM

habebis oīa ludibundus pficies hic uehemeter erat Timarchides: q aut Vulteum pecunia corrūpi putet posse aut Metellum unius arbitratu gerere: præturā sed errauit cōiectura domestica: quia multos p se & p alios multa ludibundus libidinose apd Verrem effecisse uidit: ad oēs eosdem patere aditus arbitrabat: facilius uos efficiebatis ludibundi: q uolebatis a Verre q multa eius ludogē genera noratis. Inculcatum ē metello & uulteo te aratores euertisse q istuc Apronio attribuebat cū aratore aliquē euerterat aut Timarchidi cum obiu dicādum aut decernendum aut ipādum aliqd aut remittendum pec. accepat: aut Sestio Lictori cum aliquē inoeentem securi pcusserat: nemo oēs ei Verri. Tunc attribuebat: quem nūc cōdemnari uolunt, obtuderūt eius aures te socium p̄toris fuisse uides ne hoc q̄ clarum sit & fuerit: cūmetiam Timarchides hoc meruat: Concedes nō hoc crimē nos i te cōsingere sed iā pridē ad crimē aliquē defensiōem libertū q̄rere. Libertus & Accensus tuus & tibi ac l:beris tuis oībus i rebus cōiunctus ac p̄ximus ad Aprōium scribit uulgo esse ab oībus ita demōstratum Metello tibi aprōium i Decumis sociū fuisse. Fac sciat iprobitatem aratoris ipsi sudabunt: si dii uolent. Quod istuc p̄ deos īmortales aut q̄ de cā excitatum esse dicamus. i aratores tā iſelum odium atq̄ tātum: q̄tā iūriā fecerunt. Verri aratores: ut eos ēt libertus & accensus eius tā irato aīo: ut l̄fis iſeq̄t̄ neq̄ eius huius fugitiui lud. epistolā uobis recitassem: nisi ut ex ea totius familiæ p̄cepta & iſtituta & disciplinā cognoſceretis. Viđtis ut moneat Aprōium: qbus rebus ac muneribus iſinuet i familiaritatē Metelli Vulteum corūpat scribas accensum q̄ p̄cio dñeniat: Ea p̄cipit: q̄ uidit & mōet alienum hoīem q̄ domi didicit ipse. Verū in hoc errat uno q̄ easdem existimat uias ad oīum familiaritatis esse munitas: q̄q̄ merito sum iratus Metello tam hæc q̄ uera sunt: dicā aprōius ip̄m Metellū nō p̄cio ut Verre nō cōuiuo nō muliere nō sermōe īcauto at q̄ iprobo possit corrumpē: qbus rebus nō sensim atq̄ moderate ad iſius amicitia arreplerat: sed breui t̄pre rotū hoīem totaq̄ eius p̄tura possederat: cohortem āt metelli q̄ uocat: qd erat: qd corrūpet: ex q̄ recuperatores nulli dabat. nā qd̄ scribit Metelli filiū pueḡ esse uehementer errat: nō. n. ad oēs p̄tōz filios idem aditus sunt. O Timarchide Metelli filius est i puīcia nō puer: sed adolescentis bōus ac prudens dignus illo loco ac noīe. Vester ille puer p̄extatus i puīcia quēadmodū fuisse. Nō dicerem si pueri eē illā culpā ac nō p̄pis existimarem. Tu ne cū te ac tuā uitā nosses: i sīclīa tecum grādem p̄extatum filiū ducebas? Ut ēt si natura pueḡ a paternis uiciis atq̄ a generis similitudine abduceret cōsuetudo tī eum & disciplīa īgenerare nō sineret. Fac. n. fuisse in isto. C. Lelii. M. Catōis materiem atq̄ idolem qd ex eo bōi sparī atq̄ effici pōt: q̄ i p̄pis luxurie sic uīxerit: Ve nullū unq̄ pudicum neq̄ sobrium cōuiuum uiderit: q̄ i epulis quotidīas adulta ētate p̄ triēniū iter ipudicas mulieres & ītempātes uiros uersatus sit? Nihil unq̄ a patre audiuit quo pudentior ac melior esset. nihil nñq̄ patrem agere uidit: qd̄ cū imitatus esset: nō id qd̄ turpissimum est similis patri putare. quibus i rebus nō solum filio: Verumetiā Reip. fecisti iniuriā. Susceperas enī liberos nō solum tibi: sed ēt q̄ aliquādo usui res pub. esse possent. Eos iſtituere atq̄ erudire ad maiogē iſtituta atq̄ ciuitatis disciplinā nō ad tuas turpitudines d̄būsti. Esset inertī atq̄ ipuro & iprobo parente nauus & pudens & p̄bus filius: haberet aliqd abs te Resp. muneris. Nūc p̄ te Verrem substulisti alterḡ ciuitati: nisi hoc forte deterior ē: si fieri pōt: q̄ tu eiusmōi euāisti nō i hoīis luxuriosi: sed tātū i furis ac diuisoris disciplīa educatus: qd isto festiuū fore arbitramur. q̄ est tuus: natura filius: cōsuetudine disciplulus: uolūtate similis? Quem ego lud. quis bonū fortēq̄ facile paterer euāderem. nō. n. me inimicitiae cōmouent. si q̄ mihi cū isto futuræ sint. Nā si i oībus rebus īnocens fuero: meiq̄ similiis qd̄ mihi istius inimicitiae nocebūt? Sin aliquī i re Verri similis fuero nō magis mihi deerit inimicus q̄ Verri defuit. Etenī lud. eiusmōi Resp. debet esse & erit ueritate iudicioz constituta ut inimicus neq̄ deesse nocenti possit neq̄ ob eē īnocenti. Quapp̄ nulla res ē q̄brem ego iſtu nolim ex paternis p̄bris ac uiciis emergere: id: qd̄ tāetsi iſti difficile est tamē haud scio an fieri possit: p̄lerti si ut nūc sit: custodes amicoz eum ſectabunt. quoniam p̄tā negligens ac dissolutus ē. Verre huc longius q̄ uoluntas fuit ab epistola Timarchidis digressa ē oratio m̄ea: q̄ recitata cōclusuē me eē crimē decumāe dixerā. Ex quo itellexisti innumerabilē frumenti numeruē p̄ triēniū auersum a Repu. esse abruptiōz aratoribus: ſegur ut de frumēto empto uos. lud. doceā maximo atq̄ ipudentissimo furto de quo dū cera & pauca & magna dicā breuiter attendite. de frumēto empto Frumētu emere i Sicilia debuit Verres: &. S.C. & ex lege Terētia. & Cassia frumētaria. emūdi duo genera fuerunt unū cāteraz Decumas alteraz: qd̄ p̄terea ciuitatibus æqualiter esse distributum. Illius Decumam tantū q̄tu ex primis decumis fuisse tritici mod. d. ccc. m. fciū āt cōſtitutū Decumanoī mod. singulos. h. S. ternos duodecimies iparato. HS. iiiii. ita ut frumētu imp. Hi duo de tricies i annos singulos Verri decernebat qd̄ aratoribus solueret i alteras Decumas ferme ad nonages sic p̄ triēniū ad hāc frumēti emptionē ſiciliēsem p̄pē cēties & tricies errogatū ē. Hāc pec. Tātā datā tibi ex æario inopi atq̄ exhausto datā ad frumētu hoc ē ad necessitatē ſalutis & uitā datā ut Siculis aratoribus qbus tāta onera Resp. ip̄oneret: ſolueref: iabs te laceratā: ſic esse dico ut p̄fici illā p̄bare ſi uelim cēm te hāc per. domū tuam reuertisse. Et. n. ſic hāc rē totā administraſti: ut hoc q̄ dico. p̄bari æq̄lissimo ludici. p̄ficit: ſed ego hēbo rōem auctoritatis mēz: meminero quo animo: quo cōſilio ad cām publicā accesserim. Nō agā tecū accuseratōe: nihil ſingā: nihil p̄bari uelim me dicēte quod nō ante mihi met ip̄l. p̄batū ſit: in hac pec. publicā. lud. haec infunt tria genera furtoḡ. Primū eam cum posita eēt apud eas societates unde erat attributa binis cētēsimis ſoeneratus e. Deinde pmultis ciuitatibus p̄ frumēto nihil ſoluit oīo. Postremo ſi cui ciuitati ſoluit: Tātū d̄traxit: q̄tu cōmodū ſuit nulli qd̄ d̄bitū ē reddidit at primū hoc ex te q̄ro. Tu cui publicā ex Aripinati l̄fis ḡras egerūt: pecūia publica ex æario errogata ex ueſtigalibus po. ro. ad emēdū frumētu attributa fuerit ne tibi q̄ſtui p̄ſitairit: ne tibi bīas cētēsimas credo te negatur & turpis. n. ē & piculosa cōfessio mihi āt hoc p̄ arduū ē d̄mōstrār q̄bō. n. testibz publicāi tractari honoris ſe ſunt: tacebūt l̄fā eorū & d̄creto d̄cūanoḡ remota ſunt. Quo me igī ſertā: rē tā iprobā crimē tātē audacīa ūtācēp̄ ipudentiā propter inopā ſtūm ac l̄fārum p̄tēmitram: Non faciam lud. utar teste: quo. P. Vec

tio Chilōe hoīe eōstris ordinis honestissimo atq; ornatissimo: q; isti & amicus & necessarius ē. Vt ēt si uir bo
 nus nō ēt: nū qd̄ cōtra istū diceret graue uideretur ita uir bonus ē: ut etiam si inimicissimus isti esset tamen
 eius testimonio credi oporteret admirā: & expectat: qdnam uectius dicturus sit. Nihil dicet ex tpe: nihil ex
 sua uolūtate nihil cum utq; uis: licuisse uideat. Misit i Siciliam lfas ad Carpinatum cum esset magister scri
 pturæ & sex publicoꝝ: quas ego syracusis apd̄ Carpinatiū i lfaꝝ alatuꝝ libris. Ro. i lfaꝝ missaꝝ apd̄ magi
 stratū Tullium familiarem tuū iueni. qbus ex lris iprudētiā sceneratiōis qso cognoscite. LITTERAE MIS
 SAE. L. VECTII. L. SERVILII. C. ANTISTITIS MAGISTRORVM. Praeto se tibi ait futuꝝ Vectius &
 obseruatuꝝ quēadmodū rōes ad ærariū referas: ut si hāc ex scenore populo pecuniā nō retuleris reddas socie
 tati. Possumus hoc teste possimus. P. Seruili & C. Antistitis Mfoꝝ p̄imog; hoīum atq; hōestissimoꝝ po
 sumus auctoritate societatis: cuius lris utimur: qd̄ dicimus obtinere: An aliq; firmiora aut grauiora qrenda
 sunt? Vectius tuus familiarissimus. Vectius tuus affinis: cuius sororē hēs i matrimonio tuā frater uxoris Ve
 ctius frater tui q̄storis ipudicissimū tuum furtū certissimum q̄ peculatū nā quo alio noīe publicæ pecuniae fe
 neratio ē appellāda Recita reliq; scribā tuum dicit Verres huius p̄scriptorem sceneratiōis fuisse: ei quoq; m̄ri
 nā inā i lris: & cāu scribā tuum duo m̄ri fuerūt. cum Vectio binas centesimas ab se ablatas ferēdum ū putat:
 & recte nō putat. Quis. n. haec fecit unq; gs deniq; cōatus est facere: aut posse fieri cogitauit: ut cum Senatus
 publicoꝝ usura ſepe iuuiſſet: m̄fus a publicais pecuniā p̄ usuris auderet auferre. Certe huic hōi spes nulla fa
 lutis esset: si Publicai: hoc est si egres Ro. iudicarent. Mior esse cura nūc Iud. nobis disceptatibus debet: & tāto
 mīor: q̄to est hōestius alienis iniuriis q̄ re sua cōmoueri. Quid ad hoc rīdere cogitas? Vtrū factum negabis?
 an tibi hoc lītū eſſe dīfendis? negare q̄ potes? an ut tāta auctoritate litterag; tot testibus Publicais cōuicaf; li
 cuſſe uero q; si me hercule te tuā pecuniā nō. P. R. i puicā ſceneratum dicerem: Tamen effugere non posses
 sed publicā: ſed ob frumentum decretā: ſed a publicais ſcenore accepto hoc licuisse cuiq; pbabīs: quo nō mō:
 cāteri: ſed i p̄ nihil audacius iprobius q̄ fecisti. Nō me hercule hoc q̄ oībus ſingulare uideſ: d̄ quo mihi dei
 ceps dicendum ē. Possim Iud. dicere audacius ē: aut ipudentius q̄ p̄ multis ciuitatibus p̄ frumento nihil fol
 uit oīo maior hāc p̄da fortasse est: ſed illa ipudentia certe nō mīor. Et quōd̄ illa ſceneratiōe ſatis diectum ē:
 nunc d̄ hac tota pecunia auera ſo cognoscite. Siciliæ ciuitates multæ ſunt: Iud. ornatæ atq; hōestæ: ex qbus
 i prīmis numerāda eſt ciuitas Haleſina nullā. n. repieris aut officiis fideliorē aut copiis locupletiorem aut au
 toritate grauiorē. Huic iſte i annos ſingulos cū ſexagīa tritici milia mod. ipausiſſet p̄ tritico nūmos abſtulit
 q̄ti erat i ſicilia tritī quos de publico nūmos accepat rerinuit oēs. Obſtupui Iud. cū hoc mihi primū Hale
 ſe demōſtrauit i ſenatu haleſinog; hō ſummo īgenio ſumma prudentia ſumma auctoritate p̄ditus Haleſi
 nus Emas cui ſenatus dederat publice cām. ut mihi fratriq; meo gīas ageret & ſimul q̄ nos ea q̄ ad iudicium
 p̄tinerent: doceret. Demōſtrat hāc iſtius cōſuetudinē ac rōem fuisse: q̄ cū oīis ſrumenti copia decumag; noīe:
 penes iſtum eſſet redacta: ſolitū ē iſtum pec. cogere a ciuitatibus ſrumētum iprobare: q̄tum ſrumēti Romā
 ēt mītēdum tātum de ſuo q̄ſtu ac d̄ ſua copia ſrumētum mittere. Poſco rōes: iſpicio lfas: uideo ſrumēti gra
 num haleſinos qbus. lx. m. mod. iparata erāt. nullā dediſſe pec. Volcatio. Timarchidi Scribāe dediſſe. Reperio
 genus huiusmōi Iud. p̄dāe ut pr. q̄ ſrumētum emef d̄bebat nō emat: ſed uēdat pecunias q̄s ciuitatibus diſtri
 buere debeat: eas oēs auertat atq; auferat. Nō mihi iā ſurtum: ſed mōſtq; ac p̄digiu ſidebat. Ciuitatū ſrumē
 tū ipobafe ſcīum ei ſrumēto cōſtituere qd̄ cōſtituifſet: id ciuitatibus auferre qd̄ a po. ro. accepifſet: tenere
 Quot uultis eſſe i uno furto peccatoꝝ gradus? ut ſi ſingulis iſiſſere uelim: pgredi iſte nō poſſet: ipobas ſru
 mētum ſiculog; qd̄ ipſe qd̄ mittis peculiarē hēs aliq; Siciliā q̄ tibi ex alio genere ſrumētum ſuppeditare po
 fit? Cū ſenatus decernit: ut emaſ i ſicilia ſrumētum aut populus iubet: hoc ut opior itelligit ex ſicilia ſiculum
 ſrumētum apportari oportere. Tū cū ciuitatū ſiciliæ uulgo oē ſrumētū ipobas: nū ex Aegypto aut ex Syria
 ſrumētū Ro. mittis: ipobas haleſinū Cephaleditanū. Thermitan. Amestratinū. Tyndaritanū. Herbitēle
 multag; p̄terea ciuitatū. Quid accidit tamē: ut hoꝝ populoꝝ agri ſrumētū eiusmōi te pr. ferrēt: qd̄ nūq; an
 tea neq; tibi neq; po. ro. poſſet p̄bari: p̄ſerti cum ex iſdē agris eiusdēq; anni ſrumētum ex decumis Romam
 mācipes aduexiſſent: qd̄ acciderat: ut ex eodē horreo decumanum p̄bareſ: emptū nō p̄bareſ: dubium ne ē:
 qn iſta oīis ipobatio cogenda pecuniae cā nata ſit. Eſto ipobas haleſinū hēs ab alio po. qd̄ probeſ eme illud
 qd̄ placet miſſos fac eos quoq; ſrumētum ipobasti ſed ab iis quos repudias exigis tātum pecuniae: q̄tū ad eū
 numerag; ſrumētū ſatis ſit. quē ciuitati iparas dubiū ē qd̄ egeris. In medīna ſingula uideo ex litteris publicis ti
 bi heleſinos. HS. qnos denos dediſſe: oīidam ex tabulis locupletiſſoꝝ aratoꝝ eodem tpe nemine i Sicilia
 pluris ſrumērū uendidiſſe. Quae ergo iſta rō aut q̄ potius amentia ſrumētum ipobare id qd̄ ex eo lo
 co ſit: ex quo ſenatus & po. ro. emi uoluerit: ex eo aceruo ex quo p̄tē tu idē decumag; noīe p̄baris: deide a ci
 uitatibus pecunias ad emendū ſrumēta cogere cum ex ærario acceperis. Vtrū te lex Terentiana ſiculog; pec.
 ſrumētum emere a ſiculis an. po. ro. pec. ſrumētum ab ſiculis emere iuſſit. iam uero ab iſto omnem illam
 ex ærario pecunia q̄ his oportuit ciuitatibus p̄ ſrumētum dari lucrifac̄a uideſis. Accipis. n. HS. xv. p̄ medīno
 tāti. n. eſt illo tpe medīnum retines. HS. xii. tanti enim eſt ſrumētum ſiciliense ex lege aſtimatū. Quid inter
 eſt utq; hoc feceris: an ſrumētum nō ipobaris: ſed ſrumēto p̄bato & accepero pecunia publica teneris om
 nem neq; qcq; ulli diſſolueris ciuitati cum aſtimatio legis eiusmōi ſit ut cāteris tēporib; tolerabilis ſiculis
 te Pr. ēt grata eſſe debuerit eſt. n. modus lege. HS. ut. iii. aſtimatus fuit ut ante te pr. ut tu in multis ep̄iſt̄lis ad
 amicos tuos gloriariſ. HS. ii. ſed fuerit. HS. iii. quoniam ut tātū a ciuitatibus i modios ſingulos exegiſti: cū ſi ſol
 ueris ſiculis tātū q̄tum te po. ro. iuſſerat: aratoribus fieri gratiſſimū poſſet: Tu nō mō eos accipere: qd̄ oportē
 bat noluisti: ſed ēt dare qd̄ nō debebat cogisti: atq; hāc ita geſta ē Iud. cognoscite ex lris publicis ciuitatū &
 ex testimoniis publicis: in quibus nihil ſicut nihil ad tempus accommodatum itelligatis. Omnia quā dīci

IN.C.VERREM ACCVSATIONVM

mus rōibus populoꝝ nō iterpositis neꝝ perturbatis neꝝ repētinis: sed certis iſtitutis ordine relata atqꝫ conſta fūnt. Recita rōes halesinoꝝ: cui pec. datā dicit. Dic dic ēt clarius Volcatio. Timarchide. Meuio. Quid est Verres ne illam quidē tibi defensionē reliquam fecisti mancipes iſtis rebus eē uersatos? mancipes frumentū iprobasse? mancipes præcio cū ciuitatibus decidisse? & eosdē abs te illaꝝ ciuitatū nomē pecunias abstulis se. Deidē ipsos sibi frumētū coemisse: nihil hāc ad te pertinere. mala me hercule ac misera defensio Pr. Hoc dicere ego frumētū neḡ attigi: neꝝ aspexi: mancipibus prātē pbandi improbandiqꝫ pmisi mancipes a ciuitatibus pec. extorserūt. Ego at̄ quam pec. populus dare debui: mancipibus dedi. Mala ē hāc ut dixi dñfensio criminis: sed tamē hac ipsa tibi si uti cupias: nō licet uerat te Volcatius tuꝝ tuorūqꝫ delitiae mentionē mancipes facere Timarchides at̄ columē familiæ uestræ præmit fauces defensionis tuꝝ cui simul & Volcatio pecunia a ciuitate numerata ē. Iā uero scriba tuus annulo aureo suo quē ex rebus inuenit: ista te rōe uti non finet. Quid igī ē reliquū nīsi uti fateare: ete Romā frumētū emptū sicutologꝫ pec. misissē. publicā pec. domū tuā conuertissē. O cōsuetudo peccādi q̄tā hēs iucūditatē in iprobis & audacibus cū poena abfuit & licetia cōfēcta ē. Iste i hoc genere peculatus nō nūc primū iuēnī: sed nūc demū tenet. Vidimus huic ab ærario pec. numerari Quæſtori ad sumptū exercitus Cōſularis. Vidimus paucis post mēsibꝫ & exercitū & Cōſ. spoliatū. Illa oīs pec. latuit in illa calligie ac tenebris: q̄ totā rép. tum occupauerat. Itęqꝫ gessit hæreditariā Quæſturā cū Dolō bella magnā pec. auertit: sed eius rōem cū dānatōe Dolobellæ pmiscuit. Cōmissa ē pec. Tāta Pr. nō reperietis homiem timide ac leniter hāc iprobissima lucra liguriēt deuorare oēm pec. publicam nō dubitauit. Ita ſerpit illā iſtitū i natura malū cōſuetudie peccādi libera ſinē ut audacie statuere ipse ſibi nō poſſit. Tenet igitur aliquādo & i rebus tū maximis tū manifestis tenet: atqꝫ i eā fraudē mihi uideſ diuinitorū icidile: nō ſolu: ut eas poenas q̄s pxime meruiffet ſolueret. ſed ut ēt ſcelera eius i Carbonē & i Dolobellam uindicarent. Et enī noua quoqꝫ alia res extit. Iud. i hoc crimē q̄ tollat oēm dubitationē ſupioris illius decumani criminis. nā ut illā miſſum faciā p̄ multos aratores i alteras decumas & in hāc. d. ccc. m. modios: qd̄ emptū. P. ro. datēt non habuisse: ſed a tuo procuratore hoc ē ab Apronio emiſſe: Ex quo iſtelligi pōt nihil te aratoribꝫ reliqua feciſ ſe ut i hoc pterea: qd̄ imultis ex testimonioſ ſe pōt illo q̄cqd̄ ē certius. In tāta prātē atqꝫ i tuis horreis oē frumētū Siciliæ p̄ totū triennū atqꝫ oēs fructus agri Decumani fuifſe. Cū. n. a ciuitatibus p̄ frumēto pecunia exigebas: unde erat frumētū qd̄ Romā mitteſe: ſi tu id nō oē clauſum & cōpræſſum poſſidebas? Itaꝝ i eo frumētū primus tibi ille q̄ſtus fuit ipſius frumēti qd̄ erat ereptū ab aratoribꝫ: alter q̄ id frumētū iprobissimē partū nō ſemel: ſed bis neꝝ uno: ſed duobus præciis unū & idē frumētū uēdidiſti ſemel ciuitatibus. HS. xv. in medīnum itęqꝫ Po. Ro. a quo. HS. xxi. In medīna pro eodē illo frumēto abſtuliſti. At. n. frumētū Centuripinogꝫ & Agrigentinogꝫ & nō nullogꝫ fortasse pterea p̄bāſti & his populis pec. diſoluisti. Sint aliquāciuitates i eo numero: quaꝝ frumētū iprobare uolueris: qd̄ tādem his ciuitatibus oīs ne pec. q̄ p̄ frumento dedi ta ē dissoluta eſt: unū mihi repperi nō populū: ſed aratorē. Inde q̄re circūſpice. Si q̄ ſorte eſt ex ea p̄uincia in qua tu triennium p̄fuifſi q̄ te nolit periffe. Vnū iquā da mihi ex illis aratoribꝫ: q̄ uel ad ſtatū pec. cōtulerūt q̄ ſibi dicat p̄ frumēto oē ēē qd̄ oportuerit ſolutū. cōfirmo Iud. neminē eſſe diſtuꝝ. Ex oī pec. q̄ aratoribꝫ ſoluere debuiliſti certis noībus deductiones fieri ſolebat. Primū p̄ ſpectatiōe & collybo deide p̄ nelcio quo ce rario. Hæc oīa Iud. nō rege certaꝝ: ſed furtoꝝ iprobissimogꝫ ſunt uocabula. Nā collybus eſſe q̄ pōt: cū utatur omnes uno genere nūmogꝫ: cerariū uero qd̄ uocas? quō hoc nomē ad rōes mīſatus quō ad pec. publicā allatū ē: nā illā genus tertiu dñduetiōe erat eiū mōi: q̄ſi nō mō liceret: ſed ēt oportere: nec ſolū oportere: ſed plāne neceſſe eet. Scribe noīe dñ tota pec. binā qnq̄gesimā dñtrahebat. Quis tibi hoc cōceſſit? Quæ lex q̄ ſenatus auctoritas quaꝝ porro æqtas ut tāta pec. Scriba tuus auferret ſiue de aratoꝝ bonis ſiue de Po. ro. uectigalibus Nam ſi pōt iſta pec. ſine aratoꝝ iniuria detrahis. P. R. hēat: p̄ferti i rātis ærarii angustiis. In āt & populus id uoluit & æquū ita ē ſolui aratoſibꝫ tuus apparitor parua mercede populi cōductus de aratoꝝ bonis p̄dabit? Et i hac cā ſcribaꝝ ordinem i me cōcitatibꝫ Hortensius: & eorū cōmoda a me labefactari: atqꝫ oppugnari iniuria dicet: q̄ſi uero hoc ſcribis ullo exemplo ſit: aut ullo iure cōceſſum? Quid ego uetera repeata: aut ad eorū ſcribaꝝ mētiōem faciā: quos cōstat ſanctissimos hoīes atqꝫ inoētissimos fuifſe? Nō me fugit Iud. uetera exē plā p̄ ſictis fabulis iam audiri atqꝫ haberī i his temporibꝫ uersabor miseris ac p̄ditis. Nup Hortensi. quæſtor fuisti: qd̄ tui ſcribaꝝ fecerīt: tu potes dicere. Ego de meis hoc dico cū i eadem iſta ſicilia p̄ frumēto ciuitatibus pec. ſoluerē & mecū duos ſtrugallissimos hoīes ſcribas hērem. L. Manuliū & L. Sergiū nō mō iſtas duas qnq̄gesimas: ſed oīo nūmū nullū cuiqꝫ eſſe deduciſtū dicerē hoc mihi totū eſſe attribuendū Iud. ſi illi unqꝫ a me hoc poſtulaffenſt: ſi unqꝫ oīo cogitaffenſt. Quāobrem. n. ſcriba deducat: ac nō potius multo qui aduixerit tabellarii us cuius aduentu certiores facti petiuerūt: præco q̄ abire iuſſit: uiator & uenerius: q̄ fiscū ſuſtulit: q̄ pars ope rā aut opportunitas i ſcriba eſt: cui rei nō mō merces ſāta def̄: ſed cur cū eo tāta pecuniae p̄titio fiat. Ordo ē hōestus. q̄ negat: aut qd̄ ea res ad hāc rem p̄tinet. Eſt uero hōestus: q̄ eorū hoīum fidei tabulaꝝ publicā p̄culaꝝ m̄fatuū cōmittūt. Itaꝝ ex his ſc̄ ibis: q̄ digni ſunt illo ordie pribus familias uiris bonis atqꝫ hōestis p̄ cōtamini qd̄ ſibi iſtae qnq̄gesimā ualēt: lá oēs iſtelligitis nouā rem actā atqꝫ idignā uidēt. Ad eos me ſcribas re uoca ſi placet noli hos colligere: q̄ numulis corrogatis de nepotum bonis ac de ſcenicorum corollariis cum Decuriam emerunt: ex primo ordine explosorum i ſecundum ordinem ciuitatis ſe ueniffſe dicunt: eos ſcribas tecum deceptatores huius criminis habeo qui iſtos ſcribas eſſe moleſte ferunt: Tametlī cum in eo ordine uideamus eſſe multos nō idoneos: qui ordo iduſtriae p̄pofitūs eſt: & dignitati: mirabimur turpes aliquos i eo eſſe: quo cuius licet præcio peruenire. Tu ex pec. publica. HS. Tredecies ſcribam tuum permiſſu tuo: Cū abſtulisse fateare reliquam tibi ullam defensionem putas eſſe? Hoc ferre quēquam poſſe hoc quēquam de ni que nunc tuorum aduocatorum animo æquo audire arbitrare? Qua in ciuitate. C. Catoni clarissimo ui-

ro Cons. hōini, HS. viii. milibus lis æstimata s:it: in eadē ciuitate apparitori tuo eē cōcessum ut. HS. uno domi
 ne terdecies auferret. Hinc ille ē annulus aureus quo tu istū in cōtione donasti. quæ tua donatio singulari im
 pudētia p̄dita noua Siculis omnibus mihi uero icredibilis uidebas. Sæpe n. nostri Imperatores superatis ho
 stibus optime rep. gesta scribas siuos annulis aureis in cōtione donarunt. Tu uero qbus rebus gestis quo ho
 ste supato contione donandi cā aduocare ausus es? Neq. n. solum Scribā tuū ánulo sed etiā uirū fortissimū ac
 tui dissimilimū. Qu. Rubrium excellenti uirtute auctoritate copiis corona & phaleris & torque donasti. M.
 Cosiutū sanctissimum uirum atq̄ hōestissimum. M. Castritium summo splendore i genio gloria p̄ditum.
 Quid hoc sibi horū triū ciuiū. R. dōa uoluerunt siculos p̄terea potētissimos nobilissimosq̄ donasti q nō quē
 admodum sperasti tardiores fuerunt: sed ornatiores tuo iudicio ad testimōia dicunda uenerunt. Quibus ex
 hostiū spoliis de q̄ uictoria q̄ ex præda aut manubīis hæc abs te donatio cōstituta ē? An q̄ te Pr. paucorum
 aduētu myoparonū classis pulcherrima Siciliæ p̄pugnaculum p̄sidiumq̄ puicīa pirataq̄ manibus i censa ē
 An qd̄ ager Syracusanus p̄donum i cēdiis te Pr. ualstatus ē? An q̄ fō Syracusanū nauarchō sanguine f̄dun
 dauit? An qd̄ i portu Syr. piraticus myoparo nauigauit Nihil possūm repire quāobrem te in istam amen tiā
 incidisse arbiter nisi forte id ægisti: ut hōibus ne obliuisci quidē regē tuaḡ male gestaḡ liceret. Annulo ē au
 reo Scriba dōatus. & ad eā donationē cōtio est aduocata. Quod erat os tuum cum uidebas i cōtio eos hoīes
 quoq̄ ex bonis iste annulus aureus donabatur: q̄ ipsi annulos aureos posuerant: liberisq̄ suis detraxerant ut
 eēt unde Scriba tuus hoc tuum munus ac beneficiū tueref? Quæ porro p̄fatio tuæ donationis fuit? illa. s. ue
 tus atq̄ Impatoria. qū tu qd̄ i p̄lio in bello in re militari cuius ne mentio qd̄ te Pr. ulla fēta ē. an illa qū qd̄
 tu nulla unq̄ mihi in cupiditate ac turpitudine defuisti? oibusque i iisdē flagitiis mecum & in Legatiōe & in
 prætura & hic in Sicilia uersatus es. Ob hasce res quoniā te lucupletaui hoc ánulo aureo dono. uera hæc fuis
 set oratio. Nō. n. iste ánulus aureus abs te datus istum uiq̄ forte sed hominē locupletē eē declarat ita eūdē an
 nullum ab alio datum testē uirtutis duceremus: abs te donatum comitē pec. iudicamus. Dic̄tum Iud. est de
 Decumano frumento. dictum de épto. extremum & reliquum ē de æstimato. qd̄ tū maguitudine pec. tum i/
 iurie genere quēuis debet cōmouere. Te uero eo magis qd̄ ad hoc crīmē nō i geniosa aliq̄ defensio sed iprobiſ
 sima cōfessio cōparat. Nā cū ex Sicilia & ex legibus frumētū i cellā sumere liceret: idq̄ frumētum Senatus ita
 æstimasset q̄ ternis. HS. tritici modiū binis ordei. Iste nūero ad summā tritici adiecto tritici modios singulos
 cū aratorib⁹ denariis trinis æstimauit. Nō ē i hoc crīmē hortēsi: ne forte ad hoc meditere. multos sæpe uiros
 bonos & fortes & inocētes cum aratorib⁹ & cum ciuitatibus frumentum i cellā qd̄ summi oporteret æsti
 masse. & pec. p̄ frumēto abstulisse. Scio qd̄ soleat fieri: scio qd̄ liceat: nihil qd̄ ateā fuerat i cōsuetudine bonoq̄
 nūc i istus factō repræhendis: hoc repræhendo: qd̄ cum in Sicilia. HS. ii. tritici modiū eēt ut istius epistola ad
 te missā declarat: summum. HS. trinis id qd̄ & testimoniis oibus & tabulis aratoq̄ planū factum ateā ē: tum
 iste p̄ tritici modiū singulis ternos ab aratorib⁹ denarios exegit. Hoc crīmen eēt ut itelligas nō ex æstima
 tione neque externis denariis pendere crīmen: sed ex coniunctione ánonæ atque æstimationis. Etenim hæc
 æstimatio nata est Iud. initio non ex Prætorum aut consulium sed ex aratorum atq̄ ciuitatum commodo?
 Nemo. n. sicut initio tā impudens q̄ cum frumentum debere: pecuniā poscret. Certe hoc ab aratore primū ē
 pfectū: ut ab ea ciuitate cui i perabat cum aut frumētum uēdīdisset: aut seruare uellet aut in eum locū. quo
 imperabatur: frumētū portare uellet: petiuit in bīficii loco & grā ut sibi p̄ frumēto q̄ti frumētū eēt: dare
 liceret. Ex huiuscemodi principio atq̄ ex liberalitate atq̄ accōmodatiōe M̄rtuum cōsuetudo æstimationis in
 troudēta ē. Secuti sunt auariores miratus q̄ tū in auaritia sua nō solū uiām quæstus iuenerunt: uerūt exitū ac
 rōem defensiōis i stituerūt. Semp ad ultia & difficillima loca ad portadū frumētū i perare ut uecture difficul
 tate ad quā uellent: æstimationē puenirent. In hoc genere facilior est æstimatio q̄ rephensio. ideo de eū q̄ hoc
 facit: auaḡ possimus existimare: crīmen i eo cōstituere nō tā facile possimus: q̄ uide cōcedendū m̄ratibus
 nris esse ut iis quo loco uelit frumentum accipe liceat. Itaq̄ hoc est qd̄ multi fortasse fecerūt: & ita multi ut iis
 quos innocentissimos meminimus aut audiuimus: nō fecerit. Quæro nunc a te hortensi cum utristadē istius
 factum collocaturus es: cū iis credo q̄ benignitate adducti p̄ beneficiū & grā ciuitatibus cōcesserunt ut nū
 mos p̄ frumēto darent. Ita credo petisse ab isto aratores: ut cū. h. S. ternis tritici modium uēdere nō possent p̄
 singulis modiū ternos dare liceret. An quoniā hoc nō audes dicere: illuc cōfugies: uecturæ difficultate addu
 ctos ternos denarios dare maluisse: cuius uecturæ? quo ex loco: in quē locum ue portarent? Philomelomeo
 Ephesum uideo qd̄ iter aō nā iteresse soleat uideo quot die& uia sit. uideo Philomelēsibus expediū q̄ti Ehpe
 si sit frumētum tam dare i Phrygia q̄ Ephesum portarī aut ad emēdum frumētū Ephesum pec. & legatos
 mittere. In Sicilia uero qd̄ eiūsmōi: hēna Meditteranea est maxie cogē ut ad aquā tibi id qd̄ summi iuris est
 frumētum hēnēs metiāt: uel pluertiā uel halesim uel Catinā loca iter se maxie diuersa: eodē die quo iusse
 ris deportabūt: tāet si ne uectura qd̄ opus ē. nā totus q̄stus hic lu. æstimationēs ex ánone natus ē uarietate. hoc
 n. mratus i puicīa asseq̄ pōt: ut ibi accipiat: ubi ē carissimū. ideo ualet ista rō æstimationēs i Asia. ualet i hispa
 nia ualet i his puicīis i qbus unū p̄ciū frumēto eēt u solet. In sicilia uero qd̄ cuiusq̄ itererat quo loco daret neq̄
 portadū erat & quo qsc̄ uehere iussus eēt ibi tātidē frumētum emeret: q̄ti domi uendidisset. Quāobrē si
 qd̄ hortensi docere uis: aliqd ab isto simile æstimationē atq̄ cæteris eē factum doceas oportet aliquo i loco Si
 cilie Pr. Verre trinis denariis tritici modiū fuisse. Vide q̄ tibi defensionem patefecerī: q̄ iniq̄ i socios: q̄ remota
 ab utilitate Reip. q̄ seiunctā a uoluntate atq̄ sniam legis: tu cum tibi ego frumentum i meis agris atq̄ i mea
 ciuitate deniq̄ i iis locis i qbus es uersaris rem geris. puicīa administras paratus sim dare: angulum mihi ali
 quē eligas puicīa recōdītum ac derelictū iubeas ibi me metiri: quo portare nō expediat: ubi emere nō pos
 sum. Improbum facinus Iud. nō ferundum nemini lege cōcessum. Sed fortasse adhuc i nullo ēt uidecatum.
 F

IN.C.VERREM ACCVSATIONVM

tū ego hoc qd̄ ferri nego posse. Verri iudicō: & largior: si nullo ī loco eius puincia frumentum tāti sūit q̄t̄ iste aēstimauit. Hoc crimen ī istum reum ualere oportere nō arbitror. Ver. n. uero cum eēt. HS. Binis aut etiam trinis qbus uis ī locis puincia duo denos sextertios exegisti. si mihi tecum neq; de ānona neq; de aēstimatione tua pōt̄ esse cōtrouersia: qd̄ sedes? qd̄ expectas? qd̄ defendas: Vtrum tibi pecuniæ conciliatæ uidentur aduersus leges: aduersus Remp. cum maxia socioꝝ iuriā: an uero id recte ordine e Rep. sine cuiusq; iuuia factum esse defendes. Cum tibi senatus ex ærario pecuniā pmisisset: Et singulos tibi denarios adiu merasset: quos tu p singulis modiis aratoribus solueres ꝑ facere debuisti: si qd̄ L. Piso ille frugi qui legem de pecuniis repetundis primus tulit cum emissis: quanti eēt: ꝑ superaret pecuniæ: retulisses. si ut ambito si homines. aut benigni cum pluris senatus aēstimasset: q̄ quanti eēt annonae: ex senatus aēstimatione non ex annonae ratio ne soluisses. Si ut plārique faciunt: in quo etiam erat aliquis questus sed his honestus atque concessus. frumentum quoniam uilius erat ne emisses sumpsisses id humorum: quod tibi Senatus cellæ nomine concesserat. Hoc uero qd̄ quam habet rationem non quāero aequitatis sed ipsius improbitatis atque impudentiae: neque enim est ferre qc̄: ꝑ homines palam facere audeant in magistratu' quāuis improbi qn eius facti si nō bonā at aliq̄ rōem afferre soleat. Hoc qd̄ ē: uenit Pr. frumētū inq̄ me abs te emere oportet optū. modiū denario benigne ac liberaliter nam ego tribus. hS. nō possum uēdere mihi frumētū nō opus est: nūmos uolo. Nō speraueram inq̄ arator me ad denarios peruenturum sed ita necesse est: quāt̄ frumētū sit considera. Videō eē binis. hS. qd̄ ergo a'me tibi nūmorū dari potest cum Senatus tibi quaternos nummos dederit quid possit attēdite & uos quālo simul Iud. aequitatem Pr. attendite. Quaternos. hS. quos mihi Senatus decreuit & ex ærario dedit. ego habebo. & in cistā transferā ex fisco. Quid postea? quid p singulis modiis quos tibi in po: tu mihi octo nos. hS. dato q̄ rōe? qd̄ q̄ris rōem? nō tantā rōem res hēt q̄t̄ utilitatē atq̄ prādā. Dic inq̄ ille planius. Senatus te uoluit mihi nūmos metiri frumētū dare: tu eos nūmos quos mihi Senatus dare uoluit ipse habebis. a me cui singulos denarios dari oportuit: binos aufers & huic prādā ac direptiōi cellæ nomen impōis. Hæc deerat iniuria. & hæc calamitas aratoribus te Pr. qua reliqs fortūs oībus euerteret: Nā qd̄ esse re liq̄ poterat: ei qui p hanc iniuriā nōmodo frumentū oē amittere sed ēt omne instrumētū uendere cogeref. Quo:n se uerteret: non habebat: ex quo fructu nūmos quos tibi daret: inueniret. Decumaḡ noīe tātū erat ab latū: quāt̄ uolūta tulerat aproni: p alteris decūis emp̄toꝝ frumētō aut nihil datū aut tantū datū q̄tū reliq̄ Sīriba fecerat. aut ultro etiā id qd̄ didicisti: ablatū Cogās etiā nūmī ab aratore quō? quo iure? quo exēplo? Nā cū fructus diripieban̄ aratog: atq̄ omni lacerabantur iniuria: uidebatur id pdere arator: qd̄ aratro ipse quāsisset: in quo elaborasset quod agri segetes ꝑ extulissent: quibus iniuriis grauissimis illud erat mis̄: sociū q̄ id pdere uidebat: qd̄ alio Pr. codē ex agro recuperatō possit. Nūmos uero ut daret arator quos non aratro ac manu q̄reret boues & aratrū ipsum & oē instrumētū uendat necesse est. Non enim debetis hoc cogitare habet idē in nūmis habet idē ī urbanis prādiis. Nam cū aratori onus aliquod iponiē: nō hoīes si quā sunt prāterea facultates: sed arationis ipsius uis ac ratio cōsiderāda est. Quid ea sustinere. quid pati: quid effice re possit: ac debeat quāq̄ illi quoq̄ sunt hoīes ab isto omni rōe exinaniti ac pditi: tū hoc nobis est statuēdū: qd̄ aratorē ipsum arōis nomine muneris ī P.R. fungior ac sustinere uelitis. Imponitis decūas patiūt̄ alteras tēporibus uestris seruēdū putant dent emptum prāterea: dabunt si uoletis. Hæc q̄ sint grauia & quid his rebus detractis possit ad dominos puri ac reliqui peruenire: credo uos ex uester rebus rusticis conjectura assēq̄ posse. Addite nunc eodē istius edicta instituta iniurias. addite Aproni Veneriorumq; seruog; in agro decu mano regna ac rapinas. quanq̄ haec comitto: de cella loquor. Placet ne uobis in cellam Magistratibus nostris frumentum Siculos gratis dare? Quid hoc indignus? quid iniquius? atq̄ hoc scitote aratoribus hoc Pr. op̄tandū ac petendum fuisse. Sositenus est Entellenus homo cum primis ciuitatis prudens & domi nobilis ciuius uerba audisti: qui ad hoc iudiciū legatus publice cū Arthemonē & Menisto ptimariis uiris missus est. Is cum in senatu Entelleno multa mecū de istius iniuriis ageret: hoc dixit Si hoc de cella atq̄ hac aēstimatione concederetur. uelle siculos senatui polliceri frumentū in cellā gratis ut post hæc tātas pecūias Magistratibus nostris decerneremus pspicere uos certo scio Siculis q̄topere: hoc expeditat non ad aēgatis conditionē sed ad minima māloꝝ eligerenda. Nam q̄ mile mod. Verri suā partis in cellam gratis dedisset duo milia nūmū aut summū tria dedisset idē nunc. p eodē nūero frumenti. HS. viii. milia dare coactus est: hoc arator assequi per trienū certo fructu suo nō potuit: uendiderit instrumētū necesse est. q̄ si hoc munus ac uectigal aratio tolere hoc ē Sicilia ferre ac pati potest. P.R. ferat potius: q̄ nostris Magistratibus. Magna est pecunia magnū p̄clarū ꝑ uectigal si modo id salua. puincia si sine iniuria socioꝝ p̄cipere possit: nihil detraho. Magistratibus tantūdem detur ī cellā quātū semp datū est. Quod prāterea Verres iperat: id si facere nō possunt: recusent. si possunt. P.R. potius hoc sit uectigal q̄ prāda Pr. deinde cur in uno genere solo frumenti ista aēstimatione constituit̄: si est aēqua & ferenda. P.R. Sicilia decumas det pro singulis tritici modiis ternos denarios sibi habeat frumentū. Data tibi pecunia Verres est una qua frumentū tibi emeres in cella altera qua frumentū emeres a ciuitatibus quod Romam initteres: tibi datam pecuniam domi retines: & prāterea pecuniā pmagnā tuo noīe aufers. fac idem ī eo frumento qd̄ ad. P.R. p̄tinet. Exige eadem aēstimatione pecunia a ciuitatibus & refer quā accepisti cū refertius erit erariū Po. ro. q̄ unq̄ fuit. At. n. istā rem ī publico frumento Sicilia nō ferret hanc rem ī meo frumento tulit. p̄inde q̄si aut aēgor sit ista aēstimatione ī tuo q̄ in. P.R. cōmodo. aut ea res q̄ ego dico & ea q̄ tu fecisti: iter se genere iuriā nō magnitudine pecunia differat. Ver. istā ip̄am cellā ferre nullo modo possunt: ut oībus iniuriis & calamitatibus q̄s te Pr. tulerūt ī postegē liberent. Istā se cellā atq̄ istā aēstimationem negat ullo mō ferre posse. Multe Sophodocles Agrigentinus apud Gn. Pō. Cōs. nup̄ hoīo disertissimus & omni doctrīa & uirtute ornatissimus, p tota Sicilia de aratog; miseriis grauiter & copio

se dixisse ac deplorasse dicit. Ex qbus hoc iis q aderant. Nam magno cōuentu acta res est. Indignissimum uidebat: q̄ i re senatus optime & benignissime cum aratoribus egisset: large liberaliter & estimasset i ea re p̄da/ri. Pr̄. bonis eueriti aratores & id nōmō fieri sed ita ferri q̄ liceat: cōcessumq̄ sit quasi. Quid ad h̄ec Hortēsius Falsum esse crimen hoc nunq̄ dicet. Nō magnā hac rōne pecuniā captā: nē id gdem dicet. non iniuriā factam Siculis atq̄ aratoribus: q̄ poterit dicere: qd igit̄ dicet: fecisse alios: qd est utrū criminis defensio an comitatus ex illo. q̄rit̄? Tu i hac rep̄. atq̄ i hac hoīum libidine & ut adhuc habuit se status iudicior̄ & licentia nō ex iure nō ex eq̄tate nō ex lege nō ex eo q̄ licuerit: sde eo q̄ alij fecerit: id q̄ reprehendit recte factū esse defensē: fecerunt alij alia q̄ multa: cur i hoc uno criminē isto genere defensionis uteris. Sunt qdam oīno i te singularia q̄ in nullum alium hoīem dici neq̄ cōuenire possint. qdam tibi cum multis cōmunia. Ergo ut omitta tuos pecculatus: ut ob ius dicundum pecunias acceptas ut eiusmodi c̄etera: q̄ forsitan alii quoq̄ fecerunt. Illud i quo te grauiissime accusauit q̄ ob iudicādam rem pecuniā accepissē: eadem ista rōne defensē: fecisse alios: & ego assentiar or̄oni: defensōem tū nō. p̄babō. Potius. n. te dānato c̄eteris angustior locus i probitatis defendendae relinquet q̄ te absoluto alii q̄ audacissime fecerunt: recte fecisse existimē. Lugen̄ oēs puinciae q̄run̄ oēs liberi populi regna deniq̄ ia oīa de nr̄is cupiditatibus & iniuriis expostulant. locus i tra oceanum iā nullus est neq̄ ta lōginquis neq̄ ta recōditus quo nō p̄ h̄ec tempora nostroḡ hoīum libidos inqtaq̄ p̄uaferit. Suslū nere iā. P. R. oīum nationū non ui nō arma nō bellum sed luctum lachrymas q̄rimonias nō p̄t in eiusmodi re ac moribus si is q̄ rit adductus i iudiciū cū manifestis i flagitiis tenebit: alios eadem fecisse dicet: illi exēpla nō deerunt Reip̄ salus deerit si ip̄obor̄ exēplis ip̄obi iudicio ac piculo liberabunt̄: placent uobis hominū mores placet ita geri m̄fatus ut gerūt̄: placet socios sic trāctari: qd restat ut p̄ h̄ec tpa trāctatos uidetis? Cur h̄ec a me opa cōsumi? qd sedetis? cur nō i media mea orōne nō cōsurgitis atq̄ disceditis? Vultis at istoḡ audacias ac libidines alij ex parte refecare: desinete dubitare utrum sit utilius pp̄ multos ip̄obos uni parcere an unius improbi supplicio multo & improbitatem cohercere: tāetsi quæ ista sunt exempla multo. Nam cum in causa tanta cum in criminē maximo dici a defensore cōceptum est: facultatum esse aliquid: expectant ii q̄ audiunt exempla ex ueteri memoria & monumentis ac l̄is plena dignitatis plena antiq̄tatis: h̄ec plurimum solent & auctoritatis habere ad p̄bandum: & iucunditatis ad audiendū. Africanos mihi & Catones & Lelios cōmemorabis: & eos fecisse idē dices: quis res nō placeat tū cōtra hoīum auctoritatē pugnare nō potero. An cum eos nō poteris p̄ferre: hos recentes. Qu. Catulū patrē. C. Mariū. Qu. Sceuolā. M. Scauḡ. Qu. Metellum q̄ oēs puincias habuerunt & frumentū cellæ noīe impauerūt. Mgna est hoīum auctoritas & tāta ut et delicti suspicionē tegere possit. Nō habes ne ex his quidē hoībus qui nuper fuerunt: ullū auctorē istius æstimationis. Quo me igit̄ aut ad quæ exēpla reuocas: ab illis hoībus qui tū uersati sunt in Rep̄. cū & optimi mores erāt: & hoīum existimatio grauis habebat & iudicia seuera siebat ad hāc hominū līcetiā & libidinē me abducis? & in quos aliqd exēpli Po. Ro. statui putat oportere. ab iis tu defensionis exēpla q̄ris: nō fugio ne hos quidē mores dū ex his ea q̄ p̄bat Po. R. exēpla nō ea quæ cōdemnat sequamur. Nō circūspiciā: non q̄rā soris habeas iudices tecū Principes ciuitatis. P. Seruiliū. Qu. Catulū qui tanta auctoritate sunt tantis rebus gestis ut in illo antiquoḡ & clarissimoḡ hominū de quibus antea dixi: nūero reponātur. Exēpla q̄rimus & ea nō àtiqua mō uterq̄ hoḡ exercitum habuit. Quāre Hortēsi quoniā te recentia exēpla delectat Quid fecerint. Itane uero. Qu. Catulus frumēto est usus: pecuniā nō coegit. P. Seruilius qnquenniū exercitui cū præset & ista rōne pecuniā inumerabilem facere posset nō statuit sibi q̄q̄ licere: qd nō patrē suum nō auī. Qu. Metellū facere uidisset. C. Verres reperiebat q̄ qd expediāt: id licere dicat: qd nemo ip̄obus fecerit: id alioq̄ exēplo se fecisse defendat? At i Sicilia factitatum est: quæ est ista cōditio Siciliæ: cur quæ optimo iure pp̄ uetus statē fidelitatē pp̄ pingitatē eē debet: huic p̄cipua lex iniuriæ definitur: sed in ista ipsa Sicilia nō q̄rā exēplū foris: hoc ipso ex cōsilio utar exēplis. C. Marcellē te appello Siciliæ puinciae cū eēs p̄ Consule p̄fisiū. Nūc quæ in tuo impio pecuniæ cellæ noīe coactæ sunt: neq̄ ego h̄ec in tua laude pono. Alia sunt tua facta atq̄ cōsilia summa laude digna: qbus illā tu puicīa afflictā & perditā erexisti atq̄ recreasti? Nā hoc de cella ante lepidus qdē fecerat: cui tu successisti. Quæ sunt i ḡtib⁹ exēpla in Sicilia cellæ si hoc crimen nonmō Marcelli factō sed ne lepidi quidem potes defendere. An me ad. M. Antoniū æstimationē frumenti æxactionēq̄ pecūiae reuocaturus es? Ita inquireat ad. M. Antoniū hoc. n. mihi significasse & annuisse uisus ē. Ex omnibus ne igit̄. Po. Ro. prætoribus Consulibus Impatoribus. M. Antoniū delegisti: & eius unum ip̄obissimum factū qdē imitarere & hic utrum mihi difficile ē dicere. An is æstimate ita se i isto iſinito impio. M. Antoniū gesſisse aliquid: ut multo isti p̄nicioſius sit dicere se in re ip̄obissima uoluissē Antoniū imitari q̄ se possit defendere. Nihil i uita se. M. Antonio simile fecisse. Hoīes i iudiciis ad crimen defendantum nō qd fecerit quispiā: proferre solent: sed qd probarint Antoniū cum multa contra sociorum salutem multa contra uoluntatē prouiciarum & faceret: & cogitat̄ i mediis eius iniuriis & cupiditatibus mors oppressit. Tu mihi quasi eius oīa facta atq̄ cōsilia. S.P. q̄. R. ludices cōprobarent: ita Antoniū exēplo istius audatia defendis. At idem fecit Sacerdos hoīem inocētē & summa prudentia p̄ditū noīas: sed tū idem fecisse erit existimādus: si eodē cōsilio fecerit. Nā genus æstimationis ip̄m a me nūq̄ ē reprehensum: sed eius æqtas aratoꝝ cōmodo & uoluntatē pp̄pendit. No p̄t reprehendi ulla æstimationē: q̄ oratori icōmoda nō est sed etiā grata est. Sacerdos ut i puicīa uenit frumentum i cellā ip̄erauit cum esset atē nouum tritici mod. SS. xv. petiuerunt ab eo ciuitates ut æstimateat: remissior aliquātō eius fuit æstimationē q̄ ánona: Nā æstimateuit. xiii. Vides eādem estimationē pp̄ t̄pis dissimilitudinem. In illo laudis cām habere i te criuius: i illo beneficii i te iniuriæ? Eodem t̄pre Antonius. iii. denariis æstimateuit post messem summa i utilitate: cum aratoꝝ frumentū gratis dare malebat & aiebat se tātidē æstimasse q̄ri sacerdotem. neq̄ mētiebāt sed eadē ista æstimationē alter subleuarat aratoꝝ: alter euerterat qd nī oīis frumenti ratio ex t̄pibus etēt& an-

IN.C.VERREMA CCVSATIONVM

nona nō ex nūero neq; ex summa cōsiderāda:nūq; tā grati hi semii modii. Qu. Hortēsi fuissent: quos tu cū ad mēsurae tā exigū rōnem. P.R. i capita descripsisse gratissimū oībus fecisti Caritas. n.ānonā faciebat ut istuc q; re patrū uidebat t̄p̄re magnū uideref. Idē istuc sī i uilitate. P.R. largiri uoluisses derisum tuum b̄ficiū es- ser: atq; cōtemptū noli igī dicere istum idē fecisse q; sacerdotem quoniā nō eo tpe neq; simili fecit. āno. dico potius quoniā hēs auctorem idoneū qd̄ Antonius uno aduētu & uix mēstruis cibariis fecerit id istū p trien niū fecisse: & istius innocentia. M. Antonii factō atq; auctoritate defendit. Nā de Sex. qd̄ Peduceo fortissimo atq; īnocētissimo uiro qd̄ dicitis? de quo qs unq; arator qstus ē? aut qs nō ad hoc tēpus īnocētissimā oīum di ligentissimāq; pturā illius hois existimauit. Biénio. puicīa obtinuit cū alter árus i utilitate alter i sumā cari- tate fuerit. Nū aut i uilitate nummū arator qsq; dedit: aut i caritate de ēstimationē frumēti qstus ē? Atuberio ra cibaria facta sunt caritate credo neq; id ē nouum neq; rephēdēdū. Modo. C. Sētiū uidimus hoīem uetere il la ac singulari īnocētia pditum pp caritatē frumēti q; fuerat i macedonia p magnā ex cibariis pecu niā depor- tare. Quāobiē nō ego i video tuis cōmodis si qd̄ ad te lege uenerunt iuriā qror iprobitatē arguo auaritia i cri- mē & i iudicium uoco qd̄ si suspicioes iniicere uelitis: ad plures hoies & ad plures puicīas crimen hoc ptine- re: nō istā defensionē uestrā ptimescā: sed me oīum puicīaq; pefensorē eē psitebor. Et. n. hoc dico & magna uoce dico ubiung q; hoc factum ē iprobe factū est. qcunq; hoc fecit: supplicio dignus est. Nā p deos īmortales uidete lud. & pspicite aīs qd̄ futurē sit. Multi magnas pecūias ab iuitis ciuitatibus atq; ab iuitis aratoribus ista rōe celle noīe coegerunt. oīo ego nem in ī video pter istum: sed do hoc uobis & cōcedo eē multos i hoc hoīe rem adductā i iudicium uidetis qd̄ facere potestis: utq; cū lud. sitis de pecunia capta cōciliata tātā pecuniā ca- ptā negligere: an cū lex socioe causa rogata sit: socioe q;rimonias nō audire? Verg; hoc quoq; uobis remitto negligite pterita: si uultis: sed ne reliquas: p̄pes turbetis atq; oēs puicīas euertatis: id prouidēte. Ne auaricia q ante hac occultis itineribus atq; angustis uti solebat: auctoritate uestra uiam patefaciat̄ illūstrem atq; latā. Nā si hoc pbatis: & si hoc licere pecunias isto noīe capi iudicatis: certe hoc quot adhuc nemo nisi improbissi- mus fecit: post hac nemo nisi stultissimus non faciet. Improbi sunt: q; pecūias cōtra leges cogunt. Stulti: q; qd̄ licere iudicatū ē. ptermittūt. Deinde lud. uidete q; īfinitā sitis hoībus licentia pecuniāq; eripiendā daturi. Si tērno denarios q coegit erit absolutus: q;ternos denos deniq; aut uicenos coget alius: Quæ erit rephēsio in quo primū iuriā gradu resistere incipiet seueritas iudicis? Quotus erit iste denarius q nō sit deferēdus & in quo primū ēstimationē iniquitas atq; iprobitas rephendat? Nō. n.a uobis summa sed genus ēstimationēs ē con- probatū neq; hoc potestis iudicare trinū denariis ēstimate licere. Vbi. n. semel ab ānonā rōe & ab aratore uo- luntate res ad ptoris libidinē translata ē: nō est iā i lege atq; i officio sed i uolūtate hoīum atq; audacia positus modus estimadi. Quapp; si uos semel i iudicādo fine æqtatis & legis trāsferitis scitote uos nullū cāteris i ēsti- mādo fine iprobitati & auaricie religiſſe. Videte igī q; multa simul a uobis postulenf. absoluīte eū q se fateat maxias pecunias cum summa socioe iuriā cōpissē. nō satis Sūt alii quoq; cōplures qui idē fecerint. absoluīt ēt illos si q; sunt: ut uno iudicio q; plurimos ipsos liberetis: ne id qd̄ satis est: facite ut cāteris posthac idē licet licebit. at hoc pax ē: permittite ut liceat q; qsq; uelit tātā ēstimabit. Videlis iā pfecto lud. hac ēstimationē a uo- bis cōprobata neq; modū posthac auaricie cuiusq; neq; p̄cāna iprobitatis futurā. q; sobres qd̄ agis. Hortēsi! cōsules designatus. puicīa sortitus es. de ēstimationē cū dices frumēti sic te audiēmus: q;si id qd̄ ab isto factū ēē defendis: te factū psiteare: & q;si q; isti lictū ēē dicitis uehemēter: cupias tibi licere: at q;si id liebit. nihil ē q; putetis quēq; post hac cōmissū ut de pecūiis repetūdis cōdēnari possit quātā. n. qsq; cōcupierit pecūia tātā licebit p cellā nomē ēstimationēs magnitudine cōseq̄. At. n. ē gddā q; ēt si palā i defendēdo nō dicit Hortēsius tū ita dicit ut uos id suspicari & cogitare possitis p̄inere hoc accōmodū senatoriū p̄tinere ad utilitatā eōe q iudicent q i. puicīas cū p̄tātē aut cū legatiōe se futuros aliqui arbitren̄ p̄claros uiros existimas lud. nos habe- re quos alienis peccatis cōcessuros putas: quo facilius ipsos peccare liceat. Ergo id uo lumis. P.r. id puicīas id socios natōes p̄exteras existimare. Si senatores iudicent hoc certe unū genus īfinitē pecunia p̄ summa iuriā cogendā nullo mō posse rephendi: qd̄ si ita ē: qd̄ possumus cōtra illū Pr. dicere: q; quotidie tēplū tenet: q; rep̄- sistere negat posse: ni ad eq̄strem ordinē iudicia referat: qd̄ si ille hoc unū cogitare cōepit: esse aliqd̄ genus co- genda pecunia senatoe cōe & iā ppe cōcessum ordini quo genere ab sociis maxia pecūia p̄ summa iuriā au- ferat. Neq; illud mō senatoriis iudiciis rephendi posse: idq; du eq̄ster ordo iudicaret: nūq; ee cōmissum: qd̄ ob- stet qd̄ erit tā cupidus uestri tā fautor ordis q de trāsferendis iudiciis possit recusare? Atq; utinā possit aliqd̄ ra- tiōe hoc crimē quis falsa mō humana atq; uistata defendi. minore piculo uro miore piculo puicīa oīum iudicareis. Negaret hic ēstimationē se usum. uos id credidisse hōi nō factū cōprobasse uideremini: nullo mō negare p̄t. Vrget tota Sicilia. Nemo ē ex tāto nūero aratore a quo pecūia cellā noīe nō sit exacta. uelle ēt hoc posset dicere: nihil ad se istā rōnem p̄tinere. p̄ q̄stores temi frumentariā ēē ministratā. ne id eq̄d̄ ei licet dicere. p̄pterea q; ipsius līrā recitant̄ ad ciuitates de ternis denariis missā. Quæ est igī defensio? fac: qd̄ arguis coegi pecunias maxias cellā noīe. sed hoc mihi licuit: uobis si p̄spicis: licebit. p̄cūlosum puicīas genus iuriā con- firmari iudicio: p̄nicio sum nō ordinī. P.r. Romanus extimare nō posse eos hoies q; ipsi legibus teneat̄. Leges i iudicādo religiose defendere. atq; isto Pr. iudices nō solum ēstimatādo frumenti modus nō fuit sed ne iperādi qdem. neq; n. id q; debebat: sed q̄tum cōmodū fuit: iperauit. Summā faciā uobis ex publicis līris & testimōiis ciuitatū frumenti i cellā. iperati repietis qnges tāto lud. āplius istum q; q̄tum ei i cellā sumere licitū sit ciuitati bus iperasse. Quid ad hāc i p̄udentiā p̄t̄ si & ēstimaūt tātā ut hoies ferre nō possent: & tāto plusq; erat ei con- cessum: legibus iperauit. Quapp; cognita tota re frumētaria lud. iā facillime p̄spicet potestis amissam ēē. P.r. Sicilā fructuolissimā atq; oportuniſſimā puicīa nūsi eā uos istius dānatione recuperatis. Quid est. n. Sicilia si ei agriculturāne sustuleris? & si aratore numeri ac nomē extinxeris? qd̄. n. potest esse in calamitate residui: qd̄

nō ad miseros aratores isto Pr. per summam iniuriā ignominiam puerit? qbus cū decumā dare debeant: uix ipsis decumā relicte sunt cū pecunia deberet: soluta nō est: cū optima aestimatiōe Senatus frumentū eos in cellā dare uoluisset: etiā instrumenta agroꝝ uendere coacti sunt. Dux iā antea Iud. ut has oēs iurias tolatis tū ipsam rationē arandi spe magis & iucūditate quadā q̄ fructu atq̄ emolumēto teneri. Et. n. ad incertū casum & euetū certus quotānis labor & certus sumptus impendit. Annonæ porro preciū nisi in calamitate fructu nō habet. Si autē ubertas in percipiendis fructibus fuit cōseq̄ uilitas in uendēdis ut aut male uendēdū intelligas: si bene processit aut male pceptos fructus sī recte licet uēdere. Totæ. n. res rusticæ eiusmōi sunt ut eas nō rō neḡ labor: sed res icertissimæ uēti tempestatesq̄ moderent. Hic cū unā decumā lege & cōditiōe trahat altera nouis iustitiae pp̄ anōnē iperent: emac̄ pterea frumentū quotānis publice: Postremo ēt i cellā m̄fatibus & legatis iperat: Quip aut q̄um pterea est qđ: aut libeꝝ possis habet ille arator ac dūs i p̄ate suor̄ fructuū aut i ipsis fructibus solutū: qđ si hæc ferentia lī nobis potius ac Po. ro. q̄ sibi & suis cōmodis opa sumptu labore deseruit ēt ne hæc noua debent edicta & iperat p̄rox & Apronii dominationem & Ve- rior̄ seruoꝝ furtu rapinasq̄ pferre: Etiā ne frumentum p̄empto gratis dare: Etiā ne i cellā cum cupiat: gra- tis dare: ultro pecunia grādem dare: Etiā ne hæc tot detimenta atq̄ dāna cum maximis iuriis cōtumeliasq̄ pferre: Itaq̄ hæc Iud. q̄ pati nullo mō potuerūt: nō ptulerunt: aratioes tota Sicilia desertas atq̄ a dominis re- lictas esse cognoscitis: neq̄ qc̄q̄ aliud agit hoc iudicio: nisi ut antiq̄issimi socii fidelissimiq̄ Siculi coloni. Po. R. atq̄ aratores uestra seueritate & diligentia me duce atq̄ auctore i agros atq̄ in sedes suas reuertant.

M.T.C.I.N.C.VERREM ACCVSATIONVM. LIBER .VI.

VENIO Nunc ad istius quēadmodū ipse appellat studiū: ut amici eius morbu & iſania: ut Siculi latrocinū ego quo noīe appelle: nescio. Rem uobis pponā: uos eā suo noīe pōdere pen- ditote. Genus ipsum prius cognoscite lud. deinde fortasse nō magnope q̄retis quo noīe appella- lādum putetis. Nego i Sicilia tota locuplete tā ueterē puincia tot oppidis tot familiis tā co- piosis ullū argenteū uas ullū corinthium aut Deliacū fuisse: nego ullā gemmā aut margaritā fuisse aut qc̄q̄ ex auro aut ex ebore factū signū ullū æneū marmoreū eburneū neq̄ ullā pictu- rā neq̄ i tabulis neq̄ textile fuisse qđ q̄sierit: ilspexerit: qđ placitū sit: abstulerit magnū uideo dicere. Attendi- te etiam quemadmodū dicam: non enim uerbi neq̄ criminis causa augendi complector oīa cū dico nihil istū eiusmōi reḡ i tota puincia reliq̄sse. Latine me scitote nō accusatorie loq̄ ēt planius nihil i ædib⁹ cuiusq̄ ne i oppidis qđ nihil i locis cōibus ne iſanis qđ nihil apd sicutū nihil apd ciue ro. dñiq̄ istū qđ oculos aiūm̄ accederit neq̄ priuati neq̄ publici neq̄ pfani neq̄ sacri tota i Sicilia reliq̄sse. Vnde igis potius icipiā q̄ ab ea ci- uitate q̄ tibi una i amore atq̄ delitiis fuit: aut ex quo portius numero q̄ ex ipsis laudatoriis tuis faciūs. n. p̄spicet q̄lis apd eos fueris q̄ te oderunt: q̄ accusant: q̄ p̄equunt̄ cum apd tuos Mamertinos iueniare iprobis- sima rōne esse p̄datus. C. Helius est Mamertinus: oēs hoc mihi facile cōcedent q̄ Messanā accesserunt: oibus rebus i illa ciuitate ornatissimus huius domus est uel optia Messanæ notissima qđ certe & nr̄is hoib⁹ aptis- sima maxie p hospitalis. Ea domus ante aduentū istius sic ornata fuit ut urbi quoq̄ esset ornamento. nā ipsa Messana quā situ menib⁹ portuꝝ ornata sit ab his rebus quibus iste delectat: sane uacua atq̄ nuda ē. Erat apud Heiū sacrariū cū magna dignitate i ædibus a maioribus traditum p antiquum: i quo signa pulcherri- ma quattuor summa artificio summa nobilitate q̄ nō mō istum hominē iganiosū atq̄ itelligēt: uerūt quē- uis nost̄e quos iste Idiotas appellat: delectare possent: unum cupidinis marmoreū Praxitelis nimisq̄ didici ēt dum i istum inqro: artificū noīa. Idem opinor artifex eiusdē modi Cupidinē fecit illū q̄ est Thespis p̄ quem Thespiae uisunt: nā alia uisendi cā nulla est. Itaq̄ ille. L. Mūnius cum Thespia dæ q̄ ad edē fōlicitatis sunt cæ- teraq̄ pfana ex illo oppido signa tolleret: hūc marmoreū Cupidinē q̄ erat cōsacratus: nō attigit ueḡ ut ad il- lud sacrarium redē signū erat hoc qđ dico Cupidinis e marmore ex altera p te Hercules ægregie factus ex- ære. is dicebat ec̄ myronis ut opior & certe. Itē atē hosce deos erat tabulae q̄ cuiusvis sacrarii religionē signifi- care possent erat ænea pterea duo signa nō maxima ueḡ eximia uenustate uirginali habitu atq̄ uestitu q̄ ma- nib⁹ sublati sacra qđā more Atheniensiu uirginū reposita i capitibus sustinebāt. Canephorœ ipse uocabāt: sed eae artificē quē nā: recte admiones. Policletum ec̄ dicebat. Messanā ut q̄s p̄ nos t̄e uenerat: hæc uisere sole- bat. Omnibus hæc ad uisendū p̄trebāt quotidie. Domus erat nō diu magis ornamēto q̄ ciuitati. C. Claudi- us cuius ædilitatē magnificentissimā scimus fuisse: usus ē hoc cupidine tā diu dū fōr̄ diu in mortalibus. P. q. R. habuit ornatū: & cu eēt hospes Heioḡ. Mamertini autē populi patrōis ut illis benignus usus ē ad cōmodā dum sic ip̄e diligens fuit ad reportādum. Nuper hoīes nobiles eiusmōi Iud. & q̄ dico nuper immo uero: mō ac plane pauloate uisimus q̄ fōr̄ ac basilicas nō spoliis puincia: sed ornamētis amicoꝝ cōmodis hospitum nō furtis nocentium ornariet: q̄ tī signa atq̄ ornamēta sua cuiq̄ reddebat nō ablata ex urbibus socioꝝ q̄tri- dui cā p simulationem ædilitatis domum deinde atq̄ ad suas villas auferebāt. Hæc oīa q̄ dixi signa. Iud. & he- io de sacrario Verres abstulit. Nullū inq̄ hoīe fliḡt neq̄. n. aliud ullum tū p̄ter unum uetus ligneum bonāfor- tunā ut opinor eā iste domi suā habet uoluit. Proh deū hoīumq̄ fidem qđ hoc ē: q̄ ē hæc cā: q̄ hæc. ipuden- tia ē: q̄ dico signa ante q̄abs te sublata sunt nemo Messanā cum iperio uenit: qn uiderit. Tot p̄tores tot Cōsu i Sicilia tum i pace tum etiā in bello fuerunt tot hoīes cuiusq̄ modi nō loquor de itegris innocentibus religio- sis tot cupidi tot improbi tot audaces quorum nemo sibi tam uehemens tam potens tam nobilis uisus est: q̄ ex illo sacrario quicq̄ poscere aut tollere aut attingere auderet. Verres qđ ubiq̄ erit pulcherrimum auferet: nihil habere p̄ttere a cuiq̄ licebit: tot domus locupletissimas domus istius una capiet. Iccirco nemo superio- rū attigit ut iste tolleret: ideo. C. Claudius Pulcher rettulit: ut. C. Verres posset auferre. At nō requirebat ille cupidol enonis domum ac meretriciā disciplinā facile illo sacrario patrio cōtinebat. Heiō se a maioribus reli-

IN.C.VERREM ACCVSATIONVM

Etum esse sciebat an hereditatem sacrae non quererat meretricis heredem. Sed quod ego tam ueremeter inuehor? uero iuncto uno repellar: emi iqt. O dii immortales praeclaras defensiones mercatorum cum impio ac securisbus in puinciam misimus. quia signa tabulas pictas oem argentum aureum gema coemeret: nihil cuique relinqret. Hac n. mihi ad oia defensio paterfieri uideatur emisse. Primus si id quod uis tibi ego concedam: ut emeris quoniama in toto hoc genere hac una defensione usurus es. Quero eiusmodi tu iudicia Romae putaris esse: si tibi hoc quemque concessum putasti: te in Praetura atque impio tot res tam preciosas oes denique res quae alicuius precii fuerit: tota ex puincia coemissa. Vnde dete maiorum diligenti qd nihil dum est istiusmodi suspicabatur uerutem ea que paruis in rebus accidere poterat: prouidebat Neminem que cum patre aut in legatione in puincia eret prefectus tam amentem fore putarunt: ut emeret argenteum. dabat. non de publico: ut ueste prebebat. non legibus. mancipium putauerunt quo & oes utimur: & non prebebat: a populo sanxerunt neque emeret macipiunt: nisi in demortui loco si quis Romae et demortuus immo si quis ibide. Non. n. te instituerem domum tuam uoluerunt in puincia sed illum usum. puinciae supplere quod fuit causa cur tam diligenter nos in puinciis ab emptiobus remoueretur. Hac iudicium quod putabatur erectione eum non emptione cum uendori suo arbitratu uendere non licet. in puinciis intelligebatur si is qui erat cum ipso ac patre quod aperte quemque erat: emere uellet: idque liceret: fore ut quod uellet siue esset uenale: siue non erat qui uellet: auferret. Dicit aliq. noli isto modo agere cum Verre. noli eius facta ad antiquum religios ratione exgretere cedere ut ipse emerit: modo ut bona ratione emerit nihil propter ab iusto nihil per iniuriam sic agat. Si quod uenale habuit: eius si id quamvis estimabat tam ueriditatem desino querere cur emeres: quod igitur nobis faciendum est. hum argumetis utendum in re eiusmodi querendum est. Credo Heius iste non aet alienum habuerit: non actione fecerit: si fecit num tanta difficultas eum rei summariae tenuerit rata egertas tanta uis operaverit ut sacrarium suum spoliaret: ut deos primarios uenderet. At hoin video auctione fecisse nullam: uenidisse praeter fructus suos nihil unquam. Non modo aet alieno nullo sed in suis numeris multos esse ac semper fuisse. Si haec contra ac dico eent oia tam illum haec quae tota annos in familia sacramento maiorum fuisse: ueridetur non fuisse. Quid si magnitudine pecuniae praesum est ei: uerisimile non est ut ille homo tam locuples tam honestus religioni suae monumentis maiorum pecuniae anteposueret. Sunt ista: uerutem abducunt hoies non sicut est ab isti etutis suis magnitudine pecuniae. uideamus quia ista pecunia fuit quod potuerit Heiu hominem maxime locuplete minime auerab humanitate & pietate ab religione deducere. Ita iustissimi opioris ipse in tabulas referre haec oia signa Praxitelis Myronis Polycleti. HS. vi. m. Verri uendita sunt. RECITA EX TABVLIS. Iuvant me haec praeclara nomina artificum quae isti ad celum ferunt Verris estimatione sic concidisse. cupidinem Praxitelis. HS. cc. d. prefecto hic natum est: malo emere: quod rogare. Dicit aliq. quod tu estimas ista permagno. Ego uero ad mea ratione usumque non extimo. Verutem a uobis ita arbitrari oportere quamvis haec eorum iudicio quod studiosi sunt hanc rerum estimationem: quod uenire soleat. Quamvis haec ipsa si palam libereque uenire possent. denique ipse Verres qui estimet: Numquid. n. si denariis quodrigentis cupidinem illum putasset commisisset ut propter eu in sermonem hoium atque in tam uituperatione ueniret. Quis utrum igitur nescit quamvis haec estimationem in auctione. Signum aeneum non magnum. S. c. xx. uenire non vidimus: quod si uelut noisare hoies: quod non minoris aut et pluris emerent: non possumus. Et n. quod mous est in his rebus cupiditatis: is est estimationis. Difficile est. n. finem facere prius nisi libidini feceris. Video igitur Heiu neque uoluntate neque difficultate aliqua temporis neque magnitudine pecuniae adductum esse ut haec signa uenderet: tecum ista simulatione electionis ut metu ipso fascibus ab hoie eo quem una cum ceteris sociis non solu potestati tua sed est fidei. P. R. commiserat eripuisse atque abstulisse. Quid mihi tam optandum uideri potest esse in hoc crimen quod ut haec eadem dicat ipse Heius? Nihil. prefecto Sed ne difficultia optemus Heius est Mamertinus. Mamentia ciuitas istum publice coi consilio sola laudat oibus ipse ceteris Siculis odio est. ab his solis amat. Eius aet legato quod ad istum laudandum missa est princeps est Heius. Et. n. est primus ciuitatis ne forte dum publicis mandatis seruat de priuatis iuriis reticeat. Hec cum scribere & cogitatorem commisi tum me iudiciorum. Heio p. duxi at eum prava actio: neque id tam ullo piculo feci. Quid. n. poterat Heius respondere si erat iprobus: si sui dissimilis: signa illa domini sue esse non apud Verrem quod poterat quocumque eiusmodi dicere: ut homo turpissimus eret: spudetissimeque metiretur: hoc diceret illa se habuisse uenalia: eaque se se qui uoluerit ueridisse. Homo domini sue nobilissimus quod uos de religione sua ac dignitate uere existimare maxime uellet primo dixit se istum publice laudare quod sibi ita mandatum esset: deinde neque se habuisse illa uenalia neque illa conditione si utrum uellet: liceret: adduci unquam portuisse ut uenderet illa: quod in sacrificio suo fuissent a maioribus suis reliqua: & tradita. Quid sedes Verres: quod expectas: quid te a Centuripina ciuitate a Catinensi ab Helisina Thindaritana Aetinensi. Agyrinensi ceterisque Siciliae ciuitatibus circumueniri atque opprimi dicis? Tua te altera patria quemadmodum dicere solebas Messana circuivenit: tua inquit Messana tu regadiutrix scelerum libidinum testis prodigorum atque furtorum receptrix. Adest. n. uir amplissimus eius ciuitatis Legatus huiusc iudiciorum cum domo missus princeps laudationis tuae qui te publice laudat. Id. n. mandatum atque imperatum est tamen & si rogatus de Cybaea tenetis memoria quid responderit: aedificatam publicis operis publice coactis. Eique aedificandae publice Mamertinum senatorem proficiisse. Idem ad uos priuatum iudicium. cofluit utimur ac lege quod iudicium est consensu: arte sociorum taetis lex est de pecunia repetundis. Ille se negat pecuniam repetrere: quod erupta non tantope desiderat sacra se maiorum suorum repetrere abs te dicit: deos penates a te prius depositi: Et quod pudor? & quod religio Verres & quod metus? habitastri apud Heiu Messanam res illu diuinam aperte eos deos in suo sacrario proprie quotidie facere uidisti: non mouetur pecunia. Denique quae ornamenti causa fuerit non requirit: habe Canephorus deorum simulachra restituax: quod dixit quia tempore dato modeste apud uos socius amicusque Pro. R. quæstus est quia religioni suae non modo in diis pattiis repetundis sed et in ipso iure iuriado ac testimonio proximus fuit hoiem missum ab isto scitote esse Messanam de legatis unum illum ipsum qui nauis istius aedificandæ publice profuit qui a senatu peteret: ut eius ignominia efficeret. Homo ametissime quod putas te speraturumque isti is a ciuibus suis fieret qui auctoritas eius habere ignorabas: fac te ipetrauisse: fac aliquid grauius in Heiu statuisse quod putas auctoritatē

laudationis eorum futurā: si ī eū quē cōstat ueſe p testimonio dixisse: pœnā cōstituerēt: Tamē tū quæ ē ista lau-
 datio cū laudator interrogatus lēdat necesse ē. Quid isti laudatores tui nonne testes mei sunt? Heius ē lauda-
 tor laesit grauissime: pducā cæteros: reticebunt quæ poterunt libēter dicent: quæ necesse erit gratis. Negent
 isti onerariam nauē maximam ædificatā eē Messanæ: negēt ei nauī faciundæ Senatorem Mamertinū publi-
 ce p̄fuisse? Utinā negēt. Sunt ēt cætera quæ mō integra seruare uolui: ut q̄ minimū de illis tēporis ad meditā-
 dū cōfirmādū p̄iuriū: hæc tibi laudatio pcedat in numeſe: hi te hoīes auctoritate sua subleuēt: q̄ te nc̄q̄ de-
 bēt addiuuare: iī possent. neq̄ possunt ſi uelint. qbus tu priuati iniurias plurimas cōtumeliasq̄ ipoſuisti: quo
 ī oppido multas familias ī perpetuum ifames tuis stupris flagitiisq̄ fecisti. At publice commodaſti non fine
 magno quidem Reip. prouinciaeq̄ Siciliæ detrimēto tritici. mod. lx. mil. c̄mpta. P. R. dare debebant: & sole-
 bant: abs te solo remiſſum ē. Resp. Detrimentum fecit: qđ per te īperii ius una ī ciuitate īminutū eſt. Siculi q̄
 hoc nō de ſumma frumenti d̄tractū ē: fed translatiū ī Ceturipinos & Halesinos īmunes populos & hoc plus
 īpoſitum q̄ ferre poſſent. Nauē īperare ex foedere debuſti: remiſisti ī triēnium militē nullū unq̄ popoſciſti p̄
 tot annos: fecisti itē uti p̄dones ſolent: q̄ cū cōmunes hostes ſint omniū: Tamen aliquos ſibi iſtituunt amicos
 quibus nō mō parcant: Vey etiam præda quos augeant & eos maxie q̄ habent oppidū oportuno loco: quo
 ſæpe adeundū ſit nauibus nōnūq̄ ēt necessario. Phaselis illa quam coepit. P. Seruilius: nō fuerat urbs ante Cili
 ciū atq̄ p̄donū Lici illā Græci homines incolebant: fed q̄ erat eiusmō loco atq̄ ita pieſta in altum: ut ea exe-
 untes ex ſicilia p̄dones ſæpe ad eam necessario deuenirent: & cū hisce ſe locis reciperenſt. eodē deferrēt. aſciue-
 runt illd̄ ſibi oppidū piratae primo cōmertio: deide ēt societate. Mamertina ciuitas ſproba antea nō erat: etiā
 erat inimica iproboſe quæ. C. Catonis illius: q̄ cōſul fuit: ipedimenta retinuit. At cuius hoīis clarissimi poten-
 tissimi quoq̄ qui tame cū Cōſul fuſſet condemnatus ē. Ita. C. Cato duoḡhoīum clarissimo genepos. L. Pau-
 li: & M. Catonis. P. Africani ſororis filius: quo dānato tū cū ſeuera iudicia ſiebat. HS. xviii. lis aſtimata ē: huic
 Mamertini irati nō fuerūt: qui maiore ſumptū q̄ q̄ti Catōis lis exiſtimata ē ī Thimarchidis p̄adū ſæpe fece-
 rūt. Verē hæc ciuitas iſti p̄doni ac piratae ſiciliensi Phaselis fuit: huc oīa undiq̄ deportabat p̄d̄ iſtos relinq-
 batur: q̄ cælari oportuerat: habebat ſe poſitū ac recōditum p̄ iſtos quæ uolebat in nauē clam iponenda occul-
 te exportāda curabat. Nauē deniq̄ maximā quā onuſtā furtis ī Italīa mitteret: apud iſtos faciēdā ædificadāq̄
 curauit. Pro iſtius rebus uacatio data ē ab iſto ſumptu laboris militæ rexdeniq̄ ſiūm p̄ triēnium ſoli non
 mō ī Sicilia: ueſe ut opinio mea fert: his quidē tēporibus ī omni orbe terraꝝ uacui rxptes ſoluti ac liberū ſue-
 rūt: ab omni ſumptu moleſtia munere: hinc illa Verreia nata ſunt: q̄ ī cōuiuūm ſextū conuiuūm p̄trahi iuſ-
 ſit ī quē ſcyp̄hū de manu iacere conatus ē: quem obtorta gula de cōuiuio ī uincula atq̄ ī tenebras abripi iuſ-
 ſit hinc illa crux in quam ciuem. Ro. iſte multis inspectantibus ſuſtulit: quam nō auſus ē uſquā defigere: Ni-
 ſi ap̄d eos: qnibus cū oīa ſcelera ſua ac latrocinia cōmunicauifſet. Laudatū ēt uos quēq̄ uenire audetis? q̄ au-
 toritate: utq̄ quā ap̄d Senatoriū ordinem an q̄. P. R. habere debetis. Et quæ ciuitas ē nō mō ī prouinciis no-
 stris ueſe in ultimis nationibus: aut tam potens aut tam libera: aut ēt tam īmanis ac barbara? Rex deniq̄ ec-
 quis ē: qui Senatorē Po. R. Teſto ac domo nō inuiter? q̄ hoīos nō homini ſolū habet: fed primū Po. R. cuius
 beneficio nos ī hūc ordinē uenimus: Deide ordinis auctoritatī q̄ niſi grauīs erit ap̄d ſocios in exteris natīoēs
 ubi erit īperii nomē & dignitas? Mamertini me publice nō iuſtauerūt me cum dico: leue ē ſenatorem. P. R.
 ſi nō iuſtauerūt honorē debītū detraherūt nō homini ſed ordini. Nā ipſi Tullio patebat domus locupletiſſi-
 ma & ampliſſima Gn. Pōpeii Basiliſi quo ēt ſi eſſet inuitatus a uobis tātū diuertiſſet. Erat ēt Percēnior: qui
 nūc item Pōpeii ſunt domus hōeſtissima: q̄. L. frater meus ſumma illoguolūtate diuertiſſet. Senator Po. R. q̄ ī
 uobis ſuit ī uero oppido iacuit: & pnoctauit ī publico: nulla hoc alia ciuitas unq̄ cōmifit. Amicū enī noſtrū
 ī iudiciū m uocabas: Tu quid ego priuati negocii gerā iter p̄tabere ī minuendo honore ſenatōrio? Verum
 hæc cū q̄remur: ſi qd de uobis p̄ eum ordine aget: qui ordo a uobis adhuc ſolis cōtéptus ē. In. Po. R. quidē
 cōſpectū: quo ore uos cōmifitſis nec prius illā crucē q̄ ēt nūc ciuiſ Ro. ſanguine redūdat quæ fixa eſt ad portū
 urbēq̄ ueltrā reueliſtis: neq̄ ī p̄fundū abieclis locūq̄ illum omnem expiatiſtis: q̄ Ro. atq̄ i hoḡ cōuentū adi-
 retis: in Mamertinoſolo effederato atq̄ pacato monumētūm iſtius crudelitatis cōſtitutū ē. Veſtra ne urbs
 electa eſt ad quā cū adirent ex Italia: cruce ciuiſ Ro. prius q̄ quēq̄ amicū uiderent. P. R. q̄ uos reginis: quoq̄ ci-
 uitati inuidetis: Item ī colis uifis ciuibus. R. oſtendere ſoletis: quomius ſibi arrogant miuſq̄ uos despiciant cū
 uideat ius ciuitatis illo ſupplicio eſſe maſtatū. Vey hæc emiſſe te dicis. qd illa artalica tota ſicilia noiata ab eo/
 dem Heio piperasmata emē oblitus eſt: Licuit eodē mō: ut ſigna: qd. n. actū eſt: an līſis pepciſti. Vey hoīem
 amentē hoc fugit: miuſ clæputabit fore: qd de armario q̄ qd de ſacrario eſſet ablatū: at quō abſtulit. nō poſ-
 ſum diceā planins: q̄ ipe ap̄d uos dixit Heius. Cū qſiſſem: nuq̄d aliq̄ de bonis eius pueniſſet ad Verre: reſpon-
 dit: iſtū ad ſe miſiſſe ut ſibi mitteret agrigentū pperasmatā: q̄ ſiui an miſiſſet: reſpōdit id qđ necesse eſt. ſ. di-
 cto audiendū fuſſe. Præto. miſiſſet rogaui pueniſſent ue agrigentū: dixit pueniſſe: quēadmodū reuertiſſent
 negauit adhuc reuertiſſe riſus populi atq̄ admiratio ſiūm uerū facta ē. Hic tibi ī mētē nō uenit: iubere: Vt
 hoc quoq̄ referret. HS. d. ſe. tibi uēdiſſe: metuisti ne aē alienū tibi c̄reſceret: ſi. HS. vi. milibus. d. tibi cōſtarent
 ea q̄ tu facile poſſes uēdere. HS. ii. cc. milibus ſuit tātī mihi credere haberes q̄ dſſenderes: nemo q̄reret q̄ti illa
 res eēt: ſi nō poſſes doceā emiſſe facile cui uelles tuā cām & factū p̄bares. Nunc de periperasmatis quēadmo-
 dū te expediā nō hēs: qd a Philarcho Centuripino hoīe locuplete & nobili Phaleras pulcherrie factas q̄ regiſ
 Hierōis fuſſe dicūt utq̄ tādem abſtulisti an emiſſi. Siciliæ qđē cū eſſem ſic a Ceturipinis ſic a cæteris audie-
 bā nō. n. paſe res erat clara: tā te has phaleras a Philarcho Ceturipio abſtuliffe dicebāt q̄ alias item nobiles ab
 Aristo. Panormitano tertias a Cratippo Tindaritano. Et enim ſi Philarchus uendidiſſet nō ei poſtea quam
 reuſ factus eſ: redditum te promiſſes. Quod quia uidisti plures ſcire cogitasti ſi ei reddidiſſes: te minus in

IN.C.VERREM ACCVSATIONVM

uidiae habitare nihilominus testatam futuram: non reddidisti: dixit Philarchus. p testimonio se q; nos
 set tuū istum morbum: ut amici tui appellant studium: cupisse te cellasse de phaleris cū abs te appellatus eēt
 negare habere sese: apd' alium quoq; eas habuisse depositas neq; inueniret tuam tantam suis sagacitatē: Vt
 eas p illum ipsum inspiceres: ubi erant deposita: Tum se depræhensum negare non potuisse ita ab se inuito
 ablatis Phaleras gratis. Iam ut hæc omnia reperi: ac perscrutari solitus sit iud. est opere præcium cognolce
 re d' fratribus Cibiratis. Cibirate sunt fratres quidam Thepolemus & Hiero. quorū altere fingere opinor e
 cera solitum esse alterum esse p̄storem. hosce opinor Cibire cum in suspitionē uenissent suis ciuibus sanum
 expilasse Apollinis ueritos p̄cenam iudicii ac legis domo profuisse: quod Verrē artifici sui cupidum cogno
 uerat. Tum cum iste id quod ex testibus didicistis. Cibaram cum manibus syngraphis uenerat: domo profu
 gientes ad eum se exules cum iste esset in asia: contulerunt: habuit secum eos ab illo tpe & in legationis pra
 dis atq; furtis multum illorum opera consilio usus ē. Hi sunt illi: quibus in tabulis retulit sese. Qu. Tadi
 us dedisse iussu istius græcis pictoribus & si iam bene cognitos & reprobatos secum i siciliam duxit: quo po
 steaq; uenerunt: mirandū in modum canes uenaticos diceret. Ita odorabant oīa & peruestigabant: ut ubi q
 qd esset: alioq; rōe inueniret: aliqd minitando: aliqd per seruos aliqd per liberos per amicū aliud p
 inimicum inueniebant: qcquid illis placuerat: perdendum erat. Nihil aliud optabant: quorū poscebat argen
 tum: ni ut Hieroni & Thepolemo displiceret. Verre me hercules hoc iud. dicam: Memini Pamphilum Lily
 betanum hospitem meum & amicum nobilem hominem mihi narrare cum iste ab sese Hidriā Boeti ma
 nufactam præclato opere & grandi pondere per potestatem abstulisset: se sane tristem & conturbatum do
 mum reuertisse: q; uas eiusmodi q; sibi a matre & maioribus esset relictum: quo solitus esset uti ad festos di
 es ad hospitum aduentum esset a se ablatum. Cum sederem iqt domi tristis: accurrit Venerius: iubet me scy
 phos sigillatos ad prætorem statim afferre permotus sum inq; binos habebā iubeo promi utroq; negd ma
 li plus nascere: & mecum ad p̄toris domum ferri. Eo cū uenio: Pr. gescebat: fratres illi Cibiratae inambula
 bant q; simul ut me uiderunt: ubi sunt Pamphiliae inquiūt scyphi: ostendo tristis laudāt incipio queri me ni
 hil habitare: qd alicuius esset præcii si ēt scyphi ēent ablati. Tum illi ubi me cōturbatum uident qd uis uo
 bis dare isti ne auferans abs te: ne multa. HS.co.me inq; dixi datuē uocat interea prætor scyphos poscit: Tū
 illos cōpisse prætori dicere putasse se id quod audissent alicuius præcii scyphos esse Paphili. luteum negoqū
 esse non dignum: quod i suo argento Vertes h̄et. Ait ille idem sibi uideri. Ita pamphylius scyphos optios au
 fert. Et mehercules ego antea tametsi hoc nescio qd nugatorū sciebā esse ita intelligere: Tamē mirari solebā
 istū in his ipsis rebus aliquem sensum h̄e quem scirem nulla in te qcq; simile hominis h̄e. Tum primum i
 tellexi ad eam rem istos fratres Cibiratas fuisse: ut iste i furando manibus suis oculis illog; uteret. At ita stu
 diosus est huius p̄claræ æstimationis: ut putef in hisce rebus itellicens esse ut nuper. Videte hominis amēti
 am: posteaq; est comperendinatus cū iam pro dānato mortuoq; eet. Ludis circensis manu apd'. L. Sisenna:
 uig; primarium cū ēent triclinia strata argentūq; expositum i ædibus cū p dignitate. L. Sisenne domus esset
 plena hoīum honestog; accessit ad argentum: cōteplari unum quodq; ociose & cōsiderare cōcepit mirari stul
 ticiā alii q; in ipso iudicio eius ipsius cupiditatis cuius iſimulare suspensionem augeret: alii amentiam cui cō
 perendinato cum tam multi testes dixissent: qcq; illog; ueniret i mentem: pueri at Sisennæ credo q; audiuis
 sent: q; in istū testimonia ēent dicta oculos de isto nulq; eiicere neq; ab argento digitū discedere. Est boni iu
 dicis paruis in rebus coniecturā facere uniuscuiusq; & cupiditatis & inocentiaq; reus lege & reus cōperendi
 natus re & opinōe hoīum pene damnatus tēperare nō potuerit maxio conuentu qn. L. Sisennæ argentū tra
 ctaret & cōsideraret. Hūc i puincia Pr. qsq; putabit a Siculog; argento cupiditatem aut manus abstinere potu
 issē: Verg; uti Lilybeum unde digressa ē ofo reuertat. Diocles est Pamphili gener illius: a quo Hydria ablata
 est. Popilius cognomē ab hoc abaci uasa oīa: ut exposita fuerunt: abstulit dicat se emisse. Et. n. hic ppter ma
 gnitudinē furti sunt ut opinor. līa facta. Iussit Thimarchidem æstimare argentū: quō q unq; tenuissime i do
 natione histriōnū æstimauit. Tametsi ego iam dudū erro: q tā multa de tuis emptiōibus uerba faciam & q̄rā
 utr̄ emeris? & quō? & q̄t emeris qd uerbo transigere possūt. Ede mihi scriptū qd argenti i prouincia Sic
 lia pararis: unde qcq; aut q̄t emeris? Quid sit: qcq; non debeam ego abs te has līas poscete me. n. tabulas tuas
 habere & p̄ferre oportebat. Verg; te hoīe annog; aliquot cōfecisse. Compone hoc qd postulo de argen
 to. De reliquo uidero ne scriptū habeo: nec possum edere: quid futuρ; q̄g; est: quid existimas hosce iudices fa
 cere posse. Domus plena signoq; pulcherrimog; etiam ante prætura multa ad uillas tuas positas apd' ami
 cos multa deposita multa aliis data atq; donata: Tabulae nullum iudicant emptum. Omne argentū ablata
 ex sicilia ē: nihil cuiq; qd suū dici uellēt relictū. Fingif iproba d'sensio. p̄tore oē id argētū coemisse. Tamē id ip
 sum tabulis demōstrari nō pōt si q̄s tabulas p̄fers i his q̄s habes quō habeas: scriptū nō ē. Hoīe autē tempō
 rū cū te plurimas res emisse dicas tabulas oīo nullas proferas. Nonne te & prolatis & nō prolatis tabulis cō
 dēnari necesse ē. Tua a. M. Celio equite. Roma. lectissimo adolescentē quæ uoluisti uasa argētea lilybei abstu
 listi. Tu. P. Cacuriū promptissimi hoīs & experientis & i primis gratiosi suppellectilē oēm auferre nō dubita
 sti. Tu maximā & pulcherrimā mēsam citrā. Qu. Lutadio Diodoro: q. Qu. Catuli beneficio a. L. Silla cuius
 Ro. factus ē oībus scientibus lilybei abstulisti. Nō tibi obiūcio q; hominem dignissimū tuis moribus Apollo
 niū Nicōis filium Drepanitanum q; nunc Clodius uocat: omni argento optime facto spoliasti: ac depecula
 tus es: taceo. Nū. n. putat ille sibi iniuriam factā propterea q; hoī iam pdito & collū i laqueum iſerenti subue
 nisti cum pupillis Drepanitanis bona patria erepta cū illo partitus es: Gaudeo ēt si qd ab illo abstulisti: & abs
 te nihil rectius factum esse dico a Lisone uero lilybetano p̄tio homine apud quem diuersatus es. Apollinis si
 gnū ablatum certe esse nō oportuit at dices te emisse, scio. HS.co. ita opinor: scio inquam proferā litteras &

tamē id factū nō oportuit A pupillo Heio cui Marcellus tutor ē:a quo pecūiā grādē eripueras.Scaphia cum emblematis lilybei utrē empta ē dicis an cōfiteris erepta? Sed qd ego istius i eiusmōi rebus mediocres iuiarias colligo:q̄ tātūmō i furtis istius & dānis eoz qbus auferebat:uerata ē uideāt. Accipite si uultis Iudices de eiusmōi ut amētia singularē ut furorē iam nō cupiditatē eius, pspicere possit.Melitēsis Diodorus est qui apd'uos antea testimoniu dixit is lilybei multos iā annos habitat hō & domo nobilis & apd'eos:quo se contulit:pp uirtutē splēdidus & gratiosus de hoc Verri dici habere eū per bona toremata.In his pocula duo qdā q̄ Heraclea nominant Mētoris manu summo artificio facta.Quod ubi iste audiuit:sic cupiditate inflātus ē nō solū i spiciundi uerūetiam auferēdi.ut Diodorū ad se uocaret:ac posceret.Ille q̄ illa nō lnuitus habet rūdit se lilybei nō h̄fe.Melite apd'quendā,ppiquū suū reliq̄se.Tū iste cōtinuo mittit hoīes certos Melita ni scribit ad quosdā Melitēses:ut ea uasa pgrat:rogat Diodorū ad illū suū,ppiquum det l̄fas.nihil ei lōgius uiđbat:q̄ dū illd' uiđret argētum:Diodorus hō frugi ac diligēs q̄ sua seruā uellet ppī quo suo scribit:Vt iis q̄ a Verre uenissent:rūderet:se illd'argentum paucis illis diebus misisse lilybeū ip̄e iterea fcedit abesse a domo paulisp maluit:q̄ p̄sens illd'optie factum argentum amitter. Qd' ubi audiuit iste usq̄ eo ē cōmotus.ut sine uilla dubitatē isfanī oībus ac furere uiđref:q̄a nō poterat argentum eripe.Ip̄e a Diodoro erepta sibi uasa op̄ie facta dicebat:minari absenti Diodoro uociserat palā:lachrymas i terdū uix tenere.Eriphylā accepimus in fabulis ea cupiditate.ut cum uidisset monile:ut opior ex auro & gemis pulchritudie eius icensam salutē uiri p̄deret.Similis istius cupiditas:hoc ē acrior atq̄ isfanior qd' illa cupiebat:id q̄ uidrat:huius libidines nō solū oculis:sed ēt auribus excitabāt cōqr̄i Diodorū tota puīcia iubet.Ille ex Sicilia castra iā mouerat & uasa college rat hō:ut aliquo mō illum i puīciā reuocaret,hāc excogitauit rōem:si hāc rō potiusq̄ amentia nomināda est Appōit d̄ suis canibus quēda:q̄ dicat se Diodorū Melitensem rei capitalis reū uelle facef.Prio migroibus uide ri Diodorū reum hoīem qetissimum ab oī nōmō faciore:ueḡminimi errati suspicioē remetissimū.Deide ēē p̄spicuum fieri oīa illa pp argentum.Iste nō dubitat iubef nomē d̄ferri:& tum primum opior istum absen̄tis nomen recepisse.Reclamat sicilia tota:pp cælati argenti cupiditatē reos fieri reḡcapitaliū:neq̄ solum præsentes reos fieri:sed ēt absentes.Diodorus Romæ sordidatus circū patronos atghospites cursarī rē omnibus narrare l̄fæ mittunt isti a p̄fē uehemētes ab amicis:itē uiđret:qd ageret:De Diodoro quo pḡredref rem clārā esse:& iūdiosam:isfanire hoīem pituḡhoc uno crīmie,nisi cauisser.Iste ēt tum patrē si nō i parentis at i hoīium numero putabat,ad iudicium nō dum se sati i struxerat.Primus annus erat puīcia nō ut i Stenio iā refert pecunia.ltaḡ furor eius paululū nō pudoī:sed moētu atq̄ timore rep̄ssus est.Cōdēnate Diodorū nō audet:absentē d̄ reis eximit.Diodorus iterea Prausto p̄pe trienniū puīcia domoq̄ caruit:cæteri nō solum Siculi:sed ēt ciues ro.hoc statuerat:quoniam iste tātum cupiditate p̄gredref nihil esse:qd q̄squam putaret se q̄ isti paulo magis placeret cōseruāt aut domi retiēre posse.Postea uero q̄ itelleixerunt isti uiḡfortē:quē sūma puīcia expectabat.Qu.Arrium nō succedre statuerunt se nihil tā clausum neq̄ tā recōditum posse hēre:qd nō istius cupiditati aptissimum p̄optissimū q̄zeēt.Tum iste ab Eqte R.o.splendido & gratioso Gn.calidio cuius filium sciebat senatorē.P.R.& Iudicē ēē.Equuleos argenteos nobiles:q Qu.Maximi fuerat:auſert:iprūdens huc īcidi Iud.emit,nō abſtulit:nollē dixisse iactabit se & his eḡtabit equuleis emi.pecuniā solui:Credo ēt tabulæ p̄fereñt ēt tātū:cedo tabulas dilue sane crīme hoc Calidianum:Dum ego tabulas aspicere possum.Veḡ tamē qd erat q̄ Calidius Romæ q̄ref secū tot annos in Sicilia negociāt:abs te solo ita esse cōtemptū ita ēē d̄spectum ut ēt uīa cū cæteris Siculis spoliaref?Si emeras:qd erat:qd cōfirmabat se abs te argentū esse petituꝝ:si tibi sua uoluntate uendiāt:Tu porro posses facere:ut Gn.Calidio nō reddref:plerti cū is.L.Sifenna d̄fensore tuo:Tā familiariter uteret & cū cæteris familiaribus sifennae rediſſes.Deniq̄ nō opinor negaturē esse homini hōesto:sed nō gratiosiori q̄.Gn.Calidius est.L.Cordio argentū p̄ Potamōem amicū tuū reddidisse.Qui qdem cæterorū cām apd' te difficiorem fecit.Nā tū te cū pluribus cōfirmasses reddituꝝ.Poſtea q̄ Cordius p̄ testimōio dixit te sibi reddidisse:finē reddendi fecisti:q̄ itellexiſt te p̄da d̄ manibus amissa testimōinm tū effugere nō posse.Gn.Calidio Eqti R.o.p̄ oēs alios Prae.licuit argentum h̄fe benefactum licuīt posse domesticis copiis cū Magistratū aut aliquē supiōrē inuitasset ornare & apparare cōu uīum multi domi Gn.Calidii cum ipio ac ptāte fuerunt:nemo iuentus est tā amens.q̄ illd'argentū tā p̄claḡ ac tā nobile eriperet nēmo tā audax:q̄ posceret:nemo tā ipudens q̄ postularet,ut uendret.Supbum ē.n.Jud.& nō ferendum dicere.Praeto,i puīcia homini hōesto locupleti splendido uēde mihi uasa cælata.Hoc ē.n.dicef nō es dignus tu q̄ habeas:q̄ tā benefacta sunt:meā dignitatis ista sunt.Tu dignior Verres q̄ Calidius:q̄ ut nō cōferam uitā:atq̄ estimationem tuā cum illius neḡ.nō cōferenda hoc ipsum cōferā quo tu te supiōrem singis:q̄.HS.Ix. xx.m.diuisoribus ut Pr.renūciare d̄dīſtī treċēta accusatori ne tibi odiosus esset.Ea re cōtēnis Equestrē ordīnē ac d̄spicis ea re idignū tibi uīsum ē qc̄ q̄ tibi placeref.Calidū potius h̄fe q̄ te.Iactat se iamduđū d̄ Calidio narrat oībus se emisse.Nū ēt d̄.L.Papinio uīro primario locuplete hōestoḡ Eqte R.o.Thuribulū emisi q̄ p̄ testimōio dixit te cū i spiciendū poposcissem:uulso Emblemate remisisse:ut intelligatis i hoīe itelligentia ēē nō auariciā artificii cupidū non argenti fuisse:Nec solum in Papinio fuit hāc abstinentia.Tenuit hoc institutum in Thuribulis omnibus quæcunḡ in Sicilia fuerunt.Incredibile ē autē q̄ multa & q̄ p̄clata fuerūt Credo tū cum sicilia florebat opibus & copiis magna artificia fuisse ī ea puīcia.Nam dominus erat ante istum Pr.nḡlla paulo locupletior qua i domo hāc nō essent etiam si p̄terea nihil ēēt argenti patella grandis cum sī gillis simulachris deoēpatera.qua mulieres ad res diuinās ueterēs Thuribulum.Hāc autē oīa antiquo operē & summo artificio facta:ut hoc liceret suspicari fuisse aliquādo apd' Siculos eq̄.pportione cætera:sed qbus multa fortuna ademisset.Tū apd' eos remāisse ea q̄ religio retinuīſſet.Dixi Iud.multa fuisse fere apd' siculos oēs ego idem cōfirmo nūc ne unū qdē ēē.Quid hoc est qd̄ mōstrūt q̄.pdigium in prouinciam misimus?

IN.C.VERREM ACCVSATIONVM

Nōne uobis id ægisse uidetur; ut non unius libidinē:nō suos oculos:sed omniū auarissimorum iſanias cum Romā reuertisset:explorat:q simul atq̄ i oppidū:quodpiā uenerat.imitabat illi cōtinuo Cibiratici canes:q inuestigabat & pscrutabat oia si qd erat grāde uas & maius opus inuētum laeti auferebat si minus eiusmo/di qppia uenari poterat:illa quidē certe p lepusculis cupiebat:patellæ patere Thuribula.Hi quos putatis fletus muleḡ:q̄s lamētationes fieri solitas eē i hisce rebus:quæ forsitan uobis paruae eē uideant:sed magnum & acerbū dolore cōmouent mulierculis p̄serti cū eripiūf e manibus ea qbus ad res diuinās uti cōsueuerūt:q a suis acceperūt:q̄ i familia semp fuerūt.Hic nolite expectare:dū ego hoc crimē agā hostiatim ab Eschilo Tindaritano istum paterā abstulisse a Tharasone itē Tindaritano patellā a Nymphodoro agrigentino Thuribū lū:Tū testes ex Sicilia dabo quē uolet eligat quē ego iterrogē de patellis pateris Thuribulīs nō modo oppidū nullū nulla domus paulo locupletior:expers huius iniuriae repieg.Qui cū i conuiuū uenisset:si q̄c cælati ap̄ pexerat manum abstinere iud.nō poterat.Gn.Pōpeius ē Philo qui fuit Tindaritanus is cœnā isti dabat apud uillā i Tindaritano facit.qd Siculi nō audebat.Ille ciuis Ro. q̄ erat ipunius id se factus putauit.Apposuit patellā i q̄ sigilla erāt ægregia:iste cōtinuo ut uidit:nō dubitauit illi i signe penatiū hospitaliūq̄ deoꝝ ex hospitale mēsa tollere:sed tamē qd ante de istius abstinentia dixerāt:figillis auulis reliquū argētum sine ulla auaria reddidit.Quid Eupolemo Galaeſtino homini nobili Luculloḡ hospiti ac pfamiliari q̄ nunc apud exercitum cū.L.Lucullo ē:nō idē fecit:coenabat apd eum argētum illi cæteḡ puḡ apposuerat ne purus ipse reliqueret:Duo pocula nō magna:uerum tamē cū Emblematis hic q̄ si festinū Achroma ne sine corollario d̄ cōuiuio discederer:ibidē cōuiuīs iſpeſatibus Emblemata auelleda curauit.Neꝝ ego nunc istius facta oia enarrare conor:neꝝ opus ē nec fieri ullo mō pōt tātūm̄ uniuscuiusq̄ d̄ uaria iprobitate generis idicia apud uos & exēpla pfero.Neꝝ n.ita se gessit i his rebus taq̄ rōem aliquādo eēt redditurus:sed p̄sūs ita q̄si aut reus nū q̄ eēt futurus:aut quo plura abstulisset:Eo minore piculo i iudicium eſſet uenturus.Qui hāc q̄ dico:iam nō occulte nō p amicos atq̄ iterptes:sed palā de loco supiore ageret,p iperio & prāte,Cathinā cū uenisset oppidū locuples hōestum copiosum Dionysiarchum ad se Pardioḡ hoc ē summū Mfatum uocari iubet ei palā imperat:ut oē argentum:qd apd quēq̄ eēt Cathine:cōqrendū curaret ad se trāſterendū Philiarchum Cēturipīnum primum hoiem genere uirtute pecunianum hoc idē iuratum dicere audistis:sibi istum negocium dedisse atq̄ ipasse ut Cēturipinis i ciuitate totius Siciliæ:multo maxia oē argentum cōquireret:& ad se cōportari iuberet:Agirio similiter istius ipio uasa Corinthia p Apolloꝝ quem testē audistis syracusas d̄portata sunt.Illa uero optia est:q̄ cum ad Haluntium uenisset:Prætor laboriosus & diligens ipse in oppidum accedere noluit:qd erat diffīcili ascensu atq̄ arduo.Artagathum Haluntinum hoiem nō solum domi suæ:sed tota Sicilia i primis nobilē uocari iussit:ei negocium d̄dit:ut quicquid Halunti eſſet argenti cælati aut si qd ēt corinthioḡ ut oē statim ad mare d̄ oppido deportareſ. Ascēdit i oppidū artagathus hō nobilis q̄ a suis & amari & diligi uellet ferebat grauiter illa sibi ab isto p̄uincia datā nec qd faceret:habebat:Pronunciat quid sibi ioperatū eēt.lubet oēs pferre quæ haberent mōetus erat sumus:ipse.n.Tyrānus nō discedebat lōgius artagathū & argentum i lectica cubans ad mare iſra oppidum expectabat.Que cōcursum factū i oppido putatis:que clamorē:que porro fletum mulieḡ:quæ uiderent equum Troianum iteſtūtum urbe captā eē diceret eſſerī synethetis uasa extorqueri alia d̄ manibus mulieḡ effringi multoꝝ fortes reuelli clauſtra.Quid enī putatis:scuta si quādo cōquirunt a priuatis i bello ac tumultu tamen hoies inuiti dant:& si ad salutem cōmūne dari sentiunt ne que putatis sine maxime dolore argentū cælatum domo:qd alter eriperet:ptulisse.Omnia d̄ſerunt.Cibiratae fratres uocat̄ pauca.iprobāt q̄ pbarāt iis crustæ aut̄.Emblemata d̄trahebat:sic haluntini excussis d̄litiis cum argento puro domum reuertunt̄.Quod unq̄ iudices huiuscemodi euerriculum i illa p̄uincia fuit:auertere aliquid d̄ publico q̄ obscurissime per Magistratum solebant. etiam aliquid d̄ priuato nō nūq̄ occulre auferebant:& illi tamē cōdemnabat̄.Et si queritis ut ipse me d̄trahā:illos ego accusatores puto fuisse qui huiusmōi hominum fūta odore:aut aliquid leuiter p̄aſſo uestigio pſequebant̄.Nā nos quidem qd facimus i Verre:quem i luto uoluptatum totius corporis uestigis inuenimus?permagnum est i eum d̄cere aliquid q̄ præteriens lectica paulisp̄ d̄posita nō p̄ p̄stigia sed palā p̄ potestate uno iperio hostiatim totū oppidum cōpilarit:attamen ut possit ſe dicere emisse.Artagatho iperat:ut aliquid illis quoꝝ argentum fuerat:nūmoḡ dicis cā daret:Inuenit Artagathus paucos:q uellent accipere his d̄dit nūmos:Tamē iſte Artagatho nō redidit.Voluit Romæ petere Artagathus Gn.Lentulus Marcellinus diſſualit:sicut ipsum dicere audiſtis:atq̄ hac tota d̄ re audistis.Artagathi & Lentuli testimonium & ne forte hominem & existimetis hanc rātā uim Emblematum sine causa coaceruare uoluſſe.Videte quāti uos:Quāti aestimationem Pr. quāti leges & iudicia quāti testes ſiculos negociatoresq̄ fecerit.Posteaq̄ tātam multitudinem collegerat emblemātū:ut ne unū quidē cuiq̄ reliquisset:iſtituit officinam syracusis i regiam maximam palā artifices oēs celatores hac Vascularios cōuocari iubet:& ipe ſuos cōplures habebat.eo cōducit magnā hoīum multitudinē mēſes octo cōtinuos opus his non defuit cum uas nullum fieret:nisi aureum.Tum illa ex patellis & Thūribulīs q̄ uella rat ita ſcite in aureis poculis illigabat:ita apte in ſcyphis aureis incluſbat ut ea ad illam rem nata eſſe diceret.Ipſe tamē prætor qui ſua uigilantia pacē in Sicilia dicit fuisse.in hac officina maiorem partem diei cum Tunica Palla ſedere ſolebat.& pallio.Hæc ego iudices non auderem pferre ni uereret ne forte plura de iſto ab aliis in ſermone quam a me in iudicio audiffe uos diceretis .Quis epim est qui de hac officina qui d̄ uasis aureis qui de iſtius pallio palla non audierit?Quem uoles de conuentu Syracusanoḡ uirū bonum nominato pducam:nemo erit q̄ hoc ſe aut uidiſſe aut audiuſſe nō dicat?O tempora o mores nihil nimū uetus pfera Sunt ueſtrum aliquam multi:qui.L.Pifonem cognouerint huius.L.Pifonis:qui Prætor fuit patrem:is cum eſſe in Hispania Prætor qua in prouincia occiſus eſt:nescio quo pacto dum armis exerceret:annulus aureuſ

quem habebat fractus est:& comminutus cū uellet sibi annulū facere aurifīcē sibi iussit uocari in foro ad sellā Cordubæ & ei palā appendit auḡ: hoīem ī foro sellā iubet ponere & facere annulum oībus præsentibus Niū fortasse dicet aliquis hunc diligētē: haec tenus rephendat si quis uolet nihil amplius. Vege fuit ei concedendū filius. L. Pisonis erat eius: qui primus de pecuniis repetūdis legem tulit. Ridiculū est nunc de Verre dicere cū de Pisone frugi dixerim: uegetamē q̄tum itersit uidete. Iste cum aliquot Abacor̄g faceret uasa aurea nō laborauit quin nō mō in sicilia uerumetia Romæ ī iudicio audiret ille in auri Semuntia totā Hispaniam scire uoluit: Vnde Pr. annulus fieret. Nimiū autem ut hic nomē suū comprobauit, sic ille cognomē nullo modo possum oīa istius facta aut memoria cōsequi: aut aratione cōplete generā ipsa cupio breuiter attin gere: ut hoc mō me cōmonuit Pisonis annulus qđ totū effluxerat. Quā multis istū putatis hominib⁹ hone stis de digitis annulos aureos abstulisse? Nunq̄ dubitauit quotienscūq̄ alciuus aut gēma aut annulo delectatus est: icredibilē rē dicā sed rā claram ut ipsum negaturum non arbitrer. Cū Valētio eius iterpti epistola agri genti allata esset casu signū iste aīaduertit ī cretula: placuit ei: exq̄suiuit unde esset epistola. respondit Agrigeto Iste litteras ad quos solebat misit. Ut is annulus ad se primo quoq̄ tempore afferret, ista litteris istius patris familiās. L. Titio cuidam cui Rō. annulus de dīgito detractus est. Illa uero eius cupiditas incredibilis ē. Nam ut singula conclauia: quāe iste nō modo Romæ sed omnibus in uillis hēt trecentos lectos optime stratos cum cæteris ornamenti coruuiū: quæreret nimium multa cōparare uideref: nulla domus ī sicilia locuples fuit: ubi iste nō textrinum īstituerit. Mulier est Segestana perdiues & nobilis Lamia nomine per triēnium isti plena domo telage stragulam uestē confecit nihil Conchilio tinctū. Atalus homo pecuniosus nec uulgo Lilybei Tricolanus ætnæ. Syracusis Eschrio Cleomenes Thenomastus Pelori Artonides Megistus: uox me citius d̄ fecerit: q̄ nomia. Ipse dabat purpurā tātū amici opera: credo iam enim non libet omnia criminari. quasi uero hoc mīhi non satis sit ad crimen: habuisse tam multum: quod daret: uoluisse deportare tam multa: hoc deni q̄ quod cōcedit: amicor̄g operis esse in huiuscmodi rebus usum: iam uero lectos æratos & cādelabra ænea. num cui præter istum syracusis per triēnium facta esse existimatis? emebat credo. Si tantū uos certiores Iud. facio quid iste ī prouincia Prætor egerit ne cui forte niū negligens fuisset uideat neq̄ se satis cum potestate habuerit īstruxisse & ornasse. Venio nunc nō iam ad furtū nō ad auariciam non ad cupiditatem: sed ad eiusmodi facinus: ī quo dii īmortales uiolati existimatio atq̄ auctoritas Popu. Roma. nominis īminuta hospitium spoliatū ac p̄ditū abalienati scelere istius a nobis oēs Reges amicissimi nationesq̄ quāe ī eō regno ad dīcione sunt: Nam Reges Syriæ Regis anthiochi filios pueros scitis Romæ nuper fuisse: qui uenerant nō propter Syriæ regnū. Nam id sine controversia obtinebant: ut a patre & a maioribus acceperant: sed regnū egyp̄ti ad se & ad Selinē matrē suā pertinere arbitrabantur. Hi postq̄ tēporibus Popu. Roma. exclusis per Senatū agere quāe uoluerant: nō potuerūt ī syria ī regnū patriū p̄fecti sunt. Eōḡ alter qui Antiochus uocatur: iter p̄ siciliā facere uoluit: itaq̄ isto Pr. uenit syracusas hic Verres hæreditatem sibi uenisse arbitratus est: q̄ ī eius regnū ac manus uenerat iste & audierat multa secū p̄aclara habere: & suspicabatur mittit homini munera satis large hæc ad usum domesticum uini olei: quod uisum erat: etiā tritici qđ satis eēt de his Decumis: dein: de ipsum regē ad coenā uocauit exornat ample magnifice p̄tridiniū exponit: ea quibus habundabat plurima ac pulcherrima uasa argentea: Nāq̄ hæc aurea nōdū fecerat omnibus curat rebus instruētū & paratū sit conuiū. Quid multa Rex? ita discessit: ut & istū diligenter ornatū & se honorifice acceptū arbitraretur. Vocat ad coenā deinde ipse Prætorem exponit suas copias es̄ses: argentū nō pauca ēt pocula ex auro: q̄ ut mos ē regius & maxie in syria gēmis erāt disticta clarissimis. Erat ēt uas uinariū ex una gēma pergrandi Trulla excau ta cū manubrio aureo. De qua credo satis idoneū satis graue testē. Qu. Minutiū dicere audistis. Iste unū qđq̄ uas ī manus sumere laudare mirari. Rex gaudere. Prætori satis iucūdum & gratū illd̄ ēē cōuiuum. Posteaq̄ inde discessum ē cogitare iste nihil aliud q̄ id quod ipsa res declarauit. Nisi quemadmodū Regē ex prouincia expoliatū expilatūq̄ dimitteret. Mittit rogatu uasa ea quāe pulcherrima apd̄ illū uiderat ait le suis celatori bus uelle ostēdere. Rex qui ipsum nō nosset: sine ulla suspitione libertissime dedit. Mittit ēt trullā gēmeam rogatū: uelle eā diligenter considerare: ea quoq̄ ei mittit. Nunc reliquū Iudices attēdite quo & uos audistis: & Popu. Roma. nō nūc primum audiet: & ī exteris nationibus ad ultias terras puagatū ē. Candelabru & gēmis clarissimis & opera mirabili p̄fectū Reges hi quos dico: Romā cū attulissent: ut ī Capitolio ponerent qđ nondū ēt p̄fectum tēplū offendērāt: neq̄ ponere neq̄ uulgo ostendere ac p̄ferre uoluerunt: ut & magnifice tūs uideref: cū suo tēpore ī cella Louis Maximi ponere: & clarissimū cū pulchritudo eius recens ad oculos hominū atq̄ integrā pueniret: statuerūt id secū ī syriā reportare: ut cum audiffent simulach̄ Louis. O. Maximus dedicatū Legatos mitteret q̄ cū cæteris rebus illū quoq̄ eximiū atq̄ pulcherrimū donū ī Capitoliu afferent: puenit res ad istius aures nescio quō nā rex id cælatū uoluerat: nō quo q̄squa metueret: aut suspicare: sed ut ne multi illd̄ āte p̄cipere oculis q̄. po. r. iste petit a rege & cōplurib⁹ uerbis rogar uti ad se mittat cupe se dicit sp̄icef neq̄ se alis uidēdi p̄tātē ēē factū. Antiochus q̄aio & puerili eēt & regio nihil d̄ istius iprobitate suspicatus ē: iperat suis ut ī p̄toriū iuolutū q̄ occultissime d̄ferret. Quo postea q̄ attulerūt: iuolucrisq̄ reiectis cōsti tuerūt iste clamāt̄ coepit dignā rē ēē regno syriæ dignā regio munere: dignā Capitolio. Et. n. erat eo splēdore q̄ exclarissimis & pulcherrimis gēmis ēē debebat ea uarietate oper̄. Ut ars certare uideret: cum copia & magnitudie ut intelligi posset nō ad hominum apparatum: sed ad ap̄lissimū tēplū ornatū ēē factū: q̄ cum satis iā p̄spexisse uideref. Tollere incipiunt: ut referrent iste ait se uelle illud ēt atq̄ ēt cōsiderare nequaq̄ se ēē satiatum. iubet illos discedere: & Cādelab̄ḡ relinquere sic illi tū inanes ad antiochum reuertunt. Rex primo nihil metuere. Nihil suspicari. Dies unus alter plures non referri. Tum mittit Rex ad istum. si sibi uideatur: ut reddat. iubet iste posterius ad se reuerti miq̄ illi uideri: mittit iterum: non redditur. Ille hominem ap-

IN.C.VERREM ACCVSATIONVM

pellat:rogat:ut reddat.Os hominis iſignemq; impudentiam cognoscite:quod sciret quodq; ex ipso Rege atq; differet in Capitolio esse ponendum:qd'.I.O.M. quod.Po.Ro.seruari uideret id sibi ut donaret rogare. Et ue
 hemeter petere cœpit.Cū ille ſe & religione Iouis capitolini,& hominum existimatione impediri diceret qd'
 multæ nationes testes eſſent illius operis ac muneris.Iste homini mirari acerrime cœpit:ubi uidet eum nih
 lomagis minis q; præcibus permoueri repente hominem de prouincia iubet ante noctem diſcedere:ait ſe cō
 periſſe piratas in ſiciliam ex eius regno eſſe uentu' os.Rex maxio conuentu ſyracusis i foro negs forte me in
 crime obſcurò uersari atq; effingere aliquid ſuſpitione hominum arbitretur in quam ſyracusis flens ac de
 os hominesq; conteſtatus clamare cœpit.Candelabrum factum e gemmis quod in capitolium miſſiurus eſſet
 quod in templo clarissimo po.ro.monum entum ſuæ ſocietatis amicitiaq; eſſe uoluſſet:id ſibi.C.Verre
 abſtuliffe.De cæteris operibus ex auro & gemmis,quæ ſua penes illum eſſent:ſe nō laboraſ hoc ſibi eripi mi
 ſege eſſe & indignū id & ſi antea mente & cogitatione ſua fratriſq; ſui consecratum eē:tamē tum ſe in illo cō
 uentu ciuium Roma,dare donare dicare consecrare.I.O.M. teſtēq; iſipsum Iouē ſuæ uoluntatis & religiōi ſha
 here.Quae uox quæ latera? quæ uires huius unius criminis quærimoniā poſſint uſtinerē? Rex antiochus q
 Romæ ante oculos omniū noſtrū biſenium fere comitatu regio atq; ornatu fuſſet is cum amicus & ſocius.
 Po.Ro.amicissimo patre auo maioribus antiquissimis & clarissimis Regibus opulentissimo & maximo re
 gno præceps e prouincia po.ro. exturbatus ē. Quemadmodū hoc accepturas naciones exteras quemadmo
 dum huius tuī ſacti fama in regna aliorum atq; in ultimas terras peruenturā putasti? cū audierint a Prætore
 po.ro.i prouincia uiolatum regem ſpoliatum hofitem eieclum ſocium po.ro.atq; amicū.Nomē uelutrum
 poq;.ro.odio atq; acerbitati ſcitote nationibus exteris Iudices futuꝝ:ſi iſtius hæc tāta iniuria impunita diſceſ
 ferit ſic omnes arbitrantur præſertim cum oī fama de noſtroq; hominū auaricia & cupiditate percrebre
 rit non iſtius ſoliuſ eē facinus:ſed eorum etiam qui approbabuerint.Muti reges multæ ciuitates multi priua
 ti opulentii hac potentes habent profeſto in animo.Capitolium ſic ornare ut templi dignitas imperiū no
 stri nomen deſiderat.Qui ſi intellexerint iteruerſo regali hoc dono grauiter uos tulifſe grata forte uobis po
 pu.q;.ro.sua ſtudia ac dono arbitrabuntur:Sin hoc uos in rege tam nobili in re tam eximia iniuria tam acer
 ba neglexiſſe audierint non erū tam amentes ut operam curā pecuniā im pendant in eā re:quas uobis gra
 tas fore nō arbitrentur.Hoc loco.Qu.Catule te appello:loquor enim de tuo clarissimo pulcherriſq; mo
 numēto nō Iudicis ſolū ſeueritatē i hoc crime.Sed prope inimici atq; accuſatoris uim uſcipere debes:tu
 us ē enim honos in illo templo.S.P.q;.R.o.beneficio tui nominis æternā memoria ſimul cū tēplo illo cōſer
 uatur.Tibi hæc cura uſcipienda tibi hæc opera ſumēda ē:ut capitolium quomō magnificētius eſt reſtitutum
 ſic copiosius ornatū ſic:q; fuit:ut illa flamma diuinitus extiſſe uideatur:nō quæ deleret.I.O.M.Templū ſed
 quæ præclarus magnificētiusq; depoſceret.Audiſti.Qu.Minutium Rufum dicere domi ſuæ diuersatū eſſe
 ſe ant ochum Syracusis:ſe illd ſcire ad iſtū eſſe delatum ſe ſcire non redditum:audiſti & audies omnes e con
 uentu Syracuſano q ita dicant:ſeſe audientibus illud.I.O.M.dicatu ē ab rege antiocho & cōſecratum.Si iu
 dex non eſſes.& hæc ad te delata res eſſet:te potiſſimum hoc pſeq; te petere & agere oportet.Quare nō du
 bito quo aīo Iudex huius criminis eē debeas:q apd alium iudicem multo acrior q ego ſum actor accuſator
 q; eē deberes.Vobis autem Iudices qd hoc indignius aut qd minus ferendum uideri poſteſt:Verres ne habe
 bit domi ſuæ Candelabrum.I.O.M.gēmī ſ aureoq; pfectū:cuius fulgore collucere atq; illuſtrari.I.O.M.tē
 plū oportebat:id apud iſtum in eiusmodi coniuuiis conſtituetur quæ domesticis ſtupris flagitiisq; flagrabit
 i iſtius Lenonis turpiſſimi domo ſimul cū cæteris Chelidonis hæreditatis ornamentiſ Capitolii ornamentiſ
 ponent:Quid huic ſacri unq; fore aut fuſſe religioſi putatiſ:q nunc tāto ſcelere ſe obſtrictū eſſe nō ſenti
 at:qui in id iudicium ueniat:ubi ne præcarī quidem.I.O.M.atq; ab eo auxiliū petere more omnium po
 ſit:a quo ēt dīi imortales ſua repetunt:ī eo iudicio quod hominibus ad ſuas repetundas eſt conſtitutum,mi
 ramur Athenis Mineruam Deli Apollinē Iunonē Sanii Pergami Diana multos præterea ab iſto deos to
 ta Asia graciaq; uiolatos q Capitolio manus abſtinere nō poſuerit:Quod priuati homines de ſuis pecuniis
 ornatū ornaturiſq; ſunt id.C.Verres ab regib; ornatū paſſuſ nō ē.Itaq; hoc nefario ſcelere concepto nihil po
 ſtea tota i ſicilia neq; ſacri neq; religioſi eē duxit.Ita ſeſe i ea prouincia per triennū geffit:ut ab iſto nō ſolum
 hoīnibus:uerūetiam diis imortalibus bellū idictū putareſ.Segeſta eſt oppidiuſ peruetus i Sicilia Iudices quod
 ad Aenea fugiente a Troia atq; in hæc loca ueniente coditū demōſtrant.Itaq; Segeſtani non ſolum ppetua ſo
 cietate atq; amicitia uerūetiam cognitione ſe cū.P.R.coniunctos eē arbitrantur.Hoc quondā oppidiuſ cū illa
 ciuitas cū pœniſ ſuo noſe ac ſua ſpōte bellaret:a Carthaginensiſbus ui captū atq; deieclum ē.Oiaq; q ornamē
 to ibi eē poſſent:carthaginem ſunt ex illo loco deportataſ ſuit apud Segeſtanos ex erae Simulachr& Diana tū
 ſumma atq; antiquiſſima p̄ditū religione tū ſingulari ſepa artificioq; pfectū:Hoc tranſlatū Carthaginem lo
 cū tātu hoīelq; mutarat.religionem qdē p̄iſtinam cōſeruabat.Nam p̄ eximiam pulchritudinem eti hosti
 bus digna quam ſanctiſſime colerent.uidebaſ:Aliquot ſæculis poſt.P.Scipio bello punico tertio Carthaginē
 cœpit qua in uictoria uideri hominis uirtutē & diligentiam ut & domesticis præclarissimæ uirtutis exemplis
 gaudeatis & eo maiore odio dignā iſtius incredibilem audaciā iudicetis.Conuocatis ſiculis oībus quod diu
 tiliſſimæ ſæpiſſimeq; Siciliam uexatam a Carthaginensiſbus nouerat iubet omnia cōquiri:ſibi pollicet magne
 curæ fore ut ornnia ciuitatibus quæ cuiuſq; fuſſem reſtituerentur.Tum illa quæ fuerant quōdā himera ſub
 lata de quibus antea dixi Thermitanis ſunt redita:Tum alia Geilenſbus alia Agrigentiniſ:in quibus etiam
 ille nobilis Taurus quē crudiſſimus omniū Tyranoq; Phalaris habuisse dicit:quo uiuos ſuppliciū cā dimitte
 re hoīes & ſubicere flāmā ſolebat:quē Taurum Scipio cū redderet Agrigentiniſ dixiſſe dī:equiū eē illos cogi
 tare utr̄cūt Siculis utilius ſuſne ſeruire an.P.R.obtēpare cū idē monumētu & domesticæ crudelitatis & no

stræ mansuetudinis haberent. Illo tempore maxima cū cura Segestanis hæc ipsa Diana dē q̄ dicimus: reddi-
 tur: reportatur Segestā: in suis antiquis sedibus summa cum gratulatiōe ciuium & lāeticia reponit. Hæc erat
 reposita Segestæ fane excelsa in Basī in qua grandibus litteris. P. Africani nomen erat incisum eūq̄ Carthagi-
 ne capta restituisse pscriptū: colebat a ciuib⁹ ab omnibus aduenis uisebat. Cū q̄stor essem nihil mihi ab illis
 est demonstratum prius. Erat admodum ap̄lum & excelsum stgnū cum stola. uerum tū inerat in Illa magni-
 tudine etas atq̄ habitus uirginalis sagittæ pendebat ab humero sinistra manus retinebat arcum dextra ardē-
 tem facem præferebat. hæc cum iste sacroḡ omnia hostis religionum q̄ prædo uidisset. quasi ipse illa face
 p̄cussus éet: ita flagrare cupiditate atq̄ ametia coepit. Imperat m̄fatibus. iste ut eam demoliantur & sibi dent.
 nihil sibi gratius oſidit futuꝝ. Illi uero dicere id sibi nephias eē: seq̄ tum summa religione tum summo moe-
 tu legum & iudiciorum teneri. Iste tum petere ab illis tū minari tum sp̄ tū mœtū oīdere. Opponebant illi
 interdū nomen Africani donū. P. R. o. illud eē dicebant nihil se in eo potestatis hēre: quod imperator. clarissi-
 mus Vrbe hostiū capta monumentum uictoriaꝝ. P. R. eē uoluisset. Cum iste nihilo remissus atq̄ etiam mul-
 to uehementius iſtaret quotidie: res agitur in Senatu. uehementer ab oībus reclamatur. Itaque illo tēpore ac
 primo istius aduentu pernegaꝝ. postea qcquid erat oneris i nautis remigibus exigendiis in frumento impe-
 rando Segestanis præter caeteros imponebat aliquo amplius: q̄ ferre possent. Præterea magistratus eoḡ euo-
 cabat: Optimū & nobilissimū quēq; ad se accersebat: circum omnia puincæ loca rapiebat sigillatim unicui-
 q; calamitati fore se denunciabat uniuersam se funditus illam uersurum esse ciuitatē minabatur. Itaq; aliqui
 multis malis magnoḡ mœtu uicti Segestani Pr. Impio parédu. eē decreuerūt. magno cū luctu & gemitu to-
 tius ciuitatis multis cū lachrymis & lamentatione uiroḡ mulierūq; oīum Simulachrum Diana tollendum
 locaf. Videte q̄ta religione fuerit apud Segestanos: reptum esse lud. neminem scitote neq; libeꝝ. neq; seruum
 neq; ciuem neq; peregrinum q illud signum auderet attigere barbaros quosdam Lilybeos scitote aduocatos
 eē operarios. hi deniq; illud ignari potius negotiā ac religionis mercede accepta sustulerunt Quod cum ex op-
 pido exportaretur quē conuentum mulierum factum esse arbitramini: quem fletum maiorum natuꝝ quo-
 rum nonnulli etiam illum diem memoria tenebant. Cum illa eadem Diana Sestam Carthagine reuecta ui-
 ctoriā. Po. R. o. reditu suo nuuiasset. Quam dissimilis hic dies illi tempori uidebatur: Cum Imperator. P.
 R. Vir. clarissi. deos patrios reportabat Segestanis ex urbe hostium recuperatos: nunc ex urbe socioꝝ Pr. egdē
 po. ro. turdissimus atq̄ impurissimus coldem illos deos nefario scelere auferebat. Quid hoc tota Sicilia ē cla-
 riū: q̄ Segestanas matronas & uirgines conuenisse cum Diana exportare ex oppido: unxiſſe unguentis cō-
 pleſſe coronis & floribus thure odoribusq; incēſis usq; ad. agri fines psecutas eē. Hanc tu tantā religionem
 si cū impio ppter cupiditatem atq̄ audaciā nō timescebas nec nunc quidem in tanto tuo liberorumq; tuoḡ
 piculo phorrescis: quē tibi aut hoīem inuitis diis immortalibus aut uero deum tantis eorum religionibus
 uiolatis auxilio futuꝝ putas? Tibi illa Diana in pace atq̄ in ocio religionē nullam attulit: quæ cū duas urbes
 in qbus locata fuerat: captas incensensq; uidisset bis ex duorum bellorum flāma ferroq; seruata ē: quæ Car-
 thaginiſium uictoria loco mutato religionē tamē nō amisit. P. Africani uirtute religionē simul cū loco recu-
 pauit. Quoquidem scelere suscepto cū inanis eē basis & in ea. P. Africani nomē incisum res indigna atq̄ in-
 tolleranda uidebatur omnibus nō solū religiones eē uiolatas: Verūt. P. Africani uiri fortissimi reḡ gestarū
 gloriam memoriam uirtutis monumenta uictoriaꝝ. C. Verrē sustulisse. Quod cū isti renunciaret de basi ac
 līs existimauit hoīes in obliuionē totius negotiī esse uēturos si ēt basim tanḡ indicem sui sceleris sustulisset.
 Itaq; tollendam istius impio locauerunt quæ uobis locatio ex publicis Segefanorū litteris priore actione re-
 citata ē. Te nūc. P. Scipio te inq; lectissimum ornatissimūq; adolescentē appello abs te officium tuū debitū ge-
 neri & nomini regro & flagito: Cur p isto q laudē honorēq; familiæ uestræ depeculatus ē: pugnas? Cur eū
 defensum esse uelis? Cur ego tuas partes suscipio? Cur tuū onus sustineo. M. Tul. P. Africani monumen-
 ta requirit. P. Scipio: eum qui illa sustulit: defendit cum mos a maioribus traditus sit: ut monumenta maio-
 rum ita suorum quisq; defendat ut ea ne ornari quidem noīe alieno sinat. tu isti aderis: qui non obtrufis alioq;
 ex parte monumeta. P. Scipionis: sed funditus sustulit: ac deleuit. Quis nam igif p deos imortales tuebiſ. P.
 Scipionis memoriam mortui: quis monumenta atq̄ indicia uirtutis si tu ea reliquis: ac deseris: neq; solum
 spoliata illa patiere: sed ēt eoḡ spoliatorem uexatoremq; defendes: adsunt Segestani Clientes tui socii: Po. ro.
 atq̄ amici certiore te faciūt. P. Africani Carthagiſe deleta simulachrum Dianæ maioribus suis restituisse idq;
 apud Segestanos eis imperatoris noīe positum ac dedicatum fuisse. Hoc Verrē demoliēdum & a sportādum
 nomenq; oīo. P. Scipionis delendum tollendumq; curasse. orāt: atq̄ obsecrāt: ut sibi religionem generi tuo
 laudem gloriamq; restituas. ut quod ex urbe hostium per. P. Africani recuperarint id per te ex prædonis
 domo conseruare possint. Quid aut his respondere honeste potes aut illi facere nisi ut te. ac fidem tuā implor-
 ent? Adsunt & implorant. Potes domesticæ laudis amplitudinem Scipio tueri? potes. oīa in te sunt: quæ aut
 fortuna hoībus aut natura largif. Nō p̄tereūdo fructum officii tui? Nō alienā mihi laudem appeto: nō est pu-
 doris mei. P. Scipione fluentissimo adolescentē uiuo & incolumi me ppugnatorem monumentoḡ. P. Sci-
 pionis defensoremq; p̄fiteri. Quāobrē si suscipis domesticæ laudis patrocinium: me non solū silere de uestris
 monumētis oportebit sed ēt lātari. P. Africani eiusmodi esse furtunas mortui: ut eius honos ab iis q ex eadē
 familia sunt: defendat. neq; ullū aduēticium reqrat auxilium. Si istius amicitia te ipediet: si hoc qd abs te po-
 stulo ad officium tuum minus p̄tinere arbitrabere: succedam ego Vicarius tuo munere. suscipia ptes q̄s alie-
 nas eē arbitrabaf. Ne ista p̄clara nobilitas desinat q̄ri. Po. ro. hoībus nouis atq̄ idustriis libēter honores man-
 dare: sem p̄ḡ mādasse. Nō est qrendum i ea ciuitate q pp uirtutē oībus nationibus ioperat uirtutem plurimū
 nosſc. Si apud alios imago. P. Africani. ornentaliū mortui uirtute ac noīe. Talis ille uir fuit ita de Po. Ro. meri-

IN.C.VER REM ACCVSATIONVM

tus est. ut nō uni familiæ sed uniuersæ ciuitati cōmendatus eē debeat. Est aliq; mea pars uirilis qđ eius ciuitatis sum: quā ille ampli illūstrem claramq; reddidit præcipue p in his artibus p mea pte uersor quarum ille princeps fuit. Aequitate: Industria: Temperantia: defensione misericordia: odio iprobog;: quæ cognatio studiorū & artium p ptemodum nō minus est coniuncta: q; ista qua uos delectamini generis & nominis. Repeto abs te Verres monumentum. P. Africani: cām Siculog; q; suscepit: relinquo. iudiciū de pecuniis repetundis ue sit hoc tpe. Segestanog; iniuriæ negligunt Basis. P. Africani restituat: nomen inuictissimi. Impatoris icidat: signum pulcherrimum Carthagine captum reponat. Hæc abs tenon sicutorum defensor non tuus accusator: non Segestanī postulant: sed is q laudem gloriamq; P. Africani tuendam conseruandamq; suscepit. Non uereor ne hoc officiū meum. P. Seruilio iudiciū nō pbe q cū res maximas gesserit monumentaq; sua reg; maxime constitutat: atq; in his elaboret: pfecto uolet hæc non solum suis posteris: Verumetiam oībus Viris fortibus & bonis Ciuitib; defendenda non spoliāda i pbris tradere. Nō uereor ne tibi. Qu. Catule displiceat. cuius aplif simū in orbe terrar; clarissimumq; monumentum ē: q plurim os eē custodes monumētōg; putare oēs bonos alienæ gloriæ defensionē ad officium suum pertinere. Et qdem cæteris istius furtis atq; flagitiis ita mo ueor: ut ed reprehendenda tātu putē. Hic uero tātu dolore afficior: ut nihil mihi idignius nihil minus ferendū eē uideat. Verres Africani monumētis domū luā plena stupri plena flagitii plena dedecoris ornabit. Verres tēperatissimi sanctissimi uiri monumētū Diana simulachr; uirgis in ea domo collocabit. In q sp me retricū Leonūq; flagitia uersant: ad hoc solū Africani monumentum uiolasti? Quid? a Tindaritanis nō eius dē Scipionis bñficio positū simulachrum mercurii pulcherrime factū sustulisti? At quēadmodū dī immortales q audacter q libidinose q impudenter. Audistis nup dicere Legatos Tindaritāos homines honestissimos ac pñncipes ciuitatis mercurium q sacris anniuersariis apud eos ac summa religione colere: quē. P. Africanus Carthagine capta Tindaritanis nō solū suæ uictoria sed et illorum fidei societatisq; monumentū ac indiciū dedit: huius ui scelere impiog; eē sublatū. Qui ut primum i illud oppidum uenit: statim tanq; ita fieri nō solum oppertere: sed et necesse eēt tanq; hoc Senatus mandasset. po. g. ro. iussisset: ita continuo signū ut demolirentur: & messanam deportarent: imperauit. Quod cum illis q aderant indignum: q audiebant incredibile uideretur non ē ab isto primo illo aduentu pseueratum. Discedens mandat Proagoro Sopatreo cuius verba audistis: ut demoliatur. cum recusaret: uehementer minatur ita cum ex illo oppido profiscitur pgorus refert rem ad Senatum uehementer undiq; reclamatur. Ne multa iteg; iste aliq; post ad illos uenit quæ rit cōtinuo de signo: rūdetur ei Senatū non permittere: pœnā capitū constitutā si in iussū Senatus qfj attigis set: simul religio cōmemorabatur. Tum iste q mihi religionem narras: quam pœnā? quem Senatum uiuū te nō relinq;: moriere uirgis nisi signum traditur. Sopater iteg; flens ad Senatum defert istius cupiditatē minasq; demonstrat Senatus Sopatro resposum nullū dat sed cōmotus prurbatusq; discedit. Ille Pr. accersitus nūcio rem demonstrat: negat ullo mō fieri posse. Atq; hæc nihil. n. prætermittendum De istius impudentia uidetur. Agebantur in conuentu palam de sella ac de loco superiore. Erat hyemis summa tempestas: ut ipsum Sopatrum dicere audistis. perfrigida. hymber maximus cum iste imperat lictoribus ut Sopatrum de porticū in qua ipse sedebat præcipitem in foro deiiciant nundumq; cōstituant. Vix erat hoc plane ēt impatū cum illum spoliatum stipatūq; lictoribus uideres omnes ideo putabant ut miser atq; innocētis uirgis cederetur: fellit hæc homines opinio: uirgis iste cederet sine cā sociū. po. ro. atq; amicum nō usq; eo iprobus. nō oīa sunt in uno eo uitia. nūq; fuit crudelis leuitet hoīem clementerq; accepit. Equestres sunt in medio foro marcello rum statuæ sicuti fore in cæteris oppidis Siciliæ ex quib; iste. C. marcelli statuā delegit cuius officia in illa ciuitate totaq; puincia recentissima erant & maxima: in ea Sopatrum hoīem tum domi nobilem tū summo m̄fatu præditum diuinaricari ac diligari iubet. Quo cruciatu sit affectus uenire in metē necesse ē oībus cū eēt uinctus nudus in aere in hymbri in frigore nec tū finis huic iniuriæ crudelitatiq; siebat donec populus atq; uniuersa multitudo atrocitate rei misericordiaq; cōmota Senatū clamore coegerit ut & simulachr; illud mercurii pollicere. Clamabat fore ut ipsi se se dī imortales ulciscerent. hoīem iterea pire innocentē nō opere. Tū frequens Senatus ad eum uenit pollicetur signum. Ita Sopater de statua. C. marcelli cum iam pene obduruisse uix uiuus auferetur. Nō possum disposite istum accusare: si cupiam: opus ē nō solum ingenio ue rūēt artificio quodā singulari. Vnum hoc crimen uidetur eē: & a me p uno ponit. De mercurio Tindarita no plura sunt: sed ea quo pacto distinguere ac separare possim: nescio. Est pecuniaq; captata: qđ signū a sociis pecūiæ magnæ sustulit: ē peculatus qđ publice. P. R. signū de pda hostiū captū positū ipatoris nři noīe nō dubitauit auferre est: maiestatis qđ impii nři gloriæ rerūq; gesta: monumēta euertere atq; asportare ausus est: est scelebris qđ religiones maximas uiolauit: est crudelitatis qđ i hoīem inocentem i socium nostre: atq; amicū nouum ac singulare supplicii genus excogigauit. Illud uero qđ sit iā non queo dicere. quo noīe appelle: nescio qđ i. C. Marcelli statua. qđ est hoc: patronus ne qđ erat: qđ tum: quo id spectat: utq; es res ad opem an ad calamitatem Clientū atq; hospitū ualere debebat: an ut hoc orideres cōtra uim tuā i patronis nihil p̄sidii eē. Quis hoc nō intelligeret i iprobi p̄sentis ipio maiorē eē uī qī bonor; absentū patrocinio? An uero ex hoc illa tua singularis significat isolētia supbia cōtumacia detrahere uidelicet aliqd te de magnitudine marcelloq; p̄tasti: Itaq; nunc Siculog; Marcelli nō sunt patroni. Verres i eorū locū substitutus ē. Quā i te tāta uirtutē eē aut dignitatē arbitratu es: ut conarere Clietelā tā illustrē tā splēdidae puincia trāducere te auferre a cretissimis atiq;llimisq; patronis? Tu ista stulticia negotia inertia nōmō totius Siciliæ sed unius tenuissimi Siculi clientelā tueri potes? Tibi Marcelli statua p patibulo i clietes marcelloq; fuit. Tu ex illius honore i eos ipsoq; q honore illi habuerat supplicia q̄rebas. Quid postea? qđ tādeū tuis statuis fore arbitrabare? An uero id qđ accidit. nā Tindaritani statuā istius q̄ sibi pp marcellos altiore ēt basi ponī iussitat deturbarunt simul ac secessum istius

audierūt. Dedit igit̄ tibi fortuna Siculorū. C. Marcellū lu. ut cuius ad statuā Siculi te Pr. alligabā eius religiō te eūdem uictum astrictūq; dedamus. Ac primo lu. hoc signū Mercurii dicebat iste Tindaritanos. C. Marcello huic Aesernue uandidisse. atq; hoc sua cā ēt marcellū ipm spabat eē dictuꝝ qd nūq; mihi uerisimile uisum est. Adolescētem illo loco natū patronū siciliæ nomē suu ad translationem criminis cōmodatuꝝ: Verūtī ista res mihi tora pūsa atq; p̄cauta est. ut si maxie esset iuentus: q i se suscipe istius culpā crimēq; cuperet tū is p̄ficerere nihil posset. Eos. n. testes adduxi; & eas l̄as d̄portau: ut d̄ istius factō nemini dubiū eē possit. Publicæ d̄ræ sunt: deportaḡesse mercuriū messanā sumptū publico. dicūt q̄ti p̄fuisse huic negocio publice legatū Poleā. qd is: ubi ē? p̄sto ē testis ē. Proagori Sopatri iusso. Quis ē hic: q ad statuā astrictus ē; qd is: ubi ē. uidistis hoīem. & uerba eius audistis. demoliendū cureuit Demetrius Gymnasiarchus q̄ is ei loco p̄erat. qd: hoc nos dicimus: īmo uero ip̄e p̄sens Romæ nūp ip̄m esse pollicitū fese id signū Legatis esse redituꝝ si eius rei testificatio tolle refcautuꝝ eos esset testimoniuꝝ nō eē dicturos. Dixit hoc apud uos zosippus & Hismenias hoīes nobilissimi & p̄cipes Tindaritāꝝ ciuitatis. Quid Agrigēto? nōne eiusdē Scipiōis monumentū signū Apollonis pulcher rimū cuius ī fœminæ litterulis minutis argenteis Myronis nomē erat iſcriptū ex Esculapiū religiosissimo fa no sustulisti: qd isti lu. cum clā fecisset: cū ad suum scelus illud furtuꝝ nefarios quosdā hoīes ip̄obos Duces atq; adiutores adhibuisset uehementer cōmota ciuitas est. Vno eodē tpe agrigentini b̄ficiū Africani reli gionē domesticā ornamētu urbis idicū uictoriꝝ testimoniū societatis reqrebāt. Itaq; ab illis q̄ p̄cipes i ea ci uitate erāt: p̄cipiſ: & negociū daq̄storibus & Aedilibus ut noctu uigilias agerēt ad ædes sacras. Et. n. iste Agri gēti credo p̄ multitudine illoꝝ hoīum atq; uirtute & qd ciues ro. uiri fortes ac strenui & honesti pmulti ī illo oppido cōiunctissimo aio cum ip̄sis Agrigentinis uiuunt ac negocianſ nō audebat pallam tollre aut poscere quaꝝ placebat. Herculis templum est apud Agrigentinos nō lōge a foro sane sanctum apd illos & religiosum Ibi ē ex ære simulachrum ipsius Herculis quo nō facile quicq; dixerim me uidisse pulchrius. tametsi nō tam multum in istis rebus icelligo q̄ multa uidi usq; eo lud. ut riectus eius ac mentum sit paulo atrocius quod in p̄cibus & gratulationib⁹ nō solum id uenerari uerūetiā osculari solent. Ad hoc templum cum eēt iste Agri genti duce Timarchide repēte nocte intēpesta seruoḡ armatoḡ fit cōcursus atq; impetus. clamor a uigilibus faniq; custodibus tollit q̄ primo cū obſtēre ac defendere conarēt male mulctari clausi ac fustibus repellūt. Postea cōuulsis repagulis effractisq; ualuis demoliri signū ac uectibus labefactare conant. Interea ex clamore fama tota urbe p̄crebruit expugnari deos patrios nō hostiū aduētu neq; repētino p̄donū ip̄etu sed domo atq; cohorte Prætoria manū fugitiuoꝝ instructā armataꝝ uenisse. Nemo agrigēti neq; ætate tā affecta neq; uitribus tam infirmis fu: t: q̄ nō illa nocte eo nūcio excitatus surrexerit telumq; qd cuiq; sors offerebat: arripuit. Itaq; breui tpe ad fanū ex urbe tota cōcurrīt. Hora ap̄lius iā in demoliendo signo pmulti hoīes molieban tū. Illud iterea nutabat ex pte cū alii uectibus subiectis conarēt cōmouere. alii deligatū oībus mēbris rapere ad se funib⁹ Repente agrigentini cōcurrūt: fit magna lapidatio: dant fese i fugā istius p̄clarī Impatoris no eterni milites Duo tū sigilla pparuula tollūt ne oīo inanes ad istū p̄donē religionū reuerterēt. Nūq; tātū ma li ē Siculis quin aliqd facete & cōmode dicāt: uelut ī hac re. Aiebant ī labores Herculis nō minus hunc imma nissimū Verrē q̄ illum ap̄e Erimathiū referri oportet. Hāc uirtutē Agrigētinorū īimitati sunt assorimi po stea uiri fortes & fideles sed nequaq; ex tā plā neq; tā ex nobili ciuitate. Chrysalis ē amnis q̄ p̄ assorinorū agros fluit. Is apd illos habet deus: & religiōe maxima colit. Fanū ē eius ī agro pp̄ ip̄am uia q̄ Assoro itur ne unā. In eo Chryse ē simulachꝝ p̄clare factu e mārmore. Id iste poscere assorinos pp̄ singularē eius fani religionē non ausus est. Theopolemo dat Hieronim⁹ negociū illi nocte facta manu armataꝝ ueniūt: fores ædis effrigūt: ædi tui custodesq; mature sentiūt. Signū qd erat notū uicinitati buccina daf, hoīes ex agris cōcurrūt. Eiicf̄ fuga turq; Theopolemus neq; qcq; ex fano Chryse p̄ter unū pparuulū signū ex Aere desideratū ē. M̄ris magnæ fa num apd Inguinos ē iā. n. mihi nō mō breuiter quoq; dū ē: sed ēt p̄tereūda uidenſ es̄e pmulta: ut ad maiora istius & illustriora ī hoc genere fūta & scelerā uēiamus. In hoc fano loricas galeasq; æneas cælatas ope Corin thio hydriasq; grādes simili ī genere atq; eadē arte pfectas. Idē ille. P. Scipio uir oībus rebus p̄cellētissimus po fuerat: & suum nomē iſcriperat. Quid iā de isto plura dicāt: aut q̄rar? oīa illa Iud. abstulit: nihil ī r̄ligiosissimo fano p̄ter uestigia uiolataꝝ religionis nomēq;. P. Scipiōis religiō: hostium spolia monumenta ip̄atoꝝ decora atq; ornamento fanoꝝ. Posthac is p̄æclaris nominibus amissis: ī instrumento ac supellectili. C. Verris nomina buntur. Tu uidelicet solus uafis Corinthis delectaris. Tu illius æris temperationē. tu opeꝝ lini amenta sollec tissime p̄spicis. Hæc Scipio ille hō doctissimus atq; hūanissimus nō itelligebat tu sine ulla bona arte sine hūa nitate sine igenio sine līris itelligis & iudicas. Vide ne ille nō solū temperatia sed ēt intelligētia te atq; istos q̄ se elegātes dici uolūt: uicerit. Nā q̄ pulchra eēnt. telligebat. iccirca existimabat ea òn ad hoīum luxuriē sed ad or metū fanoꝝ atq; oppidoḡ eē facta. ut posteris n̄is ornamēta religiosa eē uideat. Audite ēt singularē eius Iud. Cupiditatē Audaciā. Amētiā. in his p̄fertim sacrīs polluēdis q̄ nō mō māibus attigi sed ne cogitatione uiolari fuit Sacrariū Cereris ē apud Carthīnēs eadē religione q̄ Romæ q̄ in cæteris locis qua ppe in toto or be terrarū. In eo sacrario ī intīmo fuit signum Cereris p̄ antiquū qd uiri nō mō eiusmōi eēt: sed ne eē qdē scie bāt. Additus. n. ad id sacrariū nō ē uiris. Sacra p̄ mulieres ac uirgines cōfisci solēt. Hoc signum noctu clā istius serui ex illo religiosissimo atq; atq;llissimo fano sustulerunt. Postridie sacerdotes Cereris ac illius fani antistites maiores natu p̄batæ ac nobiles mulieres rē ad mātus suos deferūt. oībus acerbum idignū luctuosum deni q̄ uidebat. Tū iste pmotus illa atrocitate nenociū ut ab se sceleris istius suspicio remoueretur. dat hospiti suo cui dā negociū ut aliquē reperiret: quē ea fecisse iſimularet daretq; operā: ut is eo crimine dānaref: ne ip̄e eēt i crimenē. Res nō p̄crastinat. nā cū iste Catinā pfectus eēt: serui cuiuldā nomē defert: is accusaf̄fecti testes ī eū dānē cunctus Senatus Catinēsiū legibus iudicat. Sacerdotes uocāt ex his q̄ritur secreto in curia quid eēt fa

IN.C.VERREM ACCUSATIONVM

ctum quēadmodū arbitrarent signū eē ablatum. Rūident illi præto. ī loco seruos eē uisos. res q̄ eēt ātea nō obscura sacerdotum testimonio p̄spicua eē cœpit: Itur in consilium seruus ille innocens omnibus sententias absoluitur: quo facilius uos hunc omnibus sententiis condemnare possitis. Quid. n. postulas Verres? qd spe ras? quē tibi aut deoꝝ aut hoīum auxilio putas futuꝝ? Eo ne tu seruos ad spoliādū fanū īmittere ausus es? quos liberos adire nō orādi qdē cā fas erat? His ne rebus manus affere nō dubitaſti a qbus ét oculos cohibe re te religionum iura cogebat? Tāetſi ne oculis qdē captus in hāc fraudem tā sceleratā ac tā nefariā decidisti: nā id cōcupisti: qd̄ nūq̄ uideras Id inq̄ adamasti: qd̄ antea nō aspexeras. Auribus tu tātā cupiditatē cōcepisti ut eā nō: metus nō Religio nō Deoꝝ uis nō hoīum existimatio cōtineret. At ex uiro bono audiebas credo & bono auctōr qd̄ id potest? ne ex uiro qdē audire potueris. Audisti igī ex muliere quoniā id uiri neq̄ uidisse neq̄ nosſe poterāt. Qualē porro illā fœminā fuisse putatis Iud. q̄ pudicā? q̄ cū Verre loq̄ref̄ q̄ religiosam? quē sacrariū spoliādī oīderet rōem? At minime miꝝ q̄ sacra p̄ summā castimōia uiroꝝ atq̄ mulierꝝ erat eadē p̄ istius stup̄ ac flagitiū eē uiolata. Quid ergo? hoc solū auditione expetere cœpit cū id ipse nō uidisset imo ue ro alia cōplura ex qbus eligā spoliationē nobilissimi atq̄ atiq̄ssimi fāni de q̄ priore actiōe testes dicere audisti. Nunc illa eadē quæſo audite & diligēter sicut adhuc fecistiſ: artēdite. Insula eſt Melita Iud. satis lato ab Sicilia mari periculosoꝝ diſiuncta in qua eē eodem noīe oppidum quo iſte nunq̄ accessit. quod tū iſti in textrinum p̄ trienū ad muliebrē uīem cōſiciēdā fuit Ab eo oppido nō lōge in Promuntorio Fanū ē lunonis atiquū qd̄ tāta religiōe sp̄ fuit: ut nō mō illis punicis bellis quē i his fere locis nauali p̄lio gesta atq̄ uersata sunt sed et̄ i hac p̄donū multitudie sp̄ iuolatū sanctūq̄ fuerit. Quin et̄ hoc memoriae pditū ē. classē quōdā Masanissae regis ad eū locū appulsa Prefectū regiū dentes: Eburneos incredibili magnitudine e Fano sustulisse & eos i Afri cā deportasse masenisseq̄ donasse. Regē qdē primo delectatū eē munere. poſt ubi audisset uī essent: statī cer toſ hoīnes i gn̄remi mīſiſe q̄ eos dentes reportarent. Itaq̄ i his scriptū Iſis Punicis fuit regem masenissam imprudentem accepisse re cognita reponēdos restituendoſq̄ curasse. Erat p̄terea magna uis eboris multa or mēta i qb̄ eburneæ uictoriæ antiquo ope & ſūma arte p̄fete. hāc iſte oīa ne multis morer: uno impetu atq̄ uno nuncio p̄ seruos uenerios quos eius rei cā miserat tollenda atq̄ asportanda curauit. Proh dīi immor tales quem ego hominem accuso? quē ego legibus ac iudiciali iure p̄sequor de quo uos ſententiam p̄ tabellā feretis? Dicunt Legati melitenſes publice spoliatū templū ē lunonis nihil iſtū in religiosissimoſq̄ fano reliq̄ ſe quē in locum classes hostium ſaepē acceſſerunt ubi pirataſ fere quot annis hyemare ſolebant q̄ neq̄ prædo uiolauerit antea neq̄ hostis attigerit id ab uno iſto ſic spoliatum eē: ut nihil oīo ſit relictum Hic nunc iſte re uis aut ego accuſator aut hoc iudicium appellabiſ. Criminibus. n. coarguiſ aut ſuſpitionibus in iudicium uocat. dīi ablati ſana uexata nudata ſuburbi repiunt̄. Eage at̄ rerum nullam ſibi iſte neq̄ incendi ſōnem neq̄ defendēdi facultatem reliquit: oībus i rebus coarguitur a me cōuincī a testibus urgetur cōfessione ſua mani ſefiſ in maleſiciis tenet & manet et̄ ac tacitus mecum facta ſua recognoscit. Nimiū mihi dio uideoſ i uno ge nere uersari cri minū. ſentio Iud. occurēdum eē ſatietaſ auriū aīorūq̄ uīorum. q̄ obrem multa p̄termittā Ad ea at̄ quæ dicturus ſum reficie uos quæſo Iud. p̄ deos īmortales p̄ eos ipſos de quoꝝ religionē iam diu dicimus: Dum id eius facinus cōmemoro & p̄fero quo ꝑuincia tota cōmota ē de quo ſi paulo altius ordiar ac repetere memoriam religionis uidebor: ignoscite: Rei magnitudo me breuiter p̄ſtringere atrocitatē criminis nō ſinit. Vetus ē hāc opinio quæ cōſtat ex antiquissimis Græcoꝝ Iſis atq̄ monumētis. Insula Siciliā totā ē Cererī ac liberæ cōſecratā hoc cū cāteræ gentes ſic arbitranſ. Tū iſpis Siculis tā pſuafum ē ut aīs eōꝝ iſtū atq̄ ſanitū ēē uideatur. Nā & natas eē has i his locis deas & fruges i ea terra primū reptas arbitrāt̄: & raptam eſt̄ liberā q̄ eādem Proſerpiā uocant. ex Aetnē ſium memore: q̄ locus q̄ i media eſt iſula fitus Vmbi licus Siciliæ noīatur. Quā cū iuēſtigare & cōgrere Ceres uellet dī ſtāmasſe Thēdas ex hiſ ignib⁹ q̄ ex ætnæ uertice erumpunt. q̄ ſibi cum iſpa p̄ferret. Orbem oīum pagrassē terrā. Aetna aut̄ ubi ea q̄ dico geſta ēē mē morant̄: eſt loco p̄celſo atq̄ edito quo i ſummo eſt æq̄ta agri planicies & aquæ perennes. Tota uero oī adiutū circūciſia atq̄ direpta eſt: q̄ circa lacus luciſq̄ ſunt plurimi & lectissimi flores oī tpe anni locus ut ipſe raptū il lum uirginis quem iā pueris accepimus declarare uideaf. Et. n. p̄pe eſt ſpelunca q̄dam conuerta ad aglonē iſi nita altitudine: q̄ Ditem patrē ſerunt repente cum curru extiſſe abreptāq̄ ab eo loco uirginē ſecum asportal ſe. Et ſubito nō lōge a Syracusis penetraſſe ſub tētras. Lacumq̄ i eo loco repente extiſſe. Vbi uſq̄ ad hoc tps Syracusani festos dies Anniuersarios agunt celeberrimo uiroꝝ mulierūq̄ cōuentu. pp huius opiniōis uetū ſtatem: qd̄ eōꝝ in hiſ locis uestigia ac p̄pe ſcunabula repiunt̄ deoꝝ mira qdā tota Sicilia priuatim ac publice religio eſt Cereris aetnēſis. Et. n. multa ſaepē p̄digia uīm eius numenq̄ declarat̄. multis ſaepē idifficillimis re bus p̄ſens auxiliū eius oblatum eſt: ut hāc iſula ab ea nō ſolum diligi ſed et̄ iſoli cūſtodiſi q̄ uideaf. nec ſolū Siculi uerūtātē cāteræ gentes natīoēſq̄ Aetnē ſem Cererem maxīe colunt. Et. n. ſi Atheniensium ſacra ſumma cupiditate expetunt̄: ac quos Ceres i illo errore ueniffe dī ſrugesq̄ attruifſe: q̄tā eſſe religionem cōue nit eōꝝ apud quos ea natā eſſe & ſrugem iuēſiſe cōſtat. Itaq̄ apud patres nīros atrocī ac diffīcili Rep. tpe cū Ty. Gracchō occiſo magnōꝝ pīcuſoꝝ metus ex oſtentis portendereſ. P. Mūtio. L. Calphurnio. Cōſ. adiutē ē ad libros Sybillinos a qbus iuentum eſt Cererem antiq̄ſimā placari oportere. Tum ex ampliſſimo collegio deceūrali ſacerdotes Po.R. cum eſſet i urbe nīra pulcherrimū & magnificiſſimum tēplum tī uſq̄ Aetnā p̄feciſt ſunt. Tātā. n. erat auſtoritas & uetustas illius religiōis. Vt cum illuc iſtē nō ad ædē Cereris ſed ad iſam Cererē. p̄ficiſci uiderenſ. nō obtundā diutius aures uīas: iā dudu uereo: ne oīo mea aliena ab iudicioꝝ rōne & quotidiana dicendi cōſuetudine eē uideaf. Hoc dico hāc iſam Cererē antiq̄ſimā religiosiſſimā p̄cipē oīum ſacror̄ q̄ apud oēs gentes natīoēſq̄ ſiūt a. C. Verre ex ſuis tēplis ac ſedibus eſſe ſublata. Qui acceſſiſt Aetnā ui diſtiſ ſimulachr̄ Cereris e māmore & i altero templo Liberae. Sunt ea p̄pla atq̄ p̄clarā ſed nō ita antiq̄. Ex

ære fuit quoddam modica æplitudine ac singulari ope cum facibus pantiquum oium illoq; sunt i eo fano multo
 ant q̄simū. Id sustulit, attamen eo cōtentus nō fuit. Ante ædem Cereris ī apto & ppalio loco signa duo sunt
 Cereris unum a teq; Triptolemi & pulcherrima & p̄pla his pulchritudo piculo æplitudine saluti fuit qd eoz
 demolitæ atq; asportatio p̄difficilis uidebat. Insistebat i manu Cereris dextra simulachr; pulcharrime factū
 uictoriae. hoc iste & signo Cereris auellendum asportādum q̄ curauit. Qui tādem istius animus est, nunc in
 recognitiōe scelerum suoz; cum ego ipse in cōmemoratione eorum nō solum animo commouear: uerum
 etiam corpore phorrescam. Venit, n. mihi fani loci religionis illius in mentem: uerstantur ante oculos omnia
 Dies ille quo ego Aetnā cū uenisse p̄stō mihi sacerdotes Cere: is cū insulæ ac uerbenis fuerunt: Cōtio cō
 uentus q̄ ciuium in quo ego cum loq̄ter tāti fletus gemitusq; siebant ut acerbissimus tota urbe luctus uerfa-
 ri uidere. non illi decumag; impia nō bonoz; direptiones non iniqua iudicia nō importunissimas istius li-
 bidines nō uim nō contumelias qbus operti oppressi erant: cōquererebant. Cereris numen sacerorum uetus
 statē fani religionē istius sceleratissimi atq; audacissimi supplicio expiari uolebant. oia se cætera pati ac negli-
 gere dicebāt. hic dolor erat tatus ut Verres alter orcus uenisse Aetnā & nō proserpinam asportasse sed ipsam
 arripuisse Cererem uidere. Eteni urbs illa non urbs uidetur. Sed fanum Cereris eē Habitare apud se se Cere-
 rem Aetnenses arbitran: ut mi nō ciues illius ciuitatis sed oēs sacerdotes oēs Accolæ atq; antistites Cereris
 eē uideant. Aetnæ tu simulachr; Cereris tollere audebas? Aetnæ tu de manu Cereris uictoriā diripere &
 deā deæ detrahere conatus es? quoq; nihil uiolare nihil attingere ausi sunt in qbus erant oia q̄ sceleri pprio-
 ra sunt q̄ religioni. Tenueret, n. P. pupilio, p. Rupilio. Consillium locum serui fugitiui barbari hostes. Sed ne-
 q̄ tālerui illi diōq; q̄ tu libidinum neq̄ tam fugitiui illi a dominis. q̄ tu a iure & a legibus neq̄ tā Barbari lin-
 gua & natione illi q̄ tu natura & moribus neq̄ illi tam hostes hominibus. q̄ tu diis immortalibus. Quæ de-
 precatio est igitur ei reliqua qui i dignitate seruos scelere barbaros crudelitate hostes uicerit? Audistis Theo-
 dorum & numinium & nicalonem Legatos aetnenses publice dicere se se a suis ciuib; hæc habere manda-
 ta ut ad Verrem adirent: & eum simulachr; Cereris & uictoriā reposcerent: id si impetrassent: tum ut mo-
 rem ueterem aetnensem conseruarent publice in eum tāetsi uexasset Siciliam. Tamen quoniam hæc a ma-
 ioribus constituta accepissent testimonium ne quod diceret. sin autem ea nō reddidissent tum ut iudicio ad-
 essent. Tum uti de eius iniuriis iud. docerent sed multo maxime de religiōe q̄rerent. Quas illorum quæri-
 monias nolite per deos immortales asp̄nari: nolite contemnere ac negligere iud. aguntur iniuriæ sociorum
 agitur ius legum apitut existimatio ueritasq; iudiciorum: q̄ suut omnia pmagna. Verum illud maximum tā
 religione obstricta tota prouincia est. tanta superstitione ex istius facto mētes oium Siculog; occupauit: ut q̄
 cung; accidunt publice uel priuati incōmoda pp̄ ea cām scelere istius euenire uideant. Audistis Ceturipinos.
 Agyrinenses Catinenses Herbitenses Aetnenses complures alios publice dicere quæ solitudo esse in agris q̄
 uastitas quæ fuga aratorum q̄ deserta q̄ inculta q̄ relicta omnia: ea tāetsi istius multis & uariis iniuriis accide-
 runt. Tamen hæc una cā in opinione Siculog; plurimū ualeat qd certe uiolata oēs cultus fructusq; Cereris in
 his locis interiisse arbitrantur. Medemni religioni sociorum iudices cōseruare uifam auctoritatem. Neq; n.
 hæc externa nobis è religio neq; aliena qd si esset si suscipere eā nolletis: tū in eo qui uiolasset sancire uos uelle
 oporteret. Nūc uero i cō omnium gentium religione inq; his sacris quæ maiores nr̄ ab exteris nationibus
 adscita atque accessa uoluerunt q̄ sacra ut erant re uera sic appellari Græca uoluerunt negligētes ac dissoluti
 si cupimus eē, q̄ possimus? Vnius ēt urbis oium pulcherrime atq; ornatissime Syracusæ direptionem cō-
 memorabo & i mediū p̄fera. iud. ut aliqui tota huius generis rōem cōcludā ac definiā. Nemo ē uifum q̄ quē
 admodum captæ sint a. M. marcello Syracusæ s̄aepē audierit nō nunq̄ etiā i analibus legerit. Cōferte hæc pa-
 cē cum illo bello: huius p̄toris aduentū cū illius Impatoris uictoria. huius cohortem impurā cū illius exer-
 citu inuicto: huius libidines cū illius continentia ab illo qui ceperit cōditas: ab hoc qui cōstitutas accepit captas
 dicetis Syracusas. Nūc iam illa omitto quæ disp̄sa a me multis locis dicentur: ac dicta sunt. Forum Syracusa-
 norum quod introit marcelli a plurima cæde seruatum est ad aduentum Verris Siculorum innocentium
 sanguine redūdasse. portum Syracusanorum q̄ tū & n̄fis classibus & Carthaginem clausus fuisset: cum
 isto pr. Cilicum myoparoni p̄domibusq; patuisse: mitto adhibitam uit in genuis. m̄fesfamilias uiblatas: q̄
 tū urbe capta cōmissa nō sunt: neq; odio hostili neq; licentia militari neq; more bellī neq; iure uictoriæ. mit-
 to inq; hæc oia: q̄ ab isto p̄ triēnum pfecta sunt. Ea quæ cōuēta cū illis rebus sunt: de qbus átea dixi: cognos-
 cite Vrbē Syracusas maximā esse Græcas & urbium pulcherrimamq; oium s̄aepē audistis. Est iud. ita ut dicie-
 nam & si tu est cōmunito cum ex oī aditu uel terra uel mari p̄claro ad aspectum & portus hēt, ppe i ædifica-
 tione aspectuq; urbis iclusos q̄ cum diuerlos iter se aditus habeat: In exitu cōiungunf & cōfluunt. Eoz
 iunctiōe pars oppidi q̄ appellat̄ ilula: mari disiuncta angusto ponte rursum adiungitur & cōtinet. Ea tāta est
 urbs ex q̄ttuor urbis maximis cōstare dicat: quaq; una est ea quā dixi insula. q̄ duobus portubus cincta in
 utriusq; portus ostium aditumq; plecta est i q̄ domus est q̄ regis hieronis fuit: q̄ p̄tores uti solent. In ea sunt
 ædes sacræ cōplures: sed duas quæ longe cæteris antecellunt Dianæ una, & altera q̄ fuit ante istius aduentum
 ornatissima: Mineruæ: In hac ilula extrema est fons aq̄ dulcis cui nomen Arethusa est i credibili magnitudine
 plenissimus piscium q̄ fluctu quæ totus operiret: nisi munitiōe ac mole lapidum a mari disiunctus esset. Al-
 tera autē est urbs syracusis cui nomen achradina est i q̄ forum maximū pulcherrimæ porticus ornatissimum
 pritanum amplissima est curia téplumq; egregium louis Olympi. Cæteræq; urbis ptes. Vna lata uia perpe-
 tua multisq; trāuersis diuisæ priuatis ædificiis cōtinent. Terita est Vrbs quæ qd i ea parte fori unum fanum
 antiquum fuit Thice noīata est: i q̄ & Gymnasium amplissimum est & cōplures ædes sacræ: coliturq; ea ps
 & habitat̄ frequentissime. Quarta at est ubs quæ q̄ postrema ædificata ē: Neapolis noīata: q̄ ad summā Thea-

IN.C.VERREM ACCVSATIONVM

trum est maximum p̄terea duo tēpla sunt egregia Cereris unum alte & liberæ. signūq̄ apollinis q̄ Thermes
 uocat pulcherrimum & maximum. Quod iste si portare potuisset: nō dubitasset auferre. Nunc ad māre ellū
 reuertar ne hæc a me sine cā cōmemorata esse uideant. Qui cum tā p̄clarā urbē ui copiisq̄ cōepisset nō puta-
 uit ad laudem Po. R.o. hoc p̄tinere. hanc pulchritudinem ex q̄ p̄serim nihil piculi ostenderet: delere & extin-
 guere. Itaq̄ ædificiis oībus publicis priuatis sacrī pfanis sic pepcit q̄si ad ea defendēda cū exercitu n̄ expugnā-
 da uenisset. In ornatū urbis habuit uictoriae rōnē: habuit huanitatis. uictoriae putabat se esse multa Romam
 d̄portare: q̄ ornamēto urbis eē possent. humanitatis nō plane l̄poliare urbē. p̄fertim q̄ cōseruare uoluisset. In
 hac p̄ticiōe ornatū nō plus uictoria marcelli. P.r. appetiuit q̄ hūanitas Syracusanis reseruauit. R omā q̄ aspor-
 tata sunt ad ædē honoris atq̄ uirtutis. Itē alii i locis uidemus. Nihil i ædibus nihil i hortis posuit nihil i sub
 urnano. Putauit si urbis ornamēta domū suā nō cōtulisset domū suā urbi ornamēto futurā. Syracusis aut p̄
 multa atq̄ p̄greggia reliqt. Deum uero nullū uiolauit nullū attigit. Cōferre Verre nō ut hoīem cū hoīe cōpa-
 retis: neq̄ tali uiro mortuo fiat iurua: sed ut pacē cū bello: leges cū ui: foro & iurisdictione cū ferro & armis: ad
 uentum & comitatū cū exercitu & uictoria cōferatis. Aedes Minerue est i iūla de q̄ antedixi q̄ marcellus nō
 attigit. quā plenā atq̄ ornatā reliqt: q̄ ab isto sic spoliata atq̄ direpta est nō ut ab hoste aliquo q̄ tamen i bello
 religionū & cōsuetudinis iura retigeret sed ut a barbaris p̄donibus uexata eē uideat. Pugna erat eōstris Aga-
 thoclis Regis i tabulis picta p̄claris aut tabulis iteriores tēpli parietes uestiebāt. hi hil erat ea p̄ictura nobiliss
 nihil Syracusis qd̄ magis uisendum putare. Has tabulas. M. Marcellus cū oīa illa uictoria sua pfana fecisset
 tamē religione ip̄editus nō attigit. Iste cū iā illa pp̄ diuturnā pacē fidelitatēq̄. Po. Syrarusani sacra religiosaq̄
 accepisset oēs eas tabulas abstulit. Parietes quoq̄ ornatus tot sācula manserat: tot bella effugerat: nudos ac de-
 formatos reliqt. & Marcellus q̄ si Syracusis cōepisset duo tēpla dedicatoꝝ s̄e Romā uouerat: id ḡ erat ædifi-
 caturus his rebus ornare q̄s cōperat: noluit. Verres q̄ non honori neq̄ uirtuti ut ille: sed Veneri & Cupidini
 uota deberet: Is Minerue tēplum spoliare conatus est. Ille deos deoꝝ spoliis ornare noluit. hic ornamēta Mi-
 nerue uirginis i meretriciā domū trāstulit. Viginti & septē p̄terea tabulas pulcherrime pictas & eadē æde su-
 sulit: i q̄bus erāt imagines Siciliæ regū ac Tyrānoꝝ q̄ nō solū p̄ictorū artificio delectabāt sed et cōmemoratiōe
 hoīum & cognitiōe formaḡ. Ac uidete q̄to tet̄ior hic Tyrānus Syracusis fuerit: q̄ q̄supioꝝ: cum illi tamē
 ornarit tēpla deoꝝ imortalium. hic et deoꝝ monumēta atq̄ ornamēta sustulerit. Iam uero qd̄ ego de ualuis
 illius templi cōmemore. Vereor ne hæc q̄ nō uiderunt: oīa me nimis augere atq̄ ornare arbitrenf. qd̄ tamē
 nemo suspicari debet tam eē me cupidū ut tot uirios primarios uelim p̄ferti ex iudicū numero q̄ Syracusis
 fuerint q̄ hæc uiderit: eē temeritati & médatio meo cōscios. Cōfirmare hoc lud. liq̄do possūm ualuis magni-
 ficētores ex auro atq̄ ebore p̄fectiores nullas unq̄ ullo i tpe fuisse. icredibile dictu eē q̄ multi græci de ualuisse
 hæc pulchritudine scriptū reliqtint. nimiū forsitan hæc illi mirent: atq̄ afferant esto: uerū tamen honestus eē
 Reip. nostræ Iud. ea q̄ illis pulchra eē uideātur. Imperatorē nostrum in bello reliquiss eē præto. in pace abstu-
 lisse. Ex ebore diligentissime perfecta argumenta erant in ualuis. ea detrahenda curauit oīa. Gorgonis os pul-
 cherrimū cinctum anguibus reuelliit atq̄ abstulit. & tamen indicauit nō solū artificio sed et p̄cio q̄stuq̄ duci.
 Nam bulas oēs aureas ex his ualuis quæ erāt & multæ & græues nō dubitauit auferre. quæq̄ iste nō epere de-
 lectabantur: sed pondere. Itaq̄ eiusmodi ualuis reliquit. Ut q̄ oli ad ornandū templum etant maximæ: Nūc
 tantum ad claudendum facte eē uideant. Etiam ne gramineas hastas? Vidi enim uos in hoc nō minime cū
 testes diceret cōmoueri: qd̄ erat huiusmodi. Ut semel uidisſe satis esset. i q̄bus neq̄ manufactū qcq̄ neq̄ pul-
 chritudo erat ullā sed tantum magnitudo incredibilis. De qua uel audire satis eēt nimiū uidere. plusq̄ semel
 etiam ne id concupisti? Nā sappho quæ sublata de Pritaneo ē dat tibi iustā excusationem prope ut conceden-
 dum atque ut ignoscendum eē uideatur. M. Syllamonis opus tam perfectum tam elegans tam elaboratum
 quiq̄ non modo priuatus sed populus potius haberet q̄ homo elegantissimus atque eruditissimus Verres.
 nimirum contradici nihil potest. Nostrum. n. unus q̄sc̄ qui tā beati q̄ iste ē: nō sumus: tam pelicati eē nō pos-
 sumus. Si q̄i aliquid istiusmodi uidere uolet: At ædem eat Fœlicitatis ad monumentum Catuli in porticu.
 Metelli det operam ut admittatur in alicuius istoꝝ Thusculanum. spectet eorum ornatū. Siquid est suorum
 Aedilibus accommodauit. Verres hæc habebat domi. Verres ornamēta Fanorum atq̄ oppidorum habeat ple-
 nam domū uillas refertas. Etiam ne huius operari studia ac delicias. Iud. perferetis? qui ita natus ē ita educat-
 tus ita factus & animo & corpore ut multo appositior ad deferenda q̄ auferenda signa eē uideatur? Atq̄ hac
 Sappho sublata quantum desiderium sui reliquerit: dici uix potest. Nā tū ipsa fuit ægrecie facta tum epigrā-
 ma græcū p̄nobile insiſum hūit. in Basi quod iste eruditus homo & græculus q̄ hæc subtiliter iudicat qui
 solus intelligit si unam litteram græcam sc̄issit nō sustulisset. Nunc. n. quod inscriptum ē inani in Basi decla-
 rat quid fuerit: & id ablatum indicat. Quid signum paenit & æde Esculapii p̄clare factum sacrum & reli-
 giolum nō sustulisti? quod oēs ppter pulchritudinem uisere ppter religione colere solebat. Quid ex æde L̄
 beri simulachrum Aristei nō tuo impio palā ablatum ē? Quid? ex æde Louis religiosissimum simulachꝝ lo-
 uis impatoris quē Græci Vriō nominat pulcherrime factū nōne abstulisti? Quid? ex æde Liberi patruū illud
 caput pulcherrimū quod uisere solebamus: dubitasti tollere? Atq̄ ille Pean sacrificiis anniuersariis simul cū
 Esculapio apud illos colebatur. Aristeus q̄ ut Græci ferunt Liberi filius inuentor Olei esse dicitur: una cum
 Libero patre apud illos eodem erat in templo consecratus. louē autem imperatorem quanto honori in suo
 tēplo fuisse arbitramur. Hinc colligere potestis quāta si recordari uolueritis religione fuerit eadem specie at
 q̄ forma signum illud quod ex Macedonia captum in Capitolio posuerat Flāminius. Etenim tria ferebant
 in orbē terrarum signa louis ip̄atoris uno in genere pulcherrime facta. Vnum illud Macedonicum q̄ i Ca-
 pitolo uidemus. Alterum in Pontiore & angustiis. Tertium qd̄ Syracusis ante Verrem p̄fuit. Illud Flām-

minius ita ex æde sua sustulit: ut in Capitolio hoc est i terrestris domicilio Iouis poneret. Quod autem ē ad introitum Ponti id cum tam multa ex illo mari bella emerserint: tam multa porro in Pontum iniecta sint. usq ad hanc diem integrum inuiolatumq seruatum est: Hoc tertium quod erat syracusis: q. M. Marcellus armatus & uictor uiderat qd religioni cōcesserat: qd ciues atq incolæ syracusani colere: aduenæ nō solū ui sere ueg etiam uenerari solebant: id Verres in templo iouis sustulit. Ut saepius ad M. Marcellum reuertar. Iud. sic habetote plures eē a syracusanis istius aduentu deos q uictoria Marcelli hoies desideratos. Et. n. regis se dicifēt Archimedem illum summo i genio hominē ac disciplina eum q cū audisset iter sectum: p moles tui. Iste oīa quæ regisuit: nō ut seruaret ueg: ut asportaret: regisuit. Iam illa q leuiora uidebunt si hoc lo eo dicerent ideo pteribo: qd iste mētas delphicas e marmore crateras ex ære pulcherias uim maximam uo fōe Corinthiorum ex oībus ædibus sacris syracusis abstulit. Itaq lū. hi qui hospites ad ea quæ uisenda sunt: dūcere solēt & unumquicq ostendere quos illi mistagogos uocat conuersam iam habent demonstratiōem suam. Nam ut ante demonstrabant: qd ubiq eset ita nunc quid undiq ablatum sit: ostēdunt. Quid tū me diocri ne tandem dolore eos affectos esse arbitramini: Nō ita ē Iud. primum q̄ oīs religione mouentur & De os patrios: quos a maioribus acceperunt colendos sibi diligenter: & retinendos eē arbitranf. Deinde hic or natus hæc opa atq artificia signa tabulae pictæ. græcos hoies nimio ope delectant. Itaq ex illoq quærimōis intelligere possumus hæc illis acerbissima uideri: quæ forsitan nobis leuia & contemnenda eē uideantur: mihi credite lū. Tametsi uosmetipos hæc eadem audire certe scio. Cum multas acceperint: per holce annos so ciū atq exteræ nationes calamitates & iniurias nullas græci homines grauius tulerunt: nec ferunt q huiuscemodi spoliations Fanog atq oppidog licet iste dicat emisse se sicuti solet dicere. Credite mihi hoc Iud. Nulla unquam ciuitas tota Asia & græcia signum ullum & tabulas pictas ullum deniq ornamentum urbis sua uoluntate cuiquam uendidit nisi forte existimatis posteaq iudicia seuera. Romæ fieri desierint. Græcos ho mines hæc uēdere coepisse quæ tum non mō nō uidebant: cum iudicia fiebant. Verumetia coemebant: Nisi arbitramini. L. Crassio. C. Sceulæ. Qu. Claudio potentissimis hominibus quoq ædilitates ornatissimas uidimus. Cōmertiū istarum rerum cum græcis hominibus non fuisse his qui post iudiciorum dissolutio nes ædiles facti sunt fuisse. Acerbiorem etiam scitote esse ciuitatibus falsam istam & simulatam emptiōem: quam si quis clam surripiat: aut eripiat palam atq auferat. Nam turpitudinem summam esse arbitrantur re ferri i lfas publicas præcio paruo ea quæ accepissent a maioribus uendidisse: atq alienasse. Etenim mitandū i modum Græci rebus istis: quas nos cōtemnimus: delestantur. Itaq maiores nostri facile patiebantur hæc eē q plurima apud socios: ut imperio nostro q ornatissimi florentissimiq essent: Apud eos autem quos ue stigales aut stipendiarios fecerant tamen hæc relinquebant: aut illi qbus ea iucunda sunt: quæ nobis leuia ui debant: haberent hæc oblectamēta & solacia seruitutis. Quid arbitramini reginos q iam ciues Ro. sunt mereri uelle ut ab iis marmorea Venus illa ne auferatur? Quid Tarentinos ut ne Europam in Tauro sedentē amittant: aut Satyruim q apud illos in æde uestae ē ut cætera? Quid Thespiales ut cupidinis signum ppter quod unum uisuntur Thespiae? Quid Guydios: ut Venerem marmoream? Quid ut piestam Coos? Quid Ephesios ut Alexandrum? Quid Zizicenos ut Aiacem aut Medeam? Quid Rhodios ut Ialysum? Quid Athenienses ut es marmore iachum aut Parthalum pictum aut ex ære Myronis Bucculam? Longum ē: & non necessarium commemorare quæ apud quosq uisenda sunt tota asia & Græcia. Verum illud est quam obrem hæc commemoarem: quod existimare uos hoc uolo mirum quendam dolorem accidere iis ex quo rum Vrbibus hæc auferantur: atq ut cæteros omittamus: De ipsis syracusanis cognoscite. ad quos ego cum uenistem sic primo existimabam. ut Romæ ex istius amicis acceperam ciuitatē Syraculanam propter Hera clii hæreditatem non minus eē isti amicam q Mamertinam propter prædarum ac furtorum omnium societatem. Simul & uerebar ne mulierum nobilium & formosag gratia quagiste arbitrio præturam per triennium geslat: uirorumq quibus cum nuptæ erant: nimia in istum non lenitudo: sed et liberalitate oppugnarer: si quid ex lris syracusanorum conquererem. Itaq syracusis cum ciuis Ro. Eram cogitabolas scribebā iniurias cognosebam. Cum diutius in eo negocio curaq fueram: ut requiesceré curamq animi remittere: Ad Carpinati præclaras tabulas reuertebar. Vbi cum Eqibus Ro. ex illo conuentu honestissimis illos Ver rutiōs de quibus ante dixi: explicabam a Syracusanis: prorsus nihil adiumenti: neq publice: neq priuati expectabam: meo erat in animo postulare. Cum hæc agerem: repente ad me uenit heralius is: qui tum magistratus syracusis habebat hō nobilis: q sacerdos Iouis fuisset: qui honos apd Syracusanos ē amplissimus: agit mecum & cum fratre meo ut si nobis uideretur: adiremus ad eō senatum: frequentes eē in Curia se iussū se natus a nobis petere: Ut ueniremus: primo nobis fuit dubium quid ageremus. Deinde cito uenit in métem non eē uitandum nobis illum conuentum & locum. Itaq cum in Curiam uenimus honorifice sane confur gitur: nos rogatu Magistratus assedimus. incipit is loq qui & auctoritate & ætate & ut mihi uisum est usu rerum antecedebat Diodorus Timarchides: cuius oīs oratio hanc habuit primo iniam senatum populumq syracusanum moleste grauiterq ferre: quod ego cum in cæteris Siciliæ ciuitatibus senatum populumq do cuism: quid eis utilitatis quid salutis afferrem: & cum ab omnibus mandata legatos litteras testimoniaq sumpsissem: in illa ciuitate nihil eiusmodi facerem. Respondi neq Romæ in conuentu Siculorum: cū a me auxilium communī omnium legionum consilio petebatur. causaq ad me totius siciliæ deferebatur Legatos syracusanorum affuisse neq me postulare ut quicquā contra. C. Verrem decerneretur in ea curia in qua inauratam. C. Verris statuam uiderē. Quod posteaq dixi: Tantus est gemitus factus aspectu statuæ: & cōme moratione: ut illud in Curia positum. Monumentum scelerum non beneficiorum uideretur: Tum pro quisque: quantum dicendo assequi poterat docere me cœpit: Ea quæ pauloante commemorauispo

IN.C.VERREM ACCVSATIONVM

Iatam urbem fana direpta: ex Heraclii haereditate quam palestritis concessisset: qui etim a iuuentorem. Oleum sustulisset. Negat illam statuam esse ex pecunia publica data: sed eos qui haereditatis diripiendae participes fuissent: faciendam statuendam curasse. Eos de Romae fuisse legatos illius adiutores improbitatis socios furtorum & cōscios flagitorum. Eo minus mirari me oportere si illi cōi legato & voluntati & saluti siciliae defuerint. Vbi ergo dolores non modo non mores: sed ppe maiores quam ceterorum & sicut eē cognouimus. Tum meū aium ī illos tu ego mei cōsiliū negociorū totius suscepit cām rōnēq; pposui: Tum eos hortatus sum ut causae cōi salutis nō deessent: ut ei illā laudationē q̄ se uia metu coactos paucis illis diebus decreesse dicebat: tolleret. Itaque lud. syracusani hac faciūt istius clyētes atq; amici primū mihi lfas publicas q̄ ī ērario sanctioī cōditas habebāt: proferunt: ī quibus ostendunt oīa q̄ dixi ablata esse perscripta: & plura ēt quā ego potui dicere: perscripta āt hoc mō qd' ex æde Mineruæ hoc & illā abesse: qd' ex æde Louis: qd' ex æde Liberi: ut quisque eis rebus tuendis conseruandis ppræfuerat. Ita perscriptū erat cum rōnem ex lege redderet & quā acceperat deberet tradere. Petisse ut sibi qd' hā res abessent: ignoscere. Itaque omnes liberatos discessisse: & esse ignotū: oībus q̄s ego litteras obsignadas publico signo deportandas curauit. De laudatioē āt rō sic redditā est: primū cum a Verre lfa aliquādo ante aduentum meū. De laudatioē uenissent nihil esse decretū. Deinde cum qdam ex illius amicis cōmoneret oportere dcreui: maxio esse clamore & cōuitio repudiatos. Et postea q̄ meus aduentus oppropiq̄rit iperasie eū: q̄ summā ptatē hēret: ut dcererent: decretum ita esse: ut multo plus illa laudatio aliqd mali q̄ boni possit afferre. adeo lud. ut mihi ab illis demonstratū ē: sic uos ex me cognoscite. Mos ē Syracusis: ut si q̄ de re ad senatum referādicit sñiam q̄ uelit nominati nemo rogar. Et tamē ut q̄s honore & ætate antecedit: ita prius solet sua spōre dicere. Idq̄ a ceteris ei cōcedit. Si quādo taceant oēs tūc sortito cogunt dicere. Cum hīc mos esset: referād senatum de laudatioē Verris: ī quo primū: ut aliqd esset more muliti interpellat. de. sex. Peduceo q̄ ex illa ciuitate totaq; puicā optie meritus esset: se se anteā cum audissem ei ne gociū faceſſitum: cūq; pue publice p̄ plurimis eius & maximis meritus laudare cuperet: a. C. Verre phibitos esse iniquū esse. Tātēlī Peduceus eōg; laudatioē īā nō uteret. Tamē nō prius ei decernere: qd' aliquādo uoluis ſent q̄ qd' tum cogerent. Cōclamat oēs & approbat ita fieri oportere: referād peduceo: ut q̄s ætate & honore antecedebat: ita sñiam dixit ex ordine. Id adeo ex ipso. S. C. cognoscite nā p̄cipiū sñiae p̄scribi solet. RECI Ta. Qd' uerba facta ſunt de. sex. Peduceo. Dicit q̄ primū ſuaserit: decernit. Referād deinde de Verre: Dic q̄lo quo mō: quot uerba facta ſunt de. C. Verre: qd' postea scriptū ē: cum surgeret nemo atq; sñiam diceret: qd' hoc ē: fors duciſ quāobrē? Nemo erat uoluntarius laudator p̄turā tuā d̄fensor p̄culōrū tuorū p̄ſertī cū inire a. P. R. gratiā posset: nemo ipſi illi tui cōiuiae cōſiliari & cōſciū ſoci uerū facere nō audebat: i curia ſtatua tua ſtabat & nuda ī ea filii nemo fuit nec quē nudus qd' filius nuda puicā cōmoueret. Atq̄ ēt hoc me docent eius mō. S. C. ſele feciſſe laudatioēs ut oēs ītelligere poſſent: nō laudatioēm ſed potius irriſionē ēē illā q̄ cōmoneſaceret iſtius turpē calamitosam q̄ p̄turā. Ea. n. ſcripta ē q̄ iſte uirgis neminē cecidifſet: a quo cognoscitis nobilissimos hoīes atq; īnocētissimos ſecuri ſe p̄cuſſos: q̄ uigilāter puicā administratſet: cuius oēs uigilias in ſtupris cōſtat adulteriſq; ēē cōſumptas. Hoc ut ſcriptū ē: qd' p̄ferre nō auderet reus accuſator recitare nō deſinere: qd' p̄dōes p̄cul ab iſula ſicilia phibuiſſet Verres. quos ēt ita syracusanā iſulā recepiſſet. q̄ postea q̄ ex illis cognoui diſceſſi: cū fratre e curia: ut nobis absentibus ſi qd' uellēt decernerent. Decernunt ſtati primū ut L. Fratri hospitium publice fieret q̄ is eādē uolūtātē erga syracusanos ſucepifſet quā ego ſemp habuiſſem id nō mō tū ſcriperunt: ueq; ēt ī ēre iſiſum nobis tradiderunt. Valde hercle te syracusani tui quos crebro com memorare ſoles: diligunt q̄ cū accuſatore tuo ſatis iuſta cām cōiūgēdā necessitudinis putat q̄ te accuſaturus ſit & q̄ ad inq̄rēdū ī te uenerat. Postea decernit ac nō uarie ſed ppe cōiunctis ſentētiis: ut laudatio q̄. C. Verri decretā eſſet: tollere. An eo cū īā nō ſolum diſceſſio facta eſſet: ſed ēt p̄scriptū atq; ī tabulas relatiū. P. r. appella turat q̄s appellaſt: Magistratus aliq. nemo Senator: ne id qdē. Syracusanorū aliq. minime. q̄s igiſ p̄tore appellaſt: q̄ ſtor iſtius fuerat Cecilius. O rem ridiculā. O desertum hoīem. O d̄peratū ac relictum a Magistratu ſi culo Ne. S. C. Siculi hoīes facere poſſent: ne ſuū ius ſuis maioribus ſuis legib; obtinere poſſent: non amicus iſtius nō hospes nō deniq; aliq. ſiculus: ſed q̄ ſtor p̄tore appellaſt. q̄s hoc uidit aut q̄s audiuit: p̄tore aequus & ſapiens dimitti iubet ſenatiū. Concurrit ad me maxima multitudine primum ſenatores clamaſt etipī ſibi ius eri pi libertatem populus ſenarum laudare gratias agere ciui Romaa me nusquam diſcedere. quo quidem die nihil ægregius factum eſt: multo labore meo: quam ut manus ab illo appellatore abſtinerentur. Cum ad Prae. in ius adiſcemus excogitat ſane diligenter & caute quid decernat nam ante quā uerbum facerem de ſel la ſurrexit: & abit. Itaque tum de foro cum iam aduesperaſceret: diſceſſimus: poſtridie mane ab eo poſtu lo. ut syracusanis liceret. S. C. Quod pridie feciſſent: mihi reddere ille enim uero negat & ait indignum faci nus eſſe: quod ego in ſenatu Græco uerba feciſſem: qd' quidem apd' Græcos græcā locutus eſſemid fieri nullo modo poſſe. Respondi hoī ut potui: ut uolui: ut debui tum multa tum etiam hoc me memini diceer facile eſſe perſpicuum q̄tum iter hunc & illū Numidicū uegac germanum Metellū iter eſſet: illum noluiſſe ſua laudatioē iuuare. L. Luculum ſororis uegac cum optie cōueniſſet: huic homini alieniſſimo a ciuitatibus laudatioēs p̄ ui & metu cōparare. Quod ubi iſtellexi: multū apd' illum recētes nūcios multū tabulas nō com mēdaticias ſed tributarias ualuiſſe admōitu ipoq̄ ſyracusanorū ipetū ī eas tabulas facio: ī qbus ſigilla p̄scripta erāt ecce āt noua uerba atq; rixa: ne tū iſtum oīo ſyracusis ſine hospitibus plane nudū ēē atq; d̄lertū putetis: retinere cōpēit tabulas Theōnascus qdā hō ridicule ſianus: quem Syracusanī theor actum uocat qui illīc eius modi eſt ut eum pueri ſectentur ut oēs cum loq̄ cōperint irrideant. Huius tamē iſanīa quāt r. dicula alīis mihi tamē moleſta ſane fuit: nam cum ſpumas ageret ī ore: arderent oculi uoce maxia uī me ſibi afferre clamaret: copulati ī ius peruenimus. Hic ego poſtulare cōpēi: ut mihi tabulas obſignare ac deportare liceret.

Ille cōtra recitare oīum mihi tabulae & litterarum fieri potestatem oportere. Ille fūtōsus urgerē nihil ad se uestras leges pertinere. Pr. intelligens negare sibi placere; qd. S.C. ratū esse nō deberet: id me Romam depor-
tare. Quid multa? nisi uehemētius homini mīatus essem: nisi legū sanctionē pōenāq; recitassem Tabularum.
mihi p̄t̄s facta nō eēt. Ille at̄ isānus q̄ pro isto cōtra me uehemētissime declamasset: postq; nō ip̄etravit. credo
ut i gratiā metū redire: libellum mihi dat: i quo istius fūta Syracusana p̄scripta erāt: q̄ ego antea iā ab illis:
cognorā& acceperā. Laudēt te sane iā Mamertini q̄ ex tāta puicīa soli sunt: q̄ se saluū uelit. Ita tamē laudēt ut
Heius q̄ eius p̄inceps legatiōis ē: ad̄sit: Ita laudēt: ut ea q̄ rogati erūt: mihi parati sint respōdere. Ne subito a me
ōpprimāt: hic sum rogaturus: nauē debeat ne? fatebūf: p̄buerit ne. C. Verre Pr. negabūt. ædificauerit ne na-
uē onerariā maximā publice quā Verri dederūt? negare nō poterūt. frumētum ne ab his sum p̄serit Verres &
Po.R. mitteret sicuti supiores? negabūt. Quid militū aut nauta & p̄ triēniū d̄derunt? nullū datum dicēt: fūl-
se Messanā oīum istius fūtōgac p̄dārē receptricē? negare nō poterūt. pmulta multis i nauibus illīc expor-
tata. Hāc deniq; nauē maximā a Mamertinī datā onustā cū isto Pr. p̄fectā fatebūf. Quāobrē tibi habe sane
istā laudatiōem Mamertinā. Syracusam qdē ciuitatē: ut abs te affecta sit: ita i te ē aīatam uidemus: apd' quos
ēt Verreia illa flagitiosa sublata sunt. Et, n. minime cōueniebat: ei deo & honores haberi: q̄ simulachra deorū
sustulisset. Etiā mehercule ill d̄ syracusanis merito rep̄hēdere: si cū diē festum ludogēde fastis suis sustulis-
sent: celeberrimū & sanctissimū: q̄ eo ī die syracusa a Marcello captæ ē dicunt: iīdē diē festū. Verris nomi-
nie agerēt: cū iste syracusanis q̄ ille calamitosus dies reliquerit: adēmisset. At uidete hominis ipudētiā atq; ar-
rogatiā Iud. qui non solum Verreia hāc turpia hāc ridicula ex herachii pecunia constituerit: uerum etiā Mar-
cellea tolli iperarit: ut ei sacra facerent: quot annis cuius opera omnium annorum sacra deosq; patrios ami-
ferant: eius autem familie dies festos tollerent: per quam cāteros quoque festos dies recuperarant.

M.T.C.IN.C.VERREM ACCVSATIONVM LIBER SEPTIMVS ET VLTIMVS.

EMINI VIDEO dubium esse Iud. quin apertissime. C. Verres i Sicilia sacra fanaq; omnia &
priuatī & publice spoliari: uersatusq; sit sine ulla nō mō religiōe ueq; dissimulatiōe i oī gene-
re furādi atq; p̄dādi. Sed qdā mihi magnifica & p̄clara eius defensio ostēdīf. cui quēadmodū
resistā: multo mihi ante ē Iudices p̄uidendū. Ita. n. causa cōstituit̄. puicīa siciliā uirtute eius:
& uigilantia singulari dubiis formidolosifq; téporibus a fugitiuis atq; a bellī piculis turam-
esse seruatā. Quid agā lud. quo accusatiōis meæ rōnē cōferā? quo me uertā? Ad oēs. n. meos i
perus q̄si murus qdā boni nomē iperatoris oppōit̄. Noui locū: uideo ubi se iactatus sit Hortensius bella pi-
cula tpa. R. P. Impatore penuria cōmemorabit. Tū d̄pcabis a uobis: Tū ēt p̄ suo iure cōtendet. ne patiamini
talē Imperatorē. P. R. sicut loq; testimoniis eripi: ne obteri laudē ipatorīa criminibus avaricie uelitis. Non
possim dissimulare lu. Timeo ne. C. Verres propter hāc uirtutē eximiā i re militari oīa q̄ fecit ip̄une fecerit.
Venit. n. mihi i mētem i iudicio. M. Aquilii quātū auctoratis quātū momēti oīo. M. Antonii habuisse exi-
stimata sit: q̄ ut erat i dicendo nō solum sapiens: sed ēt fortis. Causa p̄pe perorata: ip̄se arripuit. M. Aquilium
constituit̄ i cōspectu oīum: Tu hīcāq; eius a pectore abscondit: ut cicatrices. P. R. Judicēs q̄alpicerent aduerso
corpo exceptas: simul & de illo uulnere: qd̄ ille i capite ab hostiū duce accepit: multa dixit: Eoq; adduxit
eos q̄ erāt iudicaturi uehemētē ut uererēf: ne quē uiq; fortuna ex hostiū telis eripuisset: cum sibi ip̄e nō pe-
percisset. Hic nō ad. P. R. laudē: sed ad iudicium crudelitate uideref ē seruatus. Hāc eadē nūc ab illis d̄fensio
nibus rō uiaq; tentat̄. Idē q̄rīf sit fur: sit sacrilegus: sit flagitior: oīum uittoriūq; p̄rīcēps. At ē bonus Impera-
tor & foelix & ad dubia. R. P. tépora reseruādus. Nō aga summo iure tecū nō dicā id qd̄ debeam forslitan ob-
tinere: cū iudicium certa lege sit cōstitutū nō qd̄ i re militari: fortiter feceris: led quēadmodū manus ab alie-
nis pecuniis abstinueris: abs te doceri oportere. Nō inquā sic agā: sed ita q̄rā quemadmodū te uelle itelligo: q̄
tua opa & quāta fuerit i bello? Quid dices: an bello fugitiuoq; sicilia uirtute tua liberatā: magna laus q̄ hōe
sta rō: sed tamē quo bello? Nos. n. post id bellū qd̄. M. Aquilius cōfecit sic accepimus nullū i sicilia fugitiuoq;
bellū fuisse: at i Italia fuit: fateor & magnū qdem ac uehemens. Nū igif ex eo bello partē aliq; laudis appetere
conaris? Nū tibi illius uictoriā gloriā: cū. M. Crassus aut. Gn. P̄peio cōmunicādā putas? Nō arbitror hoc etiā
deesse tuā ipudētiā: ut q̄qd̄ eiusmōi dice & audeas: Obſtitisti uidelicet ne ex Italia trāſire i siciliā fugitiuoq;
copiae possent ubi? quādo? q̄ ex pte? cū aut nauibus aut ratibus conarenf accedere? Nos. n. nihil unq; prōsūs
audiuimus: & ill d̄audiūmus. M. Crassus fortissimi uiri uirtute cōſilioq; factū ne ratibus cōiunctis fredo fugi-
tiui ad Messanā transire possent. A quo illi conatu nō tātopere p̄hibendi fuisse: si ulla i sicilia p̄ſidia ad illo
rum aduentū opposita putarēt. At cum i Italia bellum tā p̄pe a sicilia tamē i sicilia nō fuit. Quid mīz? Nec
cum i sicilia qdē fuit eodē īteruallo pars eius belli i Italia ulla p̄uasit. Et. n. p̄pingtas ad utrā partē hoc loco p̄-
ferē utq; auditū facilem hostibus: an cōtagionē īmitandi eius belli pericolosam fuisse: aditus oīis hominibus
sine facultate nauū nō mō disiūctus: sed ēt clausus fuit: ut illis qbus siciliam propīquā fuisse dicas facilius fue-
rit ad oceanū puenire: q̄ ad Peloridē accedere. Cōtagio autem ista seruiliis belli cur abs te potius q̄ ab his om-
nibus q̄ cāteras prouicias obtinuerūt: p̄dicaf? an q̄ i sicilia iam ante bella fugitiuoq; fuerūt? at ea ipsa causa ē
cur ipsa prouicia minimo i piculo sit & fuerit. Nam postea q̄ illīc. M. Aquilius discessit: oīum iſtituta atq; edi-
Etā Pr. fuerūt eiusmōi. ut ne q̄s cū tēlo seruus eēt. Vetus ē: qd̄ dicā: & p̄p̄ seueritatē exēpli nemini fortasse ue-
strū inauditū. L. Domitū Pr. i sicilia cum aper igēs ad eū allatus eēt. admiratū req̄sifit q̄s eū p̄cussisset cū au-
disset pastorē cujusdā fuisse: eū ad se uocari iussit illū cupide ad Pr. q̄sī ad laudē & ad p̄miū accurr̄ſſe: quāſſe
domicium qui tantam bestiā percussisset? illum se respondisse uenabulo: statim deinde iussu. Pr. in crucem
esse sublatū: Duḡ hoc fortasse uldeas nec̄ego ullā i pte dispuo tātū itelligo maluiffe. Domiciū crudelem i
aiaquertendo: q̄ i p̄termitēdo dissolutū uideti. Ergo his iſtitutis puicīa iā tū cū bello fugitiuoq; tota Italia ar-

IN.C.VERREM ACCVSATIONVM

deret hō nō accerrius nec fortissimus. Gn. Norbanus i summo ocio fuit. pfacile. n. se se sicilia tuebaſne qd i ipſa bellū poſſit exiſtere. Et. n. cū nihiſ tā cōiūctū ſit q̄ negociaſores n̄i cū ſiculis uſu re rōne cōcordia: & cū ipſi ſi culi res ſuas ita cōſtitutas habeāt: ut hiſ pacē expeditat eē. Impiū āt. P.R. ſic diligāt: ut id imini aut commuta ri minime uelit: cūq̄ hāc ab ſeruoꝝ bellō picula &. Pr. iſtitutis & dīoꝝ disciplia puifa ſint. Nullū ē malū do- mesticū: qd ex ipa puicía naſci poſſit: Quid igiſ? nulli ne motuſ i Sicilia ſeruoꝝ Verre. Pr. nullæ ne cōſenſio- nes factaſ eſſe dicunſ? Nihil ſane qd ad. S.P. p.R. puenerit: nihil qd iſte Romā publice cōſcripterit: & tamen coeptu eſſe i ſicilia moueri aliquot lociſ ſeruitiū ſuſpicor. Id adeo nō tā ex re q̄ ex iſtiu factis dīcretiſ q̄ cognō- ſco. At uiđte q̄ nō inimico aī ſim aefturus. Ego ip̄e hāc q̄ illæ q̄rit: q̄ adhuc nūq̄ audiſtiſ: cōmemorābo: & p̄- ferā. In Triocalino quē locū fugitiui iā ante tenuerūt. Leonidæ cuiuſdā ſiculi familiā i ſuſpitionē ē uocata con- iuratiōis. Res dīlata ad iſtu ſtatū: ut par fuit: iuſſu eius hoīes q̄ noīati erāt: cōphensiſ ſunt adducti p. Lilybeū: do- mīo denūciatiū ē: ut adedſet: cā diſta dānatī ſunt. Quid deide: qd cēſetis: ſurtū fortaffe aut p̄dā expectatiſ aliq̄ Nolite uſq̄ quaq̄ qdē quārere i mōetu belli furādi q̄ locus pōt eſſe. Etiā ſi q̄ ſic ſuit i hac re occasio p̄termiſ- fa ē. Tū potuit a Leōidæ nūmōḡ aligd auferre: cū denunciauit: ut adedſet: ſuit nundinatio aliq̄ & iſti nō noua- ne cām diceret: ēt alter locus ut absoluuerent. Dānatī qdē ſeruiſ q̄ p̄dandi pōt eē rō: p̄duci ad ſuppliciū neceſ- ſe ē. Testes. n. ſunt: q̄ i cōſilio fuerūt. Testes publicaſ tabulaſ testiſ ſplēdi diſſima ciuitas Lilybetana: Testiſ hōe ſtiffiſſimus maximuſq̄ cōuentuſ ciuiū. R. nihil pōt: p̄ducēdi ſunt: Itaq̄ p̄ducū: & ad palum alligāt. Etiā nunc mihi expectare uidemini lud. qd deide factū ſit: qd iſte nihil unq̄ ſecit: ſine aliquo q̄ſtu atq̄ p̄da. Quis i eius- mōi re fieri poſtuit: qd cōmodū ē: Expectate facinus q̄ uultis iprobū unicā tamē expectationē oīum nomie ſceleriſ cōiuratiōiſ q̄ dānatī ad ſuppliciū traditi ad palū alligati repēte multis milibus hoīum iſpectatiſbus ſo- lutuſ ſunt & Leōidæ illi dīo redditi. Quid hoc loco potes dicere hō amētiffiſſime? Nisi id qd ego nō q̄ro: quod dñiſ i re tā nefaria: Tametli dubitari nō pōt. Tamē ne ſi dubiteſ qdē q̄ri oporteat: qd aut quātū aut quō acce- peris. Remitto tibi hoc totū atq̄ iſta te cura libero: neq̄. n. metuo ne hoc cuiq̄ pſuadeaf: ur ad qd facinqs ne- mo p̄ter te ulla pecunia adduci poſtuerit. Id tu ḡras ſuſcipre conatus ſis. Vege d̄ iſta furādi p̄dādiq̄ rōe nihil di- co: De hac ipatoria iā tua laude diſputo. Quid aī bone cuſtos dīfensoriſ p̄uinciaſ? Tu quoſ ſeruoſ arma ca- pere: ac bellū ſacere i Sicilia uoluſile cognoraſ: & d̄ cōſilioſ ſnīa iudicaraſ: hos ad ſuppliciū iā more maiorū tra- ditos & ad palū alligatos ex media morte eripere ac liberare auiſuſ eſ: ut quā dānatī ſeruiſ crucē fixeraſ: hāc idemnatiſ ciuibus. R. referuares: Præditæ ciuitates diſparati oībus rebus hoſ ſolent exitus exitiales hēre: ut di- ſamnati i integre restituāt: uicti ſoluāt. Exules reducāt: res iudicatae reſcindant. Quæ cū accidūt: nemo ē qn iſtelligat ruere illā. R. P. Hāc ubi ueniuūt nemo eſt q̄ ulla ſpēm ſalutis reliquā ē arbitref. Atq̄ hāc ſicubi facta ſunt. Vt hoīes populares aut nobiles ſupplicio aut exilio leuarēt: ut nō ab hiſ ipſis q̄ iudicaiſſent ut nō ſtatim ut nō eoz facinorū dānatī quāt ad uitā & fortunas oīum ptinerēt. Hoc uero nouū & eiusmōi ē: ut magis pro- pter reuū q̄ pp rē ipſam credibile ē eideſ: ut hoīes ſeruoſ: ut ipſe q̄ iudicarat: ut ſtatū e medio ſupplicio di- miſerit: ut eius facinoriſ dānatī ſeruoſ: qd ad oīum liberoḡ caput & ſanguinē ptineret. O p̄clag! Impatorē nec iam cū. M. Aglioſ ſortiſſimo uiro: ſed uero cū Pauliſ Scipiōibus Mariiſ cōferendū: Tātū ne uideſſe i mōetu pi- culoꝝ p̄uinciaſ cū ſeruicioſaios i Sicilia ſuſpēſoſ pp bellū Italiæ fugitiuoꝝ uideret. Ne q̄ ſe cōmouerere aude- ret: q̄tū terroriſ inieciſ: cōphēdi iuſſit. Quis nō ptimescat cām dicere diioſ: qd ſeruiſ tā formidolofuſ ſecif- ſe uideſſe, pnuinciauit. Orta uideſſe flāmam paucorū dolore ac morte reſtrixiſſe. Quid deinde ſeq̄: uerbera atq̄ i- ignes & illa extrema ad ſuppliciū dānatōrū mōetū cāterorū cruciatus & crux hiſce oībus ſuppliciis ſunt libera- ti. Quis dubiter qn ſeruicioſaios ſumma fortitudiſ opp̄ſſerit: cū uideſſe ea facilitate. Pr. ut ab eo ſceleriſ coniu- ratiōiſ q̄ dānatōrū uita uel ipſo carnifice iternūcio redimeret. Quid hoc i Apolloniē Aristodamo: qd i Leō- te Magareniſ nō idē feciſtī: qd iſte motuſ ſeruoꝝ bellī ſubita ſuſpicio? Vt tibi tādem diligentia custodiē- dā ſeruoꝝ. an nouā rōnem iprobiſſimi qſtu attulit? Halēſis Eumenidæ nobilis hoīis & hōeliſt magnæ pe- cuniæ uillicus cū ipuſlu tuo iſimulatus eſſet. HS. lx. a Domio accepisti. qd nuper ipſe iuratus docuit quād- modū geſtum ēt. Ab egiſe R. O. C. Matrino abſente cū iſ eēt Romā q̄ eius uillicos paſtoresq̄ tibi i ſuſpicio- nē tenuiſſe dixeras. HS. centies abſtulisti. Dixit hoc. L. Flauius q̄ tibi eam pecuniam numerauit procurator. C. Matrini. Dixit ipſe. C. Matrinus dicet uir clarissimus. Gn. Lentulus Cēſor q̄ Matrini honoris cauſa recetiſ: negocio ad te litteras miſit: mittēdaſq̄ curauit. Quid d̄ Apollonio Diocli filio Panormitanō: cui Gemio co- gnomē ē præteriri pōt? & qd hoc tota Sicilia clarius? Et qd idigniſ? & qd manifestius p̄ferri pōt? Quē iſ ſe uti panormū uenit ad ſe uocari: & d̄ Tribunali citari iuſſit: cōcursu magno frequentiaq̄ cōuentuſ hoīes ſta- ti loq̄ mirari q̄ Apollonius hō pecuniosuſ tā diu ab iſto maneret ētger. Excoſitauit nēſcio qd attulit profe- cto hō diues repēte a Verre nō ſine cā cītaſ expectatio ſumma oīum qdnā id eēt: cū examinatus ſubito ip̄e accur- rit cum adolescentiſ filio. Nam pater grandis natu iam diu lecto tenebatur. Nomiat iſte ſeruum quem magi- ſtrum pecoriſ eſſe diceret: eum dicit coniurasse: & alias familiās concitasse: Is oīo ſeruuſ i familiā non erat: eum ſtatim exhiberi iubet. Apollonius affirmat ſeruum ſe omnio illo nomie habere neminem. Iſte homi- nem arripi a Tribunali & in carcerem coniici iubet. Ille clamare cum raperetur: nihil ſe miſerum feciſſe. Ni- hil commiſſiſe: pecuniam ſibi eē i hominibus numeratā i præſentia non habere. Hāc cū maxſ ſumma ho- mīum freq̄ntia teſtificaret: ut quis iſtelligere poſſet: eū q̄ pecunia nō dediſſet: Iccirco illa tā acerba iniuria affi- ci cum maxſ: ut dico hoc d̄ pecunia clamareti: uicla coniectus ē. Videre cōſtantia. Pr. & eius. Pr. q̄ i rebus nō ita defendat: ut mediocris. Pr. ſed ita laudeſ: ut optiū Imperator. Cū ſeruoꝝ bellū metuereſ: quo ſupplicio diioſ idēnatōs afficiebat hoc ſeruoſ dānatōs liberahat. Apolloniū locupletiſſimū hoīem: q̄ ſi fugitiui bellū i Sicilia facerent: ampliſſimas fortunas amitteret bellī fugitiuoꝝ noīe i dicta cā i uicla coniectit ſeruoſ quoſ ip- ſe cū cōſilio bellī faciendi cā cōſenſiſ ſe iudicauit eos ſine cōſilio ſnīa ſua ſpōte oī ſupplicio liberauit. Quid ſi ab

Apollonio aliqd cōmissum esset quāobrem iure ī eum aīaduertere tamen ne hāc rem sic agemus: ut crimi
 ni aut inuidiæ reo putemus esse oportere si quo de hoīe seuerius iudicauit? Nō agā tā acerbe nō utar ista ac
 cusatoria cōsuetudis si qd̄ est factum clementer: ut dissolute factu criminer: si qd̄ uindicatum feuere ē: Vt ex
 eo^o crudelitatis inuidiā colligā:nō agā ista rōne tua sēqr̄ iudicia tuā defendā auctoritatē: quoad tu uoles: Si
 mūl ac tu te cōperis tua iudicia rescidere: mihi succensere definito. Meo iure, n.cōtendā eum q suo iudicio cō
 demnatus sit: iurato^r iudicium sententiis dānari oportere. Nō d̄fendā Apollōni cām amici atq̄ hospitis mei
 ne tuū iudicium uidear rescidere. Nihil de hoīs frugalitate uirtute diligentia dicā: Pr̄termittā illd̄ et d̄ quo
 ātea dixi fortunas eius ita cōstitutas fuisse: familia pecore uillis pecuniis creditis: ut nemini minus expediret
 illū ī sicilia tumultum aut bellum cōmoueri. Nō dicā ne illd̄ qdem si maxie ī culpa fuerit Apollonius: Tamē
 si hoīem hōestissimum ciuitatis hōestissimā tā grauiter aīaduerti cā idicta nō oportuisse. Nullā inuidiā in te
 ne ex illis qdem rebus cōcitabo: cū esset talis uir ī carcere ī tenebris ī squalore ī sordibus tyranicis, interdictis
 tuis patri exacta ætate & adolescenti filio adeundi ad illū misęptatē nūq̄ esse facta. Etiā illd̄ p̄teribō: quotiēs
 cunḡ Panormum ueneris illo anno & sex mensibus: nā tā diu fuit ī carcere Apollōnius: Totiens ad te senatum
 Panormitanum adisse supplicem cū m̄fatibus sacerdotibusq̄ publicis orātem atq̄ obsecrātem: ut aliqd̄ il
 le miser atq̄ inocens calamitate illa liberaret. Reliquā hāc oīa: q̄ si uelim pseq̄ facile ostendā tua crudelitate
 ī alios oēs tibi aditus misericordiæ iudicū iā pridē esse p̄clusos. Omnia igī ista cōcedā & remittā. p̄uideo enī
 qd̄ sit d̄fensurus Hortensius fatebit apd̄ istum neq̄ senectutem patris neq̄ adolescentiā filii neq̄ lachrymas
 utriusq̄ plus ualuisse q̄ utilitatē salutēq̄ puiciā: Dicet. R. P. administrari sine mōtu ac seueritate nō posse: q̄
 ret quāobrem fasces p̄toribus p̄ferāt: cur secures datae: cur carcer ædificatus: cur tot supplicia sint ī impro
 bos more maiorē cōstituta? Quæ cū oīa grauiter seuereq̄ dixerit: q̄p̄a cur hunc eundē Apolloniū Verres idē
 repēte nulla noua re allata: nulla defensione si sine cā de carcere emitti iusserrit? Tātumq̄ in hoc criminis suspi
 rationis esse affirmabo: Vt iā ip̄is iudicibus sine mea argumentatiōe cōiecturā facere pmittā. Quod hoc genus
 p̄dādi q̄ ip̄obum q̄ indignum q̄q̄ ad magnitudinem q̄stus īmensum īfinitum q̄ eē uideat. Nam quæ iste ī
 Apollonio fecit: Ea primū breuiter cognoscite quot & quāta sint: Deinde hoc expedite atq̄ æstimate pecunia
 reperiens iccirco hoc ī uno homine pecunioso tot cōstituta ut cāteris formidines similiū incōmodorum
 atq̄ exempla periculorum p̄ponerent. Primum insimulatio est repentina capitalis atq̄ inuidiosi criminis: sta
 tuite quāti hoc putetis & quā multo redemisse. Deinde crimen sine accusatore senrentia sine cōsilio dānatio
 sine defensione. Aestimare hāc regē omnium præcia & cogitate ī his iniquitatibus unum hāsisse Apolloni
 um. Cāteros profecto multos ex his incōmodis pecunia se liberasse. Postremo tenebræ uincla carcer iclusum
 suppliciū atq̄ a conspectu parentum ac libeḡdeniq̄ a libero spiritu & cōmuni luce seclusum. Hāc uero quæ
 uel uita redimi recte possunt æstimare pecunia nō queo. Hāc oīa sero redemit Apolionius iā mōre ac mi
 seria perditus: sed tamē cāteros docuit: ante istius auariciæ ac sceleri occurrere. Nisi uero existimatis homi
 nem pecuniosissimū sine aliqua causa quæstus iniectū ad tam incredibile crimen: aut sine eadem causa repē
 te ī carcere emisum: aut hoc p̄dādi genus ab isto ī illo uiro adhibitum ac tentatum: & nō p̄ illum omni
 bus pecuniosis Siculis metū p̄positum & iniectum. Cupio mihi lu. ab illo subici quoniā de militari eius glo
 ria dico: si qd̄ forte p̄tereo. Nam mihi uideo de omnibus iam rebus eius gestis dixisse: quæ qdem ad belli
 fugitiuōq̄ pertinerent suspitionē. Certe nihil Iciens p̄tēmis: habetis hoīs cōsilia diligētiā uigilantiam de
 fensionēq̄ puiciā. Sūma illuc pertinet: ut sciat: quoniā plura genera sunt ip̄atorē. Ex quo genē sit. ne diu
 tius ī tanta penuria uiroḡ fortium talem ip̄atorem ignorare possitis. Non ad. Qu. Maximū sapientiam ne
 q̄ ad illius superioris Africani ī re gerenda celeritatē: neq̄ ad istius q̄ postea fuit ī singulare cōsilium: neq̄ ad
 pauli rōnem ac disciplinā neq̄ ad. C. Marii uīm atq̄ uirtutē: sed ad aliid̄ genus ip̄atorē: sane diligenter reti
 nendum & conseruandum quæso cognoscite. Itinēq̄ primū labore q̄ uel maximus est ī re militari Iud. & in
 Sicilia maxie necessarius: accipite q̄ facilem sibi iste & iucūdū rōne cōsilioq̄ reddiderit. Primū tēporibus hy
 bernis ad magnitudinē frigore & ad tempestatū uī ac fluminū p̄claḡ sibi hoc remedium cōparat. Vrbem
 Syracusas elegerat: cuius hic situs atq̄ hāc natura esse loci cāliḡ dicit: ut nullus unq̄ dies tā magna turbulē
 taḡ tempestate fuerit: qn aliquo tēpore solē eius diei hoīes uideret. Hic ita uiuebat iste bonus Imperator hy
 bernis mēsibus: ut eum nō facile nō mō extra rectum: sed ne extra leq̄ū qdem q̄squā uideret: Ita diei breuitas
 cōuiuis noctis lōgitudo stupris & flagitiis cōterebat: Cū āt uer esse cōpetat: cuius īsciuū iste nō a Fauonio ne
 q̄ ab aliquo austro notabat: sed cū uiderat rosam tunc icipere uer arbitrabat. dabat se labori atq̄ itieribus ī q
 bus usq̄ eo se p̄rabebat patientem atq̄ sp̄iḡ ut eum nemo unq̄ ī equo sedentē uideret. Nā ut mos fuit Bi
 thyniae Regibus lectica acta foro serebat: i q̄ puluinus erat placidus Melitēsi rosa fartus. Ip̄se autem coronā
 habebat unam ī capite alteram ī collo reticulūq̄ ad nares sibi appōebat tenuissimo lino minutis maculis ple
 nū rosa. Sic cōfecto itinere cū ad aliquod oppidū uenerat: eadem lectica usq̄p̄ad cubiculū deferebat. Eo uenie
 bant Siculorum magistratus ueniebant Equites Roma. Id quod ex multis iuratis audietis: controuersiæ se
 creto deferebant paulo post palam decretā aūferebantur. Deinde ubi paulisper in cubculo præcio nō æqui
 tate iura descriperat. Veneri iam & libero reliquum tempus deberi arbitrabatur. Quo loco mihi non
 p̄tēmittenda uideretur p̄clari Imperatoris egregia & singularis diligentia. Nam scitote esse oppidum in
 Siciliā nullum ex iis oppidis in quib⁹ Pr̄tores consistere & conuentum agere solent: quo in oppido non
 iste ex aliqua familia non ignobili delecta ad libidinem mulier esset. Itaque nonnullæ ex eo numero in con
 uium adhibebant palam. si quæ castiores erant: ad tempus ueniebant lucem conuentumque uitabant
 Erant autem conuiuiā non illo silentio. P. R. p̄tōrum atq̄ ip̄atorum: neq̄ eo pudore q̄ ī Magistratuū
 conuiuiis uersari solet: sed cum maximo clamore atq̄ conuitio: nōnunquam ēt res ad manus atq̄ ad pu

IN.C.VERREM ACCVSATIONVM

gna ueniebat. Iste n. Pr. seuerus ac diligens q. P. R. legibus nunq̄ paruissest. illis diligenter legibus q̄ in poculis
 ponebāt: obtempabāt. Itaq̄ erāt exitus eiusmōi: ut aliis inter manus et cōuiuio tāq̄ e p̄lio auferret: aliis tanq̄
 occisus relinquereſ: plāxīq̄ fusi sine mente ac sine ullo sensu iacerent: quis ut cū aspexissent nō ſe. Pr. cōuiuū:
 ſed ut cānensem pugnā neqt̄iae uidere arbitrareſ. Cū uero æſtas ſumma eſſe iam cōpat: qd' tps oēs iam ſem
 p Siciliæ. Pr. i itineribus cōlumere cōſueuerūt: ppea q̄ tum putat obeundā eſſe maxie puiciā cū i areis frumē
 ta ſunt qd' & familiæ cōgregāt: & magnitudo ſeruicii pſpicitur: & labor operis maxie oſtendit: & frumenti
 copia cōmonet tps anni nō ipedit: tu inq̄ cū cōcursant cæteri Pr. iſte nouo quodā ex genere ipator ſyracuſa/
 noꝝ loco ſtatua ſibi caſtra faciebat. Nam in ipſo aditu atq̄ ore portus ubi primum ex altoſinus ad Vrbē ab
 littore iſlectitur: Tabernacula carbaceis intenta uelis collocabat: Hoc ex illa domo p̄toria q̄ Regis Hierōis fu
 it: ſic emigrabat: p̄ ut eos dies nemo iſtū extra illum locū uidere poſſet. In eum at ipſum locū aditus erat ne
 mini niſi qui aut ſocius aut minister libidinis eē poſſet: hūc oēs mulieres: qbus cū iſte cōuerat: cōueniebat:
 q̄ iucredibile ē quanta multitudine fuerit ſyracuſis: huc hoīes digni iſtius amicitia digni uita illa cōuiuīſque
 conueniebant. Inter huiusmōi uiros ac mulieres adulta ætate filius uersabāt: ut eum et ſi natura a parentis ſi
 militudine abriperet. cōſuetudo tamē ac disciplina patris ſimilē eē cogeret. Huc tertia illa perducta per dolū:
 atq̄ iſtidias ab Rhodio tibicinē maximas in iſtius caſtris effeſſe turbas dicit: cum indigne pateretur. Vxor
 Cleomenis ſyracuſani nobilis mulier: item q̄ Eschriōis hōesto loco nata i conuentu ſuū mimi Iſidoris filiam
 ueniffe. Iſte at Hánibal q̄ in ſuis caſtris uirtute putaret oportere nō genere certari: ſic hāc Tertiā dilexit: Vt eā
 ſecū ex puincia exportaret: ac p̄ eos dies cū iſte cum pallio purpureo pariḡ tunica uersare in cōuiuīſ mulie
 bribus nō offendebāt hoīes i eo: neq̄ moleſte ſerebat abeſſe a foro Mīratū nō ius dici nō iudicia fieri lucum
 illum littoris pcrepare totum muſieꝝ uocibus cātuq̄ ſympoñia i foro ſilentium eſſe ſum mū cauſa: atq̄
 iuris: nō ſerebant hoīes moleſte. Nō. n. ius abeſſe uidebat foro neq̄ iudicia: ſed uis & crudelitas & bonor: acer
 ba atq̄ idigna direptio. Hunc iſiḡ tu Imperatorē eſſe defendis Hortensi: huius furta rapinas cupiditatē cru
 delitatē ſupbiā ſcelus audaciā reꝝ geſtaꝝ magnitudine atq̄ Imperatoris laudibus tegere conariſ. Hic ſcilicet
 ē metuendū ne ad exitū defenſionis tuā uetus illa Antoniana dicendi ratio atq̄ auſtoritas pſeraſ: ne exciteſ:
 Verres ne denudeſea peſtore: ne cicatrices. P. R. aſpiciat: ex mulieꝝ morſu uestigia libidinis atq̄ neqt̄iae. Dii fa
 ciant ut rei militaris ut bellī mentionē facere audeas. Cognoscē. n. oīa iſtius æra illa uetera ut non ſolum i v
 perio uerūetiam i ſtipendiis qualis fuerit iſtelligatiſ. Renouabit pria illa militia cū iſte e foro abduci nō ut ipē
 p̄dicat: pduc: ſolebat. Aleatoris Placētini caſtra cōmemorabūt. i qbus cū freq̄ns uiflet: Tamē ære dirutus ē.
 Multa eius i ſtipendiis dāna pſerent: quæ ab iſto ætatis fructu diſſoluta & cōpensata ſunt. Jam uero cum in
 eiusmōi patientia turpitudinis aliena nō ſua ſatietae obduruiflet: q̄ uir fuerit: quoſ pſidia q̄ munita pudoris
 & pudicitiae cooperit ui & audacia: qd me attinet dicere: aut coniungere cū iſtius flagitio cuiusq̄ p̄terea dede
 cus? Nō faciā iud. oīa uetera p̄termittā duo ſola recentia ſine cuiusq̄ iſamia ponam: ex qbus coniecturā facere
 de oībus poſſit. Vnū illđ qd' ita ſuit iuſtre notūq̄ oībus: ut nemo tā ruficanus hō. L. Lucul. M. Cotta. Cō
 ſu. Romā ex illo municipio uadimonii cāuenerit qn ſciret iura oīa. P. R. nutu atq̄ arbitrio Chelidōis mere
 triculæ gubernari. Alteq̄ cū paludatus exiſſet uotaq̄ p̄ i perio ſuo cōiq̄. P. R. nuncupat: noctu ſtupri cā
 lectica i urbē introferri ſolitus ē ad mulierem nuptā uni. pposita oībus cōtra fas cōtra auſpicio cōtra oēs diui
 naſ atq̄ humanas religiones. O dī imortales qd iteret i ter mentes hoīum & cogitationes. Ita mihi meā uolū
 tatem ſpēq̄ reliq̄ uitæ ufa. P. q. R. exiſtimatio cōprobet: ut ego quos adhuc mihi mītus. P. R. mandauit ſic
 eos accepi: ut me oīum officioꝝ obſtrigi religione arbitrarer. Ita Quæſtor ſum factus: Vt mihi honorem il
 lū tū nō ſolum darū: ſed et̄ creditū ac cōmiſſum putarē. Sic obtinui Quæſtūrā i puiciā ſicilia: ut omniū oīu
 los i me unū coniectos arbitrarer ut me Quæſtūrā q̄ meā qſi i aliquo orbis terraſ Theatro uerlari existima
 re: ut oīa ſemp quæ iucūda uidenſe eē non mō hiſ extraordiñariiſ cupiditatibus: ſed et̄ ipſi naturæ ac neceſſi
 tati denegarē. Nunc ſum designatus ædilis: hēo rōnem qd a. P. R. acceperim: mihi ludos ſanctiſſimos maxia
 cū ceremonia. Cæreri Libero Liberæq̄ faciendoſ mihi Florā matrē. P. Pl. q. R. ludor: celebritate placandam
 mihi ludos antiquiſſimos q̄ primi Romani ſunt nominati maxima cū dignitate ac religione loui Iunōi Mi
 neruæq̄ eē faciedos: mihi ſacrare ædiū proq̄urationē: mihi totā urbē tuendā eē cōmiſſam. ob eaq̄ regelaborē
 & ſollicitudinē fructuſ illos datos antiquorē i ſenatu ſnīa dīcendā locū togā p̄tēta ſellā currulē ius imagines
 ad memorīa posteritatēq̄ p̄dendā. Ex his ego rebus oībus iud. ita mihi deos oēs p̄picioſ eē uelim. ut tamet
 ſi mihi iucūdiſſimus ē honos populi tamē neq̄ tantū capio uoluptatis: quātum ſollicitudinis & laboris: Vt
 hāc iſpa ædilitas nō qa neceſſe fuerit alicui candidato data: ſed qa ſic oportuerit: recte collocata & iudicio po
 puli i loco poſita eē uideaf. Tu cum eēs. Pr. renūciatus quoquo mō: mitto. n. & p̄tero quid tum ſit actū: ſed
 cum eſſes renunciatus ut dixi: nō ipſa p̄aeronis uoce excitatus es. q̄ te totiē ſenior: iuniorūq̄ cēturiis illo ho
 nore affici pronunciauit: ut hoc putares aliquā. P. R. partē creditā. Annū tibi illum unum domo carendū eſſe
 meretricis. cū tibi forte obrigiflet ut ius diceres quātum negocii qd oneris haberes nunquā cogitasti: neq̄
 illud rationis habuisti: ſi forte ex pergeſacere te poſſes: eam prouiciam quā tueri ſingulari ſapientia atq̄ i
 nteḡ itate difficile eſſet: ad ſummā ſtūticiā neqt̄iam q̄ ueniffe. Itaq̄ nō mō domo tua Chelidonem i p̄tūra ex
 trudere uoluisti. ſed i Chelidōis domū p̄tūrā tuam totā detulisti. Secura puiciā eſt i qua tibi nūq̄ uenit in
 menē nō tibi iccirco faſces & ſecures & tantā imperii uim tātāq̄ ornamētōꝝ oīum dignitatem data: ut eaq̄
 reꝝ ui & auctoritate oīa re pagula iuris pudoris & officii pſrigeres nō ut oīum bona p̄dam tuā duceres: null
 ius res tutā nullius domus clauſa nullius uita ſepta nullius pudicitia mūta cōtra tuā cupiditatē & audaciā
 poſſet eē. In q̄ tu te ita geſſisti: ut cū oībus teneare rebus ad bellū fugitiuoꝝ cōfugias ex quo iam iſtelliges non
 mō tibi nullā defenſionem: ſed maximā uī criminū exortā. Niſi forte italici bellī fugitiuoꝝ reliqas atq̄ illud

temporeū īcommōdū p̄fērēt ad qđ recens cū te popopportune fortuna obtulisset. si qđ i te uirtutis atq̄ indu-
 striæ fuisse. idem q semp fuitas: iuentus es. Cum ad te ualentini uenissent & p̄ his hō desētus & nobilis. M.
 Marius loq̄rēt: ut negocīū sūsciperes ut cū penes te p̄toriū impium ac nomē esset ad illā paruā manū exti-
 guēdā ducem te p̄cipemq̄ p̄beres. nō mō id fūgisti: sed eo ipso tpe cū esses i littore Tertia illa tua quā tecū
 deportabas: erat i oīum cōspectu. Ipis at Valentinus ex tā illustri nobiliq̄ municipio tātis de rebus rēspōsum
 nullum dedisti cū eēs cū tunica pulla & pallio qđ hunc p̄fīcīscentē qđ i ipa. puincia fecisse existimatis? q̄ cūm
 iā ex puincia nō ad triumphum sed et ad iudicū decederer: ne illā qđem ifamīa fūgerit: quā sine ulla uolupta
 te capiebat. O diuina Senatus frequentis in æde Bellonæ admurmuratio. Memoria tenetis Iud. cū aduespe-
 rasseret & pauloante esset de hoc Templo incōmodo nunciātū cum iueniref nemo q̄ in illa loca cū impio
 mittere: dixisse quendā Verrem esse non longe a Templo q̄ ualde uniuersi admurmurarint q̄ palā p̄cipes
 cōtradixerunt. Ex his tot criminibus testimoniisq̄ conuictus i eōḡ tabellis spēm sibi aliquā ponit: quorum
 oīum palam cā icognita uoce dānatus est. Esto nihil ex fugitiuorē bello aut suspicione belli laudis adēptus est
 quot neq̄ bellum eiusmōi neq̄ belli i fuit piculū i Sicilia neq̄ ab isto p̄uisum ēne quod esset. At uero cōtra
 bellū pr̄adonū classēm habuit ornatā diligētiāq̄ i eo singularē. Itaq̄ isto Pr. p̄clare defensa. puincia ē. sic de bel
 lo pr̄adonū sic de classe Siciliensi Iud. dicā. ut hoc iā ante confirmē: in hoc uno genere oēs inesse culpas istius
 maximas auaritiae maiestatis demētiae libidinis crudelitatis. Hæc dū breuiter expono: qđo ut fecisti adhuc:
 diligēter attēdite. Rē naualē primū dico ita eē administratā: nō uti. puincia defendere: sed ut classis noīe pe-
 cunia q̄rere. Supiōḡ p̄tōḡ consuetudo cū hæc fuisse ut naues ciuitatibus. certusq̄ nūerūs nautaē militūq̄
 imparēt: maxime & locupletissime ciuitati Mamertinæ nihil hoḡ impauisti. ob q̄ rem qđ tibi Mamertini
 pecūia clā dederit: post uidebis: ex ipōḡ Ifis & testibus q̄remus. Nauē uero Cibea maximā triremis i star pul-
 cherrimā atq̄ ornatissimā palā ædificatā sumptu publico scītē Sicilia p̄ M̄fatū Senatūq̄ Mamertinū tibi da-
 tā donatāq̄ cē dico. Hæc nauis honusta p̄da Siciliensi cū ipa quoq̄ eēt ex p̄da simul cū iste decederet appulsa.
 Vellia est cū plurimis rebus & iis q̄s ante Romā mittere cū cæteris furtis uoluit: q̄ erāt carissimae maximæq̄
 eū delectabat. Eā nauē nup egomet uidi Vellie. multiq̄ alii uiderūt pulcherrima atq̄ ornatissimā lud. q̄ qđē
 oībus q̄ eā aspexerāt: p̄spectare iā exiliū atq̄ explorare fugam diū uidebas. Quid mihi hoc loco rūdebis? nisi
 forte id qđ tā & si p̄bari nullo mō pōt. nī dici qđē indicio de pecūiis repetūdis necesse ē: de tua pecūia cōstare
 ædificatā eē eā nauē. Aude hoc saltē dice: qđ necesse est. Noli metuere Hortēsi ne q̄rā q̄ licuerit ædificare na-
 uē Senatori? Antiq̄ sunt ista leges & mortuæ quēadmodū tu soles dicere q̄ uerāt. Fuit ista respōsio quōdā: fu-
 it ista seueritas i iudiciis: ut ista rē accusator i magnis iudicis obiētā putaret. Quid enī tibi nauē opus fuit:
 q̄ si quo publice p̄fīcīsereris & p̄sidii & uecturae cā sumptu publico nauigia p̄r̄eberenf. Priuatim autē nec
 p̄fīcīsī quoq̄ potes. nec accercere res trāsmarinās ex iis locis i qbus tibi habere nihil licet. Deinde cur qcq̄ cō-
 tra leges paraſti? ualeret hoc crimē i illa ueteri seueritate ac dignitate Reip. Nuñc non modo te hoc crīmine
 nō arguo: sed ne illa qđem cōmuni uituperatione reprehendo. Tu tibi hoc unq̄ tempore nunq̄ crīminosum
 nunq̄ iuidiosum fore putasti celeberrimo loco palā tibi ædificari onerariā nauē i ea. puincia quā tu cum impe-
 rīo obtinebas. Quid eos loqui qui uidebant: qđ existimare eos qui audiebant arbitrabare? Inanē te nauē esse
 illā in Italīa deductuē: nauiculariam te cū Romā uenissē esse factuē? Ne illud qđē quisq̄ poterat suspicari:
 te habere in Italia maritimū fundū & ad fructū depoſtandos onerariā nauē compare. Eiusmodi de te uo-
 luisti sermonē esse omniū palam ut loquerēt te illā nauem parare quæ p̄zdam ex Sicilia deportaret. & quæ
 ad ea fūta quæ reliquissē comearet. Verum hæc oīa si doces nauē de tua pecūia ædificatā: remitto: atq̄
 concedo. Sed homo amētissime nō ītēligis priore actione ab istis ipsiis tuis Mamertinī laudatoribus eē sub/
 latū. Nam dixit heius princeps ciuitatis princeps istius legationis quæ ad tuam laudationem missa est: nauē
 tibi operis publicis Mamertinōḡeslē ædificatam eīḡ faciendæ Senatorem Mamertinū publice p̄fīcīsse.
 Reliqua est materies hanc Regin's ut ip̄i dicunt tāetsi tu negare non potes publice q̄ Mamertini materies
 non habent: imperauisti. Si & quo sit nauis & qui faciunt imperio tibi tuo non p̄cio p̄r̄esto fuerunt. Vbi tā/
 dem istuc latet: quod tu de tua pecūia dicis impensum? At mamertini in tabulis nihil habent: primū uideo
 potuisse fieri ut ex ærario nihil darēt Etenī uel Capitoliū sicut apud maiores nōrōs factū ē publice gratis coa/
 stis fabris opīiḡ iperatis ædificari atq̄ effici potuit. Deinde id quod p̄spicio & quod ostendā cū istos p̄duxe-
 ro ip̄orū ex litteris multas pecunias isti erogatas in operū locatiōes fāllas atq̄ inanes esse p̄scriptas. Nam il/
 lud minime mirum est Mamertinos a quo summum beneficū acceperat: quē sibi amiciorē q̄. P. R. eē cogno-
 uerant: eius capitī litteris suis p̄pcīsse. Si argumento ē mamertinos pecunias tibi nō dedisse qa scriptū nō ha-
 bēt: si argumēto tibi gratis constare nauem: qa qđ emeris aut qđ locaueris: scriptū p̄ferre nō potes. At .n. ic/
 circo nauē Mamertinī non impasti: qđ sunt fœderati: dīi approbent. Habemus hoīem in Fecialī manibus
 educatū unū pr̄ter cæteros in publicis religionibus fœdē & sanctū diligētē. Oēs q̄ ante te p̄r̄etores fuerunt:
 dedant Mamertinī q̄ iis nauē cōtra pactionē fœderis imparint. Sed tamen tu sanctē homo ac religiose cur-
 Tauromītanis itē federatis nauē iperasti? An hoc p̄babis i æqua cā populorē sine p̄cio uariū ius & dispare
 cōditionem fuisse? qđ si eiusmōi eē hæc duo fœdera duorē populorē lud. doceo ut Tauromītanis noīatim
 cautū & exceptū sit fœdere ne nauē dare debeat Mamertinī i ipso fœdere sanctū atq̄ p̄scriptū est: uti nauem
 dare necesse sit: istū autē cōtra fœdus & Tauromītanis impasse. & Mamertinī remīssē. Nū cui dubiū po-
 terit eē: qn Verres Pt. plus Mamertinī cimbea q̄ Tauromītanis fœdus opītulatū sit? Recitenf fœdera. Isto
 igis tuo quēadmodū p̄dicas: būfīcio ut res idicat p̄cio atq̄ mercede minuisti maiestatē. R. P. minuisti auxilia
 P. R. minutisti copias maiorē uirtute ac sapiētia cōparatas. sustulisti ius impīi cōditionē seniōḡ memorīa fœ/
 deris q̄ ex fœdere ip̄o nauē uel usq̄ ad oceanū si iperassemus sumptu p̄iculoḡ suo armatā atq̄ ornata mitte/
 H

IN.C.VERREM ACCUSATIONVM

re debuerūt. Hi ne ifreto āte sua tecta & domos nauigarēt: ne sua mōenia portusq̄ defendērēt: p̄cio abs te iūs
 foederis ip̄ii cōditionē emerūt. Quid cēsetis ī hoc foedere faciūdo uoluisse Mamertinos īpendere laboris ope
 pecuniae ne h̄ac b̄iremis ascriberet: si id ullo mō possent a n̄is maioribus īpetrare? Nā cū hoc munus impa/
 ref:tā graue ciuitati īnerat nescio quō illico foedere societatis. q̄si qdā nota seruitutis q̄ tum recēribus suis of/
 ficiis ītegra re nullis. P.R. difficultatibus a maioribus n̄is foedere asseq nō potuerūt: id nūc nullo nouo offi/
 cio suo tot ānis post iura ip̄ii n̄i quot ānis usurpato ac semp retēto sumā ī difficultate nauī a.C. Verre p̄cio
 assecuti sunt. At nō hoc solū assecuti ne nauē darēt: & quē nautā & quē militē q aut ī classe aut ī p̄sidio eēt: te
 Pr. p̄ triēnium Mamertini dederūt. Deniq̄ cū ex.S.C. īēq̄ ex lege Terētia & Cassia frumentū āqbiliter emi
 ab oībus Siciliæ ciuitatibus oporteret id quoq̄ munus leue atq̄ cōe Mamertinis remisisti. Dices frumentū.
 Mamertinos nō debere. quō nō debet: an ut ne uēderēt? Nō. n. erat hoc genus frumēti ex eo genere qd exi/
 geref sed eo qd emeref. Te igif auctore & interptē ne foro qdē & comeatu Mamertini. P.R. iuuare debue/
 rūt. Quæ tādē ciuitas fuit: q̄ deberet: q̄ publicos agros arāt: certū ē qd ex lege Cēsoria dare debeat. Cur iis qcq̄
 p̄terea ex alio genere impauistī: qd decumanī: nūqd p̄ter singulas decumas ex lege Hieronica debēt? Cur iis
 quoq̄ statuistī: quātū ex hoc genere frumēti empti darēt: q̄ sunt imunes: ii certe nihil debēt. At iis nō nō im/
 pasti ueḡēt quo plus darēt q̄ poterāt. h̄ac sexagenā milia modiū q̄ Mamertinis īmiseras addidisti. Neq̄ hoc
 dico: cāteris nō recte impatū eēt. Mamertinis q̄ erāt ī eadē cā & qbus supiores oēs Pr. itē ut cāteris īperarant:
 pecuniāq̄ ex.S.C. & ex lege dissoluerāt: his dico nō recte remissum & ut hoc b̄ifīciū quēadmodū dicit traba/
 li clauo figeret: cū cōsilio cām Mamertinoē cognoscit. & de cōsiliī sentētia Mamertinis se frumētu nō impa/
 re pnūciat. Audite decretū mercenarii Pr. ex ip̄issū cōmētario. & cognoscite quātā ī cōstituēdo iure sit aucto/
 ritas. RECITA COMMENTARIVM.R. C̄libēter ait se facere. Itaq̄ p̄scribit. qd si hoc uerbo nō eēs usus
 libēter. nos uidelicet inuiū te quāstū facere putaremus. At de cōsiliī fnia p̄claḡ recitari cōsiliū Iud. audistis
 Vt̄z uobis cōsiliū recitari tādē Pr. uidebat cū audiebatis noīa: an p̄donis ī promissimi sotietas atq̄ comita/
 tus: en foedeḡ īterptēs societatis paetores religiōis auctores. Nunq̄ ī Sicilia frumētu publice ēemptū qn Ma/
 metinis p̄ portiōē īparef anteq̄ hoc deleētū p̄clarūq̄ cōsiliū iste dedit: ut ab his nūmos accipet: ac sui simi/
 lis eēt. Itaq̄ tātū ualuit istius decreti auctoritas: quātū debuit eius hoīs q a qbus frumētu emere debuisset: iis
 decretū uendidisset. Nā statim L. Metellus ut isti successit ex.C. Sacerdotis & Sex. Peduci īstituto ac l̄fis fru/
 mētu. Mamertinis impauit. Tū illi ītellexerūt sed id qd a malo auctore emissent: diutius obtinere nō posse.
 Age porro ut q̄ te tā religiosum existimari uoluisti īterptē foedeḡ cur Tauro minitanis frumētu cur Netinis
 impasti: quātū ciuitatū utraq̄ foederata ē. At Netini qd̄ sibi nō defuerūt. nā simulac pnūciasti libēter te Ma/
 metrinis qd̄ remittere: te adierūt: & eādē suā cām foederis esse docuerūt. Tu aliter decernere ī eadē cā nō po/
 tuisti: pnūcias Netinos frumētū dare nō oportere & ab his tū exigis. Cādo mihi eiusdē Pr. litteras: & rege/
 decretaḡ: & frumenti impati. & reḡ decretaḡ tritici empti. Quid potius in hac tāta ac tam turpi inconstan/
 tia suspicari possumus Iud. q̄ id quod necesse est: aut ista a Netinis pecuniā cum posceret: nō datā: aut id esse
 actū ut intelligerēt Mamertini se bene apud istū tam multa præcia ac munera collocaſſe: cum idem alii iuri
 ex eadē cā non obtinerent. Hic mihi etiā audebit mentionē facere Mamertinæ laudationis ī quaq̄ multa s̄me
 uulnera q̄s est uīnum Iud. qn intelligat: primū ut ī iudiciis q̄ decē laudatores dare nō pōt: Honestius ē ei nū/
 lū dare q̄ illū quasi legitimū nume & cōsuetudinis nō explere. Tot ī Sicilia ciuitates sunt qbus tu p̄ triēnium p̄/
 fuisti. arguunt. cāteræ paucæ & paruæ metu repressæ silent. una laudat. hoc qd̄ est: n̄i intelligere qd̄ habeat
 utilitatis uera laudatio. Sed tū ita uerres pnūcias p̄fuisti ut hac utilitate necessario sit carēdū: Deide id q̄ alio
 loco ante dixi: q̄ ista tandē laudatio: cuius laudatiōis legati p̄cipes & publice tibi nauē ēdificatā & priuatim
 seipso abs te spoliatos expilatosq̄ eē dixerūt. Postremo qd̄ aliud isti faciūt cū te soli ex Sicilia laudāt: n̄i testi/
 monio nobis sunt: oīa sibi eē largiū: q̄ tu de.R.P. n̄ra detraheris: q̄ colonia est ī Italia tā bono iure qd̄ tā īmu/
 ne municipiū qd̄ p̄ hos annos tā cōmoda uocatiōe sit usum oīum reḡ q̄ Mamertinaciuitas p̄ triēnium. Soli
 ex foedere qd̄ debuerūt: nō ībuerūt. soli isto Pr. oīum reḡ imunes fuerūt. soli ī istius ip̄o ea cōditōe uitæ fue/
 rūt: ut.P.r. nihil darēt. Verri nihil īnegarēt. Veraḡ ut classē quo ex loco sum digressus: fuertar: accepisti a Ma/
 mertinis nauē cōtra legē. Remisisti cōtra foedera. Ita ī una ciuitate bis īprobus fuisti cū & remisisti: qd̄ ī opo/
 rebat. & accepisti: qd̄ nō licebat. Exigere te oportuit nauē: quātū contra prædones: non quātū cum præda nau/
 garet: quātū defenderet ne prouincia spoliaretur non quātū noua pnūcias spolia portaret. Mamertini tibi & ur/
 bem quo furtū undiq̄ portates & nauē q̄ exportares: p̄buerūt. Illud tibi oppidū receptaculū p̄dē fuit. illi ho/
 mines testes custodeſ q̄ furtoḡ. illi tibi & locū furtis & furtoḡ uehicolū cōparauerūt. Itaq̄ ne tū qd̄ cū classē
 auaricia ac neq̄cia tua p̄didisti. nauē Mamertinis īperare ausus es. quo tpe ī tāta iōpia nauīū tātaq̄ calūmitate
 pnūcias ēt si p̄cario eēnt rogādi: tamē ab his īpetrare. Reprimebat. n. tibi & īpandi uim & rogandi conatū
 p̄clara illa nō. P.R. redditā b̄iremis. sed Pr. donata cibea Ea tui merces impii auxiliū iuris cōsuetudinis foede/
 ris. Habetis unius ciuitatis firmū auxiliū amissum ac uēditū p̄cio. Cognoscite nūc nouā p̄dādi rōnem ab hoc
 primū excitatā: sumptū oīem classē frumēto stipēdio cāterisq̄ rebus Nauarcho suo quātū ciuitas semp
 dare solebat. Is neq̄ ut accusaref a nautis cōmittere audebat: & ciuibus suis rōnē referre debebat. in illo oī ne
 gocio nō mō labore sed ēt piculo suo uersabāt. Erat hoc ut dico factitatū semp nec solū ī sicilia sed ī oībus p̄/
 uincis etiā ī socioḡ & latinoḡ stipēdio ac sumptu tū cū illoḡ auxiliis uti solebamus. Verres post ip̄iū cōstitu/
 tū primus īperauit ut ea pecūia oīs a ciuitatibus sibi adnumeraref ut is eā pecuniā tractaret: quēip̄e p̄fecisset.
 cui pōt eē dubiū q̄obrē & oīum cōsuetudinē ueterē primus īmutaris: & tāta utilitatē palios tractādāc pecūiæ
 neglexeris. & tāta difficultatē cū cīe molestiæ cū suspicione suscepis. Deide alii q̄stus īstituunt ex uno genere
 nauali Iu. q̄ multi: accipe a ciuitatib⁹ pecūias ne nautas darēt: p̄cio certo missosacef nautas. missus q̄ cē stipē/
 rūt.

dium lucrati, reliq; qd; deberet: nō dare. Hæc oīa ex ciuitatū testimoniis cognoscite. RECITA TESTIMO-
NIA CIVITATVM. Hūcine hoīem, hāccine ipudetiā Iud. hāccine audaciā? ciuitatibus p nūero militū pe-
tunia; sūmas describere certo p̄cio sexcētos nūmos naute; missione constituere, quos q̄ dederat: cōmeatu
potius ætatis abstulerat. Iste qd; & naute; noīe pro stipēdio frumēto; acceperat: lucrabat. Itaq; q̄stus duplex
uniū missione fiebat. Atq; hic homo amentissimus i tanto p̄donum impetu: tanto; p̄ piculo, puincia; sic
palā faciebat: ut & ipsi p̄dones scirēt: & tota, puincia testis eēt. Cum, ppter istius hāc tantā auariciā clas-
sis essent i Sicilia te qdem uera naues inane; q̄ p̄dā Pr. nō q̄ p̄donibus metū afferrēt, tamē cū P. Cesecius &
P. Tadius decē nauibus his semiplenis nauigarēt nauē quādā pirata; præda, refertā non coeperunt, sed abdu-
xerunt onere suo plane captam atq; depressam. Erat ea nauis plena iuuētutis formosissimæ, argenti facti at/
q̄ signati multa nō stragula ueste. Hæc una nauis ex classe nostra non capta est sed iuenta ad Megariden qui
locus ē nō lōge a Syracusis. Quod ubi isti nūciatum est: tātēs noctū cum mulierculis iacebat ebrius: erexit se
tantum & statim Quæstori Legato; suo custodes misit complures ut oīa sibi itegra q̄ primū exhiberen-
tur Appellitur nauis Syracusis. expectab oībus: suppliciū sum mi de captiuis putat. Iste q̄si p̄da sibi aduecta
nō p̄donibus captis si qui senes aut de ormes erat: eos in hostium numero ducit. Qui aliquid formæ ætatis
artificiis habebant abducit hoīes nōnullos scribis suis filio cohortiq; distribuit. symphoniacos hoīes sex cui
dā amico suo Romā muneri misit. Nox illa tota exinanīda nauī cōsumit. Archipiratā ipsum uidet nemo. de
quo suppliciū sum mi oportuit, hodie; oēs sic habent p̄suasum. qd; eius sit: uos cōiectura quoq; asseq; debetis
istū clā a piratis ob hunc Archipiratā pecuniā accepisse. Cōiectura bona ē. Iudex esse bonus nemo potest: qui
suspitione certa nō mouet. hominē nostis consuetudinē; oīum tenetis: q̄ ducē p̄donū aut hostiū coeperit: q̄
libēter eum palā ante oculos oīum eē patias: Hominē in tanto conuētu Syracusis uidi neminē. Iud. q̄ Archi-
piratā captā uidissē se diceret: cū oēs ut mos ē ut solet fieri: cōcurrerent, quærerent: uidere cuperent. Quid ac-
cidit: cur tātope iste hō occultaret: ut eum ne casu quidē quisq; aspicere posset? Hoīes Mamertini Syracusis q̄
sæpe istius ducis nomē cū audissent cū eū sæpe timuissent cū eius cruciatu atq; supplicio pascere oculos aīum
q̄ exaturare uellēt: potestas aspiciendi nemini facta ē. Vnus plures p̄donum duces uiuos cōepit. P. Seruili-
us q̄ oēs antea, & quādo igif isto fructu quisq; caruit: ut uidere piratā captū non liceret? At cōtra quacūq; iter
fecit hoc iucundissimum spectaculū oībus uincto; & captorūq; hostiū p̄bebat Itaq; ei cōcursus undiq; siebat
ut nō modo ex his oppidis qua ducebāt: sed ēt ex finitimiis uisendi cā cōuenirēt. Iple āt triumphus quāobrē
oīum triumpho; gratissimus. P.R. fuit atq; iucundissimus: quia nihil ē uictoria dulcius. Nullū ē autē testi-
moniū uictoriae certius q̄ quos sæpe metueris: eos te uictos ad suppliciū duci uidere. Hoc tu quāobrē nō fe-
cisti? quāobrem ita iste pirata celatus est: quasi eum aspicere nefas eēt: quāobrē suppliciū nō sumpfisti? quā
ob causam hoīem reseruasti? Et quē audisti i Sicilia atēa captū archipiratā: q̄ nō securi p̄cussus sit? Vnū cedo
auctorem tui facti? unius p̄fer exēplum: uiuū tu Archipiratā seruabas quē per triūphū credo quē ante cur-
rū tuū dices? Neq; n. quicq; erat iam reliquū nisi ut classe. P.R. pulcherrima amīla, puincia; lacerata triū-
phus naualis tibi decerneref. Age porro custodiri ducē p̄donum nouo more q̄ securi feriri oīum exemplo
magis placuit. Quæ sunt istæ custodiæ? apud quos hoīes? quēadmodū ē asseruatus? Lautumias Syracusa-
nas oēs audistis plætiq; nostis, opus est ingens, magnificū. Regum ac Tyrānōq; notū ē ex saxo imirandā alti-
tudinē deppressum: & multo; operis penitus excisum: nihil tā clausum ad exitus nihil tā septum undiq; ni-
hil tā tutū ad custodias nec fieri nec cogitari pōt in has Lautumias si q̄ publice custodiēdi sunt: etiam ex cæte-
ris oppidis Siciliæ deduci sperat. Eo q̄ multos captiuos ciues Romanos cōiecerat & q̄ eodē cæteros piratas
cōtrudi iperat: itellexit: si hūc subditiciū Archipiratā i eadē custodiā dedisset: fore ut a multis ille i lautumiis
uerus ille dux quereret. Itaq; hoīem huic optimæ tutissimæq; custodiæ non audet cōmittere. Deniq; Syra-
cusas totas timet cōmendat hoīem, quo? Lilybeū fortasse, uideo tamē, hoīes maritimis nō plane fformidat:
minime Iud. Panormū igif audio? q̄q Syracusis quoniā i syracusano captus erat maxie si minus supplicio af-
ficiat custodiri oportebat. ne Panormū qdem, qd; igif, quo putatis ad hoīes a Pirata; metu & suspicio; alie-
nissimos a nauigādo rebusq; maritimis remotissimos ad Cēturiplinos hoīes maxie mediterraneos summos
aratores q̄ nomen unq; timuissent maritimū p̄donis unū te Pr., horruissent Apronium terrestre Archipiratā.
Et ut quis facile p̄spiceret id ab isto actū eē: ut ille suppositus facile & libenter se illū q̄ nō erat: eē simularet. Im-
perat Cēturiplinis ut is uictu cæterisq; rebus q̄ liberalissime cōmodissimeq; habeat. Interēa Syracusani hoīes
periti & humani q̄ nō mō ea q̄ p̄spicua essent: uidere. uerūtā occulta suspicari possent: habebant rōnem oēs
quotidie pirata; q̄ securi ferirent: q̄ multos esse oporteret: ex ipso nauigio qd; erat factum sex remor; nume-
ro coniiciebat. Iste qd; oēs q̄ artificiū aliqd; habuerat: aut formæ remouerat atq; abduxerat, reliquos si ut cōsue-
tudo est uniuersos ad palum alligasset: clamorem populi fore suspicabat: cum tāto plures abducti essent q̄ re-
litti: pp̄ hāc cām cū istiuisset alios alio tpe p̄ducere, tamen i tanto cōuentu nemo erat qn rōnem numerūq;
haberet & reliquos nō desideraret solum: sed ēt posceret & flagitaret: cum maximus numerus deesset. Tum
iste homo nefarius i eo; locum quos domum suā de piratis abduxerat substituere & supponere coepit ciues
Ro. quos i carcere antea cōiecerat. quo; alios Sertorianos milites fuisse i simulabat: & ex hispania fugien-
tes ad Siciliam appullos esse dicebat alios q̄ a p̄donibus erat capti cum mercaturas facerent: ut aliquā ob cām
nauigarent sua uoluntate cum piratis fuisse arguebat. Itaq; alii ciues Ro. ne cognoscerent: captiuis obuolutis
e carcere ad palum atq; ad necem repieban; alii cū a multis ciuib; Ro. cognoscerent: ab oībus defenderent
securi ferieban;. Quo; ego de acerbissima morte crudelissimo; cruciati dicā: cū eū locum traētare coepero
& ita dicā. Ut si me i ea q̄rimonia quā sum habiturus de istius crudelitate & de ciuiū Ro. indignissima morte
nō mō uires uerūtā uita deficiat, id mihi p̄clage & iucūdum putem. Hæc igif est gesta res, hæc uictoria p̄cla-

IN.C.VERREM ACCVSATIONVM

ra myoparone piratico capto.dux liberatus symphoniaci Romā missi.formosihōes & adolescētes & artifices domū abducti,in eōz locū & ab eōz numerz ciues ro.hostilem īmodū cruciati & necati.oīs uestis ablata oē aurē & argētū & ablatū & aduersum.Ad quēadmodū ipse se īdūt priore actione;q tot dies tacuisse, repetē ī.M. Antonii hōis splēdidissimi testimonio cū is.C.R.o.dixisset & Archipiratā negasset securi ēē pcussum Exiliuit cōsciētia sceleris & furore ex maleficiis cōcepto excitatus dixit:se qđ sciret sibi criminī datū irī pecūiā accepisse neq; de uero Archipirata sumplissē suppliciū iō securi nō pcusisse domi ēē apd se ī Archipiratas dixit duos.O clemētiā.P.R.seu potius patiētiā mirā ac singularē.ciuē ro.securi ēē pcussum.Annius eques.R.dicit taces.Archipiratā negat fateris,fit in eo gemitus oīum & clamor.cum tū a pienti supplicio tuo se cōtinuit.P.Ro.& repræsserit:& salutis tuae rationem iudicium seueritati reseruauit.Qui sciebas tibi criminī datum irī quāobrem sciebas:quamobrem ēt suspicabare?Inimicū habebas neminē.Si haberetis:tū nō ita uixeras ut me rū iudicij ppositum habere deberes.An te id quod fieri solet:conscientia timidum suspiciosum q; faciebat Quid igitur cum essem in imperio iam tum iudicium & crimē horrebas?hic cum tot testibus arguare potes de damnatione dubitare?Verum si crimen hoc metuebas.ne quis abs te suppositum esse diceret:qui p archipirata securi feriretur.Vtrum tandem tibi ad defensionem firmius esse putasti iudicium coactum atq; efflagitatum eo producere ad ignotos.tāto post eum quem archipiratā esse diceret:an recēti re syracusas apd notos inspestante Sicilia pene tota securi ferire?Vide quid intersit:utrum faciendum fuerit:in illo repræhēsio nulla esse potuit.hic defensio nulla est.Itaq; illud semper omnes fecerunt.hoc quis ante te:quis præter te fecerit?Quaro.piratam uiuum tenuisti:quem ad finem?dum cum imperio fuisti:quamobrem?quam ob causam?quo exemplo?cur tam diu?cur inquam ciuib; Ro.quos piratae cooperant:securi statim percussis ipsis piratis lucis usuram tam diuturnam dedisti?Verum esto sit tibi illud liberum omne tempus quod cū imperio fuisti etiam ne priuatus?etiam ne reus etiam ne pene damnatus hostium duces priuata in domo retinuisti?Vnum alterum mensē prope annum deniq; domi tuā piratā a iquo tempore capti sunt quoad per me licitum est:fuerunt.hoc est quo per.M.Acilium Glabronem licitum est qui postulanti me produci atq; ī carcerem condi imperauit.Quod est huiusc rei ius?quæ consuetudo?quod exemplum?hostem accerimū atq; infestissimum.P.R.seu potius communem hostem gentium nationumq; omnium Quisquā omniam mōrralium priuatus intra mōenia domi suā retinere poterit?qui si pridie quam a me tu coactus es confiteri ciuib; Ro.securi percussis prædonū ducem uiuere:apud te habitare.Si inquā pridie domo tua profugisset si aliquam manum contra.P.R.facere potuisset quid diceret:apud me habitauit:mecū fuit.Ego illum ad iudicium meum quo facilius crimē inimicō diluere possem uiuū:atq; ī columnen reseruauit.Ita ne uero tu tua pericula communi periculo defendes:tu supplicia quæ debentur hostibus uictis ad tuum nō ad P.R.tempus cōferes?P.R.o.hostis priuatis custodiis asseruabit At etiam qui triumphant:eo quoq; diutius uiuos hostium duces seruant:ut his per triumphum ductis pulcherrimu spectaculum fructum quæ uictoris.P.R.o.percipere possit.Tamen cum de foro in capitolium currum flectere incipiunt:illos duci in carcerē subent idemq; dies & uictoriib; Imperii:& uictis uitæ finem facit.Et non credo esse dubiū:quin tu id commissurus non fueris:præsertim cum statuisses:ut ais:tibi causam esse dicendam.Vt ille archipirata non potius securi feriretur:quam quot erat āte oculos positum:tu periculo uiueret.Si enim esset mortuus:tu qui crimen ais te metuissē:quāro cui probares:cum constaret istum Syracusis ab nullo uisum esse archipiratam ab omnibus desideratum?Cum dubitaret nemo:quin abs te pecunia liberatus esset:cum uulgo loquerentur suppositum in eius locum quem pro illo probare uelles:cum tu te faslus esses:te id crimen tāto ante metuisse:si eum dices esse mortuū:quis te audiret?Nunc cum uiuum istum.nescio quē produces:tamen te deridere uides.Quid si aufugisset:si uincula rupisset:ita ut in eo ille nobilissimus pirata fugit:quem.P.Serui illius q; foelicitate cooperat:eadem recuperauit:quid diceret:uerum hoc erat.si ille semel uerus archipirata securi percussis esset:pecuniam illius non haberet.Si hic falsus esset mortuus aut profugisset non esset difficile alium ī suppositi locum supponere.Plura dixi:q; uolui de illo archipirata:& tamen ea quæ certissima sunt huius criminis argumenta prætermisi.Volo enim mihi totum crimen esse hoc integrum.Est certus locus:certa lex:certum i tribunal:quo hoc referuerit:Hac tāta præda uictus mancipiis:argēto:ueste locupleta ius:nihilo diligenter ad classem ornādā: milites reuocandoz alendoz q; ē;cōepit cum ea res nō solum puicīæ saluti:uerum etiā si prædæ esse posset:Nam āestate summa quo tempore cæteri Pr.obire prouincia & cōcursare consueuerūt:aut etiam in tanto prædonum metu & periculo ipsi nauigare:eo tempore ad luxuria libidi nesciā suas domo sua regia quæ Regis Hieronīs fuit:qua Prætores uti solent:contentus non fuit.Tabernacula quēadmodum cōsueuerat temporibus æstiuis:quod antea iam demonstrauit:carbaseis intenta uelis collocari iussit in littore quod est littus in Sicilia Syracusis post Arethusaē fontem propter ipsum ītroitum atq; ostium portus ameno sane & ab arbitris remoto loco.Hic dies æstiuos.lx.Prætor.P.R.custos defensorq; p' uincīæ sic uixit:ut muliebria quotidie cōuiua essent.uir accumberet nemo p̄ter ipsum & p̄textatum filium ramēsi rōne sine exceptiōe dixerā:uirum cum isti essent:neminem fuisse.Nonnunq; ēt libertus Timarchides adhibebat.Mulieres aut nuptæ nobiles p̄ter unam Halmisidori filiā quā iste p̄p amorem ab Rhodio tibicē abduxerat.Pippa quādam uxor Eschriōnis Syracusani de q; muliere plurimi uersus q; in istius cupiditate facti sunt:tota Sicilia celebrant̄.Erat Nite facie eximia ut p̄dicat̄ uxor Cleomenis Syracusani.hanc Cleomenes uir amabat:uerum etiā huius libidini aduersari nō poterat:nec audebat:& simul:ab isto donis beneficis q; plurimis deuinciebat.Illō autem tpe iste tātē ea est hōis īpudentia:quā nostis:ipse tamen cum uir ēē Syracusis uxorem eius parum poterat aio soluto ac libero tot in acta dies secum habere:itaq; excogitat rem singularem.Naves q;bus legatus p̄fuerat:Cleomeni tradidit.Clās.P.R.Cleomenem Syracusanum præesse iu-

bet atq; iperat. Hoc eo facit: ut ille nō solum abesset a domo tum cum nauigaret, sed et libenter cum magno honore beneficioq; abesset. Ipse aut̄ in moto atq; obligato uiro nō liberius q̄ ante: q̄s enī unq̄ istius libidini obstitit: sed paulo solituore tamen aī secū illā haberet: si nō tanq; uix̄ at tanq; aemulum remouisset. Accipit nauem socior̄ atq; amicor̄ Cleomenes Syracusanus. Quid primū aut acculem: aut q̄rat Iud. Siculo ne homini legati Quæstoris. P.R. deniq; ptatem honorē auctoritatē dari? Si te ipediebat ista cōuiuioq; mulierūq; occupatio ubi q̄stores: ubi legati: ubi ternis denariis æstimatum frumētum: ubi muli: ubi tabernacula: ubi tot tātaq; ornamēta magistratibus & legatis. S.P. Q.R. pmissa & data? deniq; ubi pfecti & Tribuni tui. Si cuius. R. isto dignus negocio nemo fuit. Quid ciuitates q̄ i amicitia fideq; P.R. ppetuo manserant? Vbi Segestana: ubi Centuripina ciuitas: quæ tum officiis fide uetus state tum ēt cognatione. P.R. nomen attingunt? O dī imortales qd̄ si hæz ipsarum ciuitatum militibus nauibus Nauarchus Syracusanus Cleomenes iussus est iperare. Non oīs honos ab isto dignitatis æquitatis officiis sublatus est. Et quod in Sicilia bellum gessimus qn Cen turipinis sociis Syracusanis hostibus uteremur? atq; hæc oīa ad memoriam uetus state nō ad cōtumeliam ciuitatis referri uolo. Itaq; ille noster ciuis summus iperator. M. Marcellus cuius uirtute captæ misericordia conseruatæ sunt Syracusæ habitare i ea parte urbis quæ insula est: Syracusanum neminem uoluit: hodie inq; syracusanum i ea parte habitare nō licet. Est. n. locus quem uel pauci possunt defendere, cōmittere igif eum non fidelissimis hoībus noluit: simul q̄ ab illa parte urbis nauibus aditus ex alto est. Quāobrē q̄ nostros exercitus saepe excluderant: iis claustra loci cōmitterenda nō existimauit. Vide qd̄ intersit iter tuam libidinem maiorūq; auctoritatē. inter amorem furorem q̄ tuum & illog; cōsilium atq; prudētiā. Illi additum littoris Syracusani ademerunt: tum maritimum iperium cōcessisti. Illi habitari i eo loco Syracusanum quo naues accederē possent: noluerūt. tu classi & nauibus syracusanum p̄aesse uoluisti. Quibus illi urbis suæ partem ademerūt: iis tu nostri imperii partem dedisti: & quoq; socioq; opera syracusani nobis dicto audientes sunt: eos Syracusanis dicto audientes esse iussisti. Ereditis Centuripina quadriremi Cleomenes e portu sequit segestanā nauis Tindaritana Herbitensis Heraclensis Apolloniensis Halutina. Præclara classis i specie sed inops & ifirma p̄ dimissionem ppugnatorum atq; remigum. Tam diu in impio suo classem iste Pr. diligens uidit: q̄ diu cōuiuum eius flagitosissimum p̄teruecta est. Ipse autem q̄ uisus multis diebus nō esset: tum se tamen in consperatum hautis paulisper dedit. Stetit soleatus p̄aetor. P.R. cum pallio purpureo: tunicaq; talari muliercula in nixus in littore. Iam hoc ipso istum uestitu Siculi ciuesq; romani pmulti saepe uiderūt. Postea q̄ paulum puesta classis est ad Pachinum qnto die deniq; appulsa est. nautæ coacti radices palmarq; agrestium q̄rum erat in illis locis sicut i magna parte siciliæ multitudine: colligebat. & his miseri pditig; alebant. Cleomenes aut̄ q̄ alte sum se Verrem tum luxuria atq; nequitia tum ēt impio putaret: similiter totos dies i littore tabernaculo posito p̄potabat. Ecce aut̄ repente ebrio Cleomene esurientibus cæteris nunciat p̄pirataq; naues eē in portu Edis se. Nam ita is locus nosatur. Nostra autem classis erat i portu Pachini. Cleomenes at̄ qd̄ erat terrestræ p̄aesi diu nō te sed noīe spabat iis militibus quos ex eo loco deduxisset explore se numerq; nautaq; & remigiū posse Reperta est eadem istius hoīs auarissimi ratio in p̄sidiis quæ in classib. Nam erant p̄pauci reliqui cæteri dimissi. Princeps Cleomenes i q̄driremi Centuripina malum erigi: uela fieri: p̄aedi anchoras impauit. & simul ut se cæteri sequerēt: signum dari iussit. Hæc Centuripina nauis erat icredibili celeritate uelis. Nam scire isto Pr. nemo poterat. qd̄ quæq; nauis remis facere posset & si in hac q̄driremi propter honorem & gloriam Cleomenis minime multi remiges & milites deerant. Euolarat iam e conspectu fere fugiens quadriri miscum etiam nunc cæteræ naues suo i loco moliebant. Erat animus in reliq; qq̄ erant pauci: quoquo mō se se res habebat. pugnare tamen se uelle clamabant: & quod reliquum uitæ uiriūq; fames fecerat: id ferro potissimū reddere uolebāt. Quod si Cleomenes nō tanto ante fugisset: erat. n. sola illa nauis rostrata: & ita magna ut ppugnaculo cæteris posset: eē quæ si imprædonum pugna uersare: urbis i star habere inter illos pira ticos myoparones uideret. Sed nūc inops relieti a duce pfectoq; classis eūdē necessario cursum tenere coep rūt. Peloq; uersus ut ipe Cleomenes: ita cæteri nauigabat: neq; ita tū p̄adonū fugiebat ipetū: q̄ iperatore leq; bāt. Tū ut quisq; in fuga postremus: ita periculō p̄inceps erat. Postrema. n. quāq; nauē piratæ primā adoriebātur. Itaq; prima haluntinge nauis capit: cui p̄erat Haluntingus hō nobilis Philarcus quē ab illis p̄donibus Locréles postea publicē redemerunt. ex quo uos priore actiōe iurato rem omnem causamq; cognoscitis. De inde Appollohiensis nauis capit: & eius Præfectus Atropinus occidit. Dū hæc aguntur iterea Cleomenes iā ad Pelori littus p̄uenerat. iā se in terra e naui eiecerat. q̄drirememq; i salo fluctante reliqrat. Reliqui Præfecti nauiu cū in terrā lmpator exisset: cū i p̄i neq; repugnare: neq; mari effugere ullo modo possent appulsis ad Pelorū nauibus. Cleomenē prosecuti sunt. Tūc p̄donū dux Heracleo repenter præter spē non sua uirtute: sed istius auaritia nequitiæ uictor classem pulcherrimā Po. ro. in littus expulsam & eiectā: cū primū aduerserat: inflammari incendiq; iussit. O tempus miserum atq; acerbūm prouinciæ Siciliæ. O cāum illum multis inoccidentibus calamitosum atq; funestum. O istius nequitiā atq; turpitudinem singularem. Vna atq; eadē hox erat: qua Pr. amoris turpissimi flāma ac classis. P.R. p̄adonū icendio conflagrabat. Affertur noīte tempesta grauis huiusc mali nūcius Syracusis curritur ad Prætoriū. quo istū e cōuiuio illo p̄claro reduxerat paulo ante mulieres cū cantu atq; symphonia. Cleomenes quanq; noī erat: tū in publico ee nō audet. inclusit se domi: neq; aderat uxor: quæ cololari hoīem in malis posset. Huius aut̄ p̄clarī Imperatoris ita erat se uera domi disciplina: ut i re tanta in tā graui nūcius nemo admitteret. nemo esset: q̄auderet: aut dormiētē excitare: aut interpellere uigilatē: lá uero re ab oībus cognita concursabat urbe tota maxia multitudine. Non n. sicut antea consuetudo erat: p̄donum aduentū significabat ignis & specula sublatus: aut tumulo: sed flāma ex ipso incendio nauium & calamitatem acceptam & periculum reliquum nunciabat. Cum Pr. quæreret: &

IN C. VERREM ACCUSATIONVM

constaret ei nemine nunciasse: fit ad domum eius cum clamore cōcursus atque petus. Tu iste excitatus exire, audit
 rem oem ex Timarchide sagum sumit. Iugebat iam fere pcedit in mediū uini summi stupri plenus. Excipit ab
 oībus huiusmodi clamore ut ei Lāpasceni piculi similitudo uersare ante oculos. Hoc et maius hoc uidebat:
 quod in odio simili multitudo hoium haec erat maxima: Tunc istius acta cōmemorabunt. tu flagitiosa illa
 cōuiua, tu appellabant a multitudine mulieres noīatim: tu quererebas ex ipso palam tot dies cōtinuos per quos
 nūq uisus es: qd agislet: tu iperio ab isto praepositus Cleomenes flagitabas: neq; qcq; factū proprius: q; ut il
 lūd Vt license exēplū de Hadriano transfiere Syracusas ut duo sepulchra duorum Prætorum improborū dua
 bus i puincis cōstituerent. Vege habita ē a multitudine rō tpis. habita ē tumultus habita ē dignitatis: æstima
 tionisq; cōmuniq; is ē cōuentus Syracusis ciuiū. R. ut nō mō illa puincia: uerūt hac. R. p. dignus existime
 tur. Cōfirmant ipise: cum is ē tum semisomnis stuperet. arma capiunt. totū forū atque insulā: quæ est urbis.
 magna pars: cōplent. unā illam solam noctē pdōes ad pelog; cōmemorari. cū lumātes ēt nostras naues reliq;
 sent: accedere incipiunt ad syracusas: cum uidelicet sape audissent: nihil esse pulchrius quam syracusag; moe
 nia ac portus. Statuerat se si ea Verre Pr. nō uidissent: nūq; esse uisuros. Ac primo ab illa æstiu Prætoris ac
 cedunt: ipsam illam ad partem littoris ubi iste per eos dies tabernaculis positis castra luxuriæ collocarat quē
 postea q; inanē locum offendunt: & Prætorem commouisse ex eo loco castra senserūt: statim sine ullo me
 tu in portū ipsum penetrare cōperūt. Cū i portū dico lūd. Explanadū est enim diligentius eoz: cā qui locum
 ignorant: in urbem dico: atq; in urbis intimā partē uenisse piratas. Nō enim portu illud oppidū claudit. sed
 urbe portus ipse cingit & cōcludit. ut nō abluant a mari mœnia extrema sed influat in urbis sinum portus
Hic te Pr. Heracleo Archipirata cū quattuor myoparonibus paruis ad arbitriū suum negauit. Proh dii im
 mortales piraticus myoparo cū imperium Populi Romani nomen ac fasces essent Syracusis usq; ad forum
 & ad omnes urbis crepidines accessit. Quo neq; Carthaginensium glorioſissime classes cum mari plurimū
 poterant: multis bellis sape conatae nunq; aspirare potuerūt. Neq; P. R. iniuncta ante Prætegloria illa naualis
 unq; tot punicis siciliensisbusq; bellis penetrare potuit. Qui locus eiusmodi ut ante Syracusani in mœnibus
 suis in urbe in foro hostē armati ac uictorē q; in portu ullā hostiū nauē uiderēt. **Hic te Pr. pdonum nauiculæ**
 peruagatæ sunt. quo. Atheniensiū classis sola post hoium memoriam. ccc. nauibus ui ac multitudine iuasit. q; i
 eo ipso portu loci ipsius portusq; natura uicla atq; superata est. **Hic primū opes ipsius ciuitatis uictæ cōminu**
 tæ depræſſæq; sunt in hoc portu Atheniensiū nobilitat: s iperii gloriae nauis ragiū factū existimat. Eo ne pira
 ta penetrauit quo simul atq; adeet nō modo a latere sed et a tergo magnā partē urbis relinqueret. Insulā totā
 præteriectus ē: quæ ē urbis magna pars Syracusis suo noīe ac mœnibus. quo i loco maiores: ut ante dixi. Sy
 racusanū quenq; habitare ueterunt q; qui illā partē urbis tenuerint: in eoz potestate portū futurū intellige
 bant. At quēadmodū puagatus: radices palmag; agrestiū quas i nostris nauibus iuenerat iacebāt. ut oēs isti
 us iprob tatē & calamitatē Siciliæ possent cognoscere siculos ne milites aratorum ne liberos quoq; patres tā
 tū labore suo frumenti exarabāt. ut. P. R. totq; Italiam suppeditare possent eos ne in insula Cereris natos ubi
 primū fruges inuentae ē dicuntur: eo cibo ē ulos: a quo maiores eoz cæteros quoq; frugibus fuentis remo
 uerūt. Te. Pr. Siculi milites palmag; stirpibus pdones Siculo frumento alebāt. O spectaculu misere atq; acer
 bū ludibrio ē urbis gloriā. P. R. nomen hoium cōuentu atq; multitudine piratico myoparone i portu syra
 cusano de classe. P. R. triumphū agere piratā cū Prætoris nequissimi inertissimiq; oculos pdonū remi resper
 gerent. Posteaq; portu piratae nō metu aliquo affecti sed facietate exierāt: tu cōperūt q̄rere hoies cām illius tā
 tæ calamitatis. dicere oīs & palam disputare minime ē mirandum si militibus remigibusq; dimissis: reliquis
 egestate & fame perditis: Prætores tot dies cum mulierculis p̄potante tanta ignominia & calamitas ē acce
 pta. Hæc autē istius uituperatio atq; infamia cōfirmabatur eoz sermone: quia suis ciuitatibus illis nauibus
 præpositi fuerant: qui ex illo numero reliqui syracusas classe amissa refugerant. Dicebant quos ex sua quisq;
 nauis missos sciret ēē Res erat clara neq; solū argumētis sed et certis testibus istius audacia tenebas homo cer
 tior sit agi nihil i foro i cōuentu toto die: nisi hoc q̄ri a Nauarchis quēadmodū classis esset amissa. Illos respō
 dere & docere unīquēq; missiōe remigum fame reliquoq; Cleomenis timore & fuga. Quod posteaq; iste co
 gnouit hāc rōnem coepit habere cām sibi dicendā ēē statuerat: lam anteq; hoc usu uenerit ita ut ipm. priore
 actione dicere audistis. Videbat illis nauarchis testibus tātū hoc crimē sustinere se nullo mō posse. Cōsilium
 capit primo stultum uerūtamē clemens. Cleomenē & Nauarchos ad se uocari iubet. ueniunt. Accusat eos q;
 huiusmodi de se sermones habuerint. rogar: ut id facere desistat & i sua q̄sq; nauis dicat se tātum habuisse nau
 tarum q̄tum oportuerit neq; quēq; ēē dimissum. Illi enim uero se ostendūt: quod uellent ēē facturos. Iste nō
 p̄crastinat aduocat amicos: statim querit ex his sigillatim quot quisq; nautas habuerit. Respondit unusq; q̄
 ut erat p̄ceptum. Iste in tabulas refert. obsignat signis amicōe puidens hō ut contra hoc crimen si qđ opus
 esset: hac uidelicet testificatione uteret. Derisum credo ēē hoiem amentem a suis cōfiliariis: & admonitum
 hasce ei tabulas nihil p̄futuras. Et plus ex nimia prætoris diligentia suspicionis in eo criminē futuq;
 Etiā iste erat hac stulticia multis i rebus uis ut publice quoq; quæ uellet: in ciuitatum lris & tolli & referri iuberet: q
 oīa nūc intelligit sibi nihil pdesse. Posteaq; certis lris testibus auctoritatibusq; cōuincit. ubi hoc uidet illog; cō
 fessionē testificationē suā tabellas sibi nullo adiumento futuras: init cōsilium nō iprobi Pr. nā id qdem ēē se
 rendum. sed importuni atq; amentis tyrāni Statuit si hoc crimen extenuare uellet. nam oīo tolli posse non
 arbitrabāt. Nauarchos oēs testes sui sceleris ita esse priuados. Occurrebat illa rō qd Cleomeni fiet: potero ne
 aia duerere in eos. quos dicto audientes ēē iussi: missum facere eum cui impium potestatēq; pmisi: potero ne
 in eos ēē uehemens q naues inanes nō mō habuerūt: sed et aptas: In eum dissolutus q solum habuerit con

stramat nauem & minus exinanit? Pereat Cleomenes una ubi fides? ubi execrationes ubi dexteræ? ubi cōplexus? ubi illud cōtuberniū mulieris militiae in illo delicatissimo littore? fieri nullo mō poterat: qn Cleomeni parceret Cleomenē uocat: dicit ei se statuisse aiaaduertere ī oēs Nauarchos, ita sui pīculi rōnes ferre ac postula re, tibi uni parcā & totius istius culpæ crimē uitupationēq̄ icostantiae potius suscipiā q̄ aut in te sim crudelis aut tot tā graues testes uiuos icolumesq̄ esse patiar. Agit gratias Cleomenes: approbat cōsilium dicit ita fieri oportet: admonet tamē illud qđ istū fugerat: i Phalarghū Cēturipinū Nauarchū nō posse aiaaduerti, ppter ea q̄ secū una ī Centuripina qđrīremi fuisset. qd ergo iste hō ex huiusmodi ciuitate adolescēs noblissimus testis reliquēs? In p̄sentia inqt Cleomenes quoniā ita necessē ē. sed post aliqd uidebimus: ne iste nobis obstat pos sit. Hæc posteaq̄ acta & cōstituta sunt pcedit iste repente e p̄torio inflammatu scelere furore crudelitate ī fo rum uenit Nauarchos uocari iubet. Qui nihil metuerent nihil suspicarent: statim accurrunt. Iste oībus misericordiis innocentibusq̄ inici catheanas imperat. Implorare illi fidem. P.R. & quare id faceret: rogare. Tunc iste hoc causæ dicit quod classem prædonibus prodidissent: Fit clamor & admiratio populi tantam esse in homine impudentiam atque audaciā ut aut aliis causam calamitatis attribuere quæ omnis propter auaritiam ipsius accidisset: aut cum ipse prædonum socius putaretur: aliis præditionis crimen inferret. Deinde hoc qntodeci mo die crimen esse natum postquam classis esset amissa. Cum hæc fierent: quærebatur ubi esset Cleomenes non quo illum ipsum eiusmodi esse quisquam supplicio propter illud incommodum dignum putaſt. Nam quid Cleomenes facere potuit. non enim possum quenquam insimulare falso quid inquam magnopere potuit Cleomenes facere istius auaritia nauibus exinanitis: atque eum uident sedere ad latus Pr. & ad aurem familiariter ut solitus erat: insursum. Tum uero omnibus idignissimum uisum est homines honestissimos electos ex suis ciuitatibus in seruū atque in uincula coniectos. Cleomenem propter flagitorum ac turpitudinis societatem familiarissimum assē Pr. Apponitur his tamen accusator Neuius Turpīo quidam qui. C. Sa cerdote Pr. iniuriarum damnatus est homo bene appositus ad istius auaritiam quem iste in decumis in rebus capitalibus ī oī calūnia p̄cursorē habere solebat: & emissariū. Veniūt Syracusas parētes p̄pingq̄ misericordia adolescentiū hoc repētino calamitatis suæ cōmoti nūcio uictos aspiciūt catheناس liberos suos cū istius auaritiae pœnā collo & ceruicibus suis sustinerēt adiūt defendūt. p̄clamat. fidē tuāq̄ nusq̄ erat nec unq̄ fuit: ip̄rāt. Pater aderat Dexio Tindaritanus hō nobilissimus hospes tuus cuius tu domi fueras quē hospitē appellāras. Eum cum illa auctoritate & miseria uideres p̄ditum non te eius lachrymæ nō senectus non hospitiū ius atqq̄ nomen a scelere aliquam ad partem humanitatis reuocare potuit. Sed quid ego hospitiū iura in hac tā immani belua commemoro? Quid Sthenium Thermitanum hospitem suum cuius domum per hospitiū um exhaust & exitianuit absentem in reos retulerit? causa indicta capite damnarit: ab eo nunc hospitiorum iura atque officia queramus? Cum homine enim crudeli nobis res est an cum fera atq̄ immani bella? Te patris lachrimæ de innocentis filii periculo non moueant cum patrem domi reliquissim filium tecū haberes. Te neq̄ p̄sens filius de liberorum charitate neque absens pater de indulgentia patria commouebat? Cathenas habebat hospes tuus Aristeus Dexionis filius. Quid ita: prodiderat classem. quod ob p̄mīum: deseruerat exercitum. quid Cleomenes ignauus fuerat. At eum tu ob uirtutem corona aurea donaras. dimiserat nautas. ut ab omnibus tu mercedem missionis acciperes. Alter pater erat Herbitēsis Eubulida ho mo domi suæ clarus & nobilis qui quia Cleomenem in defendendo filio læserat: nudus pene est destitutus. Quid erat autem quod quisquam diceret: aut defenderet? Cleomenem noīare nō licet. at causa cogit. morie res si appellaris. Nunq̄. n. iste ē cuiq̄ mediocriter minatus. At remiges non erant Pr. tu accusas? Frange ceruīcē si neq̄ Pr. neq̄ prætoris æmullum apellare licebit cū in his duobus tota causa sit: quid futuρ̄ est? Dicit et causam Heraclius Segestanus hō domi suæ summo loco natus. Audite ut uīa humanitas postulat lud. au dietis. n. de magnis ī cōmodis iniuriisq̄ sociorū. Hūc scitote fuisse Heracliu ī ea causa q̄ propter graue morbū oculorum tum cum nauigaret: & iuslu eius qui potestatem habuit: in comiteatu syracusis remanserit. Iste certe neq̄ prodidit classem neq̄ metu perterritus fugit neq̄ exercitum deseruit. Et. n. cum eēt hoc animaduersum: cum classis syracusis p̄fiscibaf iste in eadem cā fuit quasi eēt in aliquo manifesto scelere depræhēsus. in quem ne falso qđē causa cōferri criminis potuit. Fuit in illis Nauarchis. Heracliensis quidā Furius. Nā habent illi nonnulla huiuscemodi latina noīa homo q̄ diu uixit: domi suæ non solum post mortem tota Sicilia clarus & nobilis. in quo homine tantum animi fuit: non solum ut istum libere læderet. nam id quidem quoniā moriendū uidebat sine periculo se facere intelligebat. Ve. morte proposita cum lachrymans in carcere mater noctes diesq̄ assideret: defensionem suæ causæ scripsit quam nunc nemo est ī Sicilia qn habeat quin legat quin tu sceleris & crudelitatis ex illa oratione commonefiat. In q̄ docet quot a ciuitate sua nautas acceptat quot & quanti quemq̄ dimiserit: quot secum habuerit. Item de. Cæteris nauibus dicit. Quæ cum apd te diceret: uirgis oculi uerberabantur. Ille morte proposita facile dolorem corporis patiebatur. Clamabat: id quod scriptū reliquit: facinus esse indignum. Plus impudicissimæ mulieris apud te de Cleomenis salute quā de sua uita lachrymas matris ualere. Deinde etiam illud video esse dictum quot si recte uos Po. ro. cognouit non falso ille iam in ipsa morte de uobis præjudicauit. non posse Verrem testes interficiendo criminis sua extinguere. grauiorem apud sapientes iudices fore ab inferris testem quā si uiuus in iudicium produceref. Eū auaritiae solum si uiueret nunc cum ita esset necatus sceleris audaciæ crudelitatis testem fore. Iam ill a præclarra non modo testium ceteras cum tua res ageretur: sed tum a diis manibus innocentium pœnas scelerato rūq̄ furias in tuum iudiciū esse uenturas. Sele ideo leuiores casum suum fingere q̄ iam ante aciem securiū tuarū sexticā tui carnificis uultum & manum uidisset. Cum in conuentu ciuium Ro. iussu tuo securi ciues Ro. ferirentur. Ne multa. lud. libertate q̄ uos sociis dedistis: hac ille ī acerbissimo supplicio miserrimæ serui

IN.C.VERREM ACCVSATIONVM

tutis abusus est. Cōdemnat oēs de consilio sūia. tamē neq; iste in tanta re tot hoīum cā. P. Vectiū ad se accersit quæstorē suū cuius consilio uteref. neq; P. Seruum talē uirg legatū q; quia Legatus isto Pr. in Sicilia iuit pri-
mus ab isto iudex reieetus ē: sed de latronū hoc est de comitū suog sūia cōdemnat oēs. Hic cuncti Siculi fide-
lissimi atq; antiquissimi socii plurimis affecti beneficiis a maioribus nostris grauiter cōmouenf: & de suis pe-
riculis fortunisq; oībus ptimescū. Illā clementiā māsu etudinēq; nostri impīi in tantā crudelitatē ihumanita-
tēq; eē cōuersam cōdénari tot hoīes uno tépore nullo crīmine. Defensionē suog furtog Pr. improbū ex indi-
gnissima morte innocentium quærere. Nihil addi iā uidef. Iud. ad hanc iprobitatem amentiā crudelitatem
q; posse. & recte nihil uidef. Nā si cum aliog; iprobitate certet longe oēs multūq; supabit. sed secum ipse cer-
tat id agit: ut semp supius suū facinus nouo scelere uincat. Phalargū Centuripinū dixerā exceptū esse a Cleo-
mene q; i eius quadrīremi Cleomenes uectus eēt: tū q; ptimuerat adolescens q; eandē suā cām uidebat esse q;
illog; q; innocentēs pibant: ad hoīem accedit Timarchides a securi negat esse ei piculū. uirgis ne cedref mo-
net ut caueret. Ne multa ipm dicere adolēscēt audistis se ob hunc uirgag; metū pecuniā Timarchidi nu-
merasse. Leuia sunt hæc in hoc reo crīmina: metū uirgag; Nauarchus nobilissimae ciuitatis præmio redemit
humanum. alius ne condemnare pecuniā dedit. usurp; est. Non uult. P. R. obsoletis criminibus accusari
Verrem noua postulat inaudita desiderat. Nō de Pr. Siciliæ sed de crudelissimo tyrāno fieri iudicium arbitra-
tur. Includunt in carcerē condēnati suppliciū constitutis in illos sumis de miseris parentibus Nauarchog ad-
ire ad filios suos phibent. liberis suis cibū uestitūq; introferre. Patres hi quos uidetis: iacebāt in limine. ma-
tresq; miseræ pernoctabāt ad hostiū carceris ab extremo cōplexu liberog; exclusæ. q; nihil aliud orabāt nisi ut
filioq; extremū spūm excipe sibi liceret. Aderat ianitor carceris. carnifex. Pr. mors terrorq; sociog; & ciuiū le-
ctor Sestius cui ex omnium gemitu doloreq; certa merces cōparabaf. Ait ad eas tātū dabi ut cibū tibi itrofer-
re liceat: tātū nemo recusabat qd ut uno iētu securis afferā mortē filio tuo: qd dabis: ne diu crucietur? ne sā-
pius ferias? ne cū sensu doloris aliquo aut cruciatu spūs auferas? Etia ob hāc cām pec. lictori daba. O magnū
atq; itollerādū dolorē o grauē arerbāq; fortunā nō uitā liberog; sed mortis celeritatem præcio redimere co-
gebanf parentes. At ipsi etiā adolescentes cum Sestio de eadē plaga & de uno illo iētu loqbantur: idq; postre-
mū parētes suos liberi orabāt ut leuādi cruciatu sui gratia pecunia lictori daretur. Multi & graues dolores
inuenti parentibus & ppinquis multi. uerūtamē mors sit extrema: nō erit. Est ne aliqd ultra quo crudelitas
pgredi possit: reperietur. Nā illorum liberi cū erunt securi percussi ac necati corpora feris obuientur. Hoc si
luctuosum est parenti redimat præcio sepeliēdi ptatem. O nasum Segestanum hoīem nobilem dicere audi-
distis se ob sepulturā Heraclii Nauarchi pecuniā Timarchidi numerasse: hoc ne possis dicere? Patres. n. ueni-
unt amissis filiū irati. uir primarius hō nobilissimus dicit: neq; de filio dicit. Iā hoc qs tū fuit Syracusis q; non
audierit? qn sciat: has p Thimarchidem pactiones sepulturæ cū uiuis etiā illis eē factas. nō palā cum Timar-
chide loquebantur? non oēs hoīum ppinqui adhibebantur? nō palā uiuorum funera locabantur? Quibus
rebus oībus actis atq; decisis pducuntur e carcere & deligantur ad palū. Quis tā fuit illo tépore durus & fer-
reus quis tā inhumanus præter unum te qui non illorum ætate nobilitate miseria commoueretur? Et quis
fuit quin lachrymaretur? quin in calamitatē putaret illorum ut fortunam tamen nō alienam periculum
autem commune agi arbitratretur. Feriuntur securi. Lætaris tu in omnium gemitu: & Triumphas. Testes
auritiæ tuæ gaudes esse sublatos Errabas Verres: & uehementer errabas. Cum te maculas furtorum & fla-
gitiorum tuorum socio rum innocentium sanguine luere arbitrabare præceps amentia ferebare qui te existi-
mares auritiæ uulnera crudelitatis remediis posse sanare. Etenim q;q illi sunt mortui sceleris tui testes ta-
men propinquí neque tibi desunt. Tamen ex illo ipso numero nauchorum aliqui uiuunt: & adsunt: quos
ut mihi uidetur ab illorum innocentium pœna fortuna ad hanc causam reseruavit. Adeſt Philarchus Ha-
luntinus qui quia cum Cleomene non nauigauit. Oppressus a prædonibus & captus est. Cui calamitas
saluti fuit. Qui nī captus a piratis esset: in hunc prædonem sociorum icidisset. Dicit is p testimonio demis-
sione nautag; de fame de Cleomenis fuga. adeſt Centuripinis Philargus in amplissima ciuitate amplissimo
loco natus. eadem dicit. nulla in re discrepat. Per deos imortales Iud. quo tādem aīo feretis aut hæc quemad-
modum auditis? Vtrū ego despicio & plusq; satis opus est: doleo i tāta calamitate miseriaq; sociog? An uos
quoq; hic acerbissimus innocentiu cruciatus & mœror pari sensu doloris afficit? Ego. n. cū Herbitēsem cum
Geracliensem secuti eē pcessum dico uersat mihi ante oculos idignitas calamitatis. Ego ne populog; ciues
eog; ne agrog; colonos ex qbus maxia uis frumēti quot annis plebi romanæ illog; opis ac laboribus qritur.
Qui a parentibus spe nostri impīi nostræq; æqtatis suscepit educatiq; sunt: ad. C. Verris nefariā imanitatē &
ad eius securem funestā esse seruatos? Cū mihi Tyndaritani illius uenit i mētem cū Segestani tum iura smul-
ciuitatū atq; officia cōsidero. Quas urbes. P. Africanus ēt ornādas eē spoliis hostiū arbitratus ē: eas. C. Verres
nō solū illis ornamētis sed ēt uiris nobilissimis nefario scelere priuauit. En qd Tyndaritani libenter p̄dicent:
nos i seprēdecim populis Siciliæ nō eramus nos semp in oībus punicis Siciliensisibusq; bellis amicitiā fidēque
P. R. secuti sumus a nobis oīa. P. R. semp & belli adiumenta & pacis ornamenta administrata sunt. Multum
uero hæc his iura pfuerūt i istius iperio ac potestate. Vestros quodā nautas cōtra Carthaginem Scipio duxit.
At nunc naues cōtra p̄dones pene inanes Cleomenes ducit. Vobiscum Africanus hostium spolia & p̄mia lau-
dis cōmunicauit. At nunc p me spoliati naue a p̄donibus abducta ipsi in hostium numero locoq; ducemini.
Quid uero illa segestanoq; nō solum litteris tradita neq; cōmemorata uerbis: sed multis officiis illog; usur-
pata & cōprobata cognatio quos tandem fructus huiusc necessitudinis in istius imperio tulit? Nempe hoc
fuit iure Iud. ut ex sinu patris nobilissimus adolescens & e cōplexu matris eruptus inoccens filius carnificis exi-

tio dederetur. Cui ciuitati maiores nostri maximos agros atq; optimos concesserunt: q; imunem esse uoluerunt. Haec at apud te cognitionis fidelitatis uetus statis auctoritatis ne hoc quidem iuris obtinuit: ut unius honestissimi atq; innocentissimi cuius morte & sanguine depræcare. Quo confugient socii? que iprorabut? qua spe deniq; ut uiuere uelint tenebuntur. Si uos eos deseritis ad senatum deuenient qui de Verre supplicium sumat: nō est uisitatu nō senatorum ad. P.r. cōfugiēt facilis ē cā populi legē. n.sociorū cā iussisse & eis legis custodes p̄posuisse dicit. Hic locus ē igī unus quo pfugiat hic portus hic arx: hæc ara socioꝝ quo qđ nunc nō ita cōfugiunt: ut antea i suis repetēdis rebus solebat nō argētum nō augnō ueste nō mācipia repetunt nō ornamēta q; ex urbibus ex fanisq; erepta sunt. Metuunt hoīes iperiti, ne iā hoc. P.R. cōcedat: & ita fieri uelit pati mur. n. iam muttos & filemus: cū uideamus ad paucos hoīes oēs oīum nationum pecunias peruenisse quod eo magis ferre æquo aio atq; cōcedere uidemur: quia nemo istoꝝ dissimulat nemo laborat: ut obscura sua cupiditas eē uideatur: i urbe nostra pulcherrīa atq; ornatissima: quod signum q; tabula picta ē: q; nō ab hostiis uictis capta atq; asportata sit. At istoꝝ uillæ socioꝝ fidelissimis & plurimis & pulcherrimis spolis ornatae refertæq; sunt. Vbi pecunias exteraū natiōum ē arbitramini: qbus nunc oēs egēt. Cum Athenas Pergamum Cyzicū Miletum Chiō Samō totā deniq; Asīa Achaīa Graciā Siciliā iā i paucis uillis iclusas ēē uiderunt: si hæc ut dico oīa iā socii uestri relinquunt & negligunt lu. ne publice a. P.R. spoliarē officiis ac fide propterā ē nō mō resistēdi uerumetā suppeditādi facultas. Itaq; res suas negligunt pecunias: quo noīe iudiciū hoc appellat nō petunt relinquunt: & negligunt: hoc iā ornatū ad uos cōfugiunt. Aspice aspice lu. squalore sor desq; socioꝝ ē Sthenius hic Thermitanus cū hoc capillo atq; ueste domo sua tota expilata mētionē tuog; surtoꝝ nō facit: seſe ipsum abs te repetit: nihil amplius. Totum. n. tua libidie & scelere ex sua patria i qua multis uirtutibus & beneficiis floruit prīceps sustulisti. Dexio hic que uideris: nō q; publice Tyndari nō q; priuatī sibi eripusti: sed unicum miser abs te filium optimum atq; inoccētissimū flagitat: nō ex litibus æstimatis tuis: pecuniā domū: sed ex tua calamitate cineri atq; ossibus filii sui solatium uult reportare: hic iā grādis natu Eu bolida hoc tātum exacta ætate laboris itinerisq; suscepit: ut nō aliqd ex huius bonis exurparer i qbus oculis cruentas ceruices filii sui uiderat iisdē te cōdemnatū uideret: si per. L. Metellum licitum ēēt lud. matres illog; uxores sororesq; uenibāt: quaq; una cum ego ad Heraclīa noctu accederē: cum oībus matrōis eius cuius tatis & cum multis facibus mihi obuiā uenit: & ita me suā salutē appellās te suū carnificē nominās filii nomē iplorās mihi ad pedes misera iacuit: q; si ego excitare filium eius ab itēris possem: faciebat hoc idē i cæteris ciuitatibus grādes natu matres & item paruuli liberi miseroꝝ quoꝝ utrorūq; ætas labore & industria meam fidē & misericordiā uestrā requirebat. Itaq; ad me lu. p̄ter cæteras hāc quærimoniā sicilia detulit lachrymis. Ego ad hoc nō gloria iudeus accessi: sed ne falla dānatio ne carcer ne cætheuæ ne uerbera ne secures ne cruciatus socioꝝ ne sanguis inoccētū ne deniq; ēt exanguiu corpora mortuoꝝ ne mōror parentum ac ppīquo rum magistribus nostris qstui posset eē. Hunc ego si metū siciliæ dānatiōe istius per uestrā fidē & uirtutē deiecero. lud. satis officio meo satis illog; uoluntati q; a me hoc petiuerunt: factū ēē arbitror. Quapp si quem: forte inueneris q; hoc nauale crimē conēt defendere ista defendat: illa cōia quæ ad cām nihil pertinet prætermittat me culpā fortunæ assignare calamitatē crī dare me amissiōne classis obiicere cū multi uiri fortes i cōmuni icertoꝝ periculo bellī & terra & mari sāpe offenderint. Nullā tibi obiicio fortunā nihil ē quod cæterorum res minus commode gestas proferas: nihil est. Quod multorum naufragia fortunæ colligas. ego naues inanēs fuisse dico. rēges nautas qdūmissos: reliquos stirpidus uixisse palmaꝝ p̄fuisse classi. Po. Ro. Sicut lū ppetuo sociis: atque amicis Syracusanum. Te ipso illo tempore superioribusque diebus omnibus in littore: cū mulierculis p̄portasse dico. Haegreg; omnium auctores testesque produco. Num tibi insulare in calamitate num inercludere perfugium fortunæ: Num casus: bellicos expobare aut obiicere uideor. Tametsi solent hi fortunam sibi obiici nolle: qui se fortunæ commiserunt qui in eius periculis sunt ac uarie uersati istius quidem calamitatis tua Fortuna particeps non fuit homines enim in præliis non in cōuiuiis bellī fortunam tentare pditari solēt: i illa at calamitate nō martē fuisse cōem: sed Venerē possimus dicere. Quod si fortunā tibi obiicere nō oportet cur tu fortunæ illog; innoētiū ueniā ac locū dedisti. Etiam ilud pdicas licet q; suppliciū more maiore sumperis securiꝝ percusseris iccirco a me i crimē & inuidiā uocari. Non in supplicio crimen meum uertitur. Non ego securi nego quenquam feriri debere non ego metum ex re militari non seueritatem imperii non poenam flagitiū tolli dico uportere. Fateor non modo in socios: sed etiam in ciues militesque nostros per sāpe esse uere ac uehementer windicatum. Qua re hæc quoque p̄termittas licet. Ego culpam non in Nauarchis: Sed in te fuisse de monstro: præcio milites remigesque di misisse arguo: Hoc Nauarchi reliqui dicunt. Hoc Netinorum foederata ciuitas publice dicit. Hoc Herbitēses hoc Amestratini. Hoc Eritenses. Hoc Agyrinenses. Hoc Thydaritani Locrenses publice dicunt. Tuus denique testis tuus imperator tuus hospes Cleomenes hoc dicit seſe in terra esse proiectum. Ut pachyno & terre stri præsidio milites colligeret: quos in nauibus collocaret: quod certe non fecisset: si suum numerum nauies haberent. Ea est enim ratio instructarum nauium ornatarum que ut non modo plures: sed ne singuli quidem possint accedere. Dico præterea illos ipsos reliquos nautas fame atque inopia rerum omnium confessos fuisse ac perditos. Dico aut omnes extra culpā fuisse aut si uni attribuenda culpa sit: in eo maximam fuisse qui optimam nauem plurimos nautas haberet summum imperium obtineret aut si oēs in culpa fuisse sent non oportuisse Cleomenem constitui spectatorē illog; mortis atq; cruciatus. Dico ēt i illo supplicio mercedē lachrymæ mercedē uulneris atq; plagæ mercedē funeris ac sepulturæ constitui nefas fuisse. Quapro-

IN.C.VERREM ACCVSATIONVM

pter si mihi respōdere uoles hoc dicitu classēm instrūctā atq; ornatā fuisse nullū ppugnatorē absuissē nullū: uacuū tructū ē remū rē frumētariā ē suppeditatā mētiri Nauarchos: mētiri & tā graues ciuitates mētiri etiam & sīciliā totā proditū ēē te a Cleomene q se dixerit exisse in terram ut pachyno deduceret milites animū illis nō copias defuisse. Cleomenē accerrime pugnatē ab his relictū ēē atq; desertū: nūmū ob sepulturā datū nemini. Quæ si dices tenebre sin alia dices: quæ a me dicta sunt nō refutabis: hic tu ēē dicere audebis: est i ludiibus ille familiaris meus & paternus amicus ille nō ut quisq; maxie ēē q cū tibi aliqd sit: ita te huiuscemodi crīe maxie eius pudet: paternus amicus ēē ipse pater si iudicaret per deos imoreales qd facere posset cum tibi hoc diceret. Tu i prouicia po. ro. pr. cū tibi Maritimū bellū ēēt administradū. Mamertinis ex scēdere quā debērēt nauē p triēniū remisisti tibi apd' eosdē priuatī nauis oneraria maxima publice ēēdificata tu a ciuitatibus pecunias classis noīe coegisti. Tu p̄cio remiges dimisisti. tu cū nauis ēēt a Quāstore & ab Legato capta p̄ donum archipiratam ab oīum oculis remouisti. Tu ciues Ro. qui ēē dicerent q a multis cognoscerēt: securi ferire potuisti. Tu tuā domū piratas abducere i iudiciū archipiratā domo p̄ducere ausus es: tu ni p̄uicia tam splēdida apd' socios fidelissimos. Ci. ro. honestissimos i metu piculoq; p̄uicia dies cōtinuos cōplures i litto re conuiuūq; incauisti. Te p̄ eos dies nemo domi tuā cōuenire: nemo i foro uidere. potuit. Tu socioq; atque amicorē ad ea cōuiuia matres familias adhibuisti. Tu īter eiusmōi mulieres p̄texratū tuū filiū nepote meum collocauisti ut ætati maxie lubricā atq; icertae exēpla neqtiae parētis uita p̄beret. Tu prætor i prouincia cum tunica pallioq; purpureo uisus es: tu p̄p amorē libidinēq; tuā ipiū nauiuq; legato Po. ro. ademisti. syracusano tradidisti. Tui milites i prouincia sīciliā frugibus frumētoq; caruere. Tua luxuria atq; auaricia classis. P. R. a p̄ dōnibus capta atq; īcēsa ē. Post Syracusas cōditas quē i fortū nunq; hostis accesserat i eo te. Pr. primū piratae nauigauerunt. Neq; hac tot tātaq; dedecora dissimulatiōe tua neq; obliuīe hoīum ac taciturnitate tegeū uo liuisti: sed ēē nauiu p̄fectes sine ulla cā de cōplexu parētū suorē hospitūq; tuorē ad mortē cruciatūq; rapuisti: neq; i parentū luētu atq; lachymis te mei nominis cōmemoratio mitigauit. Tibi hoīum īnocentū sanguis nō mō uoluptati sed ēē qstui fuit. Hac si tibi tuus parens diceret posses ab eo ueniā petere: posses ut tibi igno sceret postulare. Satis est factum Siculis satis officio ac necessitudini lud. satis p̄missō nostro ac recepto. Reli qua est ea cā lud. q nō iā recepta: sed i nata: neq; delata ad me: sed in anima sensuq; meo penitus affixa atq; insīta ē: quæ nō ad socioq; salutē: sed ad ciuium Ro. hoc ē ad uniuscuiusq; uitā & sanguinē p̄tinet. In qua nolite a me q̄si dubiū sit aliqd argumēta lud. expectare. Oia quæ dicā de supplicio ciuū Ro. sic erūt clara & illustria: ut ad ea probanda totā sīciliā testē adhibere possim. Furor. n. qdā sceleris & audaciā comes istius effrenatum aīum īportunāq; naturā tāta op̄p̄ssit amentia: ut nūq; dubitaret i cōuentu palā supplicia quæ i cōuictos male ficii seruos cōstituta sunt: ea i ciues Ro. expromere uirgis q multos ceciderit: qd ego cōmemore. Tātū breuis simē dico lud. nullū fuit oīo isto Pr. i hoc genere discrimē. Itaq; iā cōsuetudie ad corpora ciuū Ro. ēē sine isti us nutu ferebas manus ipsa lictoris. Nū pōt hoc negare Verres: i foro Lilybei maxio cōuentu. C. Seruiliū ciuē. Ro. i cōuentu Panormitano ueterē negotiatorē ad tribunal ante pedes tuos ad terrā uirgis & uerberibus abiectū: aude hoc primū negare si potes. Nemo lilybei fuit: qn uiderit nemo in sīcilia qn audierit. Plagis con fectum dico a lictoribus tuis ciuē Ro. ante oculos tuos cōcidisse. Ob quā cām dii īmortales, tametsi iniuriā facio cōi causæ & iuri ciuitatis q̄si. n. possit eē ulla cā cur hoc cuiq; ciuī Ro. iure accidat ita quero q̄ causa i Seruilio fuerit. Ignoscite i hoc uno lud. i cæteris .n. nō magnope causas regrā. Locutus erat liberius de istius im probitate atq; neqrāq; isti simul ac renūciatū ē hoīem iubet lilybeū uadimoniu Venerio seruo p̄mittere p̄mittit. Lilybeū uenī cogere eū cœpit cū ageret nemo postularet. HS. duobus spōsionē faceū cū lictore suo ne furtis qstum faceret. Recuperatores de cohorte sua dicit datuq; Seruilius & recusare & depræcari ne inigs iudicibus nullo aduersario iudicium capitū i se cōstitueret. Hac cum maxie loqueref sex lictores circūsunt ualentissimi & ad pul' andos uerberandoq; hoīes exercitatissimi cædunt accerrie uirgis. Deniq; pximus lictor de quo sēpe iā dixi Sestius cōuerso bacillo oculos misero tundere uehemētissime cœpit. Itaq; illi cū lan guis os oculosq; cōplesset cōcidit. cū illi nihil omīus iacēti latera tunderēt. ut aliqd spōdere se diceret: sic ille affectus illīc tum p̄ mortuo sublatius breui postea ē mortuus. Iste āt hō Venerius & affluens oī lepore & uota cupiditatū suarē. Nā qd ego de cæteris ciuū Ro. suppliciis sigillatī potiūq; generatī atq; uniuerselōq; Carcer ille q̄ ē a crudelissimo tyranno Dionysio factus Syracusis quæ Lautumia uocātū in istius īperio domi ciliū Ro. fuit ut q̄s iā aiū aut oculos offendere i lautumias statū coniiciebat. Indignū hoc uideo uide ri oībus lud. & id iam priore actiōe cum hac testes diceret: itellexi. Retineri. n. putatis oportere iura libertatis nō mō hic ubi tribunipleb. sunt: ubi cæteri Magistratus ubi plenum forum iudiciorum ubi senatus au thoritas ubi existimatio Po. Ro. & frequentia sed ubiq; terra & gentium uiolatum ius cinium. R. sit. sta tuistis id pertinere ad cōmunem causam libertatis. In externorum hominum & maleficorum sceleratorū que in prædonum hoīium custodias tu tantum numerum ciuium Ro. includere ausus es? Nunquam ne tibi iudicii nunquam concionis nunquam huius tantæ frequentia. Quæ nunc animo te iniquissimo infestissimoque intuetur. Venit in mentem? Nunquam tibi Popu. Roma. dignitas absentis nun quam species ipsa huiuscemodi multitudinis in oculis animoq; uersata est? Nunq; te in horum conspectu redditum nunquam in forum Popu. Roma. uenturum nunquam sub legum & iudiciorum casurum esse potestatem putasti? At quæ erat ista libido crudelitatis exercēdæ? Quæ tot scelerū suscipiendoq; causa: nulla lud. præter prædandi nouam singularemq; rationem. Nam ut illi quos a poetis accepimus qui sinū quoq; obsedisse maritimos aut aliqua promuntoria aut prærupta faxa tenuisse dicuntur ut qui essent appulsi nauigiis interficere possent: sic iste in oīa maria infestus ex omnibus Sīciliā partibus imminebat.

Quæcunq; nauis ex Asia quæ ex syria quæ tyro quæ alexandria uenerat statim certis Indicib; & custodi-
bus tenebatur uestores omnes in lautumias coniiciebatur onera atq; merces in prætoriam domum defere-
bantur. Versabatur in sicilia longo interuallo alter nō Dionysius: ille nec Phalaris. Tulit enim illa quondam
insula multos: & crudeles tyrannos: sed quoddam nouum monstrum ex ueteri illa immanitate quæ in iis
dem locis uersata esse dicitur. Non enim Charybdin tam infestam neque Scyllam nautis quam istum in eo
dem freto fuisse arbitror. Hoc etiam iste infestior: q; multo se pluribus & maioribus canibus succinxerat. Ci-
clops alter multo importunior. Hic enim totam insulam obtinebat ille Etnam solam & eam siciliæ partem
tenuisse dicitur. At quæ causa tum subiiciebatur ab ipso lu. huius tam nefariæ crudelitatis: eadem quæ nūc
in defensione commemorabitur. Quicunq; accesserant ad Siciliam paulo pleniores: eos Sertorianos mil-
ites esse atque a Dianio fugere dicebat. Illi ad depræcandum periculum proferebant: alii purpuram Tyriem:
Thus alii atque odores uestemq; linteum gemmas alii & margaritas uina nonnulli græca uenalesque asiati-
cos ut intelligeretur ex mercibus quibus locis nauigarent. Non intelligebant eas ipsas sibi causas esse pericu-
li quibus argumentis se ad salutem uti arbitrabantur. iste enim hæc eos ex piratarum societate adeptos esse
dicebat ipsos in lautumias adduci imperabat naues eorum atq; onera diligenter assueranda curabat: his isti
tutis cum completus iam mercatorum carcer esset tum illa siebāt quæ. L. Suctum Equitem Roma. lectissi-
mum utrum dicere audistis quæ cæteros audietis ceruices in carcere frangebantur indignissime ciuium ro-
ma. ut etiam illa uox & illa imploratio ciuiis Ro. sum quæ sære multis in ultimis terris opem inter Barba-
ros: & salutem tulit ea morte illis acerbiorē & suppliciū maturius ferret. Quid ē Verres: qd ad hæc cogitas?
respondere num mentiri me num fingere aliquid? num agere crimen num quid horum dicere istis defen-
soribus tuis audes? Cædo mihi quæslo ex ipsius sinu litteras syracusanorum quas iste ad arbitrium suū con-
fexas esse arbitrabatur. Cædo rationem carceris: quæ diligentissime conficitur quo quisq; die datus in custo-
diam quo mortuus quo necatus sit. LITTERÆ SYRACVSANORVM. Videlis ciues Roma. gregatim
coniectos in lautumias: uidetis indignissimo in loco coaceruatam multitudinem nostrorum ciuium: quæ
rite nūc uestigia prius quibus exitus illorum ex illo loco compareat: nulla sunt omnes ne mortui si ita pos-
set defendere tamen fides huic defensioni non haberetur? Sed scriptum: erat in iisdem litteris quod iste ho-
mo barbarus ac dissolutus negatēdere unq; negatēdere intelligere potuit.

Inquit hoç est ut sicut loquuntur: suppicio affecti ac necati sunt. Si quis Rex si qua ciuitas exterarum gen-
tium si qua natio fecisset aliquid in ciuem. Roma. Eiusmodi non ne publice vindicaremus non bello per se/
queremur possemus hanc iniuriam ignominiamq; nominis. R. inultam ipunitamq; dimittere. Quot bella
maiores nostros & quanta suscepisse arbitramini: quod ciues Roma. iniuria affecti q; nauicularii retenti q;
mercatores spoliati dicerentur? At ego retentos non quæror spoliatos ferendum puto nauibus mancipiis:
mercibus ademptis inuincia coniectos esse mercatores & in uinculi ciues ro. necatos esse arguo. Si hæc apd
Scythes dicerem: non hic in tanta multitudine ciuium Roma. non apud Senatores lectissimos ciuitatis nō
in foro Popu. Roma. De tot & tam acerbis suppliciis ciuium Roma. Tamen animos etiam barbarorum ho-
minum permouerem. Tanta enim huius imperii amplitudo tanta nominis Roma. dignitas est apud om-
nes nationes ut ista in nostros homines crudelitas nemini cōcessa uideatur. Num ego tibi ullam salutem ul-
lum perfugium putem cum te implicatum seueritate iudicum circumuentum frequentia Popu. Roma. esse
uideam? si me hercules id quod fieri intelligo non posse ex his laqueis te exueris ac te aliq; ui ac ratione expli-
caris in illas tibi maiores plagas incendium est: in quibus te ab eodem me superiore ex loco confici & conci-
di necesse est. Cui si etiam id quod defendit uelim concedere tamen illa ipsa defensio non minus esse ei per-
niciosa q; mea uera accusatio debeat quid enim defendit? Ex hispania fugientes se exceperisse & suppicio affe-
ctisse dicit. Quis tibi id permisit: quo id iure fecisti: quis idem fecit: qui tibi facere licuit. Eorum plenum: &
basilicas istorum hominum uidemus: & animo æquo uidemus. Ciuilis enim dissensionis & siue amentiae
siue fati seu calamitatis non est iste molestus exitus in quo reliquos saltem ciues incolumes licet conseruare
Verres ille uetus proditor Consulis translator. Quæsturæ auersor pecuniae publicæ tantum sibi auctorita-
tis in rebub. suscepit: ut quibus hominibus per Senatum per Popu. Roma. per omnes magistratus in foro:
in suffragiis in hac urbe in Repub. uersari liceret iis omnibus. mortem acerbam crudellemq; proponeret. Si
fortuna eos ad aliquam partem siciliae detulisset ad Gn. Pompeium. C.L.V. & fortissimum permulti occiso
Perpenna ex illo Sertoriano numero militum confugerunt: quem non ille summo cum studio saluum in/
columq; seruauit. Cui ciuii supplicii non illa dexteræ inuicta & fidem porrexit & spem salutis ostendit? Ita
ne uero quibus fuit portus apud eum contra quem arma tuleret iis apud te cuius nullum in Repub. unquam
monumentum fuit mors & cruciatus erat constitutus. Vide quam commodam defensionem excogitaris.
Malo me hercules id quod tu defendis hic iudicibus Popu. q; Roma. q; id quod ego insimulo probari malo
inq; te isti generi hoīum q; mercatoribus & nauiculariis inimicū atq; ifestū putari: Meum. n. crimen auaricie
te nimium coarguit. Tua defensio furoris cuiusdā & imanitatis & inauditæ crudelitatis & pene nouæ pscri-
ptiōis: sed non licet me isto tanto bono lud. uti non licet adsunt enim Putēoli toti frequentissimi uenerunt
ad hoc iudicium mercatores homines locupletes atque honesti qui partim socios suos partim libertos ab
isto spoliatos in uincula coniectos partim in uinculis necatos partim securi percussos esse dicent. Hic uide q;
me sis usurus æquo: cum ego Grauium testem produxero qui suos libertos a te securi percussos esse dicat:
q; a te nauem suam mercesque repeatat: Refelliō si poteris meum testem. Deferam tibi. Fauebo te inquam
adiuuabo. Ostendito illos cum Sertorio fuisse a Dianio fugientes ad Siciliam esse delatos. Nihil est quod te
malim probare. nullum enim facinus quod maiore supplicio dignum sit: reperiti neque proferri potest. Re-

IN.C.VERREM ACCVSATIONVM

ducam igitur Equitem R.o.L.Flauium si uoles quoniā priore actione:ut patroni tui dictitant:noua quā
 dam sapientia:ut omnes intelligunt conscientia tua atq; auctoritate meo^g testium testem nullum interroga-
 sti interrogetur Flauius si uoles:q nam fuerit.L.Herēnius is quē ille argentariā Lepti fecisse dicit qui cū am/
 plus centum ciues R.o.haberet ex cōuentu syracusag: qui eum non solum cognoscerent:sed etiam lachry/
 mantes ac te implorantes defenderent tamen a te inspectantibus omnibus syracusanis securi percussus est:
 Hunc quo^g testē meum refelli & illū herēniū fertonianum fuisse abs te demonstrari:& probari uolo:qd
 de illa multitudine dicemus eorum qui capitibus inuolutis in piratarum captiuorum q; numero produce-
 bantur ut securi ferirentur. Quæ ista noua diligentia? quam ob causam abs te cogitata: An te.L.Flauii cetæ-
 rorumq; de.L.herēniū uociferatio commouebat? An.M.Annii grauissimi atq; honestissimi uiri summa au-
 citoritas pauloante diligentiorē timidiorem q; fecerat? q nuper p testimonio nō ad uenam nescio quē:nec
 alienum sed eum ciuem R.o. qui oībus in illo conuentu notus:q syracusis natus esset a te securi percussum es-
 se dixit.Post hanc illorum uociferationem post hanc cōem famam atq; quærimoniam nō mitior i suplicio:
 sed diligentior eē cōepit. Capitibus inuolutis ciues R.o.ad necēm producere instituit quos tamen iccirco ne-
 cabat palam q; hoīes i conuentu id q; antea diximus nimium diligenter prædonum numerum requirebat:
 hæc i plæbe R.o.te.Pr.est cōstituta cōditio:hæc negotii gerendi spes:hoc capitis uitæq; discrimē:paruum ne-
 multa mercatoribus necessario sunt pericula subeunda fortunæ:nisi ēt hæc formidines ab nostris magistrati-
 bus atq; i nostris prouiciis ipendebūt? Ad eam ne rem fuit hæc suburbana ac fidelis prouicia sicilia plena op-
 timorum sociorum & honestissimorū ciuium R.o. quæ ci.ro.oēs suis ipfa sedibus libētissime semper acceptit
 ut qui ex ultima Syria atq; Aegypto nauigarent:qui apud barbaros propter togæ nomen in honore aliquo
 fuissent:qui ex prædonum insidiis:q ex tempestatum periculis profugisset i sicilia securi ferirentur cum se-
 iam domum uenisse arbitrarentur. Nam quid ego de.P.Ganio Cōsano municipē dicam Iud. aut qua uis uo-
 cis qua grauitatē uerborum quo dolore anīmī dicā: Tantēsi dolor me nō deficit:ut cætera mihi in dicendo
 digna re digna dolore meo suppetant magis elaborandum est:quod crimen eiusmodi est:ut cum primum
 ad me delatum est:usq; me illo nō putare. Tametsi.n.uerissimum eē intelligebam tamē credibile fore non
 arbitrabar:Coactus lachrymis oīum ciuium R.o. qui in Sicilia negociātur: adductus Valentino^g hominum
 honestissimorū testimoniis oīumq; Reginorū multorumq; Equitum R.o. qui casu tum Messanæ fuerunt:
 Dedi tantū priore actiōe testimonium:res ut nemini dubia esse posset. Quid nūc agam:cum iam tot horas:
 De uno genere ac de istius nefaria crudelitate dicam? Cum prope om̄e uim uerborū eiusmodi quæ scelere
 istius digna sunt:aliis in rebus consumpsērī. neq; hoc prouiderim ut uarietate criminum uos attentos te-
 nerē: Quemadmodū de tanta re dicā: opinor unus modus atq; una ratio ē rem in medio ponā quæ fatum
 habet ipfa grauitatis ut neq; mea quæ nulla est neq; cuiusquam ad inflanimados uīros animos eloquētia re-
 quiratur. Ganius hic quem dico Cōsanus cum illo numero ab isto i uincula coniectus esset:& nelcio qua ra-
 tione clam e lautumiis profugisset Messanamq; uenisset q; prope iam Italā & mœnia Reginorū uideret: Et
 ex illorum metu mortis ac tenebris quasi luce libertatis & odore aliquo legū recreatus reuixisset loqui Mel-
 sanæ cōepit & quæri se i uincula esse coniectum sibi recta iter esse Romam. Verri se præsto aduenienti futurū.
 Nō intelligebat miser nihil interesse utrum hæc Messanæ an apud ipsum in prætorio loqueretur: nā ur ante
 uos docui:hac sibi iste urbem delegerat:quam haberet adiutricem scelerum furtorum receptricem flagitio-
 rum & omnium sociam. Itaq; ad magistratum Mamertinum statim deducit Ganius eoq; ipso die casu mel-
 sanam Verres uenit. Res ad eum desertur esse ciuem R.o. qui se syracusis i Lautumiis fuisse quereretur: quē
 iam ingredientem nauem & Verri nimis atrociter minitantem a se retractum esse & asseruatum ut ipse i eū
 statueret:quod uideretur. Agit hominibus gratias & eorum erga se beniuolentiam diligentiāq; collaudat.
 Ipse istiātus scelere & furore in forum uenit ardebat oculi toto ex ore crudelitas eminebat: Expeſtabant
 oēs quo tandem progressurus aut quidnam acturus esset: cum repente hoīem proripi atq; i foro medio nuda-
 ri ac deligari:& uirgas expediri iubet. Clamabat ille miser se ciuem esse R.o. municipem Cōsanum merui-
 se se cum. L.Prætio splēdissimo Equite R.o. qui Panormi negociaretur:ex quo hæc Verres scire posset: Tū
 iste se comp̄isse ait eum speculandi causa in siciliam ab duçib; fugitiuorum esse missum: cuius rei neq; Iu-
 dex neq; uestigium aliquod neq; suspicio cuiq; esset ulla. Deinde iubet undiq; hominem proripi uehementissi-
 meq; uerberari. Cedebat uirgis i medio foro Messanæ ciuis ro.Iud. cum interea nullus gemitus nulla uox:
 alia istius miseri inter dolorem crepitumq; plaga; audiebat. nisi hoc ciuis ro.sum. Hac se com̄memoratio-
 ne ciuitatis oīa uerbera depulsurum cruciatumq; a corpore deiecturum arbitrabat. Is nō modo hoc nō pro-
 fecit ut uirgas uim depræcaref: sed cū iploraret læpius usurparetq; nomē ciuitatis crux crux inquam ifoeli-
 ci & erūoso q uūq; istam præte uiderat: cōparabatur. O nomen dulce libertatis o ius eximium nīræ ciuitatis
 o lex Portia legesq; semproniae & grauiter desiderata & aliquādo reddita plebi R.o. Tribunitia potestas: huc
 cīne tādē oīa reciderūt: ut ciues ro. In prouicia po. ro. i oppido Fœderatoe ab eo q; beneficio po. ro. faces & se-
 cures h̄eret diligatus i foro uirgis cederetur: Quid cum ignes ardentesq; laminæ cæteriq; cruciatus admo-
 uebantur? Si te illius acerba iploratio & uox miserabilis non inhibebat: ne ciuium quidem R.o. q tū aderat:
 fletu & gemitu maximo cōmouebare? In crucē tu agere ausus es quēq; se ciue R.o. eē diceret. Nolui tam ue-
 hemēter agere hoc p̄ia actiōe Iud. Nolui Vidistis.n. ut aī multitudinis in istū dolore & odio & cōis periculi
 metu concitarentur. Statui egomet mihi tum modū oratiōi-meæ:&. C.Monitorio Equi ro. primo homi-
 ni testi meo & glabriorē id quod sapientissime fecit facere lætatus sum: ut repente consilio in medio testem
 dimitteret: Et. n. uereba ē ne po. ro. ab isto eas poēnas ui repetisse uideretur: q; ueritus esset. Ne iste legibus:
 & p̄estro iudicio non esset persoluturus. nūc quoniā iā exploratū ē oībus quo loco causa tua sit:& qd de te fu-

turum sit sic tecum agā. Ganiū istū quem repentinū speculatorē fuisse dicas: ostēdā i lautumias syracusis a te esse coniectum: neq; id solū ex līris ostēdam syracusanorum: ne possis dicere me qā sit aliquis in līris Ganius hoc singere & eligere nomē: ut hūc illū eē possim dicere: sed secūdum arbitrium tuū testes dabo: qui istū ipsū syracusis abs te in lautumias coniectū eē dicant: producā ēt Cōssanos muuicipes illius atq; necessarios q; te nūc sero doceāt. Iud. nō sero illum. P. Gāniū quem tu in crucem egisti ciuem ro. & municipē Cōssanū nō speculatorē fugitiuog& fuisse. Cum hāc oia quā polliceor: cumulate tuis proximis plana fecero cum istuc ipsum tenebo: qd' abs te mihi datur esse cōtentum me eē dicam. Quid. n. nuper tu ipse cum po. ro. clamore atq; impetu perturbatus exiluisti. Quid inq; locutus es? illum quod moram supplicio quereret: ideo clamitasse se eē ciuem ro. sed speculatorē fuisse iam mei testes ueri sunt. Quid enim dicit aliud. C. Munitorius: qd. M. P. Cotii nobilissimi hoīes ex agro Taurominitano. Quid Qu. Luceius: q argentariā regiū maximam fecit: quid enim cāteri? adhuc. n. testes ex eo genere a me sunt dati nō qui nauisse Gāniū: sed qui se uidisse dicent cum is qui se ciuem ro. esse clamaret in crucem ageretur. Hoc tu Verres idem dicas hoc tu cōsideris illum clamitasse se ciuem esse ro. apd' te nomen ciuitatis ne tātum qdē ualuisse ut dubitationem aliquā crude lissimi teterrimi p̄ supplicii altquam paruam morā saltē posset afferri. Hocteneo hic hātreo Iud. hoc sum cōtentus uno omitto ac negligo cātera sua cōfessione induatur: & iugulef necessē est qui eēt ignorabas spe culatorem esse suspicabare: non quārō qua suspitōe tua te accuso orōne ciuem ro. se esse dicebat. Si tu apud Persas aut in extrema India deprāhēsus Verres ad supplicium ducerere: quid aliud clamitares nisi te ciuem esse ro. Et si tibi ignoto apud ignotos apud barbaros apud homines in extremis atq; ultimis gentibus posītos nobile & illustre apd' oēs nomen tuāe ciuitatis profuisset: ille quisquis erat: quem tu i crucem rapiebas q; tibi esset ignotus cum ciuem se ro. esse diceret apud te Pr. si nō effugium ne morā qdē mortis mentione atq; usurpatione ciuitatis aſſequi potuit? Homines tenues obſcuro loco nati nauigant adeunt ad ea loca quā nū q; anteua uiderūt. ubi neq; noti esse is quo uenerūt neq; semper cū cognitoribus esse possunt. Hac una tamē fiducia ciuitatis nō mō apud nostros magistratus: q & legum & existimationis periculo cōtinētur: neq; apud ciues solū ro. qui & sermōis & iuris & multa rerum societate iuncti sunt fore se tutos arbitrātur sed quocū q; uenerint hāc sibi rem prāsidio sperant eſe futurum. Tolle hāc spem tolle hoc prāsidium. C. ro. constitue nihil esse opis in hac uoce ciuius ro. sum posse impune Pr. aut alium quēlibet supplicium quod uelit in eū cōstituere qui se ciuē ro. esse dicit quod quis ignoret iam omnes prouincias iam oia regna iā oēs liberas ciuitates iam oēm orbem terrarē qui semper nostris hoībus maxie patuit ciuibus ro. ista defensione prācluseris. Quid si. L. Retium Equitē Ro. qui tū i sicilia noīabatur et ne id magnū fuit Panormū līras mittere aſſeruas? Se hominē custodiis Matmertinoꝝ tuog& uinctum clausum habuiffe dum panormo Retius ueniret cognoscet hominē aliqd de summo supplicio remitteres si ignoraret tum si tibi ita uideretur hoc iuris i omnes: constitueres ut q; neq; tibi notus esset neq; cognitorē locupletē daret: quis ciuius ro. esset in crucē tollereſ. Sed quid ego plura de Gānio? quasi tu Gānio tum fueris infestus ac nō nominī generi iuri ciuium hostis nō illi inq; homini ſed cauſe cōi libertati inimicus fuisti. Quid. n. attinuit cum Mamertini noīe atq; instituto suo crucem fixissent post urbem in uia Pompeiate iubere in ea parte figere quāe ad fretum spectaret & hoc addere qd' negare nullo mō potes quod oībus audientibus dixisti palam te iccirco illum locū deligere: ut ille qui se ciuē ro. esse diceret ex cruce Italiam cernere ac domū suam prospicere posset. Itaq; illa crux sola Iud. post cōditam Messanam illo in loco fixa est Italiz̄ cōspectus ad eam rem ab iſto delectus eſt: ut ille in dolore cruciatus moriens pangustu freta diuisa seruitutis ac libertatis iura cognosceret italia autem alumnum suū seruitutis extremo summop̄ supplicio ea fixū uiderer. Facinus eſt uinciri ciuē ro. scelus uerberari prope parricidium necari. Quid dicā in crucem tolli? uerbo ſatis digno tam nefaria res appellari nullo modo pōt. Non fuit his omnibus iſte cō̄ētus: ſpectet inquit patriam i cōspectu legum libertatis moriatur. Nō tu hoc loco Gānium nō unum hoīem nescio quē ciuē ro. ſed cōēm libertatis & ciuitatis cām in illum cruciatum & crucem egisti: iam uero uidete hoīis audaciam. nōne eum grauiter tuliffe arbitramini q; illam ciuibus ro. crucem nō posset i foro nō in comitio nō in rostris defigere? Quod. n. his locis i prouincia sua celebritate simillimum: regione proximum potuit elegit monumentū sceleris audaciaꝝ ſue uoluit eſſe in conſpectu Italiz̄ uel ſibiu lo ſiciliæ perteruectōe oīum qui ultro citroq; nauigarent. Si hāc nō ad ciuem ro. nō ad reliquos amicos noſtrā ciuitatis non ad eos qui romanū nomen audiffent: deniq; ſi nō ad hoīes ueſe ad bestias aut etiā ut longius progrediar ſi i aliqua dēſertissima ſolitudine ad ſaxa & ad ſcopulos & cōquāri & deplorare uelle tamē oia muta atq; inanimata tanta & tam indigna rerum atrocitate cōmouerentur. Nunc uero cum loquar apd' Señatores po. ro. legum iudiciorūꝝ & iuris auctores timere nō debeo: ne nō unus iſte ciuius ro. illa cruce dignus cāteri omnes ſimi periculo indignissimi iudicentur. Pauloante Iud. lachrymas in morte misera atque indigñissima Nauarcorum non tenebamus. & recte ac merito ſociorum innocentium miseria commouebamur. Quid nunc in noſtro ſanguine tandem facere debemus? Nam ciuium Roma. ſanguis coniunctus exiſtimandus eſt quoniā id & ſalutis omnium ratio & ueritas omniū poſtulat. Omnes hoc loco ciues romā. & qui adsunt: & q; ubiq; ſunt ueſtrā ſeueritatē deſiderant ueſtrā ſidem implorant ueſtrū auxilium req; runt omnia ſua iura cōmoda auxilia totam deniq; libertatē i ueſtris ſententiis uersari arbitranſ. A me tamē ſi ſatis habet tamē ſi res aliter acciderit plus habebunt fortasse q; poſtulant. Nam & ſi q; uis iſtum de ueſtra ſeueritate eripuerit id quod neq; metuo Iud. neq; ullo modo fieri poſſe uideo, ſed ſi in hoc me ratio ſefellerit. Siculi cauſam ſuam perifſe quārentur & mecum pariter moleſte ferent. P. quidem. R. breui quoniā mihi poſteſtam apud ſe agendi dedit ius ſuum me agente ſuis ſuffragiis ante calendas. Februarias recuperabit. Ac ſi de mea gloria & : amplitudine quārentis, Iud. non es alienum meis rationibus iſtum mihi ex hoc

IN.C.VERREM ACCVSATIONVM

iudicio ereptū ad illud po.ro.iudicium reseruari.Splēdida ē illa cā,pbabilis mihi & facilis popu.grata atq̄ iu
cunda.Deniq̄ si videor h̄c qd'ego nō quæsiui:de uno isto uoluissē crescere isto absoluto qd sine multorum
scelere fieri nō pōt:de multis mihi crescere licebit.Sed me hercules ūfa ro.q̄.po.cā.Iud.nolo in hoc delecto
consilio tantum flagitium esse cōmissum nolo eos Iud.quos ego probarim:atq̄ delegerim:sic in hac Vrbe
notatos isto absoluto ambulare.ut non cera sed ceno obliti esse uideantur.Quam obrem te quoq̄ Horten/
si quia monendi locus est:ex hoc loco moneo uideas ēt atq̄ eriam:& consideres:quid agas:quo progredia/
re quem hominem ex qua ratione defendas:neq̄ de illo qcq̄ tibi p̄finio:quominus ingenio mecum atq̄ o/
dicēdi facultate cōtendas.Cætera si qua putas te occultius extra iudicium:qua iudicium pertinet facerī pos/
se:si qd artificio cōsilio potentia gratia copiis istius moliri cogitas:magnopēre censeo desistas:& illa qua tem/
ptata iam & cœpta ab isto sunt a me āt p̄uestigata & cognita:monco ut extinguis:& longius progredi nō si/
nas.Magno tuo periculo peccabī in hoc iudicio:maiore q̄ putas.Quod.n.te deliberatum iam existimatio/
nis metu defunctum honoribus designatū cons.cogites:Mihī crede ornamenta ista & beneficia Po.Ro.non
minore negocio retinenī:q̄ comperantū:Tulit hæc ciuitas:quoad potuit quoad necessē fuit;regiam istā ue/
stram damnationem in iudiciis & in omni Reipub.Tulit:sed quo die po.ro.Tribunileb.restituti sunt.om/
nia ista uobis:si forte nōdum intelligitis adempta atq̄ erepta sunt.Omnium nunc oculi coniecti sunt hoc ip/
so tempore in unum quēc nostrum qua fide ego acusem:qua religione hi iudicent qua tu ratione defendas
De omnibus nobis si quis tantulum de recta regione deflexerit non illa tacita existimatio quam antea con/
temnere solebatis:sed uehemens ac liberum Po.Roma.iudicium consequetur.Nulla tibi Quinte cū isto co/
gnatio est nulla necessitudo quibus excusationibus ante nimium in aliquo iudicio studium tuum defende/
re solebas.Eaq̄ h̄i in hoc hominē nullam potes:qua iste in prouincia pālam dicitabat:cum ea qua faciebat
euā se fiducia facere dicebat.ca ne uera putet:Tibi maxime ē prouidendum.Ego mei iam ratiōem officii cō/
fido ec̄ oībus iniquissimis meis persolutā nā istum paucis horis primæ actionis omnium mortalium sente/
tis cōdēnauī.Reliquū iudicium non iam de mea fide qua perspecta est neq̄ istius uita qua damnata ē sede
de iudicibus & vere ut dicam:de te futurum est.At quo tempore futurum est nā id maxime prouidendum
Et enim cum oībus in rebus tum in.R.P.p̄magni momenti ē rō atq̄ inclinatio temporum.Nempe eo tū.
Po.roma.aliud genns hominum atq̄alium ordinem ad res uindicandas requirit.Nempe iudicis iudicibus
q̄ ea lege nobis promulgatē q̄ non is promulgauit cuius nomine proscriptam uidetis:sed hic reus hic inquā
sua spe atq̄ opinione q̄ de uobis habet:legem illam scribēdam promulgandam q̄ curauit.Itaq̄ cum primo
agere cōepimus:lex non erat promulgata tum iste uestra seueritate per motus multa signa dederat:quam ob/
rem quibus respōsurus nō uideretur:mētio de lege nulla siebat.Posteaq̄ iste recreari & cōfirmari iusus ē lex
statim promulgata est cui legi cum uestra dignitas uehementer aduersareſ istius spes falsa & insignis impu/
dentia maxime suffragatur.Hic si quid erit commissum a quoq̄ uestrum:quod rep̄hendā aut po.ro.iudica/
bit de eo homine quem iam antea iudicis indignum putauit:aut hi qui propter offenditionem iudiciorū:De
ueteribus iudicis lege noua noui lu.erunt constituti.Mihī porro ut ego nō dicam:quis omnium mortalium:
nō intelligit q̄ longe progredi sit necesse.Potero silere Hortensi potero dissimulare:cum tantū Reipub.uul/
nus acceperit:ut expilatæ prouinciae uexati socii dii īmo tales spoliati ci.ro.cruiciati & necati ip̄une me auecto/
re esse uideant?Potero hoc ego onus tātū aut in hoc iudicio deponere:aut diutius tacitus sustinere:Nō ag/
tanda res erit:nō in medium proferenda:nō po.ro.fides imploranda:nō omnes:qui tanto se scelere obstri/
xerint:ut aut fidē suā corrumpi paterentur aut iudicium corrumperent:in discriben ac iudicium uocādi?
Quæret aliquis fortas tātū ne igif laborem tantas inimicitias tot hominū suscepitur es:nō studio q/
dem hercule ullo:neq̄ uolūtate.Sed nō item mihi licet quod i:s:qui nobili genere nati sunt:quibus oīa po.
ro.beneficia dormientibus deferuntur.Longe alia mihi lege in hac ciuitate:& condicione uiuendum est.Ve/
nit.n.mihī in métē.M.Catonis hominis sapientissimi qui cum uirtute nō genere po.ro.cōmendari puta/
ret cum ipse sui generis initium ac noīs ab se gigni & propagari uellet hoīum potentissimoḡ suscepit inimi/
citas:& maximis in lahoribus usq̄ ad summa feneuctetum lumina cū gloria uixit.Posteaq̄ P̄opeius humili/
atq̄ obscurō loco natus nōne plurimis inimicitias maximisq̄ suis periculis ac doloribus amplissimos hono/
res est adeptus.Mō.L.Fimbriam.C.Marium.C.Celiū uidimus nō mediocribus inimicitias ac laboribus cō/
tendētes ut ad istos hopores puenirēt:ad quos uos p̄ ludū ac negligentiam peruenistis.Hæc eadē ē n̄rā rō/
nis regio & uia.hoīz nos hoīum lectam atq̄ iſtituta persequimur.Videmus quāta sit i ūuidia quātōq̄ i odio
apd' quosdā homines nobiles nouoq̄ hominū uirtus & idustria:si tātulū oculos deiecerimus p̄aētō ec̄ i/
fidias si ullū locū aperuerimus suspicioni aut criminī accipiēdū ēt statī uulnus ē nobis semp uigilandū sem/
per laborādū uidemus.Inimicitiae sunt subeanī labores suscipiant̄.Et.n.tacite magis:& occulte inimicitiae
timendæ sunt:q̄ indīctæ & aperte hominū nobiliū nō fere qfī nostræ industræ fauet>nullis nostris officiis
beniuolētiā illoq̄ allicere possimus:qfī natuā & genere difiūcti sunt ita diffidēt a nobis animo ac uolūta/
te.Quare qd habēt eoq̄ inimicitiae piculi quoq̄ aīos iam ante habueris inimicos & inuidos q̄ ullas inimici/
cias suscepēt:Quāobrē mihi Iud.optandū ēt illd̄ in hoc reo finē accusandi facere:cū po.ro.fauſactū & re/
ceptū officiū ūculis necessariis meis erit persolutū.Deliberatū ēt ē si res opinionē meā quā de uobis hēo fe/
fellerit non mō eos p̄seq;ad quos maxia culpa corrūpēdi iudicii sed ēt illos ad quos cōsciētiae cōtagio p̄tine/
bit.Proīde ūiq̄ sunt q̄ in hoc reo aut potentes aut audaces aut artifices ad corrūpēdū iudiciū uelint esse:ita
sint parati ut discepante po.ro.mecū sibi rem uideant futuram.Et si me in hoc reo quē inimicum ūculi de/
derunt ūatis uehementem ūatis perſeuernem ūatis uigilantē esse cognorūt existimet in his hoībus:quorū
ego inimicitias Popu.Rōma, salutis causa ūucepero multo grauiorem atque acriorem futurum.Nunc te

O Iuppiter. Op. Maxime cuius iste donum regale dignum tuo pulcherrimo templo dignum Capitolio atq*ue* ista arce omnium nationum dignum regio munere tibi factum ab regibus tibi dicatum atque promissum p*ro*n*e*f*er*ari scelus de regis manibus extortus cuiusq*ue* sanctissimum & pulcherrimum simulachrum syracusis sustulit. Teque Juno regina cuius duo fana duabus in insulis posita sociorum Melite & Sami sanctissima & antiquis simili scelere idem iste omnibus bonis ornamenti*s* nudauit. Teque Minerua quam iste duobus i cl*ar*issimis & religiosissimis templis expilauit Athenis cum auri grande pondus syracusis cum omnia p*re*ter te*ctum* & parietes sustulit. Teg*o* Lo*rena* & Apollo & Diana: quorum iste deli non sanum sed ut homin*u*m op*er*io & religio fert sedem antiquam diuinumq*ue* domicilium nocturno latrocinio at*q* impetu compilauit. Et te Apollo quem iste Chio sustulit. Teg*o* etiam at*q* etiam Diana q*uo* pergami spoliauit cuius simulachrum sanctissimum Segesta bis apud segestanos consecratum semel ip*so*rum religione ire*m*. P*ro*African*i* uictoria tol*lendum* asportandumq*ue* curauit. Teg*o* Mercurii quem Verres in villa & in priuata aliqua Palestra posuit. P*ro*Africanus in urbe sociorum & gymnasio Tyndaritanorum iuuentutis illorum custodem & pr*ae*sidem uoluit esse. Teg*o* Hercules quem iste Agrigenti nocte intempesta seruorum instructa & comparata manu convellere ex suis sedibus at*q* auferre conatus est. Teg*o* sanctissima mater Idea quam apud Eginos augustinissimo & religiosissimo in templo sic spoliata reliquit. Ut nunc nomen modo Africani & uestigia uiolatae religio*is* maneant: monumenta uictoriae faniq*ue* ornamenta non extent. Vosq*ue* omnium rerum forensium consilio*is* maximorum legum iudiciorumq*ue* arbitri:& testes celeberrimo in loco pr*ae*torii locati Polux & Castor quorum e templo qu*estum* sibi iste & pr*ae*dam maximam improbissime comperauit omnesq*ue* dii qui uehicu*c*ulis themp*sa*rum solemnes cetus ludorum initis quorum iter iste ad suum qu*estum* non ad religionum dignitatem faciendum exigendumq*ue* curauit. Teg*o* ceres & libera quarum sacra sicut opiniones hominum: ac religiones ferunt longe maximis at*q* occultissimis ceremoniis continent a quibus initia uit*a* at*q* ui*ctus*: legum morum mansuetudinis humanitatis exempla hominibus & ciuitatibus data ac dispersa esse dicunt*s*. Quarum sacra po*ro*a gr*ec*is adscita & accepta tanta religione & publice & priuatim tuerur non ut ab aliis huc allata sed ut ceteris hinc tradita esse uideantur. qu*ae* ab isto uno sic polluta & uiolata sunt ut simulach*g* Cereris unum quod a uiro non modo tangi sed ne aspici quidem fas fuit e sacrario Catin*ae* conuellendum: auertendumq*ue* curauerit. Alterum autem Aetn*ae* ex sua sede ac domo sustulit quod erat tale ut homines cu*o* uiderent aut ipsam uidere: se Cererem aut effigiem Cereris no*n* humana manu fact*u* esse: sed caelo delapsam arbitrarentur. Vos etiam at*q* etiam imploro at*q* appello sanctissimae de*ae* qu*ae* illos Aetnenses lacus lucosq*ue* colitis cunct*ae* Sicili*ae* qu*ae* mihi defendenda credita est pr*ae*sidetis: quibus inuentis frugibus & in orb*e* terrarum distributis omnes gentes at*q* nationes uestr*ae* religione numinis continentur. Ceteros item deos de*as*q*ue* omnes imploro at*q* obtestor: quorum templis ac religionibus iste nefario quodam furore & audacia i*st*inctus bellum sacrilegum semper impiumq*ue* habuit indictum ut si in hoc reo at*q* in hac causa omnia mea consilia ad salutem sociorum dignitatem. P*ro*R*ati* fidem meam spectauerunt: si nullam ad rem nisi ad officium & ueritatem omnes me*ae* cur*ae* uigili*ae* cogitationeq*ue* laborarunt. qu*ae* mea mens in suscipienda causa fuit fides in agenda eadem uestra in iudicanda sit. Deniq*ue* uti. C*on*Verrem si eius omnia sunt inaudita & singularia facinoria: sceleris audacie perfidiae libidinis auariciae crudelitatis dignus exitus eiusmodi uita at*q* factis uestro iudicio consequatur: utque. R*ati*P*ro* meaque fides una ac accusatione mea contenta sit: mihiq*ue* posthac b*on*os potius defendere liceat: quam improbos accusare necesse fit.

TABVLA.

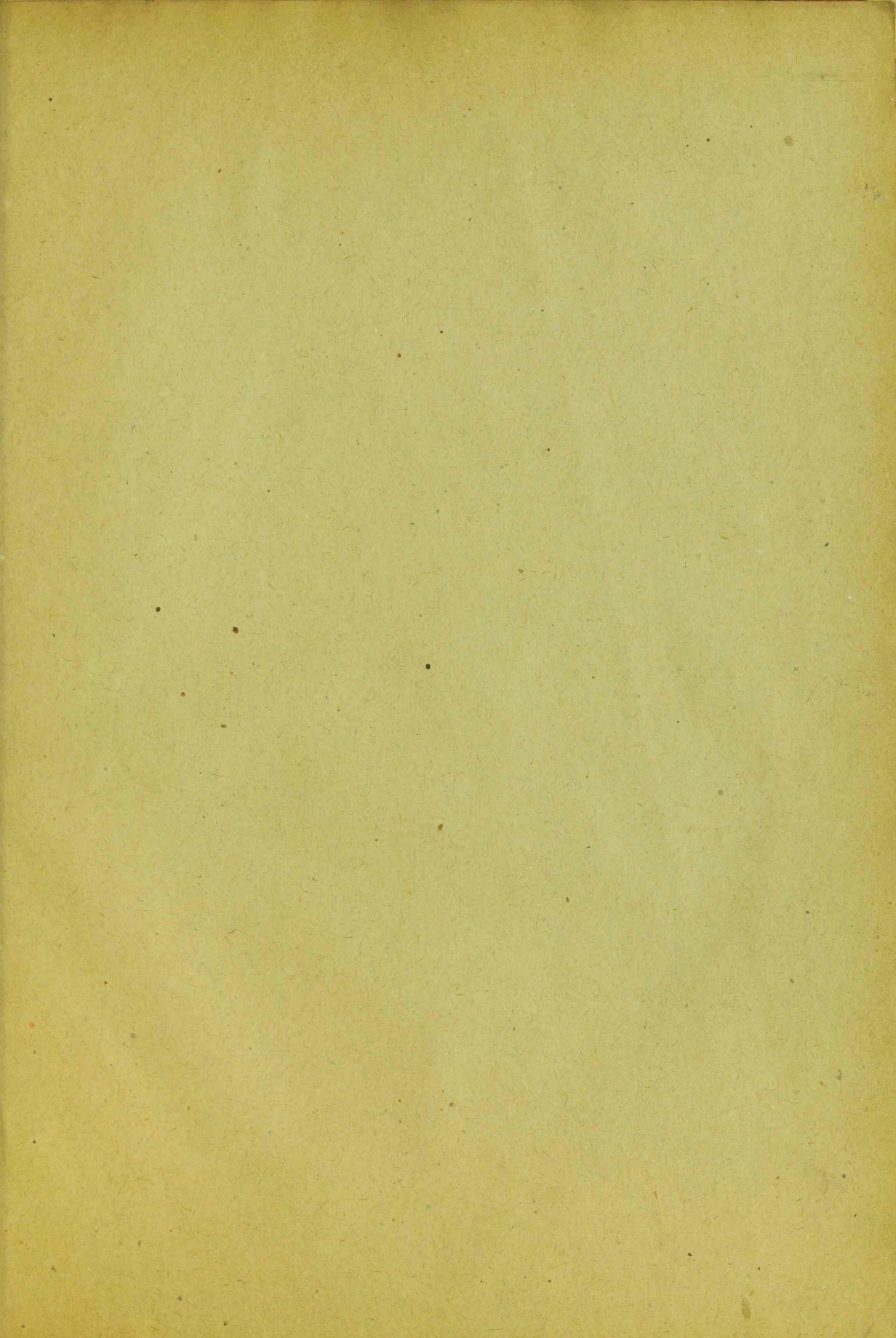
M.T.Ci.In.C.Verrem Accusationum.	Liber	I	acar.	i
M.T.Ci.In.C.Verrem Accusationum.	Liber	II	acar.	iii
M.T.Ci.Inue <i>ctuarum</i> In.C.Verrem.	Liber	III	acar.	v
M.T.Ci.In.C.Verrem Accusationum.	Liber	IV	acar.	xii
M.T.Ci.In.C.Verrem Accusationum.	Liber	V	acar.	xxi
M.T.Ci.In.C.Verrem Accusationum.	Liber	VI	acar.	xxxiii
M.T.Ci.In.C.Verrem Accusationum.	Liber	VII	acar.	xli

Registrum.

a	c	e	g
Orationum comoda re[minime]	me <i>ae</i> c <i>am</i> Ver fuerat nul	ros: Apro redimere r <i>u</i> i <i>c</i> omodis	str <i>ae</i> mansue audierunt are fuit
b	d	f	h
Dioni cherrime ditionem	referetur cillime uel maxime	ro Cons. se dixisse non ad	modum dium bet at <i>q</i> stratam

Explicit Opus. M.T.Ci.contra Verrem impr*ae*ssum Venetiis accuratissime per Bartolameum de Zanis,
de Portesio Anno nostri salvatoris. M^{cccc}lxxxxvi. Die uigesimo sexto mensis Januarii.

BUCHBINDEREI
P.PUNZENGRUBER
WIEN
II. Taborstrasse 54

